

Ce document est mis à disposition selon les termes suivants :

Attribution - Pas d'Utilisation Commerciale - Pas de Modification 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0)

Vous êtes autorisé à :

• Partager — copier, distribuer et communiquer le matériel par tous moyens et sous tous formats.

Selon les conditions suivantes :

- Attribution Vous devez créditer l'Œuvre, intégrer un lien vers la licence et indiquer si des modifications ont été effectuées à l'Œuvre. Vous devez indiquer ces informations par tous les moyens raisonnables, sans toutefois suggérer que l'Offrant vous soutient ou soutient la façon dont vous avez utilisé son Œuvre.
- Pas d'Utilisation Commerciale Vous n'êtes pas autorisé à faire un usage commercial de cette Œuvre, tout ou partie du matériel la composant.
- Pas de modifications Dans le cas où vous effectuez un remix, que vous transformez, ou créez à partir du matériel composant l'Œuvre originale, vous n'êtes pas autorisé à distribuer ou mettre à disposition l'Œuvre modifiée.
- Pas de restrictions complémentaires Vous n'êtes pas autorisé à appliquer des conditions légales ou des mesures techniques qui restreindraient légalement autrui à utiliser l'Œuvre dans les conditions décrites par la licence.

This document is made available under the following terms:

Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0)

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format.

Under the following terms:

- Attribution You must give <u>appropriate credit</u>, provide a link to the license, and <u>indicate if changes</u> were <u>made</u>. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.
- **NonCommercial** You may not use the material for <u>commercial purposes</u>.
- **NoDerivatives** If you <u>remix, transform, or build upon</u> the material, you may not distribute the modified material.

```
\ddot{\alpha}\alpha\pi\tau\sigma { A } 1
```

4187 HOM 1 567

3668 HOM 2 542

3632 HOM 2 536

3664 HOM 2 541

οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπω ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἡρη, καί ῥ΄ ἀκέουσα καθῆστο,

Άβας (ἄβαντες) { N+Prop } 3

Ἄρηος, Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων⋅ τῷ δ΄ ἄμ΄ Ἄβαντες ἕποντο θοοί, ὅπιθεν κομόωντες, αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι θώρηκας ῥήξειν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οἵ δ΄ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες. Χαλκίδα τ΄ Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ΄ Ἱστίαιαν Κήρινθόν τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ Έλεφήνωρ ὄζος Άρηος, Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Αβάντων τῶ δ΄ ἄμ΄ Άβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομόωντες, αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι

Άβυδος { N+Top } 1

5637 HOM 2 836

Οἵ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην, τῶν αὖθ΄ Ὑρτακίδης ἦον΄ Ἄσιος ἄρχαμος ἀνδρών, Ἄσιος

ἀναθός { **A** } 54

1933 HOM 2 273 1692 HOM 3 237

1433 HOM 2 204

3806 HOM 2 563 3830 HOM 2 567

1280 HOM 3 179

3960 HOM 2 586

2837 HOM 2 408

695 HOM 3 96

2021 HOM 1 275

947 HOM 1 131

4930 HOM 2 732

847 HOM 1 116

2017 HOM 1 274 1603 HOM 1 217

1684 HOM 2 239

87 HOM 3 11

2976 HOM 1 404

1918 HOM 1 260 4764 HOM 2 707

792 HOM 3 110

5143 HOM 2 763

279 HOM 3 39

4816 HOM 2 715

44 HOM 2 5

891 HOM 3 124

«Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί´ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων· νῦν δὲ τόδε μέγ΄ ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν, ὃς τὸν οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορα θ΄ ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, αὐτοκασιγνήτω τώ μοι μία γείνατο μήτηρ. Ἡ οὐχ΄ ἑσπέσθην οὔτ΄ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ΄ Άχαιοί· οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἶς κοίρανος ἔστω, εἶς βασιλεύς, ὧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.» τ΄ ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἁχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός τοῖσι δ΄ ἄμ΄ Εὐρύαλος Μηκιστέος υίὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος· συμπάντων δ΄ ήγεῖτο βοὴν ἀναθὸς Διομήδης· τοῖσι δ΄ ἅμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, οὖτός τ΄ Άτρεΐδης, εὐρυκρείων Άγαμέμνων, ἀμφότερον βασιλεύς τ΄ ἀγαθὸς κρατερός τ΄ αἰχμητής· δαὴρ αὖτ΄ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ΄ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν Λάαν εἶχον ἠδ΄ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο· ἐν δ΄ αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο· βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οί δ΄ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενἐλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ άλλὰ πίθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἵες Ἁχαιῶν· μήτε σύ, Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· «Μὴ δ΄ οὕτως ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ΄ Ἁχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. Ἡ Οἱχαλιῆος, τῶν αὖθ΄ ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες ἰητῆρ΄ ἀγαθὼ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων· τοῖς δὲ τριάκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἵ δ΄ ἔχον ἄρ φρένας οὕτέ τι ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ΄ έτοιμάσατ΄, ξύνιον πείθοντό τε μύθω· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ θυμῶ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον· ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἡ καὶ ἐπ΄ ἀργυρέη κώπη σχέθε χεῖρα τι οἵ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί· ὃς καὶ νῦν Ἁχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Ἁχιλῆι χόλος Νότος κατέχευεν ὀμίχλην ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίων´, ὂ γὰρ αὖτε βίη οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὄς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων· τὸν καὶ ὑπ´ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ Άλλὰ πίθεσθ΄ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο· ἤδη γάρ ποτ΄ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἡέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ γ΄ ἀθέριζον. Οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον μεγαθύμου Πρωτεσιλάου όπλότερος γενεῆ· ὁ δ΄ ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων ἤρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος. οὐδέ τοι λαοὶ δεύονθ΄ ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν δ΄ ό γέρων μετέησιν, ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει, ὅπως ὅχ΄ ἄριστα μετ΄ ἀμφοτέροισι γένηται.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἐχάρησαν Ἁχαιοί τε Τρῶες τε ἐλπόμενοι Μοῦσα, αὐτῶν ἠδ΄ ἵππων, οἱ ἄμ΄ Ἁτρεΐδησιν ἔποντο. ἵπποι μὲν μέν΄ ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο, τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς, ὅτριχας οἰέτεας, Τὸν δ΄ Έκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν ἀισχροῖς ἐπέεσσιν· «Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά, αἴθ΄ ὄφελες ἄγονός τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι· καί κε τὸ τὸν ὑπ΄ Ἀδμήτω τέκε δῖα γυναικῶν Ἅλκηστις Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. Οἴ δ΄ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν· ἤδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ΄ Ἁτρεΐδη Ἁγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον καί μιν φωνήσας ἔπεα εἶχε κρείων Ἑλικάων, Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην. Τὴν δ΄ εὖρ΄ ἐν μεγάρω· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ

3898 HOM 2 577 ἦρχε κρείων Άγαμέμνων Άτρεΐδης· ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἔποντ΄ ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν 5508 HOM 2 817 μέγας κορυθαίολος Έκτωρ Πριαμίδης. ἄμα τῶ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς πάις Ἀγχίσαο, 1778 HOM 3 250 1945 HOM 3 274 1801 HOM 1 244 3034 HOM 1 412 1941 HOM 2 274 596 HOM 2 82 3913 HOM 2 580 5127 HOM 2 761 5172 HOM 2 768 658 HOM 1 91 497 HOM 1 69 143 HOM 3 19 1954 HOM 1 266 1960 HOM 1 267 1964 HOM 1 267 573 HOM 180 518 HOM 3 71 662 HOM 3 92 1683 HOM 1 229 4290 HOM 1 581 5182 HOM 2 769 1410 HOM 2 201 1234 HOM 1 169 1364 HOM 1 186 3047 HOM 3 431 2067 HOM 1 281 άγακλειτός { Α } 1 3811 HOM 2 564 $αγαλλω { <math>V$ 1 3195 HOM 2 462 ἄγαμαι { **V** } 2

1598 HOM 3 224

1299 HOM 3 181

παριστάμενος ἐπέεσσιν· «Όρσεο, Λαρμεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων ἐν πεδίω καταβῆναι, ἳν΄ ὅρκια πιστὰ τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες Τρώων καὶ Άχαῖων νεῖμαν ἀρίστοις· τοῖσιν δ΄ Ἀτρεΐδης μεγάλ΄ εὕχετο χεῖρας ἀνασχών· «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, θνήσκοντες πίπτωσι σù δ΄ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη χρυσείοις βασιλῆος, γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων ἣν ἄτην, ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων· νῦν δὲ τόδε μέγ΄ ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν, ὂς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ΄ ἀγοράων· οὔ θήν μιν πάλιν ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ὂς μέν΄ ἄριστος Ἄχαιῶν εὔχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄνετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν μἶας Ἀχαιῶν.» Ὠς ἄρα νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, οὕνεκ΄ ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. Οἳ δ΄ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν. Οὖτοι ἄρ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αὐτῶν ἡδ΄ ἵππων, οἳ ἄμ΄ Ἀτρεΐδησιν ἕποντο. ἵπποι μὲν Άπόλλων ἄμφω θηλείας, φόβον Άρηος φορεούσας. Άνδρῶν αὖ μέγ΄ ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας ὄφρ΄ Άχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν, ἵπποι θ΄ οἳ συμπάντων Δαναών, οὐδ΄ ἢν Ἀναμέμνονα εἴπης, ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῶ εὔχεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὅ κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὃς ἤδη τά τ΄ ἐόντα τά τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἠγήσατ΄ Ἁχαιῶν Ἰλιον δύω κεκορυθμένα χαλκῷ πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῆ δηιοτῆτι. Τὸν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀρήι φίλος Μενέλαος τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript] κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν· κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο, in the manuscript] κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν· κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο, φηρσὶν ὀρεσκώοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν. δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν· κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο, φηρσὶν ὀρεσκώοισι, καὶ ἐκπάνλως ἀπόλεσσαν. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐνὼ ος μέγα πάντων Άργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Άχαιοί· κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ ἀμφ΄ Έλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα άμφ΄ Έλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· όππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα Άχαιῶν τέτληκας θυμῶ· τόδέ τοι κὴο εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αἰρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπη· έθέλησιν Όλύμπιος ἀστεροπητὴς ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὂ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν· αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἵλαος Ὀλύμπιος μέγ΄ ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας ὄφρ΄ Άχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν, ἵπποι θ΄ οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήεεσι κορωνίσι τε μύθω· «Δαιμόνι´ ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ´ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ´ ἐν πολέμω ἐναρίθμιος οὔτ´ ἐνὶ βουλῆ· οὐ έπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ πολῢ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ΄ ὀίω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ´ εὖ εἰδῆς ὅσσον φέρτερος εἰμὶ σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.» Ὠς δὴ πρίν γ΄ εὔχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. Ἀτρεΐδη, σὺ δὲ παύε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε

αὖθ΄ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φώς, Μηκιστέος υἱὸς

Άσίω ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα, ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι, κλαγγηδὸν προκαθιζόντων σμαραγεῖ, δέ τε λειμών, ὧς τῶν ἔθνεα

ἔπειτ΄ Όδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε γ΄ ὧδ΄ Όδυσῆος ἀγασσάμεθ΄ εἶδος ἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὅδ΄ ἄλλος αὖτ΄ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ΄ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ἁτρεϊδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ

ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνον, μηκέτι νῦν δήθ΄ αὖθι λεγώμεθα, μηδ΄ ἔτι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν´ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ϫνάμεμνον, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήνη, φῦλα δὲ φύλοις· εἰ δέ κεν ὡς ἔρξης καί τοι παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει συμπάντων Δαναῶν, οὐδ΄ ἢν ͺΆγαμέμνονα εἴπης, ὂς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῷ εὔχεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ έκπάνλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῶ· αὐτὰρ ὂ μακρὰ βοῶν ͺἈναμέμνονα ͺνείκεε μύθω· «Ἀτρεΐδη τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις: πλεῖαί τοι χαλκοῦ ἦ γὰρ ἄν Ἀτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.» Ὠς φάτο νεικείων Ἁγαμέμνονα ποιμένα λαῶν Θερσίτης· τῶ δ΄ ὧκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς, καί μιν ὑπόδρα καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ἁτρεΐδην Ἅγαμέμνονα· τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίη, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος· στῆ δ΄ ἄρ νλαφυρὰς ἰέναι, ἀδ΄ ἄρν΄ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὃ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ Ἁναμέμνονι δίω, Ἱρις δ΄ αὖθ΄ Ἑλένη λευκωλένω ἄννελος ἦλθεν εἰδομένη ναλόω, Ἁντηνορίδαο δ΄ Άχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἦδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ ͺ Άγαμέμνονι , δίω ὀξέα κεκληγὼς λέγ΄ ὀνείδεα· τῷ δ΄ ἄρ΄ Ἀχαιοὶ ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν αίδεῖσθαί θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἀτρεΐδη ͺϪγαμέμνονι ͺἥνδανε θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον Άχαιοί αίδεῖσθαι θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἀτρεῖδη ﹑ Ἁγαμέμνονι ἤνδανε θυμῶ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· χωόμενος δ΄ ὁ Άτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστηι, αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέστ΄ Ἀναμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἄρνεϊ παντὶ ἀνάσσειν· τῶ ὅ ν΄ ἐρεισάμενος ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ´ Ἀτρεΐδη ͺ Ἁγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα⋅ «Βάσκ´ ἴθι, οὖλε Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήεεσι κορωνίσι ποντοπόροισι κεῖτ΄ ἀπομηνίσας Ϫγαμέμνονι ποιμένι λαῶν Ἁτρεΐδη· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης δίσκοισιν τέρποντο καὶ τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἡὲ κακῶς νοστήσομεν υἶες Ἁχαιῶν. Τῶ νῦν Ἁτρεΐδη Ϫγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὄς οἱ ὀπήδει· αὐτὸς δ΄ Ἀτρεΐδεω Ἁγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῶ ἔβη κατὰ νῆας «Τίπτ΄ αὖτ΄ αἰνιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας. Ἡ ἵνα ὕβριν ἴδη Ἁναμέμνονος Ἁτρεΐδαο: ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ἦς ὑπεροπλίησι τάχ΄ ἄν ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ΄ ἐστίν⋅ μείων μὲν κεφαλῆ Ϫγαμέμνονος Ϫτρεΐδαο, εὑρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι⋅ τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ «Βάσκ΄ ἴθι, οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν· ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἅγαμέμνονος Ϫτρεΐδαο πάντα μάλ΄ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω· θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς· οὖτός τ΄ Ἁτρεΐδης, εὐρυκρείων Ϫγαμέμνων, ἀμφότερον βασιλεύς τ΄ ἀγαθὸς κρατερός τ΄ αἰχμητής· δαὴρ αὖτ΄ ἐμὸς ἔσκε καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο· ὤρνυτο δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν [ΆΙναμέμνων, ἀν δ΄ Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρμκες ἀναμοὶ ὅρκια πιστὰ θεῶν σύνανον. ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ´ Ἑλίκην εὐρεῖαν, τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ϫγαμέμνων Ϫτρεΐδης· ἄμα τῶ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἔποντ΄· ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο έγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.» Ὠς ἔφατ´, οὐδ´ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ϫγαμέμνων· αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας ως εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη ἥρως Ἀτρεϊδης εὐρυκρείων Ϫγαμέμνων ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντ΄ ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαὸς ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας παυσάμενοι κλαννῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ϫναμέμνων ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν ήμφαιστος κάμε τεύχων ήμφαιστος μὲν δῶκε Διὶ καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσιν δ΄ εὐχόμενος μετέφη κρείων Ϫναμέμνων· «Ζεῦ κύδιστε μένιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἀέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ καὶ ἀφραδίη πολέμοιο.» Τόν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ϫγαμέμνων· «Ἡ μὰν αὖτ΄ ἀγορῆ νικᾶς, γέρον, υἶας Ἁχαιῶν· αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων ﹑Άγαμέμνων ﹑ἣν ἄτην, ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ υίον, ὃς ὤκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄ ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ϫγαμέμνων ἡτίμησεν έλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. Ϫλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὁ[λύμπ]ιε νῦν δ΄ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ γάρ μ΄ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ϫγαμέμνων ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρρας.» Ὠς φᾶτο δακρυχέων, τοῦ δ΄ λάεσσι τ΄ ἔβαλλον· αὐτὰρ ὂ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Ἰσχεσθ΄, Ἁργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἁχαιῶν· στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν ͺΆγαμέμνων· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ΄ ἐπίκουροι· νίκη μὲν δὴ φαίνετ΄ Ἀρηιφίλου έλισσομένη περὶ καπνῶ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὔδ΄ Ἁγαμέμνων λῆγ΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄ ἠπείλησ΄ Ἁχιλῆι, ἀλλ΄ ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ϫγαμέμνων· «Μὴ δ΄ οὕτως ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ΄ Ϫχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ πέλεται πολέμοιο κακοῖο.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ϫγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὅδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὃ Ταλθύβιον προΐει κρείων Αγαμέμνων νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ΄ ἄρν΄ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὃ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ

4127 HOM 2 612 3295 HOM 2 477 2473 HOM 1 335 684 HOM 1 94 3262 HOM 1 442 2802 HOM 2 402 158 HOM 2 21 1256 HOM 1 172 ἄγαμος {Α} 1 287 HOM 3 40 άγάννιφος {Α} 1 3101 HOM 1 420 $\dot{\alpha}$ $\dot{\alpha}$ 1150 HOM 2 164 1253 HOM 2 180 1319 HOM 2 189 Άναπήνωρ { N+Ant } 1 4108 HOM 2 609 άγάρροος {Α} 1 5693 HOM 2 845 Άγασθένης { N+Ant } 1 4208 HOM 2 624 $άγαυός {A}$ 1 1905 HOM 3 268 ἀγγελία { N+Com } 2 5303 HOM 2 787 1468 HOM 3 206 ἄγγελος { N+Com } 6 2461 HOM 1 334 460 HOM 2 63 191 HOM 2 26 5294 HOM 2 786 875 HOM 3 121

έπιστάμενοι πολεμίζειν· αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον Ἁτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ήγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα ὑσμίνην δ΄ ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ϫγαμέμνων, ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνω, Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ ἄννελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄ οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Ἀναμέμνων, ὃς σφῶι προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. Άλλ΄ ἄνε, διονενὲς Πατρόκλεις ἔξανε έπιμέμφεται οὐδ΄ έκατόμβης, ἀλλ΄ ἔνεκ΄ ἀρητῆρος, ὂν ἠτίμησ΄ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ϫγαμέμνων παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβω θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ΄ τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος· αὐτὰρ ὂ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ϫγαμέμνων πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι, κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας κεφαλῆς Νηληίω υἶι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν ῥὰ μάλιστα γερόντων τῖ΄ Ἁγαμέμνων· τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος· «Εὕδεις, Ἁτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ϫναμέμνων⋅ «Φεῦνε μάλ΄. εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ΄ ἔνωνε λίσσομαι εἵνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· εἷδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά, αἴθ΄ ὄφελες ἄγονός τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι· καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνω εἷμ΄ αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγαννίφον, αἴ κε πίθηται. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι μήνι΄ Ἁχαιοῖσιν, πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς χαλκοχιτώνων. Όν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη. τὸν δ΄ ἀνανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· «Δαιμόνι΄ οὔ σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσσεσθαι, ἀλλ τ΄ εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο, τῶν ἦρχ΄ Ἀγκαίοιο πάις κρείων Ϫγαπήνωρ, ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ΄ ἐν νηὶ ἑκάστη Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι Αὐτὰρ Θρήικας ἦγ΄ Ἀκάμας καὶ Πείροος ἤρως ὄσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει. Εὔφημος δ΄ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής, υἱὸς Ϫγασθένεος Αὐγηιάδαο ἄνακτος. Οἳ δ΄ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ΄ ἱεράων νήσων, αἳ ναίουσι ἄναξ ἀνδρῶν [Ά]γαμέμνων, ἀν δ΄ Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας δ΄ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἱρις πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίη ἀλεγεινῆ· οἵ δ΄ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρησι πάντες ὁμηγερέες, ἠμὲν νέοι ἔειπες· ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἵνεκ΄ ἀγγελίης σὺν ἀρηιφίλω Μενελάω· τούς δ΄ ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα, ἀμφοτέρων αὐτὰρ ὂ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄· οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Ἁγαμέμνων, ὃς σφῶι προίει καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη

γαῖα ἐρχομένων∙ μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Τρωσὶν δ΄ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα ἶΙρις πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίη ἀλεγεινῆ∙ οἵ δ΄ ἀγορὰς

ο δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ Άγαμέμνονι δίω. Ἱρις δ΄ αὖθ΄ Ἑλένη λευκωλένω ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη γαλόω, Άντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν δ΄ Άντηνορίδης εἶχε κρείων

676 HOM 2 94 ίλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει ὀτρύνουσ΄ ἰέναι Διὸς ἄγγελος· οἵ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἰζόντων, ὅμαδος δ ἄγγος { N+Com } 1 3256 HOM 2 471 κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν ὥρη ἐν εἰαρινῆ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἁχαιοὶ ἐν πεδίω ἵσταντο διαρραῖσαι ἀγείρω { **V** } 10 Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος· αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὅ νε λαὸν ἀνείρας βῆ φεύνων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν νάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἰωνοί τε βίης Ἡρακλείης· αὐτὰρ 4472 HOM 2 664 339 HOM 3 47 έὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίηρας ἀγείρας, μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ΄ εὐειδέ΄ ἀνῆγες ἐξ ἀπίης, γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, 1036 HOM 1 142 δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην θείομεν, ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον βήσομεν· εἶς δέ τις 3043 HOM 2 438 άλλ΄ ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας, ἡμεῖς δ΄ ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν ἴομεν ὄφρά κε 679 HOM 2 94 μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει ὀτρύνουσ΄ ἰέναι Διὸς ἄγγελος· οἵ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἰζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν· ἐννέα δὲ 3321 HOM 2 481 μέγ΄ ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταῦρος· ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι· τοῖον ἄρ΄ Ἁτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνω ἐκπρεπέ΄ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὑρέας ὤμους, ἄμφω δ΄ ἑζομένων 1492 HOM 3 209 άγορὴν δὲ καρηκομόωντας Ἀχαιούς∙ οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα. Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἶζε γερόντων Νεστορέη παρὰ νηὶ 381 HOM 2 52 3081 HOM 2 444 πόλεμόνδε καρηκομόωντας Άχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἡγείροντο μάλ΄ ὧκα· οἱ δ΄ ἀμφ΄ Ἀτρεῖωνα διοτρεφέες βασιλῆες θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ 400 HOM 1 57 "Hon· κήδετο νὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ͺἤνερθεν ͺόμηνερέες τ΄ ἐνένοντο, τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Ἁτρεΐδη, άγέλη { N+Com } 1 3310 HOM 2 480 τερπικεραύνω. Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. Ἡύτε βοῦς ἀνέληφι μέν΄ ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταῦρος∙ ὁ νάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀνρομένησι∙ τοῖον άνέραστος {Α} 1 864 HOM 1 119 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ´ ἑτοιμάσατ´, ὄφρα μὴ οἶος Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ άγέρωχος { Α } 2 264 HOM 3 36 ὦχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, ὣς αὖτις καθ´ ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἁλέξανδρος θεοειδής. Τὸν δ´ Ἕκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν ἀισχροῖς 4409 HOM 2 654 δ΄ Ήρακλεΐδης ἠύς τε μέγας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων, οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, Λίνδον Ἰήλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα $ανήνωρ {A}$ 1958 HOM 2 276 έπεσβόλον ἔσχ΄ ἀνοράων· οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀνήνωρ νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν,» Ὠς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ΄ ὁ πτολίπορθος άγήραος { A } 1 3099 HOM 2 447 θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη αἰγίδ΄ ἔχουσ΄ ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε, τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται, πάντες ἐυπλεκέες, Åγκα $\hat{i}$ ος { N+Ant } 1 έρατεινὴν Στύμφηλόν τ΄ εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο, τῶν ἦρχ΄ Ἀγκαίοιο πάις κρείων Ἀγαπήνωρ, ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ΄ ἐν νηὶ ἐκάστη Ἀρκάδες ἄνδρες 4105 HOM 2 609 άγκυλομήτης { Α } 2 1444 HOM 2 205 εἷς κοίρανος ἔστω, εἷς βασιλεύς, ὧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.» [one verse is missing in the manuscript] Ὠς ὄ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἵ 2253 HOM 2 319 θῆκεν θεός, ὄς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄ ἑσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ΄ άγκυλότοξος { Α } 1 5710 HOM 2 848 uiὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο. Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους τηλόθεν ἐξ Άμυδῶνος ἀπ΄ Άξίου εὐρὺ ῥέοντος, Ἀξίου οὖ κάλλιστον ὕδωρ

Άγλαΐα { N+Ant } 1

```
4524 HOM 2 672
ἀγλαός {A} 9
805 HOM 1 111
152 HOM 1 23
2779 HOM 1 377
1572 HOM 1 213
5861 HOM 2 871
3434 HOM 2 506
2169 HOM 2 307
5567 HOM 2 826
4960 HOM 2 736
ἀγνοέω { ∨ } 2
5438 HOM 2 807
3960 HOM 1 537
α̈γνυμι { <mark>V</mark> } 1
2583 HOM 3 367
ἄγονος {Α} 1
284 HOM 3 40
άγορά { N+Com } 12
5307 HOM 2 788
1950 HOM 2 275
1049 HOM 2 149
682 HOM 2 95
1012 HOM 2 144
2566 HOM 2 370
372 HOM 2 51
5442 HOM 2 808
667 HOM 2 93
2252 HOM 1 305
3602 HOM 1 490
377 HOM 1 54
άγοράομαι { V } 5
2328 HOM 2 337
568 HOM 2 78
```

ἔνεκά σφιν έκηβόλος ἄλγεα τεύχει, οὔνεκ΄ ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά΄ ἄποινα οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν οἵκοι ἔχειν· καὶ γὰρ ῥὰ ΓΕνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἁχαιοί, αἰδεῖσθαί θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἁτρεῖδῃ Ἁγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, Τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος εἴνεκα τῆσδε· σὺ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμῖν.» Τὴνδ΄ ἀπαμειβόμενος Αμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, Νάστης Ἀμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, ὂς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ῖεν ἡὐτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τὸ γ΄ ἐπήρκεσε verse is missing in the manuscript] Ὁγχηστόν θ΄ ἱερὸν Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος, οἵ τε πολυστάφυλον Ἅρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ΄ ἀθανάτοισι τεληέσσας ἐκατόμβας, καλῆ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδ[ωρ]· ἔνθ΄ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοι[νός], σμερδαλέος, τὸν [ῥ΄] πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, τῶν αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἰός, Πάνδαρος, ῷ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀδρήστειὰν τ΄ εῖχον καὶ Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ΄ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἰός· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ Ἅρ Ἀδρήστειὰν τ΄ εῖχον καὶ

Κρονίων. Νιρεύς δ΄ αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐίσας, Νιρεὺς Ἁγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος, Νιρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἄλλων

κοσμησάμενος πολιήτας.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ δ΄ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἡγνοίησεν, αἶψα δ΄ ἔλυσ΄ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ὦίγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου· οὐ δέ μιν Ἅρη ἡγνοίησεν ἰδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ άλἱοιο γέροντος·

η τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» Ἦ, καὶ ἐπαίξας

«Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά, αἴθ΄ ὄφελες ἄγονός τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι· καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω

ποδήνεμος ὼκέα Ίρις πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῆ· οἴ δ΄ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες· ἀγχοῦ δ΄ μέγ΄ ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν, ὂς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ΄ ἀγοράων· οὕ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐλθὼν λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ΄ ἡμὑει ἀσταχὐεσσιν, ὡς τῶν πᾶσ΄ ἀγορἡ κινήθη· τοὶ δ΄ ἀλαλητῷ νῆας ἐπ΄ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ΄ ὑπένερθε κονίη ἴστατ΄ δεδήει ὀτρύνουσ΄ ἱέναι Διὸς ἄγγελος· οἴ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀγορἡ, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ΄ ἦν· ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες ὅρινε πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν· κινήθη δ΄ ἀγορἡ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ Τόν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἁγαμέμνων· «Ἡ μὰν αὖτ΄ ἀγορῆ νικῆς, γέρον, υἶας Ἁχαιῶν· αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἅπολλον, τοιοῦτοι δέκα ἀθανάτοισιν· αὐτὰρ δ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ καρηκομόωντας Ἁχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἡγείροντο μάλ΄ ὧκα. Βουλὴν δὲ τῶς ἔφαθ΄, Ἦπωρ δ΄ οὕ τι θεᾶς ἔπος ἡγνοίησεν, αἶψα δ΄ ἔλυσ΄ ἀγορὴν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ώἰγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἄπο καὶ κλισιάων ἡιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἱλαδὸν εἰς ἀγορὴν· μετὰ δὲ σφισιν ὄσσα δεδήει ὀτρύνουσ΄ ἱέναι Διὸς ἄγγελος· οῖ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ αγορὴν παρὰ νηυσίν Ἁχαιῶν· Πηλεῖδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη διογένης Πηλέως υἰὸς πόδας ὡκὸς Ἁχιλλεύς· οῦτέ ποτ΄ εἰς ἀγορὴν πολέσκετο κυδιάνειρ[α]ν οὕτέ ποτ΄ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ αὖθι θαμειαί. Έννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ῷχετο κῆλα θεοῖο, τῆ δεκάτη δ΄ ἀγορὴνδε καλέσσατο λαὸν Ἁχιλλεύς· τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη· κήδετο γὰρ

μετέειπε Γερήνιος ίππότα Νέστωρ· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε νηπιάχοις οἶς οὔ τι μέλει πολεμήια ἔργα· πῇ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται Νέστωρ, ὂς ῥὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ἄργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον

2003 HOM 2 283 μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγχι[στο]ν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν Ἀπόλλωνος 527 HOM 1 73 έν Πύλω ἠναθέη, μετὰ δὲ τριτάτρισιν ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀνορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ πόποι, ἦ μένα πένθος Ἀχαιίδα ναῖαν ἰκάνει· ἤ κε[ν] νηθήσαι 1866 HOM 1 253 ἀγορεύω { V } 12 2839 HOM 1 385 θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπρεπίας ἑκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι· Ἀτρεΐωνα δ΄ 1518 HOM 3 213 μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον, ἥτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ΄ ἀμφ΄ ἁμαρτοεπής, εἰ καὶ 2277 HOM 2 330 αὖθι, τῶ δεκάτω δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Κεῖνός θ΄ ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται· ἀλλ΄ ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ 2272 HOM 2 322 θεῶν εἰσῆλθ΄ ἑκατόμβας, Κάλχας δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε· «Τίπτ΄ ἄνεω ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί; ἡμῖν μὲν τόδ΄ ἔφηνε τέρας μέγα 4216 HOM 1 571 δώμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· τοῖσιν δ΄ ήμαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ΄ ἀγορεύειν, μητρὶ φίλη ἐπίηρα φέρων, λευκωλένω ήμης «ἡ Τὸ τὸ τὸ τὸς τὰδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ 1806 HOM 2 256 ότι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν ἥρωες Δαναοί σὰ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται εἰ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς 792 HOM 1 109 τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις ὡς δὴ τοῦδ΄ ἔνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει, οὔνεκ΄ ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος 75 HOM 2 10 έλθων ές κλισίην Άγαμέμνονος Άτρεϊδαο πάντα μάλ΄ άτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω· θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν 1763 HOM 2 250 ἄμ΄ Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· τῶ οὐκ ἄν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις· οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως 5308 HOM 2 788 ωκέα Ίρις πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίη ἀλεγεινῆ· οἵ δ΄ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρησι πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη 1103 HOM 3 155 θ΄ Έλένην ἐπὶ πῦργον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄ ἀγόρευον· «Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς τοιῆδ΄ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον 2701 HOM 1 365 προσέφη πόδας ὼκὺς Ἀχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ΄ εἰδυίη πάντ΄ ἀγορεύω; ὼχόμεθ΄ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε ἀγορῆθεν { I+Adv } 1 1864 HOM 2 264 άμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.» Ὠς ἄρ ἔφη, σκήπτρω δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν· ὅ δ΄ άγορήνδε { I+Adv } 1 1454 HOM 2 207 missing in the manuscript] Ώς ὄ νε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἵ δ΄ ἀνορήνδε αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἡχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο άγορητής { N+Com } 3 1067 HOM 3 150 ἐπὶ Σκαιῆσι πύλησι, γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ΄ ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ΄ ὕλην δενδρέω ἐφ΄ ἑζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν 1733 HOM 2 246 ίδων χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ· «Θερσῖτ΄ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, ἵσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν· οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον 1830 HOM 1 248 έτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή· τῷ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαί άγός { N+Com } 1 1652 HOM 3 231 δ΄ έτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς ἔστηκ΄, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερέθονται· πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος οἴκω ἐν ἡμετέρω, ὁπότε $αγριος {A}$ 1 λέων ἐχάρη μεγάλω ἐπὶ σώματι κύρσας ἑυρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα πεινάων⋅ μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί 175 HOM 3 24 άγρότερος { Α } 1 5735 HOM 2 852 δ΄ ήγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ ἐξ Ἐνετῶν, ὄθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων, οἳ ῥὰ Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν $άγχίαλος {A}$ 2 4314 HOM 2 640 υίός, οἳ Πλευρῶν΄ ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλήνην Χαλκίδα τ΄ ἀγχίαλον. Καλυδῶνα τε πετρήεσσαν∙ οὐ γὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ 4694 HOM 2 697 Πύρασον ἀνθεμόεντα Δήμετρος τέμενος. Ἰτωνά τε μητέρα μήλων, ἀγχίαλόν τ΄ Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην, τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε ζωὸς

```
άγχιμαχητής { N+Com } 1
4076 HOM 2 604
Άγχίσης { N+Ant } 2
5519 HOM 2 819
5523 HOM 2 820
ἄγχιστος {Α} 1
422 HOM 2 58
ἀγχοῦ {I+AdvPr} 3
1198 HOM 2 172
921 HOM 3 129
5318 HOM 2 790
ἄγχω { V } 1
2607 HOM 3 371
ἄγω { V } 46
2552 HOM 1 346
1621 HOM 2 231
433 HOM 1 62
3110 HOM 3 441
2481 HOM 1 337
3036 HOM 2 437
3918 HOM 2 580
1542 HOM 1 210
2229 HOM 1 302
2284 HOM 2 331
1369 HOM 3 192
1025 HOM 1 141
5708 HOM 2 848
3862 HOM 1 524
5662 HOM 2 840
975 HOM 2 139
718 HOM 199
2558 HOM 1 347
2489 HOM 1 338
2375 HOM 1 323
3266 HOM 1 443
```

ύπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν΄ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί, οἳ Φενεόν τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς πάις Ϫγχίσαο, Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ Ϫγχίση τέκε δῖ΄ Ϫφροδίτη Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα, Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς πάις Ἁγχίσαο, Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ Ἁγχίση τέκε δῖ Ἁφροδίτη Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῶ γε δύω διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἁτρέος υἱὲ ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν΄ Ὀδυσσεῦ, χαλκοχιτώνων, οὓς ἔθεν εἴνεκ´ ἔπασχον ὑπ´ Ἄρηος παλαμάων· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· «Δεῦρ´ ἴθι, νύμφα φίλη, ἴνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι έπὶ Πριάμοιο θύρησι πάντες όμηνερέες, ἠμὲν νέοι ἠδὲ νέροντες∙ ἀνχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἰρις∙ εἴσατο δὲ φθοννὴν μἶι Πριάμοιο Πολίτη, ὃς λάβεν ἱπποδασείης, ἔλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὅς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο Άχαιοί.» Ὠς φᾶτο, Πάτροκλος δὲ φίλω ἐπ΄ ἐπείθεθ΄ ἑταίρω, ἐκ δ΄ ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, δῶκε δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν· ἥ δ΄ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἁχαιῶν, ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ὲν φιλότητι, ἥν τ΄ αὐτὸς ἀπονόσφι νε φύγοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἁχαιούς· ἀλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ σὺν Ἀθήνη, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Ἀλλ΄ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφ΄ ἐκάλυψεν. άλλ΄ Άγαμέμνων, ὂς σφῶι προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. Άλλ΄ ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην καί σφωιν δὸς ἄγειν· τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων πρός μηδ΄ ἔτι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὂ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει· ἀλλ΄ ἄγε, κήρυκες μὲν Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας, ἡμεῖς δ΄ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, οὕνεκ΄ ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄνε λαούς. Οἳ δ΄ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν, Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε λευκώλενος Ήρη ἄμφω όμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς τώ γ΄ εὐρυάγυιαν.» Κεῖνός θ΄ ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται· ἀλλ΄ ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.» Ὠς Άχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Εἴπ΄ ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ΄ ἐστίν· μείων μὲν κεφαλῆ Ἁγαμέμνονος Ἁτρεῖδαο. κεν ἵκωμαι. Άλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ΄ ἐκατόμβην αίχμητάων υίὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο. Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ΄ Ἁξίου εὑρὺ ῥέοντος, ងξίου οὖ κάλλιστον μή σε νοήση "Hρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω· εἰ δ΄ ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ΄ ἀθανάτοισι ἵπποι αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. Ἱππόθοοε δ΄ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων, τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον· τῶν ἦρχ΄ ἄμμι δὲ ἔργον αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἵνεκα δεῦρ΄ ἱκόμεσθα. Ἁλλ΄ ἄγεθ΄ ὡς ἄν ἐγὼ εἴπω, πειθῶμεθα πάντες· φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· οὐ γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ΄ ἱερὴν ἐκατόμβην ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» ἤΗτοι ὅ γ΄ ὣς ἐπείθεθ΄ ἑταίρω, ἐκ δ΄ ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, δῶκε δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἁχαιῶν· ἥ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἁχιλλεὺς κούρης. Άλλ΄ ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην καί σφωιν δὸς ἄγειν· τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ θεράποντε· «Έρχεσθον κλισίην Πηληιάδεω Άχιλῆος· χειρὸς ἐλόντ΄ ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον· εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἐλθὼν σὺν

«Ὠ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβω θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ΄ ἱλασόμεσθα ἄνακτα, ὂς νῦν

4800 HOM 2 713

τῶ δ΄ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αἴας δ΄ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας· [one verse is missing in the manuscript] Οἵ δ΄ Ἄργός τ΄ εἶχον Τίρυνθά Τληπόλεμος δ΄ Ήρακλεΐδης ἠύς τε μέγας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων, οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, Λίνδον Ἰήλυσόν τε καὶ σωιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων, Νιρεύς δ΄ αὖ Σύμηθεν, ἄνε, τρεῖς νῆας ἐίσας. Νιρεὺς Ἀνλαΐης μἱὸς Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος. Νιρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ δὴ δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος νικήσας ἐθέλει στυνερὴν ἐμὲ οἴκαδ΄ ἄνεσθαι. τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης: Ἡσο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα. θεῶν δ΄ κρείσσων τε νένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα νυναῖκά τε οἶκαδ΄ ἀνέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, οἱ δ΄ ἄρα πάντες ἀκὴν ό μὲν εἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. Ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν· πρῶτα δ΄ ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἦ θέμις ἐστί, καὶ μαλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ὂς μέν΄ ἄριστος Ἀχαιῶν εὕχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄνετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν μἶας Ἁχαιῶν,» Ὠς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οῖ δ΄ δουρικλυτὸς ήγεμόνευεν, ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληείη, τὴν ἄγετ΄ ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. Οἵ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο καὶ Σηστὸν καὶ ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἶες Άχαιῶν. Ἀλλὰ σύ, εὶ δύνασαί, γε περίσχεο τὴν μὲν νὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἁχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν. ἄνουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄνοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμἢ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ΄ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ΄ εὖ εἰδῆς ὅσσον φέρτερος ές δ΄ έκατόμβην βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν ἄγων· ἐν δ΄ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. Οἱ μὲν ἔπειτ΄ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, τήν ῥὰ βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην. Οἵ δ΄ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἱστία μὲν στείλαντο, ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Τὴν μὲν ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατρὶ φίλω ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ λιλαίεαι ήπεροπεύειν; ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς, εἴ τις τοι κάκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων· οὕνεκα νῦν έτέρην δὲ μέλαιναν, Γῆ τε καὶ Ἡελίω· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὅρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις έγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἑλών· ὅ δέ κεν κεχολώσεται ὄν κεν ἵκωμαι. Άλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ ὄζος Ἄρηος, υἶε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο. Αὐτὰρ Θρήικας ͺἦγ΄ ، Ἁκάμας καὶ Πείροος ἥρως ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει. Εὔφημος δ΄ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦνε δύω καὶ εἴκοσι νῆας· τῶ δ΄ Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην έν ποταμῶ, ὅθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς τῆλ΄ ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μηόσιν αὖ Μέσθλης τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους, οἵ ῥ΄ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον καὶ Κροκύλει΄ ώχόμεθ΄ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ͺἤγομεν ͺἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εῧ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἶες Ἀχαιῶν, ἐκ δ΄ ἕλον Ἁτρεϊδη ήγησάσθην υἶε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μηόνας ήγον ὑπὸ Τμώλω γεγαῶτας. Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων, οἳ Μίλητον ἔχον έμὸν, τί νύ σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄

αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο· βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσιν δ΄ εὐχόμενος πτολίεθρον, οἴ τε Λάαν εἶχον ἡδ΄ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο· ἐν δ΄

μυρίοι, ὄσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ. Ἡύτε μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά, αἴ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἡλάσκουσιν ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ ὅτε τε γλάγος βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί. Ἡύτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ΄ ἄνθεσιν

λίμνην Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, τῶν ἦρχ΄ Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἕνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τὸν ὑπ΄ Ἀδμήτω τέκε δῖα γυναικῶν Ἅλκηστις

4808 HOM 2 714 τῶν ἦοχ΄ Ἀδυήτοιο φίλος πάις ἔνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τὸν ὑπ΄ Ἀδμήτω τέκε δῖα νυναικῶν Ἄλκηστις Πελίαο θυνατρῶν εἶδος ἀρίστη. Οἵ δ΄ ἄρα Μηθώνην καὶ Άδράστεια (τοπ) { N+Top } 1 5579 HOM 2 828 υίος, Πάνδαρος, ὧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἵ δ΄ ἄρ Ϫδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ΄ Άδραστος { N+Ant } 2 3861 HOM 2 572 Όργειάς τ΄ ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ΄ ἐρατεινήν, καὶ Σικυῶν΄, ὅθ΄ ἄρ΄ Ϫδρηστος πρῶτ΄ ἐμβάσιλευεν, οἵ θ΄ Ύπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν Πελλήνην τ΄ εἶχον 5594 HOM 2 830 δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ΄ Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ υἶε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων ἤδεε ἀεί { I+Adv } 16 1288 HOM 1 177 δὲ μητίετα Ζεύς. Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εἰ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν· ύπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὄρκια δηλήσηται· αἰεί δ΄ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, οἶς δ΄ ὁ γέρων μετέησιν, ἄμα πρόσσω καὶ 774 HOM 3 108 361 HOM 1 52 καὶ κύνας ἀργούς, αὐτὰρ ἔπειτ΄ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλ΄ αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο, τῆ δεκάτη 3831 HOM 1 520 "Ηρη, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἥδε καὶ αὕτως μ΄ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις 4132 HOM 1 561 Τήν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ 634 HOM 2 88 δὲ λαοί. Ἡύτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ΄ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν· αἱ μέν τ΄ ἔνθα ἄλις 2872 HOM 3 408 κελεύθους, μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας ὂλυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὅ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ γε δούλην. Κεῖσε δ΄ 345 HOM 2 46 βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ἡὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν 1301 HOM 2 186 Άναμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν δέξατό οἱ σκῆπτρον πατοώϊον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῶ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Όν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα θεοειδής· «Έκτορ, ἐπεί με κατ΄ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνη 430 HOM 3 60 Άχαιοί· τῶ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· «Ὠ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φῖλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ 5356 HOM 2 796 770 HOM 1 107 προσέειπεν· «Μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· 3984 HOM 1 541 προσηῦδα· «Τίς δ΄ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλάς: αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι 1931 HOM 3 272 δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν ἥ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰἐν ἄωρτο, ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες Τρώων καὶ Ἁχαῖων έκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ἠώς, καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες πάντες ἄμα, Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ ἥ γ΄ 3637 HOM 1 494 δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;» Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος 2135 HOM 1 290 ἀειγενέτης { Α } 1 2095 HOM 3 296 δ΄ έκ κρητήρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν ἔκχεον, ἠδ΄ εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι ἀείδω { **V** } 4 2 HOM 1 1 4035 HOM 2 598 4448 HOM 1 604 3477 HOM 1 473

άεικής {Α} 4 2930 HOM 1 398

2515 HOM 1 341

3357 HOM 1 456

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληιάδεω Ἀχιλῆος οὐλομένην, ἣ μυρί΄ Ἁχαιοῖς ἄλγε΄ ἔθηκεν, πολλάς δ΄ ἰφθίμους Οἰχαλιῆος· στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἄν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· αί δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἣν ἔχ΄ Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄, αῗ ἄειδον ἀμειβόμεναι όπὶ καλῆ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, οἱ μὲν κακκείοντες δεπάεσσιν· οἱ δὲ πανημέριοι μολπῆ θεὸν ἱλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἁχαιῶν, μέλποντες ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ΄ ἀκούων. Ἦμος δ΄

εὐχομένης, ὅτ΄ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοινὸν ἀμῦναι, ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, ἵHon τ΄ ἠδὲ Ποσειδάων καὶ καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα ήδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄

1865 HOM 2 264 αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.» Ὠς ἄρ ἔφη, σκήπτρω δὲ μετάφρενον ἡδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν· ὅ δ΄ ἰδνώθη, ἄελλα { N+Com } 1 2072 HOM 2 293 μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [νη]ὶ πολυζύγω, ὄν περ ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέ]ωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα· ἡμῖν δ΄ εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς ἀελλής { A } 1 104 HOM 3 13 όσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ ἀέριος { A } 2 52 HOM 3 7 έπ΄ ώκεανοῖο ῥοάων ἀνδράσι Πυνμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι· ἠέριαι δ΄ ἄρα ταί νε κακὴν ἔριδα προφέρονται, οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σινῆ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ ἐν φρένα μή σε παρείπη ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος· ἠερίη γὰρ σοίγε παρέζετο καὶ λάβε γούνων· τῆ σ΄ ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἁχιλῆα 4104 HOM 1 557 άερσίπους { A } 1 2312 HOM 3 327 κλήρος ὄρουσεν· οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἑκάστω ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἀμφ΄ ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ δῖος Άζείδης { N+Pat } 1 καὶ Ἰάλμενος, υἶες Ἄρηος, οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμω Ἄκτορος Ϫζείδαο, παρθένος αἰδοίη ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα Ἄρηι κρατερῶ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· 3483 HOM 2 513 ἄζομαι { **V** } 1 137 HOM 1 21 οἴκαδ΄ ἱκέσθαι· παῖδα δ΄ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ΄ ἄποινα δέχεσθαι. Ϫζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.» ενθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί, ἀήρ { N+Com } 1 2686 HOM 3 381 τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Άφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ πἰέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμω εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε· τήν δ΄ άθάνατος {Α} 16 3100 HOM 2 447 κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη αἰγίδ΄ ἔχουσ΄ ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε, τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται, πάντες ἐυπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ 1118 HOM 3 158 Άχαιοὺς τοιῆδ΄ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ΄ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὡς τοίη περ ἐοῦσ΄ ἐν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν 5482 HOM 2 814 περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης· ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ΄ ἐπίκουροι. ὦδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ΄ ἐγκέφαλος χαμάδις 2108 HOM 3 298 2179 HOM 3 308 φίλον υἱὸν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ· Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» μ ῥά, καὶ ἐς δίφρον 222 HOM 2 31 εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας ή Ηρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ 490 HOM 2 68 εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας ή Ηρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ 99 HOM 2 14 εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ´ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ´ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας ή Ηρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε´ ἐφῆπται.» 3905 HOM 1 530 άμβρόσιαι δ΄ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ΄ ἀθανάτοιο∙ μέγαν δ΄ ἐλέλιξεν Ὅλυμπον. Τὼ γ΄ ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα εἰς ἅλα "Hρη, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἥδε καὶ αὕτως μ΄ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις 3833 HOM 1 520 3874 HOM 1 525 κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ΄ ἀθανάτοισι μέγιστον τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἀτελεύτητον, ὅ τι 2161 HOM 2 306 φέρουσαι· ήμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας, καλῆ ὑπὸ πλατανίστω, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδ[ωρ]· ἔνθ ἄκουσα εὐχομένης, ὅτ΄ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι, ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, ήθρη τ΄ ἠδὲ 2929 HOM 1 398 365 HOM 2 49 θεὰ προσεβήσατο μακρὸν "Όλυμπον Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν· αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ καρηκομόωντας 3702 HOM 1 503 προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υίόν, ὂς 4991 HOM 2 741 τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης υἱὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς· τόν ῥ΄ ὑπὸ Πειριθόω τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῶ ὅτε Φῆρας

```
ἀθερίζω { V } 1
                                   έγω καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ γ΄ ἀθέριζον. Οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα
1930 HOM 1 261
άθέσφατος { Α } 1
37 HOM 3 4
                                        γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἴ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον κλαγγῆ ταί γε πέτονται ἐπ΄ ὠκεανοῖο ῥοάων ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ
Άθηνᾶ { N+Ant } 13
                                    μὰν αὖτ΄ ἀγορῆ νικᾶς, γέρον, υἶας Ἄχαιῶν· αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν· τῶ κε τάχ΄ ἡμύσειε πόλις
2577 HOM 2 371
1470 HOM 1 200
                                      θάμβησεν δ΄ Άχιλλεύς. Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄ Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσῆυδα· «Τίπτ΄
                                     ἔρματα νηῶν. Ἐνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, εἰ μὴ  Ἀθηναίην Ἡρη πρὸς μῦθον ἔειπεν· «Ὠ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, οὕτω δὴ οἶκον
1096 HOM 2 156
1630 HOM 1 221
                                        βαρεῖαν, ἄψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα ξίφος, οὐδ΄ ἀπίθησε μύθω Ϫθηναίης· ἥδ΄ Οὔλυμπόνδε βεβήκει δώματ΄ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. Πηλεΐδης
3095 HOM 2 446
                                    Άτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλήες θύνον κρίνοντες, μετὰ δὲ νλαμκῶπις Ἀθήνη αἰνίδ΄ ἔχουσ΄ ἐρίτιμον ἀνήραον ἀθανάτην τε, τῆς έκατὸν θύσανοι πανχρύσεοι
2945 HOM 1 400
                                            'Ολύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, Ήρη τ΄ ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη∙ ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν, ὧχ΄ ἑκατόχειρον καλέσασ΄ ἐς
                                     δ΄ έλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ΄ Ἀθήνη, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα· [one verse is missing in the manuscript] εὖρεν
1169 HOM 2 166
1203 HOM 2 172
                                     κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἀγχοῦ δ´ ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ϫθήνη· «Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν´ Ὀδυσσεῦ, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
                                     πτολίπορθος Όδυσσεὺς ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ νλαυκῶπις Ϫθήνη εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώνει, ὡς ἄμα θ´ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι μἶες Ἀχαιῶν
1978 HOM 2 279
                                       ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἄθήνη· «Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ
1516 HOM 1 206
3701 HOM 2 547
                                        ἐυκτίμενον πτολίεθρον, δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὄν ποτ΄ Ἀθήνη θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Ἀθήνησ΄ εἶσεν, ἑῶ ἐν πίονι
1429 HOM 1 194
                                   κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἔλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ΄ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήρη, ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε
3098 HOM 3 439
                                            ονείδεσι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνη, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Ἀλλ΄ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν
\lambda\theta\eta\nu\alphaI { N+Top } 2
                                     στήθεσσι· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ ἄρ ، Ἀθήνας εἶχον, ἐμκτίμενον πτολίεθρον, δῆμον Ἐρεχθῆος μεναλήτορος, ὄν ποτ΄ Ἀθήνη θρέψε
3692 HOM 2 546
3712 HOM 2 549
                                       Άθήνη θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Ἁθήνησ΄ εἶσεν, ἑῷ ἐν πίονι νηῷ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται κοῦροι Ἀθηναίων
A\thetaηναῖος α ον { A } 1
3726 HOM 2 551
                                      έῶ ἐν πίονι νηῶ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται κοῦροι Ϫθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ υἰὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· τῶ δ΄ οὔ
ἆθλος { N+Com } 1
907 HOM 3 126
                                   ή δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ΄ ἐνέπασσεν ἀέθλους Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων, οὓς ἔθεν εἵνεκ΄ ἔπασχον ὑπ΄
ἀθρέω { V } 1
3182 HOM 3 450
                                        λεχέεσσιν, Άτρεϊδης δ´ ἀν´ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς  ἀθρήσειεν  Ἀλέξανδρον θεοειδέα· ἀλλ´ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ´ ἐπικούρων δεῖξαι
άθρόος { A } 1
3048 HOM 2 439
                                      χαλκοχιτώνων λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας, ἡμεῖς δ΄ ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν ἴομεν ὄφρά κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἅρηα.» Ὠς
αία { N+Com } 4
                                     ονείδεα πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά,
1735 HOM 3 243
5723 HOM 2 850
                                         ἀπ΄ Άξίου εὐρὺ ῥέοντος, Άξίου οὖ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. Παφλαγόνων δ΄ ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος
                                       ης εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα
1240 HOM 2 178
1140 HOM 2 162
                                       ἦς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης⋅ ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων⋅ σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα
```

```
Aἰακίδης { N+Pat } 2
5788 HOM 2 860
                                    οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, ὅθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος
5886 HOM 2 874
                                    οί το γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, χρυσὸν δ΄ Ἁχιλλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. Σαρπηδὼν δ΄ ἦρχεν Λυκίων καὶ
Ai\alpha\zeta \{N+Ant\} 9
                                     οὐ τότε ν΄ ὧδ΄ Ὀδυσῆος ἀνασσάμεθ΄ εἶδος ἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ νεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὅδ΄ ἄλλος Ἁχαιὸς ἀνήρ, ἠύς τε μένας τε. ἔξοχος
1604 HOM 3 225
2820 HOM 2 406
                                              Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, αὐτὰρ ἔπειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν, ἔκτον δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε
                                            ἔσται· εὶ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος Ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἑλών· ὅ δέ κεν κεχολώσεται ὄν κεν ἵκωμαι. Ἁλλ´ ἤτοι μὲν
1002 HOM 1 138
                                             Όιλῆος ταχὺς Αἴας, μείων, οὔ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ, ἐγχείη δ΄ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ
3577 HOM 2 528
3764 HOM 2 557
                                       προγενέστερος ἦεν· τῶ δ΄ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αἴας δ΄ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας· [one verse is missing in the manuscript] Οἴ δ΄
                                           Τόν δ΄ Έλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Οὖτος δ΄ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἁχαιῶν· Ἰδομενεὺς δ΄ ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς ἔστηκ΄, ἀμφὶ
1635 HOM 3 229
                                      καλλιπάρηον βήσομεν· εἶς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἢ Ιδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς ἠὲ σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ΄ ἀνδρῶν, ὄφρ΄ ἤμιν
1055 HOM 1 145
                                       έπ΄ ἀριστερὰ θωρήσσοντο. Λοκρῶν δ΄ ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας, μείων, οὔ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων· όλίγος μὲν ἔην,
3569 HOM 2 527
                                    φόβον Άρηος φορεούσας. Άνδρῶν αὖ μέγ΄ ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας ὄφρ΄ Άχιλεὺς μήνιεν· ὅ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν, ἵπποι θ΄ οἳ φορέεσκον ἀμύμονα
5175 HOM 2 768
Αἰγαίων (Βριάρεως) { N+Ant } 1
2969 HOM 1 404
                                    μακρὸν ὂλυμπον, ὂν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίων΄, ὂ γὰρ αὖτε βίῃ οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων⋅ τὸν
αἰγανέη { N+Com } 1
5211 HOM 2 774
                                       Άτρεΐδη· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες τόξοισίν θ΄· ἵπποι δὲ παρ΄ ἄρμασιν οἶσιν ἕκαστος λωτὸν ἐρεπτόμενοι
\alpha \parallel \gamma \in \{A\} 1
1760 HOM 3 247
                                        πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῶ ἐν αἰγείω· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα· ὤτρυνεν δὲ γέροντα
Aἰνιαλός { N+Top } 2
3877 HOM 2 575
                                     καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν Πελλήνην τ΄ εἶχον ἠδ΄ Αἴγιον ἀμφενέμοντο Αἰγιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην εὐρεῖαν, τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἁγαμέμνων
5752 HOM 2 855
                                           ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ´ ἔναιον Κρῶμνάν τ΄ Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν
αίγιαλός { N+Com } 1
1467 HOM 2 210
                                    νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. Ἄλλοι μέν ῥ΄ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας·
Aἰγίλιψ {N+Top} 1
                                      Ίθάκην εἷχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον καὶ Κροκύλει΄ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν, οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ΄ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἠδ΄
4268 HOM 2 633
Aïyıv\alpha (τοπ) { N+Top } 1
3797 HOM 2 562
                                     έχούσας, Τροίζῆν΄ Ἡιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οἵ τ΄ ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἁχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης καὶ Σθένελος,
Aïviov { N+Top } 1
3875 HOM 2 574
                                      οἵ θ΄ Ύπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν Πελλήνην τ΄ εἶχον ἠδ΄ Αἴγιον ἀμφενέμοντο Αἰγιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην εὐρεῖαν, τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε
\alphaiyioxo\zeta \{A\} 9
                                    εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἄν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· αί δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον
4038 HOM 2 598
```

ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν Ἄργος δ΄ ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα

2412 HOM 2 348

1636 HOM 1 222 οὐδ΄ ἀπίθησε μύθω Ἀθηναίης· ἤδ΄ Οὔλυμπόνδε βεβήκει δώματ΄ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. Πηλεΐδης δ΄ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἀτρεΐδην 1103 HOM 2 157 νόστος ἐτύχθη, εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἡρη πρὸς μῦθον ἔειπεν· «Ὠ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν Ἀργεῖοι φεύξονται 1484 HOM 1 202 φάανθεν· καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσῆυδα· «Τίπτ΄ αὖτ΄ αἰνιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας. Ἡ ἵνα ὕβριν ἴδη Ἁναμέμνονος Ἀτρεΐδαο; ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ 3397 HOM 2 491 χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο θυγατέρες, μνησαίαθ΄ ὅσοι ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε Άλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· ἔνθα κάθιζ΄ Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ΄ ἠνίπαπε μύθω· «Ἡλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες 3009 HOM 3 426 πεδίοιο. Τρωσὶν δ΄ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἱρις πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίη ἀλεγεινῆ· οἴ δ΄ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρησι πάντες 5301 HOM 2 787 ἄνακτος χερσὶν ὑφ΄ ἡμετέρησιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε· ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε΄ ἔδωκεν, ὅς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ γὰρ 2602 HOM 2 375 αἰνίς { N+Com } 1 3096 HOM 2 447 διοτρεφέες βασιλῆες θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη αἰγίδ΄ ἔχουσ΄ ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε, τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται, αἴνλη { N+Com } 1 δέ τε φαίνεται αὐγή, ὣς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο αἴγλη παμφανόωσα δι΄ αἰθέρος οὐρανὸν ἶκε. Τῶν δ΄ ὥς τ΄ ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά, 3165 HOM 2 458 $\alpha i \gamma \lambda \dot{\eta} \epsilon i \varsigma \{A\}$ 1 γ΄ ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα εἰς ἄλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ΄ αἰγλήεντος Ὀλύμπου, Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ 3923 HOM 1 532 αἰδέομαι { V } 3 2775 HOM 1 377 δύω, κοσμήτορε λαῶν. Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἁχαιοί αἰδεῖσθαι θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἁτρεΐδη Ἁγαμέμνονι ἤνδανε θυμῶ, ἀλλὰ 148 HOM 1 23 έκηβόλον Άπόλλωνα.» Ένθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί, αἰδεῖσθαί θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἀτρεΐδη Ἁγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ, ἀλλὰ 2441 HOM 1 331 οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἁχιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ΄ ἐρέοντο· αὐτὰρ ὂ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ ἀΐδηλος { A } 1 3147 HOM 2 455 ἡὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ἡύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην οὔρεος ἐν κορυφῆσ΄, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐνή, ὧς τῶν Άιδης { N+Ant } 2 οὐλομένην, ἣ μυρί΄ Άχαιοῖς ἄλγε΄ ἔθηκεν, πολλάς δ΄ ἰφθίμους ψυχὰς Ἅιδι προίαψεν ἡρώων, αὐτούς δ΄ ἑλλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι, Διός δ΄ ἐτελείωτο 16 HOM 1 3 ἔργα μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν, τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄιδος εἴσω, ἡμῖν δ΄ αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας 2277 HOM 3 322 $αἰδοῖος {A} 2$ 3485 HOM 2 514 uἷες Ἄρηος, οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμω Ἄκτορος Ἁζείδαο, παρθένος αἰδοίη ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα Ἄρηι κρατερῷ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· τῶν δὲ τριήκοντα 1225 HOM 3 172 γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ´ Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο ἄϊδρις { N+Com } 1 1559 HOM 3 219 δ΄ οὔτ΄ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ἀλλ΄ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς· φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὔτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε αἰδώς { N+Com } 1 1854 HOM 2 262 σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι αἰειγενέτης { N+Com } 1 2788 HOM 2 400 τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο. Ἄλλος δ΄ ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος· αὐτὰρ ὃ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ τε κατεσθίει, εἴ περ ἄν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ΄ αἰζηοί· ὢς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι 192 HOM 3 26

4443 HOM 2 660	Έφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. Τληπόλεμος δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ΄ ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτῳ, αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον
αἰθαλόεις { <mark>A</mark> } 1 2880 HOM 2 415	ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα, Ἑκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῷ
αἰθήρ { N+Com } 2 2862 HOM 2 412 3168 HOM 2 458	μετέφη κρείων Άγαμέμνων· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν ὣς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο αἴγλη παμφανόωσα δι΄ αἰθέρος οὐρανὸν ἶκε. Τῶν δ΄ ὥς τ΄ ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά, χηνῶν ἢ γεράνων ἢ
Aἷθιξ { N+Prop } 1 5013 HOM 2 744	ἥματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, τοὺς δ´ ἐκ Πηλίου ὧσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἰὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου
Aἰθίοψ { A } 1 3124 HOM 1 423	δ´ ἀποπαύεο πάμπαν· Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ΄ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ´ ἄμα πάντες ἕποντο· δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται
αῗθοψ { <mark>A</mark> } 1 3403 HOM 1 462	ὲπ´ αὐτῶν δ´ ἀμοθέτησαν· καῖε δ´ ὲπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ´ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ´ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη
Αἴθρα (προσ) { N+Ant } 1 1021 HOM 3 144	κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴη, ἄμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἕποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὄθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ
αἴθων { N+Com } 1 5655 HOM 2 839	ὄρχαμος ἀνδρῶν, Ἄσιος Ύρτακίδης ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. Ἱππόθοοε δ΄ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων,
αἷμα { N+Com } 1 2238 HOM 1 303	ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ´ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς τώ γ´ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν ἀνστήτην
αίματόεις { A } 1 1887 HOM 2 267	ὤμῳ πλῆξεν· ὅ δ΄ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμῶδιξ δ΄ αἰματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· ὃ δ΄ ἄρ ἕζετο τάρβησέν τε,
Aἰνείας { N+Ant } 1 5520 HOM 2 820	μεμαότες ἐγχείησι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς πάις Ἀγχίσαο, Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ Ἁγχίση τέκε δῖ΄ Ἀφροδίτη Ἵδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος,
αἰνέω { V } 1 3261 HOM 3 461	ἐσσομένοισι μετ´ ἀνθρώποισι πέληται.» Ὠς ἔφατ´ Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ´ ͺἤνεον ͺἄλλοι Ἁχαιοί.
Aἰνιάν { A } 1 5045 HOM 2 749	νῆες ἔποντο. Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας· τῷ δ΄ Ἐνιῆνες ἕποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί΄ ἔθεντο, οἵ τ΄
αἰνός { A } 3 3053 HOM 1 414 147 HOM 3 20 4069 HOM 1 552	Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον ὲμὸν, τί νύ σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι. Τὸν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀρήι φίλος Μενέλαος ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἡρη· «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ,
αἰνῶς { I+Adv } 2 1117 HOM 3 158	Άχαιοὺς τοιῆδ´ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ´ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὣς τοίη περ ἐοῦσ´ ἐν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ´

```
4092 HOM 1 555
                                        μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλησθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπη ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος· ἠερίη
αἴξ { N+Com } 5
176 HOM 3 24
                                    έχάρη μεγάλω ἐπὶ σώματι κύρσας ἑυρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ΄
3273 HOM 2 474
                                     έν πεδίω ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. Τοὺς δ΄ ὡς αἰπόλια πλατέ΄ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῶ μιγέωσιν, ὡς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον
2326 HOM 1 316
                                         βάλλον· ἔρδον δ΄ Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας ταύρων ἢδ΄ αἰγῶν παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο κνίση δ΄ οὐρανὸν ἶκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῶ. Ὠς οἱ μὲν τὰ
473 HOM 1 66
                                    ν΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ ἑκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» "Ητοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄
287 HOM 1 41
                                     έπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» Ὠς ἔφατ΄
αἰολόπωλος
              { A } 1
1325 HOM 3 185
                                         εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύνας ἀνέρας αἰολοπώλους, λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυνδόνος ἀντιθέοιο, οἵ ῥα τότ΄ ἐστρατόωντο παρ΄ ὄχθας
αἰπεινός {Α} 2
5848 HOM 2 869
                                    ἔχον Φθιρῶν τ΄ ὄρος ἀκριτόφυλλον Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ κάρηνα τῶν μὲν ἄρ Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡνησάσθην. Νάστης Ἀμφίμαχός τε
3869 HOM 2 573
                                          ὄθ΄ ἄρ΄ Ἄδρηστος πρῶτ΄ ἐμβάσιλευεν, οἵ θ΄ Ύπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν Πελλήνην τ΄ εἶχον ἠδ΄ Αἴγιον ἀμφενέμοντο Αἰγιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ
αἰπόλιον { N+Com } 1
3271 HOM 2 474
                                             Άχαιοὶ ἐν πεδίω ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. Τοὺς δ΄ ὡς αἰπόλια πλατέ΄ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῶ μιγέωσιν, ὧς τοὺς
αἰπόλος { N+Com } 1
3274 HOM 2 474
                                        ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. Τοὺς δ΄ ὡς αἰπόλια πλατέ΄ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν, ὡς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα
Aἰπύ { N+Top } 1
                                         καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ, καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον, καὶ Πτελεὸν καὶ ελος καὶ Δώριον, ἔνθά τε
4000 HOM 2 592
\alpha i \pi i \zeta \{A\} 4
5468 HOM 2 811
                                       τε· πολὺς δ΄ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Ἐστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίω ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν
4070 HOM 2 603
                                   γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οὶ δ΄ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν΄ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί, οἱ Φενεόν τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν
3645 HOM 2 538
                                     Εἰρέτριὰν τε πολυστάφυλόν θ΄ Ἰστίαιαν Κήρινθόν τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ΄ οἳ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄
5591 HOM 2 829
                                         τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ΄ Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ υἶε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ
Αἰπύτιος { Α } 1
4071 HOM 2 604
αίρέω { V } 34
3153 HOM 3 446
1691 HOM 1 230
244 HOM 2 34
272 HOM 2 37
6822 HOM 2 329
993 HOM 2 141
256 HOM 3 35
```

εὔτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν· εἴλετο δ΄ ἄλκιμον ἔνχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει, Ὠς δ΄ αὕτως Μενέλαος Ἀρήιος ἔντε΄ ἔδυνεν,

καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ´ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ἡὼς έπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας. θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ νὰρ μένος εἴλετο χαλκός. Οἶνον δ΄ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν ἔκχεον, ἡδ΄ εὔχοντο θεοῖς θυμώ φιλέουσά τε κηδομένη τε· στῆ δ΄ ὄπιθεν. ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα οἴω φαινομένη· τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ΄ Ἁχιλλεύς. Μετὰ δ΄ θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς πανσυδίη· νῦν νάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάνυιαν Τρώων· οὐ νὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται δ΄ ὲς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Άχαιοί, Τρώων δ΄ ἄνδρα ἕκαστον έλοίμεθα οἰνοχοεύειν, πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι σε κέλευσε κάρη κομόωντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι σε κέλευσε καρηκομόωντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν νάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάνυιαν Τρώων· οὐ νὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι έστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἶες Ἁχαιῶν, ἐκ δ΄ ἔλον Ἁτρεΐδη Χρυσηίδα καλλιπάρηον. Χρύσης δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος ἦλθε ότρηρὼ θεράποντε· «Ἐρχεσθον κλισίην Πηληιάδεω Ἁχιλῆος· χειρὸς ἐλόντ΄ ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον· εὶ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἐλθὼν σὺν διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα κλήρους ἐν κυνέη χαλκήρεϊ πάλλον έλόντες, ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔνχος· λαοί δ΄ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας κεδασθέντες κατὰ νῆας, κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο. Ἄλλος δ΄ ἄλλω ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον καθέζετο, καὶ λάβε γούνων σκαιῆ, δεξιτερῆ δ΄ ἄρ΄ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε δή σε μετ΄ ἥ δ΄ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν· τῇ δ΄ ἄρα δίφρον έλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη ἀντί΄ Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· ἔνθα κάθιζ΄ Ἑλένη, θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἑλών· ὅ δέ κεν κεχολώσεται ὅν κεν άνέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον· εἰ δέ κε μὴ δώησιν. ἐνὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίνιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ´ ἐπὶ μῦθον έξαίρετοι, ἄς τοι Άχαιοὶ πρωτίστω δίδομεν, εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον ἕλωμεν∙ ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὅν πάντες, ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ἡὲ καὶ οὐκί- ὂς καὶ νῦν Ἀχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἠτίμησεν- ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας- ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Ἁχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων- ἦ ἄλλων ἔπλετ΄ ἀτάρ μιν νῦν νε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων ἀτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει νέρας αὐτὸς ἀπούρας. Ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον. Ὁ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δὶ μάχεσθαι· όππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες μάχεσθαι· όππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω έλών· ὅ δέ κεν κεχολώσεται ὄν κεν ἵκωμαι. Άλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν καί ὁ΄ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέερνε φάλαννας, μέσσου δουρὸς ἑλὼν· τοί δ΄ ἰδρύθησαν ἄπαντες. Τῶ δ΄ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ ἰοῖσίν τε τυτθὸν ἔτισεν· ἦ νάρ μ΄ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀναμέμνων ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει νέρας, αὐτὸς ἀπούρρας,» Ὠς φᾶτο δακρυχέων, τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ οὐρούς τ΄ ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἶκεν οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ΄ ἤρεον ἕρματα νηῶν. Ἔνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἡρη πρὸς

δ΄ άλαλητῶ νῆας ἐπ΄ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ΄ ὑπένερθε κονίη ἵστατ΄ ἀειρομένη· τοὶ δ΄ ἀλλήλοισι κέλευον ἄ[πτ]εσθαι νηῶν ἡδ΄ ἐλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν, οὐρούς τ΄ έρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν ἥ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο, ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες Τρώων καὶ Ἁχαῖων νεῖμαν όχεὺς τέτατο τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἶφι

αἰσα { N+Com } 4

2629 HOM 3 373

3086 HOM 1 418

2382 HOM 3 338

3066 HOM 1 416 429 HOM 3 59 425 HOM 3 59

αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῶ θεοειδής· «Έκτορ, ἐπεί με κατ΄ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὃς ῥά τε Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν Άλέξανδρος θεοειδής· «Έκτορ, ἐπεί με κατ΄ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ΄ εἶσιν διὰ νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ εἶμ΄ αὐτὴ πρὸς

```
Aίσηπος (τοπ) { N+Top } 1
5561 HOM 2 825
αΐσσω { V } 2
1175 HOM 2 167
2589 HOM 3 368
Αἰσυήτης { N+Ant } 1
5340 HOM 2 793
αἶσχος { N+Com } 1
1720 HOM 3 242
αἰσχρός { Α } 4
1511 HOM 2 216
275 HOM 3 38
841 HOM 2 119
2097 HOM 2 298
\alphaitioc \{A\} 4
1166 HOM 3 164
2471 HOM 1 335
1171 HOM 3 164
1112 HOM 1 153
Αἰτωλός (Αἰτωλία)
                     { A } 2
4340 HOM 2 643
4299 HOM 2 638
αἰχμή { N+Com } 1
2454 HOM 3 348
αἰχμητής { N+Com } 6
3673 HOM 2 543
1105 HOM 1 152
350 HOM 3 49
5701 HOM 2 846
2132 HOM 1 290
1283 HOM 3 179
αἶψα { I+Adv } 5
2853 HOM 1 387
```

ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, τῶν αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υίός, Πάνδαρος, ὧ καὶ τόξον Ἀπόλλων ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ´ Ἀθήνη, βῆ δὲ κατ´ Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα· [one verse is missing in the manuscript] εὖρεν ἔπειτ´ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» μ. καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ὃς Τρώων σκοπὸς ἶζε ποδωκείησι πεποιθώς, τύμβω ἐπ΄ ἀκροτάτω Αἰσυήταο γέροντος, δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί⋅ τῶ μιν ἐεισαμένη προσέφη ποντοπόροισι, νῦν αὖτ΄ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν, αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἅ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἀργείοισιν ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἔτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ Άτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής. Τὸν δ΄ Έκτωρ νείκεσσεν ἱδὼν ἀισχροῖς ἐπέεσσιν· «Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά, αἴθ΄ ὄφελες ἄγονός τ΄ κατέλυσε κάρηνα ήδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν Άχαιοὺς ἀσχαλάαν παρὰ γηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα ίζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδη πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν· ὥς μοι καὶ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄· οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Ἁγαμέμνων, ὂς σφῶι προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. Ἁλλ΄ ἄγε, διογενὲς τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἁχαιῶν· ὥς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον Τρώων ἕνεκ΄ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη ἐριβώλακι θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τῶ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Κρητῶν δ΄ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος· τῶ δ΄ ἄμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλτοπάρηοι. Αἰτωλῶν δ΄ ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υίός, οἳ Πλευρῶν΄ ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλήνην ἀσπίδα πάντοσ΄ εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῆ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῶ Ἄτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ ἀρχὸς Ἀβάντων· τῷ δ΄ ἄμ΄ Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομόωντες, αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι· τῷ δ΄ ἄμα ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι; οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ´ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ γὰρ πῶ ποτ´ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν άλλοδαποῖσι γυναῖκ´ εὐειδέ´ ἀνῆγες ἐξ ἀπίης, γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατρὶ τε σῶ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμω, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει. Εὔφημος δ΄ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο. Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;» Τόνδ΄ ἄρ εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων, ἀμφότερον βασιλεύς τ΄ ἀγαθὸς κρατερός τ΄ αἰχμητής· δαὴρ αὖτ΄ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ΄ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο πρώτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι· Ἀτρεΐωνα δ΄ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ΄ ἀναστὰς ἠπείλησεν μῦθον, ὂ δὴ τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες

πολιήτας.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ δ΄ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν, αἶψα δ΄ ἔλυσ΄ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ἀίγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, ἀμφίπολοι δύ΄ ἔποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἡδὲ Θυμοίτην ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἅρηος· αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὅ γε λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς τώ γ΄ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν

Άρηος, υἷε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο. Αὐτὰρ Θρήικας ἦγ΄ Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει. Εὔφημος δ΄ ἀρχὸς εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἷε, Ἀρχέλοχός τ΄ Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης, ἀφνειοί,

καὶ ῥίγιον ἔσται. Εὶ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ΄ ἐπιπείθεο μύθῳ, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπῳ χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἡρη, καί ῥ΄ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ· ὤχθησαν δ΄ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· τε ἑ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ἤψατο γούνων, ὡς ἔχετ΄ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις· κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὂ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ· βῆ δ΄ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε κιὼν ἡρᾶθ΄ ὁ γεραιὸς

φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ´, οἱ δ´ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενἐλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο·

με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ.» Ἡ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἵπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν, Ἀτρεΐδης δ΄ ἀν΄ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐγχείῃσι μαχήσονται περὶ σεῖο· τῷ δὲ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.» Ὠς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἡδὲ

Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολώᾳα, ὄς ῥ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο

όμοκλήσασκέ τε μύθψ· «Δαιμόνι΄ ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, οι σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ΄ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οι τέν πολέμψ ἐναρίθμιος οι χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχψ περ ἐούση· ἀλλ΄ ον μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οι τις ἔπειτα οι εθεῶν πρότερος τόν γ΄ εἴσεται οι ἀνθρώπων· ον δέ κεν ἐγὼν ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οι ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οι τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἄν ἐγὼ κραδίην Διὸς ἡὲ καὶ ἔργψ. Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης, ὅτ΄ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι, νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἴψεται υἶας Ἁχαιῶν· ἐν βουλῇ δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἶας Ἁχαιῶν· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ αὖτ΄ ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, καὶ ῥ΄ ἐς μέσσον ἰων Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, μέσσου δουρὸς ἐλὼν· τοί δ΄ δὲ κήδε΄ ἐφῆπται.» Ὠς φάτο, βῆ δ΄ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἀκούσας καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ἁτρεῖδην Ἁγαμέμνονα· τὸν ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς σχοίατ΄, ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ἁτρεῖδη, παιήονα κοῦροι Ἁχαιῶν, μέλποντες ἐκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ΄ ἀκούων. Ἦμος δ΄ ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια χωόμενος δ΄ ὁ γέρων πάλιν ῷχετο· τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ Ἁργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δε νυ λαοὶ θνῆσκον

νήπια τέκνα εἵατ΄ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἵνεκα δεῦρ΄ ἱκόμεσθα. Ἀλλ΄ ἄγεθ΄ ὡς ἄν ἐγὼ εἴπω, πειθῶμεθα πάντες·

```
2355 HOM 2 341
                                       ήμῖν; ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεὰ τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἦς ἐπέπιθμεν⋅ αὕτως γάρ ῥ΄ ἐπέεσσ΄ ἐριδαίνομεν οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι
άκριτόμυθος
              { A } 1
1729 HOM 2 246
                                     Όδυσσεύς, καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθω· «Θερσῖτ΄ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, ἵσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν· οὐ γὰρ
ἄκριτος {Α} 2
                                           λέχος· Τρωαὶ δέ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ΄ ἄχε΄ ἄκριτα θυμώ.» Τήνδε χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Άφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ
2911 HOM 3 412
5360 HOM 2 796
                                   έεισαμένη προσέφη πόδας ὼκέα Ἰρις· «Ὠ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φῖλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας
ἀκριτόφυλλος {Α} 1
                                     Καρῶν ἡνήσατο βαρβαροφώνων, οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ΄ ὄρος ἀκριτόφυλλον Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ κάρηνα· τῶν μὲν ἄρ Ἁμφίμαχος καὶ
5842 HOM 2 868
ἄκρος α ον { A } 3
3671 HOM 1 499
                                       Οὔλυμπόν τε· εὖρεν δ΄ εὐ[ρ]ὑοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων ἀκροτάτη κορυφῆ πολυδειράδος Οὐλύμποιο· καί ῥα πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε
5339 HOM 2 793
                                       Πολίτη, ὂς Τρώων σκοπὸς ἶζε ποδωκείησι πεποιθώς, τύμβω ἐπ΄ ἀκροτάτω Αἰσυήταο γέροντος, δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί· τῶ μιν ἐεισαμένη
2201 HOM 2 312
                                     ὄρουσεν. Ἐνθα δ΄ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα, ὄζω ἐπ΄ ἀκροτάτω, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ἔνθ΄ ὅ γε τοὺς
άκτή (άκταῖος)
                { N+Com } 1
2747 HOM 2 395
                                      κύνας ἠδ΄ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῆ ἐφ΄ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλω· τὸν δ΄ οὔ ποτε κύματα λείπει
Άκτορίων { N+Com } 1
                                          καὶ Θάλπιος ἡγησάθην υἶες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, Ϫκτορίωνε· τῶν δ΄ Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος
4194 HOM 2 621
Ἄκτωρ { N+Ant } 1
3482 HOM 2 513
                                   ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἶες Ἀρηος, οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμω Ϫκτορος Ϫζείδαο, παρθένος αἰδοίη ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα Ἀρηι κρατερώ∙ ὁ δέ οἱ παρελέξατο
ἄκων ουσα ον { A } 4
2406 HOM 1 327
                                    ρίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν
                                   δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός, τήν ῥὰ βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην. Οἴ δ΄ ὅτε δὴ
3172 HOM 1 430
2225 HOM 1 301
                                   ἄλλων ἄ μοι ἐστὶ θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει
2568 HOM 1 348
                                               δώκε δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν· ἥ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθείς,
Άλίζων { N+Prop } 1
5758 HOM 2 856
                                        ἔναιον Κρῶμνάν τ΄ Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. Αὐτὰρ Ϫλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.
ἄλαδε { I+Adv } 1
2275 HOM 1 308
                                     ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς ἑτάροισιν· Ἀτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ΄ ἐκατόμβην βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ
ἀλαλητός { N+Com } 1
1053 HOM 2 149
                                           ἐπί τ΄ ἠμύει ἀσταχύεσσιν, ὢς τῶν πᾶσ΄ ἀγορὴ κινήθη⋅ τοὶ δ΄ ἀλαλητῷ νῆας ἐπ΄ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ΄ ὑπένερθε κονίη ἵστατ΄ ἀειρομένη⋅ τοὶ δ΄ ἀλλήλοισι
ἀλάομαι { V } 1
4492 HOM 2 667
                                      οἱ ἄλλοι υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακλείης· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων· τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ΄ ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι
άλαπαδνός { Α } 1
```

```
ύπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ΄ ἀμύμονα Πηλεΐωνα∙ ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε
4543 HOM 2 675
ἀλαπάζω { ∨ } 1
2550 HOM 2 367
                                       κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται· γνώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις, ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίη πολέμοιο.» Τόν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη
ἀλγέω { ∨ } 1
1899 HOM 2 269
                                       έξυπανέστη σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· ὃ δ΄ ἄρ ἔζετο τάρβησέν τε. ἀλνήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπουόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ΄ αὐτῶ ἡδὺ
ἄλγος { N+Com } 9
694 HOM 1 96
                                         οὐδ΄ ἀπέλυσε θύνατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλνε΄ ἔδωκεν ἑκηβόλος ἀδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὅ νε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν ν΄
                                             άλοῦσά τε περθομένη τε· άλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε΄ ἔδωκεν, ὅς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼν Ἁχιλεύς τε
2605 HOM 2 375
10 HOM 1 2
                                      Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληιάδεω Ἀχιλῆος οὐλομένην, ἣ μυρί΄ Ἁχαιοῖς ἄλγε΄ ἔθηκεν, πολλάς δ΄ ἰφθίμους ψυχὰς Ἅιδι προίαψεν ἡρώων, αὐτούς δ΄ ἑλλώρια τεῦχε
1115 HOM 3 157
                                      Τρώας καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς τοιῆδ´ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ´ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὣς τοίη περ ἐοῦσ´ ἐν νηυσὶ
4857 HOM 2 721
                                       τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσω κεῖτο κρατέρ΄ ἄλνεα πάσχων Λήμνω ἐν ἡναθέη. ὅθι μιν λίπον μἶες Ἀχαιῶν ἔλκεϊ μοχθίζοντα κακῶ
4493 HOM 2 667
                                     υίξες υίωνοί τε βίης Ήρακλείης· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων· τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ΄ ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ
                                        οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη
291 HOM 2 39
                                    Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις ὡς δὴ τοῦδ΄ ἔνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει, οὔνεκ΄ ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά΄ ἄποινα οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ
799 HOM 1 110
703 HOM 3 97
                                           βοὴν ἀγαθὸς Μενὲλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ
άλενεινός { Α } 1
5304 HOM 2 787
                                    ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἱρις πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίη ἀλεγεινῆ∙ οἵ δ΄ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρησι πάντες όμηγερέες, ἠμὲν νέοι ἠδὲ
ἀλεγίζω { ∨ } 2
1165 HOM 1 160
                                      Μενελάω σοί τε, κυνῶπα, πρὸς Τρώων· τῶν οἴ τι μετατρέπη οὐδ΄ ἀλεγίζεις· καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι
1323 HOM 1 180
                                    τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, οὐδ΄ ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ὡς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος
αλεείνω { <math>V  1
232 HOM 3 32
                                           κατεπλήγη φίλον ἦτορ, ἂψ δ΄ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων. Ὠς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσησ΄, ὑπό τε
Άλείσιον { N+Top } 1
4160 HOM 2 617
                                       ὄσσον ἐφ΄ Ύρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα πέτρη τ΄ Ὠλενίη καὶ Ϫλείσιον ἐντὸς ἐέργει, τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ΄ ἀνδρὶ ἐκάστῳ νῆες ἔποντο θοαί,
άλείτης { N+Com } 1
203 HOM 3 28
                                            Άλέξανδρον θεοειδέα ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην· αὐτίκα δ΄ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Τόν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος
Άλέξανδρος
              { N+Ant } 22
2973 HOM 3 421
                                        φαεινώ σιγῆ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. Αἴ δ΄ ὅτ΄ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ΄ ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο, ἥ δ΄ εἰς
3000 HOM 3 425
                                    δῖα γυναικῶν· τῆ δ΄ ἄρα δίφρον έλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη ἀντί΄ Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· ἔνθα κάθιζ΄ Έλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, ὄσσε πάλιν
2047 HOM 3 289
                                     εἰ δ΄ ἄν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ϫλεξάνδροιο πεσόντος, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα ποινῆς αὖθι μένων, εἵως κε
626 HOM 3 87
                                             ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, μῦθον Ϫλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν· ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἁχαιοὺς τεύχεα
3183 HOM 3 450
                                        Άτρεΐδης δ΄ ἀν΄ ὄμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς ἀθρήσειεν Ϫλέξανδρον θεοειδέα· ἀλλ΄ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ΄ ἐπικούρων δεῖξαι Ϫλέξανδρον τότ
                                        σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ΄ αίζηοί· ὡς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην· αὐτίκα δ΄ ἑξ ὀχέων σὺν
196 HOM 3 27
```

άλκή { N+Com } 1

Διὶ πατρί· «Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ΄ ἔοργε, δῖον Ϫλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ΄ ὑπὸ χερσὶ δάμασσον, ὄφρά τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ἦ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Ϫλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ἠίχθη παλάμηφιν κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ΄ ἐν γήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν· εἰ δέ κ΄ Ἀλέξανδρον, κτείνη ξανθὸς Μενέλαος. Τρῶας ἔπειθ΄ Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ΄ ἀποδοῦναι. εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων· οὕνεκα νῦν δὴ δῖον Αλέξανδρον Μενέλαος νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ΄ ἄγεσθαι, τοὕνεκα δὴ νῦν δεῦρο θεοειδέα· ἀλλ΄ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτών τ΄ έπικούρων δεῖξαι Ϫλέξανδρον τότ΄ ἀρηιφίλω Μενελάω· οὐ μὲν νὰρ φιλότητι ν΄ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον νάρ τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἀμφ΄ ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ δῖος Ϫλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο. Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν καλὰς, ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ΄ ὄσσα ἔοργας.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν ﹐Άλέξανδρος θεοειδής· «ἵΕκτορ, ἐπεί με κατ΄ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη δ΄ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Τόν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ϫλέξανδρος θεοειδὴς ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήνη φίλον ἦτορ, ἂψ δ΄ ἑτάρων εἰς ἔθνος ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἰόντες, Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ϫλέξανδρος θεοειδὴς παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὃ δοῦρε ὢς αὖτις καθ΄ ὄμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων δείσας Ἁτρέος υἱὸν Ϫλέξανδρος θεοειδής. Τὸν δ΄ Ἔκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν ἀισχροῖς ἐπέεσσιν· «Δύσπαρι, εἶδος πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ΄ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν· αὐτὰρ Ϫλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο· τῷ δέ κε χαλκοχιτώνων ἐν πεδίω καταβῆναι, ἳν΄ ὅρκια πιστὰ τάμητε· αὐτὰρ Ϫλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆσ΄ ἐνχείησι μαχήσοντ΄ ἀμφὶ νυναικί· τῶ δέ κε ύμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ΄ ὄρκια πιστά· εἰ μέν κεν Μενέλαον ﹐Άλέξανδρος καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ΄ ἐν νήεσσι μετρητῶ ἐνὶ χώρω σείοντ΄ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε· πρόσθε δ΄ Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσ΄ εἴσην, οὐ δ΄ φιλέεσκε· τῆ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Δεῦρ΄ ἴθ΄· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὅ γ΄ ἐν θαλάμω καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε εἵνεκ΄ ἐμῆς ἔριδος καὶ Ϫλεξάνδρου ἕνεκ΄ ἀρχῆς· ἡμέων δ΄ ὁπποτέρω θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται τεθναίη· ἄλλοι δὲ

οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν. Εὖτ΄ ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην ποιμέσιν οὔ τι φίλην, ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι· ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ΄ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ΄ ἦμαρ φερόμην, ἄμα

ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα ἔγχος· ὅ δ΄ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. Ἁτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον πλῆξεν ἀνασχόμενος

λαὸν Ἀχαιῶν ὀτρύνουσ΄ ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὧρσεν ἑκάστῳ καρδίῃ ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ΄ ἠὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ

αἰεί τοι μῦθοι φῖλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄ οὔ πω τοιόνδε

ὶδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος· αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηῦδα· «Τίς δ΄ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος· ἠερίη γὰρ σοίγε παρέζετο καὶ λάβε γούνων· τῇ σ΄ ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον

καλέουσ΄ ἴε· τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργῳ ἐφ΄ ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ΄ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν· αἱ μέν τ΄ ἔνθα ἄλις πεποτήαται αἱ δέ τε ἔνθα· ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠιόνος

τῶ κε τάχ΄ ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑφ΄ ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε· ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε΄ ἔδωκεν, ὅς με μετ΄

328 HOM 3 45

ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. ή τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίηρας ἀγείρας

```
Ἄλκηστις { N+Ant } 1
4812 HOM 2 715
                                         πάις ἔνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τὸν ὑπ΄ Ἀδμήτω τέκε δῖα γυναικῶν Ἄλκηστις Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. Οἴ δ΄ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο καὶ
ἄλκιμος {Α} 1
2384 HOM 3 338
                                       ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν· εἴλετο δ΄ ἄλκιμον ἔνχος. ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. Ὠς δ΄ αὕτως Μενέλαος Ἀρήιος ἔντε΄ ἔδυνεν. Οἵ δ΄ ἐπεὶ
άλλά { I+Part } 93
1709 HOM 1 233
                                       οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις· ἦ νὰρ ἄν. Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο. Ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέναν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὕ ποτε φύλλα
                                       Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄ οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Ἁγαμέμνων, ὃς σφῶι προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. Άλλ΄ ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις
2472 HOM 1 335
                                           γε φύγοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς· ἀλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς
432 HOM 1 62
3109 HOM 3 441
                                            σὺν Ἀθήνη, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Άλλ΄ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφ΄
2480 HOM 1 337
                                       αἴτιοι, ἀλλ΄ Άναμέμνων, ὃς σφῶι προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. Άλλ΄ ἄνε, διονενὲς Πατρόκλεις ἔξανε κούρην καί σφωιν δὸς ἄνειν⋅ τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων
3035 HOM 2 437
                                    λεγώμεθα, μηδ΄ ἔτι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὂ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει- ἀλλ΄ ἄγε, κήρυκες μὲν Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας, ἡμεῖς
1541 HOM 1 210
                                      θεὰ λευκώλενος "Ηρη ἄμφω όμῶς θυμῶ φιλέουσά τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἕλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ·
2283 HOM 2 331
                                          εὐρυάγυιαν.» Κεῖνός θ´ ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται· ἀλλ΄ ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.» Ὠς
974 HOM 2 139
                                            ἄμμι δὲ ἔργον αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἵνεκα δεῦρ΄ ἱκόμεσθα. Ϫλλ΄ ἄγεθ΄ ὡς ἄν ἐγὼ εἴπω, πειθῶμεθα πάντες· φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
519 HOM 2 72
                                      ῶς ὁ μὲν εἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. Ϫλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν⋅ πρῶτα δ΄ ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἦ θέμις
                                               μαλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ὂς μέγ΄ ἄριστος Ἁχαιῶν εὕχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν.» Ώς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οῖ
600 HOM 2 83
                                      δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλησι, γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ΄ ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεπτίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ΄ ὕλην δενδρέω ἐφ΄ ἑζόμενοι ὅπα
1066 HOM 3 150
2871 HOM 3 408
                                           κελεύθους, μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὅ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ γε δούλην. Κεῖσε
4165 HOM 1 565
                                    δέ τοι καὶ ῥίνιον ἔσται. Εὶ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῶ δ΄ ἐπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν
3766 HOM 1 512
                                          τε έ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ἥψατο γούνων, ὡς ἔχετ΄ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον
4542 HOM 2 675
                                      ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ΄ ἀμύμονα Πηλεῖωνα∙ ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε
3945 HOM 1 535
                                     έξ έδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου· οὐ δέ μιν ήρη ἠγνοίησεν
4144 HOM 1 562
                                           αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίνιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ
1556 HOM 3 219
                                       ὄμματα πήξας, σκῆπτρον δ΄ οὔτ΄ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ἀλλ΄ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς· φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄
1330 HOM 2 191
                                               παραστάς· «Δαιμόνι΄ οὖ σε ἔοικε κακὸν ὣς δειδίσσεσθαι, ἀλλ΄ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ΄ οἶος νόος Ἀτρεΐδαο· νῦν
2026 HOM 1 276
                                             ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἵες Ἁχαιῶν· μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι
5783 HOM 2 860
                                    καὶ Ἐννομος οἰωνιστής· ἀλλ΄ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους.
5881 HOM 2 874
                                    δ΄ ἴεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, χρυσὸν δ΄ Ἁχιλλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.
976 HOM 1 135
                                      αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι; Ϫλλ΄ εὶ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ϫχαιοί, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ
1494 HOM 1 204
                                        Διὸς τέκος εἰλήλουθας. Ἡ ἵνα ὕβριν ἴδη Ἁγαμέμνονος Ἁτρεῖδαο; ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ἦς ὑπεροπλίησι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν
1807 HOM 2 257
                                    οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εὶ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε.
679 HOM 1 94
                                    μάντις ἀμύμων «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὄ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄ ἑκατόμβης, ἀλλ΄ ἕνεκ΄ ἀρητῆρος, ὂν ἠτίμησ΄ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄
917 HOM 2 130
                                       φημι πλέας ἔμμεναι υἶας Ἀχαῖων Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οἵ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ
                                     πάντες ἄμα, Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ ἥ γ΄ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, ἡερίη δ΄ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε· εὖρεν δ
3651 HOM 1 496
```

τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄνε λήν΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε νὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἑλών· ὄ δέ κεν κεχολώσεται ὄν κεν ἵκωμαι. Ϫλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα Ἄρνεϊ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν∙ ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὃ νέρων καὶ ἐπείθετο εἵνεκα πολλοὶ Άχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης· ἀλλ΄ ἵθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον. εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων· σοῖς δ΄ ἀνανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον άρηιφίλου Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ΄ ἔγωγε λαζοίατο γαῖαν.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ΄ ὄ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ΄ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας ίπποκορυσταὶ εὖδον παννύχιοι. Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος· ἀλλ΄ ὄ νε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν· ἤδε οὔδ΄ Άγαμέμνων λῆγ΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄ ἠπείλησ΄ Ἁχιλῆι, ἀλλ΄ ὄ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε· γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν, ἵπποι θ΄ οἵ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. Ϫλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήεεσι κορωνίσι ποντοπόροισι κεῖτ΄ ἀπομηνίσας Ϫγαμέμνονι ποιμένι λαῶν δ΄ ἐν ἑκάστη πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. Ϫλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσω κεῖτο κρατέρ΄ ἄλγεα πάσχων Λήμνω ἐν ἠγαθέη, ὅθι μιν λίπον υἶες Ϫχαιῶν τε πολλά τε ἥδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο νελοίιον Ἀρνείοισιν ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, Άγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὅδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ΄ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. Ἀτρεΐδη, σὺ δὲ παύε τεὸν μένος· αὐτὰρ Έλληνες καὶ Άχαιοί, τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. Ϫλλ΄ οἵ γ΄ οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο∙ οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο∙ κεῖτο έπιέλπεο μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὂν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ΄ εἴσεται οὔτ΄ φίλον κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Άλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη νένετ΄ ἡώς, καὶ τότε δὴ πρὸς Ὅλυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες εύρέας ὤμους, ἄμφω δ΄ ἑζομένων γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον, ἥτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, φωτὶ ἐοικώς· φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν´ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὕτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν, οὐκ ἂν οὐ πολύμυθος οὐδ΄ ἀμφ΄ ὰμαρτοεπής. εἰ καὶ γένει ὕστερος [ἦ]εν· ἀλλ΄ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναῖξειεν Ὀδυσσεύς, στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα βήσετο δίφρον⋅ τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. Ἁλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἁχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν έν μεγάροισι φίλησα, ὰμφοτέρων δὲ φυὴν ὲδάην καὶ μήδεα πυκνά. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὑρέας ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὅπωπα· λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν έφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς ἀθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα· ἀλλ΄ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ΄ ἐπικούρων δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ΄ ἀρηιφίλω Μενελάω· μετὰ τοῖσιν ἐλένχθην ἤματι τῶ ὅτε τ΄ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ νεραιός ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί, αἰδεῖσθαί θ´ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἀτρεΐδη Ἁγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ´ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί αἰδεῖσθαι θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἀτρεΐδη Ἁγαμέμνονι ἤνδανε θυμῶ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· Άχαιοί, φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. Ἡ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον έστὶ γενέθλη. Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ εννομος οἰωνιστής· ἀλλ΄ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν μελαίνης, ὄφρα πρόσθ´ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. Άλλὰ ἄναξ αὐτός τ´ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω· οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· τῶ οὐ νεμεσίζομ΄ Άχαιοὺς ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ΄ ἐπὶ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὔτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Άλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εὶ τό γ΄ ἄμεινον∙ βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ χρόνον ἄλγεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ΄ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὡς τοίη περ ἐοῦσ΄ ἐν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἀνλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ´ οὐκ Ἀτρεΐδη Ἀναμέμνονι ἥνδανε θυμώ. ἀλλὰ κακώς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε νέρον κοίλησιν ἐνὼ παρὰ νημσὶ άγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἀτρεΐδη Ἁγαμέμνονι ἤνδανε θυμῶ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· χωόμενος δ΄ ὁ γέρων πάλιν ὤχετο· τοῖο δ΄ τὸν μῦθον ἔειπες; καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλησθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε

118 HOM 3 15

2432 HOM 3 345

2044 HOM 2 290

1100 HOM 3 155

μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Ἁχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἄν Ἁτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.»

ΰφαινον, ἥτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ´ ἀμφ´ ἁμαρτοεπής. εἰ καὶ γένει ὕστερος [ἦ]εν· ἀλλ΄ τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μινείης. Ἁλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ΄ ὅσσα ἔορνας.» ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχὸν∙ ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀιλῆος νόθος υἱός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πτολιπόρθω. Οἳ δ΄ γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Ἁχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἄν Ἁτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.» Ὠς φάτο νεικείων Ἀναμέμνονα Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑφ΄ ἡμετέρησιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε΄ ἔδωκεν, ὅς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει μαρναμένοιιν, οἳ περὶ μὲν βουλῆ Δαναῶν, περὶ δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι. Ἁλλὰ πίθεσθ΄ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο ἤδη γάρ ποτ΄ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν έπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθω· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμιμες. ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄ ἀναθός περ ἐὼν ἀποαίρεο Όιλῆος ταχὺς Αἴας, μείων, οὔ τι τόσος νε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ, ἐγχείη δ΄ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς· οἳ νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον ἐξαῦτις μαγέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ΄ ἔνωνε παύσασθαι κέλομαι μὴ δὲ ξαντῶ Μενελάω ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ έπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές, ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ χαίρης, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, έν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήνειν. Ϫλλὰ, σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση ήμρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα Διὶ τερπικεραύνω εἶμ΄ αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγαννίφον, αἴ κε πίθηται. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι μήνι΄ Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ΄ ἀποπαύεο τὰ δέδασται, λαούς δ΄ οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ΄ ἐπαγείρειν. Άλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἁχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν, αἴ κε πόθι ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἠτίμησεν· έλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. Ϫλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὀ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἂν γὰρ ἄπαντας Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ΄ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.» Ὠς ἄρα νὰρ ἄπαντας Ήρη λισσομένη. Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὰ σῆσιν ἔχε φρεσίν·" ὡς ὁ μὲν εἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος. ἐμὲ δὲ νλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. 'Ολύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, "Ήρη τ´ ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη∙ ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν, ὧχ΄ ἑκατόχειρον καλέσασ΄ ἐς μακρὸν άστεροπητής ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὂ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν· αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.» Άχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν· ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο ἔβαν κήρυκες ἄνοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἶες Ἀχαιῶν. Ϫλλὰ σύ, εἰ δύνασαί, νε περίσχεο παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ΄ κλυπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ προΐει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὄ γε Πηνειῶ συμμίσγεται ἀργυροδίνη, ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ΄ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν γνωστούς τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν· ἀλλὰ τά γ΄ οὐκ΄ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἠδὲ γέρας μεγάθυμοι Άχαιοὶ; οὐδέ τι πω ἶδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, λαούς δ´ οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ΄ χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· εἴ περ νάρ τε χόλον νε καὶ αὐτῆμαρ καταπέω[η] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σὺ δὲ φράσαι εἴ με νέρας. ὁππότ΄ Άχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ΄ εὐναιόμενον πτολίεθρον ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ΄ ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ ποτ΄ εἰς ἀγορὴν πολέσκετο κυδιάνειρ[α]ν οὔτέ ποτ΄ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Ἀλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ΄ ἠὲ χοροῖο νεόν λήγοντα καθίζειν.» Ὠς φάτο, τῆ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ

ἐπ΄ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ΄ ὑπένερθε κονίη ἵστατ΄ ἀειρομένη· τοὶ δ΄ ἀλλήλοισι κέλευον ἄ[πτ]εσθαι νηῶν ἠδ΄ ἐλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν, οὐρούς τ΄ ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ΄ ἴδηαι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Άχαιῶν χαλκοχιτώνων∙ οἳ πρὶν ἐπ΄ ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα ἐν πεδίω, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, οἳ δὴ νῦν ἕαται δ΄ ἄρ ἶσαν σιγῆ μένεα πνείοντες Άχαιοὶ ἐν θυμῶ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν. Εὖτ΄ ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτη δέ τε μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἰόντες, Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καί Άχαιούς· καί ῥ΄ ἐγγὺς στήτην διὰ μετρητῶ ἐνὶ χώρω σείοντ΄ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε· πρόσθε δ΄ Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὁδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[ς] ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ γάρ τις πύργω· οἴ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦργον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄ ἀγόρευον· «Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς τοιῆδ΄ ἀμφὶ

```
829 HOM 3 115
                                   δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεὰ τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ ναίη πλησίον ἀλλήλων ὀλίνη δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως
άλλοδαπός
             { A } 1
341 HOM 3 48
                                           νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας, μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ΄ εὐειδέ΄ ἀνῆγες ἐξ ἀπίης, γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατρὶ τε σῶ
ἄλλοθεν { I+Adv } 1
543 HOM 2 75
                                       ἦ θέμις ἐστί, καὶ φεύνειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω· ὑμεῖς δ΄ ἄλλοθεν, ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» Ἦτοι ὅ ν΄ ὢς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ.
ἄλλομαι { ∨ } 2
3920 HOM 1 532
                                       "Ολυμπον. Τὼ ν΄ ὣς βουλεύσαντε διέτμανεν· ἡ μὲν ἔπειτα εἰς ἄλα ͺἆλτο _βαθεῖαν ἀπ΄ αἰνλήεντος Ὀλύμπου, Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν
                                      ίδὼν∙ φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην∙ αὐτίκα δ΄ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Τόν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήνη
210 HOM 3 29
ἄλλος { PRO+Ind } 58
                                       έπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο. μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειραν, ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ
2976 HOM 2 428
3425 HOM 1 465
                                       έπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειρον. Ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. Αὐτὰρ ἐπεὶ
5412 HOM 2 804
                                          ὧδε δὲ ῥέξαι· πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι, ἄλλη δ΄ ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων⋅ τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἶσί περ
878 HOM 1 120
                                     ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε
2181 HOM 1 297
                                             μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν΄· οὐ γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα
3262 HOM 3 461
                                            μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται.» Ώς ἔφατ΄ Άτρεϊδης, ἐπὶ δ΄ ἤνεον ἄλλοι Άχαιοί.
733 HOM 3 102
                                        ἀρχῆς· ἡμέων δ΄ όπποτέρω θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄, ἔτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν, Γῆ τε καὶ
1201 HOM 3 168
                                    ὄδ΄ ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐγὼν οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ
111 HOM 1 17
                                    Άχαιούς, Άτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν· «Άτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Άχαιοί, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ´ ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο
2938 HOM 1 399
                                           ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι, ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, Ἅρη τ΄ ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπ΄ ἐλύσαο
4372 HOM 2 649
                                      άργινόεντα Λύκαστον Φαιστόν τε Ρύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας, ἄλλοι θ΄ οἳ Κρήτην έκατόμπολιν ἀμφενέμοντο· τῶν μὲν, ἄρ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε
8 HOM 2 1
                                                               Άρχὴ σὺν θεῶ τῆς β Ὁμήρου ῥαψωδίας Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ εὖδον παννύχιοι. Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος
143 HOM 1 22
                                      ἄποινα δέχεσθαι. Άζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.» Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἁχαιοί, αίδεῖσθαί θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα∙ ἀλλ΄ οὐκ
2770 HOM 1 376
                                      πάντας Άχαιούς, Άτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Άχαιοί αἰδεῖσθαι θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ
1474 HOM 2 211
                                           θαλάσσης αἰγιαλῶ μεγάλω βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. Ἄλλοι μέν ῥ΄ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας. Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολώα, ὅς ῥ΄
1273 HOM 1 174
                                             οὐδέ σ΄ ἔγωγε λίσσομαι εἴνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων
                                          Άχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ΄ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε
2110 HOM 3 298
2181 HOM 3 308
                                     υἱὸν ἀρηιφίλω Μενελάω· Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» Ἡ ῥά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος
1884 HOM 1 256
                                       Άχαιίδα γαῖαν ἱκάνει· ἤ κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κε[ν] κεχαροίατο θυμῶ, εἰ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν, οἳ
4480 HOM 2 665
                                         δ΄ ὄ γε λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακλείης· αὐτὰρ ὄ γ΄ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων·
1812 HOM 3 256
                                          άμφὶ γυναικί· τῶ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ΄ ἔποιτο· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται Ἄργος ἐς
531 HOM 3 73
                                     τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων Ἄργος ἐς
675 HOM 3 94
                                     τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, οἱ δ΄ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ·
364 HOM 2 49
                                    μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν ὂλυμπον Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ
2519 HOM 1 342
                                           εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οί
4400 HOM 1 597
                                       "Ηρη, μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν ἀνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων· ἄσβεστος δ΄ ἄρ
```

2129 HOM 3 301 έγκέφαλος χαμάδις ρέοι ως ὅδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ΄ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ΄ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων· τοῖσι δὲ Δαρδανίδης 2166 HOM 1 295 οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴτης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν΄ οὐ γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. Ἅλλο 753 HOM 3 104 λευκόν, έτέρην δὲ μέλαιναν. Γῆ τε καὶ Ἡελίω· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὅρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι. 1748 HOM 2 248 ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν· οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ΄ Ἁτρεΐδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· τῶ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων περ ἐπ΄ αὐτῶ ἡδὺ γέλασσαν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί΄ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε 1921 HOM 2 271 1613 HOM 3 226 Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὄδ΄ ἄλλος Ἁχαιὸς ἀνήρ, ἠύς τε μέγας τε, ἔξοχος Ἁργείων κεφαλὴν ἠδ΄ εὐρέας ὤμους;» Τόν δ΄ 1623 HOM 2 231 Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν, ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι, ἥν τ΄ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ 2783 HOM 2 400 κατὰ νῆας. κάπνισάν τε κατὰ κλισίας. καὶ δεῖπνον ἕλοντο. Ἄλλος δ΄ ἄλλω ἔρεζε θεῶν αἰεινενετάων εὐχόμενος θάνατόν τε φυνεῖν καὶ μῶλον Ἄρηροςφίλοι Άργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Άχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ὃς μέγ΄ ἄριστος 583 HOM 2 80 έστί, καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω· ὑμεῖς δ΄ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» "Ητοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ὃς ῥὰ 544 HOM 2 75 2571 HOM 3 365 ιδών εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ἧ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ 1370 HOM 1 186 σὸν γέρας, ὄφρ´ εὖ εἰδῆς ὅσσον φέρτερος εἰμὶ σέθεν, στυνέη δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην,» Ὠς φᾶτο· Πηλεΐωνι δ´ ἄχος νένετ´, ἐν δέ οἱ 1592 HOM 3 223 έοικότα χειμερίησιν, οὐκ ἂν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε γ΄ ὧδ΄ Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ΄ εἶδος ἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν οὔ σε ἔοικε κακὸν ὣς δειδίσσεσθαι, ἀλλ΄ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ΄ οῗος νόος Ἀτρεΐδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ 1335 HOM 2 191 493 HOM 3 68 δ΄ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἁχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον 631 HOM 3 88 ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, μῦθον Ἁλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν· ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἁχαιοὺς τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρη. 1667 HOM 3 234 Μενέλαος οἴκω ἐν ἡμετέρω, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὀρῶ ἐλίκωπας Ἀχαιούς, οὕς κεν εὖ ννοίην καὶ τοὕνομα μυθησαίμην· δοιώ ήδ΄ Οὔλυμπόνδε βεβήκει δώματ΄ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. Πηλεΐδης δ΄ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο 1640 HOM 1 222 χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς τῆλ΄ ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι 5796 HOM 2 861 2203 HOM 1 299 χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τω ἄλλω, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἄ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν 2785 HOM 2 400 κατὰ νῆας. κάπνισάν τε κατὰ κλισίας. καὶ δεῖπνον ἔλοντο. Ἄλλος δ΄ ἄλλω ἔρεζε θεῶν αἰεινενετάων εὐχόμενος θάνατόν τε φυνεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος· αὐτὰρ ὃ βοῦν 2492 HOM 2 360 θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. Ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω· οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν΄ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας 2211 HOM 1 300 κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τω ἄλλω, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἅ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε 3670 HOM 1 498 οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε εὖρεν δ΄ εὐ[ρ]ὑοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων ἀκροτάτη κορυφῆ πολυδειράδος Οὐλύμποιο καί ῥα πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε 5414 HOM 2 804 δὲ ῥέξαι· πολλοὶ νὰρ κατὰ ἄστυ μένα Πριάμου ἐπίκουροι. ἄλλη δ΄ ἄλλων, νλώσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων· τοῖσιν ἔκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἶσί περ ἄρχει, τῶν 4537 HOM 2 674 τ΄ ἄνακτος, Νιρεύς, ὂς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ΄ ἀμύμονα Πηλεΐωνα· ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἴπετο λαός. Οἴ δ 3717 HOM 1 505 τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υίόν, ὂς ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἠτίμησεν· έλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς 306 HOM 3 42 καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Άχαιοί, φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα 2479 HOM 2 359 νέεσθαι, ἁπτέσθω ἦς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης, ὄφρα πρόσθ΄ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. Άλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω· οὔ τοι έλάσασκεν όμοκλήσασκέ τε μύθω· «Δαιμόνι´ ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ´ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ´ ἐν πολέμω 1405 HOM 2 200 1456 HOM 1 198 στη δ΄ ὅπιθεν, ξανθης δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα οἴω φαινομένη· τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ΄ Ἁχιλλεύς. Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄ 2113 HOM 1 287 κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὅδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ ἄλλοτε { I+Adv } 1 4352 HOM 1 590 χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι· ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ΄ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ΄ ἦμαρ

'Ἀλόπη (τοπ) { N+Top } 1

4598 HOM 2 682

Νῦν αὖ τοὺς ὄσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον, οἵ τ΄ Ἄλον οἵ τ΄ Ϫλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἠδ΄ Ἑλλάδα καλλιγύναικα, Μυρμιδόνες δὲ

```
4595 HOM 2 682
                                      έστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὄσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἅργος ἔναιον, οἵ τ΄ Ϫλον οἵ τ΄ Ϫλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἠδ΄ Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
ἄλοχος (ἄμα)
               { N+Com } 8
                                      ὦδέ σφ΄ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ΄ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ΄ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων· τοῖσι δὲ
2127 HOM 3 301
957 HOM 2 136
                                     δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραί τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ΄ ἐνὶ μενάροις ποτιδένμεναι· ἄμμι δὲ ἔρνον αὕτως ἀκράαντον, οὖ
2065 HOM 2 292
                                        έστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ νάρ τις θ΄ [ἔΙνα μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [νηΙ]ὶ πολυζύνω. ὅν περ ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέ]ωσιν ὀρινομένη τε
                                       "Ολυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὅ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ γε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐγὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου
2884 HOM 3 409
4718 HOM 2 700
                                        έών· τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα· τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής· τόν δ΄ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ νηὸς
822 HOM 1 114
                                        οἴκοι ἔχειν· καὶ νὰρ ῥὰ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα. Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὔτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτε τι ἔρνα. Ἀλλὰ καὶ
                                       Τῶ μή τις πρὶν ἐπεινέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχω κατακοιμηθῆναι, τίσασθαι δ΄ Ἑλένης ὁρμήματα στοναχάς τε· εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει
2457 HOM 2 355
4025 HOM 1 546
                                      μή δή πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὂν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ΄
α̈λς (ἡ) { N+Com } 13
3919 HOM 1 532
                                           "Ολυμπον. Τὼ γ΄ ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα εἰς  ἄλα  ἆλτο βαθεῖαν ἀπ΄ αἰγλήεντος Ὀλύμπου, Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες
1159 HOM 2 165
                                         σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ΄ Ἀθήνη, βῆ δὲ κατ΄
                                         σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ
1262 HOM 2 181
1030 HOM 1 141
                                     μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ΄ ἐκατόμβην θείομεν, ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα
1072 HOM 2 152
                                    άειρομένη· τοὶ δ΄ ἀλλήλοισι κέλευον ἄ[πτ]εσθαι νηῶν ἠδ΄ ἑλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν, οὐρούς τ΄ ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἶκεν οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ΄ ἤρεον ἕρματα
3016 HOM 1 409
                                       έθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ἁχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης
2316 HOM 1 314
                                       δ΄ Άτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν· οἵ δ΄ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον· ἔρδον δ΄ Άπόλλωνι τεληέσσας έκατόμβας ταύρων ἢδ΄ αἰγῶν παρὰ θῖν΄
2329 HOM 1 316
                                       δ΄ Ἀπόλλωνι τεληέσσας έκατόμβας ταύρων ἢδ΄ αἰγῶν παρὰ θῖν΄ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο κνίση δ΄ οὐρανὸν ἶκεν έλισσομένη περὶ καπνῶ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ
2410 HOM 1 327
                                   προΐει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίη
4222 HOM 2 626
                                        Οἳ δ΄ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ΄ ἱεράων νήσων, αἳ ναίουσι πέρην άλὸς Ἦλιδος ἄντα, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηι Φυλεΐδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος
2650 HOM 1 359
                                      βένθεσσιν άλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι· καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ πολιῆς  ἀλὸς  ἠύτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος
2642 HOM 1 358
                                    "Ως φᾶτο δακρυχέων, τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν άλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι· καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ πολιῆς άλὸς ἠύτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄
2583 HOM 1 350
                                        Άχιλλεὺς δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθείς, θῖν΄ ἐφ΄ ἀλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ φίλη ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·
ἄλσος { N+Com } 1
3435 HOM 2 506
                                     is missing in the manuscript] Όγχηστόν θ΄ ἱερὸν Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος, οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν Νῖσάν τε ζαθέην Άνθηδόνα τ΄
Äλύβη { N+Top } 1
                                             Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν ἐξ Αλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη. Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής· ἀλλ΄ οὐκ
5765 HOM 2 857
Άλφειός (τοπ)
               { N+Top } 1
3996 HOM 2 592
                                           τε. Οἳ δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον, Ἁλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ, καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον, καὶ Πτελεὸν
ἄμα { I+AdvPr } 38
```

 $Åλος {N+Top}$ 1

3667 HOM 2 542

1751 HOM 2 249

ὄζος Ἄρηος, Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων· τῷ δ΄ ἄμ΄ Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομόωντες, αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι θώρηκας

οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ΄ Ἁτρεΐδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· τῶ οὐκ ἄν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν

ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε. Μοῦσα, αὐτῶν ἡδ΄ ἵππων, οἳ ἄμ΄ Ἀτρεΐδησιν ἔποντο, ἵπποι μὲν μέν΄ ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαρ, τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Έκτωρ Πριαμίδης. ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄

φαίνετ΄ Άρηιφίλου Μενελάου· ὑμεῖς δ΄ Άργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι Άφροδίτη, ἥ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείη. Τὴν μὲν ἔπειθ΄ ἥρως μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς ῥίω΄ ἐπιδινήσας. οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές, ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ χαίρης, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα, πρὸς Τρώων· τῶν Διομήδης καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἰός· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φώς, Μηκιστέος υἰὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος· συμπάντων Άρχὴ σὺν θεῶ τῆς γ Όμήρου ῥαψωδίας Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ΄ ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι, Τρῶες μὲν κλαγγῆ τ΄ ἐνοπῆ τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὢς ἠΰτε περ κλαγγὴ ἄνακτος· συμπάντων δ΄ ήγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, ἀφνειόν τε ήνεμόνευε Μηριόνης τ΄ ἀτάλαντος Ἐνυαλίω ἀνδρειφόντη⋅ τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀνδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Τληπόλεμος δ΄ Ἡρακλεΐδης ἠύς τε μένας τε ἐκ Ῥόδου ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αίρεῖ.» Ἡ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἵπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν. Ἀτρεῖδης δ΄ ἀν΄ ὅμιλον ρίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ΄ ἦμαρ φερόμην, ἄμα δ΄ ἠελίω καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνω, ὀλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες γένετ΄ ἠώς, καὶ τότε δὴ πρὸς ὂλυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες πάντες ἄμα, Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ´ ἥ γ´ ἀνεδύσατο κῦμα δὲ νλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδομένη κήουκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώνει, ὡς ἄμα θ΄ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἶες Ἁχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν· ὅ κυνὸς ὄμματ΄ ἔχων, κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα λαῶ θωρηχθῆναι οὔτε λόχον δ΄ ἱέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἁχαιῶν τέτληκας θυμῶ· τόδέ τοι ἐνέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος· τῷ δ΄ ἄμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλτοπάρηοι. Αἰτωλῶν δ΄ ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός, οἳ βαθεῖαν ἀπ΄ αἰγλήεντος Ὀλύμπου, Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἐς Ὠκεανὸν μετ΄ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἕποντο· δωδεκάτη δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ἀσπιδιώτας· Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγεγέστερος ἦεν· τῶ δ΄ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αἴας δ΄ ἐκ Σαλαμῖνος ἄνεν δυοκαίδεκα νῆας· [one verse δ΄ όπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, οἶς δ΄ ὁ γέρων μετέησιν, ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει, ὅπως ὅχ΄ ἄριστα μετ΄ ἀμφοτέροισι γένηται.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὄ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.» Ὠς φᾶτο, Πάτροκλος ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῷ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν μεγάροισι. Τοῦτο Φυλεύς, ὅς ποτε Δουλίχιον δ΄ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο, Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦνε Κεφαλλῆνας μεναθύμους, οἵ Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας· τῷ δ΄ Μελέαγρος· τῷ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Κρητῶν δ΄ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε οῖ έρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οἵ δ΄ λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ΄ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀνλαὸς υἱός· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ Ἄνρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο. Ὀρθην ορεκτήσι μελίησι θώρηκας ρήξειν δηίων αμφὶ στήθεσσι· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, οὐδέ τοι λαοὶ δεύονθ΄ ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἴ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο· οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες, εἰνοσίφυλλον ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε, τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Οὖτοι ἄρ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ όθόνησιν ὥρματ΄ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴη, ιἄμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἔποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ΄ δῶκε δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν· ἥ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθείς, θῖν΄ ἐφ΄ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ΄, οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἠδ΄ ἐγένοντο ἐν Πύλω ἠγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ φρονέων τέκε δῖ΄ Ἀφροδίτη Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἶε, Ἀρχέλοχός τ΄ Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν τοὺς δ΄ ἐκ Πηλίου ὧσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο⋅ τοῖς δ΄ ἄμα Έλίκην εὐρεῖαν. τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἁγαμέμνων Ἁτρεΐδης· ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἔποντ΄ ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν

```
Άμαζών { Α } 1
                                   γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγχθην ἤματι τῷ ὅτε τ΄ ἦλθον Ϫμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οἵ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ϫχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ Ὀδυσῆα
1351 HOM 3 189
άμαρτοεπής
              { A } 1
1529 HOM 3 215
                                          παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ΄ ἀμφ΄ άμαρτοεπής. εἰ καὶ γένει ὕστερος [ἦ]εν· ἀλλ΄ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναῖξειεν Ὀδυσσεύς, στάσκεν,
Άμαρυνκείδης { N+Pat } 1
4197 HOM 2 622
                                    ήγησάθην υῗες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε· τῶν δ΄ Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής, υἰὸς
άμβρόσιος {Α} 3
                                     κεφαλή κατανεύσω.» ή καὶ κυανέησιν ἐπ΄ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσιαι δ΄ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ΄ ἀθανάτοιο· μέγαν δ΄ ἐλέλιξεν
3897 HOM 1 529
                                     ήρτύνετο βουλήν· «Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐώκει· στῆ
409 HOM 2 57
                                   έπ΄ Άτρεΐδην Άγαμέμνονα· τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίη, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίω υἶι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν ῥὰ μάλιστα
141 HOM 2 19
άμέγαρτος { Α } 1
2921 HOM 2 420
                                     ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ΄ ὄ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ΄ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὕξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα
ἀμείβω { V } 11
1222 HOM 3 171
                                       οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ὄφελεν θάνατός μοι
1630 HOM 3 228
                                      Άργείων κεφαλὴν ἠδ´ εὐρέας ὤμους;» Τόν δ´ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Οὖτος δ´ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἁχαιῶν· Ἰδομενεὺς δ´ ἑτέρωθεν
4449 HOM 1 604
                                   μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἢν ἔχ΄ Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄, αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὁπὶ καλῆ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν
3083 HOM 3 437
                                       μή πως τάχ΄ ὑπ΄ αὐτοῦ δουρὶ δαμασθῆς.» Τήνδε Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε· «Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ
1417 HOM 3 199
                                      πηγεσιμάλλω ὅς τ΄ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· «Οὖτος δ΄ αὖ Λαερτίδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς, ὃς
                                   οὐδέ σ΄ ὀίω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε μάλ΄, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ΄ ἔγωγε
1252 HOM 1 172
4064 HOM 1 551
                                          νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἔκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἡρη· «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; καὶ λίην σε
3040 HOM 1 413
                                        Άγαμέμνων ἣν ἄτην, ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
                                    οὐδέ τι πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.» Τήν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
4007 HOM 1 544
880 HOM 1 121
                                     ἔοικεν· λεύσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἁτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων, πῶς γάρ
2145 HOM 1 292
                                    τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;» Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἁχιλλεύς· «宀Η γάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔργον
άμετροεπής { A } 1
1485 HOM 2 212
                                     Άλλοι μέν ῥ΄ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας· Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολώα, ὅς ῥ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη μάψ, ἀτὰρ οὐ
άμπελόεις { Α } 2
3792 HOM 2 561
                                      τ΄ Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, Τροίζῆν΄ Ἡιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οἵ τ΄ ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἁχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε
1319 HOM 3 184
                                   νύ τοι πολλοὶ δεδμήστο κοῦροι Ἁχαιῶν. Ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, λαοὺς Ὀτρῆος καὶ
Άμυδών { N+Top } 1
5713 HOM 2 849
                                      Κεάδαο. Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους τηλόθεν ἐξ Ϫμυδῶνος ἀπ΄ Ϫξίου εὐρὺ ῥέοντος, Ϫξίου οὖ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. Παφλαγόνων
Άμύκλαι { N+Top } 1
3942 HOM 2 584
                                        τε Μέσσην Βρυσειάς τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς, οἵ τ΄ ἄρ Ϫμύκλας εἶχον Έλος τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ΄ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ
```

```
ἀμύμων {Α} 5
4540 HOM 2 674
5188 HOM 2 770
3123 HOM 1 423
670 HOM 1 92
5900 HOM 2 876
ἀμύνω { V } 4
481 HOM 1 67
2932 HOM 1 398
2517 HOM 1 341
3359 HOM 1 456
ἀμύσσω { V } 1
1797 HOM 1 243
άμφηρεφής
              { A } 1
316 HOM 1 45
άμφί { I+Prep } 29
3015 HOM 1 409
1528 HOM 3 215
3086 HOM 2 445
2896 HOM 2 417
3123 HOM 3 442
652 HOM 3 91
508 HOM 3 70
3882 HOM 2 575
309 HOM 2 41
5058 HOM 2 751
2978 HOM 2 428
3427 HOM 1 465
2320 HOM 3 328
1111 HOM 3 157
1800 HOM 3 254
2546 HOM 3 362
333 HOM 2 45
2353 HOM 3 334
3538 HOM 1 481
```

Νιρεύς, ὂς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ΄ ἀμύμονα Πηλεΐωνα· ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἴπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ Ἁχιλεὺς μήνιεν· ὂ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν, ἵπποι θ΄ οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήεεσι κορωνίσι ποντοπόροισι κεῖτ΄ ἀπομηνίσας πολέμου δ΄ ἀποπαύεο πάμπαν· Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ΄ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἕποντο· δωδεκάτη δέ τοι αὖτις ἐνί στρατῷ εὔχεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄ ἑκατόμβης, ἀλλ΄ ἔνεκ΄ ἀρητῆρος, ὂν ἠτίμησ΄ ἐκόμισσε δαΐφρων. Σαρπηδὼν δ΄ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος.

τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὅτ΄ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι, ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, Ἡρη τ΄ ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔξαντο καὶ

ύφ΄ Έκτορος ἀνδροφόνοιο θνήσκοντες πίπτωσι σὺ δ΄ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον

βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ, τόξ΄ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην∙ ἔκλαγξαν δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ ἐπ΄ ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος∙ ὅ δ΄

πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ἁχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, γνῶ δὲ καὶ Ἁτρεΐδης ἀγόρευε, παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ΄ ἀμφ΄ ἁμαρτοεπής. εἰ καὶ γένει ὕστερος [ἦ]εν⋅ ἀλλ΄ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς, Άχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἡγείροντο μάλ΄ ὧκα· οἱ δ΄ ἀμφ΄ Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη αἰγίδ΄ ἔχουσ΄ δὲ χιτώνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν ἑταῖροι πρηνέες ἐν κονίησιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα πώ οί τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς ἔπλεον ἁρπάξας ἐν πολυβοτείρη, αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον οἴους ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ Άχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον συμβάλετ΄ ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ Πελλήνην τ΄ εἶχον ἠδ΄ Αἴγιον ἀμφενέμοντο Αἰγιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην εὐρεῖαν, τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων Ἀτρεΐδης· ἄμα τῶ γε πολὺ καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί΄ ἔθεντο, οἵ τ΄ ἀμφ΄ ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ΄ ἐνέμοντο, ὅς ῥ΄ ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὅ γε μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειραν, ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειρον. Ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο ἦχι ἑκάστῳ ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ ὄ γ΄ ἀμφ΄ ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο. Κνημίδας μὲν ἀγόρευον· «Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς τοιῇδ΄ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτησι θεῇσ´ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ Άλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆσ΄ ἐγχείησι μαχήσοντ΄ ἀμφὶ γυναικί· τῶ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ΄ ἔποιτο· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ξίφος ἀργυρόηλον πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον∙ ἀμφὶ δ΄ ἄρ αὐτῷ τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός· Ἀτρεΐδης δ΄ ῷμωξεν ἰδὼν εἰς βάλλετο φάρος· ποσσὶ δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον αἰεί· σὺν περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἤρμοσε δ΄ αὐτῷ· ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν ἀνά θ΄ Ιστία λευκὰ πέτασσαν, ἐν δ΄ ἄνεμος πρῆσεν μέσον Ιστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρη πορφυρέον μεγάλ΄ ἴαχε νηὸς ἰούσης· ἥ δ΄ ἔθεεν κατὰ κῦμα

1648 HOM 3 231 έρκος Άχαιῶν Ἰδομενεὺς δ΄ ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς ἔστηκ΄, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος οἴκω ἐν 2303 HOM 2 333 ő κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.» Ὠς ἔφατ´, Ἀργεῖοι δὲ μέγ´ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ´ Ἀχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος 2154 HOM 2 305 νῆες Ἀχαιῶν ἡνερέθοντο κακὰ Πριάμω καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας έκατόμβας, καλῆ ὑπὸ 1037 HOM 3 146 τε βοῶπις∙ αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὄθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ἱκετάονά τ΄, ὄζον Ἄρηος, ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίω ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα, ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι, κλαγγηδὸν προκαθιζόντων 3189 HOM 2 461 3611 HOM 2 533 Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς 3680 HOM 2 544 αίχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀθήνας εἶχον, 2701 HOM 2 388 μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν· ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ΄ ἔνχεῖ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ ἵππος γένος ἀγροτεράων, οἳ ῥὰ Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ΄ ἔναιον Κρῶμνάν τ΄ Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς 5743 HOM 2 854 νέμοιτο· γαῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὡς τερπικεραύνω χωομένω, ὅτε τ΄ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσση εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ 5267 HOM 2 782 ἀμφιάχω { V } 1 2230 HOM 2 316 όδυρομένη φίλα τέκνα· τήν δ΄ ἐλελιξάμενος πτερύγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, άμφιβαίνω { **V** } 2 μενάλ΄ εὔνετο χεῖρας ἀνασχών· «Κλῦθί μευ ἀρνυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις· ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες 3323 HOM 1 451 260 HOM 1 37 ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν άμφίβροτος { A } 1 μένος ἀνδρῶν· ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ΄ ἔγχεῖ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων· ὂν δ΄ ἂν 2704 HOM 2 389 Άμφιγένεια { N+Top } 1 4004 HOM 2 593 Θρύον, Άλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ, καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἅμφιγένειαν ἔναιον, καὶ Πτελεὸν καὶ Ἅλος καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν ἀμφιγυήεις { A } 1 4469 HOM 1 607 κακκείοντες ἔβαν [οἶκον] δὲ ἔκαστος, ἦχι ἑκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις ἵΗφαιστος ποίησ΄ ἰδυίησι πραπίδεσσιν· Ζεὺς δὲ πρὸς ὂν λέχος ἤι΄ Ὀλύμπιος άμφιδρυφής { A } 1 4717 HOM 2 700 ήγεμόνευε ζωὸς ἐών· τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα· τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής· τόν δ΄ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ νηὸς άμφιέλισσα { A } 2 1162 HOM 2 165 έπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ΄ Ἀθήνη, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο 1265 HOM 2 181 έπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν άμφιέπω { V } 1 3557 HOM 2 525 τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο· οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες, Βοιωτῶν δ΄ ἔμπλην ἐπ΄ ἀριστερὰ θωρήσσοντο. Λοκρῶν δ΄ ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος άμφικαλύπτω { **V** } 1 1855 HOM 2 262 λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι ἀμφικύπελλος { Α } 1 4311 HOM 1 584 ἔπειθ΄ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.» Ὠς ἄρ ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλη ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο Άμφίμαχος { N+Ant } 3

1480 HOM 3 208

2936 HOM 3 416

έκάστῳ νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ΄ Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάθην υἶες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε· τῶν δ΄ Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ κάρηνα· τῶν μὲν ἄρ Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, Νάστης Ἀμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, ὂς καὶ κάρηνα· τῶν μὲν ἄρ Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, Νάστης Αμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, ὂς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἴεν ἡὐτε κούρη νήπιος,

Άτρεΐδης εὐρυκρείων Άγαμέμνων ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντ΄ ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην· Κάλχαντα πρώτιστα κάκ΄

Ύπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν Πελλήνην τ΄ εἶχον ἠδ΄ Αἴγιον ἀμφενέμοντο Αἰγιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην εὐρεῖαν, τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων, οῖ ῥὰ Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ΄ ἔναιον Κρῶμνάν τ΄ Αἰγιαλόν τε καὶ τε μέγας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων, οῖ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, Λίνδον Ἰήλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον· τῶν μὲν γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. Οῖ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην, τῶν αὖθ΄ Ὑρτακίδης ἦρχ΄ Ἄσιος τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, οῖ τ΄ Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο, οῖ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οῖ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν, οῖ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ΄ οῖ Σάμον ἀμφενέμοντο, οῖ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἠδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας, ἄλλοι θ΄ οῖ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο· τῶν μὲν, ἄρ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε Μηριόνης τ΄ ἀτάλαντος Ἐνυαλίω εἶχον ελος τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οῖ τε Λάαν εἶχον ἠδ΄ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ

καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ΄ Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ υἶε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς

ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴη, ἄμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἕποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὅθι ἦρχε δὲ δαίμων. Αἴ δ΄ ὅτ΄ Ἄλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ΄ ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο, ἤ δ΄ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν·

ἦν ἣ τέκε τέκνα· ἔνθ´ ὄ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ δ΄ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· τήν δ΄ ἐλελιξάμενος πτερύγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ

τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίῃ πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν εὖ δὲ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ἀκυπόδεσσιν, εὖ δὲ τις ἄρματος ἀμφὶς ἱδὼν πολέμοιο μεδέσθω, ὥς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ΄ Ἄρηι· οὐ γὰρ παυσωλή πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη

μετέησιν, ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει, ὅπως ὅχ΄ ἄριστα μετ΄ ἀμφοτέροισι γένηται.» Ὠς ἔφαθ΄, οἴ δ΄ ἐχάρησαν Ἁχαιοί τε Τρῶες τε ἐλπόμενοι παύσασθαι οἵ δ΄ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ΄ ἐγένοντο ἐσσυμένως· Ἔκτωρ δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, ὁππότερος τάδε ἔργα μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν, τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἅιδος εἴσω, ἡμῖν δ΄ αὖ φιλότητα καὶ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς· οὖτός τ΄ Ἁτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων, ἀμφότερον βασιλεύς τ΄ ἀγαθὸς κρατερός τ΄ αἰχμητής· δαὴρ αὖτ΄ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ΄ ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ· τούς δ΄ ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. Ἁλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, σε μεθείω, τὼς δέ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ΄ ἐφίλησα, μέσσῳ δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά, Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὅληαι.» Ὠς

```
ἄμφω { PRO+Ind } 8
1500 HOM 3 211
1908 HOM 1 259
5164 HOM 2 767
1534 HOM 1 209
1437 HOM 1 196
2685 HOM 1 363
881 HOM 2 124
1056 HOM 3 148
αν { I+Part } 89
1704 HOM 1 232
1703 HOM 2 242
4032 HOM 2 597
184 HOM 3 25
3748 HOM 1 509
1758 HOM 2 250
369 HOM 3 52
977 HOM 2 139
3369 HOM 2 488
2719 HOM 2 391
2037 HOM 3 288
2765 HOM 2 397
1586 HOM 3 223
3822 HOM 1 519
1993 HOM 1 271
1786 HOM 1 242
1506 HOM 1 205
1599 HOM 2 228
246 HOM 2 34
2221 HOM 1 301
482 HOM 3 66
382 HOM 3 54
1350 HOM 1 184
2009 HOM 3 284
4280 HOM 1 580
871 HOM 2 123
```

ἔμιχθεν, στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὑρέας ὤμους, ἄμφω δ΄ ἐζομένων γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον, οἳ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πίθεσθ΄· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο· ἤδη γάρ ποτ΄ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἡέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὼμίλησα, ἐπὶ νῶτον ἐίσας· τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ΄ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας. Ἀνδρῶν αὖ μέγ΄ ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας ὄφρ΄ μένος, αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη, ἄμφω όμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤλθε δ΄ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη, ἄμφω όμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε· στῆ δ΄ ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα οἴῳ τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὼκὺς Ἀχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ΄ εἰδυίῃ κ΄ ἐθέλοιμεν Ἁχαιοί τε Τρῶές τε ὄρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω, Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, ἡμεῖς δ΄ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἁχαιοί, θ΄ Ἱκετάονὰ τ΄, ὅζον Ἄρηος, Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω, εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλησι, γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ΄ ἀγορηταὶ

άντίον εἴπη· δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις· ἦ γὰρ ἄν, Ϫτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο. Ϫλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Ἀχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἄν Ἁτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.» Ώς φάτο νεικείων Ἁγαμέμνονα ποιμένα λαῶν Θερσίτης· τῶ παρ΄ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος· στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἄν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· αί δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἄν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ΄ αἰζηοί· ὡς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα Ό[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Ϫχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ΄ Ἁτρεΐδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· τῶ οὐκ ἄν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις· παντί τε δήμω, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ; Οὐκ ἄν δὴ μείνειας Ἀρηίφιλον Μενέλαον; Γνοίης χ´ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν· οὐκ ἄν ἔργον αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἵνεκα δεῦρ΄ ἱκόμεσθα. Ἁλλ΄ ἄγεθ΄ ὡς ͺἄν ͺἐγὼ εἴπω, πειθῶμεθα πάντες· φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· οὐ γὰρ ἔτι τι ἴδμεν, οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν⋅ πληθὺν δ΄ οὐκ ἄν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων· ὂν δ΄ ἄν ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω μιμνάζειν παρὰ νημσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα ην τιν΄ ἔοικεν ή τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εἰ δ΄ ἄν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παίδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος, αὐτὰρ σκοπέλω· τὸν δ΄ οὖ ποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων, ὅτ΄ ἄν ἔνθ΄ ἢ ἔνθα γένωνται· ἀνστάντες δ΄ ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας, κάπνισάν τε κατὰ έκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν, οὐκ ἄν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε γ΄ ὧδ΄ Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ΄ εἶδος Ζεύς· « Ĥ δὴ λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἡρη, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἥδε καὶ αὕτως μ΄ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με καλέσαντο γὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐγώ· κείνοισι δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν, εὖτ΄ ἄν πολλοὶ ὑφ΄ Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο θνήσκοντες πίπτωσι σὺ δ΄ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ἦς ὑπεροπλίησι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· «ዮΗλθον ἐγὼ εἰσὶν ἐνὶ κλισίης ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἁχαιοὶ πρωτίστω δίδομεν, εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον ἔλωμεν· ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου έκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ΄ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.» Ὠς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ γε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἄ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἶμα έστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὄσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ͺἄν τις ἕλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ Μενέλαον; Γνοίης χ΄ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μιγείης τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ΄ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ΄ εὖ εἰδῆς ὅσσον καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ´ ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν· εἱ δέ κ´ Ἀλέξανδρον κτείνη ξανθὸς Μενέλαος, Τρῶας ἔπειθ´ Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ´ ἀποδοῦναι, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· ἀλλὰ σὺ ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλοιμεν Ἁχαιοί τε Τρῶές τε ὅρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω, Τρῶας μὲν

ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ νάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ ν΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὂν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ΄ εἴσεται οὔτ΄ ἀνθρώπων· ὂν δέ Άχαιοί, νν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡνεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν ἠδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας νὰο μαχέονται· ννώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις. ἢ νῆας, ἡμεῖς δ΄ ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν ἴομεν ὄφρά κε θᾶσσον ἐνείρομεν ὀξὺν Ἄρηα,» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· αὐτίκα εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ θυμῶ κεχολωμένον· ὧς νὰρ ἄμεινον· ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ,» Ἡ καὶ ἐπ΄ ἀρνυρέη κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ πολῧ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ Άχιλῆος· χειρὸς ἐλόντ΄ ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον· εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς μενάθυμοι Άχαιοί, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐνὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν νέρας. ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἑλών· ὅ καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὃ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθω· βῆ δ΄ ἀκέων παρὰ θῖνα Μενέλαος μακρῆσ΄ ἐγχείησι μαχήσοντ΄ ἀμφὶ γυναικί· τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ΄ ἔποιτο· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν άρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο· τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.» Ὠς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ ἀνδρός τε συμβάλετ΄ ὰμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε νένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα νυναῖκά τε οἶκαδ΄ ἀνέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι οἴους ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι δ΄ ὡς αἰπόλια πλατέ΄ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῶ μιγέωσιν, ὡς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα ὑσμίνην δ΄ ἰέναι, μετὰ δὲ ωκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδών πολέμοιο μεδέσθω, ὥς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ΄ Ἄρηι· οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ΄ ἡβαιὸν εἰ μὴ νὺξ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· «*Ηλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήμη ἄμφω όμῶς θυμῷ φιλέουσά τε ἔπος Διὶ τερπικεραύνω εἶμ΄ αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀναννίφον, αἴ κε πίθηται. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι μήνι΄ Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ΄ τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν, αἴκε πόθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη άρήγειν. Άλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση ήθρη ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω εἰ δ΄ ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθης τοῦτο καὶ Ἄπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἁχαιῶν· τῶ κε τάχ΄ ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑφ΄ ἡμετέρησιν άλοῦσά τε περθομένη τε· ἀλλά αὐτὰρ ἐνὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἴνεκα ποινῆς αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» με καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῶ· καὶ τοὺς μὲν θαλάμω καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ΄ ἡὲ χοροῖο νεόν λήγοντα οὐδέ σ΄ ἔγωγε λίσσομαι εἵνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ ἀγορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εἰ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ΄ δίδομεν, εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον ἔλωμεν· ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐνὼ δήσας ἀνάνω ἢ ἄλλος δ΄ οὐρανὸν ἶκεν οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ΄ ἤοεον ἔρματα νηῶν. Ἔνθά κεν Ἁρνείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἡρη πρὸς μῦθον ἔειπεν· «Ὠ πόποι τελεῖται· ἀλλ΄ ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον χρυσῆς Ἀφροδίτης· οὔ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι, έλόντ΄ ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον· εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ΄ κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐνὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν νέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἑλών· ὅ δέ κεν κεχολώσεται κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύω, τοί κεν Ϫχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν Ϫργος δ΄ ἰέναι, πρὶν καὶ καὶ μετέειπεν· «"Ω πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἱκάνει· ἤ κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κε[ν] κεχαροίατο θυμῷ, εἰ μυθήσασθαι;» Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἡ γάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης· Άχαιοί. Τρώων δ΄ ἄνδρα ἕκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν. πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο· τόσσον ἐνώ φημι πλέας ἔμμεναι υἶας Ἁχαῖων Τρώων, οἳ ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἁχαιῶν, ἡὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι, ἥν τ´ αὐτὸς τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ΄ εἴσεται οὔτ΄ ἀνθρώπων· ὂν δέ κεν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν

ποιήσεται ἢ ὄ νε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐνὼ οὐκ εἷιμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴιη, κείνου πορσανέουσα λέχος. Τρωαὶ δέ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ΄ ἄχε΄

```
2164 HOM 1 294
                                        τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν΄· οὐ γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι πείσεσθαι
2499 HOM 2 361
                                        τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω· οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν΄ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φοήτρας Ἀνάμεμνον, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήνη,
2624 HOM 3 373
                                     ὑπὸ δειρῆς, ὅς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἁφροδίτη, ἤ οἱ
87 HOM 2 12
                                         θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς πανσυδίη· νῦν νάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάνυιαν Τρώων· οὐ νὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι
210 HOM 2 29
                                      θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι
478 HOM 2 66
                                       θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι
1674 HOM 3 235
                                         ικοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἐλίκωπας Ἀχαιούς, οὕς κεν εὖ ννοίην καὶ τοὔνομα μυθησαίμην· δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορα
                                     πατρίδα γαῖαν Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ΄ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Ἀργείην Ἐλένην, ἦς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίη
1122 HOM 2 160
1222 HOM 2 176
                                      ές πατρίδα γαῖαν φεύξεσθ΄ ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιτε Ἀργείην Ἑλένην, ἦς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίη
1563 HOM 3 220
                                              ένώμα, ἀλλ΄ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς· φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὕτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ
406 HOM 3 56
                                   τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μινείης. Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ΄ ὅσσα ἔορνας.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος
419 HOM 1 60
                                        «Ἀτρεΐδη. νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀίω ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἁχαιούς· ἀλλ΄ ἄγε δή τινα
1014 HOM 1 139
                                    Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἑλών∙ ὄ δέ κεν κεχολώσεται ὄν κεν ἵκωμαι. Ἀλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν
                                      δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά, Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.» Ὠς ἐφατ΄, ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα, βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῶ
2945 HOM 3 417
3887 HOM 1 527
                                       οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ´ ἀπατηλὸν οὐδ´ ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω.» Ἅ καὶ κυανέησιν ἐπ´ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσιαι δ´ ἄρα χαῖται
1888 HOM 1 256
                                       ἤ κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κε[ν] κεχαροίατο θυμῶ, εἰ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν, οἳ περὶ μὲν βουλῆ
1011 HOM 1 139
                                       έλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἑλών· ὅ δέ κεν κεχολώσεται ὄν κεν ἵκωμαι. Ἀλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα
                                          όμόση, ύμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ΄ ὅρκια πιστά· εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ
1990 HOM 3 281
586 HOM 281
                                      ήδὲ μέδοντες, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ὃς μέγ΄ ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι· ἀλλ΄
                                        Άνάμεμνον, ώς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήνη, φῦλα δὲ φύλοις· εἰ δέ κεν ὢς ἔρξης καί τοι πείθωνται Ἁχαιοί, νν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὄς θ΄ ἡνεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν ἠδ
2517 HOM 2 364
725 HOM 1 100
                                        άπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ´ ἱερὴν ἑκατόμβην ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» Ἄτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη ἤρως
468 HOM 1 66
                                         Άπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὄ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ ἑκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» ἍΤοι ὅ
3003 HOM 1 408
                                       ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε γούνων, αἰ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
522 HOM 2 72
                                        . ὤχετ´ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ νλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν, Ἀλλ΄ ἄνετ΄ αἴ κέν  πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν· ποῶτα δ΄ ἐνὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἦ θέμις ἐστί, καὶ φεύνειν
603 HOM 2 83
                                          νῦν δ΄ ἴδεν ὃς μέν΄ ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄνετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν μἶας Ἀχαιῶν.» Ὠς ἄρα φωνήσας Βουλῆς ἐξῆρχε γέεσθαι, οἵ δ΄
4185 HOM 1 567
                                    μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὄσοι θεοί εἰσ´ ἐν Ὀλύμπῳ ἄσσον ἰόνθ´, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ´, ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια ήρη, καί ῥ΄ ἀκέουσα
ἀνήρ { N+Com } 1
```

ἀνά { **I+Prep** } 19

1615 HOM 3 226

2897 HOM 3 410

αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὅδ΄ ἄλλος Ἁχαιὸς ἀνήρ, ἠύς τε μέγας τε, ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ΄ εὐρέας ὤμους;» Τόν δ΄ Ἑλένη

ἐκέλευσε δ΄ ἐταίρους ἵππους ζευγνύμεναι· τοί δ΄ ὀτραλέως ἐπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ΄ ἐκατόμβην θείομεν, ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον βήσομεν· εἶς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἐστιχόωντο· ὤρνυτο δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν [Ά]γαμέμνων, ἀν δ΄ Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν, Ἀτρεΐδης δ΄ ἀν΄ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς ἀθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα· ἀλλ΄ οὔ τις δύνατο πεπρωμένον ἐστὶν.» Ἡ ῥά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, ἄν δ΄ ἄρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἑύφρονα, καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῷ ἐν

1967 HOM 2 278 νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.» Ὠς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ΄ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδομένη 715 HOM 2 100 Σπουδῆ δ΄ ἔζετο, λαὸς ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν ήμαιστος κάμε τεύχων· ήμαιστος μὲν 2287 HOM 1 310 ές δ΄ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν. ἐς δ΄ ἑκατόμβην βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν ἄνων· ἐν δ΄ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. Οἱ μὲν 4206 HOM 1 570 καί ῥ΄ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ· ὤχθησαν δ΄ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· τοῖσιν δ΄ ήμφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ΄ ἀγορεύειν, μητρὶ φίλη τοῖσιν δ΄ ἴκμενον οὖρον ἵει ἐκάερνος Ἀπόλλων· οἵ δ΄ ἱστὸν στήσαντ΄ ἀνά θ΄ ἱστία λευκὰ πέτασσαν. ἐν δ΄ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρη 3527 HOM 1 480 'Ως ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἅ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε∙ φῆ γὰρ ὅ γ΄ αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνω νήπιος, 261 HOM 2 36 Γονόεσσαν Πελλήνην τ΄ εἶχον ἠδ΄ Αἴγιον ἀμφενέμοντο Αἰγιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην εὐρεῖαν, τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἁγαμέμνων Ἁτρεΐδης· ἄμα 3879 HOM 2 575 96 HOM 1 15 ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς, Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν: ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς, Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. Ἔνθ΄ 2757 HOM 1 374 ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ΄ Ἁτρεΐδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· τῶ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις· οὐδέ τί πω 1760 HOM 2 250 2830 HOM 1 384 δέ νυ λαοί θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπρεπίας ἑκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐγὼ 62 HOM 1 10 μάχεσθαι: Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ νὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὧρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησεν ἀρητῆρα Ἀτρεΐδης· 369 HOM 1 53 έφιεὶς βάλ΄· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο, τῆ δεκάτη δ΄ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἁχιλλεύς· τῶ γὰρ ἐπὶ ἀναβαίνω { 🗸 } 3 2302 HOM 1 312 εἷσεν ἄγων· ἐν δ΄ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. Οἱ μὲν ἔπειτ΄ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, λαούς δ΄ Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν· οἵ δ΄ 4492 HOM 1 611 ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι· ἔνθα καθεῦδ΄ ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἡρη, τέλος σὺν θεῶ τῆς α Ὁμήρου ῥαψωδίας 3659 HOM 1 497 έφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ ἥ γ΄ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, ἠερίη δ΄ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε· εὖρεν δ΄ εὐ[ρ]ύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων ἀναβάλλω { **V** } 1 3029 HOM 2 436 ἀνδρῶν Ἁγαμέμνον, μηκέτι νῦν δήθ΄ αὖθι λεγώμεθα, μηδ΄ ἔτι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δή θεὸς ἐγγυαλίξει· ἀλλ΄ ἄγε, κήρυκες μὲν Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων λαὸν ἀνάβλησις { N+Com } 1 2640 HOM 2 380 εὶ δέ ποτ΄ ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἡβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα· εὖ ἀναγνάμπτω { ∨ } 1 2451 HOM 3 348 βάλεν Άτρεΐδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσ΄ εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῆ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἀνάνω { **V** } 2 3511 HOM 1 478 νηός· ἦμος δ΄ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς, καὶ τότ΄ ἔπειτ΄ ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων· οἵ δ΄ έτάρους ἐρίηρας ἀγείρας, μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ΄ εὐειδέ΄ ἀνῆγες ἐξ ἀπίης, γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατρὶ τε σῷ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε 344 HOM 3 48 ἀναδύομαι { **∨** } 2 μήτηρ ήμένη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι· καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς ἠύτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν 2648 HOM 1 359 3654 HOM 1 496 Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ ἥ γ΄ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, ἠερίη δ΄ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε· εὖρεν δ΄ εὐ[ρ]ύοπα ἀναθηλέω { **V** } 1 1737 HOM 1 236 καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ΄ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἁχαιῶν ἐν άναίδεια { N+Com } 1 1082 HOM 1 149 Τόνδ΄ ἄρ΄ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Ὠμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον, πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσσι πείθηται Ἁχαιῶν ἢ ὁδὸν

```
ἀναιδής {A} 1
1146 HOM 1 158
ἀναιρέω
           { V } 3
3310 HOM 1 449
2851 HOM 2 410
2224 HOM 1 301
ἀναΐσσω { V } 2
1539 HOM 3 216
4309 HOM 1 584
ἄναλκις { Α } 1
1416 HOM 2 201
ἄναξ { N+Com } 32
2469 HOM 3 351
2817 HOM 2 405
3694 HOM 1 502
3276 HOM 1 444
732 HOM 2 102
2876 HOM 1 390
250 HOM 1 36
3902 HOM 1 529
4528 HOM 2 672
4210 HOM 2 624
4885 HOM 2 725
3825 HOM 2 566
4671 HOM 2 693
540 HOM 1 75
4578 HOM 2 679
2592 HOM 2 373
5232 HOM 2 777
3018 HOM 2 434
1896 HOM 3 267
3065 HOM 2 441
3723 HOM 1 506
588 HOM 3 81
```

3218 HOM 3 455

μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές, ἅμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ χαίρῃς, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε, κυνῶπα, πρὸς

ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσι δὲ Χρύσης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο· βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσιν δ΄ εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἁγαμέμνων· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, τῶν δ΄ ἄλλων ἄ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνῃ, τῶν οὐκ ἄν τι φέρῃς ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν

ἀμφ΄ άμαρτοεπής. εἰ καὶ γένει ὕστερος [ἦ]εν· ἀλλ΄ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς, στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας, σκῆπτρον δ΄ οὔτ΄ αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.» Ὠς ἄρ ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ

καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ΄ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ΄ ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ΄ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν

ὤρνυτο χαλκῶ Ἀτρεϊδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· «Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ΄ ἔοργε, δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ΄ ὑπὸ χερσὶ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν, Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, αὐτὰρ ἔπειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υίόν, ἔκτον δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· δ΄ ἄρ΄ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον Φοίβω θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ΄ ἱλασόμεσθα ἄνακτα, ὂς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε΄ ἐφῆκεν.» Ὠς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἐδέξατο τὸ μὲν Ἡφαιστος κάμε τεύχων Ἡφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δ]ῶκε διακτόρω Ἀργεϊφόντη. Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἁχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἶες πολλά δ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ΄ ὁ γεραιὸς Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ΄, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε έπ΄ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσιαι δ΄ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ΄ ἀθανάτοιο· μέγαν δ΄ ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. Τὼ γ΄ ὢς βουλεύσαντε διέτμαγεν αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐίσας, Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος, Νιρεύς, ὂς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ΄ ἀμύμονα δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής, υἱὸς Ἁγασθένεος Αὐγηιάδαο ἄνακτος. Οἳ δ΄ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ΄ ἱεράων νήσων, αἳ ναίουσι πέρην άλὸς Ἡλιδος ἄντα, άχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχὸν· ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φώς, Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος· συμπάντων δ΄ ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους, υἱέας Εὐήνοιο Σεληπιάδαο ἄνακτος· τῆς ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων, τάχα δ΄ ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν. Οἵ δ΄ εἶχον Φυλάκην καὶ κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν Ἀπόλλωνος έκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην Θεσσαλοῦ υἶε δύω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν μοι συμφράδμονες εἶεν Ἁχαιῶν· τῶ κε τάχ΄ ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑφ΄ ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε· ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς έλεόθρεπτόν τε σέλινον ἔστασαν· ἄρματα δ΄ εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων ἐν κλισίῃς· οἵ δ΄ ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνον, μηκέτι νῦν δήθ΄ αὖθι λεγώμεθα, μηδ΄ ἔτι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον ές μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο· ὤρνυτο δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν [Ά]γαμέμνων, ἀν δ΄ Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ ὅρκια πιστὰ θεῶν ὄφρά κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν πόλεμόνδε τίμησόν μοι υίόν, ὂς ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄ ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἠτίμησεν ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. Ἀλλὰ σὺ πέρ μιν ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ΄ ἔβαλλον· αὐτὰρ ὂ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Ἰσχεσθ΄, Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἁχαιῶν· στεῦται γάρ τι ἔπος ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ͺἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ´ ἐπίκουροι· νίκη μὲν δὴ

```
4125 HOM 2 612
3260 HOM 1 442
2800 HOM 2 402
1254 HOM 1 172
40 HOM 17
2485 HOM 2 360
741 HOM 2 104
2010 HOM 2 284
561 HOM 2 77
ἀναπάλλω
             { V } 1
2500 HOM 3 355
ἀναπείρω { ∨ } 1
2961 HOM 2 426
ἀνάποινος {Α} 1
717 HOM 1 99
ἄναρχος { A } 2
4890 HOM 2 726
4738 HOM 2 703
ἀνάσσω { V } 10
1318 HOM 1 180
2071 HOM 1 281
4508 HOM 2 669
2120 HOM 1 288
771 HOM 2 108
1701 HOM 1 231
3330 HOM 1 452
267 HOM 1 38
4339 HOM 2 643
1861 HOM 1 252
ἀναφαίνω
           { V } 1
633 HOM 1 87
άναχωρέω
             { V } 1
252 HOM 3 35
άνδάνω { ∨ } 3
```

ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν∙ αὐτὸς νάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁναμέμνων νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι φίλω ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβω θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν. θάνατόν τε φυνεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος· αὐτὰρ ὂ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι, κίκλησκεν δὲ νέροντας ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων «Φεῦγε μάλ΄, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ΄ ἔγωγε λίσσομαι εἵνεκ΄ ἐτελείωτο βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἁχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς μελαίνης, ὄφρα πρόσθ΄ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. Άλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω· οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν΄ ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δ]ῶκε διακτόρω Ἀργεϊφόντη. Έρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππω, αὐτὰρ ὃ αὖτε Πέλοψ δῶκ΄ Ἀτρέι ποιμένι λαῶν. Ἀτρεὺς δὲ ο σωιν εὖ φρονέων ἀνορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ πᾶσιν ἐλένχι[στο]ν θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὄ ν΄ ὣς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ὂς ῥὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχη,» Ἦ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην· διὰ μὲν καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, σπλάγχνα δ΄ ἄρ΄ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο· αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» ἤΤοι ὅ ἔμελλον Άργεῖοι παρὰ νημσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχὸν∙ ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀιλῆος νόθος υἱός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Άχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν· ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Άρηος Ἰφίκλου υίὸς οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, οὐδ΄ ὄθομαι κοτέοντος ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ὣς ἔμ΄ θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. Ἄτρεΐδη, σὺ δὲ παύε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωνε λίσσομ΄ Ἁχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὃς καταφυλαδόν, ἠδ΄ ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει, καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. Νιρεύς δ΄ αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εὶ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν Θυέστ΄ Άγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν· τῶ ὅ γ΄ ἐρεισάμενος ἔπε΄ Ἀργείοισι μετήυδα· «Ὠ φίλοι ἤρωες Δαναοί, θεράποντες ός τις σέθεν ἀντίον εἴπη· δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις· ἦ γὰρ ἂν, Ἁτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο. Ἁλλ´ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ος Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις· ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ΄ ἴψαο λαὸν ος Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τῶ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Κρητῶν δ΄ Ἰδομενεὺς άμα τράφεν ἠδ΄ ἐγένοντο ἐν Πύλω ἠγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἁχαιίδα Διὶ φίλον, ὧ τε σύ, Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσησ´, ὑπό τε τρόμος ἔλαβε γυῖα, ἄψ δ´ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, ὧς αὖτις καθ´ ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων δείσας

```
ἄνεω { I+Adv } 2
610 HOM 3 84
6777 HOM 2 323
```

τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος εκτωρ.» Ὠς ἔφαθ΄, οἴ δ΄ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ΄ ἐγένοντο ἐσσυμένως· Εκτωρ δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἑκατόμβας, Κάλχας δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε· «Τίπτ΄ ἄνεῳ ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί; ἡμῖν μὲν τόδ΄ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον

3219 HOM 3 455

4126 HOM 2 612

ὄσσοι ἔασιν, ἡμεῖς δ΄ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἁχαιοί, Τρώων δ΄ ἄνδρα ἕκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν, πολλαί κεν δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἁχαιοί, Τρώων δ΄ ἄνδρα ἕκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν, πολλαί κεν δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἁχαιοί, Τρώων δ΄ τιμὴ δ΄ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.» Ὁν δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρω ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθω· «Δαιμόνι΄ κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ὁν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη, τὸν δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· «Δαιμόνι΄ οὔ σε ἔοικε κακὸν ὣς οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν· ὥς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, ὅς τις ὅδ΄ ἐστὶν Ἁχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ η μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· η γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων Ἀργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί· κρείσσων γὰρ υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο; Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι πείθεό τ΄ ἄλλω· οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν΄ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἁγάμεμνον, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις· τε λαὸν Άχαιῶν ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλοιμεν Ἁχαιοί τε Τρῶές τε καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον κλαγγῆ ταί γε πέτονται ἐπ΄ ὠκεανοῖο ῥοάων ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι· ἠέριαι δ΄ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται. πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσσι πείθηται Ἁχαιῶν ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἷφι μάχεσθαι; οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ΄ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο· ἤδη γάρ ποτ΄ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ γ΄ ἀθέριζον. Οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, κάππεσον ἐν Λήμνω, ὀλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.» Ὠς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος ήρη, μειδήσασα δὲ κολώνη, ἐν πεδίω ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης· ἔνθα τότε καλέσασ΄ ἐς μακρὸν Ὀλυμπον, ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίων΄, ὃ γὰρ αὖτε βίη οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οἵ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ΄ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον κρείων Άγαπήνωρ, έξήκοντα νεῶν· πολέες δ΄ ἐν νηὶ ἑκάστη Άρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν· αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Άγαμέμνων νῆας διαρραΐσαι μεμαῶτες. Τοὺς δ΄ ὡς αἰπόλια πλατέ΄ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῶ μιγέωσιν, ὡς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα δ΄ ἠνίπαπε μύθω· «"Ηλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ΄ ὀλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῶ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν γ΄ εὔχε΄ ἀρηιφίλου καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐέργει, τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ΄ ἀνδρὶ ἑκάστω νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ΄ Ἀμφίμαχος καὶ έγων οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ΄ ἡὲ χοροῖο νεόν λήγοντα καθίζειν.» κρατέει καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί· κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψ[η] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον. διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν ὡς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί· μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε φίλη κεκλήση ἄκοιτις.» Ώς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῶ ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων· αὐτίκα δ΄ ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ∙ «Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνον, μηκέτι νῦν δήθ΄ αὖθι λεγώμεθα, μηδ΄ ἔτι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο· ὤρνυτο δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν [Ἁ]γαμέμνων, ἀν δ΄ Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ ὄρκια πιστὰ θεῶν κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν πόλεμόνδε μοι υίον, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄ ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἠτίμησεν ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. Ἁλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ΄ ἔβαλλον· αὐτὰρ ὂ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ϫγαμέμνων· «Ἰσχεσθ΄, Ϫργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ϫχαιῶν· στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ´ ἐπίκουροι· νίκη μὲν δὴ φαίνετ΄ ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν· αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον Ἁτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι

3261 HOM 1 442 έν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων παίδά τε σοὶ ἀνέμεν, Φοίβω θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφο 2801 HOM 2 402 θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος· αὐτὰρ ὂ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι, κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας 1255 HOM 1 172 έὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἁναμέμνων· «Φεῦνε μάλ΄. εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ΄ ἔνωνε λίσσομαι εἵνεκ΄ ἐμεῖο 1719 HOM 3 241 νέεσσ΄ ἐνὶ ποντοπόροισι, νῦν αὖτ΄ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρών, αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν 349 HOM 3 49 μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ΄ εὐειδέ΄ ἀνῆγες ἐξ ἀπίης, γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατρὶ τε σῶ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμω, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, 5377 HOM 2 798 δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὅπωπα· λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ 1402 HOM 3 196 ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη, αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν· ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐίσκω πηγεσιμάλλω ὅς τ´ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.» 5648 HOM 2 837 ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην, τῶν αὖθ΄ Ύρτακίδης ἦρχ΄ Ἅσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν, Ἅσιος Ύρτακίδης ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι αἴθωνες μενάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ ησιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρών, ἄσσον ἴτ΄· οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Άγαμέμνων, ὃς σφῶι προίει Βρισηίδος 2464 HOM 1 334 5169 HOM 2 768 ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἄμφω θηλείας, φόβον Ἀρηος φορεούσας. Ἀνδρῶν αὖ μέγ΄ ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας ὄφρ΄ Άχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν 2696 HOM 2 387 γε μετέσσεται οὐδ΄ ἠβαιὸν εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν· ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ΄ ἔγχεῖ χεῖρα 41 HOM 17 βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρώτα διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρών καὶ δῖος Ἁχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι: Λητοῦς καὶ Διὸς υἰός· 2552 HOM 2 368 γὰρ μαχέονται· γνώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις, ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίη πολέμοιο.» Τόν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἁγαμέμνων: 1959 HOM 1 266 is missing in the manuscript] κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν· κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο, φηρσὶν ὀρεσκώοισι, καὶ ἐκπάγλως 1066 HOM 1 146 ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς ἠὲ σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ΄ ἀνδρῶν, ὄφρ΄ ἥμιν ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.» Τόνδ΄ ἄρ΄ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας 2352 HOM 2 340 τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν; ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἦς ἐπέπιθμεν· αὕτως γάρ ῥ΄ ἐπέεσσ΄ ἐριδαίνομεν οὐδέ 4010 HOM 1 544 τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.» Τήν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὄρκια δηλήσηται· αἰεί δ΄ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, οἶς δ΄ ὁ γέρων μετέησιν, ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει, ὅπως 777 HOM 3 108 1324 HOM 3 185 καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο, οἵ ῥα τότ΄ ἐστρατόωντο παρί 3748 HOM 2 554 δ΄ οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ΄ ἀνὴρ κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν· τῷ δ΄ ἄμα πεντήκοντα ωμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ ν΄ ἀθέριζον. Οὐ νὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, Καινέα τ΄ Ἐξάδιόν τε καὶ 1936 HOM 1 262 4075 HOM 2 604 ἔχον Άρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν΄ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί, οἳ Φενεόν τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ 14 HOM 2 1 Άρχὴ σὺν θεῶ τῆς β Ὁμήρου ῥαψωδίας Ἅλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ εὖδον παννύχιοι, Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος· ἀλλ΄ ὅ γε μερμήριζε 443 HOM 3 61 αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὤς ἐστιν ἀτειρής, ὄς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν⋅ ὢς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν 1614 HOM 3 226 Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ νεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὅδ΄ ἄλλος ، Ἁχαιὸς ἀνήρ, ἀύς τε μένας τε, ἔξοχος Ἀρνείων κεφαλὴν ἀδ΄ εὐρέας ὤμους:» Τόν δ΄ Ἑλένη 1051 HOM 1 144 άν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον βήσομεν· εἶς δέ τις άρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἢ ἴδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς ἠὲ σύ, Πηλεΐδη, πάντων 2108 HOM 1 287 «Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὅδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, 1191 HOM 3 167 μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, ὅς τις ὅδ΄ ἐστὶν Ἁχαιὸς ἀνὴρ ἡύς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐγὼν οὔ πω ἴδον 3743 HOM 2 553 uiὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· τῷ δ´ οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ´ ἀνὴρ κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος 4728 HOM 2 701 Φυλάκη ἐλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής· τόν δ΄ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν 5420 HOM 2 805 ἄλλη δ΄ ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων· τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἶσί περ ἄρχει, τῶν δ΄ ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.» Ὠς ἔφαθ΄, Νιρεὺς Άγλαἵης υἱὸς Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος, Νιρεύς, ὂς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ΄ ἀμύμονα Πηλεΐωνα· ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἔην, 4532 HOM 2 673 1513 HOM 2 216 ἀλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἀργείοισιν ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἔτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος ἀνθεμόεις { Α } 2

4687 HOM 2 695 3230 HOM 2 467 τάχα δ΄ ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν. Οἴ δ΄ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα Δήμετρος τέμενος, Ἰτωνά τε μητέρα μήλων, ἀγχίαλόν τ΄ Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων· ἔσταν δ΄ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι μυρίοι, ὅσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ. Ἡύτε μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά,

```
ἀνθερεών { N+Com } 2
3688 HOM 1 501
2618 HOM 3 372
Άνθηδών { N+Top } 1
3447 HOM 2 508
ἄνθος (τό) { N+Com } 2
3236 HOM 2 468
641 HOM 2 89
ανθρωπος {N+Com} 10
2033 HOM 3 287
3254 HOM 3 460
4507 HOM 2 669
1975 HOM 3 279
1846 HOM 1 250
2502 HOM 1 339
2489 HOM 3 353
4044 HOM 1 548
2837 HOM 3 402
5417 HOM 2 804
ἀνιάω { V } 1
2054 HOM 2 291
άνίημι { V } 3
250 HOM 2 34
518 HOM 2 71
1956 HOM 2 276
ἀνίστημι { V } 10
2855 HOM 1 387
1401 HOM 1 191
3934 HOM 1 533
738 HOM 1 101
492 HOM 1 68
556 HOM 2 76
406 HOM 1 58
2770 HOM 2 398
```

αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων σκαιῆ, δεξιτερῆ δ΄ ἄρ΄ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε δή σε Ἄχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὅς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ οἵ τε πολυστάφυλον Ἅρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν Νῖσάν τε ζαθέην Ἁνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν· τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστῃ κοῦροι Βοιωτῶν

δ΄ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίω ἀνθεμόεντι μυρίοι, ὅσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα νίνεται ὥρη. Ἡύτε μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά, αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον

έκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ΄ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν· αἱ μέν τ΄ ἔνθα ἄλις πεποτήαται αἱ δέ τε ἔνθα· ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν

δ΄ Άργείοισ΄ ἀποτινέμεν, ἥν τιν΄ ἔοικεν ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εὶ δ΄ ἄν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται.» Ὠς ἔφατ΄ Άτρεῖδης, ἐπὶ δ΄ ἤνεον ἄλλοι Ἁχαιοί.

δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἡδ΄ ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει, καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. Νιρεύς δ΄ αὖ Σύμηθεν καὶ πάντ΄ ἐπακούεις· καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, και οἱ ὑπένερθε καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ΄ ἐπίορκον ὀμόση, ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ΄ ὄρκια μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή· τῷ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ΄, οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἡδ΄ ἐγένοντο ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ, μετὰ δὲ τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν καὶ ἐμῆσ΄ ὑπὸ χεροῖ δάμασσον, ὄφρά τις ἐρρίνησι καὶ ὀωινόνων ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχη,» Ἦ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει

ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[ς] ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ γάρ τις θ΄ [ἕ]να μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [νη]ὶ

άκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ΄ εἴσεται οὔτ΄ ἀνθρώπων· ὃν δέ κεν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μὴ

η Φρυγίης η Μηονίης ἐρατεινῆς, εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων· οὕνεκα νῦν δὴ δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ΄

μέγα Πριάμου ἐπίκουροι, ἄλλη δ´ ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων· τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἶσί περ ἄρχει, τῶν δ´ ἐξηγείσθω κοσμησάμενος

σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ΄ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.» Ὠς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἄ ῥ΄ οὐ φρεσίν·" ὢς ὁ μὲν εἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. Ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν· πρῶτα δ΄ ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἦ ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ΄ ἀγοράων· οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.» Ὠς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ΄ ὁ

κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι· Ἀτρεΐωνα δ΄ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ΄ ἀναστὰς ἡπείλησεν μῦθον, ὂ δὴ τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοξὶ ἐλίκωπες Ἁχαιοὶ ἢ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὅ δ΄ Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι, ἡὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. Ἔως ὂ ταῦθ΄ αἰγλήεντος Ὀλύμπου, Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη ἤρως Ἁτρεΐδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὂς ἤδη τὰ τ΄ ἐόντα τὰ τ΄ ἐσσόμενα πρό ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ὂς ρὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ ὁρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τ΄ ἐγένοντο, τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὡκὺς Ἁχιλλεύς· «Ἁτρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὁίω ἄψ ποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων, ὅτ΄ ἄν ἔνθ΄ ἢ ἔνθα γένωνται· ἀνστάντες δ΄ ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας, κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.

4679 HOM 2 694 2249 HOM 1 305 ἀνορούω { V } 1 1827 HOM 1 248 ἄντα {I+AdvPr} 1 4224 HOM 2 626 ἀντάξιος { Α } 1 987 HOM 1 136 ἄντην { I+AdvPr } 1 1376 HOM 1 187 Άντηνορίδης { N+Pat } 2 879 HOM 3 122 883 HOM 3 123 Άντήνωρ { N+Ant } 5 5539 HOM 2 822 1446 HOM 3 203 1054 HOM 3 148 1858 HOM 3 262 2209 HOM 3 312 άντιάνειρα { Α } 1 1352 HOM 3 189 άντιάω { **V** } 2 477 HOM 1 67 215 HOM 1 31 ἀντίβιος { Α } 5 2041 HOM 1 278 2623 HOM 2 378 2246 HOM 1 304 144 HOM 3 20 3067 HOM 3 435 ἀντίθεος { Α } 2 1330 HOM 3 186 1951 HOM 1 264

υίέας Εὐήνοιο Σεληπιάδαο ἄνακτος· τῆς ὄ νε κεῖτ΄ ἀχέων, τάχα δ΄ ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν. Οἵ δ΄ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα Δήμετρος τέμενος. Ἰτωνά έρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς τώ γ΄ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν ἀνστήτην λῦσαν δ΄ ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν· Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε δ΄ αὐτός· Άτρεϊδης δ΄ ἑτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή· τῶ δ΄ Έχινάων θ΄ ἱεράων νήσων, αἳ ναίουσι πέρην άλὸς Ἡλιδος ἄντα, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἁρηι Φυλεΐδης, ὂν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς, μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Άχαιοί, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ εὶμὶ σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.» Ὠς φᾶτο· Πηλεΐωνι δ΄ ἄχος γένετ΄, ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα δίω. Ίρις δ΄ αὖθ΄ Ἑλένη λευκωλένω ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη γαλόω, Άντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν δ΄ Άντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων, Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν ἄννελος ἦλθεν εἰδομένη ναλόω. Ἀντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν δ΄ Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων, Λαοδίκην, Πριάμοιο θυνατρῶν εἶδος ἀρίστην, Τὴν δ΄ εὖρ΄ Ίδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῶ γε δύω Ϫντήνορος μἶε, Ϫρχέλοχός τ΄ Ϫκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα· «Ὠ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη γὰρ καὶ Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ίκετάονά τ΄, ὄζον Ἄρηος, Οὐκαλέγων τε καὶ Ϫντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω, εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλησι, γήραϊ δὴ πολέμοιο ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἁντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον· τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. Ἀλλ΄ ὅτε φώς, ἄν δ΄ ἄρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἁντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἄρ ἄψορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο· Έκτωρ δὲ ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγχθην ἤματι τῶ ὅτε τ΄ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ἁχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ Ὀδυσῆα ἰδὼν έκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας ένὶ οἴκω, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὃ γέρων καὶ δόσαν γέρας υἵες Άχαιῶν· μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ΄ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ νείκεα βάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼν Ἁχιλεύς τε μαχεσσάμεθ΄ εἴνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων⋅ εἰ δέ ποτ΄ ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς τώ γ΄ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν ἀνστήτην λῦσαν δ΄ ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἁχαιῶν· Πηλεΐδης κεκορυθμένα χαλκῷ πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῆ δηιοτῆτι. Τὸν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀρήι φίλος Μενέλαος ἐρχόμενον έναντίον· ἀλλά σ΄ ἔγωγε παύσασθαι κέλομαι μὴ δὲ ξαντῷ Μενελάω ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀφραδέως· μή πως τάχ΄ ὑπ΄ αὐτοῦ δουρὶ Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο, οἵ ῥα τότ΄ ἐστρατόωντο παρ΄ ὄχθας Σαγγαρίοιο· καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, Καινέα τ΄ Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript] κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων

```
ἀντικρύ {I+AdvPr} 1
                                    φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο· ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα ἔγχος· ὅ δ΄ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
2523 HOM 3 359
\dot{\alpha}VTÍOC { A } 5
2999 HOM 3 425
                                      κίε δῖα γυναικῶν· τῆ δ΄ ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη ἀντί΄ Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· ἔνθα κάθιζ΄ Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, ὄσσε
                                         σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου· οὐ δέ μιν ήρη ἡγνοίησεν ἰδοῦσ΄ ὅτι
3946 HOM 1 535
1695 HOM 1 230
                                      έστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αἱρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπη· δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις· ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεῖδη, νῦν ὕστατα
1448 HOM 3 203
                                       τε δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ Άντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα· «Ὠ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε
1294 HOM 2 185
                                   Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὅς οἱ ὀπήδει· αὐτὸς δ΄ Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώῖον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῶ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν
άντιπέραιος { Α } 1
4283 HOM 2 635
                                   τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ΄ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἠδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος· τῶ δ΄ ἄμα νῆες ἔποντο
άντιφέρω { 🗸 } 1
4347 HOM 1 589
                                    οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι· ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ΄ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ
Άντιφος { N+Ant } 2
4572 HOM 2 678
                                      Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην Θεσσαλοῦ υἶε δύω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες
5816 HOM 2 864
                                     Άσκανίης· μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μηόσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην υἶε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μηόνας ἦγον ὑπὸ Τμώλω
αντομαι { V } 1
4015 HOM 2 595
                                             ἔναιον, καὶ Πτελεὸν καὶ Ἅλος καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς, Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ´ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
Άντρών { N+Top } 1
                                    άνθεμόεντα Δήμετρος τέμενος, Ἰτωνά τε μητέρα μήλων, ἀγχίαλόν τ΄ <mark>Άντρῶνα ἰδὲ</mark> Πτελεὸν λεχεποίην, τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε ζωὸς ἐών· τότε δ΄
4696 HOM 2 697
ἄνυσις { N+Com } 1
2400 HOM 2 347
                                       δ΄ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύω, τοί κεν Ἀχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν Ἄργος δ΄ ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε
ἄνωγα { V } 2
1983 HOM 2 280
                                       ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, ὡς ἄμα θ΄ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἶες Ἁχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο
2310 HOM 1 313
                                           ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, λαούς δ΄ Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν· οἵ δ΄ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον· ἔρδον δ΄ Ἀπόλλωνι τεληέσσας
Άξιός (τοπ) { N+Top } 2
5715 HOM 2 849
                                      Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους τηλόθεν ἐξ Ἅμυδῶνος ἀπ΄ Ἅξίου εὐρὺ ῥέοντος, Ἅξίου οὖ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. Παφλαγόνων δ΄ ἡγεῖτο
                                         άγκυλοτόξους τηλόθεν ἐξ Άμυδῶνος ἀπ΄ Άξίου εὐρὺ ῥέοντος, Άξίου οὖ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. Παφλαγόνων δ΄ ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ ἐξ
5718 HOM 2 850
ἀοιδή { N+Com } 2
4045 HOM 2 599
                                         κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· τῶν αὖθ´ ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππότα
                                   καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς, Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ´ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος· στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ
4020 HOM 2 595
ἀπαγορεύω
              { V } 1
                                    δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης: "Ησο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ΄ ἀπόειπε κελεύθους, μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας "Ολυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον
2862 HOM 3 406
```

3173 HOM 1 430

καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἵες Ἀχαιῶν· μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ Άπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἴ δ΄ ἄρ Ἀδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ΄ Ἄδρηστός τε καὶ Ἅμφιος έπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὅς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε οὐκ ἀλαπάξεις, ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίη πολέμοιο.» Τόν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἁγαμέμνων· «Ἡ μὰν αὖτ΄ ἀγορῆ νικᾶς, γέρον, υἶας Ἁχαιῶν· αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· «Μὴ δ΄ οὕτως ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ΄ ος μέγα πᾶσιν ἔρκος Άχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Άγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ώς Άχιλῆα τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὴν Ἁχαιῶν.» Τήν δ΄ ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληνερέτα Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σù δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» Τὸν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι δώρα ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμῖν.» Τήνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ἀκὺς Ἁχιλλεύς· «Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ΄ εἴσεται οὔτ΄ ἀνθρώπων· ὂν δέ κεν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἠμείβετ΄ βῆ δ΄ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ΄ ὁ γεραιὸς Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί μευ, καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων· ὂν δ΄ ἄν ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος· ὅ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἔζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ΄ ἰὸν ἕηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄ ἀργυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρῶτον όρώρει. Έστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίω ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, ἀθάνατοι δέ τε Όλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας "Ηρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ Όλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας ἵΗρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν·" ὧς ὁ Όλύμπια δώματ´ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ͺἄπαντας ἵΗρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε´ ἐφῆπται.» Ὠς φάτο, βῆ δ´ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, μέσσου δουρὸς έλὼν· τοί δ΄ ἰδρύθησαν ἄπαντες. Τῶ δ΄ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ΄ ἔβαλλον· έναντίον· οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου· οὐ δέ μιν ήΡρη ἠγνοίησεν ἰδοῦσ΄ ὅτι οί τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο· ἐν δ΄ αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιθώς, ὀτρύνων πόλεμόνδε· κατένευσεν Ἰλιον ἐκπέρσαντ´ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο καὶ με κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν· οὕτω που νε μετ΄ ἀθανάτοισι μέγιστον τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω.» Ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ΄ ὀφρύσι νεῦσε χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός, τήν ῥὰ βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄγων ἱερὴν ἐκατόμβην. Οἴ δ΄ ὅτε δὴ λιμένος

1692 HOM 2 240 Άχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Άχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἄν Ἀτρεΐδη νῦν ὕστατα 3732 HOM 1 507 γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. Ἁλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὀ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, 2630 HOM 1 356 εὐρυκρείων Άναμέμνων ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρρας.» Ὠς φᾶτο δακρυχέων, τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν άλὸς παρὰ ἀπειλέω { V } 1 2352 HOM 1 319 κατὰ στρατόν· οὔδ΄ Ἀγαμέμνων λῆν΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄ ἡπείλησ΄ Ἁχιλῆι, ἀλλ΄ ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ἀπειλέω (ἀπειλή) { V } 4 τι μετατρέπη οὐδ΄ ἀλεγίζεις· καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἶες Ἁχαιῶν. Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, 1172 HOM 1 161 δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὄ γε λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακλείης· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος 4477 HOM 2 665 ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐνὼ οὐκ ἀλενίζω, οὐδ΄ ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ὣς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν ἐνὼ σὺν νηί τ΄ 1327 HOM 1 181 2856 HOM 1 388 θεὸν ἱλάσκεσθαι· Ἀτρεΐωνα δ΄ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶωα δ΄ ἀναστὰς ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν νὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἁχαιοὶ ἐς άπεῖπον { **∨** } 1 3790 HOM 1 515 δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε ἀπειρέσιος { Α } 2 87 HOM 1 13 ο γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν έκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω, καὶ 2748 HOM 1 372 έπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων λυσσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω καὶ ἀπεχθαίρω { **V** } 1 2929 HOM 3 415 Άφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω, τὼς δέ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ΄ ἐφίλησα, μέσσω δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά, Τρώων άπεχθάνομαι { **∨** } 1 3211 HOM 3 454 ού μὲν νὰο φιλότητι ν΄ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον νάο σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· «Κέκλυτέ μευ. Τρῶες ἀπέχω { ∨ } 1 707 HOM 1 97 έκηβόλος ἠδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὄ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ΄ ἱερὴν άπήμων { A } 1 3061 HOM 1 415 σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν⋅ νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ $\dot{\alpha}\pi\eta\nu\dot{\eta}\varsigma$ { A } 1 2507 HOM 1 340 θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅ γ΄ ἀπιθέω { **∨** } 4 867 HOM 3 120 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἡδ΄ ἄρν΄ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὂ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ Ἁγαμέμνονι δίῳ. Ἱρις δ΄ αὖθ΄ Ἑλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη γαλόῳ, 1166 HOM 2 166 μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ΄ Ἀθήνη, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα· [one verse is 1628 HOM 1 220 κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἄψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα ξίφος, οὐδ΄ ἀπίθησε μύθω Ἀθηναίης· ἥδ΄ Οὔλυμπόνδε βεβήκει δώματ΄ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας 3064 HOM 2 441 ἴομεν ὄφρά κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.» Ὠς ἔφατ´, οὐδ´ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν ἄπιος α ον { A } 2

Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών, τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης καλέσαντο γὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐγὼ κείνοισι δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ

έρίηρας ἀγείρας, μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ΄ εὐειδέ΄ ἀνῆγες ἐξ ἀπίης, γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατρὶ τε σῷ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμῳ,

1981 HOM 1 270

346 HOM 3 49

```
ἄπιστος {Α} 1
767 HOM 3 106
```

βίην, ὄφρ΄ ὄρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἱ παίδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὅρκια δηλήσηται· αἰεί δ΄ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες

δ΄ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος.

Κρονίων· ἀμβρόσιαι δ΄ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ΄ ἀθανάτοιο· μέγαν δ΄ ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. Τὼ γ΄ ὡς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα εἰς Τὼ ν΄ ὣς βουλεύσαντε διέτμανεν· ἡ μὲν ἔπειτα εἰς ἄλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ΄ αἰνλήεντος Ὀλύμπου. Ζεὺς δὲ. ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄνε Παίονας ἀνκυλοτόξους τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ΄ Ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος. Ἁξίου οὖ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. Παφλανόνων δ΄ ἡνεῖτο τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέσταν ἐνθάδ΄ ἔτι στείχοντες ἀπ΄ Ἄργεος ἱπποβότοιο, Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αίρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπη· δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις· ἦ ήδη νάρ με καὶ ἄλλοτ΄ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς τετανὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ΄ ἦμαρ φερόμην, ἄμα δ΄ ἠελίω καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνω. τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός. Οἶνον δ΄ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν ἔκχεον, ἡδ΄ δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή· τῷ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 'Ως φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὄς οἱ ὀπήδει· αὐτὸς δ΄ καὶ πόνο[c] ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ νάρ τις θ΄ [ἔΙνα μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [νη]ὶ πολυζύνω, ὄν περ ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέΙωσιν ὀρινομένη τε αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν. ἐμοὶ μέλλει αὐτὰρ ὂ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν ἀνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων· ἄσβεστος δ΄ ἄρ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, ὡς ἴδον μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα τοι. δολομήτα. θεῶν συμφράσσατο βουλάς: αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἡδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὄ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ἐς Άργείην Έλένην, ης εἴνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν Άργείην Ἐλένην, ἦς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης ἀλλ΄ ἵθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν Ύρτακίδης ὂν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. Ἱππόθοοε δ´ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων, τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ὂν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληείη, τὴν ἄγετ΄ ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. Τληπόλεμος δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ΄ ἐνὶ εἵνεκα ποινῆς αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῶ· καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, οὔρεος ἐν κορυφῆσ´, ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή, ὢς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο αἴγλη παμφανόωσα δι´ αἰθέρος οὐρανὸν ἶκε. Τῶν δ´ ὤς τ΄ ὀρνίθων προκαθιζόντων σμαραγεῖ, δέ τε λειμών, ὧς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν σμερδαλέον κονάβιζε μέν τ΄ ἔνθα ἄλις πεποτήσται αἱ δέ τε ἔνθα· ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἵ δ΄ ἀγορήνδε αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται,

ἀποβαίνω { **∨** } 3 3159 HOM 1 428 254 HOM 2 35 1882 HOM 3 265

1458 HOM 2 208 479 HOM 1 67

ἀπόβλητος { A } 2 470 HOM 3 65

δῶ, καί μιν γουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι ὀίω.» Ὠς ἄρα φωνήσασ΄ ἀπεβήσατο, τὸν δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός, τήν ῥὰ βίη ἀέκοντος λήθη αίρείτω, εὖτ΄ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.» Ὠς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἄ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε· φῆ γὰρ ὅ γ΄ ἵππους. Άλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο· ὤρνυτο δ΄

αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» Ἅτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης,

νόος ἐστί· μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης· οὔ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. Νῦν

```
2495 HOM 2 361
ἀποδέχομαι { V } 1
690 HOM 1 95
ἀποδίδωμι { ∨ } 2
975 HOM 1 134
2020 HOM 3 285
ἀποθρώσκω { V } 1
4730 HOM 2 702
ἄποινα { N+Com } 8
154 HOM 1 23
2781 HOM 1 377
135 HOM 1 20
1616 HOM 2 230
806 HOM 1 111
88 HOM 1 13
2749 HOM 1 372
691 HOM 1 95
ἀπόλεμος { Α } 1
1414 HOM 2 201
ἀπόλλυμι ⟨ ∨ ⟩ 5
854 HOM 1 117
289 HOM 3 40
1970 HOM 1 268
1236 HOM 2 178
1136 HOM 2 162
Äπόλλων { N+Ant } 20
2579 HOM 2 371
5163 HOM 2 766
3367 HOM 1 457
5573 HOM 2 827
305 HOM 1 43
458 HOM 1 64
2804 HOM 1 380
```

4444 HOM 1 603

The Iliad of the Ms. Genavensis 44 - Homeric Text πότμον ἐπίσπη. Ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω· οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κοῖν΄ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἀνάμεμνον, ὡς άρητῆρος, ὂν ἠτίμησ΄ Άγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν έκηβόλος ἠδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὅ γε πρὶν λοιμοῖο ἔχης νέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι; Ἁλλ΄ εἰ μὲν δώσουσι νέρας μενάθυμοι Ἁχαιοί, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως κτείνη ξανθὸς Μενέλαος, Τρῶας ἔπειθ΄ Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ΄ ἀποδοῦναι, τιμὴν δ΄ Ἀργείοισ΄ ἀποτινέμεν, ἤν τιν΄ ἔοικεν ἤ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι έλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής⋅ τόν δ΄ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἁχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἁχαιοί, αἰδεῖσθαί θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἁτρεῖδη Ἁγαμέμνονι ἥνδανε θυμῶ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί αἰδεῖσθαι θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἀτρεΐδη Ἁγαμέμνονι ἤνδανε θυμῶ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον πόλιν, εὖ δ΄ οἴκαδ΄ ἰκέσθαι· παῖδα δ΄ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ΄ ἄποινα δέχεσθαι. Άζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.» Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἁχαιῶν, ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι, ἤν σφιν έκηβόλος ἄλγεα τεύχει, οὔνεκ΄ ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά΄ ἄποινα οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ ῥὰ θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω, καὶ ἐλίσσετο Άχαιῶν χαλκοχιτώνων λυσσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ καὶ ἐλίσσετο ὂν ἠτίμησ΄ Άγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα∙ τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν ἑκηβόλος ἠδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὅ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ΄ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ΄ ἐν πολέμω ἐναρίθμιος οὔτ΄ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως πάντες δόμεναι πάλιν, εὶ τὸ γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ΄ ἑτοιμάσατ΄, ὄφρα μὴ οἶος Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ γυναιμανές, ἠπεροπευτά, αἴθ΄ ὄφελες ἄγονός τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι· καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο, φηρσὶν ὀρεσκώρισι, καὶ ἐκπάνλως ἀπόλεσσαν. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐνὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών, τηλόθεν ἐξ ἀπίης ναίης· Τρωσὶ λίποιτε Άργείην Ἑλένην, ἦς εἴνεκα πολλοὶ Άχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Άχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ Τρωσὶ λίποιεν Άργείην Ἐλένην, ἦς εἵνεκα πολλοὶ Άχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Άχαιῶν χαλκοχιτώνων· σοῖς δ΄

νικᾶς, γέρον, υἶας Ἀχαιῶν· αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ϫπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν· τῶ κε τάχ´ ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἐίσας· τὰς ἐν Πιερίη θρέψ΄ ἀργυρότοξος Ϫπόλλων ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας. Ἀνδρῶν αὖ μέγ΄ ἄριστος ἔην Τελαμώνιος ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ϫπόλλων. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ τῶν αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἰός, Πάνδαρος, ὧ καὶ τόξον Ϫπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἵ δ΄ ἄρ Ϫδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ϫπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ϫπόλλων, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ, τόξ΄ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ϫπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἤδ΄ ἑκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰγῶν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· χωόμενος δ΄ ὁ γέρων πάλιν ὤχετο· τοῖο δ΄ Ϫπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἢν ἔχ΄ Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄, αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῆ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος

522 HOM 1 72 3522 HOM 1 479 1336 HOM 1 182 623 HOM 1 86 141 HOM 1 21 249 HOM 1 36 3232 HOM 1 438 2321 HOM 1 315 538 HOM 1 75 2736 HOM 1 370 94 HOM 1 14 2755 HOM 1 373 ἀπολυμαίνομαι { V } 2 2313 HOM 1 314 2309 HOM 1 313 ἀπολύω { V } 1 686 HOM 1 95 $απομηνίω { <math>V$ } 1 5198 HOM 2 772 ἀπομόργνυμι { V } 1 1903 HOM 2 269 άποναίω { V } 1 4242 HOM 2 629 ἀπονέομαι { V } 3 803 HOM 2 113 2034 HOM 2 288 2219 HOM 3 313 ἀπονοστέω { **V** } 1 417 HOM 1 60 άπονόσφι { I+Adv } 1 1635 HOM 2 233 ἀποπαύω { **V** } 1 3116 HOM 1 422

ἡγήσατ΄ Άχαιῶν Ἰλιον εἴσω ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ϫπόλλων· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μετὰ στρατὸν εὑρὺν Ἁχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ϫπόλλων· οἵ δ΄ ἱστὸν στήσαντ΄ ἀνά θ΄ ἱστία λευκὰ πέτασσαν, ἐν δ΄ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ὣς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ϫπόλλων, τὴν μὲν ἐνὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι πέμψω, ἐνὼ δέ κ΄ ἄνω Βρισηίδα Άχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ γὰρ Ϫπόλλωνα Διὶ φίλον, ὧ τε σύ, Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις, οὔ τις λύσαιτε φίλην. Τὰ δ΄ ἄποινα δέχεσθαι. Άζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ϫπόλλωνα.» Ἐνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί, αἰδεῖσθαί θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι θαλάσσης· πολλά δ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ΄ ὁ γεραιὸς Ϫπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ΄, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ ἐκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλω Ϫπόλλωνι・ ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Τὴν μὲν ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις ἄνωνεν· οἵ δ΄ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον· ἔρδον δ΄ Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας ταύρων ἢδ΄ αἰνῶν παρὰ θῖν΄ ἁλὸς ἀτρυνέτοιο κνίση δ΄ καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἁχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν Ϫπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἦ μέν Άτρεΐδη Χρυσηίδα καλλιπάρηον. Χρύσης δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ϫπόλλωνος ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων λυσσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ϫπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς, Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου. Ἀπόλλωνος, χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς. Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω. ύγρὰ κέλευθα, λαούς δ΄ Άτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν⋅ οἵ δ΄ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον⋅ ἔρδον δ΄ Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας ταύρων Οἱ μὲν ἔπειτ΄ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, λαούς δ΄ Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν· οἵ δ΄ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον· ἔρδον δ΄ Ἀπόλλωνι οὐδ΄ ἑκατόμβης, ἀλλ΄ ἕνεκ΄ ἀρητῆρος, ὂν ἠτίμησ΄ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν ἑκηβόλος ἠδ΄ ἔτι Πηλεΐωνα. Άλλ΄ ό μὲν ἐν νήεεσι κορωνίσι ποντοπόροισι κεῖτ΄ ἀπομηνίσας Ἁγαμέμνονι ποιμένι λαῶν Ἁτρεΐδη· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης δίσκοισιν ύπὸ χρυσέου· ὃ δ΄ ἄρ ἔζετο τάρβησέν τε, ἀλγήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ΄ αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Φυλεΐδης, ὂν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς, ὄς ποτε Δουλίχιον δ΄ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς⋅ τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αὐτὰρ ος πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο καὶ με κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ ἔτι στείχοντες ἀπ´ Ἄργεος ἱπποβότοιο, Ἰλιον ἐκπέρσαντ´ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· ὤς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἄρ ἄψορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο· εκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ώκὺς Ἀχιλλεύς· «Ἀτρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀίω ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς· άλλος Άχαιῶν, ἡὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι, ἥν τ΄ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἶας Άχαιῶν. Ὠ πέπονες μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι μήνι Άχαιοῖσιν, πολέμου δ΄ ἀποπαύεο πάμπαν Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ΄ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα,

5852 HOM 2 870

έφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν·" ὡς ὁ μὲν εἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. Ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν· ἐπιρρέει ἠύτ΄ ἔλαιον· ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. Μαγνήτων δ΄ ἦρχε πρόθοος Τενθρηδόνος υίός, οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση ήΗρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω· εἰ δ΄ ἄγε τοι κεφαλῆ ὄρωρεν· ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρη, αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον οἴους ἀμφ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ΄ ἀποδοῦναι, τιμὴν δ΄ Ἀργείοισ΄ ἀποτινέμεν, ἥν τιν΄ ἔοικεν ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εἰ δ΄ ἄν ἐμοὶ τιμὴν ύμεῖς δ΄ Άργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται.» Ὠς ἔφατ΄ Ἀτρεΐδης, Άλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἁχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν, αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος μέγιστε, όππότερος τάδε ἔργα μετ´ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν, τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἅιδος εἴσω, ἡμῖν δ´ αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ έσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν Ἁχαιῶν ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ΄ οὔπω τι τε· ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε΄ ἔδωκεν, ὅς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼν Ἁχιλεύς τε μαχεσσάμεθ΄ εἴνεκα κούρης χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι ποδῶν δ΄ ὑπένερθε κονίη ἵστατ΄ ἀειρομένη· τοὶ δ΄ ἀλλήλοισι κέλευον ἄ[πτ]εσθαι νηῶν ἠδ΄ ἑλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν, οὐρούς τ΄ ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἶκεν οἴκαδε όρμήματα στοναχάς τε· εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκονδε νέεσθαι, ἀπτέσθω ἦς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης, ὄφρα πρόσθ΄ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον ἑσταότ΄· οὐδ΄ ὄ γε νηὸς ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανεν· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ͺἤψατο ͺγούνων, ὡς ἔχετ΄ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο ἀγλαὸς υἱός, Πάνδαρος, ὧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ Όρνειάς τ΄ ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ΄ ἐρατεινήν, καὶ Σικυῶν΄, ὅθ΄ ἄρ΄ Ἄδρηστος πρῶτ΄ ἐμβάσιλευεν, οἵ θ΄ Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν Πελλήνην τ΄ άμφὶ στήθεσσι∙ τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ ἄρ Ἁθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὄν ποτ΄ Ἀθήνη οὐδ΄ ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν ἑκηβόλος ἠδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὅ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, σπλάγχνα δ΄ ἄρ΄ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο· αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, τε Μέσσην Βρυσειάς τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς, οἵ τ΄ ἄρ Ϫμύκλας εἶχον Έλος τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ΄ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, ἀνδρὶ ἑκάστω νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ΄ Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάθην υἶες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε· τῶν

Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ κάρηνα· τῶν μὲν ἄρ Ἁμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, Νάστης Ἁμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, ὃς καὶ

3323 HOM 2 482 πάντων ταῦρος· ὂ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι· τοῖον ἄρ΄ Ἀτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνω ἐκπρεπέ΄ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν. Ἔσπετε νῦν 2548 HOM 3 362 ξίφος ἀργυρόηλον πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ΄ ἄρ αὐτῷ τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός· Ἀτρεΐδης δ΄ ὤμωξεν ἰδὼν εἰς 1560 HOM 2 222 τότ΄ αὖ Άναμέμνονι δίω ὀξέα κεκληνὼς λέν΄ ὀνείδεα τῶ δ΄ ἄρ΄ Άχαιοὶ ἐκπάνλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῶ· αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἀναμέμνονα 2215 HOM 3 313 όπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἄρ ἄψορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο· Ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον μὲν 2198 HOM 3 311 έστὶν.» Ἦ ῥά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, ἄν δ΄ ἄρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. 1847 HOM 3 261 δ΄ έταίρους ἵππους ζευγνύμεναι· τοί δ΄ ότραλέως ἐπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἁντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον· 1895 HOM 2 268 αίματόεσσα μεταφρένου έξυπανέστη σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· ὂ δ΄ ἄρ ἕζετο τάρβησέν τε, ἀλγήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ 488 HOM 1 68 άντιάσας ἡμῖν ἄπο λοινὸν ἀμῦναι.» "Ητοι ὅ ν΄ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὃς ἤδη τά τ΄ ἐόντα τά 3167 HOM 3 448 αίρεῖ.» Ἡ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἴπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν, Ἁτρεῖδης δ΄ ἀν΄ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς 4412 HOM 1 599 πᾶσιν ἀνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων· ἄσβεστος δ΄ ἄρ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, ὡς ἴδον ήθαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. Ὠς τότε μὲν 129 HOM 2 18 μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ἀτρεΐδην Ἁγαμέμνονα· τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίη, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ 2804 HOM 3 398 δειρὴν στήθεα θ΄ ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα. θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἡπεροπεύειν: ἦ πῆ με 4326 HOM 2 642 τε πετρήεσσαν· οὐ γὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τῶ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· 4192 HOM 2 621 μὲν ἄρ΄ Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάθην υἶες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε· τῶν δ΄ Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε 2288 HOM 3 324 "Αίδος εἴσω, ἡμῖν δ΄ αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Έκτωρ ἂψ ὁρόων⋅ Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος 1140 HOM 3 161 έν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ΄ Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ· «Δεῦρο πάροιθ΄ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ 4306 HOM 1 584 μαλακοῖσιν· αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἴλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.» Ὠς ἄρ ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλη ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· 1868 HOM 2 265 θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.» Ὠς ἄρ ἔφη, σκήπτρω δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν· ὅ δ΄ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε 5116 HOM 2 760 ήγεμόνευε, τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οὖτοι ἄρ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν∙ τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, 2685 HOM 3 381 τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Ἀφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμω εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε· τήν 4380 HOM 2 650 άλλοι θ΄ οἳ Κρήτην έκατόμπολιν ἀμφενέμοντο· τῶν μὲν. ἄρ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡνεμόνευε Μηριόνης τ΄ ἀτάλαντος Ἐνυαλίω ἀνδρειφόντη· τοῖσι δ΄ 62 HOM 3 8 κῆρα φέρουσαι· ἠέριαι δ΄ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται. οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σιγῆ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν. Εὖτ΄ ὄρεος 5250 HOM 2 780 ποθέοντες φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο. Οἵ δ΄ ἄρ ἴσαν ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὧς τερπικεραύνω 1611 HOM 3 226 εἷδος ἱδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ´ Αἴαντα ἱδὼν ἐρέειν´ ὁ γεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὄδ΄ ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνήρ, ἠύς τε μέγας τε, ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ´ εὐρέας ὤμους;» Τόν 321 HOM 1 46 κῆρ. τόξ΄ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην: ἔκλανξαν δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ ἐπ΄ ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος: ὅ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἔζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε 114 HOM 2 16 "Họn λισσομένη. Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται.» "Ως φάτο, βῆ δ΄ ἄρ, ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ 2633 HOM 3 374 τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ͺἄρ ͺὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἤ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ 865 HOM 3 120 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ΄ ἄρν΄ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὃ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ Ἁγαμέμνονι δίω. Ἱρις δ΄ αὖθ΄ Ἑλένη λευκωλένω ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη 47 HOM 18 έρίσαντε Άτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἁχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον 2954 HOM 2 425 έκάλωαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὧμοθέτησαν· καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, σπλάνχνα δ΄ ἄρ΄ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο· αὐτὰρ 5124 HOM 2 761 νῆες ἔποντο. Οὖτοι ἄρ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αὐτῶν ἠδ΄ ἵππων, οἳ ἄμ΄ Ἀτρεΐδησιν ἕποντο. 3686 HOM 1 501 καί ῥα πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων σκαιῆ, δεξιτερῆ δ΄ ἄρ΄ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε 426 HOM 2 59 δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ χρὴ 146 HOM 2 20 έκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίη, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίω μἶι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν ῥὰ μάλιστα γερόντων τῖ Ἁγαμέμνων· τῷ μιν 2143 HOM 1 292 αἰὲν ἐόντες. τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;» Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἡ γάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή 1074 HOM 1 148 ἀνδρῶν, ὄφρ´ ἥμιν ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.» Τόνδ΄ ἄρ΄ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Ὠμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,

άλόχου, ἐπεὶ οὔ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὔτε φυήν, οὕτ΄ ἄρ, φρένας οὔτέ τι ἔργα. Άλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό ν΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐνὼ λαὸν φάρος· ποσσὶ δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῶ ἔβη ἔδυνεν οἶο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἥρμοσε δ΄ αὐτῷ· ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· κρατὶ οἴνοπα πόντον Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔρνα μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἡλιδα δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ΄ Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα πέτρη ἔργα τράποντο, ἥ δ΄ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν· τῇ δ΄ ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη ἀντί΄ Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· ἔνθα κάμε τεύχων ήμφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δ]ῶκε διακτόρω Ἀργεϊφόντη· Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππω, αὐτὰρ ὃ χορόνδε ἔρχεσθ΄ ἠὲ χοροῖο νεόν λήνοντα καθίζειν.» Ὠς φάτο, τῆ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί ῥ΄ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ΄ τέκε δῖα γυναικῶν Ἄλκηστις Πελίαο θυνατρῶν εἶδος ἀρίστη. Οἵ δ΄ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν, τῶν δὲ δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον, μηκέτι καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς ἑτάροισιν· Ἀτρεῖδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ΄ ἐκατόμβην βῆσε θεῷ, Πηλεΐωνα· ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας. οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, οἱ δ΄ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐνένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀναθὸς Μενἐλαρς· «Κέκλυτε νῦν καὶ Πανοπῆα, οἵ τ΄ Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηνῆς ἐπὶ Κηφισοῖο· τοῖς δ΄ ἄμα ἔρον ἕντο, κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, νώμησαν δ΄ ἄρα πᾶσιν ἐπ΄ ἀρξάμενοι δεπάεσσιν· οἱ δὲ πανημέριοι μολπῆ θεὸν ἰλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες τὼ δέ οἱ οὔ τι πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. Οἵ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην, τῶν αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου ὁπλότερος γενεῆ· ὁ δ΄ ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος. οὐδέ τοι λαοὶ δεύονθ΄ ἡγεμόνος, πόθεόν έταῖροι πρηνέες ἐν κονίησιν ὀδὰξ λαζοίατο ναῖαν.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ΄ ὅ νε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ΄ ἀμέναρτον ὄφελλεν, Αὐτὰρ οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ΄ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ΄ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων· τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν· «Κέκλυτέ αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειραν, ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα· αὐτὰρ Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειρον. Ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. Αὐτὰρ ροάων ἀνδράσι Πυνμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι· ἠέριαι δ΄ ἄρα ταί νε κακὴν ἔριδα προφέρονται, οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σινῆ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ ἐν θυμῶ οἵ τε καθ΄ ὕλην δενδρέῳ ἐφ΄ ἑζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύργω· οἵ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦρνον ἰοῦσαν. ἦκα ίκέσθην∙ τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον∙ οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἁχιλεύς∙ τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. ναῖαν ἱμάσση εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μένα στοναχίζετο ναῖα ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αίρείτω, εὖτ΄ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.» Ὠς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἅ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι εὔχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν.» Ὠς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οἵ δ΄ ἐπανέστησαν πείθοντο τε ποιμένι λαῶν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν γουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι ὀίω.» Ὠς ἄρα φωνήσασ΄ ἀπεβήσατο, τὸν δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός, τήν Ή καὶ κυανέησιν ἐπ΄ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσιαι δ΄ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ΄ ἀθανάτοιο· μέγαν δ΄ ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. Τὼ γ έκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοίβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ ν΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ ἑκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰνῶν τε τελείων εὔχεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὄ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄ ἑκατόμβης, ἀλλ΄ ἕνεκ΄ ἀρητῆρος, ὂν ἠτίμησ΄ Ἁγαμέμνων νῆες ἕποντο. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους, οἵ ῥ΄ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον καὶ Κροκύλει΄ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν, οἵ τε ἱούσης· ἥ δ΄ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὑρὺν Ἁχαιῶν, νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ΄ ἠπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ´, ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια ήρη, καί ῥ΄ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ· ὤχθησαν δ΄ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· έφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοι[νός], σμερδαλέος, τὸν [ῥ΄] αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε, βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. Ἔνθα δ΄ εἰσορόωντας Τρῶας θ´ ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· καί ρ΄΄ ἐγγὺς στήτην διὰ μετρητῷ ἐνὶ χώρω σείοντ΄ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε· πρόσθε δ

1476 HOM 2 211	αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. Ἄλλοι μέν ῥ΄ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας∙ Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολῷα, ὅς ῥ΄ ἔπεα
3624 HOM 1 493	κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Άλλ΄ ὅτε δή 🏚΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ἠώς, καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες πάντες ἅμα,
1488 HOM 2 213	δὲ καθέδρας· Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολὧα, ὅς ῥ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι
2362 HOM 2 342	τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἦς ἐπέπιθμεν⋅ αὕτως γάρ ῥ΄ ἐπέεσσ΄ ἐριδαίνομεν οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες.
558 HOM 3 77	ἵΩς ἔφαθ´, ἵΕκτωρ αὖτ´ ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, καί ΄ρ΄΄ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, μέσσου δουρὸς ἑλὼν· τοί δ΄ ἰδρύθησαν ἄπαντες.
5064 HOM 2 752	οἰκί΄ ἔθεντο, οἵ τ΄ ἀμφ΄ ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ΄ ἐνέμοντο, ὄς 🏚΄ ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὅ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ, ἀλλά τέ μιν
4903 HOM 2 728	γε μὲν ἀρχὸν∙ ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀιλῆος νόθος υἱός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πτολιπόρθῳ. Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οἵ τ΄
2925 HOM 2 421	ἀλλ΄ ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ΄ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὕξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
3370 HOM 1 458	៏Ως ἔφατ´ εὐχόμενος, τοῦ δ´ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὕξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς
1874 HOM 3 264	δίφρον∙ τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ἀκέας ἵππους. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ἐς μέσσον
810 HOM 3 113	Άχαιοί τε Τρῶες τε ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο· καί ῥ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεά τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ
264 HOM 2 36	φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἄ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε∙ φῆ γὰρ ὅ γ΄ αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ
4995 HOM 2 742	Πολυποίτης υίὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς⋅ τόν ῥ΄ ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, τοὺς δ΄ ἐκ
2789 HOM 3 396	καθίζειν.» ኺς φάτο, τῆ δ´ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί ῥ´ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ´ ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
282 HOM 2 38	γὰρ ὄ γ΄ αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι
355 HOM 2 48	ἄφθιτον αἰεί∙ σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ἡὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν∙ αὐτὰρ ὃ
10 HOM 2 1	Άρχὴ σὺν θεῶ τῆς β Ὁμήρου ῥαψωδίας Ἅλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ εὖδον παννύχιοι, Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος⋅ ἀλλ΄ ὅ
2978 HOM 1 405	ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίων΄, ὃ γὰρ αὖτε βίη οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὄς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων· τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν.
3676 HOM 1 500	ἥμενον ἄλλων ἀκροτάτη κορυφῆ πολυδειράδος Οὐλύμποιο· καί ῥα πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων σκαιῆ, δεξιτερῆ δ΄ ἄρ΄ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα
2189 HOM 2 310	τὸν [ῥ΄] αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε, βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. Ἔνθα δ΄ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα, ὄζῳ ἐπ΄ ἀκροτάτῳ,
559 HOM 2 77	"Ήτοι ὄ γ´ ὣς εἰπὼν κατάρ´ ἕζετο, τοῖσι δ´ ἀνέστη Νέστωρ, ὃς Þὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι
1332 HOM 3 187	ἀνέρας αἰολοπώλους, λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο, οἵ ῥα τότ΄ ἐστρατόωντο παρ΄ ὄχθας Σαγγαρίοιο∙ καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν
3170 HOM 1 430	τὸν δ´ ἐλίπ´ αὐτοῦ χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός, τήν þὰ βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄγων ἱερὴν έκατόμβην. Οἴ δ´
1740 HOM 1 236	ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ´ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἀχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι
393 HOM 1 56	γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος ήρη· κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τ΄ ἐγένοντο, τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος
2498 HOM 3 355	ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὄ κεν φιλότητα παράσχη.» ℉ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
3155 HOM 3 447	φιλότητι καὶ εὐνῆ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αίρεῖ.» Ἡ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ´ εἵπετ´ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν
2188 HOM 3 310	θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» μ ῥά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, ἂν δ´ ἄρ´ ἔβαιν´ αὐτός, κατὰ δ´ ἡνία τεῖνεν
818 HOM 1 113	οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ þὰ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα. Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὔτε
5737 HOM 2 853	λάσιον κῆρ ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων, οἳ ῥὰ Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ´ ἔναιον
154 HOM 2 21	ὕπνος· στῆ δ´ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίῳ υἷι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν ῥὰ μάλιστα γερόντων τῖ΄ Ἁγαμέμνων· τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος· «Εὕδεις,
1308 HOM 3 183	φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν. Ἄδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα
2654 HOM 1 360	πατρὶ γέροντι· καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ πολιῆς ἀλὸς ἠύτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄
445 HOM 3 61	πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ´ εῗσιν διὰ δουρὸς ὑπ´ ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνῃ νήιον ἐκτάμνῃσιν, ὀφέλλει δ´ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὣς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος
1669 HOM 2 238	τόνδε δ´ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ´ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί· ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα ἕο μέγ´ ἀμείνονα φῶτα

άράομαι { V } 3 246 HOM 1 35 2247 HOM 3 318 2593 HOM 1 351

3854 HOM 2 571

ἀραρίσκω { V } 3 2340 HOM 3 331 2389 HOM 3 338 983 HOM 1 136

άργαλέος { Α } 1 4344 HOM 1 589

2384 HOM 2 345 777 HOM 2 109 3279 HOM 1 445

2815 HOM 1 382

1943 HOM 2 274 1090 HOM 2 155 711 HOM 3 99

1509 HOM 2 215

573 HOM 2 79 1621 HOM 3 227

863 HOM 1 119

567 HOM 179 140 HOM 3 19 ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς, Ὀρνειάς τ΄ ἐνέμοντο Ϫραιθυρέην, τ΄ ἐρατεινήν, καὶ Σικυῶν΄, ὅθ΄ ἄρ΄ Ϫδρηστος πρῶτ΄ ἐμβάσιλευεν, οἵ θ΄ Ὑπερησίην

θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε κιὼν ἡρᾶθ΄ ὁ γεραιὸς Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡύκομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ΄, ὂς έλόντες, όππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος· λαοί δ΄ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον, ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε «Ζεῦ πάτερ. έφ΄ άλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ φίλη ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς· «Μῆτερ, ἐπεί μ΄ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμὴν πέρ μοι

μὲν πρῶτα περὶ κγήμησιν ἔθηκεν καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπὶ σφυρίοις ἀραρυίας· δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν οἶο κασιννήτοιο Λυκάονος· ἥρμοσε δ΄ καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν· εἴλετο δ΄ ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. Ὠς δ΄ αὕτως Μενέλαος Ἀρήιος ἔντε΄ ἔδυνεν. Οἵ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου με τήνδ΄ ἀποδοῦναι: Ἀλλ΄ εἰ μὲν δώσουσι νέρας μενάθυμοι Ἀχαιοί, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐνὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἢ

θεινομένην, τότε δ΄ οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι· ἤδη νάρ με καὶ ἄλλοτ΄ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς

πολυκλήισι πεσόντες, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιτε Άργείην Ἑλένην, ἦς εἴνεκα πολλοὶ Ἁχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλὶ

νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Ϫργείην Ἐλένην, ἦς εἴνεκα πολλοὶ Ϫχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ` ἡδ΄ ἐπίκουροι· νίκη μὲν δὴ φαίνετ΄ Ἀρηφίλου Μενελάου· ὑμεῖς δ΄ Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἤν τιν΄ ἔοικεν, ἤ τε καὶ Άχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, Ἁργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ΄ Ἁχαιῶν, μῦθον οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ΄ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ΄, Ἄργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῇ ἐφ΄ ὑψηλῆ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθών, προβλῆτι αὐτὰρ ὂ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Ἰσχεσθ΄, Ὠρνεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἁχαιῶν· στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος Έκτωρ.» Ὠς ΰδρου· ἔνθ΄ ὄ γε κεῖτ΄ ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον ﹐Άργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ύπερμενέα Κρονίωνα ἤματι τῶ ὅτε νηυσὶν ἐπ΄ ὠκυπόροισιν ἔβαινον Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες, ἀστράπτων ἐπιδέξι΄ ἐναίσημα σήματα φαίνων. Τῶ Διὸς τέκος Άτρυτώνη, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν Άργεῖοι φεύξονται ἐπ΄ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Τρώας ἔπειθ΄ Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ΄ ἀποδοῦναι, τιμὴν δ΄ Ἀργείοισ΄ ἀποτινέμεν, ἥν τιν΄ ἔοικεν ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εἰ δ΄ ἂν δ΄ Άπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντη έόντες. Άτρεΐδη, σὺ δέ θ΄ ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν ἄρχευ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύω, τοί κεν Ἀχαιῶν νόσφιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν· τῷ ὄ γ΄ ἐρεισάμενος ἔπε΄ Ἁργείοισι μετήυδα· «Ὠ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ έκατόμβην ρέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ΄ ἱλασόμεσθα ἄνακτα, ὂς νῦν Ἄργείοισι πολύστονα κήδε΄ ἐφῆκεν.» Ὠς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἐδέξατο χαίρων παῖδα οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ϫργείοισιν ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἔτερον πόδα· τὼ έξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων· νῦν δὲ τόδε μέγ΄ ἄριστον ἐν Ϫργείοισιν ἔρεξεν, ὂς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ΄ ἀγοράων· οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει οὐρανὸν ἶκεν οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ´ ἥρεον ἔρματα νηῶν. Ἔνθά κεν Ϫργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἡρη πρὸς μῦθον ἔειπεν· «Ὠ πόποι γὰρ ἄλγος ἱκάνει θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Ϫργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε εἵνεκ΄ ἐμῆς ἔριδος καὶ Ϫλεξάνδρου ἕνεκ΄ ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ΄ ἑτοιμάσατ΄, ὄφρα μὴ οἶος Ἄργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔργεται ἄλλη.» ημαθόεντος· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ϫργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ϫχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν ό γεραιός· «Τίς τ΄ ἂρ ὄδ΄ ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνήρ, ἠύς τε μέγας τε, ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ΄ εὐρέας ὤμους;» Τόν δ΄ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὂς μέγα πάντων Ϫργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Ϫχαιοί· κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· εἴ τόξα καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὃ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῶ πάλλων ﹐Άργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῆ δηιοτῆτι. Τὸν δ΄ ὡς οὖν

Άργεϊφόντης { N+Epi } 1 μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δ]ῶκε διακτόρω Ἀργεϊφόντη· Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππω, αὐτὰρ ὃ αὖτε Πέλοψ δῶκ΄ Ἀτρέι ποιμένι 738 HOM 2 103 άργεννός {Α} 2 1414 HOM 3 198 άρνειῶ μιν ἔγωγε ἐίσκω πηγεσιμάλλω ὅς τ΄ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· «Οὖτος δ΄ αὖ Λαερτίδης, 1002 HOM 3 141 ἔμβαλε θυμῶ ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων· αὐτίκα δ΄ ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν ὥρματ΄ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴη, ἄμα ἀργής { N+Com } 1 2960 HOM 3 419 έφατ΄, ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα, βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ σιγῆ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. Αἵ δ΄ ὅτ΄ Ἀλεξάνδροιο δόμον άργινόεις { Α } 2 4420 HOM 2 656 οἳ Ρόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, Λίνδον Ἰήλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον· τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, ὂν τέκεν Ἀστυόχεια βίη 4364 HOM 2 647 οἳ Κνωσσόν τ΄ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν, Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας, ἄλλοι θ΄ οἳ Κρήτην "Άρνισσα { N+Top } 1 4971 HOM 2 738 ἀγλαὸς υἱός· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ Ἅγρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο, εΌρθην Ἡλώνην τε πόλιν τ΄ Ὀλοοσσόνα λευκήν, τῶν άργός (ἄργυρος) { **A** } 1 353 HOM 1 50 γένετ΄ ἀργυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, αὐτὰρ ἔπειτ΄ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλ΄· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο Άργος (τό) { N+Top } 9 207 HOM 1 30 τήν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρω ἐνὶ οἴκω, ἐν Ἄργεῖ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, 769 HOM 2 108 ὂ αὖτε Θυέστ΄ Άγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν∙ τῷ ὄ γ΄ ἐρεισάμενος ἔπε΄ Άργείοισι μετήυδα∙ «Ὠ φίλοι ἥρωες Δαναοί, 2029 HOM 2 287 έκτελέουσιν ύπόσχεσιν ήν περ ὑπέσταν ἐνθάδ΄ ἔτι στείχοντες ἀπ΄ Ἄργεος ἱπποβότοιο, Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί 2406 HOM 2 348 κεν Άχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν Ἅργος δ΄ ἱέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον, οἵ τ΄ Ἁλον οἵ τ΄ Ἁλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἠδ΄ Ἑλλάδα 4591 HOM 2 681 543 HOM 3 75 καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ αὖτ΄ ἐχάρη μέγα μῦθον 1824 HOM 3 258 καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς φάτο, ῥίγησεν δ΄ ὁ γέρων. ἐκέλευσε δ΄ 813 HOM 2 115 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο καὶ με κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν· οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι, ὃς δὴ 3774 HOM 2 559 δυοκαίδεκα νῆας· [one verse is missing in the manuscript] Οι δ΄ Ἄργός τ΄ εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν, Έρμιόνην τ΄ Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας. άργύρεος { A } 3 1615 HOM 1 219 ἄμεινον· ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἦ καὶ ἐπ΄ ἀργυρέη κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἄψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα ξίφος, οὐδ΄ ἀπίθησε μύθω 345 HOM 1 49 ἔζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ΄ ἰὸν ἔηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄ ἀργυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, αὐτὰρ ἔπειτ΄ αὐτοῖσι βέλος 2337 HOM 3 331 πόσις ἡυκόμοιο. Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπὶ σφυρίοις ἀραρυίας· δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν οἶο άργυροδίνης { A } 1 ές Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὄ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνη, ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ΄ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός 5075 HOM 2 753 άργυρόηλος { A } 3 339 HOM 2 45 λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν 2541 HOM 3 361 ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ΄ ἄρ αὐτῷ τριχθά τε καὶ τετραχθὰ

4099 HOM 1 556

Λυκάονος· ἥρμοσε δ΄ αὐτῷ· ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμῳ κυνέην

άργυρόπεζα { **A** } 2 3966 HOM 1 538

θρόνου· οὐ δέ μιν ήρη ἠγνοίησεν ἰδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος· αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηῦδα· «Τίς ἄσσ΄ ἐθέλῃσθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος· ἠερίη γὰρ σοίγε παρέζετο καὶ λάβε γούνων· τῇ σ΄

ἄργυρος { N+Com } 1 5767 HOM 2 857

Άλιζώνων Όδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν ἐξ Άλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη. Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής· ἀλλ΄ οὐκ οἰωνοῖσιν

άργυρότοξος { A } 3 3320 HOM 1 451 257 HOM 1 37 5162 HOM 2 766

τοῖσι δὲ Χρύσης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις· ἤδη μέν ποτ΄ ὁ γεραιὸς Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ὥς, ὅτριχας οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐίσας· τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ΄ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας. Ἀνδρῶν αὖ μέγ΄ ἄριστος ἔην

Άρειος ος ον { A } 3 2394 HOM 3 339 4703 HOM 2 698 4767 HOM 2 708

δ΄ ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. Ὠς δ΄ αὕτως Μενέλαος Ἄρήιος ἔντε΄ ἔδυνεν. Οἵ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώων καὶ ἀγχίαλόν τ΄ Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην, τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε ζωὸς ἐών· τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα· τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ὁπλότερος γενεῆ· ὁ δ΄ ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων ἤρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος. οὐδέ τοι λαοὶ δεύονθ΄ ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα· τῷ δ΄ ἄμα

άρήγω { V } 4 3842 HOM 1 521 2511 HOM 2 363 3008 HOM 1 408 558 HOM 1 77

μ΄ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν. Ἁλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήσῃ Ἡρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἁγάμεμνον, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις· εἰ δέ κεν ὡς ἔρξῃς καί τοι πείθωνται Ἁχαιοί, γν[ώσ]ῃ ἔπειθ΄ ὅς θ΄ παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε γούνων, αἰ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ἁχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα πάντες σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρῆξειν· ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὂς μέγα πάντων Ἁργείων κρατέει καί οἱ πείθονται

δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ; Οὐκ ἄν δἡ μείνειας Αρηίφιλον Μενέλαον; Γνοίης χ΄ οἴου φωτός ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι χραίσμη τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ, αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Άχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσῳ καὶ ἄρηίφιλον Μενέλαον οἴους ἀμφ΄ Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήσῃ μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Άχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσῳ καὶ ἄρηίφιλον Μενέλαον σἴους ἀμφ΄ Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε αριφατα δ΄ εὖ πεπικασμένα κεῖτο ἀνάκτων ἐν κλισίῃς· οἴ δ΄ ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο. Οἴ δ΄ ἄρ ἴσαν ώσεὶ τε κεκλιμένοι, παρὰ δ΄ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν· αὐτὰρ Άλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς ἐγχείῃσι μαχήσονται περὶ σεῖο· τῷ δὲ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἐν πεδίῳ καταβῆναι, ῖν΄ ὅρκια πιστὰ τάμητε· αὐτὰρ Άλέξανδρος καὶ ἄρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς ἐγχείῃσι μαχήσονται περὶ σεῖο· τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ ἔστηκ΄, ἀμφὶ δὲ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερὲθονται· πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆσ΄ ἐγχείῃσι μαχήσοντ΄ ἀμφὶ γυναικί· τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ ἄρηίφιλος Μενέλαος οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ δαμεὶς κρατερῷ, ὅς ἐμὸς πρότερος πόσις ῆεν· ἡ μὲν δὴ πρίν γ΄ εὕχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σῆ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν προκάλεσσαι μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ΄ ἐπίκουροι· νίκη μὲν δὴ φαίνετ΄ Άρηιφίλου Μενελάου· ὑμεῖς δ΄ Άργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἐπεὶ οῦ πω τλήσομ΄ ἐν ὀφθαλμοῖσιν όρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον υἰόν ἀρηιφίλω Μενελάου· ὑμεῖς δ΄ Άργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἐπεὶ οῦ πω τλήσομ΄ ἐν ὀφθαλμοῖσιν όρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον υἰόν ἀρηιφίλω Μενελάω· τούς δ΄ ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα, ἀρηφτέρων δὲ φυὴν ἐδάην

3196 HOM 3 452

1470 HOM 3 206

```
Έλένης όρμήματά τε στοναχάς τε. Οἳ δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ, καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ
Άρης { N+Ant } 19
3302 HOM 2 479
                                  δὲ κρείων Άγαμέμνων, ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνω, Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. Ἡύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ΄ ἔξοχος ἔπλετο πάντων
948 HOM 3 132
                                      Άχαιῶν χαλκοχιτώνων· οἳ πρὶν ἐπ΄ ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα ἐν πεδίω, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, οἳ δὴ νῦν ἕαται σιγῆ, πόλεμός τε πέπαυται,
2652 HOM 2 381
                                      ἔσσεται οὐδ΄ ἠβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἴνα ξυνάγωμεν Ἄρηα∙ εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω
3060 HOM 2 440
                                    κατὰ στρατὸν εὐρὺν Άχαιῶν ἴομεν ὄφρά κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Άγαμέμνων· αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι
154 HOM 3 21
                                         αντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῆ δηιοτῆτι. Τὸν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ϫρήι φίλος Μενέλαος ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα, ὥς τε λέων ἐχάρη
3488 HOM 2 515
                                      δόμω Άκτορος Άζείδαο, παρθένος αἰδοίη ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα Ἄρηι κρατερῶ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Αὐτὰρ
2682 HOM 2 385
                                        ίδὼν πολέμοιο μεδέσθω, ὥς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ΄ Ἄρηι∙ οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ΄ ἠβαιὸν εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν∙
4230 HOM 2 627
                                      πέρην ἀλὸς Ἡλιδος ἄντα, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηι Φυλεΐδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς, ὅς ποτε Δουλίχιον δ΄ ἀπενάσσατο πατρὶ
                                   πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος· αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὅ γε λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν
4462 HOM 2 663
2795 HOM 2 401
                                      ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος· αὐτὰρ ὃ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι
784 HOM 2 110
                                         ἔπε΄ Άργείοισι μετήυδα· «Ὠ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, Ζεύς με μένα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη, σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ
4749 HOM 2 704
                                     ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν· ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
1050 HOM 3 147
                                    καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ἰκετάονά τ΄, ὅζον Ἄρηος, Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω, εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι
3477 HOM 2 512
                                      ιδ΄ Όρχομενὸν Μινύειον, τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἶες Ἄρηος, οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμω Ἄκτορος Ἁζείδαο, παρθένος αἰδοίη ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα
919 HOM 3 128
                                   ίπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, οὓς ἔθεν εἴνεκ΄ ἔπασχον ὑπ΄ Ἄρηος παλαμάων· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· «Δεῦρ΄ ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα
5678 HOM 2 842
                                       έριβώλακα ναιετάασκον∙ τῶν ἦρχ΄ Ἱππόθοός τε Πυλαῖος τ΄ ὄζος Ἄρηος, μἶε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο. Αὐτὰρ Θρήικας ἦγ΄ Ἀκάμας καὶ Πείροος ἤρως
5022 HOM 2 745
                                       ώσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος, ἄμα τῶ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἰὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
5167 HOM 2 767
                                     τὰς ἐν Πιερίη θρέψ΄ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας. Ἀνδρῶν αὖ μέν΄ ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας ὄφρ΄ Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ
3660 HOM 2 540
                                   ἔχον ἠδ΄ οἳ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος, Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων· τῷ δ΄ ἄμ΄ Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν
άρητήρ { N+Com } 2
                                          ὦρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησεν ἀρητῆρα Ἁτρεΐδης· ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄
73 HOM 1 11
681 HOM 1 94
                                       «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄ ἑκατόμβης, ἀλλ΄ ἔνεκ΄ ἀρητῆρος, ὂν ἠτίμησ΄ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα· τούνεκ΄
ἀρίζηλος { Α } 1
2241 HOM 2 318
                                            Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν´ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄
ἀριθμέω { V } 1
880 HOM 2 124
                                      Εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλοιμεν Άχαιοί τε Τρῶές τε ὄρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω, Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, ἡμεῖς δ΄ ἐς δεκάδας
"Αριμα { N+Prop } 1
5272 HOM 2 783
                                   Δὶὶ ὡς τερπικεραύνω χωομένω, ὅτε τ΄ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσση εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα
Åρίσβη { N+Top } 1
5641 HOM 2 836
```

3992 HOM 2 591

Άρίσβηθεν { I+Adv } 1

5652 HOM 2 838

```
άριστερός { Α } 1
                                     μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες, Βοιωτῶν δ΄ ἔμπλην ἐπ΄ ἀριστερὰ θωρήσσοντο. Λοκρῶν δ΄ ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας, μείων, οὔ τι τόσος γε ὅσος
3562 HOM 2 526
ἀριστεύς { N+Com } 3
314 HOM 3 44
                                   ύπόψιον ἄλλων∙ ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί, φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. Ἡ
2810 HOM 2 404
                                        πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι, κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν, Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, αὐτὰρ ἔπειτ´ Αἴαντε δύω
1672 HOM 1 227
                                    οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα λαῶ θωρηχθῆναι οὕτε λόχον δ΄ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἁχαιῶν τέτληκας θυμῶ· τόδέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν
Άρκαδία (τοπ)
                { N+Top } 1
4066 HOM 2 603
                                       Νέστωρ· τῶ δ΄ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἳ δ΄ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν΄ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί, οἳ Φενεόν
Άρκάς (Άρκαδία) { Α } 1
4116 HOM 2 611
                                       πάις κρείων Άγαπήνωρ, έξήκοντα νεῶν· πολέες δ΄ ἐν νηὶ ἑκάστη ﹐ Άρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν· αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν
ἄρκιος { A } 1
2732 HOM 2 393
                                         έθέλοντα νοήσω μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ΄ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα
ἄρμα (τό) { N+Com } 4
                                              περὶ δ΄ ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων· ὂν δ΄ ἄν ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ
2715 HOM 2 390
                                     δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες τόξοισίν θ΄· ἵπποι δὲ παρ΄ ἄρμασιν οἶσιν ἕκαστος λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον ἔστασαν· ἄρματα δ΄ εὖ
5218 HOM 2 775
                                    οἷσιν ἕκαστος λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον ἕστασαν· ἄρματα δ΄ εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων ἐν κλισίης· οἵ δ΄ ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες φοίτων
5227 HOM 2 777
2672 HOM 2 384
                                        θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ἀκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις ἄρματος ὰμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω, ὥς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ΄ Ἅρηι· οὐ γὰρ
άρμόζω { V } 1
2350 HOM 3 333
                                         αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν οἷο κασιννήτοιο Λυκάονος· ἤομοσε δ΄ αὐτῶ· ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀρνυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος
ἀρνειός { N+Com } 2
3723 HOM 2 550
                                     κὰδ δ΄ ἐν Ἀθήνησ΄ εἶσεν, ἐῶ ἐν πίονι νηῶ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ υἰὸς
1403 HOM 3 197
                                   χθονὶ πουλυβοτείρη, αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν· ἀρνειῶ μιν ἔγωνε ἐίσκω πηγεσιμάλλω ὅς τ΄ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.» Τόν δ΄
"Άρνη (τοπ) { N+Top } 1
3439 HOM 2 507
                                      Όγχηστόν θ΄ ἱερὸν Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος, οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν· τῶν μὲν πεντήκοντα
άρνός { N+Com } 8
860 HOM 3 119
                                   ὂ Ταλθύβιον προΐει κρείων Άγαμέμνων νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἡδ΄ ἄρν΄ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὃ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ Άγαμέμνονι δίω. Ἱρις δ΄ αὖθ΄ Ἑλένη λευκωλένω
739 HOM 3 103
                                     καὶ μοῖρα τέτυκται τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄, ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν, Γἢ τε καὶ Ἡελίω· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ
2192 HOM 3 310
                                    όπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» Ἦ ῥά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, ἂν δ΄ ἂρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ
843 HOM 3 117
                                      ἄρουρα. Έκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὃ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἁγαμέμνων νῆας ἐπὶ
1751 HOM 3 246
                                   φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ´ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῷ ἐν αἰγείω· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
1933 HOM 3 273
                                          χείρεσσι μάχαιραν ή οί παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο, ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες Τρώων καὶ Ἁχαῖων νεῖμαν ἀρίστοις·
2067 HOM 3 292
                                    αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» ϶ℍ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῶ· καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, θυμοῦ δευομένους·
470 HOM 1 66
                                           εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ ἑκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» Ἅτοι ὅ γ΄ ὡς
```

```
ἄρνυμαι { V } 1
1153 HOM 1 159
ἄρουρα { N+Com } 3
834 HOM 3 115
3708 HOM 2 548
1757 HOM 3 246
άρπάζω { V } 1
3133 HOM 3 444
ἄρρηκτος { Α } 1
3386 HOM 2 490
ἀρτύνω { ∨ } 1
400 HOM 2 55
Άρχέλοχος { N+Ant } 1
5541 HOM 2 823
ἀρχεύω { V } 1
2383 HOM 2 345
άρχή { N+Com } 1
724 HOM 3 100
άρχός { N+Com } 11
4166 HOM 2 618
4895 HOM 2 726
4743 HOM 2 703
5237 HOM 2 778
1640 HOM 2 234
3663 HOM 2 541
1050 HOM 1 144
4622 HOM 2 685
2295 HOM 1 311
5698 HOM 2 846
3404 HOM 2 493
ἄρχω { V } 28
3468 HOM 1 471
```

3157 HOM 3 447

άλλὰ σοί, ὧ μέγ´ ἀναιδές, ἄμ´ ἐσπόμεθ´, ὄφρα σὺ χαίρης, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα, πρὸς Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπη οὐδ´ ἀλεγίζεις· καὶ δή τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίη πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ΄ ἦν ὰμφὶς ἄρουρα. Ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε μεγαλήτορος, ὄν ποτ´ Ἀθήνη θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ´ ἐν Ἀθήνησ΄ εἶσεν, ἑῶ ἐν πίονι νηῶ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἰλάονται θεών φέρον ὄρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῶ ἐν αἰγείω· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα· ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι, νήσω δ΄ ἐν Κραναῆ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῆ, ὡς σέο νῦν οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο θυγατέρες, παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος· τοὺς ὄ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἡρτύνετο βουλήν· «Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα· θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἶε, Ἀρχέλοχός τ΄ Άκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον ἐνθάδ΄ ἐόντες. Ἀτρεΐδη, σὺ δέ θ΄ ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν ἄρχευ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύω, τοί κεν Ἀχαιῶν έπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε εἵνεκ΄ ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ΄ ἀρχῆς· ἡμέων δ΄ ὁπποτέρω θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα.

πέτρη τ΄ Ώλενίη καὶ Ἄλείσιον ἐντὸς ἐέργει, τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ΄ ἀνδρὶ ἐκὰστῳ νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ΄ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οὶ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὁιλῆος νόθος υἰός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥἡνη ὑπ΄ Ὁιλῆι πτολιπόρθῳ. πρώτιστον Ἁχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οὶ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος Ἰφίκλου υἰὸς πολυμήλου Φυλακίδαο ἔστασαν· ἄρματα δ΄ εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων ἐν κλισίης· οἴ δ΄ ἀρχὸν ἀρχόν ἀρχόν ἀρχόν ἀρχόν ἀρχόν ἀρχόν ἀρχόν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἶας Ἁχαιῶν. Ὠ πέπονες κάκ΄ ἐλέγχε΄ Ἁχαιῖδες οὐκέτ΄ Ἁχαιοί, ἡγεμόνευ΄ Ἑλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος, Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἁβάντων· τῷ δ΄ ἄμ΄ Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομόωντες, αἰχμηταί, μεμαῶτες θείομεν, ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον βήσομεν· εἶς δέ τις ἀρχὸς ἐβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. Οἱ μὲν ἔπειτ΄ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, λαούς δ΄ ἤρως ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει. Εὔφημος δ΄ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων υἰὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο. Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο θυγατέρες, μνησαίαθ΄ ὅσοι ὑπὸ Ἰλιον ῆλθον· ἀρχὸς αὐ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας. τέλος σύν θεῶ τῆς β Ὁμήρου ῥαμωδίας [one verse

μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, νώμησαν δ΄ ἄρα πᾶσιν ἐπ΄ ἀρξάμενοι δεπάεσσιν· οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες παιήονα καὶ εὐνῇ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.» Ἡ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἴπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν,

5424 HOM 2 805 πολυσπερέων ἀνθρώπων· τοῖσιν ἔκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἶσί περ ἄρχει, τῶν δ΄ ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ δ΄ οὔ τι θεᾶς ἔπος 4104 HOM 2 609 έρατεινὴν Στύμφηλόν τ΄ εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο, τῶν ͺἦρχ΄ Ϫγκαίοιο πάις κρείων Ϫγαπήνωρ, ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ΄ ἐν νηὶ ἑκάστη Ϫρκάδες 4215 HOM 1 571 δ΄ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· τοῖσιν δ΄ ήθαιστος κλυτοτέχνης τἦρχ΄ ἀγορεύειν, μητρὶ φίλη ἐπίηρα φέρων, λευκωλένω ήθρη· «Ἡ δὴ λοίγια ἔργα τάδ΄ ἔσσεται 4799 HOM 2 713 Βοιβηίδα λίμνην Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, τῶν ἦρχ΄ Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἔνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τὸν ὑπ΄ Ἀδμήτω τέκε δῖα γυναικῶν Ἅλκηστις καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ΄ Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ υἶε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων ἤδεε 5593 HOM 2 830 καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην, τῶν αὖθ΄ Ύρτακίδης ͺἦρχ΄ Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν, Ἄσιος Ύρτακίδης ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι αἴθωνες μεγάλοι, 5645 HOM 2 837 εἴκοσι βαῖνον. Οἴ δ΄ Ἀσπληδόν΄ ἔναιον ἰδ΄ Ὀρχομενὸν Μινύειον, τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἶες Ἄρηος, οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμω Ἅκτορος Ἁζείδαο, 3472 HOM 2 512 4957 HOM 2 736 Ύπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦοχ΄ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀνλαὸς υἱός· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο, Οἵ δ΄ έγχεσιμώρων, τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον· τῶν ἦρχ΄ Ἱππόθοός τε Πυλαῖος τ΄ ὄζος Ἄρηος, υἶε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο. Αὐτὰρ 5672 HOM 2 842 οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ΄ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο· ἐν δ΄ αὐτὸς κίεν ἦσι 3958 HOM 2 586 3012 HOM 2 433 έίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον, μηκέτι νῦν δήθ΄ 2967 HOM 3 420 δὲ κατασχομένη ἑανῶ ἀρνῆτι φαεινῶ σινῆ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. Αἵ δ΄ ὅτ΄ Ἁλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ΄ ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς 4288 HOM 2 636 οἵ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἠδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος· τῷ δ΄ ἄμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλτοπάρηοι. Αἰτωλῶν δ΄ ἡγεῖτο τότε δὴ πρὸς "Όλυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες πάντες ἄμα, Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ ἥ γ΄ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, ἠερίη δ΄ 3643 HOM 1 495 τηλόθεν ἐξ Άλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη. Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής· ἀλλ΄ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ 5773 HOM 2 858 4198 HOM 2 622 ό μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε· τῶν δ΄ Ἀμαρυγκείδης 『ἦρχε κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής, υἰὸς Ἁγασθένεος 3888 HOM 2 576 Αἰγιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην εὐρεῖαν, τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἁγαμέμνων Ἁτρεΐδης· ἄμα τῶ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἔποντ΄ ἐν δ΄ "Ιδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, τῶν αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός, Πάνδαρος, ὧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἵ δ΄ ἄρ 5565 HOM 2 826 4204 HOM 2 623 τῶν δ΄ Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής, υἱὸς Ἁγασθένεος Αὐγηιάδαο ἄνακτος. Οἳ δ΄ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων 5092 HOM 2 756 ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. Μαγνήτων δ΄ ἦρχε πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός, οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον ναίεσκον⋅ τῶν μὲν καὶ ἄριστοι λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐνχείησι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦοχεν ἐὺς πάις Ἁνχίσαο. Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ Ἁνχίση τέκε δῖ΄ Ἀφροδίτη ἵΙδης ἐν κνημοῖσι θεὰ 5516 HOM 2 819 έν ποταμώ, χρυσὸν δ΄ Άχιλλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. Σαρπηδὼν δ΄ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος. 5896 HOM 2 876 4833 HOM 2 718 καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν, τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς έπτὰ νεῶν· ἐρέται δ΄ ἐν ἑκάστη πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες 5762 HOM 2 856 τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη. Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος 3506 HOM 2 517 γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο, οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν 2627 HOM 2 378 Αχιλεύς τε μαχεσσάμεθ΄ εἴνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων· εἰ δέ ποτ΄ ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις ἄσβεστος { Α } 1 4410 HOM 1 599 θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν ἀνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων· ἄσβεστος δ΄ ἄρ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, ὡς ἴδον ήθαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα $\dot{A}\sigma ivn (\tau o \pi) \{ N+Top \} 1$ 3782 HOM 2 560 Οἵ δ΄ Ἄργός τ΄ εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν, Έρμιόνην τ΄ Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, Τροίζῆν΄ Ἡιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οἵ τ΄

 $\ddot{A}$ σιος α ον $\{A\}$ 1 3185 HOM 2 461

πετεηνῶν ἔθνεα πολλά, χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ϫσίω ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα, ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,

Ἄσιος (ὁ) { N+Ant } 2 5646 HOM 2 837

5649 HOM 2 838

καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην, τῶν αὖθ΄ Ύρτακίδης ἦρχ΄ Ϫσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν, Ϫσιος Ύρτακίδης ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι αἴθωνες μεγάλοι, καὶ δῖαν Ἀρίσβην, τῶν αὖθ΄ Ύρτακίδης ἦρχ΄ Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν, Ἄσιος Ύρτακίδης ὂν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.

Άσκάλαφος { N+Ant } 1 βαῖνον. Οἴ δ΄ Ἀσπληδόν΄ ἔναιον ἰδ΄ Ὀρχομενὸν Μινύειον, τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἶες Ἄρηος, οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμω Ἅκτορος Ἁζείδαο, παρθένος 3473 HOM 2 512 Άσκανία { N+Top } 1 5806 HOM 2 863 καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς τῆλ΄ ἑξ Ϫσκανίης∙ μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μηόσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ϫντιφος ἡγησάσθην υἶε Άσκάνιος { N+Ant } 1 5802 HOM 2 862 ὄθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ϫσκάνιος θεοειδὴς τῆλ΄ ἐξ Ϫσκανίης· μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μηόσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ ἀσκέω { V } 1 εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν εἰροκόμω, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώση ἤσκειν εἰρία καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε· τῆ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη-2729 HOM 3 388 Άσκληπιός { N+Ant } 1 4926 HOM 2 731 οἵ τ΄ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, τῶν αὖθ΄ ἡγείσθην Ϫσκληπιοῦ δύο παῖδες ἰητῆρ΄ ἀγαθὼ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων· τοῖς δὲ τριάκοντα γλαφυραί άσκός { N+Com } 1 1758 HOM 3 247 φέρον ὄρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῶ ἐν αἰγείω· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα· ὤτρυνεν δὲ ἀσπαίρω { **∨** } 1 2077 HOM 3 293 άρνῶν τάμε νηλέι χαλκῶ· καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός. Οἶνον δ´ ἐκ κρητῆρος ασπετος { Α } 2 2628 HOM 3 373 άνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἶφι 3149 HOM 2 455 γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ἡύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην οὔρεος ἐν κορυφῆσ´, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή, ὡς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ ἀσπιδιώτης { N+Com } 1 3749 HOM 2 554 τις όμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ΄ ἀνὴρ κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας. Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν· τῶ δ΄ ἅμα πεντήκοντα μέλαιναι ἀσπίς { N+Com } 7 ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα· εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ἀκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν 2660 HOM 2 382 2444 HOM 3 347 δ΄ Άλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, καὶ βάλεν Άτρεΐδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσ΄ εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῆ· ὁ δὲ 2508 HOM 3 356 καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην· διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος 2455 HOM 3 349 πάντοσ΄ εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῆ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ Ἁτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· 2703 HOM 2 389 διακρινέει μένος ἀνδρῶν· ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ΄ ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων· 2513 HOM 3 357 ἔγχος καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην· διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο· ἀντικρὺ δὲ λιλαιόμενοι πολέμοιο, οἳ δὴ νῦν ἔαται σιγῆ, πόλεμός τε πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ΄ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν∙ αὐτὰρ Ἁλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος 962 HOM 3 135 Άσπληδών { N+Top } 1 3466 HOM 2 511 κίον, ἐν δὲ ἑκάστη κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἴ δ΄ Ἀσπληδόν΄ ἔναιον ἰδ΄ Ὀρχομενὸν Μινύειον, τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἶες Ἄρηος, άσσον { I+Adv } 2 4182 HOM 1 567 έπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπω ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἡρη, φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄ οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Άγαμέμνων, ὃς σφῶι προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. 2465 HOM 1 335

```
ἄσταχυς { N+Com } 1
1045 HOM 2 148
                                     κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ΄ ἠμύει ἀσταχύεσσιν, ὢς τῶν πᾶσ΄ ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ΄ ἀλαλητῷ νῆας ἐπ΄ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ΄
ἀστεμφής
           { A } 2
2381 HOM 2 344
                                         πολὺν χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες. Ἀτρεΐδη, σὺ δέ θ΄ ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν ἄρχευ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ
1557 HOM 3 219
                                         πήξας, σκήπτρον δ΄ οὕτ΄ ὀπίσω οὕτε προπρηνὲς ἐνώμα, ἀλλ΄ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς· φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὕτως·
Άστέριος { N+Ant } 1
                                    ἐστιχόωντο. Οἵ δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον Ϫστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ΄ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός· τῷ δ΄ ἄμα
4951 HOM 2 735
ἀστεροπητής { N+Com } 2
                                      ποίησ΄ ἰδυίησι πραπίδεσσιν· Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤι΄ Ὀλύμπιος ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι· ἔνθα καθεῦδ΄ ἀναβάς, παρὰ
4481 HOM 1 609
4283 HOM 1 580
                                     πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐπέεσσι
άστράπτω { ∨ } 1
2440 HOM 2 353
                                      ώκυπόροισιν ἔβαινον Άργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες, ἀστράπτων ἐπιδέξι΄ ἐναίσημα σήματα φαίνων. Τῶ μή τις πρὶν ἐπεινέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι
ἄστυ { N+Com } 7
                                    Ήρακληείη, τὴν ἄγετ΄ ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. Τληπόλεμος δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ΄ ἐνὶ μεγάρω ἐυπήκτω, αὐτίκα
4440 HOM 2 660
997 HOM 3 140
                                     εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ήδὲ τοκήων· αὐτίκα δ΄ ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν ὥρματ΄ ἐκ θαλάμοιο τέρεν
838 HOM 3 116
                                     γαίη πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Ἅκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὂ
5396 HOM 2 801
                                   φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστυ. Έκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ΄ ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι· πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου
1746 HOM 3 245
                                         αἷα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῶ ἐν
                                           άλλ΄ ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον
2293 HOM 2 332
5408 HOM 2 803
                                     Έκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ΄ ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι· πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι, ἄλλη δ΄ ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων· τοῖσιν
Άστυόχεια (προσ)
                   { N+Ant } 1
4429 HOM 2 658
                                     Κάμειρον· τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, ὂν τέκεν Ϫστυόχεια βίη Ἡρακληείη, τὴν ἄγετ΄ ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος πέρσας ἄστεα
'Àστυόχη { N+Ant } 1
3480 HOM 2 513
                                    Μινύειον, τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἶες Ἄρηος, οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἁζείδαο, παρθένος αἰδοίη ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα Ἀρηι κρατερῷ· ὁ δέ
ἀσχαλάω { ∨ } 2
                                    ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ γάρ τις θ΄ [ἔ]να μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [νη]ὶ πολυζύγω, ὄν περ ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέ]ωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα· ἡμῖν
2066 HOM 2 293
2090 HOM 2 297
                                               ένιαυτὸς ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῶ οὐ νεμεσίζομ΄ Ἁχαιοὺς ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε
άτάλαντος { Α } 5
2831 HOM 2 407
                                     ἔπειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν, ἔκτον δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς
1182 HOM 2 169
                                      verse is missing in the manuscript] εὖρεν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον ἐσταότ΄ οὐδ΄ ὅ γε νηὸς ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ
4229 HOM 2 627
                                       αἳ ναίουσι πέρην ἀλὸς ἸΗλιδος ἄντα, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηι Φυλεΐδης, ὂν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς, ὅς ποτε Δουλίχιον δ΄
4386 HOM 2 651
                                            τῶν μὲν, ἄρ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε Μηριόνης τ΄ ἀτάλαντος Ἐνυαλίω ἀνδρειφόντη· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Τληπόλεμος
                                       ἔχον ἠδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος· τῷ δ΄ ἄμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρηοι. Αἰτωλῶν δ΄ ἡγεῖτο Θόας
4291 HOM 2 636
```

```
ἀτάρ { I+Part } 5
1914 HOM 3 270
                                           άγαυοὶ ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. Ἁτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν ἥ οἱ
1204 HOM 1 166
                                         άλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ΄ · ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ νέρας πολὺ μεῖζον, ἐνώ δ΄ ὀλίνον τε ⋓ίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων
                                    αὐτίκ´ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν [Ά]γαμέμνων, ἀν δ´ Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν
1903 HOM 3 268
                                   κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υίόν, ὂς ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄ ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
3719 HOM 1 506
                                         έκολώα, ὅς ῥ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἀργείοισιν ἔμμεναι·
1498 HOM 2 214
ἀτάρβητος {Α} 1
458 HOM 3 63
                                      νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὡς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί· μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης· οὔ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ
ἀταρτηρός { A } 1
1644 HOM 1 223
                                   δώματ΄ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. Πηλεΐδης δ΄ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἁτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο· «Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ΄
άτειρής { Α } 1
                                     αἷσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ΄
436 HOM 3 60
άτελεύτητος { Α } 1
3884 HOM 1 527
                                      μέγιστον τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω.» Ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ΄ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
ἄτερ { I+AdvPr } 1
3668 HOM 1 498
                                     ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε· εὖρεν δ΄ εὐ[ρ]ὑοπα Κρονίδην ἄτερ ἤμενον ἄλλων ἀκροτάτη κορυφῆ πολυδειράδος Οὐλύμποιο· καί ῥα πάροιθ΄ αὐτοῖο
ἄτη { N+Com } 2
789 HOM 2 111
                                    «Ὠ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη, σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄
3031 HOM 1 412
                                             βασιλῆος, γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἣν ἄτην, ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
ἀτιμάω { V } 5
683 HOM 1 94
                                    ὄ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄ ἑκατόμβης, ἀλλ΄ ἕνεκ΄ ἀρητῆρος, ὃν ἡτίμησ΄ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄
72 HOM 1 11
                                       ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησεν ἀρητῆρα Ἁτρεΐδης· ὂ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν λυσόμενός τε θύγατρα φέρων
1686 HOM 2 240
                                                  ἠὲ καὶ οὐκί∙ ὂς καὶ νῦν Ἀχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἠτίμησεν∙ ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας∙ ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Ἁχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ
3726 HOM 1 507
                                               ἄλλων ἔπλετ΄ ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων ἠτίμησεν· έλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. Άλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὁ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ·
2624 HOM 1 356
                                    δ΄ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ γάρ μ΄ Ἀτρεϊδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρρας.» Ὠς φᾶτο δακρυχέων, τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια
ἄτιμος { A } 2
                                    φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ΄ ὀίω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων·
1245 HOM 1 171
3803 HOM 1 516
                                    ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «ἶΗ δὴ λοίγια ἔρν΄ ὅτε
Άτρείδης { N+Pat } 49
2763 HOM 1 375
                                      Άπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἁχαιούς, Ϫτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἁχαιοί
1493 HOM 1 203
                                    αὖτ΄ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας. Ἡ ἵνα ὕβριν ἴδη Ἀγαμέμνονος Ἁτρεῖδαο; ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ἧς ὑπεροπλίησι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν
1382 HOM 3 193
                                    τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ΄ ἐστίν· μείων μὲν κεφαλῆ Ἁγαμέμνονος Ἁτρεϊδαο, εὑρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι· τεύχεα μέν οἱ κεῆται ἐπὶ χθονὶ
2442 HOM 3 347
                                            πρόσθε δ΄ Άλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, καὶ βάλεν ঐτρεΐδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσ΄ εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν
```

τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ νάρ πω σάφα οἶσθ΄ οἶρς νόος Ατρεῖδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἵψεται υἶας Αχαιῶν· ἐν βουλῆ δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν· ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἁγαμέμνονος Ϫτρεΐδαο πάντα μάλ΄ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω· θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωντας τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὅς οἱ ὀπήδει· αὐτὸς δ΄ Ϫτρεΐδεω Ϫναμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῶ ἔβη Άχαιοί, αἰδεῖσθαί θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ϫτρεΐδη Ϫγαμέμνονι ἥνδανε θυμῶ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε Άχαιοί αίδεῖσθαι θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ϫτρεῖδη. Ἁγαμέμνονι ἤνδανε θυμῶ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· χωόμενος έξ ἔρον ἔντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνον, μηκέτι νῦν δήθ´ αὖθι λεγώμεθα, μηδ´ ἔτι δηρὸν ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἁτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων, πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἁχαιοὶ; κορωνίσι ποντοπόροισι κεῖτ΄ ἀπομηνίσας Ἀναμέμνονι ποιμένι λαῶν Ϫτρεΐδη λαοὶ δὲ παρὰ ρηνμῖνι θαλάσσης δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰνανέησιν ἱέντες τόξοισίν θ΄ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ϫτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ϫχαιῶν. Ἄδη καὶ τ΄ ἐγένοντο, τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «ঐτρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀίω ἂψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ ἐπιφρασαίατο βουλήν· ὄ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἁχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγχι[στο]ν θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, εἴπη· δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις· ἦ νὰρ ἄν. Ϫτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο, Ϫλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέναν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε άλλὰ μάλ΄ οὐκ Ἀχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἄν Ϫτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.» Ὠς φάτο νεικείων Ἁγαμέμνονα ποιμένα λαῶν Θερσίτης· τῶ δ οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες. Ϫτρεΐδη, σὺ δέ θ΄ ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν ἄρχευ Ϫργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, σε γείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. Ϫτρεΐδη, σὺ δὲ παύε τεὸν μένος αὐτὰρ ἔγωγε λίσσομ΄ Ϫχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν τ΄ ἐνὶ θυμῷ· αὐτὰρ ὂ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθω· «Ἀτρεΐδη τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις; πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες Άχαιῶν· ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή. πέμψαι ἐπ΄ Ἁτρεΐδη Ἁναμέμνονι οὖλον ὄνειρον καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· «Βάσκ΄ ἵθι. ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἠὲ κακῶς νοστήσομεν υἷες Ἀχαιῶν. Τῶ νῦν Ϫτρεΐδη Ϫγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν ἥρωες Δαναοί· πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἶες Ἁχαιῶν, ἐκ δ΄ ἔλον Ϫτρεΐδη Χρυσηίδα καλλιπάρηον. Χρύσης δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος ἦλθε θοὰς ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ϫτρεΐδην Ϫγαμέμνονα· τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίη, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος· στῆ όξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὅ δ΄ Ϫτρεΐδην ἐναρίζοι, ἀὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν, Έως ὃ ταῦθ΄ ὤρμαινε κατὰ φρένα πάντων ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι· τοῖον ἄρ΄ Ἁτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνω ἐκπρεπέ΄ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν. Ἔσπετε νῦν μοι, μετὰ δαίμονας ἄλλους. Πηλεΐδης δ΄ έξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἁτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο· «Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ΄ ἔχων, κραδίην δ καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην εὐρεῖαν, τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἁγαμέμνων Ἁτρεῖδης· ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἔποντ΄ ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα Οἱ μὲν ἔπειτ΄ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, λαούς δ΄ Ϫτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν· οἴ δ΄ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον· ἔρδον δ΄ άμα δ΄ εἵπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν, Ϫτρεΐδης δ΄ ἀν΄ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς ἀθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα· ἀλλ΄ οὔ έπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς ἐτάροισιν· Ἁτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ΄ ἐκατόμβην σκήπτρον βάλε γαίη χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ΄ αὐτός· Ϫτρεΐδης δ΄ έτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, άμφὶ δ΄ ἄρ αὐτῷ τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός· Ἁτρεΐδης δ΄ ὤμωξεν ἱδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· διάμησε χιτῶνα ἔγχος· ὅ δ΄ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. Ἁτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ΄ ἄρ κρητῆρι δὲ οἶνον μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. Ϫτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν ἥ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο, ἀρνῶν ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον Ϫτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἡλιδα δῖαν ἔναιον, τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται.» Ὠς ἔφατ΄ Ατρεΐδης, ἐπὶ δ΄ ἤνεον ἄλλοι Αχαιοί. τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς· οὖτός τ΄ Ϫτρεΐδης, εὐρυκρείων Ϫγαμέμνων, ἀμφότερον βασιλεύς τ΄ ἀγαθὸς κρατερός τ΄ αἰχμητής· δαὴρ πεπίθοιμεν.» "Ήτοι ὄ γ΄ ὣς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη ἥρως Ατρεΐδης εὐρυκρείων Άγαμέμνων ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντ΄ Άχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, γνῷ δὲ καὶ Ϫτρεΐδης εὐρυκρείων Ϫγαμέμνων ἣν ἄτην, ὅ τ΄ ἄριστον Ϫχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἠμείβετ΄

```
2621 HOM 1 355
                                   έγγυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ΄ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ γάρ μ΄ Ϫτρεΐδης εὐρυκρείων Ϫγαμέμνων ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρρας.» Ὠς φᾶτο
1948 HOM 3 275
                                     αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαῖων νεῖμαν ἀρίστοις· τοῖσιν δ΄ Ἁτρεῖδης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, Ἡέλιός
2463 HOM 3 350
                                           δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῆ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῶ Ϫτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· «Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ΄ ἔορνε,
74 HOM 1 12
                                        κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησεν ἀρητῆρα Ἐλτρεΐδης· ὂ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄
                                        Διός δ΄ ἐτελείωτο βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε Ϫτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἁχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
38 HOM 17
                                    οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ΄ Ἁτρεῖδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· τῶ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν ὀνείδεά τε
1752 HOM 2 249
5138 HOM 2 762
                                       ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αὐτῶν ἠδ΄ ἵππων, οἳ ἄμ΄ Ἁτρεΐδησιν ἔποντο. Ἱπποι μὲν μέγ΄ ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο, τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας
102 HOM 1 16
                                      Άπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς. Ἁτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν· «Ἁτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, ὑμῖν μὲν
                                            πάντας Άχαιούς, Άτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν· «Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Άχαιοί, ὑμῖν μὲν θεοἰ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ´ ἔχοντες
108 HOM 1 17
Άτρείων { N+Ant } 2
2848 HOM 1 387
                                     θεοπρεπίας έκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι· Ἁτρεΐωνα δ΄ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ΄ ἀναστὰς ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν·
3087 HOM 2 445
                                      Άχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἡγείροντο μάλ΄ ὧκα· οἱ δ΄ ἀμφ΄ Ϫτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη αἰγίδ΄ ἔχουσ΄
ἀτρεκῶς { I+Adv } 1
74 HOM 2 10
                                     νῆας Ἀχαιῶν· ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀναμέμνονος Ἀτρεΐδαο πάντα μάλ΄ ἀτρεκέως ἀνορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω· θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς πανσυδίη· νῦν
ἀτρέμα { I+Adv } 1
1402 HOM 2 200
                                    έφεύροι, τὸν σκήπτρω ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθω· «Δαιμόνι΄ ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ΄ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὔτέ
Άτρεύς { N+Ant } 5
750 HOM 2 105
                                   Έρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππω, αὐτὰρ ὂ αὖτε Πέλοψ δῶκ΄ Ἀτρέι ποιμένι λαῶν· Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστηι, αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέστ
166 HOM 2 23
                                    Άγαμέμνων τῶ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος· «Εὕδεις, Ϫτρέος υἱὲ δαῖφρονος ἱπποδάμοιο; Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα ὧ λαοί τ΄
435 HOM 2 60
                                      έώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ϫτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, ὧ λαοί τ΄
266 HOM 3 37
                                   μιν είλε παρειάς, ὣς αὖτις καθ΄ ὄμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων δείσας Ϫτρέος υἱὸν Ϫλέξανδρος θεοειδής. Τὸν δ΄ Ἔκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν ἀισχροῖς ἐπέεσσιν·
753 HOM 2 106
                                      Πέλοπι πληξίππω, αὐτὰρ ὂ αὖτε Πέλοψ δῶκ΄ Ἀτρέι ποιμένι λαῶν· Ϫτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστηι, αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέστ΄ Ἁγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,
άτρύγετος { A } 2
                                     Απόλλωνι τεληέσσας έκατόμβας ταύρων ἢδ΄ αἰγῶν παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο κνίση δ΄ οὐρανὸν ἶκεν έλισσομένη περὶ καπνῷ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ
2330 HOM 1 316
2411 HOM 1 327
                                     κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρὰ τε κλισίη καὶ
Άτρυτώνη { N+Com } 1
1106 HOM 2 157
                                     Άθηναίην Ήρη πρὸς μῦθον ἔειπεν· «"Ω πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ﹐Άτρυτώνη, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ΄ εὐρέα νῶτα
αὖ { I+Part } 18
1551 HOM 2 221
                                      "Εχθιστος δ΄ Άχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἡδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ ﹐Άγαμέμνονι δίῳ ὀξέα κεκληγὼς λέγ΄ ὀνείδεα· τῷ δ΄ ἄρ΄ Ἀχαιοὶ ἐκπάγλως κοτέοντο
1387 HOM 2 198
                                         βασιλήων, τιμὴ δ΄ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.» Ὁν δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρω ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθω·
2930 HOM 2 422
                                           ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλψαν
2342 HOM 3 332
                                           ἔθηκεν καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπὶ σφυρίοις ἀραρυίας· δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν οἶο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἥρμοσε δ΄ αὐτῶ· ἀμφὶ δ΄ ἄρ
5832 HOM 2 867
                                         τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μηόνας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας. Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων, οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ΄ ὄρος ἀκριτόφυλλον
1424 HOM 3 200
                                               Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· «Οὖτος δ΄ αὖ Λαερτίδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς, ὂς τράφη ἐν δήμω Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς
```

5170 HOM 2 768 Άπόλλων ἄμφω θηλείας, φόβον Άρηος φορεούσας. Άνδρῶν αὖ μέγ΄ ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας ὄφρ΄ Άχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν, ἵπποι θ΄ 5812 HOM 2 864 θεοειδής τῆλ΄ ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μηόσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην υἶε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μηόνας 3405 HOM 2 493 Διὸς αἰνιόχοιο θυνατέρες, μνησαίαθ΄ ὄσοι ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας, τέλος σὺν θεῶ τῆς β Ὁμήρου ῥαψωδίας [one verse is 4618 HOM 2 685 καλλιγύναικα, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἑλληνες καὶ Ἀχαιοί, τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἁχιλλεύς. Ἀλλ΄ οἵ γ΄ οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ γὰρ τε μητέρα μήλων, ἀγχίαλόν τ΄ Άντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην, τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε ζωὸς ἐών· τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα· τοῦ δέ καὶ 4701 HOM 2 698 ἀνάσσει, καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. Νιρεύς δ΄ αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐίσας, Νιρεὺς Ἁγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος, Νιρεύς, ὂς 4517 HOM 2 671 έσχατόωσα πέτρη τ΄ Ώλενίη καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐέργει, τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ΄ ἀνδρὶ ἐκάστω νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· 4164 HOM 2 618 3978 HOM 1 540 νέροντος· αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηῦδα· «Τίς δ΄ αὖ τοι. δολομῆτα. θεῶν συμφράσσατο βουλάς; αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα ἄνακτος· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον, οἵ τ΄ Άλον οἵ τ΄ Άλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ 4586 HOM 2 681 τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην Θεσσαλοῦ υἶε δύω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος· τῶν δὲ 4568 HOM 2 678 2281 HOM 3 323 ἔθηκεν, τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἅιδος εἴσω, ἡμῖν δ΄ αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ ἄψ 5798 HOM 2 862 Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ. ὄθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύνας ἦνε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς τῆλ΄ ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μηόσιν Αὐγειαί { N+Top } 2 3937 HOM 2 583 τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην Βρυσειάς τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς, οἵ τ΄ ἄρ Ἀμύκλας εἶχον Έλος τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οἵ τε Λάαν εἶχον ἡδ΄ 3604 HOM 2 532 τ΄ ἐνέμοντ΄ Όπόεντά τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα αὐγή { N+Com } 1 3158 HOM 2 456 έπιφλέγει ἄσπετον ὕλην οὔρεος ἐν κορυφῆσ΄, ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή, ὢς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο αἴγλη παμφανόωσα δι΄ αἰθέρος οὐρανὸν Αὐγηϊάδης { N+Pat } 1 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής, υἱὸς Ἁγασθένεος Αὐγηιάδαο ἄνακτος. Οἳ δ΄ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ΄ ἱεράων νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς 4209 HOM 2 624 αὐδάω { **V** } 2 668 HOM 192 πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῶ εὔχεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄ ἑκατόμβης, ἀλλ΄ ἕνεκ΄ 1449 HOM 3 203 δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ Άντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα· «Ὠ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος αὐδή { N+Com } 1 1838 HOM 1 249 λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή· τῶ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ΄, οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἠδ΄ αὐερύω { V } 1 3375 HOM 1 459 Άπόλλων. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλυψαν αὖθι { I+Adv } 5 3024 HOM 2 435 «Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνον, μηκέτι νῦν δήθ΄ αὖθι λεγώμεθα, μηδ΄ ἔτι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει· ἀλλ΄ ἄγε, κήρυκες 2056 HOM 3 291 πεσόντος, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα ποινῆς αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» Ἡ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῷ· 3613 HOM 1 492 κυδιάνειρ[α]ν οὔτέ ποτ΄ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Ἀλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ἠώς, 6817 HOM 2 328 μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὣς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι, τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Κεῖνός θ΄ ὧς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα ἐστί.» Ἅς φάτο, τούς δ´ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ´ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον 1738 HOM 3 244 $\alpha \mathring{\theta} | G \{ I + Adv \}$ 10 1955 HOM 2 276 ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ´ ἀγοράων· οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.» Ὠς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ

3847 HOM 1 522 3101 HOM 3 440 3137 HOM 1 425 1455 HOM 2 208 182 HOM 1 27 2561 HOM 1 347 259 HOM 3 36 3781 HOM 1 513 1022 HOM 1 140

Aὐλίς { N+Top } 1

2143 HOM 2 303

αὐτάρ { I+Part } 52 969 HOM 3 136

5757 HOM 2 856 4044 HOM 2 599

1792 HOM 3 253

733 HOM 2 103 924 HOM 1 127

2573 HOM 1 348 2049 HOM 3 290

2078 HOM 1 282 966 HOM 1 133

500 HOM 3 69 855 HOM 1 118

2964 HOM 2 427

3413 HOM 1 464 2231 HOM 2 317

4452 HOM 1 605

8 HOM 3 1 2987 HOM 2 430

3436 HOM 1 467 3450 HOM 1 469

3001 HOM 2 432 2923 HOM 2 421

3368 HOM 1 458

3554 HOM 1 484

νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήνειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση "Ηρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω· εἰ δ΄ ἄνε τοι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνη, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Ἀλλ΄ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα. θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἔποντο· δωδεκάτη δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν in the manuscript] Ώς ὄ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἵ δ΄ ἀγορήνδε αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἡχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν έκ δ΄ ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, δώκε δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν· ἥ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἁχιλλεὺς δακρύσας ἔλαβε γυῖα, ἄψ δ´ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, ὣς αὖτις καθ´ ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων δείσας Ἁτρέος υἱὸν Ἁλέξανδρος θεοειδής. Τὸν δ΄ Θέτις δ΄ ὡς ἥψατο γούνων, ὡς ἔχετ΄ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος. ὄφρ΄ εὖ ὄν κεν ἵκωμαι. Ἀλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ

οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἁχαιῶν ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμω καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ κρήνην

τε πέπαυται. ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ΄ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν· αὐτὰρ Ἁλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο· τῷ δέ κε

Άχαιῶν χαλκοχιτώνων ἐν πεδίω καταβῆναι. ἳν΄ ὅρκια πιστὰ τάμητε· αὐτὰρ ، Ἁλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆσ΄ ἐνχείησι μαχήσοντ΄ ἀμφὶ νυναικί· τῶ δέ κε δώματ΄ ἔναιον Κρῶμνάν τ΄ Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. Αὐτὰρ Ϫλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν ἐξ Ϫλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε γερήνιος "Ηφαιστος κάμε τεύχων· Ήφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δ]ῶκε διακτόρω Ἀργεϊφόντη· Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππω, αὐτὰρ παλίλλογα ταῦτ΄ ἐπαγείρειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἁχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν, αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν· ἥ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἁχιλλεὺς δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθείς, θῖν΄ ἐφ΄ ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων Πριάμοιό τε παίδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα ποινῆς αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» έστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. Ἀτρεΐδη, σὺ δὲ παύε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε λίσσομ΄ Ἁχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν ἔρκος Ἁχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. Ἡ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εἰ μὲν δώσουσι γέρας ἡδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον συμβάλετ΄ ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι εἰ τό γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ΄ ἑτοιμάσατ΄, ὄφρα μὴ οἶος Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· κατέκαιον, σπλάγχνα δ΄ ἄρ΄ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο· αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ὰμφ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ φίλα τέκνα· τήν δ΄ ἐλελιξάμενος πτερύγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε ην ἔχ΄ Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄, αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι όπὶ καλῆ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν [οἶκον] δὲ ἕκαστος, ηχι Άρχὴ σὺν θεῶ τῆς γ Όμήρου ῥαψωδίας Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ΄ ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι. Τρῶες μὲν κλαγγῆ τ΄ ἐνοπῆ τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ις όβελοῖσιν ἔπειραν, ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαῖτα δαίνυτ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, όβελοῖσιν ἔπειρον. Ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, δαίνυντ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. τετύκοντό τε δαῖτα, δαίνυντ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, τετύκοντό τε δαῖτα δαίνυτ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· Κρονίων, ἀλλ΄ ὄ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ΄ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὕξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ

ἄμυνον.» Ὠς ἔφατ´ εὐχόμενος, τοῦ δ´ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ

ἴαχε νηὸς ἰούσης· ἥ δ΄ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν, νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ΄ ἠπείροιο

ἀριστῆας Παναχαιῶν. Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, αὐτὰρ ἔπειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν, ἔκτον δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· άργυρέοιο βιοῖο∙ οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, αὐτὰρ ἔπειτ΄ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλ΄· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. ξίφεος μένα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο, ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαῖων νεῖμαν ἀρίστοις· τοῖσιν δ΄ Ἀτρεΐδης μενάλ΄ εὔχετο δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα κλήρους ἐν κυνέη χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες, ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη δ΄ αὐτῶ· ἀμοὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀρνυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μένα τε στιβαρόν τε· κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμω κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν τε Πυλαῖος τ΄ ὄζος Ἄρηος, υῗε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο. Αὐτὰρ Θρήικας ἦγ΄ Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει. νήπια τέκνα, ὄζω ἐπ΄ ἀκροτάτω, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ἔνθ΄ ὄ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ δ΄ ποτ΄ όλεῖται· ώς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφανε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηο ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι. τῶ δεκάτω δὲ Άτρει ποιμένι λαῶν· Άτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστηι, αὐτὰρ ὂ αὖτε Θυέστ΄ Άναμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἄρνεϊ παντὶ ἀνάσσειν· διακτόρω Άργεϊφόντη· Έρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππω, αὐτὰρ ὃ αὖτε Πέλοψ δῶκ΄ Άτρει ποιμένι λαῶν· Άτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστηι, έυκνήμιδας Άχαιοὺς ῥίψ΄ ἐπιδινήσας. κόμισαν δ΄ ἐρίηρες ἑταῖροι· αὐτὰρ ὂ ἂψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων ἔγχει χαλκείω· τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Ἀφροδίτη ῥεῖα θεών αἰεινενετάων εὐχόμενος θάνατόν τε φυνεῖν καὶ μώλον Ἀρηος· αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι. κατὰ στίχας. ἦχι ἑκάστω ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ ὄ γ΄ ἀμφ΄ ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ δῖος Ἁλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο. έπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακλείης· αὐτὰρ ὄ γ΄ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων· τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἡδ΄ θεοειδής παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ΄ ἐρέοντο· αὐτὰρ ὂ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν, μακρὸν "Ολυμπον Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν· αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λινυφθόννοισι κέλευσε κηρύσσειν ἀνορὴν δὲ καρηκομόωντας Ἀχαιούς· οί τῷ δ΄ ἄρ΄ Ἁχαιοὶ ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῷ· αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἁγαμέμνονα νείκεε μύθῳ· «Ἀτρεΐδη τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις; κάρη κομόωντες Άχαιοὶ ἱοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ΄ ἔβαλλον· αὐτὰρ ὃ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Ἰσχεσθ΄, Ἁργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι έρματα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσὶ παρ΄ ἥμενος ὠκυπόροισι διογένης Πηλέως υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀναμέμνων νῆας ἐπὶ νλαφυρὰς ἰέναι, ἀδ΄ ἄρν΄ ἐκέλευεν θεὰ λευκώλενος "Ηρη, μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ ὂ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν ἀνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων· κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός, τήν ῥὰ βίη ἀέκοντος ἀπηύρων αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην. Οἵ δ΄ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος πατρὶ χολωθείς· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους, οἵ ῥ΄ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον άρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων υἰὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο. Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄνε Παίονας ἀγκυλοτόξους τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ΄ Ἁξίου εὐρὺ ῥέοντος. δ΄ ἔτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ΄ ἐπενήνοθε λάχνη, Ἔχθιστος δ΄ Ἁχιλῆι μάλιστ΄ ἦν πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων· ἔσταν δ΄ ἐν λειμῶνι οί παρελέξατο λάθρη· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο, οῖ

ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὂ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ Ἁγαμέμνονι δίῳ. Ἱρις δ΄ αὖθ΄ Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν δ΄ δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμῳ εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε· τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργῳ ἐφ΄ ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ κλωμακόεσσαν, οἴ τ΄ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, τῶν αὖθ΄ ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες ἰητῆρ΄ ἀγαθὼ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων· τοῖς δὲ πτολίεθρον, οἴ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ΄ οἴ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ Ἑλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος, Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων· τῷ δ΄ ἀρνειοῖς ἰλάονται κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ υἰὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· τῷ δ΄ οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ΄ ἀνὴρ Ἐπίδαυρον, οἵ τ΄ ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἰός· τοῖσι αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· τῷ δ΄ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οῖ δ΄

4299 HOM 1 583

1894 HOM 3 267

Έχινάων θ΄ ἱεράων νήσων, αιι ναίουσι πέρην άλὸς Ἦλιδος ἄντα, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηι Φυλεΐδης, ὂν τίκτε Διι φίλος ἱππότα Φυλεύς, ὅς ποτε ἐνέμοντο, Ὀρθην Ἡλώνην τε πόλιν τ΄ Ὀλοοσσόνα λευκήν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης υἱὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς· τόν ῥ΄ υἷες Άχαιῶν, ἐκ δ΄ ἕλον Ἀτρεϊδη Χρυσηίδα καλλιπάρηον. Χρύσης δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων λυσσόμενός άμφενέμοντο καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην, τῶν αὖθ΄ Ύρτακίδης ἦρχ΄ Ἀσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν, Ἄσιος Ύρτακίδης ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι Τόν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Άγαμέμνων· «宀Η μὰν αὖτ΄ ἀγορῆ νικᾶς, γέρον, υἶας Ἁχαιῶν· αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καἰ Ἀθηναίη καὶ Ἅπολλον, τοιοῦτοι οὐ τότε γ΄ ὧδ΄ Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ΄ εἶδος ἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὅδ΄ ἄλλος Ἁχαιὸς ἀνήρ, ἡύς τε μέγας τε, ἔξοχος ὄσσε φάανθεν∙ καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσῆυδα∙ «Τίπτ΄ αὖτ΄ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας. Ἡ ἵνα ὕβριν ἴδη Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο; ἀλλ΄ ἔκ τοι περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ Ἁντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα· «Ὠ νύναι. ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη δώρα, ὄσσά κεν αὐτοὶ δώσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς, άμφότερον βασιλεύς τ΄ ἀγαθὸς κρατερός τ΄ αἰχμητής· δαὴρ αὖτ΄ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ΄ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ αὐτὰρ ὂ μακρὰ βοῶν Ἁγαμέμνονα νείκεε μύθω· «Ὠτρεΐδη τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις; πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίης "Άρνος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλινύναικα.» Ώς ἔφαθ΄. Έκτωρ αὖτ΄ ἐχάρη μένα μῦθον ἀκούσας, καί ῥ΄ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέερνε φάλαννας, μέσσου νείατον ἴΙδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, τῶν αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἰός, Πάνδαρος, ὧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἵ δ΄ ἄρ καὶ ἄριστοι λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς πάις Ἁγχίσαο, Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ Ἁγχίση τέκε δῖ Ἅφροδίτη Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ Ίδομενῆα ἄνακτα, αὐτὰρ ἔπειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υίόν, ἕκτον δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· ἤδεε γὰρ ἀλλ΄ οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Εἴπ΄ ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ΄ ἐστίν· έξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ΄ ἐνὶ ποντοπόροισι, νῦν αὖτ΄ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν, αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» ον Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίων΄, ὂ γὰρ αὖτε βίη οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων⋅ τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν ποιμένι λαῶν· Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστηι, αὐτὰρ ὂ αὖτε Θυέστ΄ Ἁγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἅργεϊ παντὶ ἀνάσσειν· τῷ ὅ γ΄ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἀχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὂ καὶ αὐτῆ περ γοεούση πατρὶ φίλω ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ νάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς Άργεϊφόντη· Έρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππω, αὐτὰρ ὂ αὖτε Πέλοψ δῶκ΄ Άτρει ποιμένι λαῶν· Άτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστηι, αὐτὰρ ὂ όίω· ἦς ὑπεροπλίησι τάχ´ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· «℉λθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ΄ ὅσσα ἔοργας.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής· «Έκτορ, ἐπεί με κατ΄ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ

ἄ[πτ]εσθαι νηῶν ἡδ΄ ἑλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν, οὐρούς τ΄ ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἶκεν οἴκαδε ἰεμένων· ὑπὸ δ΄ ἥρεον ἔρματα νηῶν. Ἔνθά κεν Ἀργείοισιν εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Ἀλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ἠώς, καὶ τότε δὴ πρὸς ὅμαδος δ΄ ἦν· ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς σχοίατ΄, ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλήων. Σπουδῆ δ΄ ἔζετο, λαὸς ἐρήτυθεν δὲ

γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρῃι· εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψ[ῃ] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σὺ

εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπρεπίας ἑκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι· Ἁτρεΐωνα δ΄ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ΄ φέρτατός ἐστιν· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν· αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.» Ὠς ἄρ ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἁχαιῶν ἐστιχόωντο· ὤρνυτο δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν [Ά]γαμέμνων, ἀν δ΄ Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ

2656 HOM 1 360

3678 HOM 1 500

356 HOM 1 51

644 HOM 3 90

1856 HOM 2 263

ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ΄ ἐκατόμβας, Κάλχας δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε· «Τίπτ΄ ἄνεῳ ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἁχαιοί; ἡμῖν μὲν βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ΄ ἐτοιμάσατ΄, ὄφρα μὴ οἶος Ὠργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ τό γε ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων· αὐτίκα δ΄ ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν ὥρματ΄ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, δ΄ ἄλλων οὔ τις ὀρῆτο· θάμβησεν δ΄ Ἁχιλλεύς. Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄ Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· καὶ μιν φωνήσας ἔπεα Ἦλέξανδρον θεοειδέα ὀφθαλμοῖσιν ἱδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην· αὐτίκα δ΄ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Τόν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἁλέξανδρος θεοειδὴς ἐν οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος· αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηῦδα· «Τίς δ΄ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο ὀξὺν Ἅρηα.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἅγαμέμνων· αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἅχαιούς· οἱ αἰζηῶν. Τληπόλεμος δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ΄ ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτῳ, αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἅρηος· αἷψα δὲ

κλίνασα, πόσιν δ΄ ἠνίπαπε μύθῳ· «Ἦλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ΄ ὀλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν γ΄ εὔχε΄

Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου ὁπλότερος γενεῆ· ὁ δ΄ ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων λαῶν Κάστορα θ΄ ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, αὐτοκασιγνήτω τώ μοι μία γείνατο μήτηρ. Ἡ οὐχ΄ ἐσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς, ἢ

δύω καὶ Τυδέος υἰόν, ἔκτον δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο·

Εὐρύτου Οἰχαλιῆος· στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἄν αὐτὰὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· αί δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν έκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμω εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἵε· τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργω ἐφ΄ ὑψηλῶ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις έν μεγάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνω εἶμ΄ αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγαννίφον, αἴ κε πίθηται. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι Άρηιφίλου Μενελάου· ὑμεῖς δ΄ Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι ΄ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾳ. Μητρί δ΄ ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ νοεούση πατρὶ φίλω ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν Χρυσηίδος ἀγλά΄ ἄποινα οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν οἴκοι ἔχειν καὶ γὰρ ῥὰ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα. Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἔθεν ὄου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι, τῶ λάβεν ἀμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ές δ΄ έρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην θείομεν, ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον βήσομεν· εἶς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἢ έρετμοῖς· ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν· ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ ἐκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι· ἐκ δὲ Χρυσηὶς έρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ ὃ μήνιε νηυσὶ παρ΄ ἥμενος ὠκυπόροισι Άφροδίτης· οὔ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὅσσά κεν ἀὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών, τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐγώ· κείνοισι δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι οιζυροῦ πολέμοιο· καί ὁ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεὰ τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίη πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ΄ ἦν ἀμφὶς καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ πολιῆς άλὸς ἠὐτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον. ἄλλων ἀκροτάτη κορυφῆ πολυδειράδος Οὐλύμποιο· καί ῥα πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων σκαιῆ, δεξιτερῆ δ΄ ἄρ΄ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα λισσομένη βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, αὐτὰρ ἔπειτ΄ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλ΄· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ καὶ πάντας Άχαιοὺς τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρη, αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον οἴους ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.» Ὠς ἄρ

δὲ χιτώνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῶ ῥωναλέον· πολέες δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν ἑταῖροι ποηνέες ἐν κονίησιν ὀδὰξ λαζοίατο ναῖαν.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ

καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε∙ νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης: Ἡσο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα. θεῶν δ΄ ἀπόειπε κελεύθους, μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας κλυμπον, κεραὸν ἢ ἄνριον αἶνα πεινάων· μάλα νάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἄν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ΄ αἰζηοί· ὡς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα ἢ ἄλλος Ἁχαιῶν, ἠὲ γυναῖκα γέην, ἵνα μίσνεαι ἐν φιλότητι, ἥν τ΄ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι: οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν μἶας Ἁχαιῶν, Ὠ νῦν Ἀχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Ἁχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἄν Ἀτρεΐδη νῦν μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. Ἁλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὀ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει μ΄ Άτρεΐδης εὐρυκρείων Άναμέμνων ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρρας.» Ὠς φᾶτο δακρυχέων, τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ΄ αὐτός· Ἀτρεΐδης δ΄ έτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων πρὸς Τρώων τῶν οὔ τι μετατρέπη οὐδ΄ ἀλεγίζεις καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἶες Ἁχαιῶν. Οὐ μὲν σοί δ΄ ἐν νηὶ ἑκάστη Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν· αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὅς οἱ ὀπήδει· αὐτὸς δ΄ Ἀτρεΐδεω Ἀναμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώῖον ἄφθιτον αἰεί· σὺν ίδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι∙ τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη, αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν∙ ἀρνειῶ μιν ἔγωγε ἐίσκω πηγεσιμάλλω ὅς τ΄ Άτρεΐδης· ἄμα τῶ νε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἔποντ΄ ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων. ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, οὕνεκ΄ ἄριστος ἔην. αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός, Πάνδαρος, ὧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἴ δ΄ ἄρ Ἀδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης οὐ γὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεγαλήτορος υίέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τῷ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῷ δ΄ άνέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον· εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐνὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίνιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω έλών· ὅ δέ κεν κεχολώσεται ὅν δ΄ ήμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὅρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὅρκια δηλήσηται· αἰεί δ΄ δ΄ ὅρκια πιστά· εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἁλέξανδρος καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ΄ ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν· εἰ κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. Ἡ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι; Άλλ΄ εἰ έμῆ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ΄ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ΄ εὖ εἰδῆς ὅσσον φέρτερος εἰμὶ σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ĥ ρά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, ἄν δ΄ ἄρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἄρ ἀγαθὸς Μενέλαος, ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο· ἐν δ΄ αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιθώς, ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ τίσασθαι μένα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοι[νός], σμερδαλέος, τὸν [ῥ΄] αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε, βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν, Ἔνθα δ΄ ἔσαν ὄφρα πρόσθ΄ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. Ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω· οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν΄ ἄνδρας παραστάς· «Δαιμόνι΄ οὔ σε ἔοικε κακὸν ὧς δειδίσσεσθαι, ἀλλ΄ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ΄ οἶος νόος Ἀτρεΐδαο· νῦν μὲν πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀφραδέως· μή πως τάχ΄ ὑπ΄ αὐτοῦ δουρὶ δαμασθῆς.» Τήνδε Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε· «Μή με, γύναι, δὴ νῦν πάντα τελεῖται· ἀλλ΄ ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες οὐκέτ΄ Άχαιοί, οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ΄ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίη γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί· ὂς ὧς γὰρ ἄμεινον· ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ.» ϶Η καὶ ἐπ΄ ἀργυρέη κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἄψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα ξίφος, τε φαρέτρην· ἔκλαγξαν δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ ἐπ΄ ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος· ὅ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἔζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ΄ ἰὸν ἔηκε· δεινὴ δὲ μελίφρων ὕπνος ἀνήη.» Ὠς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἅ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε· φῆ γὰρ ὅ γ΄ αἰρήσειν Πριάμου πόλιν καί μιν πείσεσθαι ὸίω.» 'Ως ἄρα φωνήσασ΄ ἀπεβήσατο, τὸν δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο νυναικός, τήν ῥὰ βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ ἄλνε΄ ἔθηκεν, πολλάς δ΄ ἰφθίμους ψυχὰς Ἅίδι προίαψεν ἡρώων, αὐτούς δ΄ ἑλλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι, Διός δ΄ ἐτελείωτο βουλή∙ ἐξ οὖ δὴ τὰ ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην καί σφωιν δὸς ἄγειν⋅ τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ

ἄφενος { N+Com } 1

1247 HOM 1 171

1300 HOM 2 186

ἄφθιτος { A } 2 344 HOM 2 46 περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν οἶο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἤρμοσε δ΄ αὐτῷ· ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε δ΄ ἀχρεῖον ἱδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ΄ αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν· ὧδε δἑ τις εἴπεσκεν ἱδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ πόποι, ἢ δἡ μυρί΄ πόληί τε παντί τε δήμῳ, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ; Οὐκ ἄν δἡ μείνειας Ἀρηίφιλον Μενέλαον; Γνοίης χ΄ οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν ξίφος ἀργυρόηλον πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ΄ ἄρ αὐτῷ τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός· 治τρεῖδης δ΄ ῷμωξεν ἱδὼν εἰς οὐρανὸν μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὼμοθέτησαν· καῖε τε πλιζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αὐτῶν ἡδ΄ ἵππων, οῖ ἄμ΄ 治τρεῖδησιν ἔποντο. Ἱπποι μὲν μέγ΄ ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο, τὰς ὅρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ΄ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ΄ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ΄ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε καὶ δύω, τοί κεν Ἁχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν Ἅργος δ΄ ἱέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθών σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων· ἔσταν δ΄ έν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι μυρίοι, ὄσσά τε φύλλα καὶ

καὶ νήπια τέκνα εἴατ΄ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἴνεκα δεῦρ΄ ἰκόμεσθα. Ἀλλ΄ ἄγεθ΄ ὡς ἄν ἐγὼ εἴπω, πειθῶμεθα πάντες· ἀίδρεῖ φωτὶ ἐοικώς· φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὕτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν, μήδεά τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἢς ἐπέπιθμεν· αὕτως γάρ ῥ΄ ἐπέεσσ΄ ἐριδαίνομεν οὐδέ τι μῆχος εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ΄ οὐδέ με πείσεις. Ἡ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι ἐφήσεις Ἡρῃ, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἤδε καὶ αὕτως μ΄ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν. Ἁλλὰ σὺ μὲν ἔνευεν· εἴλετο δ΄ ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. Ὠς δ΄ αὕτως Μενέλαος Ἁρήιος ἔντε΄ ἔδυνεν. Οἴ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, ἐς

ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ΄ Ἀχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος Ἁχαιοὶ ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ΄ ἔβαλλον· αὐτὰρ ὂ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Ἰσχεσθ΄, Ἁργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἁχαιῶν· στεῦται γάρ τι

οὐκ ἀλεγίζω, οὐδ΄ ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ὢς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι πέμψω, Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπῃ οὐδ΄ ἀλεγίζεις· καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ῷ ἔπι πολλ΄ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἶες Ἀχαιῶν. Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἄ μοι ἐστὶ θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ, τῶν οὐκ ἄν τι φέρῃς αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· τῷ δ΄

ἥ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθείς, θῖν΄ ἐφ΄ άλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.» Ὠς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἡρη, μειδήσασα δὲ παιδὸς ὧρσεν ἑκάστῳ καρδίῃ ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ΄ ἠὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ἡύτε

έστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ΄ ὀίω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε μάλ΄,

ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ἡὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο Ἁτρεΐδεω Ἁγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον

```
ἀφίημι { V } 4
2242 HOM 3 317
                                            έν κυνέη χαλκήρεϊ πάλλον έλόντες, όππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος· λαοί δ΄ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον, ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν
1862 HOM 2 263
                                      χιτώνα, τά τ΄ αἰδώ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληνὼς ἀνορῆθεν ἀεικέσσι πληνῆσιν,» Ὠς ἄρ ἔφη, σκήπτρω δὲ μετάφρενον ἡδὲ καὶ
163 HOM 1 25
                                       ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἀτρεΐδη Ἀγαμέμνονι ἤνδανε θυμῶ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν
                                       ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἀτρεΐδη Ἁγαμέμνονι ἤνδανε θυμῶ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· χωόμενος δ΄ ὁ γέρων πάλιν ὤχετο· τοῖο δ΄ Ἀπόλλων
2790 HOM 1 379
ἀφίστημι { V } 1
241 HOM 3 33
                                     έχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων. Ώς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσησ΄, ὑπό τε τρόμος ἔλαβε γυῖα, ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τέ μιν εἶλε
ἀφνειός {Α} 2
5557 HOM 2 825
                                        εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα γείατον ἴΙδης, ἀφγειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, τῶν αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος ἀνλαὸς υἰός.
3845 HOM 2 570
                                    μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οι δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς, Ὀρνειάς τ΄ ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ΄ ἐρατεινήν, καὶ
άφορμάω { V } 1
5345 HOM 2 794
                                     τύμβω ἐπ΄ ἀκροτάτω Αἰσυήταο γέροντος, δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἁχαιοί· τῶ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἰρις· «Ὠ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι
ἀφραδέως { I+Adv } 1
3072 HOM 3 436
                                      μὴ δὲ ξαντῶ Μενελάω ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀφραδέως· μή πως τάχ΄ ὑπ΄ αὐτοῦ δουρὶ δαμασθῆς.» Τήνδε Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος
ἀφραδία { N+Com } 1
2555 HOM 2 368
                                        δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις, ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίη πολέμοιο.» Τόν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· «ዮΗ μὰν αὖτ΄ ἀγορῆ
άφραίνω { V } 1
1819 HOM 2 258
                                     άγορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εὶ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ΄ ἔτι
Άφροδίτη { N+Ant } 8
2998 HOM 3 424
                                       θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν· τῇ δ΄ ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη ἀντί΄ Άλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· ἔνθα κάθιζ΄ Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
2741 HOM 3 389
                                        καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε· τῆ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Δεῦρ΄ ἴθ΄· Ἁλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὅ γ΄ ἐν θαλάμω καὶ
2638 HOM 3 374
                                         τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείῃ
5526 HOM 2 820
                                       δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς πάις Ἁγχίσαο, Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ Ἁγχίση τέκε δῖ΄ Ϫφροδίτη Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἶε,
2917 HOM 3 413
                                        έχω δ΄ ἄχε΄ ἄκριτα θυμῷ.» Τήνδε χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη⋅ «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω, τὼς δέ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν
2677 HOM 3 380
                                      ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων ἔγχει χαλκείω· τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Ἀφροδίτη  ῥεῖα μάλ΄ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμω εὐώδει
389 HOM 3 54
                                       ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μιγείης. Άλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ τέ κεν
467 HOM 3 64
                                   στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί· μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἄφροδίτης· οἴ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν
ἄφρων { A } 1
1568 HOM 3 220
                                          ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς· φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὕτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα
ἄφυλλος {Α} 1
2956 HOM 2 425
                                         ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ἀμοθέτησαν· καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, σπλάγχνα δ΄ ἄρ΄ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο· αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ
ἀφύσσω { V } 3
1250 HOM 1 171
                                         κορωνίσιν, οὐδέ σ´ ὀίω ἐνθάδ´ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ´ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· «Φεῦγε μάλ΄, εἴ τοι θυμὸς
```

```
2089 HOM 3 295
                                       δευομένους· ἀπὸ νὰρ μένος εἴλετο χαλκός. Οἶνον δ΄ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν ἔκχεον, ἡδ΄ εὔχοντο θεοῖς αἰεινενέτησιν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν
4409 HOM 1 598
                                       ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν ἀνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων∙ ἄσβεστος δ΄ ἄρ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, ὡς ἴδον ήθαιστον διὰ δώματα
Άχαιός α ον
              { A } 121
3263 HOM 3 461
                                       μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται.» Ώς ἔφατ΄ Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ΄ ἤνεον ἄλλοι Αχαιοί.
147 HOM 1 22
                                      υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.» Ἔνθ´ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ϫχαιοί, αίδεῖσθαί θ´ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ´ οὐκ Ἀτρεΐδη Ἀγαμέμνονι ἤνδανε
                                           δύω, κοσμήτορε λαῶν. Ἔνθ´ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ϫχαιοί αἰδεῖσθαι θ´ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ´ οὐκ Ϫτρεΐδη Ϫναμέμνονι ἤνδανε
2774 HOM 1 376
982 HOM 1 135
                                    κέλεαι δέ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι  Άχαιοί,  ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς
2288 HOM 2 331
                                          τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται· ἀλλ΄ ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ϫχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ
2523 HOM 2 364
                                            ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις· εἰ δέ κεν ὢς ἔρξης καί τοι πείθωνται Ϫχαιοί, γν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν ἠδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας
1360 HOM 3 190
                                    ηλθον Άμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ἁχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Εἴπ΄ ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος,
1561 HOM 2 222
                                         τότ΄ αὖ Άγαμέμνονι δίω ὀξέα κεκληγὼς λέγ΄ ὀνείδεα· τῶ δ΄ ἄρ΄ Ἁχαιοὶ ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῶ· αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἁγαμέμνονα νείκεε
67 HOM 3 8
                                     ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται, οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σιγῆ μένεα πνείοντες Ϫχαιοὶ ἐν θυμῶ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν. Εὖτ΄ ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην
3262 HOM 2 472
                                         ότε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Άχαιοὶ ἐν πεδίω ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. Τοὺς δ΄ ὡς αἰπόλια πλατέ΄ αἰγῶν αἰπόλοι
2869 HOM 1 389
                                     μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἁχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες
6780 HOM 2 323
                                          θεοπροπέων ἀγόρευε· «Τίπτ΄ ἄνεω ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἁχαιοί; ἡμῖν μὲν τόδ΄ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔ ποτ
2152 HOM 3 304
                                       Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί· ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἰλιον ἠνεμόεσσαν ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ΄ ἐν ὀφθαλμοῖσιν
577 HOM 3 79
                                        τοί δ΄ ἱδρύθησαν ἄπαντες. Τῶ δ΄ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ϫχαιοὶ ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ΄ ἔβαλλον· αὐτὰρ ὃ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν
572 HOM 1 79
                                    ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων Ἀργείων κρατέει καί οἱ πείθονται  Ἀχαιοί∙ κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ
624 HOM 3 86
                                       δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ϫχαιοί, μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἴνεκα νεῖκος ὄρωρεν· ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας
1652 HOM 2 235
                                     έπιβασκέμεν υἶας Άχαιῶν. Ὠ πέπονες κάκ΄ ἐλέγχε΄ Άχαιἵδες οὐκέτ΄ Άχαιοί, οἵκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ΄ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίη γέρα πεσσέμεν, ὄφρα
895 HOM 1 123
                                       φιλοκτεανώτατε πάντων, πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἄχαιοὶ; οὐδέ τι πω ἶδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ
1431 HOM 2 203
                                    έναρίθμιος οὔτ΄ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ΄ Ἁχαιοί· οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἶς κοίρανος ἔστω, εἶς βασιλεύς, ὧ ἔδωκε Κρόνου παῖς
2012 HOM 2 284
                                         άγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Άτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Άχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγχι[στο]ν θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥν
1595 HOM 2 227
                                     χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίης ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ϫχαιοὶ πρωτίστω δίδομεν, εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον ἔλωμεν· ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὄν κέ τις
801 HOM 3 111
                                       ὄχ΄ ἄριστα μετ΄ ἀμφοτέροισι γένηται.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἐχάρησαν Ϫχαιοί τε Τρῶες τε ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο· καί ῥ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ
873 HOM 2 123
                                      παυροτέροισι, τέλος δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλοιμεν Ϫχαιοί τε Τρῶές τε ὅρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω, Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι
925 HOM 1 127
                                            ταῦτ΄ ἐπαγείρειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἁχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν, αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον
893 HOM 2 126
                                     λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, ἡμεῖς δ΄ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ϫχαιοί. Τρώων δ΄ ἄνδρα ἕκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν, πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο
1190 HOM 1 163
                                     δόσαν δέ μοι υἶες Άχαιῶν. Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ΄ Άχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ΄ εὐναιόμενον πτολίεθρον· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο
5346 HOM 2 794
                                             Αἰσυήταο γέροντος, δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί· τῷ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἰρις· «Ὠ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φῖλοι ἄκριτοί
4616 HOM 2 684
                                    ἠδ΄ Έλλάδα καλλιγύναικα, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ ελληνες καὶ Ϫχαιοί, τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ϫχιλλεύς. Ϫλλ΄ οἵ γ΄ οὐ πολέμοιο δυσηχέος
3749 HOM 1 509
                                     Ό[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἂν Ϫχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα
113 HOM 1 17
                                     δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν· «Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἅχαιοί, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ΄ οἴκαδ΄
                                      τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων· ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἁχαιοί, φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν
312 HOM 3 43
2541 HOM 1 344
                                        ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ϫχαιοί.» Ὠς φᾶτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπ´ ἐπείθεθ´ ἑταίρῳ, ἐκ δ´ ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα
9 HOM 1 2
                                              Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληιάδεω Ἀχιλῆος οὐλομένην, ἣ μυρί΄ Ἀχαιοῖς ἄλγε΄ ἔθηκεν, πολλάς δ΄ ἰφθίμους ψυχὰς Ἄιδι προίαψεν ἡρώων, αὐτούς δ΄ ἑλλώρια
```

αὐτὰρ ἔνωνε λίσσομ΄ Άχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὂς μένα πᾶσιν ἔρκος Ἄχαιοῖσιν, πέλεται πολέμοιο κακοῖο.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀναμέμνων· «Ναὶ αἴ κε πίθηται. Άλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι μήνι´ Ἁχαιοῖσιν, πολέμου δ´ ἀποπαύεο πάμπαν· Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ´ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας ὥς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης. ὅς τις ὅδ΄ ἐστὶν ͺἈχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μένας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐνὼν οὔ κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἔλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ϫχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὅς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἁχαιούς ἀλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός έστι περιτροπέων ένιαυτὸς ένθάδε μιμνόντεσσι· τῶ οὐ νεμεσίζομ΄ Ἁχαιοὺς ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν έκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἁχαιούς, Ἁτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν∙ «Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, έκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω καὶ ἐλίσσετο πάντας Αχαιούς. Άτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν, Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἅχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον συμβάλετ΄ ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἁχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἁχαιῶν θάμβος δ΄ ἔχεν εἰσορόωντας Τρῶας θ΄ ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ϫχαιούς· καί ῥ΄ ἐγγὺς στήτην διὰ μετρητῶ ἐνὶ χώρω σείοντ΄ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε· έπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ϫχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆρς, ννῶ δὲ καὶ Ϫτρεΐδης εὐρυκρείων όλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ, ἐγχείη δ´ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ϫχαιούς· οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐνειὰς λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ καρηκομόωντας Ἁχαιούς∙ οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα. Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἶζε λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Άχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα· οἱ δ΄ ἀμφ΄ Ἁτρεΐωνα διοτρεφέες όπότε Κρήτηθεν ἳκοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν πάντας όρῶ έλίκωπας Ϫχαιούς, οὕς κεν εὖ γνοίην καὶ τοὔνομα μυθησαίμην∙ δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε άνορευέμεν ώς ἐπιτέλλω· θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωντας. Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν νάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάνυιαν Τρώων· οὐ νὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια έὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ϫχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια έὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ϫχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείη. Τὴν μὲν ἔπειθ΄ ἥρως μετ΄ ὲυκνήμιδας ﹐Άχαιοὺς ˌῥίψ΄ ἐπιδινήσας. κόμισαν δ΄ ἐρίηρες ἑταῖροι· αὐτὰρ ὂ ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν· ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας. Ἁχαιοὺς, τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρη, αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον ἔπεα πτερόεντ΄ ἀγόρευον· «Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ϫχαιοὺς τοιῆδ΄ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ΄ εἰς ὧπα προσέφη κρείων Άγαμέμνων· «ŤΗ μὰν αὖτ´ ἀγορῆ νικᾶς, γέρον, υἶας Ϫχαιῶν· αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν έβαν κήρυκες ἄγοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἷες ﹐Άχαιῶν. ﹐Άλλὰ σύ, εἰ δύνασαί, γε περίσχεο παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ´ ،"Όλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε «Ὠ φίλοι Ἀρνείων ἡνήτορες ἠδὲ μέδοντες. εἰ μέν τις τὸν ὄγειρον Ϫχαιῶν ἄλλος ἔνισπε. ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μαλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ὃς μέν΄ έπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ϫχαιῶν ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀνόρευε θεοπρεπίας ἑκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐνὼ πρῶτος κελόμην έστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν Ϫχαιῶν ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ΄ οὔπω τι ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ϫχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ϫτρεΐδην Ϫγαμέμνονα· τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίη, περὶ δ τόδέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ϫχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αἰρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπη· δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν καὶ ἄνομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἶες. Ἀχαιῶν, ἐκ δ΄ ἔλον Ἀτρεϊδη Χρυσηίδα καλλιπάρηον, Χρύσης δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς ἑκατηβόλου ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· «Βάσκ´ ἴθι, οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ϫχαιῶν· ἐλθὼν ἐς κλισίην Ϫγαμέμνονος Ϫτρεΐδαο πάντα μάλ´ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς κεῖτο κρατέρ΄ ἄλγεα πάσχων Λήμνω ἐν ἡγαθέῃ, ὄθι μιν λίπον υἶες Ϫχαιῶν ἔλκεῖ μοχθίζοντα κακῶ ὀλοόφρονος ὕδρου· ἔνθ΄ ὄ γε κεῖτ΄ ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι οἷσθ΄ οἷος νόος Ἀτρεϊδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἵψεται υἶας ﹐Άχαιῶν· ἐν βουλῆ δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξη κακὸν υἶας περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε μὶν υἶες Ϫχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγας Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιτε Ἀργείην Ἑλένην, ἦς εἵνεκα πολλοὶ Ἁχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν, μὴ δέ τ΄ Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Άργείην Ἐλένην, ἦς εἴνεκα πολλοὶ Ἁχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν

δ΄ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ϫχαιῶν ἐστιχόωντο δειγὸν δερκόμενοι· θάμβος δ΄ ἔχεν εἰσορόωντας Τρῶας θ΄ ἱπποδάμους ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ϫχαιῶν ἐστιχόωντο· ὤρνυτο δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν [Ά]γαμέμνων, ἀν δ΄ Ὀδυσεὺς κεν φαῖμεν καὶ γοσφιζοίμεθα μᾶλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ὃς μέν΄ ἄριστος ͺΆχαιῶν εὕχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄνετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν μἶας Άχαιῶν.» Ὠς ἄρα φωνήσας Βρισηίδα καλλιπάρηον, δώκε δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ϫχαιών· ἥ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ϫχιλλεὺς δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο έπιειμένε, κερδαλεόφρον, πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσσι πείθηται Ἄχαιῶν ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι; οὐ νὰρ ἐνὼ Τρώων ἕνεκ´ ἤλυθον ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ϫχαιῶν ἡγερέθοντο κακὰ Πριάμω καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ έμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ΄ ἴψαο λαὸν Ϫχαιῶν· ἡδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ γηυσὶν Ἁχαιῶν· ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ΄ Ἁτρεΐδη Ἁναμέμνονι οὖλον μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἁχαιῶν. Ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας ίπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ϫχαιῶν, ἡὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι, ἥν τ΄ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξη κακὸν υἶας Ϫχαιῶν· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ´ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα ἀμείβετο, δῖα νυναικῶν· «Οὖτος δ΄ Αἴας ἐστὶ πελώριος. ἔρκος Ϫχαιῶν· Ἰδομενεὺς δ΄ ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς ἔστηκ΄, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀνοὶ ὃς ἥδη τά τ΄ ἐόντα τά τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἠγήσατ΄ Ἁχαιῶν Ἰλιον εἴσω ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων⋅ ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγειρόντων κατὰ νῆας, ἡμεῖς δ΄ ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἅχαιῶν ἵομεν ὄφρά κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἅρηα.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν τὸν Χρύσην ἠτίμησεν ἀρητῆρα Ἀτρεΐδης· ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ϫχαιῶν λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου πανημέριοι μολπῆ θεὸν ἱλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἁχαιῶν, μέλποντες ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ΄ ἀκούων. Ἦμος δ΄ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ έν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ϫχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀνανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἅλα δ΄ περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἵες Ϫχαιῶν· μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ΄ όμοίης ἔμμορε τιμῆς κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, ὡς ἄμα θ΄ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἶες Ϫχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν⋅ ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ δὲ μέγ΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ΄ Ἁχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ διαπρήσσουσα κέλευθον. Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ϫχαιῶν, νῆα μὲν οἵ νε μέλαιναν ἐπ΄ ἡπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἕρματα κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύω, τοί κεν Ἁχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν Ἅργος δ΄ ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς έκατόμβοιος δὲ ἕκαστος· σὺν τῆ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ϫχαιῶν ὀτρύνουσ΄ ἱέναι· ἐν δὲ σθένος ὧρσεν ἑκάστω καρδίη ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ άφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἶες Ϫχαιῶν. Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ΄ Ϫχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ΄ εὐναιόμενον τόν δ΄ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἁχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν νε μὲν ἀρχόν· ἀλλὰ σφέας κόσμησε πίπτωσι σὺ δ΄ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος ὅ τ΄ ἄριστον ، Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη χρυσείρις ἤλοισι γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἣν ἄτην, ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν ἀνστήτην λῦσαν δ΄ ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἁχαιῶν Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς ἑτάροισιν· έμὲ δὲ γλυκὺς ὔπνος ἀνῆκεν. Άλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας ﹐Άχαιῶν⋅ πρῶτα δ΄ ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἦ θέμις ἐστί, καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· «Ἰσχεσθ´, Ἀρνεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἁχαιῶν· στεῦται νάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος Έκτωρ,» Ὠς ἔφαθ´, οἵ δ´ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ δ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος· ἦ ποτ΄ Άχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἶας. Άχαιῶν, σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν, εὖτ΄ ἄν πολλοὶ ὑφ΄ ἔκχεον, ἠδ΄ εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ϫχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ λαοί δ΄ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον, ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ϫχαιῶν τε Τρώων τε` «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, ὁππότερος τάδε ἔργα μετ΄ πόλεμον ἄμα λαῶ θωρηχθῆναι οὔτε λόχον δ΄ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ϫχαιῶν τέτληκας θυμῶ· τόδέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν ἐτήτυμον ὡς Ἁχιλῆα τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν.» Τήν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ ροδοδάκτυλος Ήώς, καὶ τότ΄ ἔπειτ΄ ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ϫχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων· οἵ δ΄ ἱστὸν στήσαντ΄ ἀνά θ΄ ἱστία

2618 HOM 2 377

2436 HOM 1 330

1681 HOM 2 239

4117 HOM 1 558 2353 HOM 1 319

1542 HOM 2 220

1696 HOM 2 241

31 HOM 2 3

2585 HOM 2 372

καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἁχαιῶν· τῶ κε τάχ΄ ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑφ΄ ἡμετέρησιν ἁλοῦσά τε σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἠὲ κακῶς νοστήσομεν υἶες Ϫχαιῶν. Τῶ νῦν Ϫτρεΐδη Ϫγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οἵ τ΄ ἔχον Αἴνιναν Μάσητά τε κοῦροι Ϫχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ἡνεμόνευε βοὴν ἀναθὸς Διομήδης καὶ Σθένελος. Καπανῆος ἀνακλειτοῦ Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ "Αχαιών χαλκοχιτώνων ἐν πεδίω καταβῆναι, ἳν΄ ὅρκια πιστὰ τάμητε· αὐτὰρ Ἁλέξανδρος καὶ εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ϫχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ἡὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν κλυμπον Ζηνὶ φόως ἐρέουσα άμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει· ἀλλ΄ ἄγε, κήρυκες μὲν Ϫχαιῶν χαλκοχιτώνων λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας, ἡμεῖς δ΄ ἀθρόοι ὧδε κατὰ Χρύσης δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ϫχαιῶν χαλκοχιτώνων λυσσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔρνα ἴδηαι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ϫχαιῶν χαλκοχιτώνων∙ οἳ πρὶν ἐπ΄ ἀλλήλοισι φέρον πολύδακουν Ἄρηα ἐν πεδίω, ὀλοοῖο δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ϫχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ὁν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη, τὸν δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν πολέας δ΄ ἐνέπασσεν ἀέθλους Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ϫχαιῶν χαλκοχιτώνων, οὓς ἔθεν εἵνεκ΄ ἔπασχον ὑπ΄ Ἄρηος παλαμάων· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ϫχαιῶν χαλκοχιτώνων· σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ κατίσχεαι: οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἶας Ἁχαιῶν. Ὠ πέπονες κάκ΄ ἐλένχε΄ Ἁχαιίδες οὐκέτ΄ Ἁχαιοί, οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα. ἄριστος Άχαιῶν εὔχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας ﹐Άχαιῶν.» ἵΩς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οἵ δ΄ ἐπανέστησαν πείθοντο τε ποιμένι θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἁχαιῶν· ὥς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, ὄς τις ὅδ΄ ἐστὶν Ἁχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε έκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες Τρώων καὶ Ϫχαΐων νεῖμαν ἀρίστοις· τοῖσιν δ΄ Άτρεΐδης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Ζεῦ πάτερ, δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο· τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἶας Ϫχαῖων Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι

ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἶας Ἁχαιῶν. Ὁ πέπονες κάκ΄ ἐλέγχε΄ Ἁχαιίδες οὐκέτ΄ Ἁχαιοί, οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ΄ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «ը πόποι, ἢ μέγα πένθος Ἁχαιίδα γαῖαν ἰκάνει· ἤ κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κε[ν] ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων Ἅργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἑκτωρ αὖτ΄ ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, καί ῥ΄ ἐς μέσσον ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται Ἅργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς φάτο, ῥίγησεν δ΄ ὁ γέρων. ἐκέλευσε δ΄ ἑταίρους ἵππους

ἐγχεσιμώρους, υίέας Εὐήνοιο Σεληπιάδαο ἄνακτος· τῆς ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων, τάχα δ΄ ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν. Οἵ δ΄ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα Δήμετρος Ἁχαιῶν ἔλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου· ἔνθ΄ ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον Ἁργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ

Φοΐβος Ἀπόλλων· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ Αχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ γὰρ ἐγὼν φορεούσας. Ἁνδρῶν αὖ μέγ΄ ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας ὄφρ΄ Αχιλεὺς μήνιεν· ὅ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν, ἵπποι θ΄ οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. Ἁλλ΄ ὁ ὅς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼν Αχιλεὺς τε μαχεσσάμεθ΄ εἵνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων· εἰ δὲ παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Αχιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ΄ ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἴ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἡὲ καὶ οὐκί· ὅς καὶ νῦν Αχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἡτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος· ἀλλ΄ ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Αχιλῆα τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν· ἢδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο σοίγε παρέζετο καὶ λάβε γούνων· τῇ σ΄ ὁἱω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Αχιλῆα τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν.» Τἦν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη στρατόν· οὕδ΄ Ἁγαμέμνων λῆγ΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄ ἡπείλησ΄ Αχιλῆι, ἀλλ΄ ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ΄ ἐπενήνοθε λάχνη. Ἔχθιστος δ΄ Ἁχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἡδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ Ἁγαμέμνονι δίῳ ὀξέα κεκληγὼς λέγ΄ φῶτα ἡτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Ἁχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἄν Ἁτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.» Ὠς φάτο

416 HOM 1 60

250 HOM 3 35

1620 HOM 1 220

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληιάδεω Άχιλῆος οὐλομένην, ἢ μυρί΄ Άχαιοῖς ἄλγε΄ ἔθηκεν, πολλάς δ΄ ἰφθίμους ψυχὰς Ἅιδι προίαψεν ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε· «Ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδεω Ϫχιλῆος· χειρὸς ἐλόντ΄ ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον· εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς κρείων Άναμέμνων· «Μὴ δ΄ οὕτως ἀναθός περ ἐών, θεοείκελ΄ Ἀχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. Ἡ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχης καλεῦντο καὶ Ἑλληνες καὶ Ἀχαιοί, τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οἵ γ΄ οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ő μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ϫχιλλεύς· «Άτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων, πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι όμηγερέες τ΄ ἐγένοντο, τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς ՝ Ἁχιλλεύς· «治τρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀίω ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν· ἥ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἁχιλλεὺς δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθείς, θῖν΄ ἐφ΄ ἀλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ άλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, χρυσὸν δ΄ Ἁχιλλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων, Σαρπηδὼν δ΄ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων τηλόθεν ἐκ ονείδεα μυθήσασθαι;» Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ϫχιλλεύς· «宀Η γάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττ εἴ με σαώσεις.» Τὸν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἅχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὧ τε ὄς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο∙ κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ϫχιλλεὺς κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἠυκόμοιο, τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας Πηλεΐωνα οἴω φαινομένη τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ΄ Ἁχιλλεύς. Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ ἔννω Παλλάδ΄ Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· καί ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ϫχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ΄ εἰδυίη πάντ΄ ἀγορεύω; ὠχόμεθ΄ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν νηυσὶ παρ΄ ἥμενος ὠκυπόροισι διογένης Πηλέως υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· οὕτέ ποτ΄ εἰς ἀγορὴν πολέσκετο κυδιάνειρ[α]ν οὕτέ ποτ΄ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἁχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὃ γὰρ βασιλῆι στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο, τῆ δεκάτη δ΄ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ϫχιλλεύς· τῶ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος ήρη· κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμῖν.» Τήνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ϫχιλλεύς· «Χρὴ μὲν σφωίτερόν νε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ θυμῶ κεχολωμένον: ίερὰ ῥέξας.» Τόνδ΄ ἄρ΄ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ϫχιλλεύς· «Ὠμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον, πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσσι πείθηται άνάσσει. Άτρεΐδη, σù δὲ παύε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε λίσσομ΄ Άχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὂς μέγα πᾶσιν ἔρκος Άχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.» Τόνδ΄ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὂ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος· ἦ ποτ΄ Ἁχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἶας Ἁχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ

τάρβησέν τε, ἀλγήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ΄ αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντ΄ ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ΄ οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι· ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ΄ Ἁχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υῗας Ἁχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν, εὖτ΄ ἄν πολλοὶ ὑφ΄ Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο θνήσκοντες πίπτωσι σὺ

λέχος· Τρωαὶ δέ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ΄ ἄχε΄ ἄκριτα θυμῷ.» Τήνδε χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ Ἀφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ ἷσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.» Ὠς φᾶτο· Πηλεΐωνι δ΄ ἄχος γένετ΄, ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ἑσταότ΄· οὐδ΄ ὅ γε νηὸς ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἀγχοῦ δ΄ ἰσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Διογενὲς

σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· ὃ δ΄ ἄρ ἔζετο τάρβησέν τε, ἀλγήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ΄ αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν· ὧδε δέ τις

πόδας ἀκὺς Ἀχιλλεύς· «Ἀτρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀίω ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμῷ καὶ λοιμὸς παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσῃσ´, ὑπό τε τρόμος ἔλαβε γυῖα, ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, ὡς αὖτις καθ´ ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἡ καὶ ἐπ΄ ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἄψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα ξίφος, οὐδ΄ ἀπίθησε μύθῳ Ἀθηναίης· ἤδ´ Οὔλυμπόνδε βεβήκει

```
225 HOM 3 32
2159 HOM 3 306
2668 HOM 3 379
2295 HOM 3 325
ἄψορρος { Α } 1
2216 HOM 3 313
βαθύς { A } 4
3921 HOM 1 532
663 HOM 2 92
1037 HOM 2 147
3784 HOM 2 560
βαίνω { V } 32
3223 HOM 1 437
3463 HOM 2 510
2407 HOM 1 327
940 HOM 2 134
1633 HOM 1 221
234 HOM 1 34
127 HOM 2 18
112 HOM 2 16
1274 HOM 2 183
1170 HOM 2 167
306 HOM 1 44
2956 HOM 3 419
3237 HOM 1 439
4473 HOM 2 665
3230 HOM 1 438
2285 HOM 1 310
2342 HOM 2 339
1860 HOM 3 262
2211 HOM 3 312
1046 HOM 1 144
2199 HOM 3 311
2433 HOM 2 351
4118 HOM 2 611
```

θεοειδὴς ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ, ἄψ δ΄ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων. Ὠς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί· ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἰλιον ἠνεμόεσσαν ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ΄ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ- ὰχαιοὺς ῥίψ΄ ἐπιδινήσας. κόμισαν δ΄ ἐρίηρες ἐταῖροι· αὐτὰρ ὂ ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων ἔγχει χαλκείῳ· τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Ἀφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὥς πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ ἄψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν· οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἴζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἑκάστῳ

όπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἄρ ἄψορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο· Ἐκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον μὲν

Τὼ γ΄ ὢς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα εἰς ἄλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ΄ αἰγλήεντος Ὀλύμπου, Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει ὀτρύνουσ΄ ἱέναι Διὸς ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ΄ ἡμύει ἀσταχύεσσιν, ὢς τῶν πᾶσ΄ ἀγορὴ κινήθη· Οῖ δ΄ Ἄργός τ΄ εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν, Ἐρμιόνην τ΄ Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, Τροίζῆν΄ Ἡιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οῖ τ΄ ἔχον

έκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν· ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι· ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστη κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἵ δ΄ Άσπληδόν΄ ἔναιον ἰδ΄ Όρχομενὸν Μινύειον, τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, 'Ως εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εἰωσ΄ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μενάλου ἐνιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ΄ ἀπίθησε μύθω Ἀθηναίης· ἥδ΄ Οὔλυμπόνδε βεβήκει δώματ΄ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. Πηλεΐδης δ΄ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ὤς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ´, ἔδδεισε δ´ ὂ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθω· βῆ δ´ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ´ ἔπειτ´ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ´ ὁ έπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ἁτρεἵδην Ἁγαμέμνονα· τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίη, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος ἄπαντας ήρη λισσομένη. Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται.» Ώς φάτο, βῆ δ΄ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἀμφιελίσσας.» Ὠς φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὅς οἱ ὀπήδει· ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ΄ Ἀθήνη, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα· [one verse is missing in the manuscript] εὖρεν ἔπειτ΄ βέλεσσιν.» Ὠς ἔφατ´ εὐχόμενος, τοῦ δ´ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ´ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ, τόξ´ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην· κακὸν οἶτον ὄληαι,» Ὠς ἐφατ΄, ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκνεναυῖα. βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῶ ἀρνῆτι φαεινῶ σινῆ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων, Αἵ δ΄ ἐκ δ΄ ἐκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι· ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Τὴν μὲν ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατρὶ φίλω ἐν χερσὶ όζον Άρηος αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὅ γε λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακλείης· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἐς έκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι· ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Τὴν μὲν ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν άλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν ἄγων⋅ ἐν δ΄ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. οἷς οὔ τι μέλει πολεμήια ἔργα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν; ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἦς κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον· τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἄρ ἄψορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο· Ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος ές δ΄ έκατόμβην θείομεν, ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον βήσομεν· εἶς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς ἠὲ σύ, ἐστὶν.» ϶ͳ ῥά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, ἄν δ΄ ἄρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ ύπερμενέα Κρονίωνα ήματι τῶ ὅτε νηυσὶν ἐπ΄ ὠκυπόροισιν ἔβαινον Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες, ἀστράπτων ἐπιδέξι΄ ἐναίσημα σήματα έξήκοντα νεῶν· πολέες δ΄ ἐν νηὶ ἑκάστη Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν· αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων νῆας

791 HOM 2 111

2688 HOM 1 364

ὸιζυροῦ πολέμοιο· καί ῥ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεὰ τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίῃ πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ΄ ἦν ὰμφὶς δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οῦς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἁχαιῶν ἠγερέθοντο κακὰ Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἷες Ἁχαιῶν. Ἁλλὰ σύ, εὶ δύνασαί, γε καλῆ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν [οἶκον] δὲ ἔκαστος, ἦχι ἐκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις Ἡφαιστος ποίησ΄ ἱδυίησι ἀργυρόηλον· εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ἡὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὁλυμπον Ζηνὶ ἀντίος ἐλθὼν δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώῖον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ὁν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείῃ, τὸν δ΄ πάμπαν· Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ΄ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἔποντο· δωδεκάτῃ δὲ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε, καὶ βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν ἄγων· ἐν δ΄ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. Οἱ μὲν ἔπειτ΄ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, λαούς δ΄ Ἁτρεΐδης δ΄ έταίρους ἵππους ζευγνύμεναι· τοί δ΄ ὀτραλέως ἐπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δὲ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον· τὼ

καὶ κύνας ἀργούς, αὐτὰρ ἔπειτ΄ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλ΄· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο, τῆ Άχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ΄ αὐτός· Ἀτρεΐδης δ΄ ἑτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ παράσχη.» Ἡ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην· διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, καὶ ό δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὅς οἱ ὀπήδει· αὐτὸς δ΄ Ἀτρεΐδεω μὴ πρὶν ἐπ΄ ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα, Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα κοτέοντε· πρόσθε δ΄ Άλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, καὶ βάλεν Άτρεΐδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσ΄ εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ποσσὶ δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἤρμοσε δ΄ αὐτῶ· ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· κρατὶ δ΄ ἐπ Ζεὺς ἄλγε΄ ἔδωκεν, ὅς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼν Ἁχιλεύς τε μαχεσσάμεθ΄ εἵνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ ἦρχον γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τω ἄλλω, ἐπεί μ΄ ὂ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Ἰσχεσθ΄, Ἁργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἁχαιῶν· στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος Ἔκτωρ.» Ὠς ἔφαθ΄, οῖ δ΄ μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος· ποσσὶ δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν· οἵ δ΄ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον· ἔρδον δ΄ Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας ταύρων ἤδ΄ αἰγῶν παρὰ θῖν΄ ἁλὸς μογήσας Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης, καδδὲ Μύνητ΄ ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους, υίέας Εὐήνοιο Σεληπιάδαο ἄνακτος· τῆς ὅ γε κεῖτ΄ κάρη κομόωντες Άχαιοὶ ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ΄ ἔβαλλον· αὐτὰρ ὂ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Άγαμέμνων· «Ἰσχεσθ´, Άργεῖοι, μὴ βάλλετε, καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς· ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν· ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» ٵ. καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἔλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας

Μηόνας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας. Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων, οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ΄ ὄρος ἀκριτόφυλλον Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης

μάλα τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἡ καὶ ἐπ΄ ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἄψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα ξίφος, οὐδ΄ ἀπίθησε μύθῳ Ἀθηναίης· ἤδ΄ Οὔλυμπόνδε ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν ἑκηβόλος ἠδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὅ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην ἀπριάτην οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει συμπάντων Δαναῶν, οὐδ΄ ἢν Ἁγαμέμνονα εἴπῃς, ὂς νῦν πολλὸν Δαναοί, θεράποντες Ἅρηος, Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ, σχέτλιος, ὂς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὼκὺς Ἁχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ΄ εἰδυίῃ πάντ΄ ἀγορεύω;

```
βασιλεύς { N+Com } 23
1698 HOM 1 231
575 HOM 180
1278 HOM 3 179
1439 HOM 2 205
2049 HOM 1 279
1502 HOM 2 214
1740 HOM 2 247
1915 HOM 3 270
1312 HOM 2 188
2442 HOM 1 331
1759 HOM 2 250
1960 HOM 2 277
622 HOM 2 86
3089 HOM 2 445
2040 HOM 1 277
1214 HOM 3 170
59 HOM 1 9
2506 HOM 1 340
3023 HOM 1 410
394 HOM 2 54
1287 HOM 1 176
705 HOM 2 98
1374 HOM 2 196
βασιλεύω { V } 1
1429 HOM 2 203
βάσκω { V } 1
59 HOM 28
Βατίεια { N+Top } 1
5480 HOM 2 813
βέλος { N+Com } 3
297 HOM 1 42
357 HOM 1 51
2817 HOM 1 382
βένθος {N+Com}  1
```

Άχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αίρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπη· δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις· ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο. Ἁλλ΄ ἔκ τοι μένα πάντων Άρνείων κρατέει καί οἱ πείθονται Άχαιοί· κρείσσων νὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδοὶ χέρηι· εἴ περ νάρ τε χόλον νε καὶ αὐτῆμαρ καταπέω[η] ἀλλά τε καὶ μεταλλᾶς· οὖτός τ΄ Άτρεΐδης, εὐρυκρείων Άγαμέμνων, ἀμφότερον βασιλεύς τ΄ ἀγαθὸς κρατερός τ΄ αἰχμητής· δαὴρ αὖτ΄ έμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ΄ ἔην γε.» Ὠς ἐνθάδ΄ Ἀχαιοί· οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἶς κοίρανος ἔστω, εἶς βασιλεύς, ὧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.» [one verse is missing in the manuscript] Ὠς ὅ βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ΄ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε ηριν ἄκοσμά τε πολλά τε ήδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ´ ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἁργείοισιν ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ηλθε· λινύς περ ἐὼν ἀνορητής, ἴσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν· οὐ νὰρ ἐνὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ΄ Ἁτρεΐδης ὑπὸ άγαυοὶ ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. Ἁτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν ἥ οἱ παρ αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ὁν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη, τὸν δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· «Δαιμόνι ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ΄ ἐρέοντο· αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ΄ Ἁτρεΐδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· τῶ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀνορεύοις, καί σωιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις· ἀγοράων· οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.» Ὠς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ´ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔστη νέεσθαι, οἵ δ΄ ἐπανέστησαν πείθοντο τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί. Ἡύτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα· οἱ δ΄ ἀμφ΄ Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη αἰγίδ΄ ἔχουσ΄ ἐρίτιμον ἀγήραον πρώτα δόσαν γέρας υἵες Άχαιῶν· μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ΄ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος καλὸν δ΄ οὕτω ἐνὼν οὕ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω νεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδοὶ ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο. δῖα νυναικών· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί. ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὧρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην πρός τε θεών μακάρων πρός τε θνητών ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ἁχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων ἣν ἄτην, ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν πρώτον μεναθύμων ἶζε νερόντων Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλοινενέος βασιλῆος· τοὺς ὅ νε συνκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· «Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Ἐχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εἰ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς σχοίατ΄, ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλήων. Σπουδῆ δ΄ ἔζετο, λαὸς ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων ρέξη κακὸν υἶας Άχαιῶν· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ΄ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ ἑ μητίετα Ζεύς.» Ὅν δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι οὔτέ ποτ΄ ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ΄ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ΄ Ἀχαιοί· οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἶς κοίρανος ἔστω, εἶς βασιλεύς, ὧ οὖλον ὄνειρον καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· «Βάσκ΄ ἴθι, οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν· ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἁγαμέμνονος Ἁτρεΐδαο έν πεδίω ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης· ἔνθα τότε Τρῶές τε αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο

μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, αὐτὰρ ἔπειτ΄ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλ΄· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν

ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ´ ἐπ´ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ´ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν

```
2641 HOM 1 358
                                              "Ως φᾶτο δακρυχέων, τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηο ἡμένη ἐν βένθεσσιν άλὸς παρὰ πατρὶ νέροντι· καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ πολιῆς άλὸς ἠύτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ
βηλός { N+Com } 1
4359 HOM 1 591
                                   ἥδη γάρ με καὶ ἄλλοτ΄ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ΄ ἦμαρ φερόμην, ἄμα δ΄ ἦελίω καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνω, ὀλίγος
Bησα { N+Top } 1
3599 HOM 2 532
                                            καὶ Ἀχαιούς· οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Ὁπόεντὰ τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐνειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοανρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· τῶ
βῆσσα { N+Com } 1
244 HOM 3 34
                                         Ώς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσησ΄, ὑπό τε τρόμος ἔλαβε νυῖα, ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, ὧς αὖτις
βία (βίαιος)
             { N+Com } 7
324 HOM 3 45
                                        άριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. ή τοιόσδε ἐων ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους
3171 HOM 1 430
                                   τὸν δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός, τήν ῥὰ βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην. Οἵ δ΄ ὅτε
4430 HOM 2 658
                                     τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληείη, τὴν ἄγετ΄ ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος πέρσας ἄστεα πολλὰ
3042 HOM 3 431
                                           πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν γ΄ εὖχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον ἐξαῦτις
2973 HOM 1 404
                                     Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίων΄, ὃ γὰρ αὖτε βίη οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων· τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν
757 HOM 3 105
                                         Γῆ τε καὶ Ἡελίω· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὅρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίη Διὸς
4484 HOM 2 666
                                         βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον∙ ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακλείης∙ αὐτὰρ ὅ γ΄ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων∙ τριχθὰ δὲ ὤκηθεν
βιβάω \{V\} 1
161 HOM 3 22
                                          Άρήι φίλος Μενέλαος ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβώντα, ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλω ἐπὶ σώματι κύρσας ἑυρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα
βιός { N+Com } 1
346 HOM 1 49
                                    άπάνευθε νεών, μετὰ δ΄ ἰὸν ἔηκε· δεινὴ δὲ κλαννὴ νένετ΄ ἀρνυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρώτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀρνούς, αὐτὰρ ἔπειτ΄ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς
Βοάγριος { N+Top } 1
3610 HOM 2 533
                                    Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο Λοκρῶν οἳ ναίουσι
βοάω { V } 3
                                    έκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.» Ὁν δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρω ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθω· «Δαιμόνι΄ ἀτρέμας ἦσο
1392 HOM 2 198
696 HOM 2 97
                                            γαῖα λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν· ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς σχοίατ΄, ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλήων. Σπουδῆ δ΄
1571 HOM 2 224
                                    Άχαιοὶ ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῶ· αὐτὰρ ὂ μακρὰ βοῶν Ἁγαμέμνονα νείκεε μύθω· «Ἁτρεΐδη τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις; πλεῖαί τοι
βοή { N+Com } 5
3805 HOM 2 563
                                      οἵ τ΄ ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἁχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἰός∙ τοῖσι δ΄ ἄμ΄ Εὐρύαλος
3829 HOM 2 567
                                      φώς, Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος· συμπάντων δ΄ ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον,
3959 HOM 2 586
                                      οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ΄ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο· ἐν δ΄ αὐτὸς κίεν ἦσι
2836 HOM 2 408
                                       έκτον δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο· βοῦν δὲ περιστήσαντο
694 HOM 3 96
                                     ἔφατ΄, οἱ δ΄ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενἐλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει θυμὸν ἐμὸν·
Boiβη \{N+Top\} 1
4792 HOM 2 712
                                    μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, τῶν ἦρχ΄ Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἕνδεκα νηῶν
```

```
Βοιβηΐς { Α } 1
4790 HOM 2 711
Βοιωτός ή όν
                { A } 2
3558 HOM 2 526
3459 HOM 2 510
βοτρυδόν { I+Adv } 1
637 HOM 2 89
βουλεύω { V } 4
3913 HOM 1 531
808 HOM 2 114
2635 HOM 2 379
2399 HOM 2 347
βουλή { N+Com } 16
2347 HOM 2 340
3983 HOM 1 540
3965 HOM 1 537
1930 HOM 2 273
2006 HOM 1 273
30 HOM 1 5
46 HOM 2 5
1424 HOM 2 202
1355 HOM 2 194
1900 HOM 1 258
2382 HOM 2 344
384 HOM 2 53
401 HOM 2 55
1998 HOM 2 282
611 HOM 2 84
1008 HOM 2 143
βουληφόρος
               { A } 3
174 HOM 2 24
443 HOM 2 61
1052 HOM 1 144
βούλομαι { V } 4
```

τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, τῶν ἦρχ΄ Ἀδμήτοιο φίλος πάις μέλαιναι νῆες ἔποντο· οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες, Βοιωτῶν δ΄ ἔμπλην ἐπ΄ ἀριστερὰ θωρήσσοντο. Λοκρῶν δ΄ ἡγεμόνευεν Ὁιλῆος ταχὺς Αἴας,

μέλαιναι νῆες ἔποντο· οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες, Βοιωτῶν δ΄ ἔμπλην ἐπ΄ ἀριστερὰ θωρήσσοντο. Λοκρῶν δ΄ ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας, τ΄ ἐσχατόωσαν· τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστῃ κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἵ δ΄ Ἀσπληδόν΄ ἔναιον ἰδ΄ Ὀρχομενὸν Μινύειον, τῶν ἦρχ΄

εἶσι μελισσάων ἀδινάων πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ´ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν· αἱ μέν τ´ ἔνθα ἄλις πεποτήαται αἱ δέ τε ἔνθα· ὣς

κρατὸς ἀπ΄ ἀθανάτοιο· μέγαν δ΄ ἐλέλιξεν ελύμπον. Τὼ γ΄ ὡς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα εἰς ἄλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ΄ αἰγλήεντος Ὀλύμπου, Ζεὺς δὲ, ελίον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο καὶ με κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν· οὕτω που Διὶ ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων· εἰ δέ ποτ΄ ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἡβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύω, τοί κεν Ἁχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν Ἅργος δ΄ ἱέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο

ἔργα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν; ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεὰ τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν· αὕτως γάρ ῥ΄ Κρονίωνα προσηῦδα· «Τίς δ΄ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλάς; αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι έπὶ θρόνου· οὐ δέ μιν ή Ηρη ἠγνοίησεν ἰδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος· αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα ές πλησίον ἄλλον· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί΄ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων· νῦν δὲ τόδε μέγ΄ ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθω· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε σὺ δ΄ έλλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι, Διός δ΄ ἐτελείωτο βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρώτα διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἁχιλλεύς. Τίς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν· ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ΄ Ἁτρεΐδη Ἁγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα δ΄ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ΄ ἐν πολέμω ἐναρίθμιος οὔτ΄ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ΄ Ἀχαιοί· οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἶς οἷος νόος Άτρεΐδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἵψεται υἶας Άχαιῶν· ἐν βουλῆ δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξη κακὸν υἶας Άχαιῶν· θυμὸς θυμῶ, εἰ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν, οἳ περὶ μὲν βουλῆ Δαναῶν, περὶ δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πίθεσθ΄ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο· ἤδη γάρ χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες. Ἀτρεΐδη, σὺ δέ θ΄ ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν ἄρχευ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύω, τοί κεν Άχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα. Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἶζε γερόντων Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος· τοὺς νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος· τοὺς ὅ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· «Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ τε καὶ ὕστατοι υἷες Ἀχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν άλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν.» Ὠς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οἴ δ΄ ἐπανέστησαν πείθοντο τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες· φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν· κινήθη δ΄ ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἱκαρίοιο, τὰ μέν τ΄

Άτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο; Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς "εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον βήσομεν· εἶς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς ἢὲ σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ΄

476 HOM 1 67

ἢδ΄ ἑκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη αἴθ΄ ὄφελες ἄγονός τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι· καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων· ἦ που οὔτέ τι ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ΄ ἑτοιμάσατ΄, ὄφρα μὴ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά΄ ἄποινα οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ ῥὰ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα. Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ

Bουπράσιον { N+Top } 1 4144 HOM 2 615

πόντον Άτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἡλιδα δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ΄ Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα πέτρη τ΄

βοῦς { N+Com } 6 3319 HOM 2 481 2643 HOM 3 375

Ήύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ΄ ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταῦρος· ὂ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι· τοῖον ἄρ΄ Ἀτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνῳ ἐκπρεπέ΄ ἐν εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἤ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἷφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείη. Τὴν μὲν ἔπειθ΄ ἤρως μετ΄ ἀγαθὸς Μενέλαος· ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο· βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσιν δ΄ εὐχόμενος μετέφη κρείων εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος· αὐτὰρ ὂ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι, κίκλησκεν δὲ Διὶ τερπικεραύνῳ, Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. Ἡύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ΄ ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταῦρος· ὂ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι· δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη καρπὸν ἐδηλήσαντ΄,

2798 HOM 2 402 3309 HOM 2 480 1119 HOM 1 154

2846 HOM 2 410

γε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἔποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ

βοῶπις { A } 3 1026 HOM 3 144

μή τι σὺ ταῦτα ἔκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια ήρη· «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ ἰόνθ΄, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια ήρη, καί ῥ΄ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ· ὤχθησαν δ΄ ἀνὰ

4066 HOM 1 551 4194 HOM 1 568

ἠχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. Ἄλλοι μέν ῥ΄ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας⋅ Θερσίτης δέ τι

βρέμω { **V** } 1 1469 HOM 2 210

΄ ἐλύσαο δεσμῶν, ὧχ´ ἑκατόχειρον καλέσασ´ ἐς μακρὸν Ὀλυμπον, ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίων´, ὃ γὰρ αὖτε βίη οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὅς

Βριάρεως { N+Ant } 1 2962 HOM 1 403

δώρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄνοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν μἷες Ἀχαιῶν, Ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαί, νε περίσχεο παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ΄

Βρισεύς { N+Ant } 1 2885 HOM 1 392

δωρα ανακτι· την δε νεον κλισιηθεν εβαν κηρυκες αγοντες κουρην Βρισηος, την μοι δοσαν υιες Αχαίων. Αλλά συ, ει δυνάσαι, γε περισχέο παίδος εήος· ελθουσ

Βρισηΐς { N+Ant } 5

τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ΄ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ΄ εὖ εἰδῇς ὅσσον φέρτερος εἰμὶ φᾶτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπ΄ ἐπείθεθ΄ ἑταίρῳ, ἐκ δ΄ ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, δῶκε δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἅχαιῶν· ἤ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄμα «Ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδεω Ἅχιλῆος· χειρὸς ἐλόντ΄ ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον· εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό ἄσσον ἴτ΄· οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Ἅγαμέμνων, ὂς σφῶι προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. Ἁλλ΄ ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην καί σφωιν δὸς ἄγειν· κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἅχιλλεὺς κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἡυκόμοιο, τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας Λυρνησσὸν διαπορθήσας

2376 HOM 1 323 2477 HOM 1 336 4649 HOM 2 689

1352 HOM 1 184

2554 HOM 1 346

αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐγώ· κείνοισι δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθῳ· ἀλλὰ πίθεσθε δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἄχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγχι[στο]ν θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέσταν ἐνθάδ΄ ἔτι στείχοντες ἀπ΄ Ἄργεος ἔθελ΄ οἷος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν· οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ΄ Ἁτρεΐδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· τῶ οὐκ ἄν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄

νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν, οὐκ ἂν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε γ΄ ὧδ΄ Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ΄ εἶδος ἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν

βροτός { A } 5 1999 HOM 1 272

2017 HOM 2 285

1747 HOM 2 248 1591 HOM 3 223

```
5531 HOM 2 821
                                        Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ Ἁγχίση τέκε δῖ΄ Ἁφροδίτη Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε δύω Ἁντήνορος υἶε, Ἁρχέλοχός τ΄ Ἁκάμας τε, μάχης εὖ
Βρυσεαί { N+Top } 1
3933 HOM 2 583
                                            κητώεσσαν, Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην Βρυσειάς τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς, οἵ τ΄ ἄρ Ἁμύκλας εἶχον Ἕλος τ΄, ἔφαλον
βωμός { N+Com } 4
                                    Απόλλωνι· ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Τὴν μὲν ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν ἄνων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατοὶ φίλω ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ Χρύση.
3243 HOM 1 440
3304 HOM 1 448
                                       τοὶ δ΄ ὧκα θεῶ κλειτὴν ἑκατόμβην ἑξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσι δὲ Χρύσης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας
                                   νῶτα δαφοι[νός], σμερδαλέος, τὸν [ῥ΄] αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε, βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. Ἔνθα δ΄ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια
2186 HOM 2 310
                                   Πριάμω καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας, καλῆ ὑπὸ πλατανίστω, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν
2159 HOM 2 305
βωτιάνειρα { Α } 1
1129 HOM 1 155
                                     έμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη καρπὸν ἐδηλήσαντ΄, ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε
vαĵα { N+Com } 17
5258 HOM 2 781
                                         οὐδὲ μάχοντο. Οἵ δ΄ ἄρ ἴσαν ώσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὢς τερπικεραύνω χωομένω, ὅτε τ΄ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσση εἰν
5285 HOM 2 784
                                     Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Τρωσὶν δ΄ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα
1970 HOM 3 278
                                       Ήέλιός θ΄, ὂς πάντ΄ ἐφορᾶς καὶ πάντ΄ ἐπακούεις· καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, και οἱ ὑπένερθε καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ΄ ἐπίορκον ὀμόση, ὑμεῖς μάρτυροι
686 HOM 2 95
                                   Διὸς ἄγγελος· οἵ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν· ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς
4712 HOM 2 699
                                    αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε ζωὸς ἐών∙ τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα∙ τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής∙ τόν δ΄
1114 HOM 2 158
                                     αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ΄ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ
3144 HOM 2 454
                                       γλυκίων γένετ΄ ἠὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ἡύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην οὔρεος ἐν κορυφῆσ΄, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται
1875 HOM 1 254
                                           άγορήσατο καὶ μετέειπεν· «议Ω πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἁχαιίδα γαῖαν ἱκάνει· ἤ κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κε[ν]
5269 HOM 2 782
                                    δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὢς τερπικεραύνω χωομένω, ὅτε τ΄ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσση εἰν Ἁρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς· ὢς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα
988 HOM 2 140
                                       εἴπω, πειθώμεθα πάντες· φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Ὠς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε
1215 HOM 2 174
                                             πολυμήχαν΄ Όδυσσεῦ, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν φεύξεσθ΄ ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιτε
2904 HOM 2 418
                                      πολέες δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν ἑταῖροι πρηνέες ἐν κονίησιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ΄ ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ΄
827 HOM 3 114
                                      στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεὰ τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίη πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε
1742 HOM 3 244
                                      δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν
                                     Άχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ΄ αὐτός· Ἁτρεΐδης δ΄ ἑτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ
1812 HOM 1 245
1982 HOM 1 270
                                      Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών, τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ νῦν
347 HOM 3 49
                                         ἀγείρας, μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ΄ εὐειδέ΄ ἀνῆγες ἐξ ἀπίης, γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατρὶ τε σῶ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμω, δυσμενέεσιν
γαίω { V } 1
2983 HOM 1 405
                                     αὖτε βίη οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὄς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων· τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο
γάλοως { N+Com } 1
878 HOM 3 122
                                           δίω. Ίρις δ΄ αὖθ΄ Ἑλένη λευκωλένω ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη γαλόω, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν δ΄ Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων, Λαοδίκην, Πριάμοιο
γάρ { I+Part } 100
5623 HOM 2 834
                                        στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. Οἵ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο καὶ Σηστὸν καὶ
```

μετέειπε βοὴν ἀναθὸς Μενέλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα νὰρ ἄλνος ἱκάνει θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Ἀρνείους καὶ Τρῶας. ἐπεὶ κακὰ γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον· ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἡ καὶ ἐπ΄ ἀργυρέη κώπη σχέθε ἀντίον εἴπη· δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις· ἦ νὰρ ἂν. Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο, Ἀλλ´ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέναν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ´ οὐκ Ἀχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἄν Ἀτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.» Ώς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν δ΄ οὕτω ἐνὼν οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω νεραρόν· βασιλῆι χὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα νυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας ήρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν·" ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπένναμψεν νὰρ ἄπαντας Ἡρη λισσομένη. Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται.» Ὠς φάτο. βῆ δ΄ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν ωκὺς Άχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ γὰρ Ἁπόλλωνα Διὶ φίλον, ὧ τε σύ, Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις, οὔ ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίων΄, ὃ γὰρ αὖτε βίη οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων· τὸν καὶ ὑπ΄ έγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών, τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐγώ· κείνοισι δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ος μένα πάντων Άρνείων κρατέει καί οἱ πείθονται Άχαιοί· κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψ[η] ἀλλά τε Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὧρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν λαὸν Ἀχιλλεύς· τῶ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος ήΡρη· κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τ΄ ἐγένοντο, τοῖσι δ΄ ἀργυροδίνη, ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ΄ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. Μαγνήτων δ΄ ἦρχε πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός, οἳ έπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἠὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι περ ἐὼν ἀνορητής, ἵσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν· οὐ νὰρ ἐνὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ΄ Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· τῶ πείθηται Άχαιῶν ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι; οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ´ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ κεν εἴπης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν΄· οὐ γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ άλγε΄ ἔδωκεν, ὄς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼν Ἁχιλεύς τε μαχεσσάμεθ΄ εἵνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ ἦρχον άντιθέοιο, οἵ ῥα τότ΄ ἐστρατόωντο παρ΄ ὄχθας Σανναρίοιο· καὶ γὰρ ἐνὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλένχθην ἤματι τῶ ὅτε τ΄ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι· Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦν ἀρχὸς Ἁχιλλεύς. Ἀλλ΄ οἵ γ΄ οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο· κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεὺς κούρης έργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν΄· οὐ γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ´ ἀθαγάτοισι μένιστον τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλιγάγρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἀτελεύτητον. ὅ τι κεν κεφαλῆ καταγεύσω.» με καὶ έμνόωντο· οὐ νὰρ ἔην ὅς τίς σωιν ἐπὶ στίχας ἡνήσαιτο· κεῖτο νὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεὺς κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἡυκόμοιο, τὴν ἐκ τελέσσω· εὶ δ΄ ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ΄ ἀθανάτοισι μέγιστον τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν έλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ έξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα κῆλα θεοῖο, τῆ δεκάτη δ΄ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἁχιλλεύς· τῶ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη· κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ ωκυπόροισι μήνι΄ Άχαιοῖσιν, πολέμου δ΄ ἀποπαύεο πάμπαν· Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ΄ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἕποντο Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη ηματι κείνω νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. ήδὲ Πυλήνην Χαλκίδα τ΄ ἀγχίαλον Καλυδῶνα τε πετρήεσσαν∙ οὐ γὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· πειθώμεθα πάντες· φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Ὠς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε πᾶσι

παῦσαν ἀοιδῆς. Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ΄ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος· στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰνιόχοιο· αί δὲ ἡὲ καὶ οὐκί· ὂς καὶ νῦν Ἀχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Ἀχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἄν ἔπλετ΄ ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἠτίμησεν· έλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. Ἁλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον. Ὁ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ ἔτισεν· ἦ γάρ μ΄ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρρας.» Ὠς φᾶτο δακρυχέων, τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν Άναμέμνων· «ŤΗ μὰν αὖτ΄ ἀνορῆ νικᾶς, νέρον, υἶας Ἀχαιῶν· αἴ ,νάρ. Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν· τῶ Άργεος ίπποβότοιο, Ίλιον ἐκπέρσαντ´ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· ὥς τε γὰρ ἢ παίδες νεαροὶ χῆραί τε γυναίκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ έλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ΄ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ήρη, ἄμφω όμῶς θυμῶ φιλέουσά τε κηδομένη τε∙ στῆ δ΄ ὄπιθεν, όλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησεν ἀρητῆρα Ἁτρεΐδης ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν λυσόμενός τε θύνατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ήρώεσσιν. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἵ τινες μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνη, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Ἀλλ΄ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· μάχεσθαι ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ. νάρ. κ΄ ἐθέλοιμεν Ἁχαιοί τε Τρῶές τε ὅρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω. Τρῶας μὲν ἀντίον ἦυδα· «Ὠ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἴνεκ΄ ἀγγελίης σὺν ἀρηιφίλω Μενελάω· τούς δ΄ περὶ ἄστυ. Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ΄ ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι· πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι, ἄλλη δ΄ ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων· μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο· βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσιν μυθήσασθαι;» Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἡ γάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης· θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς πανσυδίη· νῦν νάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάνυιαν Τρώων· οὐ νὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι εἶναι, ὂς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἠδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ οὕτω έννυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ΄ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ γάρ μ΄ Ἁτρεϊδης εὐρυκρείων Ἀναμέμνων ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει νέρας, αὐτὸς ἀπούρρας,» θ΄ ήγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν ἡδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται· γνώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις, ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ περ χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι· ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ΄ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ΄ «Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνη, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Ἀλλ΄ ἄγε μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας. θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ νὰρ μένος εἵλετο χαλκός. Οἶνον δ΄ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν ἔκχεον. ἠδ΄ εὕχοντο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε· λᾶαν χάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄ ἑσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη, ὡς οὖν δ΄ ἐπενήνοθε λάχνη. Ἔχθιστος δ΄ Ἁχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἠδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ Ἁγαμέμνονι δίω ὀξέα κεκληγὼς λέγ΄ ὀνείδεα· τῷ δ΄ ἄρ΄ Ἁχαιοὶ δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἄ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε· φῆ γὰρ ὄ γ΄ αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνω νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα· ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὄ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ πολὺν δ΄ ὄ νε λαὸν ἀνείρας βῆ φεύνων ἐπὶ πόντον ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακλείης αὐτὰρ ὅ ν΄ ἐς Ῥόδον ἷξεν ἀλώμενος ἄλνεα καί μοι ὄμοσσον ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὂς μέγα πάντων Ἀργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι· ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ΄ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς τεταγὼν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἤματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐπ΄ ὠκυπόροισιν ἔβαινον πολέμοιο μεδέσθω, ὥς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ΄ Ἄρηι· οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ΄ ήβαιὸν εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν· ἱδρώσει περ γάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν· αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἴλαος αὖ μέγ΄ ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας ὄφρ΄ Ἁχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν, ἵπποι θ΄ οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήεεσι

1306 HOM 1 178

δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πίθεσθ΄ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο ἤδη νάρ ποτ΄ ἐνὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὀμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ ν΄ ἀθέριζον. Οὐ κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν· τῶ δ΄ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αἴας δ΄ ἐκ Σαλαμῖνος θεοί είσι καὶ ἡμίν. Ἀλλ΄ ἄνε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε πρώτον Λακεδαίμονος ἐξ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη ὢς δειδίσσεσθαι, ἀλλ΄ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ΄ οἶος γόος Ἀτρεΐδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἵψεται υἶας Ἁχαιῶν· ἐν ήξ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὼμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ γ΄ ἀθέριζον. Οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, Καινέα μήδεά τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἦς ἐπέπιθμεν· αὕτως γάρ ῥ΄ ἐπέεσσ΄ ἐριδαίνομεν οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες έπειδὴ πρώτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ΄ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἁχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ þὰ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα. Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω. Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης, ὅτ΄ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι οἴη ἐν μή σε παρείπη ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ὰλίοιο γέροντος· ἠερίη γὰρ σοίγε παρέζετο καὶ λάβε γούνων· τῆ σ΄ ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἁχιλῆα τιμήσης αἶψα δ΄ ἀναστὰς ἡπείλησεν μῦθον, ὂ δὴ τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἁχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον νηὶ ἑκάστη Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν· αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον Μενελάω· οὐ μὲν γὰρ φιλότητι γ΄ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· άλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ γ΄ Ήύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ΄ ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταῦρος· ὂ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι· τοῖον ἄρ΄ Ἀτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνω ἐκπρεπέ΄ ἐν κύρσας έυρων ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶνα πεινάων· μάλα νάρ τε κατεσθίει. εἴ περ ἄν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ´ αἰζηοί· ὡς ἐχάρη Άχαιοί· κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψ[η] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν Άγαμέμνων· «Ἰσχεσθ΄, Άργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Άχαιῶν· στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος Έκτωρ.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ΄ ἐγένοντο οἷκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[ς] ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ γάρ τις θ΄ [ἔ]να μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [νη]ὶ πολυζύγω, ὄν περ ἄελλαι ως ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα ὀωθαλμοῖσιν ἰδὼν φάτο νὰρ τίσασθαι ἀλείτην αὐτίκα δ΄ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Τόν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν ὄφρα μὴ οἶος Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεύς· κάρηνα ήδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν Ἀχαιῶν δῖος Ἀχιλλεύς· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων, πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ; οὐδέ τι πω ἶδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ δὲ μητίετα Ζεύς. Ἐχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εἰ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό ν΄ ἔδωκεν· τ΄ ἐπικούρων δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ΄ ἀρηιφίλω Μενελάω· οὐ μὲν γὰρ φιλότητι ν΄ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ άνδρῶν, ἀλλ´ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὅπωπα· λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστυ. Ἔκτορ, σοὶ δὲ

έγω καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ γ΄ ἀθέριζον. Οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, αὐτοῦ τὰ φρονέοντ´ ἀνὰ θυμὸν ἄ ῥ´ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε· φῆ γὰρ ὄ γ΄ αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνω νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα· θήσειν οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ΄ έτοιμάσατ΄, ηχι έκάστω ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ ὄ γ΄ ἀμφ΄ ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ δῖος Ἁλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο. Κνημίδας μὲν άμα, Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ ἥ γ΄ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, ἠερίη δ΄ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε· εὖρεν δ΄ γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς τώ γ΄ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν ἀνστήτην λῦσαν δ΄ ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἁχαιῶν· ήδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὅ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εὶ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄

ον μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν ν΄ εἴσεται οὔτ΄ ἀνθρώπων· ὃν δέ κεν ἐνὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι γοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ΄ ἀρηιφίλω Μενελάω· οὐ μὲν γὰρ φιλότητι γ΄ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδοὶ μαχεσσάμενον τόν γ΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ΄ ἠὲ χοροῖο νεόν λήνοντα καθίζειν.» Ὠς φάτο, τῆ δ΄ ἄρα θυμὸν «Δεῦρ΄ ἴθ΄· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὄ ν΄ ἐν θαλάμω καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδοὶ έξ έδέων στυφελίξαι· ὂ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν· αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.» Ὠς ἄρ ἔφη, ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἴεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, χρυσὸν λεῖπε φορῆναι, πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἄρνεῖ παντὶ ἀνάσσειν· τῶ ὄ ν΄ ἐρεισάμενος ἔπε΄ Ἀρνείοισι μετήυδα· «Ὠ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, Ζεύς με εἴη καὶ ἔπεα γιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν, οὐκ ἄν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι ν΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε ν΄ ὧδ΄ Ὀδυσῆος ἀνασσάμεθ΄ εἶδος ἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακλείης· αὐτὰρ ὄ γ΄ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων· τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ΄ ἐφίληθεν ἐκ ήδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν Ἁχαιῶν ἄπρηκτον ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῶ. ὂς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν 💉 εὔχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔνχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν έστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ ἑκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται εἷναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὄ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄ ἐκατόμβης, ἀλλ΄ ἕνεκ΄ ἀρητῆρος, ὂν ἠτίμησ´ Ἀγαμέμνων οὐδ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὄ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ καὶ Ἀχαιοί, τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οἵ γ΄ οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο· κεῖτο γὰρ ἐν τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυνέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν· ἀλλὰ τά ν΄ οὐκ΄ ἐνένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλᾶς· οὖτός οὐκ ἄν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε γ΄ ὧδ΄ Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ΄ εἶδος ἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· ἄνακτος κρατὸς ἀπ΄ ἀθανάτοιο· μέγαν δ΄ ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. Τὼ γ΄ ὢς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα εἰς ἄλα ἇλτο βαθεῖαν ἀπ΄ αἰγλήεντος Ὀλύμπου, αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» Ἅτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὅς έκατόμβην ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» Ἦτοι ὄ ν΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη ἥρως Ἁτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀναμέμνων ἀχνύμενος· κελεύσω· ὑμεῖς δ´ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» Ἡτοι ὄ γ΄ ὢς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ὃς ῥὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος· ὅ σφιν τίμησόν μοι υίόν, ὂς ὼκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. Ἀλλὰ σὺ πέρ μιν γαῖαν.» Ὁς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ΄ ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ΄ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τω ἄλλω, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ νε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἅ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὄ κὲ σ´ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὄ νε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐνὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ Άφροδίτη Ίδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἶε, Ἀρχέλοχός τ΄ Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον προσέφη πόδας ώκὺς Άχιλλεύς· «Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ θυμῶ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον· ὅς κε θεοῖς τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἱδὼν γήθησεν Ἁχιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν ώρματ´ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴη, ἄμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ´ ἔποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ´ ἔπειθ΄ γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψ[η] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν άνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι· ἠέριαι δ΄ ἄρα ταί 😗 κακὴν ἔριδα προφέρονται. οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σιγῆ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ ἐν θυμῶ μεμαῶτες έγχεσιμώρους, υἱέας Εὐήνοιο Σεληπιάδαο ἄνακτος· τῆς ὄ γε κεῖτ΄ ἀχέων, τάχα δ΄ ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν. Οἵ δ΄ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα υἷες Άχαιῶν ἔλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου· ἔνθ΄ ὄ γε κεῖτ΄ ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν παῖς ἀγκυλομήτεω.» [one verse is missing in the manuscript] Ὠς ὄ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἵ δ΄ ἀγορήνδε αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠχῆ. γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Άρηος· αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὄ γε λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἱωνοί τε βίης

```
5019 HOM 2 745
                                       τοὺς δ΄ ἐκ Πηλίου ὧσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος. ἄμα τῶ  νε  Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα
3565 HOM 1 485
                                           Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν, νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ΄ ἡπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ
4893 HOM 2 726
                                    νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν νε μὲν ἀρχὸν· ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀιλῆος νόθος υἱός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι
4741 HOM 2 703
                                      πολὺ πρώτιστον Άχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν· ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος Ἰφίκλου υίὸς πολυμήλου
4774 HOM 2 709
                                   ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος, οὐδέ τοι λαοὶ δεύονθ΄ ἡνεμόνος, πόθεόν νε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα∙ τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο
                                               εὖδον παννύχιοι, Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος ἀλλ΄ ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἁχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν· ἤδε δέ οἱ
26 HOM 2 3
                                    ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ΄ ἀθανάτοισι μέγιστον τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄
3872 HOM 1 525
2686 HOM 2 386
                                          ώς κε πανημέριοι στυνερῶ κρινώμεθ΄ Ἄρηι∙ οὐ νὰρ παυσωλή νε μετέσσεται οὐδ΄ ἠβαιὸν εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν⋅ ἰδρώσει μέν τευ
                                     κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων⋅ εἰ δέ ποτ΄ ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἠβαιόν. Νῦν δ΄
2633 HOM 2 379
                                               εὖρεν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον έσταότ΄ οὐδ΄ ὄ γε νηὸς ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη
1186 HOM 2 170
2176 HOM 3 308
                                           μαρνάμενον φίλον υίὸν ἀρηιφίλω Μενελάω· Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» Ἡ ῥά, καὶ ἐς
3574 HOM 2 528
                                          Λοκρών δ΄ ήνεμόνευεν Όιλῆος ταχὺς Αἴας, μείων, οὔ τι τόσος νε ὄσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίνος μὲν ἔην, λινοθώρηξ, ἐνχείη δ΄ ἐκέκαστο
2100 HOM 1 286
                                     Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Άγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὄδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
872 HOM 1 120
                                       μὴ οἶος Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς· «Ἀτρεῖδη
2895 HOM 1 393
                                      κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἶες Άχαιῶν. Ἀλλὰ σύ, εὶ δύνασαί, γε περίσχεο παιδὸς ἐῆος∙ ἐλθοῦσ΄ Ὀλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ἄνησας κραδίην
41 HOM 3 5
                                        αἵ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον κλαγγῆ ταί γε πέτονται ἐπ΄ ὠκεανοῖο ῥοάων ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι· ἠέριαι δ΄ ἄρα
5072 HOM 2 753
                                       ἔρν΄ ἐνέμοντο. ὅς ῥ΄ ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὅ νε Πηνειῶ συμμίσνεται ἀρνυροδίνη, ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ΄ ἔλαιον· ὅρκου νὰρ
                                           τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων Ἀτρεΐδης· ἄμα τῶ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἔποντ΄· ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι
3894 HOM 2 577
5504 HOM 2 817
                                    Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος "Εκτωρ Πριαμίδης. ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν
702 HOM 1 97
                                       ἄποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν ἑκηβόλος ἠδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὄ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην
397 HOM 2 55
                                        ίζε νερόντων Νεστορέη παρά νηὶ Πυλοινενέος βασιλῆος· τοὺς ὄ γε συνκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· «Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος
2356 HOM 1 320
                                       Άγαμέμνων λῆγ΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄ ἠπείλησ΄ Ἁχιλῆι, ἀλλ΄ ὄ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε·
2214 HOM 2 314
                                       ύποπεπτηῶτες, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ἔνθ΄ ὄ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ δ΄ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· τήν δ΄
1393 HOM 1 190
                                        γένετ΄, ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὄ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὅ δ΄ Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι, ἠὲ
421 HOM 1 60
                                     νῦν ἄμμε παλιμπλανχθέντας ὀίω ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν νε φύνοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς· ἀλλ΄ ἄνε δή τινα μάντιν ἐρείομεν
1292 HOM 3 180
                                     κρατερός τ΄ αἰχμητής· δαὴρ αὖτ΄ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ΄ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές,
νείνομαι { V } 2
2063 HOM 1 280
                                    βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. Ἀτρεΐδη, σὺ δὲ παύε τεὸν
1698 HOM 3 238
                                    ίππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, αὐτοκασιγνήτω τώ μοι μία γείνατο μήτηρ. Ἡ οὐχ΄ ἐσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρω μὲν ἕποντο νέεσσ΄ ἐνὶ
γελάω { V } 1
1913 HOM 2 270
                                        ίδων ἀπομόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ΄ αὐτῶ ἡδὺ γέλασσαν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί΄ Ὀδυσσεὺς
γελοῖος { Α } 1
1508 HOM 2 215
                                   μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἁργείοισιν ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἔτερον
γέλως { N+Com } 1
4414 HOM 1 599
                                        γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων· ἄσβεστος δ΄ ἄρ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, ὡς ἴδον ήμαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. Ὠς τότε μὲν πρόπαν
```

```
γενεά { N+Com } 2
1844 HOM 1 250
4758 HOM 2 707
γενέθλη { N+Com } 1
5769 HOM 2 857
γένος { N+Com } 2
1532 HOM 3 215
5734 HOM 2 852
γεραιός { A } 3
248 HOM 1 35
1367 HOM 3 191
1608 HOM 3 225
γέρανος { N+Com } 2
3181 HOM 2 460
26 HOM 3 3
γεραρός {Α} 2
1213 HOM 3 170
1503 HOM 3 211
γέρας { N+Com } 15
1664 HOM 2 237
965 HOM 1 133
857 HOM 1 118
1690 HOM 2 240
3730 HOM 1 507
2628 HOM 1 356
1169 HOM 1 161
876 HOM 1 120
1004 HOM 1 138
980 HOM 1 135
893 HOM 1 123
1188 HOM 1 163
1359 HOM 1 185
1211 HOM 1 167
2032 HOM 1 276
```

τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή· τῷ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ΄, οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἠδ΄ ἐγένοντο ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, Φυλακίδαο αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου ὁπλότερος γενεῆ· ὁ δ΄ ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων ἤρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος. οὐδέ τοι λαοὶ δεύονθ΄

Όδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη. Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής· ἀλλ΄ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα

άλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ΄ ἀμφ΄ ἁμαρτοεπής. εἰ καὶ γένει ὕστερος [ἦ]εν· ἀλλ΄ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς, στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ δ΄ ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων, οἳ ῥὰ Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο ἀμφί τε Παρθένιον

πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ΄ ὁ γεραιὸς Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ἁχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Εἴπ΄ ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ΄ ἐστίν· μείων μὲν κεφαλῇ Ἁγαμέμνονος ἀγασσάμεθ΄ εἶδος ἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὅδ΄ ἄλλος Ἁχαιὸς ἀνήρ, ἠύς τε μέγας τε, ἔξοχος Ἁργείων κεφαλὴν ἠδ΄

οὐρανὸν ἷκε. Τῶν δ΄ ὥς τ΄ ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά, χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίω ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα, ἔνθα καὶ ἔνθα Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ΄ ἐνοπῇ τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὡς ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἵ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον κλαγγῇ ταί

ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐγὼν οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὑρέας ὤμους, ἄμφω δ΄ ἑζομένων γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον, ἤτοι μὲν Μενέλαος

οἵκαδέ περ σύν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ΄ ἐώμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίη γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οῖ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἡὲ καὶ οὐκί· δς καὶ νῦν Ἁχιλῆα ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. Ἡ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι; Ἁλλ΄ εὶ μὲν δώσουσι ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Ἁχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἢ γὰρ ἄν Ἁτρεῖδη ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἡτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Ἁχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἢ γὰρ ἄν Ἁτρεῖδη ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἡτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. Ἁλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον, Ὁ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι ἢ γάρ μ΄ Ἁτρεῖδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων ἡτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας» Ὠς φᾶτο δακρυχέων, τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν πρὸς Τρώων· τῶν οῦ τι μετατρέπη οὐδ΄ ἀλεγίζεις· καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀπούρασε» Ὠς φᾶτο δακρυχέων, τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ το γε πάντες ὅ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ῷ ἔπι πολλ΄ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἁχαιῶν. Οὺ μὲν ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ το γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεύς· «Ατρεῖδη κύδιστε, εὶ δὲ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ νέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἐλών· ὅ δὲ κεν κεχολώσεται ὄν κεν ἴκωμαι. Ἀλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα δευόμενον, κέλεαι δὲ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εὶ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἁχαιοί; οὐδὲ τι πω ἶδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐμόγησα, δόσαν δὲ μοι υἷες Ἁχαιῶν. Οὺ μὲν σοί ποτε ῖσον ἔχω γέρας, ὁππότ΄ Ἁχαιοί; οὐδὲ τι πω ἶδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰς τὰ μὲν πολίων ἐψὸς κτ ἀγαθός περ ἐψυ δίκτουσ΄· ἀτὰρ ῆν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας κονρί εὐονον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. ἀγαθός περ ἐψὰ ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔλ ἐλος οἴ πρῶτα δόσαν γέρας τοῦς Ἁχαιῶν· μήτε σύ, Πηλεῖδη, θὲλ΄ ἐρίζὲμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ οἴ ποθ΄ όμοίης

```
Γερήνιος { Α } 3
3013 HOM 2 433
4054 HOM 2 601
2319 HOM 2 336
νέρων { N+Com } 19
5355 HOM 2 796
2102 HOM 1 286
171 HOM 1 26
2568 HOM 2 370
1772 HOM 3 249
2809 HOM 2 404
5317 HOM 2 789
2645 HOM 1 358
3970 HOM 1 538
5341 HOM 2 793
4103 HOM 1 556
389 HOM 2 53
156 HOM 2 21
1835 HOM 3 259
3400 HOM 1 462
1298 HOM 3 181
230 HOM 1 33
783 HOM 3 109
2799 HOM 1 380
γη̂ { N+Com } 1
745 HOM 3 104
γηθέω { V } 2
1879 HOM 1 255
2435 HOM 1 330
γῆρας { N+Com } 2
1062 HOM 3 150
201 HOM 1 29
νηράσκω { V } 1
```

4459 HOM 2 663

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνον, μηκέτι νῦν δήθ΄ αὖθι θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· τῷ δ΄ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἳ δ΄ ἔχον Ἁρκαδίην Ἁχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε νηπιάχοις οἷς οὔ τι μέλει

Άχαιοί· τῶ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· «Ὠ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ προσέφη κρείων Άγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὅδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν θυμῶ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ´ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ προσέφη κρείων Άγαμέμνων· « H μὰν αὖτ΄ ἀγορῆ νικᾶς, γέρον, υἶας Άχαιῶν· αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Άθηναίη καὶ Ἄπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι δὲ κρητήρα φαεινὸν κήρυξ Ίδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα· ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν· «Ὀρσεο, Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι Τρώων θ΄ Άγαμέμνων πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι, κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν, Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, αὐτὰρ ἔπειτ αγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρησι πάντες ὁμηγερέες, ἠμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· εἴσατο δὲ φθογγὴν υἶι Πριάμοιο τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν άλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι· καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς ἠύτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο ίδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος· αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηῦδα· «Τίς δ΄ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν σκοπὸς ἶζε ποδωκείησι πεποιθώς, τύμβω ἐπ΄ ἀκροτάτω Αἰσυήταο γέροντος, δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί· τῶ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας κατὰ φρένα μή σε παρείπη ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ άλίοιο γέροντος· ἡερίη γὰρ σοίγε παρέζετο καὶ λάβε γούνων· τῆ σ΄ ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα. Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἶζε γερόντων Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος· τοὺς ὅ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίω υἶι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν ῥὰ μάλιστα γερόντων τῖ Ἁγαμέμνων· τῶ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος· «Εὕδεις, Ἁτρέος υίὲ ές ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς φάτο, ῥίγησεν δ΄ ὁ γέρων. ἐκέλευσε δ΄ ἑταίρους ἵππους ζευγνύμεναι· τοί δ΄ ὀτραλέως ἐπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὦμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ δαὴρ αὖτ΄ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ΄ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὤς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὂ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθω· βῆ δ΄ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ΄ ἔπειτ΄ δηλήσηται· αἰεί δ΄ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, οἶς δ΄ ὁ γέρων μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει, ὅπως ὅχ΄ ἄριστα μετ΄ ἀμφοτέροισι άλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· χωόμενος δ΄ ὁ γέρων πάλιν ὤχετο· τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ

τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄, ἔτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν, Γἢ τε καὶ Ἡελίω· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὅρκια τάμνῃ αὐτός,

μετέειπεν· «"Ω πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἱκάνει· ἤ κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κε[ν] κεχαροίατο θυμῷ, εἰ σφώιν εὖρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἁχιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον

πεπνυμένω ἄμφω, εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι, γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ΄ ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεπίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ΄ ὕλην σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος

ένὶ μεγάρω ἐυπήκτω, αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος· αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὅ γε λαὸν ἀγείρας βῆ

3255 HOM 2 471

5899 HOM 2 876

Γλαῦκος { **N+Ant** } 1

Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μηόνας ἦγον ὑπὸ Τμώλω γεγαῶτας. Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων, οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ΄ ὄρος δύναι δόμον Ἄιδος εἴσω, ἡμῖν δ΄ αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μένας κορυθαίολος Ἔκτωρ ἄψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ

υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· τῷ δ΄ οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ΄ ἀνὴρ κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ γὰρ έοικώς ἔζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ΄ ἰὸν ἔηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄ ἀργυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, αὐτὰρ ἔπειτ΄ αὐτοῖσι έμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.» Ὠς φᾶτο· Πηλεΐωνι δ΄ ἄχος γένετ΄, ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ΄ ἠὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ἡύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Άλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη νένετ΄ ἡώς. καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες πάντες ἅμα. Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· όππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ΄ ἀνέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει, ὅπως ὅχ΄ ἄριστα μετ΄ ἀμφοτέροισι νένηται.» ἵΩς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἐχάρησαν Ἀχαιοί τε Τρῶες τε ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀίζυροῦ πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν; ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἦς ἐπέπιθμεν· αὕτως γάρ ῥ΄ ἐπέεσσ΄ τὸν δ΄ οὔ ποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων, ὅτ΄ ἀν ἔνθ΄ ἢ ἔνθα γένωνται· ἀνστάντες δ΄ ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας, κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίω ἀνθεμόεντι μυρίοι, ὅσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα χίνεται ὤρη. Ἡύτε μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά, αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν Κάλχας δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε· «Τίπτ΄ ἄνεω ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί; ἡμῖν μὲν τόδ΄ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον νενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ´, οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἠδ´ ἐνένοντο ἐν Πύλω ἠναθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀνορήσατο καὶ έρέειν κορυθαιόλος Έκτωρ.» ኺς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ΄ ἐγένοντο ἐσσυμένως· Έκτωρ δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ´, οἱ δ´ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενὲλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν· ἀλλὰ τά γ΄ οὐκ΄ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς· οὖτός τ΄ ότι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἤνερθεν ὁμηνερέες τ΄ ἐνένοντο. τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀγιλλεύς⋅ «Ἀτρεΐδη, νῦν ἄμμε

Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἀχαιούς, οὕς κεν εὖ γνοίην καὶ τοὔνομα μυθησαίμην· δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορα θ΄ κατηφείην δέ σοι αὐτῷ; Οὐκ ἄν δὴ μείνειας Ἀρηίφιλον Μενέλαον; Γνοίης χ΄ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ άλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, γνω δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων ἣν ἄτην, ὅ τ΄ ἄριστον Ἀχαιων οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν Ἅργος δ΄ ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ὄς τέ νυ λαῶν ἠδ´ ὄς κ´ ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται· γνώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις, ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίη πολέμοιο.» άρηνη, φῦλα δὲ φύλοις εἰ δὲ κεν ὡς ἔρξης καί τοι πείθωνται Ἁχαιοί, γν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν ἡδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς τώ γ΄ ἀντιβίοισι βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ΄ ἐρέοντο· αὐτὰρ ὂ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄· οὔ τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ´ Ἁχιλλεύς. Μετὰ δ´ ἐτράπετ´, αὐτίκα δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄ Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα

αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν ὥρη ἐν εἰαρινῆ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἁχαιοὶ ἐν πεδίω ἵσταντο διαρραῖσαι

δ΄ Άχιλλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. Σαρπηδὼν δ΄ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος.

```
γλαυκῶπις {Α} 5
3094 HOM 2 446
1202 HOM 2 172
1977 HOM 2 279
1515 HOM 1 206
1168 HOM 2 166
Γλαφύραι { N+Top } 1
4794 HOM 2 712
γλαφυρός { A } 7
3498 HOM 2 516
4582 HOM 2 680
4060 HOM 2 602
4937 HOM 2 733
857 HOM 3 119
633 HOM 2 88
3140 HOM 2 454
γλυκύς {Α} 7
3134 HOM 2 453
1836 HOM 1 249
4405 HOM 1 598
989 HOM 3 139
3151 HOM 3 446
516 HOM 2 71
4487 HOM 1 610
γλῶσσα { N+Com } 3
5415 HOM 2 804
3379 HOM 2 489
1834 HOM 1 249
```

γνωστός { **A** } 1 1245 HOM 3 174

3870 HOM 2 573

3001 HOM 1 407

Γονόεσσα { N+Top } 1

γόνυ { N+Com } 4

οί δ΄ ἀμφ΄ Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη αἰγίδ΄ ἔχουσ΄ ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε, τῆς ἑκατὸν θύσανοι ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἀγχοῦ δ΄ ἰσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν΄ Ὀδυσσεῦ, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς ἀνὰ δ΄ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, ὡς ἄμα θ΄ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Ἡλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ΄ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ΄ Ἀθήνη, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα· [one verse is missing in the

ἔποντο. Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, τῶν ἦρχ΄ Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἕνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τὸν

Ἄρηι κρατερῷ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρῃ· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, υἱέες Ἰφίτου Θεσσαλοῦ υἶε δύω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον, οἵ τ΄ Ἄλον οἵ τ΄ τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· τῷ δ΄ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἳ δ΄ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ, Αἰπύτιον παρὰ παῖδες ἰητῆρ΄ ἀγαθὼ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων· τοῖς δὲ τριάκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἳ δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον Ἀστέριον τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὂ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἁγαμέμνων νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἡδ΄ ἄρν΄ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὂ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ Ἁγαμέμνονι δίῳ. Ἱρις δ΄ ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί. Ἡτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ΄ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν· αἱ μέν τ΄ ἔνθα μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ΄ ἡὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ἡτότε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην οὔρεος ἐν

καρδίῃ ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ΄ ἠὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ἡύτε πῦρ ἀίδηλον ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή· τῷ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ΄, οἴ οἱ πρόσθεν ἄμα χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ ὂ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν ἀνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων· ἄσβεστος δ΄ ἄρ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, ὡς σεῖο· τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.» Ὠς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἡδὲ τοκήων· αὐτίκα δ΄ ἀργεννῆσι δ΄ ἐν Κραναῆ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ.» Ἡ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἴπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν·" ὡς ὁ μὲν εἰπὼν ἄχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. Άλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν· πρῶτα δ΄ ἐγὼν ἔπεσιν ὂν λέχος ἤι΄ Όλύμπιος ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι· ἔνθα καθεῦδ΄ ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἡρη, τέλος σὺν θεῷ τῆς α

πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι, ἄλλη δ΄ ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων· τοῖσιν ἔκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἶσί περ ἄρχει, τῶν δ΄ δ΄ οὐκ ἄν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή· τῷ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ΄,

θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υἱέι σῷ ἑπόμην, θάλαμον γνωστούς τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν· ἀλλὰ τά γ΄ οὐκ΄ ἐγένοντο· τὸ

ἄρ΄ Ἄδρηστος πρῶτ΄ ἐμβάσιλευεν, οἵ θ΄ Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν Πελλήνην τ΄ εἶχον ἠδ΄ Αἴγιον ἀμφενέμοντο Αἰγιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην

θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἕζεο καὶ λάβε γούνων, αἰ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἅλα

3682 HOM 1 500 πολυδειράδος Οὐλύμποιο· καί ῥα πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων σκαιῆ, δεξιτερῆ δ΄ ἄρ΄ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα 4110 HOM 1 557 Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος ἡερίη γὰρ σοίγε παρέζετο καὶ λάβε γούνων τῆ σ΄ ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἀχιλῆα τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν 3774 HOM 1 512 νεφεληνερέτα Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ἤψατο νούνων, ὡς ἔχετ΄ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ Γόρτυν { N+Top } 1 4357 HOM 2 646 Κρητῶν δ΄ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε οἳ Κνωσσόν τ΄ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν, Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, γουνάζομαι { V } 1 καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶιμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν γουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι ὀίω,» Ὠς ἄρα φωνήσασ΄ ἀπεβήσατο, τὸν δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ 3151 HOM 1 427 Γουνεύς { N+Ant } 1 Καινεΐδαο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας· τῷ δ΄ Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί. 5034 HOM 2 748 γραῦς { N+Com } 1 2718 HOM 3 386 περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν εἰροκόμω, ἤ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώση ἤσκειν εἰρία **Γυγαία** { **N+Top** } 1 Μηόσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡνησάσθην υἶε Πυλαιμένεος, τὼ Γυναίη τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μηόνας ἦνον ὑπὸ Τμώλω νεναῶτας. Νάστης αὖ Καρῶν ἡνήσατο 5821 HOM 2 865 yuîov { N+Com } 1 249 HOM 3 34 ίδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσησ΄, ὑπό τε τρόμος ἔλαβε, νυῖα, ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, ὧς αὖτις καθ΄ ὅμιλον ἔδυ Τρώων γυναιμανής { A } 1 280 HOM 3 39 Έκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν ἀισχροῖς ἐπέεσσιν· «Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά, αἴθ΄ ὄφελες ἄγονός τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι· καί κε τὸ γυνή { N+Com } 17 1451 HOM 3 204 μήδεα πυκνὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ Άντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα· «Ὠ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ 3087 HOM 3 438 δαμασθῆς.» Τήνδε Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε· «Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνη, κεῖνον δ πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας, μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ΄ εὐειδέ΄ ἀνῆγες ἐξ ἀπίης, γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατρὶ τε σῷ μέγα πῆμα πόληί 342 HOM 3 48 έξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἁχαιῶν, ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι, ἥν τ΄ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν 1626 HOM 2 232 525 HOM 3 72 δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην 669 HOM 3 93 δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, οἱ δ΄ ἄρα 2043 HOM 2 289 εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· ὥς τε γὰρ ἢ παίδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[ς] ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις; πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἁχαιοὶ πρωτίστω δίδομεν, εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον 1588 HOM 2 226 ἀγόρευον· «Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς τοιῆδ´ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ´ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὣς τοίη 1112 HOM 3 157 καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆσ΄ ἐγχείησι μαχήσοντ΄ ἀμφὶ γυναικί· τῶ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ΄ ἔποιτο· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ 1801 HOM 3 254 1224 HOM 3 171 βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς φίλος πάις ἔνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τὸν ὑπ΄ Ἀδμήτω τέκε δῖα γυναικῶν Ἅλκηστις Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. Οἴ δ΄ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην 4811 HOM 2 714 1632 HOM 3 228 ήδ΄ εὐρέας ὤμους;» Τόν δ΄ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Οὖτος δ΄ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἁχαιῶν· Ἰδομενεὺς δ΄ ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι 2991 HOM 3 423 ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο, ἥ δ´ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν· τῆ δ´ ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη ἀντί´ Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε ἀπεβήσατο, τὸν δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός, τήν ῥὰ βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄγων ἱερὴν 3168 HOM 1 429 1806 HOM 3 255 μακρῆσ΄ ἐγχείησι μαχήσοντ΄ ἀμφὶ γυναικί· τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ΄ ἔποιτο· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην

```
2571 HOM 1 348
                                    δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἁχαιῶν· ἥ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἁχιλλεὺς δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθείς, θῖν΄ ἐφ΄ ἁλὸς πολιῆς,
Γυρτώνη { N+Top } 1
4974 HOM 2 738
                                      άμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ Ἅγρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο, Ὅρθην Ἡλώνην τε πόλιν τ΄ Ὀλοοσσόνα λευκήν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε
δαήρ { N+Com } 1
                                      Άναμέμνων, ἀμφότερον βασιλεύς τ΄ ἀναθὸς κρατερός τ΄ αἰχμητής· δαὴρ αὖτ΄ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος. εἴ ποτ΄ ἔην νε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ νέρων ἡνάσατο φώνησέν
1284 HOM 3 180
δαΐζω { V } 1
2891 HOM 2 416
                                          δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα. Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῶ ῥωναλέον· πολέες δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν ἑταῖροι ποηνέες ἐν κονίησιν ὀδὰξ λαζοίατο
δαιμόνιος { Α } 4
                                            τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ· «Δαιμόνι΄ ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ΄ ἀπτόλεμος καὶ
1401 HOM 2 200
1323 HOM 2 190
                                          ἄνδρα κιχείη, τὸν δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· «Δαιμόνι΄ οὔ σε ἔοικε κακὸν ὣς δειδίσσεσθαι, ἀλλ΄ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς·
4131 HOM 1 561
                                         Άχαιῶν.» Τήν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ
2812 HOM 3 399
                                       μαρμαίροντα, θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν; ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ
δαίμων (δαιμόνιον) { N+Com } 2
                                      Άθηναίης· ἥδ΄ Οὔλυμπόνδε βεβήκει δώματ΄ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. Πηλεΐδης δ΄ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔ πω
1639 HOM 1 222
                                            έανῶ ἀργῆτι φαεινῶ σιγῆ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. Αἵ δ΄ ὅτ΄ Ἁλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ΄ ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα
2969 HOM 3 420
δαίνυμι { V } 3
4431 HOM 1 602
                                           ποιπνύοντα. ៏Ως τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἢν ἔχ΄ Ἀπόλλων,
3443 HOM 1 468
                                   έρύσαντό τε πάντα. Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, δαίνυντ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
                                    έρύσαντό τε πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαίτα δαίνυτ΄. οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο. τοῖς
2994 HOM 2 431
δάϊος \{A\} 2
2884 HOM 2 415
                                        πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα, Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῶ ῥωγαλέον· πολέες δ΄ ἀμφ΄
3679 HOM 2 544
                                       κομόωντες, αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀθήνας εἶχον,
δαίς { N+Com } 8
3442 HOM 1 467
                                          έρύσαντό τε πάντα. Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, δαίνυντ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον
2993 HOM 2 430
                                          έρύσαντό τε πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαῖτα δαίνυτ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον
                                        Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ΄ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἔποντο· δωδεκάτη δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ΄
3128 HOM 1 424
                                      φίλω ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὃ γὰρ πολὺ
4275 HOM 1 579
                                             πόνου τετύκοντό τε δαΐτα, δαίνυντ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο
3448 HOM 1 468
2999 HOM 2 431
                                     παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαῖτα δαίνυτ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος
                                    πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἣν ἔχ΄ Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄, αἳ ἄειδον
4436 HOM 1 602
4246 HOM 1 575
                                       θνητών ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶ. Μητρί δ΄ ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ
δαΐφρων { Α } 3
168 HOM 2 23
                                      τῶ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος· «Εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο; Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται
```

3362 HOM 2 487

δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ΄ Ἁχιλλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. Σαρπηδὼν δ΄ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἀπὸ

βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει ὀτρύνουσ΄ ἰέναι Διὸς ἄγγελος· οἵ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο

ο δ΄ ἄρ ἔζετο τάρβησέν τε, ἀλγήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ΄ αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμῳ πλῆξεν· ὅ δ΄ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμῶδιξ δ΄ αἰματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· ὁ δ΄ ἄρ ἔζετο δ΄ ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὁθόνησιν ὤρματ΄ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴη, ἄμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἔποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ΄

δ΄ ἀνέδυ πολιῆς ἀλὸς ἠύτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ ἡτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρρας.» Ὠς φᾶτο δακρυχέων, τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν άλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·

νῆας Ἀχαιῶν· ἥ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἁχιλλεὺς δακρύσας έτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθείς, θῖν΄ ἐφ΄ ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα

ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμῷ καὶ λοιμὸς Ἁχαιούς· ἀλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀφραδέως· μή πως τάχ΄ ὑπ΄ αὐτοῦ δουρὶ δαμασθῆς.» Τήνδε Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε· «Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὅ με πρότερος κάκ΄ ἔοργε, δῖον Ἁλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ΄ ὑπὸ χεροὶ δάμασσον, ὄφρά τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα μύθῳ· «Ἡλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ΄ ὀλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὂς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν γ΄ εὔχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σῆ τε· «Ὠ μάκαρ Ἁτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἁχαιῶν. Ἡδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα ἴδον πλείστους οἰωνιστής· ἀλλ΄ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς ἡύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ΄ Ἁχιλλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.

Έλένη λευκωλένω ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη γαλόω, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν δ΄ Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων, Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος

μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, βῆ τῷ ὅ γ΄ ἐρεισάμενος ἔπε΄ Ἀργείοισι μετήυδα· «Ὠ φίλοι ἤρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείῃ, σχέτλιος, ὂς πρὶν μέν ποιμένι λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν ἤρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εἰ κέ τι σ΄ ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ οἶσθα· οὺ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ῷ τε σύ, Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο σοὶ κοίλῃς ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις ὡς δὴ τοῦδ΄ ἔνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει, οὔνεκ΄ ἐγὼ λαὸν Ἁχαιῶν· ἡδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. Αὐτὰρ πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἷον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἴ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἄν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα

5118 HOM 2 760 τὼ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οὖτοι ἄρ ἡγεμόνες Δαναών καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αὐτῶν ἠδ΄ 4538 HOM 2 674 τ΄ ἄνακτος, Νιρεύς, ὂς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ΄ ἀμύμονα Πηλεΐωνα· ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα 391 HOM 1 56 Άχιλλεύς· τῶ νὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος ήθρη· κήδετο νὰρ. Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἤνερθεν ὁμηνερέες τ΄ ἐνένοντο, τοῖσι δ΄ 650 HOM 1 90 σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει συμπάντων Δαναῶν, οὐδ΄ ἢν Ἁγαμέμνονα εἴπης, ὂς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῶ εὔχεται εἶναι.» Καὶ παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβω θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ΄ ἱλασόμεσθα ἄνακτα, ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε΄ ἐφῆκεν.» Ὠς εἰπὼν ἐν 3273 HOM 1 444 εἰ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν, οἳ περὶ μὲν βουλῆ Δαναῶν, περὶ δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι. Άλλὰ πίθεσθ΄ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο· ἤδη γάρ ποτ 1901 HOM 1 258 έφίλησα, μέσσω δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά, Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.» Ὠς ἐφατ΄, ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα, βῆ δὲ 2942 HOM 3 417 Δαρδανίδης { N+Pat } 1 2142 HOM 3 303 μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ΄ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων· τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί· ἤτοι Δαρδάνιος { Α } 1 γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς πάις Ἁγχίσαο, Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ Ἁγχίση τέκε δῖ΄ Ἁφροδίτη ἴΙδης ἐν 5513 HOM 2 819 Δάρδανος ος ον { A } 2 3225 HOM 3 456 δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ΄ ἐπίκουροι· νίκη μὲν δὴ φαίνετ΄ Ἀρηφίλου Μενελάου· ὑμεῖς δ΄ Ἀργείην Ἑλένην 4727 HOM 2 701 ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής· τόν δ΄ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἁχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι δασμός { N+Com } 1 1207 HOM 1 166 μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ΄ ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, δατέομαι { V } 2 τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἶες Ἁχαιῶν, ἐκ δ΄ ἕλον Ἀτρεΐδη Χρυσηίδα καλλιπάρηον. Χρύσης δ΄ 2720 HOM 1 368 909 HOM 1 125 ἷδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, λαούς δ΄ οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ΄ ἐπαγείρειν. Άλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ $\Delta \alpha u \lambda i \zeta \{ N+Top \} 1$ οὶ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, οἵ τ΄ Άνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν 3521 HOM 2 520 δαφοινός { A } 1 2178 HOM 2 308 őθεν ρέεν ἀγλαὸν ὕδ[ωρ]· ἔνθ΄ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοι[νός], σμερδαλέος, τὸν [ρ΄] αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε, βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ῥα δάω { V } 2 2112 HOM 2 299 τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἡὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ 1483 HOM 3 208 τούς δ΄ ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, στάντων μὲν δέ { I+Part } 710 2551 HOM 1 346 Άχαιοί.» Ὠς φᾶτο, Πάτροκλος δὲ φίλω ἐπ΄ ἐπείθεθ΄ ἑταίρω, ἐκ δ΄ ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, δῶκε δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἁχαιῶν· ἤ 1149 HOM 2 164 πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων· σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς 1252 HOM 2 180 πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς 1318 HOM 2 189 χαλκοχιτώνων. Όν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη, τὸν δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· «Δαιμόνι΄ οὔ σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσσεσθαι, 5293 HOM 2 786 γαῖα ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Τρωσὶν δ΄ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἱρις πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίη ἀλεγεινῆ· οἵ δ΄ ἀγορὰς παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς τώ 2228 HOM 1 302

ὄν κεν ἵκωμαι. Άλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην
μή σε νοήση "Ήρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω· εἰ δ΄ ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ΄ ἀθανάτοισι
φέρον ἵπποι αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. Ἱππόθοοε δ΄ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων, τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον· τῶν ἦρχ΄
ἐπείθεθ´ ἑταίρῳ, ἐκ δ´ ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, δῶκε δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν· ἥ δ´ ἀέκουσ´ ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει ὀτρύνουσ΄ ἰέναι Διὸς ἄγγελος· οἵ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἰζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν· ἐννέα
ὄσσα δεδήει ὀτρύνουσ΄ ἰέναι Διὸς ἄγγελος· οἵ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν· ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες
ποδήνεμος ὢκέα Ἱρις πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῆ· οἵ δ΄ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι πάντες ὁμηγερέες, ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες· ἀγχοῦ δ΄
ὄρινε πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν⋅ κινήθη δ΄ ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἱκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄
δουρί.» Ὠς τώ γ΄ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν ἀνστήτην λῦσαν δ΄ ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἁχαιῶν· Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη
is missing in the manuscript] Ὠς ὄ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἵ δ΄ ἀγορήνδε αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο
θαμειαί. Έννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο, τῇ δεκάτῃ δ΄ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς· τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος ήρη⋅ κήδετο
ἀγλαὸς υἱός· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Οἵ δ΄ Ἄγρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο, Ὀρθην Ἡλώνην τε πόλιν τ΄ Ὀλοοσσόνα λευκήν,
καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ´ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην·
καλλιπάρηον, δῶκε δ´ ἄγειν· τὼ δ´ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν· ἥ δ´ ἀέκουσ´ ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθείς,
κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἔλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ΄ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήρη, ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε
χαλκοχιτώνων λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας, ἡμεῖς δ΄ ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν ἴομεν ὄφρά κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.» Ὠς
ὤμους;» Τόν δ΄ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν⋅ «Οὖτος δ΄ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἁχαιῶν⋅ Ἰδομενεὺς δ΄ ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὣς ἕστηκ΄,
ἐπ´ αὐτῶν δ´ ὠμοθέτησαν⋅ καῖε δ´ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε⋅ νέοι δὲ παρ´ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη
καὶ ὤμῳ πλῆξεν· ὄ δ΄ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμῶδιξ δ΄ αίματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· ὃ δ΄ ἄρ ἕζετο τάρβησέν τε,
οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ´ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ´ ἐθέλῃσθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
ὥς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ´, ἔδδεισε δ´ ὂ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ· βῆ δ΄ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ΄ ἔπειτ´ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ´ ὁ
ἐπαιγίζων, ἐπί τ´ ἠμύει ἀσταχύεσσιν, ὢς τῶν πᾶσ´ ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ΄ ἀλαλητῷ νῆας ἐπ´ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ´ ὑπένερθε κονίη ἵστατ´ ἀειρομένη· τοὶ δ´ ἀλλήλοισι
διὰ μετρητῷ ἐνὶ χώρῳ σείοντ´ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε· πρόσθε δ΄ Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ´ ἀσπίδα πάντοσ´ εἴσην, οὐ
αἰεί τοι μῦθοι φῖλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης⋅ πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν⋅ ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄ οὔ πω τοιόνδε
ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθ´ ὕπερθεν ἔνευεν· εἵλετο δ΄ ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. Ὠς δ΄ αὕτως Μενέλαος Ἀρήιος ἔντε΄ ἔδυνεν. Οἵ δ΄
νῆας ἐπ´ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ´ ὑπένερθε κονίη ἵστατ´ ἀειρομένη· τοὶ δ΄ ἀλλήλοισι κέλευον ἅ[πτ]εσθαι νηῶν ἠδ΄ ἑλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν, οὐρούς τ΄ ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ
ἦ θέμις ἐστί, καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω· ὑμεῖς δ΄ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» Ἄτοι ὅ γ΄ ὢς εἰπὼν κατάρ΄ ἕζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη
ἀμφὶ γυναικί· τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ΄ ἕποιτο· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται Ἄργος
τε γένηται, κτήμαθ΄ ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων Ἄργος
τε γένηται, κτήμαθ΄ ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, οἱ δ΄ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο
σφ΄ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὄδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ΄ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ΄ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων· τοῖσι δὲ Δαρδανίδης
ἀρηίφιλος Μενέλαος οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἳκοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἁχαιούς, οὕς κεν εὖ γνοίην καὶ τοὔνομα μυθησαίμην∙
κατὰ νῆας, κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο. Ἄλλος δ΄ ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος· αὐτὰρ ὂ
κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ´ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἅ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνῃ, τῶν οὐκ ἄν τι φέρῃς ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄
ὧδε δὲ ῥέξαι· πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι, ἄλλη δ΄ ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων· τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἶσί περ ἄρχει,
στη δ΄ ὄπιθεν, ξανθης δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα οἴῳ φαινομένη· τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ΄ Ἁχιλλεύς. Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄

3666 HOM 2 542	ὄζος Ἄρηος, Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων· τῷ δ΄ ἄμ΄ Ἄβαντες ἕποντο θοοί, ὄπιθεν κομόωντες, αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίῃσι θώρηκας
3815 HOM 2 565	Διομήδης καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός∙ τοῖσι δ΄ ἄμ΄ Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φώς, Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος∙
3833 HOM 2 568	ἄνακτος∙ συμπάντων δ΄ ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης∙ τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, ἀφνειόν
4390 HOM 2 652	ἡγεμόνευε Μηριόνης τ΄ ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντη⋅ τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Τληπόλεμος δ΄ Ἡρακλεΐδης ἠύς τε μέγας τε ἐκ Ῥόδου
4293 HOM 2 637	ἐνέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος· τῷ δ΄ ἄμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι. Αἰτωλῶν δ΄ ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υίός, οἳ
3931 HOM 1 533	βαθεῖαν ἀπ΄ αἰγλήεντος Ὀλύμπου, Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα∙ θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον∙ οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον,
3130 HOM 1 424	ές Ὠκεανὸν μετ΄ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἕποντο∙ δωδεκάτη δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι
3758 HOM 2 556	ἀσπιδιώτας· Νέστωρ οἷος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν· τῷ δ΄ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Αἴας δ΄ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας· [one
3074 HOM 1 417	ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
4246 HOM 2 630	Φυλεύς, ὅς ποτε Δουλίχιον δ΄ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
5028 HOM 2 747	γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας· τῷ
4342 HOM 2 644	Μελέαγρος· τῷ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Κρητῶν δ΄ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε οἳ
3614 HOM 2 534	Αὐγειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα⋅ τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οἵ δ΄
4963 HOM 2 737	τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ΄ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός⋅ τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Οἵ δ΄ Ἄγρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
3683 HOM 2 545	όρεκτῆσι μελίησι θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι∙ τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
4779 HOM 2 710	οὐδέ τοι λαοὶ δεύονθ´ ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην
3546 HOM 2 524	Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο· οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες,
5109 HOM 2 759	εἰνοσίφυλλον ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε, τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Οὖτοι ἄρ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς
4196 HOM 2 622	ήγησάθην υἷες ό μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε⋅ τῶν δ΄ Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης⋅ τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής, υἱὸς
140 HOM 2 19	ἂρ ἐπ´ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ´ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίῃ, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος· στῆ δ΄ ἂρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίῳ υἶι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν ῥὰ
2920 HOM 2 420	ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ´ ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ΄ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ ἔρυσαν μὲν
3085 HOM 2 445	Άχαιούς· οί μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα· οἱ δ΄ ἀμφ΄ Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη αἰγίδ΄
2895 HOM 2 417	Έκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν ἑταῖροι πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ
2220 HOM 2 315	ἦν ἣ τέκε τέκνα∙ ἔνθ΄ ὄ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ δ΄ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· τήν δ΄ ἐλελιξάμενος πτερύγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ
2153 HOM 2 305	νῆες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας, καλῆ ὑπὸ
1036 HOM 3 146	Κλυμένη τε βοῶπις⋅ αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὄθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἡδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ἱκετάονά τ΄, ὄζον Ἄρηος,
2935 HOM 3 416	σε μεθείω, τὼς δέ σ´ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ´ ἐφίλησα, μέσσῳ δ´ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά, Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.» Ὠς
2718 HOM 2 391	ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων· ὃν δ΄ ἄν ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα
2036 HOM 3 288	ἥν τιν΄ ἔοικεν ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εἰ δ΄ ἄν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
3173 HOM 3 449	ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν, Ἀτρεΐδης δ΄ ἀν΄ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς ἀθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα· ἀλλ΄ οὔ τις
1992 HOM 1 271	γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐγώ· κείνοισι δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό
1744 HOM 3 245	φυσίζοος αἷα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῷ
4205 HOM 1 570	"Ήρη, καί ῥ΄ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ∙ ὤχθησαν δ΄ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· τοῖσιν δ΄ ήφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ΄ ἀγορεύειν, μητρὶ
2119 HOM 1 288	περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ´ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν´ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν
2854 HOM 1 387	κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι· Ἀτρεΐωνα δ´ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ´ ἀναστὰς ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες
895 HOM 2 127	ὄσσοι ἔασιν, ήμεῖς δ΄ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί, Τρώων δ΄ ἄνδρα ἕκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν, πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο∙ τόσσον ἐγώ

4169 HOM 2 618	Ώλενίη καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐέργει, τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ΄ ἀνδρὶ ἑκάστῳ νῆες ἕποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί⋅ τῶν μὲν ἄρ΄ Ἀμφίμαχος καὶ
451 HOM 3 62	διὰ δουρὸς ὑπ´ ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνῃ νήιον ἐκτάμνῃσιν, ὀφέλλει δ´ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὡς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί· μή μοι δῶρ´ ἐρατὰ πρόφερε
3658 HOM 1 497	ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ´ ἥ γ´ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, ἠερίη δ´ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε· εὖρεν δ´ εὐ[ρ]ύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων
2647 HOM 1 359	μήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι· καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς ἠύτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν
3533 HOM 1 481	Ἀπόλλων∙ οἵ δ΄ ἱστὸν στήσαντ΄ ἀνά θ΄ ἱστία λευκὰ πέτασσαν, ἐν δ΄ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρῃ πορφυρέον μεγάλ΄ ἴαχε νηὸς ἰούσης∙ ἥ δ΄
737 HOM 1 101	μιν ίλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» "Ητοι ὄ γ΄ ὢς εἰπὼν κατάρ΄ ἕζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες
491 HOM 1 68	ήμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» Ἅτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄ ἕζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὃς ἤδη τά τ΄ ἐόντα τά τ΄ ἐσσόμενα
555 HOM 2 76	ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» Ἄτοι ὅ γ΄ ὢς εἰπὼν κατάρ΄ ἕζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ὃς ῥὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ
251 HOM 3 35	ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσῃσ´, ὑπό τε τρόμος ἔλαβε γυῖα, ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, ὣς αὖτις καθ´ ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων
405 HOM 1 58	όρᾶτο. Οἱ δ´ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τ΄ ἐγένοντο, τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Ἀτρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀίω ἂψ
4678 HOM 2 694	υἱέας Εὐήνοιο Σεληπιάδαο ἄνακτος· τῆς ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων, τάχα δ΄ ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν. Οἵ δ΄ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα Δήμετρος τέμενος,
882 HOM 3 123	ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν δ΄ Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων, Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην. Τὴν δ΄
2558 HOM 2 369	οὐκ ἀλαπάξεις, ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.» Τόν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἁγαμέμνων· «剂 μὰν αὖτ΄ ἀγορῇ νικῷς, γέρον, υἶας
4126 HOM 1 560	ώς Ἀχιλῆα τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.» Τήν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω·
607 HOM 1 84	ὄφρα τελέσσῃ, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» Τὸν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ἀκὺς Ἁχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι
2312 HOM 1 314	ύγρὰ κέλευθα, λαούς δ΄ Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν∙ οἵ δ΄ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον∙ ἔρδον δ΄ Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας
4241 HOM 2 629	Ἄρηι Φυλεΐδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς, ὅς ποτε Δουλίχιον δ΄ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Αὐτὰρ
2861 HOM 3 406	δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; Ἡσο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ΄ ἀπόειπε κελεύθους, μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας κλυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον
134 HOM 1 20	πόλιν, εὖ δ´ οἴκαδ´ ἱκέσθαι· παῖδα δ´ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ΄ ἄποινα δέχεσθαι. Άζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.» Ἔνθ´ ἄλλοι μὲν πάντες
2803 HOM 1 380	δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε∙ χωόμενος δ΄ ὁ γέρων πάλιν ὤχετο∙ τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ Ἀργείοισι κακὸν βέλος∙ οἱ
2320 HOM 1 315	ἄνωγεν· οἵ δ΄ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον· ἔρδον δ΄ Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας ταύρων ἢδ΄ αἰγῶν παρὰ θῖν΄ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο κνίση δ΄
3115 HOM 1 422	σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι μήνι΄ Ἁχαιοῖσιν, πολέμου δ΄ ἀποπαύεο πάμπαν· Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ΄ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα,
1413 HOM 2 201	ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ΄ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ΄ ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ΄ ἐνὶ βουλῆ∙ οὐ μέν πως πάντες
5577 HOM 2 828	ἀγλαὸς υίός, Πάνδαρος, ὧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν
3690 HOM 2 546	ἀμφὶ στήθεσσι∙ τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὅν ποτ΄ Ἀθήνη
2959 HOM 2 426	καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, σπλάγχνα δ΄ ἄρ΄ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο∙ αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο,
2547 HOM 3 362	ξίφος ἀργυρόηλον πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον⋅ ἀμφὶ δ΄ ἄρ αὐτῷ τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός⋅ Ἀτρεΐδης δ΄ ῷμωξεν ἰδὼν εἰς
1559 HOM 2 222	νεικείεσκε∙ τότ΄ αὖ Ἀγαμέμνονι δίῳ ὀξέα κεκληγὼς λέγ΄ ὀνείδεα∙ τῷ δ΄ ἄρ΄ Ἀχαιοὶ ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῷ∙ αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα
2197 HOM 3 311	ἐστὶν.» Ἦ ῥά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, ἂν δ΄ ἂρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο
1846 HOM 3 261	δ΄ έταίρους ἵππους ζευγνύμεναι· τοί δ΄ ότραλέως ἐπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο
1894 HOM 2 268	δ΄ αίματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· ὃ δ΄ ἂρ ἕζετο τάρβησέν τε, ἀλγήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί
4411 HOM 1 599	πᾶσιν ᢤνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων· ἄσβεστος δ΄ ἄρ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, ὡς ἴδον ήμαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. Ὠς τότε
128 HOM 2 18	τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ἀτρεΐδην Ἁγαμέμνονα· τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίῃ, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄
4191 HOM 2 621	τῶν μὲν ἄρ΄ Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάθην υῗες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε⋅ τῶν δ΄ Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης⋅ τῶν δὲ τετάρτων
2684 HOM 3 381	χαλκείῳ· τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Ἀφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμῳ εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε·
61 HOM 3 8	κῆρα φέρουσαι· ἠέριαι δ΄ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται. οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σιγῆ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν. Εὖτ΄ ὄρεος

5249 HOM 2 780	ποθέοντες φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο. Οἵ δ΄ ἄρ ἴσαν ώσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὣς τερπικεραύνῳ
320 HOM 1 46	κῆρ, τόξ´ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην· ἔκλαγξαν δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ ἐπ΄ ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος· ὅ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἕζετ΄ ἔπειτ΄
113 HOM 2 16	ἄπαντας ή Ηρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται.» Ὠς φάτο, βῆ δ΄ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε∙ καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ
864 HOM 3 120	Άγαμέμνων νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ´ ἄρν´ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὃ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ´ Άγαμέμνονι δίῳ. Ἱρις δ´ αὖθ´ Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη
3685 HOM 1 501	καί ῥα πάροιθ´ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων σκαιῆ, δεξιτερῆ δ´ ἄρ´ ὑπ´ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ
425 HOM 2 59	δὲ Νέστορι δίῳ εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ
145 HOM 2 20	δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίῃ, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίῳ υἶι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν ῥὰ μάλιστα γερόντων τῖ΄ Ἁγαμέμνων· τῷ
334 HOM 2 45	φάρος· ποσσὶ δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ
2354 HOM 3 334	στήθεσσιν ἔδυνεν οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἥρμοσε δ΄ αὐτῷ· ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
4142 HOM 2 615	ἐπὶ οἴνοπα πόντον Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἡλιδα δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ´ Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα
2993 HOM 3 424	ἐπὶ ἔργα τράποντο, ἥ δ´ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν⋅ τῇ δ΄ ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη ἀντί΄ Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα⋅ ἔνθα
2782 HOM 3 395	χορόνδε ἔρχεσθ´ ἠὲ χοροῖο νεόν λήγοντα καθίζειν.» Ὠς φάτο, τῇ δ´ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί ῥ´ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ´
4818 HOM 2 716	τέκε δῖα γυναικῶν Ἅλκηστις Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. Οἵ δ΄ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν, τῶν δὲ
2271 HOM 1 308	καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς ἑτάροισιν· Ἀτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην βῆσε θεῷ,
4551 HOM 2 676	Πηλεΐωνα∙ ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε
684 HOM 3 95	οἱ δ´ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ´, οἱ δ´ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ⋅ τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενἐλαος⋅ «Κέκλυτε
3464 HOM 1 471	έξ ἔρον ἕντο, κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, νώμησαν δ΄ ἄρα πᾶσιν ἐπ΄ ἀρξάμενοι δεπάεσσιν· οἱ δὲ πανημέριοι μολπῆ θεὸν ἱλάσκοντο καλὸν
5628 HOM 2 835	τὼ δέ οἱ οὔ τι πειθέσθην∙ κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. Οἵ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
4760 HOM 2 707	αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου όπλότερος γενεῆ· ὁ δ΄ ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος. οὐδέ τοι λαοὶ δεύονθ΄ ἡγεμόνος,
2134 HOM 3 302	οἷνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ΄ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ΄ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων· τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
53 HOM 3 7	ροάων ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι· ἠέριαι δ΄ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται. οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ ἐν θυμῷ
3898 HOM 1 529	҇Ή καὶ κυανέῃσιν ἐπ´ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων⋅ ἀμβρόσιαι δ΄ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ´ ἀθανάτοιο⋅ μέγαν δ´ ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. Τὼ γ΄
3235 HOM 3 458	ἠδ΄ ἐπίκουροι· νίκη μὲν δὴ φαίνετ΄ Ἀρηιφίλου Μενελάου· ὑμεῖς δ΄ Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ
2022 HOM 3 286	Τρῶας ἔπειθ´ Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ´ ἀποδοῦναι, τιμὴν δ´ Ἄργείοισ´ ἀποτινέμεν, ἥν τιν´ ἔοικεν ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ´ ἀνθρώποισι πέληται· εἰ δ´ ἂν
1001 HOM 3 141	ἔμβαλε θυμῷ ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων· αὐτίκα δ΄ ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν ὥρματ΄ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴη,
3773 HOM 2 559	ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας· [one verse is missing in the manuscript] Οἵ δ΄ Ἄργός τ΄ εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν, Έρμιόνην τ΄ Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
738 HOM 3 103	καὶ μοῖρα τέτυκται τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄, ἔτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν, Γῆ τε καὶ Ἡελίῳ· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε
3385 HOM 2 490	όνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο θυγατέρες,
5236 HOM 2 778	ἕστασαν· ἄρματα δ´ εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων ἐν κλισίῃς· οἵ δ΄ ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο. Οἵ δ΄ ἄρ
2294 HOM 1 311	έκατόμβην βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν ἄγων⋅ ἐν δ΄ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. Οἱ μὲν ἔπειτ΄ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, λαούς δ΄
5697 HOM 2 846	ἥρως ὄσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει. Εὔφημος δ΄ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο. Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε
2659 HOM 2 382	ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα∙ εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ἀκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς
3465 HOM 2 511	νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστῃ κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἵ δ΄ Ἀσπληδόν΄ ἔναιον ἰδ΄ Ὀρχομενὸν Μινύειον, τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἶες Ἀρηος,
1291 HOM 2 185	τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὅς οἱ ὀπήδει⋅ αὐτὸς δ΄ Ἄτρεΐδεω Ἁγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί⋅ σὺν τῷ
1403 HOM 1 191	φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὅ δ΄ Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι, ἠὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. Έως ὃ ταῦθ΄ ὤρμαινε κατὰ
2307 HOM 1 313	Όδυσσεύς. Οἱ μὲν ἔπειτ´ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, λαούς δ΄ Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν· οἵ δ΄ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον· ἔρδον

1947 HOM 3 275	αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαῖων νεῖμαν ἀρίστοις· τοῖσιν δ΄ Ἀτρεΐδης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
1386 HOM 2 198	βασιλήων, τιμὴ δ´ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.» Ὁν δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ´ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε
1423 HOM 3 200	ἀργεννάων.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα⋅ «Οὖτος δ΄ αὖ Λαερτίδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς, ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς
4516 HOM 2 671	ἀνάσσει, καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. Νιρεύς δ΄ αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐίσας, Νιρεὺς Ἁγλαΐης υἰὸς Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος, Νιρεύς, ὂς
3977 HOM 1 540	άλίοιο γέροντος· αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηῦδα· «Τίς δ΄ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλάς; αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα
2280 HOM 3 323	ἔθηκεν, τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἅιδος εἴσω, ἡμῖν δ΄ αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
871 HOM 3 121	ἄρν΄ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὂ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ Ἀγαμέμνονι δίῳ. Ἱρις δ΄ αὖθ΄ Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν δ΄
2696 HOM 3 383	δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμῳ εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε· τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργῳ ἐφ΄ ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ
2732 HOM 1 370	υῗες Ἀχαιῶν, ἐκ δ´ ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσηίδα καλλιπάρηον. Χρύσης δ´ αὖθ´ ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
1444 HOM 3 203	περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα· «Ὠ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη
1577 HOM 2 225	θυμῷ· αὐτὰρ ὂ μακρὰ βοῶν Ἁγαμέμνονα νείκεε μύθῳ· «Ἀτρεΐδη τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις; πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς
5514 HOM 2 819	καὶ ἄριστοι λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείῃσι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς πάις Ἁγχίσαο, Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ Ἁγχίσῃ τέκε δῖ΄ Ἀφροδίτη Ἵδης ἐν κνημοῖσι
2826 HOM 2 407	Ἰδομενῆα ἄνακτα, αὐτὰρ ἔπειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν, ἕκτον δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον∙ αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος∙ ἤδεε γὰρ
1511 HOM 1 206	τετελέσθαι ὀίω· ἦς ὑπεροπλίησι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· «℉λλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι,
416 HOM 3 58	ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ´ ὅσσα ἔοργας.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν Ἁλέξανδρος θεοειδής· «ἵΕκτορ, ἐπεί με κατ´ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ
2510 HOM 1 340	πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θὑει,
3616 HOM 1 492	ποτ΄ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Ἀλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ἠώς, καὶ τότε δὴ πρὸς
1042 HOM 1 143	δῖαν, ἐς δ´ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ´ ἑκατόμβην θείομεν, ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον βήσομεν· εἶς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἢ
1893 HOM 3 267	πουλυβότειραν ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο· ὤρνυτο δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν [Ἀ]γαμέμνων, ἀν δ΄ Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
2268 HOM 2 322	οἷον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ´ ἑκατόμβας, Κάλχας δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε· «Τίπτ΄ ἄνεῳ ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί; ἡμῖν μὲν
3100 HOM 3 440	θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Ἀλλ΄ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ
2560 HOM 1 347	έκ δ΄ ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, δῶκε δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν· ἥ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἁχιλλεὺς δακρύσας
3902 HOM 2 578	Άτρεΐδης· ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἔποντ΄· ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, οὕνεκ΄ ἄριστος
3968 HOM 2 588	ἀγαθὸς Μενέλαος, ἑξήκοντα νεῶν∙ ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο∙ ἐν δ΄ αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιθώς, ὀτρύνων πόλεμόνδε∙ μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ τίσασθαι
2351 HOM 3 333	θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν οἶο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἥρμοσε δ΄ αὐτῷ· ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε
2491 HOM 1 338	ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην καί σφωιν δὸς ἄγειν· τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ
2391 HOM 3 339	ὕπερθεν ἔνευεν· εἵλετο δ´ ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. Ὠς δ΄ αὕτως Μενέλαος Ἀρήιος ἔντε´ ἔδυνεν. Οἵ δ´ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, ἐς
1817 HOM 1 246	ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ΄ αὐτός· Ἀτρεΐδης δ΄ ἑτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων
3131 HOM 2 453	ὦρσεν ἑκάστῳ καρδίῃ ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι⋅ τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ΄ ἠὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ἡύτε
2909 HOM 3 412	πορσανέουσα λέχος· Τρῳαὶ δέ μ´ ὀπίσσω πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ΄ ἄχε΄ ἄκριτα θυμῷ.» Τήνδε χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη,
1541 HOM 2 220	ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ΄ ἐπενήνοθε λάχνη. Ἔχθιστος δ΄ Ἁχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἠδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ Ἁγαμέμνονι δίῳ ὀξέα κεκληγὼς
5890 HOM 2 875	ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ΄ Ἁχιλλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. Σαρπηδὼν δ΄ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων τηλόθεν ἐκ
1461 HOM 1 199	ἕλε Πηλεΐωνα οἴῳ φαινομένη· τῶν δ´ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ´ Ἁχιλλεύς. Μετὰ δ´ ἐτράπετ´, αὐτίκα δ´ ἔγνω Παλλάδ´ Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οί ὄσσε φάανθεν·
1380 HOM 1 188	ἷσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.» Ὠς φᾶτο· Πηλεΐωνι δ΄ ἄχος γένετ΄, ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ
1900 HOM 2 269	σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου∙ ὂ δ΄ ἄρ ἕζετο τάρβησέν τε, ἀλγήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ∙ οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ΄ αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν∙ ὧδε δέ
2389 HOM 2 346	ἀστεμφέα βουλὴν ἄρχευ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύω, τοί κεν Ἀχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται

817 HOM 3 113	ὀιζυροῦ πολέμοιο· καί ῥ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεἁ τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίῃ πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ΄ ἦν
1467 HOM 1 199	οὔ τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ΄ Ἀχιλλεύς. Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄ Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα
965 HOM 3 135	οἳ δὴ νῦν ἔαται σιγῆ, πόλεμός τε πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ΄ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν∙ αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς ἐγχείῃσι
2706 HOM 2 389	ίδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ΄ ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται⋅ ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων⋅ ὃν δ΄ ἄν ἐγὼν ἀπάνευθε
1473 HOM 3 207	δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἵνεκ´ ἀγγελίης σὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ⋅ τούς δ΄ ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. Ἀλλ΄
194 HOM 1 29	αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο∙ τήν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω∙ πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν
1320 HOM 1 180	σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, οὐδ΄ ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ὣς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα
2891 HOM 3 410	καί ἑ φύλασσε, εἰς ὄ κέ σ´ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ γε δούλην. Κεῖσε δ´ ἐγὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρῳαὶ δέ μ´ ὀπίσσω
4255 HOM 1 577	οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾳ. Μητρί δ΄ ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ νοεούση πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι
528 HOM 2 73	ἀνῆκεν. Ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἀχαιῶν∙ πρῶτα δ΄ ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἦ θέμις ἐστί, καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω∙ ὑμεῖς δ΄
3289 HOM 1 446	νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε´ ἐφῆκεν.» Ὠς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἐδέξατο χαίρων παῖδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην ἑξείης ἔστησαν ἐύδμητον
707 HOM 2 99	εἴ ποτ´ ἀυτῆς σχοίατ´, ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλήων. Σπουδῆ δ΄ ἔζετο, λαὸς ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων ἔστη
1501 HOM 3 211	ἔμιχθεν, στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὑρέας ὤμους, ἄμφω δ΄ έζομένων γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς∙ ἀλλ΄ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον, ἥτοι
3548 HOM 1 483	ίστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρῃ πορφυρέον μεγάλ´ ἴαχε νηὸς ἰούσης· ἥ δ´ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. Αὐτὰρ ἐπεί ρ´ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν
1736 HOM 2 247	μύθῳ· «Θερσῖτ´ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, ἵσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν· οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι,
2544 HOM 2 367	νυ λαῶν ἠδ´ ὄς κ´ ἐσθλὸς ἔῃσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται· γνώσεαι δ´ εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις, ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.» Τόν δ´
2079 HOM 2 295	ὄν περ ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέ]ωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα∙ ἡμῖν δ΄ εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῶ οὐ νεμεσίζομ΄ Ἀχαιοὺς
3162 HOM 3 447	καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.» Ĥ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἅμα δ΄ εἵπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν, Ἀτρεΐδης δ΄ ἀν΄ ὅμιλον ἐφοίτα
3206 HOM 1 435	ίστὸν δ΄ ίστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς⋅ ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν⋅ ἐκ δὲ καὶ
2985 HOM 3 423	περικαλλέ´ ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο, ἥ δ΄ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν· τῇ δ΄ ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
2689 HOM 3 382	Άφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῇ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμῳ εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε∙ τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργῳ
3921 HOM 2 581	ήρώεσσιν, οὕνεκ´ ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. Οἳ δ΄ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν, Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην
4910 HOM 2 729	Όιλῆος νόθος υίός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πτολιπόρθῳ. Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οἵ τ΄ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,
4682 HOM 2 695	ἄνακτος· τῆς ὄ γε κεῖτ´ ἀχέων, τάχα δ´ ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν. Οἵ δ´ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα Δήμετρος τέμενος, ἴΙτωνά τε μητέρα μήλων,
1376 HOM 2 197	κακὸν υῗας Ἀχαιῶν· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ΄ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.» Όν δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν
4212 HOM 2 625	ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής, υἱὸς Ἅγασθένεος Αὐγηιάδαο ἄνακτος. Οἳ δ΄ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ΄ ἱεράων νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς Ἅλιδος ἄντα, τῶν αὖθ΄
1422 HOM 1 194	τε θυμόν. Έως ὃ ταῦθ´ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἕλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ´ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήρη, ἄμφω
2086 HOM 3 295	θυμοῦ δευομένους⋅ ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός. Οἶνον δ΄ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν ἔκχεον, ἡδ΄ εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν⋅ ὧδε δέ τις
5035 HOM 2 748	Καινεΐδαο∙ τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας∙ τῷ δ΄ Ἐνιῆνες ἕποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, οἳ περὶ
5008 HOM 2 744	κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, τοὺς δ΄ ἐκ Πηλίου ὧσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἱὸς
3765 HOM 2 557	ἦεν· τῷ δ΄ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Αἴας δ΄ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας· [one verse is missing in the manuscript] Οἵ δ΄ Ἄργός
3228 HOM 1 438	πρυμνήσι΄ ἔδησαν· ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι· ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Τὴν μὲν ἔπειτ΄
2283 HOM 1 309	ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ´ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν ἄγων· ἐν δ´ ἀρχὸς ἔβη
1038 HOM 1 142	ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην θείομεν, ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον βήσομεν⋅ εἶς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ
3586 HOM 2 530	Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων∙ ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ, ἐγχείη δ΄ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς∙ οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν
134 HOM 2 18	ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα⋅ τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίῃ, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος⋅ στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς

2702 HOM 3 383	ἐν θαλάμῳ εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε∙ τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργῳ ἐφ΄ ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἄλις ἦσαν∙ χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε
2531 HOM 3 360	ἠρήρειστο∙ ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα ἔγχος∙ ὅ δ΄ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον πλῆξεν
2635 HOM 1 357	ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρρας.» Ὠς φᾶτο δακρυχέων, τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι∙ καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ
3364 HOM 1 457	ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὐέρυσαν μὲν
302 HOM 1 43	Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» Ὠς ἔφατ´ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ´ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ, τόξ´ ὤμοισιν ἔχων
1282 HOM 2 183	θεᾶς ὄπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὅς οἱ ὀπήδει· αὐτὸς δ΄ Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος
4725 HOM 2 701	καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής· τόν δ΄ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ
271 HOM 3 38	Τρώων ἀγερώχων δείσας Ἀτρέος υἰὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής. Τὸν δ΄ Έκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν ἀισχροῖς ἐπέεσσιν· «Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές,
1658 HOM 1 225	καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο· «Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ´ ἔχων, κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ´ ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι οὔτε λόχον δ´ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν
2226 HOM 2 316	τετριγώτας· μήτηρ δ΄ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· τήν δ΄ ἐλελιξάμενος πτερύγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ
3907 HOM 1 530	δ΄ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ΄ ἀθανάτοιο· μέγαν δ΄ ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. Τὼ γ΄ ὢς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα εἰς ἄλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ΄
2952 HOM 3 418	καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.» Ὠς ἐφατ´, ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα, βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ σιγῆ, πάσας δὲ Τρῳὰς
1219 HOM 3 171	ὀφθαλμοῖσιν οὐδ´ οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς
1627 HOM 3 228	ἠύς τε μέγας τε, ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ´ εὐρέας ὤμους;» Τόν δ΄ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Οὖτος δ´ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν·
1143 HOM 3 161	μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ΄ Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ· «Δεῦρο πάροιθ΄ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδῃ
2460 HOM 2 356	δὲ νέεσθαι πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, τίσασθαι δ΄ Ἑλένης ὁρμήματα στοναχάς τε· εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκονδε νέεσθαι, ἁπτέσθω ἦς νηὸς
256 HOM 2 35	ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.» Ὠς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἅ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε· φῆ γὰρ ὅ γ΄ αἰρήσειν
3161 HOM 1 428	καί μιν πείσεσθαι ὀίω.» Ὠς ἄρα φωνήσασ´ ἀπεβήσατο, τὸν δ΄ ἐλίπ´ αὐτοῦ χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός, τήν ῥὰ βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων·
1160 HOM 2 165	σοῖς δ´ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ´ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ´, οὐδ´ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ´ Ἀθήνη, βῆ δὲ κατ´
1263 HOM 2 181	σοῖς δ´ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἅλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς φάθ´, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ
20 HOM 1 4	ἔθηκεν, πολλάς δ΄ ἰφθίμους ψυχὰς Ἅιδι προίαψεν ἡρώων, αὐτούς δ΄ ἑλλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι, Διός δ΄ ἐτελείωτο βουλή⋅ ἐξ οὖ δὴ τὰ πρῶτα
2726 HOM 1 369	ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἶες Ἀχαιῶν, ἐκ δ΄ ἕλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσηίδα καλλιπάρηον. Χρύσης δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος ἦλθε
5440 HOM 2 808	πολιήτας.» Ὠς ἔφαθ´, ἵΕκτωρ δ´ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν, αἶψα δ΄ ἔλυσ΄ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί
4176 HOM 2 619	ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ´ ἀνδρὶ ἑκάστῳ νῆες ἕποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ´ Ἁμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάθην υἶες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄
453 HOM 2 63	βουληφόρον ἄνδρα, ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε∙ νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα∙ Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει∙
184 HOM 2 26	βουληφόρον ἄνδρα ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει·
129 HOM 1 20	ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ´ οἴκαδ΄ ἱκέσθαι· παῖδα δ΄ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ΄ ἄποινα δέχεσθαι. Άζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.» Ἔνθ΄
4139 HOM 1 562	νεφεληγερέτα Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εἰ δ΄
3559 HOM 2 526	νῆες ἕποντο∙ οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες, Βοιωτῶν δ΄ ἔμπλην ἐπ΄ ἀριστερὰ θωρήσσοντο. Λοκρῶν δ΄ ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας, μείων, οὔ τι
3710 HOM 2 549	ὄν ποτ΄ Ἀθήνη θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Ἀθήνῃσ΄ εἶσεν, ἑῷ ἐν πίονι νηῷ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἰλάονται κοῦροι
4840 HOM 2 719	τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς ἑπτὰ νεῶν⋅ ἐρέται δ΄ ἐν ἑκάστῃ πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο
3138 HOM 3 445	έξ ἐρατεινῆς ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι, νήσῳ δ΄ ἐν Κραναῆ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῆ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.» μ ῥά,
3226 HOM 2 467	ύπὸ χθὼν σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων⋅ ἔσταν δ΄ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι μυρίοι, ὅσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ. Ἡύτε
645 HOM 3 90	Άχαιοὺς τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ, αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον οἴους ἀμφ΄ Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι⋅
2002 HOM 3 283	καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ΄ ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν· εἰ δέ κ΄ Ἀλέξανδρον κτείνη ξανθὸς Μενέλαος, Τρῶας
4112 HOM 2 610	τῶν ἦρχ΄ Ἁγκαίοιο πάις κρείων Ἁγαπήνωρ, ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ΄ ἐν νηὶ ἑκάστῃ Ἁρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν· αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ
i	

1814 How 1 23 εξι΄ τὰ ντολλοί όρ' Εκτορος όντρος korno, loria μέν σταλκοπο, θέσαν ξ΄ έν νη μαλοίνη, jorno δ΄ i σταδοιη πλάσουν προτένοιον σύφεν έπας ας "Ως φάτο Πράδος, μαλούν στη 1241 1821 που 1841 μα 1241 ξ΄ μπουα, θετή ός μεν τέμη έξιστ ο 'σραθούς, μαλούν στι δενέδους χατόνας κάδους το 'δ άρειστον Άχοικου' κόδού έπας ας "Ως φάτο Πράδος, μαλούν στο 1840 μα 1840		
1	3194 HOM 1 433	ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνῃ, ἱστὸν δ΄ ἱστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς
455 100 / 2 802	1794 HOM 1 243	εὖτ´ ἄν πολλοὶ ὑφ´ εκτορος ἀνδροφόνοιο θνήσκοντες πίπτωσι σὺ δ´ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος ὅ τ´ ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης,
1980 HOM 3 126 ἐν μεγάρψ ἡ δὲ μέγαν Ιστόν ὑφαινε, δίπλακα πορφυρέτν, πολέας δ' ε νέπασσεν άεθλους Τρώων θ' Ιπιποδομων καί Αχαιῶν χαλκοχπίνων, οὺς εθεν εἰνεκ' 21981 HOM 1279 σήμαν' οἱ γέρ ξεφν' ἐτι σοι πείσειθαί σῶν. Άλλο δε τοι ἐρέω, οἱ ο δ' ἐν ἐργές ποντο. Γουνές δ' εκ Κόνου ἡτη δῶν και κίκον τήρς τη δ' Ενήνες έπους όι την ἐνονέρις οὐτικα εν της εποντος του του ἐρέως του ἐρθωμοῦτοι ἱδῶν γεθον ἡτη δια και κίκον τήρς τη δ' εξ έχλευν σύν τεύχεαν όλτο χαμάξε. Τόν δ' ιὰς οἰν ἐνόησεν Αλεξεπόρος θεσεθής ἐν εν ελεκτονο λέας μετά δοίμονας άλλους. Πηλέδης δ' ἐξ έχλευν σύν τεύχεαν όλτο χαμάξε. Τόν δ' ιὰς οἰν ἐνόησεν Αλεξεπόρος θεσεθής ἐν ελεκτονο έναι εν ελεκτονο λέας μετά δοίμονας άλλους. Πηλέδης δ' ἐξονήσεν σύν τεύχεαν όλτο χαμάξε. Τόν δ' ιὰς οἰν ἐνόησεν Αλεξεπόρος θεσεθής ἐν ελεκτονο είν ελεκτονος είν είν ελεκτονο είν ελεκτονο είν ελεκτονο είν ελεκτονος είν ελεκτονο είν ελεκ	316 HOM 2 42	έξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ´ ἔχυτ´ ὀμφή· ἕζετο δ´ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ´ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος· ποσσὶ δ´ ὑπὸ λιπαροῖσιν
1948 HOM 127/4 σήμον' οὐ γὰρ ξνωγ' ἔπ σοι πείσεοθαι όιω. Άλλο δέ τοι ἐρέω, σὐ δ' ἐνί φρεσί βάλλεο σήσιν χερρί μέν οὐ π ἔγωγε μαχέσσομα εἴνεκα κούρης οὐπε σοι οὐπέ τω 904 HOM 21/40 γής ἔποντο. Γουνεές δ' ἔκ Κύφου γής δίω καί εἰκουν γίας τω 9' δ' ξέγθων ξεποντο μενεπόλεμοι τε Περαίβαι, οἱ περί Δωδώνην διανχείμερον οἰπί ἔθεντο, οἱ τ΄ δε ἐξι όλων οὐπον δε ἐξι δχώνο λον ο γωριός. Τον δ' ιῶς οὐν κόνησεν Αλέξανθορος θεσωθής ν' 203 HOM 241 18 αποναχός τε Τρωσί τε καί Δανασίσι διά κρατεράς ύσμίνας. Έγρετο 5' ἐξί ῦπνου, θείη δέ μιν άμφ' ἔχω' όμφh; ἔξετο δ' ὁρθωθείς, μαλακόν δ' ἐνέδυνε χπῶνα, 1842 HOM 1 223 βεβηκει δώματ ἐς αἰγόχοιο Δοις μετά δαμονας άλλους. Πηλείδης δ' ἐξί δρίνος αμπηροίς ἐπέεσσαν Άγρείδην προσεέπει, καί οὐ του λήγε χάλους «Προσεόπει» Ανέσους καινα το τον κάνησε το που το καί του του κάνησε το που του καινα τόμενου κατακτάμεναι μενεαίνων ἔγχει χαλκείω, τόν δ' ἐξήρησες' λοροοίπη βεία μαλ' ώς τε θεός, εκόλυψε δ' τὸ ρή ήξερι πολλή, καδ δ' είσ' ε' θελλήμω επό 1818 HOM 28 1 μίας Αχασίων π'Ος άρα φωνήσεις βουλής ἐξήρχε νέεσθαι, σί δ' ἐξήρτησες ἐλεφοντική που που κάνησε διαντικό είναι καινα είναι καινα βολούς καινα καινα το που κάνησε τα που κάνησε τα και σύλοχοτας κάνησε το τοί θε τέχου το που κάνησ	4058 HOM 2 602	κιθαριστύν· τῶν αὖθ´ ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· τῷ δ΄ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἳ δ΄ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
94. Η ΜΑ 2 749	905 HOM 3 126	ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ΄ ἐνέπασσεν ἀέθλους Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, οὓς ἔθεν εἵνεκ΄
293 HOM 3 29 Θεοειδεά φθαλμοΐαν ίδων- φάτο γαρ τίσασθαι άλείτην- αύτικα 5 εξ έχτων σύν τεύχεαν άλτο χομόξε. Τόν δ΄: ώς οὖν ένόρταν Αλέξανδρος θεοειδής έν 393 HOM 2 4 τε στονιχός τε Τρυσί τε καί Δανοσίσι όλα κραττερός ύσμινας. Τέγμον το είνας δερθακείος μάνα καν δ΄ ενέδυνε χτίσνας.	2186 HOM 1 297	σήμαιν΄· οὐ γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τῳ
1923 HOM 241 1923 βεβήκει δωματ 'ές αγίνόχοιο Δόος μετά δαίμονος άλλους. Πηλέδης δ' έξωπς άταρτηρος έπέσσαν Άγρειδην προσέεπε, και οἱ πω λήγε χόλοιο «Οινοβαρές, Ελέ28 HOM 280	5044 HOM 2 749	νῆες ἕποντο. Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας⋅ τῷ δ΄ Ἐνιῆνες ἕποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί΄ ἔθεντο, οἵ τ΄
1642 HOM 1 223	205 HOM 3 29	θεοειδέα ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν⋅ φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην⋅ αὐτίκα δ΄ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Τόν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς ἐν
428 HOM 2 806	303 HOM 2 41	τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα,
2675 HOM 3 380	1642 HOM 1 223	βεβήκει δώματ΄ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. Πηλεΐδης δ΄ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἁτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο∙ «Οἰνοβαρές,
2813 HOM 1 382 Τοῦιο δ΄ Ἀπτόλλιων εὐξαμένου ἦκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ' Αργείοισι κακόν βέλος· οἱ δέ νυ λαοί θνήσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κήλα θεοίο 2389 HOM 3 338 χάλκεον, αὐτάρ ἔπειπα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· κρατί δ΄ ἐπ' (ἰφθίμως κυνέην εὐτικτον ἔθηκεν Ἰππουριν· δεινόν δέ λόφος καθ΄ ὑπερθεν ἐνειενε εἶλετο 1515 HOM 2 25 υἰας λχαιών.» Τὰς ὅρα φωνήσας βουλής ἐξήρχε νέεσθαι, οἱ δ΄ ἐπανέστησαν πείθοντο τε ποιμέν λαῶν σκηπτούχοι βασιλήες ἐπεσσεύοντο δε λαοί. Ηὐτε 2389 HOM 3 300 παλάμησιν ἀρήρει. Γὰς δ΄ αὐτως Μενέλαος Άρηος ἐντε' ἔδυνεν. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὐν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώνων καὶ Άχαιῶν ἐστιχώνονο δεινόν 397 HOM 1 57 λεικιώλενος Ἡρη- κήδετο γάρ Δαναιών, ότι ρὰ θνήσκοντας όράτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὐν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώνων καὶ Αχαιῶν ἐστιχώνονο δεινόν 397 HOM 1 157 λεικιώλενος Ἡρη- κήδετο γάρ Δαναιών, ότι ρὰ θνήσκοντας όράτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὐν τράφ' ἐνὶ μεγάρως ἐυπήκτω, αὐτίκα πατρός ἐσίο φίλον μήτρωα κατέκτα ήδη 1231 HOM 1 169 τε ἐρχομ' ἔχων ἐπὶ νήτας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νὖν εἰμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ ὑπολύ φέρτερὸν ἐστι οἰκαδ' ϊμεν αὐν νηισί κορωνίνη, οὐδέ σ΄ ὁια ἐνθάδ' ἀπμος ἐών 124 HOM 1 158 μθθψ βὴ δ΄ ἀκέων παρά θίνα πολυφλοίοβοιο θαλάσσης: πολλά δ΄ ἐπειθ' ἰκανον όθι Σκαιαί πίλαι ήσαν. Οἱ δ΄ ἀρψί Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἡδε Ουμόπην 242 HOM 1 35 μθθψ βὴ δ΄ ἀκέων παρά θίνα πολυφλοίοβοιο θαλάσσης: πολλά δ΄ ἔπειτα χάλος λάβεν, αίψα δ΄ ἀγραίς Απόλλων ἀνακτι, τον ήνικομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί μευ ἐκατόμβην ἐξείης ἐστησαν ἐυδιμητον περί βωμόν, χερνίψανο δ΄ ἔπειτα ἐπειθ ὶ κανον όθι Σκαιαί πίλαι ήσαν. Οἱ δ΄ ἀρψί Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἡδε Ουμόπην 124 ἐκατοιο. Αμπίκ ἐγων πρώτος κελόμην θεον ἰλάσκες ἀρίλος λάβεν, αίψα δ΄ ἀναστας ἡπείλητες μύθον, ὁ δή τετελεσμένος ἐστίν τήν μέν ἐκατόμβην ἐξείης ἔστησαν ἐυδιψη περθε φοξός ἐγην κεράμλην ψεδήν δ΄ ἐπετα χάλος λάγεν, αἰνάν δ΄ ἀνραίτης ἐγωλιστο διά Χρύσης τινό κόρι ἐνελεν τοἱ δ΄ ἀρλος λάγεν τι διαθού καλεί καινό κάρι καλιλί κακώς ἀρὶει, κραπερό δ΄ ἐπὶ μύθον ἐπελλε· κώδη, αε γέρον κόρη κόρι τι τινανόμενο λότο τι πόλλον εὐτελενε τοἱ	5426 HOM 2 806	ἀνθρώπων· τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἶσί περ ἄρχει, τῶν δ΄ ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ δ΄ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν, αἶψα
2398 HOM 3 336	2675 HOM 3 380	αὐτὰρ ὃ ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων ἔγχει χαλκείῳ⋅ τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Ἀφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῇ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμῳ
161 HOM2 85	2813 HOM 1 382	τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ Ἀργείοισι κακὸν βέλος∙ οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
298 ΗΟΜ 3.940 παλάμηφιν ἀρήρει. Ὠς δ΄ αἴτως Μενέλαος Άρήιος ἔντε' ἐδυνεν. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν όμιλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώων καὶ Άχαιῶν ἐστιχόωντο δεινόν 397 ΗΟΜ 157 λευκώλενος Ἡρη: κήδετο γάρ Δαναῶν, ὅπ ῥά θνήσκοντας όρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ῆγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο, τοία δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ώκυς Αχιλλεύς: 4445 ΗΟΜ 2 681 Σελλήεντος πέρσας ἀστεα πολλά διοτρεφέων αἰζηῶν. Νῶν εἰμ Φθίην δ΄, ἐπεὶ σῦν ῆγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο, τοία δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ώκυς Αχιλλεύς: 4445 ΗΟΜ 2 681 τε ἐρχομ' ἔχων ἐπὶ γίας, ἐπὴν κε κάμω πολεμίζων. Νῶν εἰμ Φθίην δ΄, ἐπεὶ πολῦ φέρτερὸν ἐστι οἰκαδ' ἡμεν σύν νημαί κορωνίσην, οὐδέ σ' ὁἰω ἐνθάδ' ἀπιμος ἐων 1028 ΗΟΜ 3 145 δῦ' ἔποντο, Αίθρη, Πιτθήρος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπης σίψα δ' ἐπειὰ ἴκανον δθι Σκαιαὶ πίλαι ήσαν. Οἱ δ΄ ἀμφί Πρίαμον καὶ Πάνθονο ηδέ Θυμοίτην 1028 ΗΟΜ 3 145 μύθω; βῆ δ΄ ἀκέων παρά θίνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης: πολλά δ' ἔπειπ ακίο υλοχύτας ἀνέλοντο τοία δέ Χρύσης μεγάλ. εὐχετο χέῖρας ἀνασχών· «Κλῦθί 1935 ΗΟΜ 1 489 ἐκατοιο, Αύτίκ' ἐγώ πρῶτος κελόμην θεόν ἱλάσκεσθαι: Ἁτρεῖωνα δ' ἔπειτα χάολς λάβεν, σίψα δ' ἀναστάς ἡπείλησεν μύθων, ὁ δή τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μέν ἐπίστο Αυτίκ' ἐγώ πρῶτος κελόμην θεόν ἱλάσκεσθαι: Ἁτρεῖωνα δ' ἔπειτα χάολς λάβεν, σίψα δ' άναστάς ἡπείλησεν μύθων, ὁ δή τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μέν ἐπίστηθος συνοχωκότε· αὐτάρ ὑπερθε φοξός ἔην κεφαλήν, ψεδη δ΄ ἐπειτα χάολς λάβεν, σίψα δ' άναστάς ἡπείλησεν μύθων, ὁ δή τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μέν ἐπίστηθος συνοχωκότε· αὐτάρ ὑπερθε φοξός ἔην κεφαλήν, ψεδη δ΄ ἐπειτα χάολς λάβεν, σίψα δ' άναστάς ἡπείλησεν μύθων, ὁ δή τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μέν ἐπίστηθος συνοχωκότε· αὐτάρ ὑπερθε φοξός ἔην κεφαλήν, ψεδη δ΄ ἐπειτα χάολς λάβεν, σίψα δ΄ άχλη μάλατ' ἡν ἡδ' Όδισηὶ: τὰ τυτισκόμενοι λάσσασ τ' ἔβαλλον· αὐτάρ δ οὐκ Ατρείδη Αγαμέμνονι ἡνδανε θυμώ, ἀλλά κακώς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπειταχοίον κάρη κομόωντες Άχιοιὶ ἰσίοίν τε πιτισκόμενοι λάσσα τ' ἔβαλλον· αὐτόρ δ΄ οὐκ Αντείδη Αγαμένον κάνοι το δια καλίν το διαθονό πολι πού αλος άτρυνοι πλονο είθαν πολιο δ' ἀνρονι πολιν ψεστικι» Το οὐκ Αγκοίνοι δια τι μοθον	2369 HOM 3 336	χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε∙ κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν∙ δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν∙ εἵλετο
387 HOM 1 57	615 HOM 2 85	υἷας Άχαιῶν.» Ὠς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οἵ δ΄ ἐπανέστησαν πείθοντο τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί. Ἡύτε
445 HOM 2 661 Σελλήεντος πέρσας ἄστα πολλά διοτρεφέων αίζηῶν. Τληπόλεμος δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρω ἐυπήκτω, αὐτίκα πατρὸς ἐσῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ήδη 1231 HOM 1 169 πε ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειη πολῦ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδε σ΄ όἰω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐων 1028 HOM 3 145 Δῦ΄ ἔποντο, Αίθρη, Ππθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αίψα δ΄ ἔπειθ' ἵκανον δθι Σκαιαί πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην 242 HOM 1 35 μύθω [.] βῆ δ΄ ἀκέων παρὰ θίνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ΄ ἔπειτ 'απάνευθε κιῶν ἡρᾶθ' ὁ γεραιός Απόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡυκομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί 3308 HOM 1 449 ἐκατοιο. Αὐτικ' ἐγώ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱάσκεσθαι- Άτρεῖωνα δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσὶ δὲ Χρύσης μεγάλ · ἔὐχετο χεῖρας ἀνασχών «Κλῦθί 1337 HOM 2 219 ἐπὶ στήθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθε φοξός ἔην κεφαλήν, ψεδνή δ΄ ἐπεινήνοθε λάχνη. Έχθιστος δ΄ Άχλή μάλιστ' ἦν ήδ΄ Όδυσῆι- τὼ γάρ νεικείεσκε· τότ' αῦ 1357 HOM 3 79 φόλογγας, μέσσου δουρός ἐλών- τοἱ δ΄ ἰδρύθησαν ἀπαντες. Τῷ δ΄ ἐπεινήνοθε λάχνη. Έχθιστος δ΄ Αχλή μάλιστ' ἢν ήδ΄ Όδυσῆι- τὼ γάρ νεικείεσκε· τότ' αῦ 1573 HOM 1 326 σύν πλεόνεσσι- τὸ οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» 'Ως εἰπών προῖει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγώ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῶν δηθώνοντα ἢ 2400 HOM 1 326 σύν πλεόνεσσι- τὸ οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» 'Ως εἰπών προῖει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τῶ δ΄ ἀκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἀλός ἀτρυγέτοιο, Μυμμιδόνων δ΄ ἐπὶ τε 2792 HOM 1 379 σύκ Ατρείδη Αγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ, ἀλλά κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τῶ δ΄ άκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἀλός ἀτρυγέτοιο, Μυμιδονών δ΄ ἐπὶ τὰ πολιδικον τοῦ δ΄ όρον κεῆθε· νέοι δ΄ μα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 3398 HOM 1 462 ἐκάλυψαν δίπιναν ποιήσανες εἰπ ἀλλός ἀτρυγέτοιο, Μυρικόνων δ΄ ἐπὶ πάντ ἐπέταλτο ἀνασσέμεν Αίπωλοῖοι· τῷ δ΄ ἀμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 3413 HOM 1 389 ἀπούρας, Άλλὰ σὰ πὲρ μιν πῖσον, Οίλψητ]ιε μητίτες ἐπό το ψοθός όγερον, ἐπὶ δ΄ αίθοντο κονο λεῖβε· νέοι δὲ παρί αὐτον ἔχον πεμπώβολα χεροίν. 3414 HOM 1 599 ἀπούρας	2398 HOM 3 340	παλάμηφιν ἀρήρει. Ώς δ΄ αὕτως Μενέλαος Ἀρήιος ἔντε΄ ἔδυνεν. Οἵ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο δεινὸν
1231 HOM 1 169	397 HOM 1 57	λευκώλενος Ἡρη∙ κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τ΄ ἐγένοντο, τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς∙
1028 HOM 3 145	4445 HOM 2 661	Σελλήεντος πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. Τληπόλεμος δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ΄ ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτῳ, αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ἤδη
242 HOM 1 35 μύθω: βῆ δ΄ ἀκέων παρὰ θίνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης ·πολλά δ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε κιὼν ἡρᾶθ΄ ὁ γεραιὸς Ἀπόλλωνι ἀνακτι, τὸν ἡύκομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί 3306 HOM 1 449 ἐκατόμβην ἐξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσι δὲ Χρύσης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Κλῦθί μευ 2849 HOM 1 387 ἐκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι· Ἀτρεῖωνα δ΄ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἷψα δ΄ ἀναστὰς ἡπείλησεν μῦθον, δ δή τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν 1537 HOM 2 219 ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνή δ΄ ἐπενήνοθε λάχνη. Έχθιστος δ΄ Άχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἡδ΄ Όδυσῆι· τὼ γὰρ νεικεἰεσκε· τότ΄ αὖ 573 HOM 3 79 φάλαγγας, μέσσου δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ΄ ἱδρύθησαν ἄπαντες. Τῷ δ΄ ἐπεντόχος κοτο κάρη κομόωντες Αχαιοί ιδισίν τε πτυσκόμενοι λάεστα τ΄ ἔβαλλον· αὐτὰρ δ 165 HOM 1 25 οὐκ Ἀτρεῖδη Αγαμέμνονι ἦνδανε θυμφ, ἀλλά κακως ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· κΜή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσί κιχείω ἢ νύν δηθύνοντα ῆ 2400 HOM 1 326 σὺν Ατρεῖδη Άγαμέμνονι ἢνδανε θυμφ, ἀλλά κακως ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπὶ τε 2792 HOM 1 379 οὐκ Ατρεῖδη Άγαμέμνονι ἢνδανε θυμφ, ἀλλά κακως ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὸ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπὶ πα 3356 HOM 1 462 ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτὸν δ' ἰρυθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτὲταλτο ἀνασσέμεν Αἰπωλοῖσι· τῷ δ΄ ἀμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 3396 HOM 1 328 πὸ δ΄ ἀτοντε ἐτην παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτὲταλτο ἀνασσέμεν Αἰπωλοῖσι· τῷ δ΄ ἀμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 3418 HOM 1 328 πὸ δ΄ ἀτοντε ἐστην παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτὲταλτο ἀνασσέμεν Αἰπωλοῖσι· τῷ δ΄ ἀμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 3418 HOM 1 509 ἀπούρας, Αλλὰ σὐ πέρ μιν τῖσον, Ό[λὐμπ]με μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτὲταλτο ἀνασσέμεν Αἰπωλοῖσι· τῷ δὶ τὰνον ἔρον παρὰ τὸ κιλοῖ ἡ τὰ κιλοῖσις καὶ νῆσς ἰκσότην τὸν δ΄ ἐπονον τίθων κρόν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἐ τιμῆ,» Ὠς φᾶτο 160 HOM 1 565 ο	1231 HOM 1 169	τε ἔρχομ´ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ´, ἐπειὴ πολΰ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ´ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ´ ὀίω ἐνθάδ´ ἄτιμος ἐὼν
3306 HOM 1 449	1028 HOM 3 145	δύ΄ ἕποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὄθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
2849 HOM 1 387	242 HOM 1 35	μύθῳ· βῆ δ´ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ´ ὁ γεραιὸς Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί
1537 HOM 2 219	3306 HOM 1 449	έκατόμβην έξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσι δὲ Χρύσης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Κλῦθί μευ
573 HOM 3 79 φάλαγγας, μέσσου δουρός ἐλών· τοὶ δ΄ ἱδρύθησαν ἄπαντες. Τῷ δ΄ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Άχαιοὶ ἰοῖσίν τε τιτισκόμενοι λάεσσι τ΄ ἔβαλλον· αὐτὰρ δ οὐκ Ἀτρεῖδη Άγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ 2400 HOM 1 326 σὐν πλεόνεσσι· τὸ οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προῖει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπὶ τε 2792 HOM 1 379 οὐκ Ἀτρεῖδη Ἁγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· χωόμενος δ΄ ὁ γέρων πάλιν ῷχετο· τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, 4335 HOM 2 643 υἰέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τῷ δ΄ ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ἀμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἷνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τὸν δ΄ εὖρον παρὰ τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ 3742 HOM 1 509 ἀπούρας. Άλλὰ αὐ πέρ μιν τῖσον, Ό[λὑμπ]με μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Ἁχαιοὶ υἰόν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἐ τιμῆ,» Ὠς φᾶτο- άπου τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ΄ ἐπιπείθεο μύθῳ, μὴ νύ τοι οὺ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ολύμπῳ ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» Ἡ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἰπποδασείης, ἔλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς· ἄγχε δὲ μιν πολύκεστος ἰμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὅς ἐπίχετο κῆλα θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδως ἀγόρευε	2849 HOM 1 387	έκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι· Ἀτρεΐωνα δ΄ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ΄ ἀναστὰς ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν
165 HOM 1 25	1537 HOM 2 219	ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ΄ ἐπενήνοθε λάχνη. Ἔχθιστος δ΄ Ἁχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἠδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ
2400 HOM 1 326 σὐν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπών προῖει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπὶ τε οὐκ Ἀτρεῖδῃ Ἀγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφὶει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· χωόμενος δ΄ ὁ γέρων πάλιν ὤχετο· τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, 4335 HOM 2 643 υἰέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τῷ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 3396 HOM 1 462 ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὡμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οῖνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. 2413 HOM 1 328 τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ ἤμενον· οὐδ΄ 3742 HOM 1 509 ἀπούρας. Άλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὁ[λύμπ]]ε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Ἁχαιοὶ υἰὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἐ τιμῇ.» Ὠς φᾶτο· 4169 HOM 1 565 οὔτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ΄ ἐπιπείθεο μύθῳ, μὴ νύ τοι οὺ χραίσμωσιν ὄσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπῳ ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» Ἡ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἔλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς· ἄγχε δὲ μιν πολύκεστος ἰμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὅς 2825 HOM 1 383 ἐπ΄ Ἁργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ νυ λαοὶ θνῆσκον ἑπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε	573 HOM 3 79	φάλαγγας, μέσσου δουρὸς ἑλὼν· τοί δ´ ἰδρύθησαν ἄπαντες. Τῷ δ΄ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἄχαιοὶ ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ´ ἔβαλλον· αὐτὰρ ὃ
2792 HOM 1 379	165 HOM 1 25	οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ
4335 HOM 2 643 υἰέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τῷ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 3396 HOM 1 462 ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ἀμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρὰ τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνῃ ἤμενον· οὐδ΄ 3742 HOM 1 509 ἀπούρας. Ἁλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὁ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Ἁχαιοὶ υἰὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἐ τιμῇ.» Ὠς φᾶτο- 4169 HOM 1 565 οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ΄ ἐπιπείθεο μύθῳ, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπῳ ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν 2602 HOM 3 370 οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» Ἡ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἕλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· ἄγχε δὲ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὅς ἐπ΄ Ἁργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε	2400 HOM 1 326	σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε
3396 HOM 1 462 ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ἀμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. 2413 HOM 1 328 τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρὰ τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνῃ ἤμενον· οὐδ΄ 3742 HOM 1 509 ἀπούρας. Ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὁ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Ἁχαιοὶ υἰὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἐ τιμῇ.» Ὠς φᾶτο· 4169 HOM 1 565 οὖτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ΄ ἐπιπείθεο μύθῳ, μὴ νύ τοι οὺ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπῳ ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν 2602 HOM 3 370 οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» Ἡ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἔλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὄς 2825 HOM 1 383 ἐπ΄ Ἁργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε	2792 HOM 1 379	οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε∙ χωόμενος δ΄ ὁ γέρων πάλιν ὤχετο∙ τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν,
2413 HOM 1 328 τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ ἤμενον· οὐδ΄ ἀπούρας. Άλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὁ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Άχαιοὶ υἰὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἐ τιμῇ.» Ὠς φᾶτο· οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ΄ ἐπιπείθεο μύθῳ, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπῳ ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» Ἡ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἔλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὅς ἐπ΄ Ἁργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε	4335 HOM 2 643	υίέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος⋅ τῷ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι⋅ τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
3742 HOM 1 509 ἀπούρας. Άλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὁ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἂν Άχαιοὶ υἰὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· 4169 HOM 1 565 οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ΄ ἐπιπείθεο μύθῳ, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπῳ ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν 2602 HOM 3 370 οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» Ἡ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἔλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὅς 2825 HOM 1 383 ἐπ΄ Ἁργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε	3396 HOM 1 462	ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ´ αὐτῶν δ´ ἀμοθέτησαν⋅ καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ´ αἴθοπα οἶνον λεῖβε⋅ νέοι δὲ παρ´ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
4169 HOM 1 565 οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ΄ ἐπιπείθεο μύθῳ, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπῳ ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν 2602 HOM 3 370 οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» Ἡ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἕλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὅς 2825 HOM 1 383 ἐπ΄ Ἁργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε	2413 HOM 1 328	τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ άλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ ἤμενον· οὐδ΄
2602 HOM 3 370 οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» μ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἔλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὅς 2825 HOM 1 383 ἐπ΄ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε	3742 HOM 1 509	ἀπούρας. Άλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὁ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Ἀχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῇ.» Ὠς φᾶτο·
2825 ΗΟΜ 1 383 ἐπ΄ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε	4169 HOM 1 565	οὕτω τοῦτ´ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ´ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ´ ἐπιπείθεο μύθῳ, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ´ ἐν Ὀλύμπῳ ἄσσον ἰόνθ´, ὅτε κέν
	2602 HOM 3 370	οὐδ´ ἔβαλόν μιν.» Ĥ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἕλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὅς
2278 ΗΟΜ 1 309 καὶ οἶς ἑτάροισιν· Ἀτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν	2825 HOM 1 383	ἐπ΄ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῇσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε
	2278 HOM 1 309	καὶ οἶς ἑτάροισιν· Ἀτρεΐδης δ´ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ´ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ´ ἑκατόμβην βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν

1033 HOM 1 142	καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην θείομεν, ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον
2663 HOM 3 378	μὲν ἔπειθ´ ἥρως μετ´ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς ῥίψ´ ἐπιδινήσας. κόμισαν δ΄ ἐρίηρες ἑταῖροι· αὐτὰρ ὃ ἂψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων ἔγχει χαλκείῳ· τόν δ΄
3574 HOM 1 486	μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ´ ἡπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ´ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ ὃ μήνιε νηυσὶ
2448 HOM 3 348	ἔγχος, καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ´ ἀσπίδα πάντοσ´ εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῆ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
2646 HOM 2 381	οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἠβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα· εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω,
889 HOM 2 126	ἄμφω, Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὄσσοι ἔασιν, ἡμεῖς δ΄ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί, Τρώων δ΄ ἄνδρα ἕκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν, πολλαί
1621 HOM 1 220	ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἡ καὶ ἐπ´ ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἄψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα ξίφος, οὐδ´ ἀπίθησε μύθῳ Ἀθηναίης· ἥδ´ Οὔλυμπόνδε βεβήκει
2193 HOM 2 311	ἦκε φόωσδε, βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. ਇνθα δ΄ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα, ὄζῳ ἐπ΄ ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, ὀκτώ,
5445 HOM 2 808	δ΄ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν, αἶψα δ΄ ἔλυσ΄ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς δ΄
5452 HOM 2 809	ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς δ΄ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Ἔστι δέ τις προπάροιθε
2255 HOM 2 320	ὅς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄ ἑσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ´ ἑκατόμβας, Κάλχας
1903 HOM 1 258	τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν, οἳ περὶ μὲν βουλῆ Δαναῶν, περὶ δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πίθεσθ΄ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο· ἤδη γάρ ποτ΄ ἐγὼ καὶ
607 HOM 3 84	στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος εκτωρ.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ΄ ἐγένοντο ἐσσυμένως· Ἑκτωρ δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· «Κέκλυτέ
1837 HOM 3 259	καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς φάτο, ῥίγησεν δ΄ ὁ γέρων. ἐκέλευσε δ΄ ἑταίρους ἵππους ζευγνύμεναι· τοί δ΄ ὀτραλέως ἐπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄
226 HOM 3 32	θεοειδὴς ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ, ἄψ δ΄ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων. Ὠς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος
28 HOM 1 5	ήρώων, αὐτούς δ΄ ἑλλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι, Διός δ΄ ἐτελείωτο βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος
1520 HOM 2 217	ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἕτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην
1820 HOM 1 247	βάλε γαίη χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἕζετο δ΄ αὐτός· Ἁτρεΐδης δ΄ ἑτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ
1641 HOM 3 230	γυναικῶν· «Οὖτος δ´ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν· Ἰδομενεὺς δ΄ ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὣς ἕστηκ´, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται· πολλάκι μιν
4373 HOM 1 593	ἦμαρ φερόμην, ἄμα δ΄ ἠελίῳ καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.» Ὠς φάτο, μείδησεν δὲ
1832 HOM 2 260	ώς νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω,
1464 HOM 1 199	φαινομένη∙ τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο∙ θάμβησεν δ΄ Ἁχιλλεύς. Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄ Ἀθηναίην∙ δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν∙ καί μιν φωνήσας
5228 HOM 2 777	λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον ἕστασαν· ἄρματα δ΄ εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων ἐν κλισίῃς· οἵ δ΄ ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες φοίτων ἔνθα
3627 HOM 2 536	μέλαιναι νῆες ἔποντο Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οἵ δ΄ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες, Χαλκίδα τ΄ Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ΄ Ἱστίαιαν
3212 HOM 1 436	ὑφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς⋅ ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν⋅ ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης, ἐκ
893 HOM 3 125	κρείων Έλικάων, Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην. Τὴν δ΄ εὖρ΄ ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ΄ ἐνέπασσεν
2421 HOM 1 329	ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἁχιλεύς· τὼ μὲν
3665 HOM 1 498	κῦμα θαλάσσης, ἠερίη δ´ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε⋅ εὖρεν δ΄ εὐ[ρ]ὑοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων ἀκροτάτῃ κορυφῆ πολυδειράδος Οὐλύμποιο⋅ καί
2853 HOM 2 411	ώς ἐπονεῖτο· βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσιν δ΄ εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἁγαμέμνων· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων, μὴ
799 HOM 3 111	λεύσσει, ὅπως ὅχ´ ἄριστα μετ´ ἀμφοτέροισι γένηται.» Ὠς ἔφαθ´, οἵ δ΄ ἐχάρησαν Ἁχαιοί τε Τρῶες τε ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο∙ καί ῥ΄ ἵππους μὲν
2413 HOM 3 342	μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ΄ ἔχεν εἰσορόωντας Τρῶας θ΄ ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς· καί ῥ΄ ἐγγὺς στήτην διὰ
4064 HOM 2 603	ίππότα Νέστωρ· τῷ δ΄ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἳ δ΄ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν΄ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί, οἳ
4941 HOM 2 734	ἠδὲ Μαχάων· τοῖς δὲ τριάκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἵ δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ύπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν
1867 HOM 3 263	δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον⋅ τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες
1659 HOM 2 236	Άχαιΐδες οὐκέτ´ Άχαιοί, οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ΄ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ´ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ
380 HOM 2 52	ἀγορὴν δὲ καρηκομόωντας Ἀχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα. Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἶζε γερόντων Νεστορέῃ παρὰ νηὶ

3080 HOM 2 444	πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς· οί μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἡγείροντο μάλ΄ ὧκα· οἱ δ΄ ἀμφ´ Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ
3827 HOM 2 567	ἰσόθεος φώς, Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος∙ συμπάντων δ΄ ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης∙ τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Οἳ δὲ Μυκήνας
4300 HOM 2 638	ἀτάλαντος· τῷ δ΄ ἄμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι. Αἰτωλῶν δ΄ ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός, οἳ Πλευρῶν΄ ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλήνην Χαλκίδα τ΄
5725 HOM 2 851	ϸέοντος, Άξίου οὖ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. Παφλαγόνων δ΄ ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων, οἳ ῥὰ
3565 HOM 2 527	Βοιωτῶν δ΄ ἔμπλην ἐπ΄ ἀριστερὰ θωρήσσοντο. Λοκρῶν δ΄ ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας, μείων, οὔ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ
1840 HOM 1 250	ἀγορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή∙ τῷ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ΄, οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἠδ΄ ἐγένοντο
4708 HOM 2 699	λεχεποίην, τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε ζωὸς ἐών∙ τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα∙ τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο καὶ δόμος
1731 HOM 3 243	αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ´ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ
3489 HOM 1 475	Άχαιῶν, μέλποντες έκάεργον∙ ὁ δὲ φρένα τέρπετ΄ ἀκούων. Ἡμος δ΄ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός∙ ἦμος δ΄
4366 HOM 1 592	ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ΄ ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ΄ ἠελίῳ καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες
329 HOM 1 47	ἔκλαγξαν δ´ ἄρ´ ὀιστοὶ ἐπ´ ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος· ὅ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἕζετ΄ ἔπειτ´ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ´ ἰὸν ἕηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄
4362 HOM 1 592	μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ΄ ἦμαρ φερόμην, ἄμα δ΄ ἠελίῳ καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
1416 HOM 3 199	πηγεσιμάλλῳ ὄς τ´ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα⋅ «Οὖτος δ΄ αὖ Λαερτίδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς, ὃς
4063 HOM 1 551	ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια ήρη⋅ «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; καὶ λίην σε
3039 HOM 1 413	Άγαμέμνων ἣν ἄτην, ὅ τ´ ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἡμείβετ´ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ´ ἔτρεφον αἰνὰ
4006 HOM 1 544	οὐδέ τι πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσῃς.» Τήν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
750 HOM 3 104	δ΄ ἄρν΄, ἔτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν, Γῆ τε καὶ Ἡελίῳ⋅ Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον⋅ ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὅρκια τάμνῃ αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες
4273 HOM 1 579	πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείῃσι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ⋅ εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς ἐξ έδέων στυφελίξαι⋅ ὃ
1581 HOM 1 214	παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμῖν.» Τήνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ἀκὺς Ἁχιλλεὑς· «Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά,
831 HOM 3 115	τ΄ ἐξεδύοντο∙ τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίῃ πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Έκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν
690 HOM 2 96	Τετρήχει δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἰζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν⋅ ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς σχοίατ΄, ἀκούσειαν δὲ
3260 HOM 3 461	καὶ ἐσσομένοισι μετ´ ἀνθρώποισι πέληται.» Ὠς ἔφατ´ Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ΄ ἤνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.
1851 HOM 3 261	ζευγνύμεναι· τοί δ΄ ὀτραλέως ἐπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον· τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν
2202 HOM 3 311	καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, ἂν δ´ ἄρ´ ἔβαιν´ αὐτός, κατὰ δ´ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἄρ ἄψορροι
3014 HOM 3 427	κάθιζ΄ Έλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ΄ ἠνίπαπε μύθῳ· «Ἡλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ΄ ὀλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὃς
4397 HOM 2 653	τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Τληπόλεμος δ΄ Ἡρακλεΐδης ἠύς τε μέγας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων, οἳ Ῥόδον
1084 HOM 2 154	οὐρούς τ΄ ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἷκεν οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ΄ ἥρεον ἕρματα νηῶν. Ἔνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἡρη
2246 HOM 3 318	πάλλον έλόντες, όππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος· λαοί δ΄ ἡρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον, ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε˙ «Ζεῦ πάτερ,
3503 HOM 1 477	ἐπὶ κνέφας ἦλθε, δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός· ἦμος δ΄ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς, καὶ τότ΄ ἔπειτ΄ ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν·
3642 HOM 1 495	καὶ τότε δὴ πρὸς κλυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες πάντες ἄμα, Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ ἥ γ΄ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, ἠερίη
5091 HOM 2 756	ἔλαιον∙ ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. Μαγνήτων δ΄ ἦρχε πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός, οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον ναίεσκον∙ τῶν
5895 HOM 2 876	ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ´ Ἁχιλλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. Σαρπηδὼν δ΄ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος.
2626 HOM 2 378	έγὼν Ἀχιλεύς τε μαχεσσάμεθ΄ εἵνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων⋅ εἰ δέ ποτ΄ ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις
4212 HOM 1 571	φίλον κῆρ· ὤχθησαν δ´ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· τοῖσιν δ΄ ἵΗφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ´ ἀγορεύειν, μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων, λευκωλένῳ Ἡρῃ· «ἶΗ δὴ
592 HOM 2 82	ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ὃς μέγ΄ ἄριστος Ἁχαιῶν εὔχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν.»
1878 HOM 2 266	Ὠς ἂρ ἔφη, σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμῳ πλῆξεν· ὅ δ΄ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμῶδιξ δ΄ αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη

4349 HOM 2 645	Αἰτωλοῖσι· τῷ δ´ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Κρητῶν δ´ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε οἳ Κνωσσόν τ´ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν, Λύκτον
569 HOM 3 78	ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, μέσσου δουρὸς ἑλὼν· τοί δ΄ ἰδρύθησαν ἄπαντες. Τῷ δ΄ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι
5868 HOM 2 872	Άμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἴεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ
3290 HOM 2 477	νομῷ μιγέωσιν, ὣς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα ὑσμίνην δ΄ ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων, ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ, Ἅρεϊ δὲ
2407 HOM 2 348	νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν Ἄργος δ΄ ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν
1669 HOM 1 227	δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα λαῷ θωρηχθῆναι οὔτε λόχον δ΄ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἁχαιῶν τέτληκας θυμῷ⋅ τόδέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι⋅ ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ
121 HOM 2 17	"Ως φάτο, βῆ δ΄ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε∙ καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα∙ τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν
3517 HOM 1 479	Ήώς, καὶ τότ΄ ἔπειτ΄ ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν ἄχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων· οἵ δ΄ ἱστὸν στήσαντ΄ ἀνά θ΄ ἱστία λευκὰ πέτασσαν, ἐν
338 HOM 1 48	κινηθέντος∙ ὅ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἔζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ΄ ἰὸν ἔηκε∙ δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄ ἀργυρέοιο βιοῖο∙ οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας
1199 HOM 2 172	μελαίνης ἄπτετ´, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν´ Ὀδυσσεῦ, οὕτω δὴ
922 HOM 3 129	οὓς ἕθεν εἵνεκ´ ἔπασχον ὑπ´ Ἄρηος παλαμάων· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· «Δεῦρ´ ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι
5319 HOM 2 790	Πριάμοιο θύρησι πάντες όμηγερέες, ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ἀκέα Ἱρις· εἴσατο δὲ φθογγὴν υἶι Πριάμοιο Πολίτη, ὃς Τρώων
3199 HOM 1 434	ἐντὸς ἴκοντο, ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνῃ, ἱστὸν δ΄ ἱστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς ὄρμον προέρυσσαν
3524 HOM 1 480	εὐρὺν Ἀχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων· οἵ δ΄ ἱστὸν στήσαντ΄ ἀνά θ΄ ἱστία λευκὰ πέτασσαν, ἐν δ΄ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ
1578 HOM 1 214	τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμῖν.» Τήνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Χρὴ μὲν
13 HOM 1 3	Άχιλῆος οὐλομένην, ἣ μυρί´ Ἀχαιοῖς ἄλγε´ ἔθηκεν, πολλάς δ΄ ἰφθίμους ψυχὰς Ἄιδι προίαψεν ἡρώων, αὐτούς δ´ ἑλλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι,
3342 HOM 1 454	ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ΄ ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν∙ ἠδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ∙ ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα
1350 HOM 2 193	οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ´ οἶος νόος Ἀτρεΐδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἵψεται υἶας Ἀχαιῶν· ἐν βουλῇ δ´ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ
4468 HOM 2 664	ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος⋅ αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὅ γε λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον⋅ ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἱωνοί τε βίης
1833 HOM 3 259	Ἄργος ὲς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς φάτο, ῥίγησεν δ΄ ὁ γέρων. ἐκέλευσε δ΄ ἑταίρους ἵππους ζευγνύμεναι· τοί δ΄ ὀτραλέως ἐπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη
1296 HOM 3 181	δαὴρ αὖτ´ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ´ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ἁτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ νύ τοι
228 HOM 1 33	ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ´, ἔδδεισε δ΄ ὂ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ· βῆ δ´ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ΄
781 HOM 3 109	ὅρκια δηλήσηται· αἰεί δ΄ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, οἶς δ΄ ὁ γέρων μετέῃσιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει, ὅπως ὅχ΄ ἄριστα μετ΄ ἀμφοτέροισι
2797 HOM 1 380	θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ´ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε∙ χωόμενος δ΄ ὁ γέρων πάλιν ὤχετο∙ τοῖο δ´ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄
1968 HOM 2 278	νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.» Ὠς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ΄ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδομένη
1900 HOM 3 268	ἐστιχόωντο∙ ὤρνυτο δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν [Ά]γαμέμνων, ἀν δ΄ Ὀδυσεὺς πολύμητις∙ ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
125 HOM 1 19	θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ´ ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ´ οἴκαδ´ ἱκέσθαι· παῖδα δ´ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ´ ἄποινα δέχεσθαι. Ἁζόμενοι Διὸς υίὸν
1215 HOM 1 167	ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ
1445 HOM 1 197	λευκώλενος "Ηρη, ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε∙ στῆ δ΄ ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλεΐωνα οἴῳ φαινομένη∙ τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο∙
775 HOM 3 108	ύπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσηται· αἰεί δ΄ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, οἷς δ΄ ὁ γέρων μετέῃσιν, ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
726 HOM 3 101	πέποσθε εἵνεκ΄ ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ΄ ἀρχῆς⋅ ἡμέων δ΄ ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται τεθναίη⋅ ἄλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄,
2771 HOM 2 398	λείπει παντοίων ἀνέμων, ὅτ΄ ἄν ἔνθ΄ ἢ ἔνθα γένωνται∙ ἀνστάντες δ΄ ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας, κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο. Ἄλλος δ΄
313 HOM 2 42	ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή⋅ ἕζετο δ΄ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος⋅ ποσσὶ
1985 HOM 3 280	τίνυσθον, ὅτις κ´ ἐπίορκον ὀμόσῃ, ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ΄ ὅρκια πιστά· εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ, αὐτὸς ἔπειθ´ Ἑλένην ἐχέτω καὶ
5460 HOM 2 810	δ΄ ὦίγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς δ΄ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε
2971 HOM 3 421	ἀργῆτι φαεινῷ σιγῆ, πάσας δὲ Τρῳὰς λάθεν∙ ἦρχε δὲ δαίμων. Αἵ δ΄ ὅτ΄ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ΄ ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο, ἥ

3183 HOM 1 432	αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην. Οἵ δ΄ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνῃ,
112 HOM 3 15	ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων⋅ μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἰόντες, Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
1033 HOM 2 147	τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων∙ ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ΄ ἠμύει ἀσταχύεσσιν, ὣς τῶν
234 HOM 3 33	φίλον ἦτορ, ἄψ δ΄ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων. Ώς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσῃσ΄, ὑπό τε τρόμος ἔλαβε
1842 HOM 3 260	ρίγησεν δ΄ ὁ γέρων. ἐκέλευσε δ΄ ἑταίρους ἵππους ζευγνύμεναι· τοί δ΄ ὀτραλέως ἐπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ
1681 HOM 3 236	έλίκωπας Ἀχαιούς, οὕς κεν εὖ γνοίην καὶ τοὔνομα μυθησαίμην∙ δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορα θ΄ ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
3645 HOM 1 495	"Ολυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες πάντες ἄμα, Ζεὺς δ΄ ἦρχε∙ Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ ἥ γ΄ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, ἠερίη δ΄ ἀνέβη μέγαν
1356 HOM 2 194	Άτρεΐδαο∙ νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἵψεται υἶας Ἀχαιῶν∙ ἐν βουλῆ δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπε∙ μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἶας Ἀχαιῶν∙ θυμὸς δὲ
2757 HOM 2 396	ἀκτῆ ἐφ´ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλῳ⋅ τὸν δ΄ οὔ ποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων, ὅτ´ ἄν ἔνθ´ ἢ ἔνθα γένωνται⋅ ἀνστάντες δ΄
3736 HOM 2 553	ἐνιαυτῶν· τῶν αὖθ´ ἡγεμόνευ΄ υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· τῷ δ΄ οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ΄ ἀνὴρ κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
1778 HOM 1 241	ὄρκος· ἦ ποτ´ Ἀχιλλῆος ποθὴ ἴξεται υἷας Ἀχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν, εὖτ´ ἄν πολλοὶ ὑφ´ Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο
4337 HOM 1 588	μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ΄ οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι· ἤδη γάρ
5433 HOM 2 807	τῶν δ´ ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.» Ὠς ἔφαθ´, Ἔκτωρ δ´ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν, αἶψα δ´ ἔλυσ´ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ´ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ´
3760 HOM 1 511	ὄφρ´ ἂν Ἀχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ´ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ´ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ´ ὡς ἥψατο γούνων, ὡς
2613 HOM 1 354	τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ΄ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ γάρ μ΄ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει
779 HOM 1 108	κρήγυον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις ὡς δὴ
3367 HOM 2 488	οὐδέ τι ἴδμεν, οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν,
480 HOM 3 66	τοι ἀπόβλητ´ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὄσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ´ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. Νῦν αὖτ´ εἴ μ´ ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον
911 HOM 1 126	πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, λαούς δ΄ οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ΄ ἐπαγείρειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
2401 HOM 2 347	φθινύθειν, ἕνα καὶ δύω, τοί κεν Ἀχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ´, ἄνυσις δ´ οὐκ´ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν Ἄργος δ´ ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος
19 HOM 2 2	Ἄλλοι μέν ἡα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ εὖδον παννύχιοι, Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος· ἀλλ΄ ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἁχιλῆα τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ
864 HOM 2 122	πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε ὅρκια πιστὰ ταμόντες
2332 HOM 1 317	έκατόμβας ταύρων ἢδ΄ αἰγῶν παρὰ θῖν΄ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο κνίση δ΄ οὐρανὸν ἷκεν έλισσομένη περὶ καπνῷ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὔδ΄
1078 HOM 2 153	νηῶν ὴδ΄ ἑλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν, οὐρούς τ΄ ἐξεκάθαιρον⋅ ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἷκεν οἴκαδε ἱεμένων⋅ ὑπὸ δ΄ ἥρεον ἕρματα νηῶν. Ἔνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα
1550 HOM 3 218	στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας, σκῆπτρον δ΄ οὔτ΄ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ἀλλ΄ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς⋅ φαίης κεν
1204 HOM 3 169	ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐγὼν οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ΄
4157 HOM 1 564	ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ΄ ἐπιπείθεο μύθῳ, μὴ
945 HOM 1 131	Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· «Μὴ δ΄ οὕτως ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ΄ Ἀχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με
1058 HOM 2 150	τῶν πᾶσ´ ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ´ ἀλαλητῷ νῆας ἐπ´ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ΄ ὑπένερθε κονίη ἵστατ΄ ἀειρομένη· τοὶ δ´ ἀλλήλοισι κέλευον ἄ[πτ]εσθαι νηῶν ἠδ´ ἑλκέμεν εἰς
5259 HOM 2 781	οὐδὲ μάχοντο. Οἵ δ´ ἄρ ἴσαν ώσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὣς τερπικεραύνῳ χωομένῳ, ὅτε τ´ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσσῃ εἰν Ἀρίμοις,
327 HOM 2 44	χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος⋅ ποσσὶ δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον⋅ εἵλετο
5808 HOM 2 863	αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς τῆλ΄ ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μῃόσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην υἷε Πυλαιμένεος, τὼ
5448 HOM 2 809	ήγνοίησεν, αἷψα δ΄ ἔλυσ΄ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ἀίγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς δ΄ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Ἔστι
107 HOM 3 14	ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἰόντες, Τρωσὶν μὲν
5288 HOM 2 785	ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Τρωσὶν δ΄ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ἀκέα Ἱρις πὰρ Διὸς
3295 HOM 1 447	"Ως εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἐδέξατο χαίρων παῖδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην ἑξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ

1716 HOM 2 244	"Ως φάτο νεικείων Άγαμέμνονα ποιμένα λαῶν Θερσίτης· τῶ δ΄ ὧκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς, καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ· «Θερσῖτ΄
2949 HOM 2 424	τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὧμοθέτησαν⋅ καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, σπλάγχνα δ΄ ἄρ΄ ἀμπείραντες
3393 HOM 1 461	τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὠμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον
1384 HOM 3 194	ὄδ΄ ἐστίν∙ μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο, εὑρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι∙ τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, αὐτὸς δὲ κτίλος
2558 HOM 3 364	ἄρ αὐτῷ τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός· Ἀτρεΐδης δ΄ ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ἦ τ΄
3269 HOM 2 474	καρηκομόωντες Άχαιοὶ ἐν πεδίῳ ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. Τοὺς δ΄ ὡς αἰπόλια πλατέ΄ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν, ὣς τοὺς
3771 HOM 1 512	δ´ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ´ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ἥψατο γούνων, ὡς ἔχετ´ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι
1089 HOM 3 154	λειριόεσσαν ἱεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύργῳ· οἵ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦργον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄ ἀγόρευον·
213 HOM 3 30	τίσασθαι ἀλείτην· αὐτίκα δ΄ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Τόν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ, ἂψ
150 HOM 3 21	πάντας ἀρίστους ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῆ δηιοτῆτι. Τὸν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀρήι φίλος Μενέλαος ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα, ὥς
3172 HOM 2 459	θεσπεσίοιο αἴγλη παμφανόωσα δι´ αἰθέρος οὐρανὸν ἶκε. Τῶν δ΄ ὥς τ΄ ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά, χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίω ἐν
740 HOM 2 104	ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δ]ῶκε διακτόρῳ Ἀργεϊφόντη⋅ Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππῳ, αὐτὰρ ὃ αὖτε Πέλοψ δῶκ΄ Ἀτρέι ποιμένι λαῶν⋅ Ἀτρεὺς δὲ
1512 HOM 2 216	ἀλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἀργείοισιν ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἕτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος
2687 HOM 1 364	ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ´ εἰδυίῃ πάντ΄
4193 HOM 1 568	ἄσσον ἰόνθ´, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ´, ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἡρη, καί ῥ´ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ∙ ὤχθησαν δ´ ἀνὰ
1771 HOM 3 249	δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα· ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν· «Ὀρσεο, Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι Τρώων θ΄
2808 HOM 2 404	Άγαμέμνων πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι, κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν, Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, αὐτὰρ ἔπειτ´
3093 HOM 2 446	οί δ΄ ἀμφ΄ Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη αἰγίδ΄ ἔχουσ΄ ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε, τῆς ἑκατὸν θύσανοι
1976 HOM 2 279	ἀνὰ δ´ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, ὡς ἄμα θ´ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι
515 HOM 2 71	άλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν·" ὣς ὁ μὲν εἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. Ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἀχαιῶν· πρῶτα δ΄ ἐγὼν
1587 HOM 2 226	τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις; πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον
2968 HOM 3 420	έανῷ ἀργῆτι φαεινῷ σιγῆ, πάσας δὲ Τρῳὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. Αἵ δ΄ ὅτ΄ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ΄ ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ
2141 HOM 3 303	μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ´ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων· τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί· ἤτοι
2459 HOM 3 349	οὐ δ´ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῆ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ Ἄτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί⋅ «Ζεῦ ἄνα, δὸς
1863 HOM 3 263	τεῖνεν ὀπίσσω⋅ πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον⋅ τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ἀκέας ἵππους. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς, ἐξ
708 HOM 3 98	νῦν καὶ ἐμεῖο∙ μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει θυμὸν ἐμὸν∙ φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε εἵνεκ΄ ἐμῆς ἔριδος καὶ
734 HOM 3 102	ήμέων δ΄ ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄, ἔτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν, Γῆ τε καὶ Ἡελίῳ· Διὶ
2709 HOM 1 367	πάντ´ ἀγορεύω; ሒχόμεθ´ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἶες Ἁχαιῶν,
703 HOM 2 98	σφέας κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς σχοίατ΄, ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλήων. Σπουδῆ δ΄ ἕζετο, λαὸς ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας παυσάμενοι κλαγγῆς⋅
2874 HOM 1 390	μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν
1381 HOM 2 197	δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ´ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.» Ὁν δ´ αὖ δήμου τ´ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ´ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρῳ
1156 HOM 2 165	χαλκοχιτώνων· σοῖς δ´ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἅλα δ´ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ´, οὐδ´ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ´ Ἀθήνη, βῆ
1259 HOM 2 181	μὴ δέ τ´ ἐρώη, σοῖς δ´ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἅλα δ´ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς φάθ´, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης, βῆ δὲ
3456 HOM 2 509	ζαθέην Ἀνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν· τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστη κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἵ δ΄ Ἀσπληδόν΄ ἔναιον ἰδ΄ Ὀρχομενὸν
4463 HOM 1 606	έπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, οί μὲν κακκείοντες ἔβαν [οἶκον] δὲ ἕκαστος, ἦχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις ήπαιστος ποίησ΄ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν⋅
3110 HOM 2 449	θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται, πάντες ἐυπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος· σὺν τῆ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἁχαιῶν ὀτρύνουσ´ ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὧρσεν
1	

3926 HOM 1 533 ή μὲν ἔπειτα εἰς ἄλα ἇλτο βαθεῖαν ἀπ΄ αἰνλήεντος Ὀλύμπου. Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη 966 HOM 2 137 τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἴατ΄ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἵνεκα δεῦρ΄ ἱκόμεσθα. Ἀλλ΄ ἄγεθ΄ ὡς ἄν ἐγὼ εἴπω, πειθῶμεθα 2538 HOM 3 361 χιτώνα ἔνχος· ὅ δ΄ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀρνυρόηλον πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ΄ ἄρ αὐτῶ 1921 HOM 3 271 δὲ οἶνον μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. Ἁτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν ἥ οί παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο, ἀρνῶν ἐκ Έρεχθῆος μεναλήτορος, ὄν ποτ΄ Ἀθήνη θρέψε Διὸς θυνάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Ἀθήνησ΄ εἶσεν, ἑῶ ἐν πίονι νηῶ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ 3706 HOM 2 548 Αντήνορος μἶε, Άρχέλοχός τ΄ Άκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, 5550 HOM 2 824 3303 HOM 2 479 Άγαμέμνων, ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνω, Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. Ἡύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ΄ ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταῦρος ὁ 2376 HOM 2 344 εύρέμεναι δυνάμεσθα, πολύν χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες. Ἀτρεΐδη, σὺ δέ θ΄ ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν ἄρχευ Ἀρνείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.» Ὠς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἡρη, μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄλλοισι 4387 HOM 1 595 άμφιελίσσας.» Ὠς φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὅς οἱ ὀπήδει· 1275 HOM 2 183 4240 HOM 1 575 οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δὴ σφὼ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον∙ οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶ. Μητρί 754 HOM 2 106 πληδίππω, αὐτὰρ ὃ αὖτε Πέλοψ δῶκ´ Ἀτρέι ποιμένι λαῶν· Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστηι, αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέστ΄ Ἀναμέμνονι λεῖπε φορῆναι. 2298 HOM 3 325 ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ ἄψ ὁρόων⋅ Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν⋅ οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἑκάστω ἵπποι ἀερσίποδες ναῖαν· οὐ νὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάνυιαν.» Ώς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν· κινήθη δ΄ ἀνορὴ 998 HOM 2 142 άδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο· ἐν δ΄ αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιθώς, ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ 3965 HOM 2 587 1543 HOM 3 217 [ἦ]εν∙ ἀλλ΄ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς, στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας, σκῆπτρον δ΄ οὔτ΄ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ἀλλ΄ 3977 HOM 2 589 αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιθώς, ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῶ τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε. Οἳ δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην 1349 HOM 1 184 Άπόλλων, τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ΄ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ΄ εὖ εἰδῆς ὅσσον 2008 HOM 3 284 καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ΄ ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν· εἰ δέ κ΄ Ἀλέξανδρον κτείνη ξανθὸς Μενέλαος, Τρῶας ἔπειθ΄ Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ 1479 HOM 2 211 βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. Ἄλλοι μέν ῥ΄ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας· Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολώα, ὅς ῥ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε 711 HOM 2 99 δὲ Διοτρεφέων βασιλήων. Σπουδή δ΄ ἔζετο. λαὸς ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας παυσάμενοι κλαγνής· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀναμέμνων ἔστη σκήπτρον ἔχων τὸ μὲν 1368 HOM 1 186 τὸ σὸν γέρας, ὄφρ΄ εὖ εἰδῆς ὅσσον φέρτερος εἰμὶ σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.» Ὠς φᾶτο· Πηλεΐωνι δ΄ ἄχος γένετ΄, ἐν 4715 HOM 2 700 άρήιος ήγεμόνευε ζωὸς ἐών· τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα· τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής· τόν δ΄ ἔκτανε Δάρδανος 3025 HOM 1 411 ἔλσαι Άχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, γνῷ δὲ καὶ Ἁτρεΐδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων ἣν ἄτην, ὅ τ´ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ 3220 HOM 1 437 έρετμοῖς· ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν· ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηνμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι· ἐκ δὲ 1906 HOM 2 270 έζετο τάρβησέν τε, ἀλνήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ΄ αὐτῶ ἡδὺ νέλασσαν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ 691 HOM 3 96 τάμωμεν.» Ώς ἔφατ΄, οἱ δ΄ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενἐλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει 2316 HOM 2 336 ἀυσάντων ὑπ΄ Άχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε 3215 HOM 3 455 εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ´ ἐπίκουροι· 1499 HOM 1 204 "Η ἵνα ὕβριν ἴδη Ἀναμέμνονος Ἀτρεΐδαο; ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ἧς ὑπεροπλίησι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε 1562 HOM 1 212 ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος εἵνεκα 805 HOM 2 114 καὶ κατένευσεν Ἰλιον ἐκπέρσαντ´ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο καὶ με κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν· 4611 HOM 2 684 ένέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἠδ΄ Ἑλλάδα καλλιγύναικα, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ ελληνες καὶ Ἀχαιοί, τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. Ἀλλ΄ οἵ γ΄ αὐτὰρ ὂ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ καρηκομόωντας Ἀχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα. Βουλὴν δὲ πρῶτον 373 HOM 2 51 1171 HOM 2 167 ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ΄ Ἀθήνη, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα· [one verse is missing in the manuscript] εὖρεν ἔπειτ 307 HOM 1 44 βέλεσσιν.» ኺς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ, τόξ΄ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·

καὶ λάβε γούνων, αἰ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ἁχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται κακὸν οἶτον ὄληαι.» Ὠς ἐφατ´, ἔδδεισεν δ´ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα, βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῶ ἀργῆτι φαεινῶ σιγῆ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. Αἵ δ´ ὅτ΄ Πηληιάδεω Άχιλῆος· χειρὸς ἐλόντ΄ ἀνέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον· εἰ δέ κε μὴ δώησιν. ἐνὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίνιον ἔσται.» Ὠς μενάθυμοι Άχαιοί, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐνὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν νέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω άρηίωιλος Μενέλαος μακρῆσ΄ ἐνχείησι μαχήσοντ΄ ἀμφὶ νυναικί∙ τῶ δέ κε νικήσαντι νυνὴ καὶ κτήμαθ΄ ἕποιτο∙ οἱ δ΄ ἄλλοι ωιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο· τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.» Ὠς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ ἀνδρός τε συμβάλετ΄ ὰμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ Μενέλαον οἴους ὰμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε νένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα νυναῖκά τε οἴκαδ΄ ἀνέσθω· οἱ δ΄ άρήνειν. Άλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση ήρη ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω εἰ δ΄ ἄνε τοι κεφαλῆ καταγεύσομαι, ὄφρα πεποίθης έλόντ΄ ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον· εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προΐει, κρατερόν ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἑλών· ὅ δέ κεν κεχολώσεται οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν ν΄ εἴσεται οὔτ΄ ἀνθρώπων· ὃν δέ κεν ἐνὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» άλοχον ποιήσεται ἢ ὄ νε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐνὼ οὐκ εἷιμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος Τρωαὶ δέ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι μωμήσονται ἔχω δ΄ ἄχε΄ δὲ φίλην ἐς πατρίδα ναῖαν φεύξεσθ΄ ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες. καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιτε Ἀρνείην Ἑλένην, ἦς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά, Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.» Ὠς ἐφατ΄, ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα, βῆ δὲ κατασχομένη αὐτὸς ἔλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἑλών· ὄ δέ κεν κεχολώσεται ὅν κεν ἵκωμαι. Ἀλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε Άνάμεμνον, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήνη, φῦλα δὲ φύλοις· εἰ δέ κεν ὡς ἔρξης καί τοι πείθωνται Ἀχαιοί, νν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡνεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εἰ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας ήρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ΄ ἄν σε φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας ήθρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν·" ὧς ὁ μὲν εἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ φράζονται· ἐπένναμψεν νὰρ ἄπαντας ήρη λισσομένη. Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται.» Ώς φάτο. βῆ δ΄ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ.» Ἦ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἵπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν, Ἀτρεΐδης δ΄ ἀν΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἔζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ΄ ἰὸν ἔηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄ ἀργυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, αὐτὰρ εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.» Ὠς ἄρ ἔφη, δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς νὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἵ τινες ἡνεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· πληθὺν δ΄ ἄμφω όμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε· στῆ δ΄ ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεῖωνα οἴω φαινομένη· τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ΄ Ἁχιλλεύς. δ΄ έζετο, λαὸς ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν ήμαιστος κάμε τεύχων· ήμαιστος μὲν ώς τοὺς ήγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα ὑσμίνην δ´ ἱέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων, ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνω, Ἅρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ Ἰδαῖος ἡδὲ χρύσεια κύπελλα· ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ιδέσθαι· τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείοη, αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν· ἀρνειῶ μιν ἔνωνε ἐίσκω πηνεσιμάλλω ὅς τ´ οἰῶν θ΄ ίστία λευκὰ πέτασσαν, ἐν δ΄ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρη πορφυρέον μεγάλ΄ ἴαχε νηὸς ἰούσης· ἥ δ΄ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα πείθοντο τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί. Ἡύτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, ὂ γὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὧρσε κακήν∙ ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησεν ἀρητῆρα Ἀτρεΐδης∙ ὂ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν τε· κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμω κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν· εἵλετο δ΄ ἄλκιμον ἔνχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει, Ὠς δ΄ αὕτως « Ήλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήρη ἄμφω όμῶς θυμῶ φιλέουσά τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ οὐκ εἷμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ΄ ἄχε΄ ἄκριτα θυμῶ.» Τήνδε χολωσαμένη προσεφώνεε

5399 HOM 2 802 η ψαμάθοισιν ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστυ. Έκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ΄ ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι· πολλοὶ νὰρ κατὰ ἄστυ μένα Πριάμου ἐπίκουροι, ἄλλη δ΄ 103 HOM 1 16 χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἁχαιούς, Ἁτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν· «Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν 2764 HOM 1 375 χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς. Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί αἰδεῖσθαι θ΄ 2835 HOM 1 384 τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀνόρευε θεοπρεπίας ἐκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐνὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι 972 HOM 1 134 ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχης νέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι: Ἀλλ΄ εἰ μὲν δώσουσι νέρας μενάθυμοι Ἀχαιοί, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, 2300 HOM 2 333 αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.» Ὠς ἔφατ´, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ´ Ἀχαιῶν, μῦθον 2741 HOM 2 394 ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ´ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ´, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῆ ἐφ΄ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλω· τὸν 322 HOM 2 43 δ΄ όρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηνάτεον, περὶ δὲ μένα βάλλετο φάρος· ποσσὶ δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ΄ ἂρ ὤμοισιν 745 HOM 1 103 ἀνέστη ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντ΄ ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην· Κάλχαντα Πριάμοιο θυγατρών εἶδος ἀρίστην. Τὴν δ΄ εὖρ΄ ἐν μεγάρω· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ΄ ἐνέπασσεν ἀέθλους Τρώων θ΄ 898 HOM 3 125 1370 HOM 2 196 οἷον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξη κακὸν υἶας Ἀχαιῶν· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ΄ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ ἑ μητίετα Ζεύς.» Ὅν δ΄ αὖ 2291 HOM 3 324 ήμιν δ΄ αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ νενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μένας κορυθαίολος Έκτωρ ἄψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν· οἱ μὲν ἔπειθ΄ 743 HOM 3 103 άλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄, ἔτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν. Γῆ τε καὶ Ἡελίω∙ Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον∙ ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὅρκια 615 HOM 3 85 "Ως ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ΄ ἐγένοντο ἐσσυμένως· Έκτωρ δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, μῦθον Ἁλεξάνδροιο, 4060 HOM 1 550 ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἔκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἡρη· «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον 1871 HOM 2 265 πεπληγώς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.» Ὠς ἄρ ἔφη, σκήπτρω δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν· ὅ δ΄ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμῶδιξ δ΄ 1279 HOM 1 175 εἵνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοινε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι. μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ νάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί 2590 HOM 1 351 λιασθείς, θῖν΄ ἐφ΄ ἀλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ φίλη ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς· «Μῆτερ, ἐπεί μ΄ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμὴν 2130 HOM 1 290 πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;» Τόνδ΄ 307 HOM 2 41 τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ 2719 HOM 3 386 δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, γορὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαινενέι προσέειπεν εἰροκόμω, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώση ἤσκειν εἰρία καλά. 3957 HOM 1 536 άλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου· οὐ δέ μιν Ἡρη ἠγνοίησεν ἰδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἁλίοιο 1649 HOM 3 231 Άχαιῶν Ἰδομενεὺς δ΄ ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς ἔστηκ΄, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται· πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος οἴκω ἐν ἡμετέρω, 2608 HOM 3 371 ίπποδασείης, ἔλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὅς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης. 3719 HOM 2 550 ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Ἀθήνησ΄ εἶσεν, ἑῶ ἐν πίονι νηῶ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν· τῶν αὖθ΄ 2733 HOM 3 388 εἰροκόμω, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώση ἤσκειν εἰρία καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε· τῆ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ Άφροδίτη· «Δεῦρ΄ ἤθ΄· Ἁλέξανδρός σε καλεῖ 4878 HOM 2 724 μοχθίζοντα κακῶ ὀλοόφρονος ὕδρου· ἔνθ΄ ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι 2586 HOM 3 367 Άλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» μ. καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν 2579 HOM 3 367 όλοώτερος ἄλλος· ἦ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» Ἦ 1283 HOM 1 176 καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ νάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εἰ μάλα 3388 HOM 2 490 μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο θυγατέρες, μνησαίαθ΄ ὅσοι ὑπὸ 1178 HOM 1 162 γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἶες Ἁχαιῶν. Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ΄ Ἁχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ΄ 3840 HOM 2 569 ἀγαθὸς Διομήδης· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς, νὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[ς] ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ γάρ τις θ΄ [ἕ]να μῆνα μένων ἀπὸ ἦς 2047 HOM 2 290 2748 HOM 3 390 προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Δεῦρ΄ ἴθ΄· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὅ ν΄ ἐν θαλάμω καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε ἐπιδέξι΄ ἐναίσημα σήματα φαίνων. Τῶ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχω κατακοιμηθῆναι, τίσασθαι δ΄ Ἑλένης ὁρμήματα 2451 HOM 2 354

541 HOM 3 74 φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων Ἄρνος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλινύναικα,» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ αὖτ΄ ἐχάρη 2713 HOM 3 385 τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργω ἐφ΄ ὑψηλῶ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν εἰροκόμω, ἤ οί 2878 HOM 1 391 έλίκωπες Άχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄνουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄνοντες κούρην Βρισῆρς, τήν μοι δόσαν υἶες Ἀχαιῶν, Ἀλλὰ 1822 HOM 3 257 φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς φάτο, ῥίγησεν δ΄ ὁ γέρων. θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄγειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε μένεθός τε φυήν τ΄ ἄνχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με 413 HOM 2 57 1824 HOM 1 247 πεπαρμένον, ἔζετο δ΄ αὐτός· Ἀτρεΐδης δ΄ ἑτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος 1909 HOM 1 259 μὲν βουλῆ Δαναῶν, περὶ δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πίθεσθ΄ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο ἤδη γάρ ποτ΄ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔ 4464 HOM 2 664 φίλον μήτρωα κατέκτα ἤδη νηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος· αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε. πολὺν δ΄ ὅ νε λαὸν ἀνείρας βῆ φεύνων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν νάρ οἱ ἄλλοι ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ΄ Ἀχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος 2304 HOM 2 333 έπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ´ ἐπ´ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ´ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν 2819 HOM 1 382 4331 HOM 2 642 ἔτ΄ Οἰνῆος μεγαλήτορος υἰέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τῶ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῷ δ΄ ἄμα 3064 HOM 3 434 έξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ´ ἔνωνε παύσασθαι κέλομαι μὴ δὲ ξαντῶ Μενελάω ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀφοαδέως· μή πως τάχ΄ ὑπ΄ 1546 HOM 1 210 όμως θυμώ φιλέουσά τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἕλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ 1269 HOM 2 182 ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε⋅ τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ 2452 HOM 3 348 κατ΄ ἀσπίδα πάντοσ΄ εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῆ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος 1856 HOM 3 262 έπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον· τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. 2207 HOM 3 312 φώς. ἄν δ΄ ἄρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἄρ ἄψορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο· Ἔκτωρ 4546 HOM 2 675 Δαναῶν μετ΄ ἀμύμονα Πηλεῖωνα· ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο 1881 HOM 2 266 σκήπτρω δὲ μετάφρενον ἡδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν· ὅ δ΄ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμῶδιξ δ΄ αἰματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· 2833 HOM 2 408 Τυδέος υίόν, ἔκτον δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο· βοῦν δὲ 1384 HOM 1 188 καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.» Ώς φᾶτο· Πηλεΐωνι δ΄ ἄχος νένετ΄. ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὅ νε φάσνανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ 40 HOM 2 5 φρένα ὡς Ἀχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν· ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ΄ Ἀτρεΐδη Ἁγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον καί μιν 1472 HOM 1 200 Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄ Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσῆυδα· «Τίπτ΄ αὖτ΄ αἰγιόχοιο Διὸς 5617 HOM 2 833 οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. Οἴ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον 3491 HOM 2 515 Άζείδαο, παρθένος αἰδοίη ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα Άρηι κρατερώ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· τῶν δὲ τριήκοντα νλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος 751 HOM 1 104 ἀγνύμενος· μένεος δὲ μένα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντ΄ ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην· Κάλχαντα πρώτιστα κάκ΄ ὀσσόμενος προσέειπεν· «Μάντι 1524 HOM 2 217 δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἔτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ 1911 HOM 3 269 άτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι 4392 HOM 1 596 πεσόντα.» ኺς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἡρη, μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ ὂ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν ἀνοχόει γλυκὺ 3471 HOM 1 472 ποτοῖο, νώμησαν δ΄ ἄρα πᾶσιν ἐπ΄ ἀρξάμενοι δεπάεσσιν· οἱ δὲ πανημέριοι μολπῆ θεὸν ἰλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες παιἡονα κοῦροι Ἀχαιῶν, μέλποντες 2128 HOM 2 301 Κάλχας μαντεύεται ήὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα 5216 HOM 2 775 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες τόξοισίν θ΄· ἵπποι δὲ παρ΄ ἄρμασιν οἶσιν ἔκαστος λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον ἔστασαν· ἄρματα 3407 HOM 1 463 καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, 5204 HOM 2 773 κεῖτ΄ ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν Ἀτρεΐδη· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες τόξοισίν θ΄ ἵπποι δὲ παρὰ 2524 HOM 3 359 ὄβριμον ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο· ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα ἔγχος· ὅ δ΄ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. Ἀτρεΐδης 2074 HOM 1 282 άλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. Ἀτρεΐδη, σὺ δὲ παύε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε λίσσομ΄ Ἁχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν ἔρκος

Μενέλαος· ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο· Βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσιν δ΄ εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀναμέμνων· ἀδινάων πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ΄ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν· αἱ μέν τ΄ ἔνθα ἄλις πεποτήαται αἱ δέ τε ἔνθα· ὧς τῶν ἔθνεα κυδιόων, ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, οὕνεκ΄ ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄνε λαούς. Οἳ δ΄ εἶνον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν, Φᾶρίν τε Σπάρτην τε ύπνος∙ ἀλλ΄ ὅ νε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἁχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν∙ ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ γούνων· τῆ σ´ ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἁχιλῆα τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν.» Τήν δ´ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· ἢ τέκε τέκνα· ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι, τῷ δεκάτω δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Κεῖνός θ΄ ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται· ἀλλ΄ ἄγε, καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνω, Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. Ἡύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ΄ ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταῦρος· ὃ γάρ τε βόεσσι εἵνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐνὼ δ΄ ἦοχον χαλεπαίνων: εἰ δέ ποτ΄ ἔς νε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἠβαιόν, ένιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραἱ τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ΄ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον δὲ μέλαιναν, Γῆ τε καὶ Ἡελίω· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὅρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἄρ ἄψορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο· Έκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα κλήρους ἐν περικλυτὸς ἀμφινυήεις ήθφαιστος ποίησ΄ ἱδυίησι πραπίδεσσιν. Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤι΄ Ὀλύμπιος ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν νλυκὺς ὕπνος έπὶ ναίη πλησίον ἀλλήλων ὀλίνη δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ τήν δ΄ εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς· ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν· ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηνμίνι θαλάσσης. ἐκ δ΄ έκατόμβην βῆσαν Άχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα. Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἶζε γερόντων Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος· τοὺς ὅ γε μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε. Οἳ δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον, Άλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ, καὶ κύνας ἀργούς, αὐτὰρ ἔπειτ΄ αὐτοῖσι βέλος ἐγεπευκὲς ἐφιεὶς βάλ΄· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤγετο κῆλα θεοῖο, τῆ δεκάτη δ΄ πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα, Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες μαχησόμενοι περὶ ἄστυ. Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ΄ ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι· πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι, ἄλλη δ΄ ἄλλων γλῶσσα δῖ΄ Άφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω, τὼς δέ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ΄ ἐφίλησα, μέσσω δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά, βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε νείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει, Ἀτρεΐδη, σὺ δὲ παύε Τρώεσσι δὲ κήδε´ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ´ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.» Ὠς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, τοὔνεκά οἱ σὺν τῆ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Άχαιῶν ὀτρύνουσ΄ ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὧρσεν ἑκάστω καρδίη ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος ὄ τ΄ ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἕζετο δ΄ αὐτός· Ἀτρεΐδης δ΄ ἑτέρωθεν καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ἡὼς μὲν ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ ὃ μήνιε νηυσὶ παρ΄ ἥμενος ὠκυπόροισι διογένης πῆμα πόληί τε παντί τε δήμω, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ; Οὐκ ἂν δὴ μείνειας Ἀρηίφιλον Μενέλαον; Γνοίης χ΄ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν ίέναι Διὸς ἄννελος∙ οἵ δ΄ ἀνέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀνορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο ναῖα λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν∙ ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον. έγω μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα άγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν∙ ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς σχοίατ΄, ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει ὀτρύνουσ΄ ἱέναι Διὸς ἄγγελος· οἵ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀγορή, ὑπὸ φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν

650 HOM 2 90 πέτονται ἐπ΄ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν· αἱ μέν τ΄ ἔνθα ἄλις πεποτήαται αἱ δέ τε ἔνθα· ὡς τών ἔθνεα πολλὰ γεών ἄπο καὶ κλισιάων ἡιόνος προπάροιθε βαθείης 3200 HOM 2 463 ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι, κλαγγηδὸν προκαθιζόντων σμαραγεῖ, δέ τε λειμών, ὢς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· 84 HOM 3 11 κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσοὶ 2966 HOM 1 403 καλέσασ΄ ἐς μακρὸν καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰναίων΄, ὂ νὰρ αὖτε βίη οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο 1471 HOM 2 210 κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αἰνιαλῶ μενάλω βρέμεται, σμαρανεῖ δέ τε πόντος. Ἄλλοι μέν ῥ΄ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας· Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης· ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ΄ ἐπίκουροι. Τρωσὶ μὲν 5483 HOM 2 814 3155 HOM 2 456 πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην οὔρεος ἐν κορυφῆσ΄, ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή, ὡς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο αἴγλη παμφανόωσα δι΄ 4202 HOM 2 623 Άκτορίωνε· τῶν δ΄ Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής, υἱὸς Ἀνασθένεος Αὐνηιάδαο ἄνακτος. Οἳ δ΄ ἐκ ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ΄ ἔνχεϊ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων· ὂν δ΄ ἄν ἐνὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω μιμνάζειν 2711 HOM 2 390 δέ τε πόντος. Ἄλλοι μέν ρ΄ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας· Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολώα, ὅς ρ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη μάψ, ἀτὰρ 1482 HOM 2 212 2865 HOM 3 407 παρέστης; "Ησο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ΄ ἀπόειπε κελεύθους, μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὅ 2670 HOM 2 384 δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω, ὥς κε πανημέριοι στυνερῶ κρινώμεθ΄ Ἄρηι· οὐ 1048 HOM 1 144 θείομεν, ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον βήσομεν· εἶς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς ἠὲ σύ, Πηλεΐδη, δεπάεσσιν ἔκχεον, ἀδ΄ εὔχοντο θεοῖς αἰεινενέτησιν ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ κύδιστε μένιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι 2097 HOM 3 297 2253 HOM 3 319 χάλκεον ἔγχος· λαοί δ΄ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον, ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, ὁππότερος 1915 HOM 2 271 δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ´ αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί´ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε βουλάς 2466 HOM 2 357 κατακοιμηθήναι, τίσασθαι δ΄ Έλένης ὁρμήματα στοναχάς τε εἰ δέ τις ἐκπάνλως ἐθέλει οἶκονδε νέεσθαι, ἀπτέσθω ἦς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης, ὄφρα πρόσθ ξυνάγωμεν Ἄρηα· εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ἀκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω, 2663 HOM 2 383 5464 HOM 2 811 ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς δ΄ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίω ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν 1938 HOM 2 274 έσθλὰ ἔοργε βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων· νῦν δὲ τόδε μέγ΄ ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν, ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ΄ ἀγοράων· οὔ θήν 458 HOM 2 63 τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄννελός εἰμι. ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μένα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε 189 HOM 2 26 τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἡδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη 3135 HOM 1 425 χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ´ ἄμα πάντες ἕποντο· δωδεκάτη 💍 δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν 3091 HOM 1 419 περὶ πάντων ἔπλεο· τῷ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν μεγάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνω εἶμ΄ αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγαννίφον, αἴ κε πίθηται. 1264 HOM 3 177 έρατεινήν ἀλλὰ τὰ ν΄ οὐκ΄ ἐνένοντο τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς οὖτός τ΄ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀναμέμνων, 2182 HOM 1 297 μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν΄ οὐ γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. Ἅλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης 4151 HOM 1 563 δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, 1764 HOM 1 239 φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος· ἦ ποτ΄ Ἁχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἶας Ἁχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι 1328 HOM 1 181 σέθεν δ΄ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, οὐδ΄ ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ὣς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς 4935 HOM 2 733 Άσκληπιοῦ δύο παΐδες ἰητῆρ΄ ἀναθὼ Ποδαλείριος ἀδὲ Μαχάων· τοῖς δὲ τριάκοντα νλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἵ δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν, οἵ τ 3496 HOM 2 516 εἰσαναβᾶσα Ἄρηι κρατερῶ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· τῶν δὲ τριἡκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, υἱέες 4580 HOM 2 680 "Άντιφος ήγησάσθην Θεσσαλοῦ υἶε δύω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἅργος ἔναιον, οἵ τ΄ 1859 HOM 1 252 οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἠδ΄ ἐγένοντο ἐν Πύλω ἠγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ πόποι, ἦ μέγα Διὸς θυνάτηρ Ἀφροδίτη, ἤ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείῃ. Τὴν μὲν ἔπειθ΄ ἤρως μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς ῥίψ΄ 2647 HOM 3 376 2708 HOM 3 384 δ΄ αὖθ΄ Έλένην καλέουσ΄ ἴε· τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργω ἐφ΄ ὑψηλῶ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι 2964 HOM 3 420 ἐκγεγαυῖα, βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῶ ἀργῆτι φαεινῶ σιγῆ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν∙ ἦρχε δὲ δαίμων. Αἵ δ΄ ὅτ΄ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ΄ ἵκοντο, ἀμφίπολοι

```
4786 HOM 2 711
                                       έσθλὸν ἐόντα· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, τῶν
5326 HOM 2 791
                                    ἠδὲ γέροντες· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ἀκέα Ἱρις· εἴσατο δὲ φθογγὴν υἶι Πριάμοιο Πολίτη, ὃς Τρώων σκοπὸς ἶζε ποδωκείησι πεποιθώς, τύμβω ἐπ
1110 HOM 2 158
                                       ἔειπεν· «ఀΩ πόποι αἰνιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα ναῖαν Ἀρνεῖοι φεύξονται ἐπ´ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν
1211 HOM 2 174
                                    Άθήνη· «Διονενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν΄ Όδυσσεῦ, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατοίδα ναῖαν φεύξεσθ΄ ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες, καδδέ κεν εὐχωλὴν
                                    Θαυμακίην ἐνέμοντο καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τοηχεῖαν, τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς έπτὰ νεῶν· ἐρέται δ΄ ἐν ἑκάστη πεντήκοντα ἐμβέβασαν.
4831 HOM 2 718
                                    ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἁχαιοί.» Ὠς φᾶτο, Πάτροκλος δὲ φίλω ἐπ΄ ἐπείθεθ΄ ἑταίρω, ἐκ δ΄ ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, δῶκε δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄
2545 HOM 1 345
601 HOM 1 83
                                     τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» Τὸν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς·
3484 HOM 1 474
                                       καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν, μέλποντες ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ΄ ἀκούων. Ἡμος δ΄ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, δὴ τότε κοιμήσαντο
                                            τούς δ΄ ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. Ἁλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, στάντων μὲν
1481 HOM 3 208
                                   φῦλα κατὰ φρήτρας Ἁγάμεμνον, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις· εἰ δέ κεν ὡς ἔρξης καί τοι πείθωνται Ἁχαιοί, γν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς
2513 HOM 2 363
2249 HOM 3 318
                                            δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος λαοί δ΄ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον, ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων,
2887 HOM 2 416
                                       μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα. Έκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῶ ῥωναλέον· πολέες δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν ἑταῖροι ποηνέες ἐν
1278 HOM 2 183
                                        "Ως φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὅς οἱ ὀπήδει· αὐτὸς δ΄ Ἀτρεΐδεω
4040 HOM 2 599
                                             εἴ περ ἄν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν·
                                        ἦρχον τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη. Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής· ἀλλ΄ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν, ἀλλ΄
5771 HOM 2 858
2288 HOM 1 310
                                          ές δ΄ έρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ΄ έκατόμβην βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν ἄγων· ἐν δ΄ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. Οἱ μὲν ἔπειτ΄
3234 HOM 1 439
                                      ρηνμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι· ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Τὴν μὲν ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν ἄνων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατοὶ
3312 HOM 1 450
                                       περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσι δὲ Χρύσης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
                                      κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι· ἔνθα καθεῦδ΄ ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἡρη, τέλος σὺν θεῷ τῆς α Ὁμήρου ῥαψωδίας
4494 HOM 1 611
4496 HOM 2 668
                                            αὐτὰρ ὅ γ΄ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων· τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ΄ ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει, καί σφιν
δειδίσσομαι { V } 1
1329 HOM 2 190
                                      έπέεσσιν έρητύσασκε παραστάς· «Δαιμόνι΄ οὔ σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσσεσθαι, ἀλλ΄ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ΄ οἶος νόος
δείδω { V } 7
1721 HOM 3 242
                                            νῦν αὖτ΄ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν, αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν
4093 HOM 1 555
                                           άλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλησθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπη ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος· ἡερίη γὰρ
265 HOM 3 37
                                       τέ μιν εἶλε παρειάς, ὣς αὖτις καθ´ ὄμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων δείσας Ἁτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής. Τὸν δ΄ Έκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν ἀισχροῖς ἐπέεσσιν·
2987 HOM 1 406
                                      άμείνων, ὄς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων∙ τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἕζεο καὶ λάβε γούνων, αἰ
227 HOM 1 33
                                              άλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὃ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθω· βῆ δ΄ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
                                          Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.» Ὠς ἐφατ΄, ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα, βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῶ ἀργῆτι φαεινῶ σινῆ, πάσας δὲ
2951 HOM 3 418
4192 HOM 1 568
                                    Όλύμπω ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἡρη, καί ῥ΄ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ· ὤχθησαν
δείκνυμι { V } 1
3193 HOM 3 452
                                             θεοειδέα· ἀλλ΄ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ΄ ἐπικούρων δεῖξαι Ϫλέξανδρον τότ΄ ἀρηιφίλω Μενελάω· οὐ μὲν γὰρ φιλότητι γ΄ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·
δειλήμων { A } 1
```

ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μιγείης. Ἁλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ΄ ὅσσα ἔοργας.» Τὸν δ΄ αὖτε

403 HOM 3 56

δειλός { Α } 1

```
2151 HOM 1 293
                                             Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἡ γάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης· ἄλλοισιν δὴ
δεινός { Α } 7
2262 HOM 2 321
                                       ἀγκυλομήτεω· ήμεῖς δ΄ ἑσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ΄ ἑκατόμβας, Κάλχας δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε· «Τίπτ΄
341 HOM 1 49
                                       ὄ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἔζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ΄ ἰὸν ἔηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄ ἀργυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς,
2376 HOM 3 337
                                     στιβαρόν τε· κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμω κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν· εἵλετο δ΄ ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. Ὠς δ΄
2410 HOM 3 342
                                        ομίλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἁχαιῶν ἐστιχόωντο δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ΄ ἔχεν εἰσορόωντας Τρῶας θ΄ ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας
1231 HOM 3 172
                                      μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υἱέι σῶ ἑπόμην, θάλαμον
5085 HOM 2 755
                                               άλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ΄ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. Μαγνήτων δ΄ ἦρχε πρόθοος Τενθρηδόνος υίός, οἳ περὶ
1471 HOM 1 200
                                      δ΄ Άχιλλεύς. Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄ Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσῆυδα· «Τίπτ΄ αὖτ΄ αἰνιόχοιο
δε\hat{I}πνον { N+Com } 3
                                       εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω, ὥς κε
2666 HOM 2 383
                                       δ΄ ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας, κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο. Ἅλλος δ΄ ἄλλω ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ
2781 HOM 2 399
2649 HOM 2 381
                                     Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἠβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα· εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις
δειρή { N+Com } 2
2795 HOM 3 396
                                      θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί ῥ΄ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ΄ ἡμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα, θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ
2614 HOM 3 371
                                    μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· ἄνχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς. ὅς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον
δέκα { NUM+Car } 4
4168 HOM 2 618
                                       τ΄ Ώλενίη καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐέργει, τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ΄ ἀνδρὶ ἑκάστω νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ΄ Ἀμφίμαχος
3380 HOM 2 489
                                       ἄν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι
3377 HOM 2 489
                                     ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ
2581 HOM 2 372
                                        Άχαιῶν· αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν· τῶ κε τάχ΄ ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑφ΄
δεκάς { N+Com } 2
                                           ἄμφω, Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, ἡμεῖς δ΄ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἁχαιοί, Τρώων δ΄ ἄνδρα ἕκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν, πολλαί κεν
891 HOM 2 126
902 HOM 2 128
                                     Άχαιοί, Τρώων δ΄ ἄνδρα ἔκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν, πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο· τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἶας Ἀχαῖων Τρώων, οἳ ναίουσι
δέκατος { NUM+Ord } 2
375 HOM 1 54
                                       καίοντο θαμειαί. Έννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο, τῆ δεκάτη δ΄ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἁχιλλεύς· τῶ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος "Hpn·
6819 HOM 2 329
                                     ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὢς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι, τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Κεῖνός θ΄ ὢς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται·
δέμας { N+Com } 1
829 HOM 1 115
                                         προβέβουλα. Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὔτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ΄
δένδρον { N+Com } 1
1075 HOM 3 152
                                             άλλ΄ ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ΄ ὕλην δενδρέω ἐφ΄ ἑζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύργω· οἵ δ΄
δεξιός { Α } 1
                                    πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεὰ τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἦς ἐπέπιθμεν· αὕτως γὰρ ῥ΄ ἐπέεσσ΄ ἐριδαίνομεν οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα,
2357 HOM 2 341
```

```
δεξιτερός { Α } 1
                                               καί ῥα πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων σκαιῆ, δεξιτερῆ δ΄ ἄρ΄ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα· «Ζεῦ
3684 HOM 1 501
δέος \{N+Com\} 1
3795 HOM 1 515
                                         μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη
δέπας { N+Com } 3
2090 HOM 3 295
                                     άπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός. Οἶνον δ΄ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν ἔκχεον, ἠδ΄ εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν∙ ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε∙
                                            έπεστέψαντο ποτοῖο, νώμησαν δ΄ ἄρα πᾶσιν ἐπ΄ ἀρξάμενοι δεπάεσσιν· οἱ δὲ πανημέριοι μολπῆ θεὸν ἱλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἁχαιῶν,
3469 HOM 1 471
                                    αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.» Ὠς ἄρ ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλη ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ
4310 HOM 1 584
δέρκομαι { V } 2
2411 HOM 3 342
                                        θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ΄ ἔχεν εἰσορόωντας Τρῶας θ΄ ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς· καί
641 HOM 188
                                    Δαναρίσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο σοὶ κοίλης παρὰ νημσὶ βαρείας χεῖρας ἐπρίσει συμπάντων Δαναῶν, οὐδ΄ ἢν
δέρω { V } 2
3381 HOM 1 459
                                     καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄
2937 HOM 2 422
                                    καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄
δεσμός { N+Com } 1
2954 HOM 1 401
                                          καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν, ὧχ΄ ἑκατόχειρον καλέσασ΄ ἐς μακρὸν κολύσον, ὅν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες
δεῦρο { I+Adv } 9
2742 HOM 3 390
                                   μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε· τῆ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Δεῦρ΄ ἴθ΄· Ἁλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὅ γ΄ ἐν θαλάμω καὶ δινωτοῖσι
                                      "Άρηος παλαμάων∙ ἀνχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις∙ «Δεῦρ΄ ἴθι, γύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔρνα ἴδηαι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν
928 HOM 3 130
                                     μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἵνεκα δεῦρ΄ ἱκόμεσθα. Ἁλλ΄ ἄγεθ΄ ὡς ἄν ἐγὼ εἴπω, πειθῶμεθα πάντες· φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς
972 HOM 2 138
2853 HOM 3 405
                                           νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ´ ἄγεσθαι, τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; Ἡσο παρ´ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ´ ἀπόειπε κελεύθους, μὴ δέ
1106 HOM 1 153
                                   ἀνδράσιν ἷφι μάχεσθαι; οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ΄ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν
1147 HOM 3 162
                                    πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ΄ Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ· «Δεῦρο πάροιθ΄ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἴζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδη πρότερόν τε πόσιν πηρώς τε
                                      ημδα· «Ὠ γύναι, η μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἴνεκ΄ ἀγγελίης σὺν ἀρηιφίλω Μενελάω· τούς δ΄ ἐγὼ
1461 HOM 3 205
                                      φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υἰέι σῶ ἑπόμην, θάλαμον γνωστούς τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην
1240 HOM 3 173
                                     μία γείνατο μήτηρ. Ἡ οὐχ΄ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ΄ ἐνὶ ποντοπόροισι, νῦν αὖτ΄ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι
1707 HOM 3 240
δεύτερος { NUM+Ord } 4
2341 HOM 3 332
                                      περὶ κνήμησιν ἔθηκεν καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπὶ σφυρίοις ἀραρυίας· δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν οἶο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἤρμοσε δ΄ αὐτῶ· ἀμφὶ
1361 HOM 3 191
                                            ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Εἴπ΄ ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ΄
3780 HOM 1 513
                                       ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ἥψατο γούνων, ὡς ἔχετ΄ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι
2460 HOM 3 349
                                    δ΄ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῆ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ Ἁτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· «Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ
δεύω { V } 5
3257 HOM 2 471
                                    σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν ὥρη ἐν εἰαρινῆ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἁχαιοὶ ἐν πεδίω ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
```

Τρώων δ΄ ἄνδρα ἔκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν, πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο· τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἶας Ἀχαῖων Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ

903 HOM 2 128

```
970 HOM 1 134
4771 HOM 2 709
2998 HOM 2 431
δέχομαι { V } 9
5342 HOM 2 794
2916 HOM 2 420
809 HOM 1 112
1296 HOM 2 186
136 HOM 1 20
153 HOM 1 23
2780 HOM 1 377
3290 HOM 1 446
4394 HOM 1 596
δέω (δεήσω)
2079 HOM 3 294
3447 HOM 1 468
4435 HOM 1 602
               { V } 4
δέω (δήσω)
1620 HOM 2 231
3218 HOM 1 436
2992 HOM 1 406
330 HOM 2 44
δή { I+Part } 52
939 HOM 2 134
2346 HOM 2 340
2840 HOM 3 403
945 HOM 2 135
665 HOM 1 92
3032 HOM 2 436
1955 HOM 1 266
3185 HOM 1 432
3813 HOM 1 518
4224 HOM 1 573
5372 HOM 2 798
370 HOM 3 52
```

πείσεις. Ἡ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων ἤρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος. οὐδέ τοι λαοὶ δεύονθ΄ ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαῖτα δαίνυτ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε

ἷζε ποδωκείησι πεποιθώς, τύμβῳ ἐπ΄ ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος, δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἁχαιοί· τῷ μιν ἑεισαμένη προσέφη πόδας ὼκέα Ἱριςγαῖαν.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ΄ ὅ γε
δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ΄ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὕξαντο καὶ οὐλοχύτας
πεύχει, οὔνεκ΄ ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά΄ ἄποινα οὐκ ἔθελον
δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ ῥὰ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα.
ὅς οἱ ὁπήδει· αὐτὸς δ΄ Ἁτρεΐδεω Ἁγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν
εὖ δ΄ οἴκαδ΄ ἱκέσθαι· παῖδα δ΄ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ΄ ἄποινα
δέχεσθαι. Ἁζόμενοι Διὸς υἰὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.» Ἦνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν
ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἁχαιοί, αἰδεῖσθαί θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ
δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἁτρεΐδῃ Ἁγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ
ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἁχαιοί αἰδεῖσθαι θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ
δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἁτρεΐδῃ Ἁγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ
Ἄργείοισι πολύστονα κήδε΄ ἐφῆκεν.» Ὠς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄
ἐδέξατο χαίρων παῖδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην ἑξείης ἔστησαν ἐὐδμητον περὶ
Ὠς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἅρη, μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ ὂ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν ὡνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ

χαλκῷ· καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός. Οἷνον δ΄ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, δαίνυντ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, κοῦροι μὲν κρητῆρας τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἢν ἔχ΄ Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄, αἳ ἄειδον

ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἁχαιῶν, ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι, ἤν τ΄ αὐτὸς ἀπονόσφι προέρυσσαν ἐρετμοῖς· ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν· ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ καθέζετο κύδει γαίων· τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε γούνων, αὶ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος· ποσσὶ δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· εἵλετο δὲ σκῆπτρον

οὐκ εἰῶσ΄ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα δἡ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί, καὶ δἡ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αὶ δέ που πολεμήια ἔργα· πῆ δἡ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν; ἐν πυρὶ δἡ βουλαί τε γενοίατο μήδεὰ τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἢς ἐπέπιθμεν· αὕτως ἐρατεινῆς, εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων· οὕνεκα νῦν δἡ δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ΄ ἄγεσθαι, τοὕνεκα δὴ νῦν ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί, καὶ δἡ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αὶ δέ που ἡμέτεραί τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἴτης, ὄς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῷ εὕχεται εἶναι.» Καὶ τότε δἡ θάρσησε καὶ ηὕδα μάντις ἀμύμων «Οὕτ΄ ἄρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄ ἐκατόμβης, νῦν δήθ΄ αὖθι λεγώμεθα, μηδ΄ ἔτι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὄ δἡ θεὸς ἐγγυαλίξει· ἀλλ΄ ἄγε, κήρυκες μὲν Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων λαὸν κηρύσσοντες Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript] κάρτιστοι δἡ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν· κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο, φηρσίν αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄγων ἱερὴν ἐκατόμβην. Οἴ δ΄ ὅτε δἡ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ῖκοντο, ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνῃ, ἱστὸν δ΄ θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «Ἦ δἡ λοίγια ἔργ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἡρη, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἦδε εἰσιν, ὡς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρἡνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δἡ λοίγια ἔργα τάδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δἡ σφὼ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ εἰσιν, ὡς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δἡ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδὲ τε λαὸν ὅπωπα· λίην τε δήμῳ, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφέιην δὲ σοι αὐτῷ; Οὐκ ἄν δὴ μέκιειας Ἁρηίφιλον Μενέλαον; Γνοίης χ΄ οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι

```
1167 HOM 1 161
3784 HOM 1 514
1508 HOM 3 212
1925 HOM 2 272
2851 HOM 3 405
955 HOM 3 134
2279 HOM 2 330
1108 HOM 2 158
1209 HOM 2 174
424 HOM 1 61
1573 HOM 3 221
2325 HOM 2 337
4016 HOM 1 545
1063 HOM 3 150
827 HOM 2 117
1537 HOM 3 216
278 HOM 1 40
3034 HOM 3 430
3632 HOM 1 494
2240 HOM 3 317
3623 HOM 1 493
1873 HOM 3 264
2008 HOM 2 284
3699 HOM 1 503
2157 HOM 1 294
2337 HOM 2 339
4233 HOM 1 574
114 HOM 3 15
33 HOM 1 6
2167 HOM 1 295
2098 HOM 1 286
2859 HOM 1 388
2905 HOM 1 394
434 HOM 1 62
2122 HOM 2 301
3496 HOM 1 476
```

τε. κυνῶπα, πρὸς Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπη οὐδ΄ ἀλενίζεις· καὶ δή μοι νέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς. ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόνησα, δόσαν δέ μοι υἶες Ἁχαιῶν. ὣς ἔχετ΄ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ ωμους, ἄμφω δ΄ ἑζομένων γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον, ἥτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀνόρευε, παῦρα μέν, νέλασσαν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ πόποι. ἦ δὴ μυρί´ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔορνε βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀναθὰς πόλεμόν τε κορύσσων· νῦν δὲ Μενέλαος νικήσας ἐθέλει στυνερὴν ἐμὲ οἴκαδ΄ ἄνεσθαι, τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης: Ἡσο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ΄ ἀπόειπε φέρον πολύδακρυν Άρηα ἐν πεδίω, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, οἳ δὴ νῦν ἔαται σιγῆ, πόλεμός τε πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ΄ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν· δεκάτω δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Κεῖνός θ΄ ὢς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται· ἀλλ΄ ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα πρὸς μῦθον ἔειπεν· «"Ὠ πόποι αἰνιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα ναῖαν Ἀρνεῖοι φεύξονται ἐπ΄ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν Άθήνη· «Διονενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν΄ Ὀδυσσεῦ, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν φεύξεσθ΄ ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες, καδδέ κεν όίω ἂψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἁχαιούς· ἀλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ έοικώς· φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὕτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ، ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν, οὐκ ἄν ἔπειτ΄ θείοιο· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀνοράασθε νηπιάχοις οἶς οὔ τι μέλει πολεμήια ἔρνα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ Τήν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὃν μέν πεπνυμένω ἄμφω, εἴατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλησι, γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ΄ ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεπίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ΄ ὕλην δενδρέω πολὺν ὤλεσα λαόν· οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι, ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἠδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. οὐδ΄ ἀμφ΄ ἁμαρτοεπής. εἰ καὶ γένει ὕστερος [ἦ]εν· ἀλλ΄ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς, στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας, τε ἷωι ἀνάσσεις. Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰνῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν όλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῶ, ὂς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν γ΄ εὔχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν πτόλεμόν τε. Άλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ἠώς, καὶ τότε δὴ πρὸς Ὅλυμπον ἵσαν θεοὶ αἰἐν ἐόντες πάντες ἄμα, Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἔπειτα κλήρους ἐν κυνέη χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες, ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος· λαοί δ΄ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον, ὧδε δέ τις φίλον κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Ἀλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη νένετ΄ ἠώς, καὶ τότε δὴ πρὸς Ὅλυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες πάντες δίφρον· τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἁχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ἐς βουλήν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἁχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγχι[στο]ν θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, οὐδέ τοι λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υἱόν, ὃς δῖος Άχιλλεύς· «宀Η νάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔρνον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ νὰρ ἔμοινε έοικότες ἀνοράασθε νηπιάχοις οἷς οὔ τι μέλει πολεμήια ἔρνα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν: ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε νενοίατο μήδεά τ΄ ἀνδρῶν λευκωλένω "Ηρη· «Ĥ δὴ λοίγια ἔργα τάδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἀελλὴς ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἰόντες, Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι, Διός δ΄ ἐτελείωτο βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε Ἁτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἁχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴτης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν΄· οὐ γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. Ἄλλο δέ τοι κακοῖο.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὄδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι δ΄ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ΄ ἀναστὰς ἠπείλησεν μῦθον, ὂ δὴ τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, γε περίσχεο παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ´ Ὀλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω. Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν φύγοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἁχαιούς· ἀλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἡὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· φρένα τέρπετ΄ ἀκούων. Ήμος δ΄ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός· ἦμος δ΄ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ήώς, καὶ

794 HOM 1 110 ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις ὡς δὴ τοῦδ΄ ἕνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει, οὔνεκ΄ ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά΄ ἄποινα οὐκ 1489 HOM 3 209 φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. Άλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὑρέας ὤμους, ἄμφω 3230 HOM 3 457 «Κέκλυτέ μευ. Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ΄ ἐπίκουροι· νίκη μὲν δὴ φαίνετ΄ Ἀρηιφίλου Μενελάου· ὑμεῖς δ΄ Ἀρνείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε. καὶ 3111 HOM 3 441 Άθήνη, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Ἀλλ΄ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφ΄ ἐκάλυψεν, δηθά { I+Adv } 1 3023 HOM 2 435 Νέστωρ· «Άτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Άγαμέμνον, μηκέτι νῦν δήθ΄ αὖθι λεγώμεθα, μηδ΄ ἔτι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει· ἀλλ΄ ἄγε, δηθύνω { V } 1 μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ΄ 179 HOM 1 27 δηϊοτής { N+Com } 1 148 HOM 3 20 Άργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῆ δηιοτῆτι. Τὸν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀρήι φίλος Μενέλαος ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ δηλέομαι { V } 2 773 HOM 3 107 έπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὄρκια δηλήσηται· αἰεί δ΄ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, οἶς δ΄ ὁ γέρων μετέησιν, ἅμα 1131 HOM 1 156 οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη καρπὸν ἐδηλήσαντ΄, ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἡχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ Δημήτηρ { N+Ant } 1 ἔμελλεν. Οἴ δ΄ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα Δήμετρος τέμενος, Ἰτωνά τε μητέρα μήλων, ἀγχίαλόν τ΄ Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην, τῶν 4688 HOM 2 696 δημοβόρος {Α} 1 στρατὸν εὐρὺν Άχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αίρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπη· δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις· ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο. 1697 HOM 1 231 δημονέρων { N+Com } 1 1058 HOM 3 149 ὄζον Ἄρηος, Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω, εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλησι, γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ´ ἀγορηταὶ ἐσθλοί, δημος $\{N+Com\}$ 5 καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ΄ Ἄδρηστός τε καὶ Ἅμφιος 5583 HOM 2 828 3696 HOM 2 547 νῆες ἔποντο. Οἴ δ΄ ἄρ Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὄν ποτ΄ Ἀθήνη θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, 1388 HOM 2 198 βασιλήων, τιμὴ δ΄ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.» Ὁν δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρω ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθω· νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατρὶ τε σῶ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμω, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῶ; Οὐκ ἂν δὴ μείνειας Ἀρηίφιλον 360 HOM 3 50 1431 HOM 3 201 «Οὖτος δ΄ αὖ Λαερτίδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς, ὃς τράφη ἐν δήμω Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ δήν { I+Adv } 2 'Ως φᾶτο∙ τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο∙ Θέτις δ΄ ὡς ἥψατο γούνων, ὣς ἔχετ΄ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις∙ 3768 HOM 1 512 3072 HOM 1 416 καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῶ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν δηρός {Α} 2 3028 HOM 2 435 ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνον, μηκέτι νῦν δήθ΄ αὖθι λεγώμεθα, μηδ΄ ἔτι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει· ἀλλ΄ ἄγε, κήρυκες μὲν Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων 2099 HOM 2 298 άσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ´ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν διά { I+Prep } 11 3167 HOM 2 458 ως των ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο αἴγλη παμφανόωσα δι΄ αἰθέρος οὐρανὸν ἶκε. Των δ΄ ως τ΄ ὀρνίθων πετεηνων ἔθνεα πολλά, χηνων ἢ γεράνων ἢ

```
440 HOM 3 61
                                        ύπερ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὡς σοὶ ἐνὶ
4420 HOM 1 600
                                            δ΄ ἄρ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, ὡς ἴδον ήθαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. Ὠς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι
2519 HOM 3 358
                                       πάντοσε ἴσην· διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο· ἀντικοὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτώνα ἔγχος· ὅ δ΄
299 HOM 2 40
                                       γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ ὀρθωθείς,
                                    τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἠγήσατ΄ Ἀχαιῶν Ἰλιον εἴσω ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
516 HOM 1 72
                                      δολιχόσκιον ἔγχος καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην· διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο-
2511 HOM 3 357
2426 HOM 3 344
                                    Τρώας θ΄ ίπποδάμους καί ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς· καί ῥ΄ ἐγγὺς στήτην διὰ μετρητώ ἐνὶ χώρω σείοντ΄ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε· πρόσθε δ΄ Ἀλέξανδρος προΐει
410 HOM 2 57
                                    Βουλήν· «Κλûτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε μένεθός τε φυήν τ΄ ἄνχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ
                                         όπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον· τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. Άλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς, ἐξ
1864 HOM 3 263
                                     Ρόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων, οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, Λίνδον Ἰήλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον⋅ τῶν μὲν Τληπόλεμος
4413 HOM 2 655
διαθρύπτω { V } 1
2554 HOM 3 363
                                               κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ΄ ἄρ αὐτῶ τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός· Ἀτρεΐδης δ΄ ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις
            { V } 2
διακοσμέω
                                         Τρώας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὄσσοι ἔασιν, ἡμεῖς δ΄ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἁχαιοί. Τρώων δ΄ ἄνδρα ἔκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν, πολλαί κεν δεκάδες
892 HOM 2 126
3285 HOM 2 476
                                     ἄνδρες ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῶ μιγέωσιν, ὡς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα ὑσμίνην δ΄ ἰἐναι, μετὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων, ὄμματα καὶ κεφαλὴν
διακρίνω { V } 5
2694 HOM 2 387
                                   "Άρηι· οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ΄ ήβαιὸν εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν· ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ
                                       μεμαῶτες. Τοὺς δ΄ ὡς αἰπόλια πλατέ΄ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῶ μιγέωσιν, ὣς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα ὑσμίνην δ΄
3277 HOM 2 475
709 HOM 3 98
                                        νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Ἁργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε εἵνεκ΄ ἐμῆς ἔριδος καὶ
                                      ήμέων δ΄ όπποτέρω θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄, ἔτερον λευκόν, έτέρην δὲ μέλαιναν, Γῆ τε καὶ Ἡελίω· Διὶ δ΄
735 HOM 3 102
5492 HOM 2 815
                                     άθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης· ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ΄ ἐπίκουροι. Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ Πριαμίδης. ἄμα τῶ
διάκτορος { N+Com } 1
737 HOM 2 103
                                       "Ήφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δ]ῶκε διακτόρω Ἀργεϊφόντη· Έρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππω, αὐτὰρ ὂ αὖτε Πέλοψ δῶκ΄
διαμάω { V } 1
2527 HOM 3 359
                                     διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο· ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα ἔγχος· ὅ δ΄ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος
διαμετρέω { V } 1
2230 HOM 3 315
                                       Έκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα κλήρους ἐν κυνέη χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες, όππότερος δὴ πρόσθεν
διάνδιχα { I+Adv } 1
1389 HOM 1 189
                                     "Ως φᾶτο· Πηλεΐωνι δ΄ ἄχος γένετ΄, ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὅ
διαπέρθω
           { V } 1
2710 HOM 1 367
                                      πάντ΄ ἀγορεύω; ὡχόμεθ΄ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἶες Ἁχαιῶν, ἐκ
διαπορθέω { V } 1
                                     ἡυκόμοιο, τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης, καδδὲ Μύνητ΄ ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους, υίέας
4658 HOM 2 691
```

```
διαπράσσω
             { V } 3
3552 HOM 1 483
109 HOM 3 14
5290 HOM 2 785
διαρραίω { V } 1
3266 HOM 2 473
διασεύομαι { V } 1
3115 HOM 2 450
διατμήγω { V } 1
```

3914 HOM 1 531 δίδωμι { V } 32

934 HOM 1 129 478 HOM 3 66 979 HOM 1 135

699 HOM 1 96

στείρη πορφυρέον μεγάλ΄ ἴαχε νηὸς ἰούσης· ἥ δ΄ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν, νῆα μὲν οἵ γε τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἰόντες. Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Τρωσὶν δ΄ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἱρις πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν

δεύει, τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Άχαιοὶ ἐν πεδίω ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. Τοὺς δ΄ ὡς αἰπόλια πλατέ΄ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί

πάντες ἐυπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος· σὺν τῆ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἁχαιῶν ὀτρύνουσ΄ ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὧρσεν ἑκάστω καρδίη ἄληκτον

ἀπ΄ ἀθανάτοιο· μέγαν δ΄ ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. Τὼ γ΄ ὢς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα εἰς ἄλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ΄ αἰγλήεντος Ὀλύμπου, Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς

δὲ γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίης ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ πρωτίστω δίδομεν, εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον ἕλωμεν· ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὄν κέ τις οἴσει Τρώων Άτρεΐδη Άγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν ἤρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον λαῶν· «Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ΄ οἴκαδ΄ ἰκέσθαι· παῖδα δ΄ ἐμοὶ ο γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ἐς Χρύσην· τότε κέν δέμας οὔτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τω ἄλλω, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἄ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος κούρης. Άλλ΄ ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην καί σφωιν δὸς ἄγειν· τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ μέγιστε, όππότερος τάδε ἔργα μετ´ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν, τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἅιδος εἴσω, ἡμῖν δ´ αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς χαλκῶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· «Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ΄ ἔοργε, δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ´ ὑπὸ χερσὶ δάμασσον, σὺ τόνδ΄ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἵες Ἁχαιῶν· μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ΄ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἶες Ἁχαιῶν. Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ΄ Ἁχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν μἶες Ἀχαιῶν. Άλλὰ σύ, εἰ δύνασαί, γε περίσχεο παιδὸς ἐῆος∙ ἐλθοῦσ΄ Ὅλυμπόνδε Δία τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω, ὧς κε πανημέριοι Άχιλῆος· χειρὸς ἐλόντ΄ ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον· εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν Έρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππω, αὐτὰρ ὃ αὖτε Πέλοψ δῶκ΄ Ἀτρέι ποιμένι λαῶν· Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστηι, αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέστ ἐπ΄ ἐπείθεθ΄ ἑταίρω, ἐκ δ΄ ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, δῶκε δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἁχαιῶν· ἥ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ τεύχων· ήφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δ]ῶκε διακτόρῳ Ἀργεϊφόντη· Έρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππῳ, αὐτὰρ ὅ αὖτε Πέλοψ ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν ή μαιστος κάμε τεύχων ή μαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δ]ῶκε διακτόρῳ Ἀργεϊφόντη. Έρμείας δὲ ἄναξ αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δ]ῶκε διακτόρω Ἀργεϊφόντη. Έρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππω, αὐτὰρ ὃ αὖτε Πέλοψ δῶκ΄ Ἀτρέι ποιμένι λαῶν. Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων Άρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν· αὐτὸς γάρ σφιν δώκεν ἄναξ ἀνδρών Ἀγαμέμνων νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν ἑκηβόλος ἠδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὅ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι αὐτὰρ Ἀχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν, αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων οὔ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὄσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἔλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι; Άλλ΄ εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εὶ δέ κε μὴ

```
892 HOM 1 123
                                      Άχιλλεύς· «Άτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων, πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Άχαιοὶ; οὐδέ τι πω ἶδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν
                                         Άχαιοί, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἑλών· ὅ δέ
993 HOM 1 137
1441 HOM 2 205
                                          οὐκ ἀναθὸν πολυκοιρανίη· εἶς κοίρανος ἔστω, εἶς βασιλεύς, ὧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀνκυλουήτεω,» [one verse is missing in the manuscript] Ὠς ὅ νε
2054 HOM 1 279
                                    οὔ ποθ΄ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ
                                    οὐδ΄ ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν έκηβόλος ἠδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὅ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ
695 HOM 1 96
                                        Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός, Πάνδαρος, ὧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἴ δ΄ ἄρ Ἀδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος
5575 HOM 2 827
                                     φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εἰ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐγὼ
1307 HOM 1 178
2606 HOM 2 375
                                       άλοῦσά τε περθομένη τε· ἀλλά μοι αἰνίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλνε΄ ἔδωκεν. ὅς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ νὰρ ἐνὼν Ἁχιλεύς τε μαχεσσάμεθ
διέπω { V } 2
1450 HOM 2 207
                                            [one verse is missing in the manuscript] Ώς ὅ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἵ δ΄ ἀγορήνδε αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠχῆ, ὡς ὅτε κῦμα
1203 HOM 1 166
                                       πτολίεθρον· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ΄· ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον τε
διέρομαι { V } 1
4058 HOM 1 550
                                    δέ κεν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἡρη· «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον
διέρχομαι { V } 1
1413 HOM 3 198
                                    ἀνδρῶν· ἀρνειῶ μιν ἔγωγε ἐίσκω πηγεσιμάλλω ὅς τ΄ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· «Οὖτος δ΄ αὖ Λαερτίδης,
διΐστημι { V } 1
36 HOM 1 6
                                          οἰωνοῖσι τε πᾶσι. Διός δ΄ ἐτελείωτο βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε Ἁτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἁχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι
δικάζω { V } 1
3994 HOM 1 542
                                       αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.» Τήν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα
δικασπόλος { N+Com } 1
1756 HOM 1 238
                                         τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἀχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος· ἦ ποτ΄ Ἁχιλλῆος
δινήεις { A } 1
5906 HOM 2 877
                                    ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος.
δινωτός { A } 1
2756 HOM 3 391
                                   ἴθ΄· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὅ γ΄ ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ΄
διογενής { Α } 3
1204 HOM 2 173
                                      καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν΄ Ὀδυσσεῦ, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
                                        Άγαμέμνων, ὃς σφῶι προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. Άλλ΄ ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην καί σφωιν δὸς ἄγειν· τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων πρός τε
2482 HOM 1 337
3593 HOM 1 489
                                       κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ ὂ μήνιε νηυσὶ παρ΄ ἥμενος ὠκυπόροισι διογένης Πηλέως υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· οὔτέ ποτ΄ εἰς ἀγορὴν πολέσκετο κυδιάνειρ[α]ν
Διομήδης { N+Ant } 2
3807 HOM 2 563
                                          Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἰός⋅ τοῖσι δ΄ ἄμ΄ Εὐρύαλος τρίτατος κίεν,
3831 HOM 2 567
                                          uiὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος· συμπάντων δ΄ ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον
```

 $\Delta \hat{i}$ ov { N+Top } 1

τ΄ Εἰρέτριἀν τε πολυστάφυλόν θ΄ Ἰστίαιαν Κήρινθόν τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ΄ οἳ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄

εἰρία καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε· τῆ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Δεῦρ΄ ἴθ΄· Ἁλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὅ γ΄ ἐν θαλάμω καὶ δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς πάις Ἁγχίσαο, Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ Ἁγχίση τέκε δῖ΄ Ἁφροδίτη Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῶ γε δύω Ἀντήνορος υἶε, ἔχω δ΄ ἄχε΄ ἄκριτα θυμῶ.» Τήνδε χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω, τὼς δέ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν γεραρόν· βασιλήι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς Άδμήτοιο φίλος πάις ἔνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τὸν ὑπ΄ Ἀδμήτω τέκε δῖα γυναικῶν Ἄλκηστις Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. Οἴ δ΄ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην κεφαλὴν ἦδ΄ εὐρέας ὤμους;» Τόν δ΄ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Οὖτος δ΄ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἁχαιῶν· Ἰδομενεὺς δ΄ ἑτέρωθεν ἐνὶ μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο, ἥ δ΄ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν· τῆ δ΄ ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη ἀντί΄ Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἁρίσβην, τῶν αὖθ΄ Ύρτακίδης ἦρχ΄ Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν, Ἅσιος Ύρτακίδης ὂν οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἡλιδα δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ΄ Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα πέτρη τ΄ Ὠλενίη καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην θείομεν, ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα τοὶ δ΄ ἀλλήλοισι κέλευον ἄ[πτ]εσθαι νηῶν ἡδ΄ ἑλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν, οὐρούς τ΄ ἑξεκάθαιρον ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἶκεν οἴκαδε ἱεμένων ὑπὸ δ΄ ἤρεον ἔρματα Διὶ πατρί· «Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ΄ ἔοργε, δῖον Ἁλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ΄ ὑπὸ χερσὶ δάμασσον, ὄφρά τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων· οὕνεκα νῦν δὴ δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ΄ ἄγεσθαι, τοὔνεκα δὴ νῦν καὶ Ύάμπολιν ἀμφενέμοντο, οἴ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο∙ τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ποικίλα τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἀμφ΄ ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ δῖος Ἁλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο. Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν καλὰς, πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἁτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων, πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας οί προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;» Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἁχιλλεύς· «ˀΗ γάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο· κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεὺς κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἠυκόμοιο, τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ έξ οὖ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἁχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὃ γὰρ εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς ἠὲ σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ΄ ἀνδρῶν, ὄφρ΄ ἥμιν ἑκάεργον ἱλάσσεαι νεικείων Άγαμέμνονα ποιμένα λαῶν Θερσίτης· τῶ δ΄ ὧκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς, καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθω· «Θερσίτ΄ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἴνεκ΄ ἀγγελίης σὺν ἀρηφίλω Μενελάω· τούς δ΄ ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν ἄρ ἄψορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο· Ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα κλήρους ἐν κυνέη χαλκήρεϊ ένύπνιον ἦλθεν ὄνειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ίέναι, ἠδ΄ ἄρν΄ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὂ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ Άγαμέμνονι δίω. Ἱρις δ΄ αὖθ΄ Ἑλένη λευκωλένω ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη γαλόω, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν Άχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἠδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ Ἁγαμέμνονι δίω ὀξέα κεκληγὼς λέγ΄ ὀνείδεα· τῷ δ΄ ἄρ΄ Ἁχαιοὶ ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῷ·

οί μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ´ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα· οἱ δ΄ ἀμφ΄ Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη αἰγίδ΄ ἔχουσ΄ ἐρίτιμον

έέργει. Εὔφημος δ΄ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο. Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ τὴν ἄγετ΄ ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. Τληπόλεμος δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ΄ ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτῳ, αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς σχοίατ΄, ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλήων. Σπουδῆ δ΄ ἔζετο, λαὸς ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας παυσάμενοι κλαγγῆς· οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εἰ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ μή τι χολωσάμενος ρέξη κακὸν υἶας Ἁχαιῶν· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ´ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.» Ὅν δ´ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα

3643 HOM 2 538

δîος $\{A\}$ 26 2740 HOM 3 389

5525 HOM 2 820

2916 HOM 3 413

1223 HOM 3 171

4810 HOM 2 714

1631 HOM 3 228

2990 HOM 3 423

5640 HOM 2 836 4148 HOM 2 615

1031 HOM 1 141

1073 HOM 2 152

2477 HOM 3 352

2841 HOM 3 403

3536 HOM 2 522

2325 HOM 3 329

883 HOM 1 121

2146 HOM 1 292

4645 HOM 2 688

1059 HOM 1 145

1719 HOM 2 244

1464 HOM 3 205

2225 HOM 3 314

1553 HOM 2 221

3088 HOM 2 445 5704 HOM 2 847

4442 HOM 2 660

1286 HOM 1 176

1373 HOM 2 196

704 HOM 2 98

Διοτρεφής { A } 6

415 HOM 2 57 869 HOM 3 120

43 HOM 1 7

```
δίπλαξ { N+Com } 1
                                        εἶδος ἀρίστην. Τὴν δ΄ εὖρ΄ ἐν μεγάρω· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ΄ ἐνέπασσεν ἀέθλους Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν
902 HOM 3 126
δίπτυχος { Α } 2
2945 HOM 2 424
                                    καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὼμοθέτησαν· καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον,
3389 HOM 1 461
                                      ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὡμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα
δίσκος { N+Com } 1
5208 HOM 2 774
                                    Άγαμέμνονι ποιμένι λαῶν Άτρεϊδη· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες τόξοισίν θ΄ ἵπποι δὲ παρ΄ ἄρμασιν οἶσιν ἔκαστος
δίφρος { N+Com } 4
2191 HOM 3 310
                                    ἄλλοι, ὁπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» Ἡ ῥά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, ἂν δ΄ ἄρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω⋅ πὰρ δέ οἱ
2995 HOM 3 424
                                    τράποντο, ἥ δ΄ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν· τῆ δ΄ ἄρα δίφρον έλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη ἀντί΄ Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· ἔνθα κάθιζ΄
1861 HOM 3 262
                                    κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον· τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ
2212 HOM 3 312
                                    κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἄρ ἄψορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο· Ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος
Διώρης { N+Ant } 1
                                    ό δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε· τῶν δ΄ Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής, υἰὸς Ἁγασθένεος Αὐγηιάδαο ἄνακτος. Οἳ
4200 HOM 2 622
δολιχόδειρος
3184 HOM 2 460
                                    ὤς τ΄ ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά, χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ϫσίω ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα, ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι
δολιχόσκιος
             { A } 2
2502 HOM 3 355
                                   κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχη.» Ἡ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην· διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε
2438 HOM 3 346
                                    σείοντ΄ ἐνχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε· πρόσθε δ΄ Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔνχος, καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσ΄ εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν χαλκός.
δολομήτης { N+Com } 1
3980 HOM 1 540
                                           αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηῦδα· «Τίς δ΄ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλάς; αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα κρυπτάδια
δόλος { N+Com } 1
1439 HOM 3 202
                                    ὃς τράφη ἐν δήμω Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα⋅ «Ὠ γύναι, ἦ μάλα
δολοφρονέων { V } 1
2854 HOM 3 405
                                    νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ΄ ἄγεσθαι, τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; Ἡσο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ΄ ἀπόειπε κελεύθους, μὴ δέ τι
δόμος { N+Com } 4
2276 HOM 3 322
                                      τάδε ἔργα μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν, τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἅιδος εἴσω, ἡμῖν δ΄ αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ
2974 HOM 3 421
                                        πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. Αἵ δ΄ ὅτ΄ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ΄ ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο, ἥ δ΄ εἰς ὑψόροφον
4722 HOM 2 701
                                    γαῖα μέλαινα· τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής· τόν δ΄ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἁχαιῶν.
3481 HOM 2 513
                                    τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἶες Ἄρηος, οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμω Ἄκτορος Ἁζείδαο, παρθένος αἰδοίη ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα Ἀρηι κρατερῷ· ὁ δέ οἰ
δόρυ { N+Com } 7
                                    ήβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα· εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὼκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις
2656 HOM 2 382
946 HOM 2 135
                                          πτολίεθρον. Έννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραί τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἴατ
```

παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὂ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους ἀντίβιον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀφραδέως· μή πως τάχ΄ ὑπ΄ αὐτοῦ δουρὶ δαμασθῆς.» Τήνδε Πάρις μύθοισιν ὰμειβόμενος προσέειπε· «Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς τώ γ΄ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν ἀνστήτην λῦσαν δ΄ ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν ἀκούσας, καί ῥ΄ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, μέσσου δουρὸς ἐλὼν· τοί δ΄ ἰδρύθησαν ἄπαντες. Τῷ δ΄ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἁχαιοὶ ἰοῖσίν τε ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὄς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὂς ῥά τε τέχνῃ νήιον ἐκτάμνῃσιν, ὀφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὡς σοὶ ἐνὶ

κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὄ κέ σ´ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὄ γε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐγὼ οὐκ εἷμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρῳαὶ δέ μ΄

Πολύξεινος θεοειδής, υἰὸς Ἀγασθένεος Αὐγηιάδαο ἄνακτος. Οἳ δ΄ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ΄ ἱεράων νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς Ἡλιδος ἄντα, τῶν αὖθ΄ ἀτάλαντος Ἀρηι Φυλεΐδης, ὂν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς, ὄς ποτε Δουλίχιον δ΄ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.

θ΄ οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο· τῶν μὲν, ἄρ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε Μηριόνης τ΄ ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντη· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Κρητῶν δ΄ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε οἳ Κνωσσόν τ΄ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν, Λύκτον Μίλητόν τε καὶ Λίνδον Ἰήλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον· τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, ὂν τέκεν Ἀστυόχεια βίῃ Ἡρακληείῃ, τὴν ἄγετ΄ ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ

ἦτορ, ἄψ δ΄ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων. Ὠς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσῃσ΄, ὑπό τε τρόμος ἔλαβε γυῖα, ἄψ δ΄ ὑπὸ πλατανίστω, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδ[ωρ]· ἔνθ΄ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοι[νός], σμερδαλέος, τὸν [ῥ΄] αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε, βωμοῦ

Οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, Καινέα τ΄ Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον [one verse is

Αχαιούς, οὕς κεν εὖ γνοίην καὶ τοὕνομα μυθησαίμην· δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορα θ΄ ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, αὕτως γάρ ῥ΄ ἐπέεσσ΄ ἐριδαίνομεν οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες. Ἁτρεΐδη, σὺ δέ θ΄ ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν ἄγοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἶες Ἁχαιῶν. Ἁλλὰ σύ, εἰ δύνασαί, γε περίσχεο παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ΄ κλουμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὤνησας θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς ἀθρήσειεν Ἁλέξανδρον θεοειδέα· ἀλλ΄ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ΄ ἐπικούρων δεῖξαι Ἁλέξανδρον τότ΄ ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ· οὐ μὲν γὰρ Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀἱεαι, οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εὶ δ΄ οὔτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἢ ποτ΄ Ἁχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἶας Ἁχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν, εὖτ΄ ἄν πολλοὶ ὑφ΄ Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο θνήσκοντες φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ΄ οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὁλύμπιος ἀντιφέρεσθαι· ἤδη γάρ με καὶ

τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴη, ἄμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἔποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὄθι Σκαιαὶ ὁρῶ ἑλίκωπας Ἁχαιούς, οὕς κεν εὖ γνοίην καὶ τοὔνομα μυθησαίμην· δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορα θ΄ ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή· τῷ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ΄, οἴ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἠδ΄ ἐγένοντο ἐν Πύλῳ Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, τῶν αὖθ΄ ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες ἰητῆρ΄ ἀγαθὼ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων· τοῖς δὲ τριάκοντα γλαφυραὶ νέες ἴδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε δύω Ἁντήνορος υἶε, Ἁρχέλοχός τ΄ Ἁκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἅντιφος ἡγησάσθην Θεσσαλοῦ υἶε δύω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὄσσοι τὸ

5039 HOM 2 748 ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας· τῶ δ΄ Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην 1752 HOM 3 246 έν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῷ ἐν αἰγείω· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ 2821 HOM 2 406 Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, αὐτὰρ ἔττειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν, ἔκτον δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν 136 HOM 3 18 ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῶ πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους ἀντίβιον πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Έκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὃ Ταλθύβιον 839 HOM 3 116 άνὰ σκήπτρω, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς, Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν· «Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια 105 HOM 1 16 ναιετάασκον· τῶν ἦρχ΄ Ἰππόθοός τε Πυλαῖος τ΄ ὄζος Ἄρηος, υἶε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο. Αὐτὰρ Θρήικας ἦγ΄ Ἀκάμας καὶ Πείροος ἤρως ὅσσους 5680 HOM 2 843 5600 HOM 2 831 Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦοχ΄ Ἄδρηστός τε καὶ Ἅμφιος λινοθώρης υἶε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε στείχειν Άργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύω, τοί κεν Ἁχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν Ἅργος δ΄ ἰέναι, 2394 HOM 2 346 άνὰ σκήπτρω καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἁχαιούς, Ἁτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἁχαιοί αἰδεῖσθαι θ΄ ἱερῆα καὶ 2766 HOM 1 375 δυοκαίδεκα { NUM+Car } 1 3769 HOM 2 557 δ΄ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αἴας δ΄ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας· [one verse is missing in the manuscript] Οἵ δ΄ Ἄργός τ΄ εἶχον Τίρυνθά τε δυσηχής {Α} 1 4629 HOM 2 686 τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οἵ ν΄ οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ νὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡνήσαιτο· κεῖτο νὰρ ἐν νήεσσι δυσκλεής { A } 1 812 HOM 2 115 ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο καὶ με κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν· οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι, δυσμενής { **A** } 1 361 HOM 3 51 ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατρὶ τε σῶ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμω, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῶ; Οὐκ ἂν δὴ μείνειας Ἀρηίφιλον Μενέλαον; Δύσπαρις { N+Epi } 1 277 HOM 3 39 θεοειδής. Τὸν δ΄ Έκτωρ νείκεσσεν ἱδὼν ἀισχροῖς ἐπέεσσιν· «Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά, αἴθ΄ ὄφελες ἄγονός τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ { A } 1 δυσχείμερος 5053 HOM 2 750 τῶ δ΄ Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί΄ ἔθεντο, οἵ τ΄ ἀμφ΄ ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ΄ ἐνέμοντο, ὅς ῥ΄ ἐς Πηνειὸν προΐει δύω { V } 8 2275 HOM 3 322 τάδε ἔργα μετ´ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν, τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἅιδος εἴσω, ἡμῖν δ´ αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν 2868 HOM 2 413 «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἡέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, 1847 HOM 2 261 πατήρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἡδὲ χιτῶνα, τά τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας 262 HOM 3 36 ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, ὣς αὖτις καθ΄ ὅμιλον ͺἔδυ Τρώων ἀγερώχων δείσας Ἄτρέος υἱὸν Ἁλέξανδρος θεοειδής. Τὸν δ΄ Ἔκτωρ νείκεσσεν 2396 HOM 3 339 ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. Ὠς δ΄ αὕτως Μενέλαος Ἀρήιος ἔντε΄ ἔδυνεν. Οἵ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἁχαιῶν 2346 HOM 3 332 έπὶ σφυρίοις ἀραρυίας· δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν οἶο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἥρμοσε δ΄ αὐτῶ· ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος 2322 HOM 3 328 ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ ὄ γ΄ ἀμφ΄ ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο. Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ 3904 HOM 2 578 άμα τῶ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἔποντ΄· ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, οὕνεκ΄ ἄριστος ἔην, πολὺ δώδεκα { NUM+Car } 1 4297 HOM 2 637 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος τῶ δ΄ ἄμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλτοπάρηοι. Αἰτωλῶν δ΄ ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός, οἳ Πλευρῶν΄ ἐνέμοντο καὶ

```
δωδέκατος { NUM+Ord } 2
3627 HOM 1 493
3134 HOM 1 425
Δωδώνη { N+Top } 1
5052 HOM 2 750
δῶμα { N+Com } 12
3148 HOM 1 426
4207 HOM 1 570
3929 HOM 1 533
4467 HOM 1 607
5748 HOM 2 854
1634 HOM 1 222
220 HOM 2 30
488 HOM 2 67
97 HOM 2 13
119 HOM 1 18
3340 HOM 2 484
4421 HOM 1 600
\Deltaώριον { N+Top } 1
4011 HOM 2 594
δώρον \{N+Com\} 6
1689 HOM 1 230
388 HOM 3 54
463 HOM 3 64
2875 HOM 1 390
474 HOM 3 65
1573 HOM 1 213
έάν { I+Conj } 2
652 HOM 190
1205 HOM 1 166
έανός ή όν { A } 2
2715 HOM 3 385
```

2959 HOM 3 419

ἐαρινός {Α} 2

μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Άλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ἡώς, καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες πάντες ἄμα, Ζεὺς δ΄ Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα. θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἔποντο· δωδεκάτη δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε. καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ εἴκοσι νῆας· τῶ δ΄ Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί΄ ἔθεντο, οἵ τ΄ ἀμφ΄ ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ΄ ἐνέμοντο, ὅς ῥ΄ ἐς έλεύσεται Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν νουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι όίω,» Ὠς ἄρα φωνήσασ΄ ἀπεβήσατο, τὸν δ΄ ἐλίπ΄ καί ῥ΄ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ· ὤχθησαν δ΄ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· τοῖσιν δ΄ ήμφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ΄ ἀγορεύειν, μητρὶ φίλη εἰς ἄλα ἇλτο βαθεῖαν ἀπ΄ αἰνλήεντος Ὀλύμπου. Ζεὺς δὲ. ἐὸν πρὸς δῶμα∙ θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον∙ οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι φάος ἠελίοιο, οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν ΙοἶκονΙ δὲ ἔκαστος, ἦχι ἑκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφινυήεις ήμαιστος ποίησ΄ ἰδυίησι πραπίδεσσιν· Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ΄ ἔναιον Κρῶμνάν τ΄ Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. Αὐτὰρ Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ μέγα ξίφος, οὐδ´ ἀπίθησε μύθω Ἀθηναίης· ἥδ΄ Οὔλυμπόνδε βεβήκει δώματ΄ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. Πηλεΐδης δ΄ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων∙ οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας ήρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ νάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάνυιαν Τρώων∙ οὐ νὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται∙ ἐπένναμψεν νὰρ ἄπαντας Ήρη λισσομένη. Τρώεσσι δὲ γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων∙ οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ήρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ΄ οἴκαδ΄ ἱκέσθαι· παῖδα δ΄ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν δ΄ ἄρ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, ὡς ἴδον ήθαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. Ὠς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι θυμὸς Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφινένειαν ἔναιον, καὶ Πτελεὸν καὶ Έλος καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι ἀντόμεναι Θάμμριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀριδῆς. Οἰχαλίηθεν ἰόντα τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αἰρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπη· δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μιγείης. Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὣς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί· μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης· οὔ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὅσσά κεν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἶες πρόφερε χρυσῆς Άφροδίτης· οὔ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἔλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δώρα ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμῖν.» Τήνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει συμπάντων Δαναῶν, οὐδ΄ ἢν Ἁγαμέμνονα εἴπης, ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῶ εὔχεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε άλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ΄ ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ πύργῳ ἐφ´ ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου έανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι 'Ώς ἐφατ΄, ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα, βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῶ ἀργῆτι φαεινῶ σιγῆ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. Αἴ δ΄ ὅτ΄ Ἀλεξάνδροιο

3252 HOM 2 471 έθνεα πολλά, αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν ὥρη ἐν εἰαρινῆ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἁχαιοὶ ἐν πεδίω γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ΄ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν· αἱ μέν τ΄ ἔνθα ἄλις πεποτήαται αἱ δέ τε ἔνθα· ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ 642 HOM 2 89 ἐάω { **V** } 7 1157 HOM 2 165 σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἅλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ΄ Ἀθήνη, βῆ δὲ 1260 HOM 2 181 δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης, βῆ δὲ 2390 HOM 2 346 βουλὴν ἄρχευ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύω, τοί κεν Ἁχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, 2027 HOM 1 276 ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἵες Ἁχαιῶν· μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην. 5611 HOM 2 832 Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος 931 HOM 2 132 έκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οἵ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ΄ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου 1660 HOM 2 236 Άχαιἵδες οὐκέτ΄ Άχαιοί, οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ΄ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίη γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἡὲ καὶ έγγυαλίζω { **V** } 2 μ΄ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ΄ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ γάρ μ΄ Ἁτρεΐδης εὐρυκρείων 2609 HOM 1 353 3034 HOM 2 436 δήθ΄ αὖθι λεγώμεθα, μηδ΄ ἔτι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς έγγυαλίξει· ἀλλ΄ ἄγε, κήρυκες μὲν Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ ἐγγύς {I+AdvPr} 1 2424 HOM 3 344 εἰσορόωντας Τρῶας θ΄ ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· καί ῥ΄ ἐγγὺς στήτην διὰ μετρητῷ ἐνὶ χώρω σείοντ΄ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε· πρόσθε δ έγείρω { **V** } 2 3058 HOM 2 440 δ΄ άθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν ἴομεν ὄφρά κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἅρηα.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· αὐτίκα κηρύκεσσι 302 HOM 2 41 άλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε ἐνκέφαλος {Α} 1 2118 HOM 3 300 θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ΄ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ΄ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, ἐγχείη { N+Com } 5 2431 HOM 3 345 Άχαιούς· καί ῥ΄ ἐγγὺς στήτην διὰ μετρητῷ ἐνὶ χώρῳ σείοντ΄ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε· πρόσθε δ΄ Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, καὶ βάλεν 3585 HOM 2 530 Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ, ἐγχείη δ΄ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς· οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Ὁπόεντά τε Καλλίαρόν τε 5512 HOM 2 818 ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς πάις Ἁγχίσαο, Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ Ἁγχίση τέκε δῖ΄ 1798 HOM 3 254 πιστὰ τάμητε· αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆσ΄ ἐγχείῃσι μαχήσοντ΄ ἀμφὶ γυναικί· τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ΄ ἔποιτο· οἱ δ΄ ἄλλοι 975 HOM 3 137 μακρὰ πέπηγεν· αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο· τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.» Ὠς εἰποῦσα θεὰ έγχεσίμωρος 4667 HOM 2 692 καὶ τείχεα Θήβης, καδδὲ Μύνητ΄ ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους, υἱέας Εὐήνοιο Σεληπιάδαο ἄνακτος· τῆς ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων, τάχα δ΄ ἀνστήσεσθαι 5665 HOM 2 840 ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. Ἱππόθοοε δ΄ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων, τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον· τῶν ἦρχ΄ Ἱππόθοός τε Πυλαῖος τ΄ ὄζος έγχέσπαλος { Α } 1 Τρώων, οι ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οι με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ΄ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ 922 HOM 2 131 ἕγχος { N+Com } 11 δὴ νῦν ἔαται σιγῆ, πόλεμός τε πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ΄ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν· αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς ἐγχείησι 966 HOM 3 135

3102 HOM 3 440

4256 HOM 1 577

1518 HOM 1 207

2843 HOM 1 386

1840 HOM 2 261

173 HOM 1 26

η μέν δη πρίν ν΄ εὔχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔνχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον ἐξαῦτις μαχέσασθαι δ΄ ἐρίηρες ἑταῖροι· αὐτὰρ ὂ ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων ͺἔγχει χαλκείω· τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Ἁφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ μέν τευ τελαμών ἀμφὶ στήθεσσιν ἀσπίδος ἀμφιβρότης. περὶ δ΄ ἔνχεῖ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων· ὂν δ΄ ἂν ἐνὼν ἀπάνευθε Άλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» Ἦ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν κεν φιλότητα παράσχη.» Ἡ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην· διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἀλλήλοισιν κοτέοντε· πρόσθε δ΄ Άλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, καὶ βάλεν Άτρεΐδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσ΄ εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ κατ΄ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην· διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο· ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα χαλκήρεϊ πάλλον έλόντες, όππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔνχος· λαοί δ΄ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον, ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε ἡρήρειστο· ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα ἔγχος· ὅ δ΄ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν· εἵλετο δ΄ ἄλκιμον ἔγχος, ὄ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. Ώς δ΄ αὕτως Μενέλαος Ἀρήιος ἔντε΄ ἔδυνεν. Οἵ δ΄ ἐπεὶ οὖν

γὰρ ἐγὼν Ἁχιλεύς τε μαχεσσάμεθ΄ εἵνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων· εἰ δέ ποτ΄ ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν διέπουσ΄ ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄,

Άπόλλων, τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ΄ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ΄ εὖ εἰδῆς ὅσσον χειρὸς ἐλόντ΄ ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον· εἰ δέ κε μὴ δώησιν, έγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ώς εἰπὼν προΐει, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἑλών· ὅ δέ κεν ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν έγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἁχαιῶν, ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι, ἥν τ´ αὐτὸς αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἴνεκα δεῦρ΄ ἰκόμεσθα. Άλλ΄ ἄγεθ΄ ὡς ἄν ἐγὼ εἴπω, πειθῶμεθα πάντες· φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· οὐ γὰρ ἔτι Τροίην δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἴνεκ΄ ἀγγελίης σὺν ἀρηιφίλω Μενελάω· τούς δ΄ ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. Ἀλλ΄ ὅτε Άλλὰ πίθεσθ΄ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο· ἤδη γάρ ποτ΄ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ γ΄ ἀθέριζον. Οὐ γὰρ πω τε παΐδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος, αὐτὰρ έγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα ποινῆς αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» ϶Η, καὶ έξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν έγώ· κείνοισι δ΄ ἂν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ἀγορεύεις ὡς δὴ τοῦδ΄ ἔνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει, οὔνεκ΄ ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά΄ ἄποινα οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν οἴκοι τι ἔργα. Άλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ΄ ἑτοιμάσατ΄, ὄφρα μὴ οἶος φηρσὶν ὀρεσκώοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών, τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον έγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «ἶΗ οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἂν ένὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἵ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρω ἐνὶ οἴκω, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, οὐδ΄ ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ὡς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα έ φύλασσε, εἰς ὅ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ γε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐγὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι ·ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ, κεῖνον δ´ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Ἁλλ´ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ πώ ποτ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾳ̂. Μητρί δ΄ ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ νοεούση πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι όλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη Άχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπρεπίας ἑκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι· Ἀτρεΐωνα δ΄ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ΄ ἀναστὰς ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ´ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ έγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ´ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ´ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,

έὼν ἀνορητής, ἵσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἷος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν· οὐ γὰρ ένὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ΄ Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· τῶ οὐκ δέ τοι ὧδε· ὣς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν έγὼ σὺν νηί τ΄ έμῃ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ΄ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν πείθηται Άχαιῶν ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι: οὐ νὰρ ἐνὼ Τρώων ἕνεκ΄ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος. ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ νὰρ οἰνοχοεύειν, πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο· τόσσον ἐνώ φημι πλέας ἔμμεναι υἶας Ἀχαῖων Τοώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων εἴπης ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν΄ οὐ γὰρ ἔγων΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ΄ εἴσεται οὔτ΄ ἀνθρώπων· ὂν δέ κεν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων· ὂν δ΄ ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἔδωκεν. ὅς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ νὰρ ένὼν Ϫιλεύς τε μαχεσσάμεθ΄ εἵνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐνὼ δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων· εἰ μετὰ μῦθον ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί· ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἰλιον ἠνεμόεσσαν ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ´ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι ἀνῆκεν. Άλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Άχαιῶν· πρῶτα δ΄ ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἦ θέμις ἐστί, καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω· ὑμεῖς δ΄ ἀντιθέοιο, οἵ ῥα τότ΄ ἐστρατόωντο παρ΄ ὄχθας Σαγγαρίοιο· καὶ γὰρ έγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγχθην ἤματι τῷ ὅτε τ΄ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ νὰρ ἐνὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ τε μένας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐνὼν οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω νεραρόν· βασιλῆι νὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη οὐδέ με πείσεις. ἢΗ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εἰ μὲν δώσουσι γέρας έγὼ οὐκ ἀλεγίζω, οὐδ΄ ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ὣς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἁχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον συμβάλετ΄ ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ήμιν. Άλλ΄ ἄνε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες∙ οὐ νὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς ἔπλεον ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν·" ὣς ὁ μὲν εἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. Ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν· πρῶτα δ΄ ἐγὼν ἀνάσσεις· ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν έμέ, μέγα δ΄ ἴψαο λαὸν Ἁχαιῶν· ἠδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν ούνεκα νῦν δὴ δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ΄ ἄγεσθαι, τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; Ἦσο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα εἰ δ΄ ἄνε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθης· τοῦτο νὰρ ἐξ΄ ἐμέθέν νε μετ΄ ἀθανάτοισι μένιστον τέκμωρ· οὐ νὰρ ἐμὸν παλινάνρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἄνδρα, ὧ λαοί τ´ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· ἄνδρα ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε⋅ νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα⋅ Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε έστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄνε μὴν πείρησαι, ἵνα ννώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ περὶ δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι. Άλλὰ πίθεσθ΄ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο ἤδη νάρ ποτ΄ ἐνὼ καὶ ἀρείοσιν ἡέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὼμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ ν τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Ἀργείους καὶ «Φεῦγε μάλ΄, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ΄ ἔγωγε λίσσομαι εἵνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Ἔχθιστος δέ έκαλέσσατο φωνή· «Δεῦρο πάροιθ΄ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἴζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδη πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί δ΄ αὖ τοι. δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλάς: αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι πρόφρων τέτληκας τε σύ, Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις, οὔ τις έμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις· ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ΄ ἵψαο λαὸν Ἁχαιῶν· ἠδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τό γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ έμοὶ γέρας αὐτίκ΄ ἑτοιμάσατ΄, ὄφρα μὴ οἶος Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε άρήγειν. Άλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση ήΡρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω· εἰ δ΄ ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον έμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ΄ οἴκαδ΄ ἱκέσθαι· παῖδα δ΄ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ΄ ἄποινα δέχεσθαι. Άζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.» Ἔνθ

μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίνιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν. ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῶ δ΄ ἐπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι οὐ ἥν τιν΄ ἔοικεν ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εἰ δ΄ ἄν έμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος, αὐτὰρ ἐγὼ ὄφρ΄ εὖ εἰδῆς ὄσσον φέρτερος εἰμὶ σέθεν, στυνέη δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.» Ὠς φᾶτο· Πηλεΐωνι δ΄ ἄχος νένετ΄, ἐν δέ οἱ ἦτορ έφήσεις "Ηρη, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἥδε καὶ αὕτως μ΄ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήνειν, Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τά γ΄ οὐκ΄ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς· οὖτός τ΄ Άτρεΐδης, εὐρυκρείων Άγαμέμνων, ἀμφότερον βασιλεύς τ΄ έγγυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ´ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ γάρ μ΄ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρρας.» Ὠς οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τω ἄλλω, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἅ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης δώρα. ὅσσά κεν αὐτοὶ δώσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἔλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρώας καὶ πάντας Ἁχαιούς, αὐτὰρ ἔμ πατρὶ φίλω ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβω θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ῥέξαι ἄκριτα θυμῶ.» Τήνδε χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω, τὼς δέ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ΄ ἐφίλησα, Ζεύς· «ÎΗ δὴ λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἡρη, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἥδε καὶ αὕτως μ΄ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με πάτρης. ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὂ νέρων καὶ ἐπείθετο μύθω· βῆ δ΄ πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ φίλη ἡρήσατο χεῖρας ὀρεννύς· «Μῆτερ. ἐπεί μ΄ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐννυαλίξαι Ζεὺς μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «ἶΗ δὴ λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἡρη, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἥδε καὶ αὕτως μ΄ αἰεὶ ἐν έγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν∙ πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήρη ἄμφω όμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε∙ ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ ἔριδος, ποτ΄ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὼμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ γ΄ ἀθέριζον. Οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, εἷιι. γεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ΄ ἄχε΄ ἄκριτα θυμῶ.» Τήνδε χολωσαμένη προσεφώνεε νήσω δ΄ ἐν Κραναῆ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῆ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αίρεῖ.» ϶Η ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἴπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν δαμασθῆς.» Τήνδε Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε· «Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνη, ὄ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἁχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ περ χραισμεῖν· ἀρναλέος νὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι· ἤδη νάρ με καὶ ἄλλοτ΄ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς τετανὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ΄ ἦμαρ Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής· «Έκτορ, ἐπεί με κατ΄ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ΄ εἶσιν αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα, εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο καὶ με κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν· οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι μετήυδα· «Ὠ φίλοι ἥρωες Δαναρί, θεράποντες Ἄρηρος. Ζεύς με μένα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη, σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν άλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων ἐνχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οἵ με μένα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ΄ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα δὴ τε περθομένη τε· ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε΄ ἔδωκεν, ὅς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼν Ἁχιλεύς τε μαχεσσάμεθ΄ εἵνεκα περ ἐών, θεοείκελ´ Ἁχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. Ἡ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τε μέγεθός τε φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατοί· «Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ΄ ἔορνε, δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ΄ ὑπὸ χερσὶ δάμασσον, ὄφρά τις ἐρρίνησι έκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν; ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς, εἴ τις τοι κἀκεῖθι έχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» Τὸν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνω, ὀλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.» Ὠς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος ήρη, θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν: ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυνίης ἢ αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, σ΄ ἔγωγε λίσσομαι εἵνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ γάρ

μοι ὄφελλεν Όλύμπιος ἐγγυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ΄ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ γάρ μ΄ Ἁτρεΐδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, ἐπέεσσιν· ἥδε καὶ αὕτως μ´ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση ήΡρη· ἐμοὶ δέ ἀνέλοντο· τοῖσι δὲ Χρύσης μενάλ´ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Κλῦθί μευ ἀρνυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις· ἤδη μέν ἠρᾶθ΄ ὁ γεραιὸς Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ΄, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ δ΄ ἄν οὕ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθω· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες. ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ´ ἐπίκουροι· νίκη μὲν δὴ φαίνετ´ Ἀρηιφίλου Μενελάου· ὑμεῖς δ´ Κρονίων· τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί· ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἰλιον ἠνεμόεσσαν ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω ένένοντο ἐσσυμένως Ἐκτωρ δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ. Τρώες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί, μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἴνεκα νεῖκος ὄρωρεν· ἄλλους μὲν «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υίέι σῷ ἑπόμην, θάλαμον ννωστούς τε λιποῦσα παῖδά τε ἄνακτος χερσὶν ὑφ΄ ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε΄ ἔδωκεν, ὅς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ ίζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδη πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν· ὧς μοι πρότερον τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί. θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν. οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἁχαιῶν· ὥς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα έγὼ Τρώων ἔνεκ΄ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη κυνῶπα, πρὸς Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπη οὐδ΄ ἀλεγίζεις· καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἶες Ἁχαιῶν. Οὐ ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ τό γε πάντες ὄ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄνοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν μἶες Ἀχαιῶν, Ἁλλὰ σύ, εἰ δύνασαί, νε περίσχεο παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ΄ Ὅλυμπόνδε δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὣς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί· μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης· οὔ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὅσσά Άλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» Ἡ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν άλλος· ἦ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» ԳΙ, Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε. Μοῦσα, αὐτῶν ἀδ΄ ἵππων, οἳ ἄμ΄ Ἁτρεΐδησιν ἔποντο. ἵΙπποι μὲν μέν΄ ἄρισται ἔσαν ὄ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· «Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε μέγεθός τε ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υἱέι σῶ καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εἰ μάλα καρτερὸς μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν, αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι οὔτε σοὶ οὔτέ τω ἄλλω, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ νε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἄ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄνε μὴν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν· ὧς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο θυγατέρες, μνησαίαθ΄ ὅσοι ὑπὸ Ἰλιον μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἁχαιῶν· ὥς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, ὅς τις ὅδ΄ ἐστὶν Ἁχαιὸς ἀνὴρ ἡύς τε μέγας τε· ἤτοι Άχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ Όδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ νεραιός· «Εἴπ΄ ἄνε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ΄ ἐστίν· μείων μὲν κεφαλῆ Ἀναμέμνονος Ἀτρεῖδαο, πάτερ, εἰ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υἱόν, ὂς ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἢ εἱ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ θ΄ ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, αὐτοκασιγνήτω τώ μοι μία γείνατο μήτηρ. ἢ οὐχ΄ ἐσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρω μὲν ἕποντο ηματι κείνω ἐκπρεπέ´ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ´ ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ έκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ορεγνύς· «Μῆτερ, ἐπεί μ΄ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ΄ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ γάρ μ΄

```
553 HOM 1 77
3998 HOM 1 542
2582 HOM 2 372
766 HOM 1 106
3350 HOM 1 455
1179 HOM 1 162
3713 HOM 1 505
2468 HOM 1 335
796 HOM 2 112
3785 HOM 1 514
ἔγωγε { PRO+Per1s } 7
1405 HOM 3 197
2079 HOM 1 282
1265 HOM 1 173
2195 HOM 1 298
3060 HOM 3 433
1271 HOM 1 174
2172 HOM 1 295
ἐδητύς { N+Com } 2
3454 HOM 1 469
3005 HOM 2 432
ἕδος { N+Com } 2
4285 HOM 1 581
3936 HOM 1 534
ἕζομαι { V } 13
2998 HOM 1 407
1816 HOM 1 246
312 HOM 2 42
708 HOM 2 99
1896 HOM 2 268
735 HOM 1 101
489 HOM 1 68
553 HOM 2 76
2578 HOM 1 349
333 HOM 1 48
```

ἄνακτος· τοὶ γὰρ ἑγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὅμοσσον ἢ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ γὰρ ὁἰομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὅς μέγα πάντων ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.» Τήν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα πατήρ ἀνδρῶν τε αἳ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν· τῶ κε τάχ΄ ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑφ΄ πρώτιστα κάκ΄ ὀσσόμενος προσέειπεν· «Μάντι κακῶν, οὺ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω τἱμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ΄ ἵψαο λαὸν Ἁχαιῶν· ἡδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τὸδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι δ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὁππότ΄ Άχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ΄ ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υἰόν, ὂς ὡκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἠτίμησεντε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄· οὕτι μοι ὑμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Ἁγαμέμνων, ὂς σφῶι προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. Ἁλλ΄ ἄγε, Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη, σχέτλιος, ὂς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην ὡς ἔχετ΄ ἐμπεφυυια, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ

αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν· ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐίσκω πηγεσιμάλλῳ ὅς τ΄ οἱῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. Ἄτρεῖδη, σὺ δὲ παύε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε λίσσομ΄ Άχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὂς μέγα πᾶσιν ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε μάλ΄, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ΄ ἔγωγε λίσσομαι εἴνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ οἱω. Ἅλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἀρηίφιλον Μενέλαον ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ΄ ἔγωγε παύσασθαι κέλομαι μὴ δὲ ξαντῷ Μενελάῳ ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ΄ ἔγωγε λίσσομαι εἴνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν΄· οὺ γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὁἱω. Ἅλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο

δαίνυντ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, νώμησαν δ΄ ἄρα πᾶσιν ἐπ΄ δαίνυτ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἑδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ

ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ· εἴ περ γάρ κ´ ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὂ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐπέεσσι καθάπτεσθαι Ὁλύμπου, Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες.

ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζειο καὶ λάβε γούνων, αὶ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ χρυσείοις ἤλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ΄ αὐτός· Ἄτρεΐδης δ΄ ἐτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δὲ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος· ποτ΄ ἀυτῆς σχοίατ΄, ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλήων. Σπουδῃ δ΄ ἔζετο, λαὸς ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων ἔστη μεταφρένου ἐξυπανέστη σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· ὂ δ΄ ἄρ ἔζετο τάρβησέν τε, ἀλγήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ΄ τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη ἤρως Ἀτρεῖδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὂς ἤδη τά τ΄ ἐόντα τά τ΄ δ΄ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ὂς ῥὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἁχιλλεὺς δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθείς, θῖν΄ ἐφ΄ άλὸς πολιῆς, ὀρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ὁἰστοὶ ἐπ΄ ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος· ὅ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἔζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ΄ ἰὸν ἔηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄ ἀργυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας

```
1077 HOM 3 152
1502 HOM 3 211
1477 HOM 2 211
ἐθέλω { V } 21
1737 HOM 2 247
2469 HOM 2 357
2117 HOM 1 288
2109 HOM 1 287
2845 HOM 3 404
961 HOM 1 133
489 HOM 3 67
4089 HOM 1 554
3005 HOM 1 408
4281 HOM 1 580
872 HOM 2 123
4051 HOM 1 549
808 HOM 1 112
932 HOM 2 132
2723 HOM 2 391
1716 HOM 3 241
2011 HOM 2 284
841 HOM 1 116
2046 HOM 3 289
2937 HOM 1 399
2038 HOM 1 277
ἔθνος { N+Com } 6
627 HOM 2 87
3242 HOM 2 469
3177 HOM 2 459
3205 HOM 2 464
655 HOM 2 91
```

229 HOM 3 32

602 HOM 283

εἰ { I+Conj } 61 3002 HOM 1 408 ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἴ τε καθ΄ ὕλην δενδρέῳ ἐφ΄ ἐζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύργῳ· οἵ δ΄ ὡς οὖν ἔμιχθεν, στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὑρέας ὤμους, ἄμφω δ΄ ἐζομένων γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὅτε δἡ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον, ἤτοι μὲν αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. Ἄλλοι μέν ῥ΄ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας· Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολῷα, ὅς ῥ΄ ἔπεα φρεσὶν

μύθω∙ «Θερσῖτ΄ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, ἵσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν∙ οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, τίσασθαι δ΄ Έλένης ὁρμήματα στοναχάς τε· εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκονδε νέεσθαι, ἀπτέσθω ἦς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης, ὄφρα πρόσθ΄ ἄλλων θάνατον ὄδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν έθέλει, πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εἰ δέ μιν αἰχμητὴν «Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὄδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι ἀνθρώπων· οὕνεκα νῦν δὴ δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ΄ ἄγεσθαι, τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; ℉σο Άχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. Ἦ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ΄ ὄσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἑθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἁχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλησθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπη ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε γούνων, αἰ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· ἀλλὰ σὺ άνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλοιμεν Ἁχαιοί τε Τρῶές τε ὅρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω, Τρῶας μὲν λέξασθαι τόν γ΄ εἴσεται οὖτ΄ ἀνθρώπων· ὂν δέ κεν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις ἄλγεα τεύχει, οὔνεκ´ ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά´ ἄποινα οὐκ ͺἔθελον ͺδέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ ῥὰ Κλυταιμνήστρης πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οἵ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ΄ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί, δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων· ὂν δ΄ ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἢ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ΄ ἐνὶ ποντοπόροισι, νῦν αὖτ΄ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν, αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἁχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγχι[στο]ν θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν οὐ δέμας οὕτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ πέληται· εἰ δ΄ ἄν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παίδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἁλεξάνδροιο πεσόντος, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα ποινῆς αὖθι μένων, ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι, ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, ήρη τ΄ ἦδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπ΄ άλλ΄ ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἵες Ἀχαιῶν· μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ΄ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε

τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί. Ἡύτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, βοτρυδὸν δὲ μυρίοι, ὅσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ. Ἡύτε μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά, αἴ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δι΄ αἰθέρος οὐρανὸν ἶκε. Τῶν δ΄ ὥς τ΄ ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά, χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίω ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ κλαγγηδὸν προκαθιζόντων σμαραγεῖ, δέ τε λειμών, ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν εἰαρινοῖσιν· αὶ μέν τ΄ ἔνθα ἄλις πεποτήαται αἱ δέ τε ἔνθα· ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ, ἄψ δ΄ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων. Ὠς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν

οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε γούνων, αἰ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι μᾶλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ὂς μέγ΄ ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἀχαιῶν.» Ὠς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οἴ δ΄

```
2571 HOM 2 371
                                     κρείων Άναμέμνων· «Ἡ μὰν αὖτ΄ ἀνορῆ νικᾶς, νέρον, μἶας Ἁχαιῶν· αἴ νάρ. Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἅπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἁχαιῶν·
1523 HOM 1 207
                                          θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· «ૠθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἅρη ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε
3102 HOM 1 420
                                            ἔπος Διὶ τερπικεραύνω εἶμ΄ αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀναννίφον, αἴ κε πίθηται. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι μήνι΄ Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ΄
930 HOM 1 128
                                    νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἄχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν. αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη
467 HOM 1 66
                                     Φοΐβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὄ ν΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ ἑκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰνῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοινὸν ἀμῦναι.»
                                     εἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. Ἁλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν· πρῶτα δ΄ ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἦ θέμις ἐστί, καὶ
521 HOM 2 72
2227 HOM 1 302
                                     θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς
3860 HOM 1 524
                                          μή σε γοήση "Hon· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω· εἰ δ΄ ἄνε τοι κεφαλῆ καταγεύσομαι, ὄφρα πεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ΄ ἀθαγάτοισι
                                            ην τιν΄ ἔοικεν ή τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εἰ δ΄ ἄν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος.
2035 HOM 3 288
4156 HOM 1 564
                                           άλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῶ δ΄ ἐπιπείθεο μύθω,
2007 HOM 3 284
                                        καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ΄ ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν· εἰ δέ κ΄ Ἀλέξανδρον κτείνη ξανθὸς Μενέλαος, Τρῶας ἔπειθ΄ Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ΄
2378 HOM 1 324
                                      Πηληιάδεω Άχιλῆος· χειρὸς ἐλόντ΄ ἀνέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον· εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐνὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίνιον ἔσται,» Ὠς
989 HOM 1 137
                                          μενάθυμοι Άχαιοί, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐνὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν νέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω
2515 HOM 2 364
                                    φρήτρας Άγάμεμνον, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις· εἰ δέ κεν ὡς ἔρξης καί τοι πείθωνται Άχαιοί, γν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ
2129 HOM 1 290
                                      πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εἰ δέ μιν αίχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;»
2629 HOM 2 379
                                           εἵνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων· εἰ δέ ποτ΄ ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄
2055 HOM 1 280
                                    όμοίης ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν
                                     ἀλόχω κατακοιμηθῆναι, τίσασθαι δ΄ Ἑλένης ὁρμήματα στοναχάς τε· εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκονδε νέεσθαι, ἁπτέσθω ἦς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης, ὄφρα
2465 HOM 2 357
423 HOM 1 61
                                                     όίω ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ δὴ όμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἁχαιούς· ἀλλ´ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ
277 HOM 1 40
                                         τε ἷφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν
2156 HOM 1 294
                                         δῖος Ἀχιλλεύς· «Ἡ νάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην. εἰ δή σοι πᾶν ἔρνον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ νὰρ ἔμοινε
4232 HOM 1 574
                                      λευκωλένω "Ηρη· «<sup>2</sup>Η δὴ λοίγια ἔργα τάδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς
2893 HOM 1 393
                                         ἄγοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν. Ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαί, γε περίσχεο παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ΄ κλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει
2113 HOM 2 300
                                     κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἠὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
                                     μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ΄ ἀμφ΄ ἀμαρτοεπής. εἰ καὶ γένει ὕστερος [ἦ]εν· ἀλλ΄ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς, στάσκεν. ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε
1530 HOM 3 215
2545 HOM 2 367
                                     λαῶν ἦδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται· γνώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις. ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίη πολέμοιο.» Τόν δ΄
1815 HOM 2 258
                                    κερτομέων ἀγορεύεις ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται εἰ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ
418 HOM 1 60
                                          «Ἀτρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀίω ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἁχαιούς· ἀλλ΄ ἄγε δή τινα
487 HOM 3 67
                                       δώρα, ὄσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἔλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἁχαιούς, αὐτὰρ
1298 HOM 1 178
                                     διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ νάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εἰ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό ν΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς
603 HOM 1 83
                                             ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» Τὸν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ
977 HOM 1 135
                                        ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἁχαιοί, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε
1988 HOM 3 281
                                     κ΄ ἐπίορκον ὀμόση, ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ΄ ὄρκια πιστά· εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
577 HOM 2 80
                                     άγορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον∙ νῦν
1094 HOM 2 156
                                    ἥρεον ἕρματα νηῶν. Ἔνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἡρη πρὸς μῦθον ἔειπεν· «Ὠ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, οὕτω δὴ
2631 HOM 3 374
                                    τέτατο τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἤ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ
```

```
1838 HOM 2 261
                                       κάρη ὤμοισιν ἐπείη. μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην. εἰ μὴ ἐνώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ΄ αἰδῶ
2690 HOM 2 387
                                            κρινώμεθ΄ Άρηι· οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ΄ ήβαιὸν εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν· ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν ἀσπίδος
3392 HOM 2 491
                                     δέκα δὲ στόματ΄ εῗεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐγείη, εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο θυνατέρες, μνησαίαθ΄ ὅσοι ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· ἀρχοὺς
3375 HOM 2 489
                                           ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἂν ἐνὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν νλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη,
4030 HOM 2 597
                                       ίόντα παρ΄ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος· στεῦτο νὰρ εὐχόμενος νικησέμεν. εἴ περ ἂν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰνιόχοιο∙ αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν.
                                        η ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ΄ αἰζηοί· ὧς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον
182 HOM 3 25
4277 HOM 1 580
                                     φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς ἐξ ἐδέων στυφελίξαι· ὂ γὰρ πολὺ φέρτατός
868 HOM 2 123
                                       ηδὲ μάγεσθαι ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ νάρ κ΄ ἐθέλοιμεν Ἁχαιοί τε Τρῶές τε ὄρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω. Τρῶας
580 HOM 181
                                     πείθονται Άχαιοί· κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψ[η] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα
                                     ίζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν· ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς σχοίατ΄, ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλήων. Σπουδῆ δ΄ ἔζετο, λαὸς ἐρήτυθεν
698 HOM 2 97
1289 HOM 3 180
                                       τ΄ ἀγαθὸς κρατερός τ΄ αἰχμητής· δαὴρ αὖτ΄ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ΄ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ἀτρεΐδη,
2508 HOM 1 340
                                           πρός τε θνητών ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος. εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο νένηται ἀεικέα λοινὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ νὰρ ὅ ν΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ
3697 HOM 1 503
                                       έλοῦσα λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι
2903 HOM 1 394
                                    εἰ δύνασαί, γε περίσχεο παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ΄ Ὀλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω. Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν
269 HOM 1 39
                                       ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ῗφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εὶ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν,
3179 HOM 3 450
                                     κατεύνασθεν λεχέεσσιν, Άτρεΐδης δ΄ ἀν΄ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς ἀθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα· ἀλλ΄ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτών τ΄ ἐπικούρων
1891 HOM 1 257
                                        Πριάμοιό τε παίδες ἄλλοι τε Τρώες μένα κείν] κεχαροίατο θυμώ. εἰ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν, οἳ περὶ μὲν βουλῆ Δαναών, περὶ δ΄ ἐστὲ
                                       δ΄ ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἤματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐπ΄
2418 HOM 2 349
                                           αὐτῶν, πρὶν Ἄργος δ΄ ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἤματι τῷ ὅτε
2414 HOM 2 349
3204 HOM 3 453
                                             τότ΄ ἀρηιφίλω Μενελάω· οὐ μὲν γὰρ φιλότητι γ΄ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν
                                           πολίων εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυνίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς. εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων· οὕνεκα νῦν δὴ δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
2831 HOM 3 402
844 HOM 1 116
                                         οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ΄
1259 HOM 1 173
                                          Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε μάλ΄, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ΄ ἔγωγε λίσσομαι εἵνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι οἵ κέ
εἴδομαι { V } 7
5349 HOM 2 795
                                         γέροντος, δέγμενος όππότε ναθφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί· τῶ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· «Ὠ γέρον, αἰεί τοι μθθοι φῖλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄
2738 HOM 3 389
```

γέροντος, δέγμενος όππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἅχαιοί· τῷ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ἀκέα Ἰρις· «Ὠ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν, ις ποτ΄ ἐπ ναιεταώση ἤσκειν εἰρία καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε· τῆ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Δεῦρ΄ ἴθ΄· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· υἷι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν ῥὰ μάλιστα γερόντων τῖ΄ Ἁγαμέμνων· τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος· «Εὕδεις, Ἁτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο; Οὐ χρὴ λόχον δ΄ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἁχαιῶν τέτληκας θυμῷ· τόδέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αἰρεῖσθαι ὅς τις σέθεν Ἁγαμέμνονι δίῳ. Ἱρις δ΄ αὖθ΄ Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη γαλόῳ, Ἁντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν δ΄ Ἁντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων, Λαοδίκην, Ὁδυσσεὺς ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, ὡς ἄμα θ΄ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἷες Ἁχαιῶν μῦθον τε ἤδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἁργείοισιν ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄

εἶδος { N+Com } 7

161 HOM 2 22

1679 HOM 1 228

877 HOM 3 122

1979 HOM 2 280

1507 HOM 2 215

278 HOM 3 39 4815 HOM 2 715

890 HOM 3 124 319 HOM 3 45 Τὸν δ΄ Έκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν ἀισχροῖς ἐπέεσσιν· «Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά, αἴθ΄ ὄφελες ἄγονός τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι· καί τὸν ὑπ΄ Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν Ἄλκηστις Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. Οἵ δ΄ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὁλιζῶνα δ΄ Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων, Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην. Τὴν δ΄ εὖρ΄ ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, δίπλακα πορφυρέην, πολέας κομόωντες Ἁχαιοί, φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. Ἡ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι

```
1599 HOM 3 224
395 HOM 3 55
416 HOM 2 58
\epsilon i\theta \epsilon \{ 1+Conj \} 2
282 HOM 3 40
3055 HOM 1 415
εἴκοσι { NUM+Car } 3
2281 HOM 1 309
3462 HOM 2 510
5041 HOM 2 748
εἴκω { V } 1
2162 HOM 1 294
εἴλω { V } 2
2074 HOM 2 294
3017 HOM 1 409
εἷμα { N+Com } 2
2762 HOM 3 392
1846 HOM 2 261
εἰμί { V } 163
1202 HOM 3 168
887 HOM 2 125
924 HOM 2 131
1291 HOM 3 180
4329 HOM 2 642
1534 HOM 2 219
3583 HOM 2 529
4633 HOM 2 687
4544 HOM 2 675
3914 HOM 2 580
5128 HOM 2 761
5173 HOM 2 768
1518 HOM 2 217
2538 HOM 2 366
2584 HOM 2 372
```

γ΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε γ΄ ὧδ΄ Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ΄ εἶδος ἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὅδ΄ ἄλλος Ἀχαιὸς οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίῃσι μιγείης. Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα ἦλθεν ὄνειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐψκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·

ἐπέεσσιν· «Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά, αἴθ΄ ὄφελες ἄγονός τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι· καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι

Άτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἔκρινεν ἐεἰκοσιν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν ἄγων· ἐν δ΄ ἀρχὸς μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστη κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἵ δ΄ Ἀσπληδόν΄ ἔναιον ἰδ΄ Ὀρχομενὸν Μινύειον, τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ μέλαιναι νῆες ἔποντο. Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας· τῷ δ΄ Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον

γάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπῃς· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν΄· οὐ γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι

ης ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [νη]ὶ πολυζύγῳ, ὄν περ ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέ]ωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα· ἡμῖν δ΄ εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς ἐνθάδε ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ἁχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, γνῷ δὲ καὶ Ἅτρεΐδης

κεῖνος ὄ γ΄ ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ΄ ἠὲ χοροῖο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ

Άχαιὸς ἀνήρ ἡύς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν κεφαλή καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐγὼν οὕ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω, Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, ἡμεῖς δ΄ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Άχαιοί, Τρώων δ΄ ἄνδρα ἔκαστον ἐλοίμεθα κατὰ πτόλιν· ἀλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οἴ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ΄ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. κρατερός τ΄ αἰχμητής· δαὴρ αὖτ΄ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ΄ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ἀτρεῖδη, μοιρηγενές, οὐ γάρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεγαλήτορος υἰέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τῷ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῷ δ΄ ἄμα τὼ δὲ οἱ ὤμω κυρτώ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ΄ ἐπενήνοθε λάχνη. Ἔχθιστος δ΄ Άχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἡδ΄ Οδυσῆι· τὼ γὰρ οὕ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρης, ἐγχείη δ΄ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Άχαιούς· οἶ Κύνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Οπόεντὰ τε ἀρχὸς Ἁχιλλεύς. Άλλ΄ οἵ γ΄ οὺ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο· κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεύς κούρης ἦλθε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ΄ ἀμύμονα Πηλεῖωνα· ἀλλ΄ ἀλαπαδνός ἔην, παῦρος δὲ οἱ εἴπετο λαός. Οἷ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν χαλκὸν κυδιόων, ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, οὖνεκ΄ ἄριστος ἔην, πολύ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. Οἷ δ΄ ἔίχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν, Φᾶρίν τε ἄρ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αὐτῶν ἡδ΄ ἴππων, οἴ ἄμ΄ Άτρεῖδησιν ἔποντο. Ἱπποι μὲν μέγ΄ ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας. Ἀνδρῶν αὖ μέγ΄ ἀριστος ἔην, χωλὸς δ΄ ἔτερον πόδα· τὼ δὲ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς ὅς τὲ νυ λαῶν ἡδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς ἔξην. κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται· γνώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις, ἢ ἀνδρῶν τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶν χαλαιὸν· τῶ κατά ταχίς ἡριφοιο ἄνακτος χερσίν

οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰνιόχοιο ποιήσεται ἢ ὄ γε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐγὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ΄ ἄχε΄ ἄκριτα Όδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ´ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐνώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ΄ αἰδῶ καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄννελός εἰμι. ὂς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μένα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ´ εὖ εἰδῆς ὅσσον φέρτερος εἰμὶ σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.» Ὠς φᾶτο· Πηλεΐωνι οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ´ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «ἶΗ δὴ λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ὃς μέν΄ ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄνετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν μἶας Ἀχαιῶν.» Ὠς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῶ δ΄ ἐπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν γ΄ εὔχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ΄ δ΄ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν τέτληκας θυμῶ· τόδέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αἰρεῖσθαι ὄς τις σέθεν ἀντίον ἢν Ἀναμέμνονα εἴπης. ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῶ εὔχεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὅ ν´ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ έπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν· οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι, ὂς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἠδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. κάθησο, ἐμῶ δ΄ ἐπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπω ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ΄. ἔδδεισεν δὲ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνη, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Ἀλλ΄ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως «Δαιμόνι΄ ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ΄ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ΄ ἐν πολέμω ἐναρίθμιος οὔτ΄ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως ήδὲ χατίζεις; πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίης ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ πρωτίστω δίδομεν, εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον ἕλωμεν· ἢ ἔτι μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐγώ· κείνοισι δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθω· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἁχαιῶν· ὥς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ένεκ΄ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη ἐριβώλακι προσέφη πόδας ώκέα Ἰρις· «Ὠ νέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἷδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά, αἴθ΄ ὄφελες ἄγονός τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι· καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ έριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἀργείοισιν ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἕτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὄδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ άλλ΄ άστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς· φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὕτως· άλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μενάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ότε τ΄ ἀμφὶ Τυφωέι ναῖαν ἱμάσση εἰν Ἀρίμοις. ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μένα στοναχίζετο ναῖα ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα ὦς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ΄ ἑτοιμάσατ΄, ὄφρα μὴ οἶος Ἀργείων ἀγέραστος καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων· ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί, φάντες ἀριστῆα βασιλεῦσιν∙ οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὄσσοι ἄμ΄ Άτρεΐδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον∙ τῶ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, ἦ που κανχαλόωσι κάρη κομόωντες Άχαιοί, φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. Ἡ τοιόσδε ἐὼν ἐν πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο· τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι τυἶας Ἁχαῖων Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὂς ἤδη τά τ΄ ἐόντα τά τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἠγήσατ΄ Ἁχαιῶν Ἰλιον εἴσω ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος ἐν φιλότητι, ἥν τ΄ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἶας Ἁχαιῶν. Ὠ πέπονες κάκ΄ ἐλέγχε΄ Ἁχαιίδες οὐκέτ΄ Ἁχαιοί, θεών συμφράσσατο βουλάς: αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὂς ἤδη τά τ΄ ἐόντα τά τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἠγήσατ΄ Άχαιῶν Ἰλιον εἴσω ἣν διὰ μαντοσύνην, ήρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς· «Μῆτερ, ἐπεί μ΄ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ΄ οὐδέ με τυτθὸν

άρήιος, οὐδέ τοι λαοὶ δεύονθ΄ ἡνεμόνος, πόθεόν νε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες. Ἀτρεϊδη, σὺ δέ θ΄ ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν ἄρχευ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς δυωδεκάτη νένετ΄ ἠώς, καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες πάντες ἄμα, Ζεὺς δ΄ ἦοχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ ἥ ν΄ ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες. τοὕνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι:» Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ´ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὡς τοίη περ ἐοῦσ΄ ἐν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ΄ «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ΄ οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν· έμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὂν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ΄ εἴσεται οὔτ' πολύμητις Όδυσσεύς, ὂς τράφη ἐν δήμω Ἰθάκης κραγαῆς περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκγὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ Ἀντήνωρ πεπνυμένος πέτρη τ΄ Ώλενίη καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐέργει, τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ΄ ἀνδρὶ ἑκάστω νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ΄ κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν· κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο, φηρσὶν ὀρεσκώοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν. Καὶ μὲν τοῖσιν Άχιλῆι, ἀλλ΄ ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε· «Ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδεω Ἁχιλῆος· χειρὸς ἐλόντ Άρνεῖοι παρὰ νημοὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν νε μὲν ἀρχὸν· ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὁιλῆος νόθος μίος, τόν ὁ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν· ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος Ἰφίκλου υίὸς φόωσδε, βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν, Ἔνθα δ΄ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα, ὄζω ἐπ΄ ἀκροτάτω, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, ὀκτώ, αὐτῶν ἠδ΄ ἵππων, οἳ ἄμ΄ Ἀτρεΐδησιν ἔποντο. ἵπποι μὲν μέγ΄ ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο, τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς, ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα έριδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε νὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται βασιλεύς τ΄ ἀγαθὸς κρατερός τ΄ αἰχμητής· δαὴρ αὖτ΄ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ΄ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ «Ήρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὂν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος νοήσω μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ΄ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῆ ἐφῖ ένα καὶ δύω, τοί κεν Άχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν Ἄρνος δ΄ ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰνιόχοιο ννώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις ὦδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶ. Μητρί δ΄ ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ νοεούση πατρὶ γ΄ ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν· αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.» Ὠς ἄρ ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλη ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὂ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος· ἦ ποτ΄ Ἁχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἶας Ἁχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι Άλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω· οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν΄ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἀνάμεμνον, ὡς φρήτρη μητρὶ φίλη ἐπίηρα φέρων, λευκωλένω "Ηρη· «ἶΗ δὴ λοίγια ἔργα τάδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἡβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἴνα ξυνάγωμεν Ἄρηα· εὖ μέν τις δόρυ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εἰ μάλα καρτερὸς σκηπτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. Ἁτρεΐδη, σὺ ὄφρα ἴδη πρότερον τε πόσιν πηρύς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί. θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν. οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν· ὥς μοι καὶ τόνδ αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εὶ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισιν Τόν δ΄ Ἑλένη μύθοισιν ὰμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υἱέι σῶ ἑπόμην Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὃς ἤδη τὰ τ΄ ἐόντα τὰ τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἠγήσατ΄ Ἁχαιῶν Ἰλιον εἴσω ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε ἀποδοῦναι, τιμὴν δ΄ Άργείοισ΄ ἀποτινέμεν, ἥν τιν΄ ἔοικεν ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εἰ δ΄ ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες τίνειν κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται.» Ὠς ἔφατ΄ Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ΄ ἤνεον ἄλλοι Ἁχαιοί. λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν Ἀχαιῶν ἄπρηκτον πόλεμον

τι δυνήσεαι. ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίνιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῶ δ΄ ἐπιπείθεο γέρας μεγάθυμοι Άχαιοί, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος σὺ δὲ κερτομέων ἀνορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εἰ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ονείδισον ως ἔσεταί περ· ὧδε νὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀνλαὰ δῶρα ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ΄ ἴσχεο, τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις· οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔρνα, ἢ εὖ ἠὲ κακῶς νοστήσομεν μἶες Ἁχαιῶν. Τῶ νῦν Ἁτρεΐδη Ἁναμέμνονι ποιμένι έγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προῖει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἁλὸς "Εσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἵ τινες ἡγεμόνες Κάλχας μαντεύεται ἠὲ καὶ οὐκί· εὖ νὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν, οἳ περὶ μὲν βουλῆ Δαναῶν, περὶ δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι. Άλλὰ πίθεσθ΄ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο ἡδη γάρ ποτ΄ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ΄ ἐπίορκον ὀμόση, ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ΄ ὅρκια πιστά· εὶ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ΄ φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. Ἡ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας, Όδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀρνύρου ἐστὶ νενέθλη, Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής ἀλλ΄ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο έκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς δ΄ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίω ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα. ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξη κακὸν υἶας Ἁχαιῶν· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ´ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ὲ μητίετα Ζεύς.» Ὅν δ΄ αὖ δήμου τ΄ μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης· οὔ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ σοὶ οὔτέ τω ἄλλω, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἄ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν ηδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ νὰρ κράτος ἐστὶ μένιστον. Αἰσχρὸν νὰρ τόδε ν΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν Ἀχαιῶν ἄπρηκτον πόλεμον θωρήξομεν υἶας Άχαιῶν· πρῶτα δ΄ ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἦ θέμις ἐστί, καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω· ὑμεῖς δ΄ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» Άχαιῶν τέτληκας θυμῶ· τόδέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αἰρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπη· δημοβόρος πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἠδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδέ οφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὡς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί· μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης· οὔ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα έπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ πολΰ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ΄ ὀίω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον Τόν δ΄ Έλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Οὖτος δ΄ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἁχαιῶν· Ἰδομενεὺς δ΄ ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς ἔστηκ΄, ἀμφὶ δέ μιν ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέ]ωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα· ἡμῖν δ΄ εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῶ οὐ νεμεσίζομ΄ Ἁχαιοὺς ἀσχαλάαν παρὰ «Μάντι κακών, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήνυον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Άχαιῶν· θυμὸς δὲ μένας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ΄ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.» Ὁν δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρω ρὰ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα. Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὔτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι καταδύμεναι ἀνδρῶν, αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Όλύμπιος ἀστεροπητής ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὂ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν· αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται νυναϊκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[c] ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ νάρ τις θ΄ [ἔΙνα μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [vn]ἰ καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ΄ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. Μαγνήτων δ΄ ἦρχε πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός, οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον με κατ΄ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ΄ Άχαιῶν· ὧς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, ὅς τις ὅδ΄ ἐστἰν Ἁχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω «Τίς δ΄ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλάς: αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι πρόφρων θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ΄ ἐπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι οὐ Εί δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὄδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. Ἁτρεΐδη, σὺ δὲ παύε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε λίσσομ΄ Ἁχιλλῆι

καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» Ἦ ῥά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, ἂν δ΄ ἄρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὄς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ έρέειν΄ ὁ νεραιός· «Εἴπ΄ ἄνε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ΄ ἐστίν· μείων μὲν κεφαλῆ Ἀναμέμνονος Ἀτρεϊδαο, εὑρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἱδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι· χόλος λάβεν, αἶψα δ΄ ἀναστὰς ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν∙ τὴν μὲν νὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἀναιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄνουσι δὲ δῶρα Δαναῶν, περὶ δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πίθεσθ΄ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο ἤδη γάρ ποτ΄ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ ένθάδ΄ Άχαιοί· οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἶς κοίρανος ἔστω, εἶς βασιλεύς, ὧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.» [one verse is missing in the Χρυσηίδα καλλιπάρηον βήσομεν· εἶς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς ἠὲ σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ´ ἀνδρῶν, Πατρόκλεις ἔξανε κούρην καί σφωιν δὸς ἄνειν· τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων, πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ έμοὶ γέρας αὐτίκ´ έτοιμάσατ´, ὄφρα μὴ οἶος Άργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ´ ἠμείβετ΄ ίδων χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθω· «Θερσῖτ΄ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐων ἀγορητής, ἵσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οῗος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν· οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἵες Ἁχαιῶν· μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ έστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ΄ ὀίω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· «Φεῦνε καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. Ἡ τοιόσδε ἐων ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀνείρας, μιχθεὶς προσέφη κρείων Άγαμέμνων· «Μὴ δ΄ οὕτως ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ΄ Άχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. Ἦ ἐθέλεις, ὄφρ΄ νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν έὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς πανσυδίη· νῦν νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν έὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἁχαιοὺς πανσυδίη· νῦν τότ΄ ἐστρατόωντο παρ΄ ὄχθας Σανναρίοιο· καὶ νὰρ ἐνὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλένχθην ἤματι τῶ ὅτε τ΄ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ίδὲ Πτελεὸν λεχεποίην, τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε ζωὸς ἐών∙ τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα∙ τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο καί έπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ´ ἀμφ´ ἁμαρτοεπής. εἰ καὶ γένει ὕστερος [ἦ]εν· ἀλλ´ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς, στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς αὐτόθ΄ ὀλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῶ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἧεν∙ ἦ μὲν δὴ πρίν γ΄ εὔχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι ἄναμός τ΄ ἀπολέσθαι∙ καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόωιον ἄλλων∙ ἦ που κανχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί. ὤχετο· τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο έην Τελαμώνιος Αἴας ὄφρ΄ Άχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ͺἦενͺͺἵπποι θ΄ οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήεεσι κορωνίσι ποντοπόροισι ύπείρεχεν εὑρέας ὤμους, ἄμφω δ΄ ἑζομένων γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς ἀλλ΄ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον, ἥτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ νὰρ προνενέστερος μἶεν· τῶ δ΄ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αἴας δ΄ ἐκ Σαλαμῖνος ἄνεν δυοκαίδεκα νῆας· Έλλήσποντος ἀνάρροος ἐντὸς ἐέρνει, Εὔφημος δ΄ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων υίὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο, Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄνε Παίονας τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίη πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν δὲ καλεῦντο καὶ Ἑλληνες καὶ Ἀχαιοί, τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οἵ γ΄ οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἰζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν· ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς σχοίατ΄, ἀκούσειαν δὲ έπ΄ ἀκροτάτω, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα, ἔνθ΄ ὄ νε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετρινῶτας, μήτηρ δ΄ ἀμφεποτάτο ὀδυρομένη κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ͺἦν ͺἣ τέκε τέκνα· ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι, τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν κεφαλήν, ψεδνὴ δ΄ ἐπενήνοθε λάχνη. Ἔχθιστος δ΄ Ἁχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἠδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ Ἁγαμέμνονι δίω ὀξέα κεκληγὼς λέγ΄ ὀνείδεα· τῷ δ΄ ὣς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ὃς ῥὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος∙ ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ έρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἰόντες, Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς παρδαλέην ὤμοισιν θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὄθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ἱκετάονά τ΄, ὄζον ἥματι τῷ ὅτε τ΄ ἦλθον Άμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ὄσοι ἑλίκωπες Άχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ Όδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Εἴπ΄ ἄγε μοι καὶ

Καλυδῶνα τε πετρήεσσαν· οὐ γὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεγαλήτορος υἰέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τῷ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἴ τινες ήγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἄν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οὖτοι ἄρ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αὐτῶν ἠδ΄ ἵππων, οἳ ἄμ΄ καλέουσ΄ ἴε· τἡν δ΄ ἐκίχανεν πύργῳ ἐφ΄ ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν

τέκον ἐν μεγάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνω εἶμ΄ αὐτὴ πρὸς κλυμπον ἀγαννίφον, αἴ κε πίθηται. Άλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος δωδεκάτη δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν γουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι ὀίω.» Ὠς ἄρα φωνήσασ εἰς ὅ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ γε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐγὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι μῦθον ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί· ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἰλιον ἠνεμόεσσαν ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ´ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι μαρνάμενον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ πολΰ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ΄ ὀίω ἐνθάδ΄ λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί. Ἡύτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὣς Ήφαιστος ποίησ΄ ἰδυίησι πραπίδεσσιν. Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤι΄ Ὀλύμπιος ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι· ἔνθα καθεῦδ΄ έκλαγξαν δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ ἐπ΄ ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος ὅ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἔζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ΄ ἰὸν ἔηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄ παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν· Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς ἑτάροισιν· Ἀτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμω εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε· τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργω ἐφ΄ ὑψηλῶ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἴεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ίλαδὸν είς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει ὀτρύνουσ΄ ἰέναι Διὸς ἄγγελος· οἵ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἱζόντων, δὲ ἔκαστος· σὺν τῆ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἁχαιῶν ὀτρύνουσ΄ ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὧρσεν ἑκάστω καρδίη ἄληκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ αὐτὰρ ὂ Ταλθύβιον προΐει κρείων Άγαμέμνων νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἡδ΄ ἄρν΄ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὃ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ Άγαμέμνων νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἡδ΄ ἄρν΄ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὃ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ Άγαμέμνονι δίω. Ἰρις δ΄ αὖθ΄ Ἑλένη μιγέωσιν, ὣς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα ὑσμίνην δ΄ ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων, ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνω, Ἄρεϊ δὲ νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν Ἄργος δ΄ ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν έλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα λαῶ θωρηχθῆναι οὔτε λόχον δ΄ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν τέτληκας θυμῶ· τόδέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ δέ μιν φιλέεσκε· τῆ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Δεῦρ΄ ἴθ΄· Ἁλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὅ γ΄ ἐν θαλάμω καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τηλόθι πάτρης, ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὂ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθω· βῆ παλαμάων· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· «Δεῦρ΄ ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· οῖ πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ πολλοὶ Άχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Άχαιῶν χαλκοχιτώνων· σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ΄ ἔγωγε οὖλον ὄνειρον καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· «Βάσκ΄ ἴθι, οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν· ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἁγαμέμνονος ងτρεΐδαο πάντα μάλ πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ´, ἐπειὴ πολΰ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ´ ὀίω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ κατὰ νῆας, ἡμεῖς δ´ ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν ἴομεν ὄφρά κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.» Ὠς ἔφατ´, οὐδ´ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν μύθω, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὄσοι θεοί εἰσ´ ἐν Ὀλύμπῳ ἄσσον ἰόνθ´, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ´, ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια ήθρη, καί ρ΄ κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ Μοῦσαι ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς, Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ΄ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος· στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἄν αὐταὶ Μοῦσαι ὦκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἰόντες, Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα

2859 HOM 3 406

εἰρήνη { N+Com } 1

3601 HOM 1 490 3918 HOM 1 532 1029 HOM 1 141

1071 HOM 2 152 2315 HOM 1 314

228 HOM 3 32 2879 HOM 3 409 2290 HOM 2 332

3207 HOM 1 435

2561 HOM 3 364 3607 HOM 1 491

2986 HOM 3 423

1120 HOM 3 158 3181 HOM 3 450

5365 HOM 2 797 εἰροκόμος {Α} 1 2724 HOM 3 387 είς { I+Prep } 48 666 HOM 2 93

τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; Ἡσο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ΄ ἀπόειπε κελεύθους, μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας κλυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ ήγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύργω· οἵ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦργον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄ ἀγόρευον· «Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρη πορφυρέον μενάλ΄ ἴαχε νηὸς ἰρύσης· ἥ δ΄ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἵκοντο κατὰ στρατὸν ὅτε δή ρ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ἠώς, καὶ τότε δὴ πρὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ κόσμηθεν ἄμ΄ ἡγεμόνεσσιν ἔκαστοι, Τρῶες μὲν κλαγγῆ τ΄ ἐνοπῆ τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὡς ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἵ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον φέρουσαι· ἡέριαι δ΄ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται. οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σιγῆ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν. Εὖτ΄ ὄρεος τε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄· οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Ἁγαμέμνων, ὃς σφῶι προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. Ἁλλ΄ δ΄ ἄνανε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, δώκε δ΄ ἄνειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἁχαιῶν· ἥ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄυα τοῖσι νυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἁχιλλεὺς δακρύσας ἑτάρων ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἑλών· ὅ δέ κεν κεχολώσεται ὅν κεν ἵκωμαι. Ἀλλ´ ἤτοι μὲν ταῦτα έμοῖς έτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ΄ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ΄ εὖ εἰδῆς ὅσσον φέρτερος εἰμὶ σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος τε μάχαι τε· εἰ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω. "Ως ἔφαθ΄. Έκτωρ αὖτ΄ ἐχάρη μένα μῦθον ἀκούσας, καί ῥ΄ ἐς μέσσον ͺἰὼν. Τρώων ἀνέερνε φάλαννας, μέσσου δουρὸς έλὼν⋅ τοί δ΄ ἰδρύθησαν ἄπαντες. Τῶ δ΄

ἢγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους, οἵ ῥ΄ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον καὶ Κροκύλει΄ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν, οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ΄ οἳ Σάμον δ΄ ἦρχε πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός, οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε, τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι

ωκέα Ίρις· «Ὠ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φῖλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄

έανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν εἰροκόμω, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώση ἤσκειν εἰρία καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε· τῆ μιν

ἄπο καὶ κλισιάων ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει ὀτρύνουσ΄ ἰέναι Διὸς ἄγγελος· οἵ δ΄ ἀγέροντο. ωκυπόροισι διογένης Πηλέως υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· οὔτέ ποτ΄ εἰς ἀγορὴν πολέσκετο κυδιάνειρ[α]ν οὔτέ ποτ΄ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ αὖθι δ΄ ἐλέλιξεν Ὅλυμπον. Τὼ γ΄ ὡς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα εἰς ἄλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ΄ αἰγλήεντος Ὀλύμπου, Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην θείομεν, ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα ἀειρομένη· τοὶ δ´ ἀλλήλοισι κέλευον ἄ[πτ]εσθαι νηῶν ἠδ΄ έλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν, οὐρούς τ΄ έξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἶκεν οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ΄ ἤρεον λαούς δ΄ Άτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν· οἵ δ΄ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον· ἔρδον δ΄ Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας ταύρων ἢδ΄ αἰγῶν παρὰ έν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ, ἄψ δ΄ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων. Ὠς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ύποστρέψειας Όλυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὄ κὲ σ΄ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ γε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐγὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, πάντα τελεῖται· ἀλλ΄ ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες ίστὸν δ΄ ίστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς ὄρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς· ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν· ἐκ δὲ καὶ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός· Ἀτρεΐδης δ΄ ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ἦ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Αχιλλεύς· οὔτέ ποτ΄ εἰς ἀγορὴν πολέσκετο κυδιάνειρ[α]ν οὔτέ ποτ΄ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Άλλ΄ ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο, ἥ δ΄ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν· τῆ δ΄ ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη ἀντί ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ΄ εἰς ιὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ιὧς τοίη περ ἐοῦσ΄ ἐν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω λεχέεσσιν, Άτρεΐδης δ΄ ἀν΄ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς ἀθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα· ἀλλ΄ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ΄ ἐπικούρων δεῖξαι

1635 HOM 1 222 οὐδ΄ ἀπίθησε μύθω Ἀθηναίης· ἤδ΄ Οὔλυμπόνδε βεβήκει δώματ΄ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. Πηλεΐδης δ΄ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἀτρεΐδην 2142 HOM 2 303 οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἁχαιῶν ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμω καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ 2282 HOM 1 309 δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν ἄνων· ἐν δ΄ ἀρχὸς ἔβη 1037 HOM 1 142 μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ´ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην θείομεν, ἀν δ´ αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον βήσομεν· εἶς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ 2277 HOM 1 309 καὶ οἶς ἑτάροισιν· Ἀτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν 1032 HOM 1 142 καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ΄ ἐκατόμβην θείομεν, ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον ἄμφω, Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, ἡμεῖς δ΄ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἁχαιοί, Τρώων δ΄ ἄνδρα ἕκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν, πολλαί 890 HOM 2 126 2190 HOM 3 310 άλλοι, όπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν,» ή ῥά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, ἂν δ΄ ἄρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ ἴδον ήθαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. Ὠς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, οὐ μὲν φόρμιννος 4428 HOM 1 601 Άχιλλεύς· «Οῗσθα· τί ἤ τοι ταῦτ´ εἰδυίη πάντ´ ἀγορεύω; ὡχόμεθ΄ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν 2703 HOM 1 366 544 HOM 3 75 πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ αὖτ΄ ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, 1825 HOM 3 258 πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται Ἄρνος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλινύναικα.» Ὠς φάτο, ῥίνησεν δ΄ ὁ νέρων, ἐκέλευσε δ΄ ἑταίρους 68 HOM 2 9 προσηύδα· «Βάσκ΄ ἴθι, οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν· ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἁγαμέμνονος ងπρεῖδαο πάντα μάλ΄ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω· θωρῆξαί ἑ 1622 HOM 1 220 αὐτοῦ.» ҇Ή καὶ ἐπ΄ ἀργυρέη κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἄψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα ξίφος, οὐδ΄ ἀπίθησε μύθω Ἀθηναίης· ἤδ΄ Οὔλυμπόνδε βεβήκει δώματ 2958 HOM 1 402 γ΄ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν, ὧχ΄ ἑκατόχειρον καλέσασ΄ ἐς μακρὸν Ὀλυμπον, ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίων΄, ὃ γὰρ αὖτε 559 HOM 3 77 "Ως ἔφαθ΄, "Εκτωρ αὖτ΄ ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, καί ῥ΄ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, μέσσου δουρὸς ἐλὼν· τοί δ΄ ἰδρύθησαν ἄπαντες. 2404 HOM 3 341 Άρηιος ἔντε΄ ἔδυνεν. Οἵ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἁχαιῶν ἐστιχόωντο δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ΄ ἔχεν εἰσορόωντας 1886 HOM 3 266 Τρώας καὶ Άχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ἐς μέσσον Τρώων καὶ Άχαιῶν ἐστιχόωντο· ὤρνυτο δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν [Ά]γαμέμνων. 1112 HOM 2 158 «"Ω πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ´ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω 3142 HOM 2 454 ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ΄ ἡὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ές πατρίδα γαῖαν. Ἡύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην οὔρεος ἐν κορυφῆσ΄, ἕκαθεν δέ 986 HOM 2 140 ώς ἄν ἐνὼ εἴπω, πειθῶμεθα πάντες· φεύνωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα ναῖαν· οὐ νὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάνυιαν.» Ὠς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ 1213 HOM 2 174 «Διονενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν΄ Όδυσσεῦ, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν φεύξεσθ΄ ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ 3211 HOM 2 465 σμαραγεῖ, δέ τε λειμών, ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε 5065 HOM 2 752 οἰκί΄ ἔθεντο, οἴ τ΄ ἀμφ΄ ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ΄ ἐνέμοντο, ὄς ῥ΄ ἐς Πηνειὸν προῖει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὅ γε Πηνειῶ συμμίσγεται ἀργυροδίνη, ἀλλά τέ μιν 1919 HOM 2 271 άχνύμενοί περ ἐπ΄ αὐτῶ ἡδὺ νέλασσαν ὦδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον «Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί΄ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔορνε βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀναθὰς 1662 HOM 1 226 «Οὶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ΄ ἔχων, κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα λαῷ θωρηχθῆναι οὔτε λόχον δ΄ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν τέτληκας θυμῷ 5613 HOM 2 833 ος περὶ πάντων ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. Οἵ δ΄ ἄρα 4489 HOM 2 667 ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἰωνοί τε βίης Ἡρακλείης· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων· τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ΄ ἐφίληθεν ἐκ 3176 HOM 1 431 ἐυζώνοιο γυναικός, τήν ῥὰ βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ές Χρύσην ἴκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην. Οἵ δ΄ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἱστία 2870 HOM 1 390 ο δη τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν νὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἁχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄνουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄνοντες 722 HOM 1 100 έλικώπιδα κούρην ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην 👸 Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» Ἡτοι ὄ γ΄ ὢς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ 3120 HOM 1 423 μήνι΄ Άχαιοῖσιν, πολέμου δ΄ ἀποπαύεο πάμπαν· Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ΄ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἕποντο-2632 HOM 2 379 κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων⋅ εἰ δέ ποτ΄ ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἠβαιόν. Νῦν δ

εἷς { NUM+Car } 7

1438 HOM 2 205 1047 HOM 1 144 ἐνθάδ΄ Ἁχαιοί· οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἶς κοίρανος ἔστω, εἶς βασιλεύς, ὧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.» [one verse is missing in the manuscript] δ΄ ἑκατόμβην θείομεν, ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον βήσομεν· εἶς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς ἠὲ σύ, Πηλεΐδη,

```
πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ΄ Άχαιοί· οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἶς κοίρανος ἔστω, εἶς βασιλεύς, ὧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.» [one verse is missing
1435 HOM 2 204
2392 HOM 2 346
                                       ἄρχευ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύω, τοί κεν Ἀχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν Ἀργος δ
2060 HOM 2 292
                                    δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[c] ἐστὴν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ νάρ τις θ΄ [ἔ]να μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [νη]ὶ πολυζύνω, ὄν περ ἄελλαι χειμέριαι
1697 HOM 3 238
                                     θ΄ ίππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, αὐτοκασιγνήτω τώ μοι μία γείνατο μήτηρ. Ἡ οὐχ΄ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρω μὲν ἕποντο νέεσσ΄
                                          ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων· εἰ δέ ποτ΄ ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἠβαιόν. Νῦν δ΄
2634 HOM 2 379
εἰσαναβαίνω
               { V } 1
3487 HOM 2 514
                                     τέκεν Άστυόχη δόμω Άκτορος Άζείδαο, παρθένος αἰδοίη ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα Ἄρηι κρατερῶ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες
εἰσέρχομαι { V } 3
2265 HOM 2 321
                                      δ΄ έσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ΄ ἐκατόμβας. Κάλχας δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα θεοπροπέων ἀνόρευε· «Τίπτ΄ ἄνεω ἐνένεσθε,
                                         ἦ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ δεδυήστο κοῦροι Ἀχαιῶν. Ἄδη καὶ Φρυνίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύνας ἀνέρας αἰολοπώλους, λαοὺς Ὀτρῆος
1318 HOM 3 184
                                    εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὅπωπα· λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες
5376 HOM 2 798
ἐΐσκω { V } 1
                                      αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν· ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐίσκω πηγεσιμάλλω ὅς τ΄ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀρνεννάων.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη
1406 HOM 3 197
είσοράω { V } 1
2415 HOM 3 342
                                      Τρώων καὶ Άχαιῶν ἐστιχόωντο δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ΄ ἔχεν εἰσορόωντας Τρῶας θ΄ ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Άχαιούς· καί ῥ΄ ἐγγὺς στήτην διὰ μετρητῶ
εἴσω {I+AdvPr} 2
2278 HOM 3 322
                                    μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν, τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἅιδος εἴσω, ἡμῖν δ΄ αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας
514 HOM 1 71
                                    έόντα τα τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἠγήσατ΄ Ἁχαιῶν ἵΙλιον εἴσω ἢν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ
εἴτε { I+Conj } 1
459 HOM 1 65
                                       έκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ ἑκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων
ἐκ { I+Prep } 57
632 HOM 288
                                      έπεσσεύοντο δὲ λαοί. Ήύτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ΄ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν· αἱ μέν τ΄
2550 HOM 1 346
                                            Άχαιοί.» Ὠς φᾶτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπ΄ ἐπείθεθ΄ ἑταίρῳ, ἐκ δ΄ ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, δῶκε δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἁχαιῶν·
816 HOM 3 113
                                    παύσασθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο· καί ῥ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεὰ τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίη πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ΄ ἦν
3227 HOM 1 438
                                    δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν· ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι· ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Τὴν μὲν
2725 HOM 1 369
                                        ένθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἶες Ἁχαιῶν, ἐκ δ΄ ἔλον Ἁτρεΐδη Χρυσηίδα καλλιπάρηον. Χρύσης δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
5451 HOM 2 809
                                   δ΄ ἔλυσ΄ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ώίγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς δ΄ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Ἔστι δέ τις προπάροιθε
3211 HOM 1 436
                                          ύφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς ὄρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς∙ ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν∙ ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης,
3219 HOM 1 437
                                              έρετμοῖς· ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν· ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι· ἐκ
2585 HOM 3 367
                                    τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» μ. καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν
3233 HOM 1 439
                                     ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι· ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Τὴν μὲν ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
233 HOM 2 33
                                              γὰρ ἄπαντας Ήρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ΄ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.»
501 HOM 2 70
                                              γὰρ ἄπαντας Ήρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν·" ὣς ὁ μὲν εἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος
1377 HOM 2 197
                                       uἶας Άχαιῶν· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ΄ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.» Ὅν δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν
```

```
447 HOM 1 63
                                     δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ νάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ ν΄ εὐχωλῆς
4501 HOM 2 669
                                          ἄλγεα πάσχων· τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ΄ ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει, καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε
4213 HOM 2 625
                                       Πολύξεινος θεοειδής, υίὸς Ἀνασθένεος Αὐνηιάδαο ἄνακτος. Οἳ δ΄ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ΄ ἱεράων γήσων, αἳ ναίουσι πέρην άλὸς ελλίδος ἄντα, τῶν αὖθ΄
1006 HOM 3 142
                                        ηδὲ τοκήων· αὐτίκα δ΄ ἀρνενγῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν ὥρματ΄ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέρυσα, οὐκ οἴη, ἄμα τῆ νε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἔποντο, Αἴθρη,
1934 HOM 3 273
                                    χείρεσσι μάχαιραν ἥ οἱ παρ ξίφεος μένα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο, ἀρνῶν έκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες Τρώων καὶ Ἁχαῖων νεῖμαν ἀρίστοις τοῖσιν
                                      πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Έκτωρ ἄψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν· οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἑκάστω ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα
2300 HOM 3 325
1423 HOM 1 194
                                    θυμόν. Έως ὃ ταῦθ΄ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἕλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ΄ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήρη, ἄμφω
2087 HOM 3 295
                                             θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ νὰρ μένος εἴλετο χαλκός. Οἶνον δ΄ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν ἔκχεον, ἀδ΄ εὔχοντο θεοῖς αἰεινενέτησιν· ὧδε δέ τις
                                           τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας⋅ τῷ δ΄ Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, οἵ περὶ
5036 HOM 2 748
5902 HOM 2 877
                                    δαΐφρων. Σαρπηδών δ΄ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος.
4652 HOM 2 690
                                    ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεὺς κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἠυκόμοιο, τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης, καδδὲ
1030 HOM 2 146
                                       Ίκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν λάβρος ἐπαϊζαν, ἐπί τ΄ ἠμύει
5009 HOM 2 744
                                    κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῶ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, τοὺς δ΄ ἐκ Πηλίου ὧσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος, ἄμα τῶ νε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἰὸς
3018 HOM 3 428
                                      αἰγιόχοιο, ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ΄ ἠνίπαπε μύθω· «ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ΄ ὀλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῶ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν· ἦ
920 HOM 2 131
                                       Άχαῖων Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οῖ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ΄ ἐθέλοντα Ἰλίου
1976 HOM 1 269
                                              καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών, τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν
4403 HOM 2 654
                                      μέλαιναι νῆες ἔποντο. Τληπόλεμος δ΄ Ἡρακλεΐδης ἠύς τε μένας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄνεν Ῥοδίων ἀνερώχων, οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες.
3766 HOM 2 557
                                               ἦεν· τῷ δ΄ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αἴας δ΄ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας· [one verse is missing in the manuscript] Οἴ δ΄ Ἄργός τ΄
1577 HOM 3 221
                                           τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὕτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν, οὐκ ἂν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν
2809 HOM 3 398
                                          καὶ ὄμματα μαρμαίροντα, θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν; ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ
2667 HOM 1 361
                                          καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα
1710 HOM 1 233
                                              ἀνάσσεις· ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο. Ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ
1495 HOM 1 204
                                   Διὸς τέκος εἰλήλουθας. Ἡ ἵνα ὕβριν ἴδη Ἀγαμέμνονος Ἁτρεΐδαο; ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ἦς ὑπεροπλίησι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄
1808 HOM 2 257
                                       πολλὰ διδοῦσιν ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εὶ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε,
3625 HOM 1 493
                                     κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Ἀλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ΄ τοῖο δυωδεκάτη νένετ΄ ἠώς. καὶ τότε δὴ ποὸς Ὅλυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες πάντες ἄμα.
5764 HOM 2 857
                                    Έρυθίνους. Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν έξ Ἁλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη. Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής· ἀλλ΄
5712 HOM 2 849
                                         Κεάδαο. Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους τηλόθεν έξ Ϫμυδῶνος ἀπ΄ Ϫξίου εὐρὺ ῥέοντος, Ϫξίου οὖ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.
1980 HOM 1 270
                                               Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών, τηλόθεν έξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐγὼ κείνοισι δ΄ ἂν οὔ τις τῶν
345 HOM 3 49
                                           ἐρίηρας ἀγείρας, μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ΄ εὐειδέ΄ ἀνῆγες ἐξ ἀπίης, γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατρὶ τε σῷ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμω.
5805 HOM 2 863
                                        καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς τῆλ΄ ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μηόσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην υἶε
4284 HOM 1 581
                                   δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς έξ ἑδέων στυφελίξαι· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐπέεσσι καθάπτεσθαι
3935 HOM 1 534
                                       Όλύμπου, Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν έξ έδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες.
3870 HOM 1 525
                                         εἰ δ΄ ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ΄ ἀθανάτοισι μέγιστον τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄
5730 HOM 2 852
                                       ἐπικίδναται αἶαν. Παφλαγόνων δ΄ ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ έξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων, οἳ ῥὰ Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
3130 HOM 3 443
                                       ἔρως φρένας ἀμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς ἔπλεον ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι, νήσω δ΄ ἐν Κραναῆ ἐμίγην φιλότητι καὶ
1704 HOM 3 239
                                             τώ μοι μία γείνατο μήτηρ. Ἡ οὐχ΄ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος έξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρω μὲν ἕποντο νέεσσ΄ ἐνὶ ποντοπόροισι, νῦν αὖτ΄ οὐκ ἐθέλουσι μάχην
```

```
The Iliad of the Ms. Genavensis 44 - Homeric Text
3455 HOM 1 469
                                     οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, νώμησαν δ΄ ἄρα πᾶσιν ἐπ΄ ἀρξάμενοι
3006 HOM 2 432
                                     οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος έξ ἔρον ἔντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν
4434 HOM 2 659
                                              ήνεμόνευεν, ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληείη, τὴν ἄνετ΄ ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. Τληπόλεμος
1613 HOM 2 230
                                          ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων έξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἁχαιῶν, ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι
                                    έχον ὢκέας ἵππους. Άλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο·
1880 HOM 3 265
                                     έλλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι, Διός δ΄ ἐτελείωτο βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἁχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ
31 HOM 16
                                      θεοειδέα ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην· αὐτίκα δ΄ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Τόν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς ἐν
206 HOM 3 29
304 HOM 2 41
                                   στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔνρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν
έκάεργος { Α } 3
1069 HOM 1 147
                                    Όδυσσεὺς ἠὲ σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ΄ ἀνδρῶν, ὄφρ΄ ἥμιν ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.» Τόνδ΄ ἄρ΄ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς·
3521 HOM 1 479
                                      ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων· οἵ δ΄ ἱστὸν στήσαντ΄ ἀνά θ΄ ἱστία λευκὰ πέτασσαν, ἐν δ΄ ἄνεμος πρῆσεν
3482 HOM 1 474
                                    θεὸν ἱλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν, μέλποντες έκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ΄ ἀκούων. Ήμος δ΄ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, δὴ τότε
ἕκαθεν { I+Adv } 1
3154 HOM 2 456
                                       Ήύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλένει ἄσπετον ὕλην οὔρεος ἐν κορυφῆσ΄, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐνή. ὣς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο αἴνλη παμφανόωσα
ἕκαστος { PRO+Ind } 16
4115 HOM 2 610
                                      Άνκαίοιο πάις κρείων Άναπήνωρ, έξήκοντα νεῶν· πολέες δ΄ ἐν νηὶ ἐκάστη ﹐ Άρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν· αὐτὸς νάρ σωιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν
                                        Άνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν· τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστη κοῦροι Βοιωτῶν ἐκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἵ δ΄ Ἀσπληδόν΄ ἔναιον ἰδ΄ Ὀρχομενὸν
3457 HOM 2 509
                                       τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς ἐπτὰ νεῶν· ἐρέται δ΄ ἐν ἑκάστη πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσω κεῖτο
4842 HOM 2 719
13 HOM 3 1
                                   θεῶ τῆς γ Όμήρου ῥαψωδίας Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ΄ ἡγεμόνεσσιν ἔκαστοι, Τρῶες μὲν κλαγγῆ τ΄ ἐνοπῆ τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὡς ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει
                                    ἔασιν, ἡμεῖς δ΄ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἁχαιοί, Τρώων δ΄ ἄνδρα ἕκαστον έλοίμεθα οἰνοχοεύειν, πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο∙ τόσσον ἐγώ φημι
897 HOM 2 127
                                    λαὸν Άχαιῶν χαλκοχιτώνων· σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε θεὰ
1154 HOM 2 164
1257 HOM 2 180
                                    λαὸν Ἀχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα
5419 HOM 2 805
                                   ἐπίκουροι, ἄλλη δ΄ ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων· τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἶσί περ ἄρχει, τῶν δ΄ ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.» Ὠς
4057 HOM 1 550
                                         ồν δέ κεν ἐνὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι γοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ͺἔκαστα ͺδιείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια ήθοη· «Αἰνότατε
4464 HOM 1 606
                                       κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν [οἶκον] δὲ ἔκαστος, ἦχι ἑκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις ήφαιστος ποίησ΄ ἰδυίησι πραπίδεσσιν·
```

4171 HOM 2 618 ἑκάτερθε { I+Adv } 1

5220 HOM 2 775 3111 HOM 2 449

4466 HOM 1 607

2310 HOM 3 326

3124 HOM 2 451

2401 HOM 3 340

539 HOM 1 75

ἀρήρει. Ώς δ΄ αὕτως Μενέλαος Ἀρήιος ἔντε΄ ἔδυνεν. Οἵ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο δεινὸν δερκόμενοι-

Άλείσιον ἐντὸς ἐέργει, τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ΄ ἀνδρὶ ἑκάστω νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ΄ Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος

καὶ αἰγανέησιν ἱέντες τόξοισίν θ΄· ἵπποι δὲ παρ΄ ἄρμασιν οἶσιν ἕκαστος λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον ἔστασαν· ἄρματα δ΄ εὖ πεπυκασμένα

φάος ἠελίοιο, οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν [οἶκον] δὲ ἕκαστος, ἦχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις Ἡφαιστος ποίησ΄ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν· Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν· οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἑκάστῳ ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἀμφ΄ ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα

διέσσυτο λαὸν Άχαιῶν ὀτρύνουσ΄ ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὧρσεν ἑκάστω καρδίη ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ΄ ἠὲ

θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται, πάντες ἐυπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος∙ σὺν τῆ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἁχαιῶν ὀτρύνουσ΄ ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὧρσεν

ἑκατηβελέτης { N+Com } 1

«Ὠ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἦ μέν μοι πρόφρων

```
έκατηβόλος { Α } 1
2735 HOM 1 370
                                     έκ δ΄ έλον Άτρεΐδη Χρυσηίδα καλλιπάρηον. Χρύσης δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς έκατηβόλου Ἀπόλλωνος ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων λυσσόμενός τε θύγατρα
έκατόγχειρος { Α } 1
2956 HOM 1 402
                                        Άθήνη· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν, ὧχ΄ ἑκατόχειρον καλέσασ΄ ἐς μακρὸν Ὅλυμπον, ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
έκατόμβη { N+Com } 12
2163 HOM 2 306
                                      περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας έκατόμβας, καλῆ ὑπὸ πλατανίστω, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδ[ωρ]· ἔνθ΄ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων
2266 HOM 2 321
                                          θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ΄ ἐκατόμβας, Κάλχας δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε· «Τίπτ΄ ἄνεω ἐγένεσθε,
2323 HOM 1 315
                                             καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον· ἔρδον δ΄ Ἀπόλλωνι τεληέσσας έκατόμβας ταύρων ἢδ΄ αἰγῶν παρὰ θῖν΄ άλὸς ἀτρυγέτοιο κνίση δ΄ οὐρανὸν ἶκεν ἑλισσομένη
3229 HOM 1 438
                                            ἔδησαν· ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι· ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Τὴν μὲν ἔπειτ΄
2284 HOM 1 309
                                      νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν ἄγων⋅ ἐν δ΄ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις
3299 HOM 1 447
                                   χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἐδέξατο χαίρων παΐδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῶ κλειτὴν έκατόμβην έξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας
721 HOM 1 99
                                   φίλω δόμεναι έλικώπιδα κούρην ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ΄ ἱερὴν ἐκατόμβην ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο
1039 HOM 1 142
                                         έρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην θείομεν, ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον βήσομεν· εἶς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ
3181 HOM 1 431
                                    άέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄγων ἱερὴν έκατόμβην. Οἵ δ΄ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν
                                         ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβω θ΄ ἱερὴν έκατόμβην ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ΄ ἱλασόμεσθα ἄνακτα, ὃς νῦν Ἁργείοισι πολύστονα κήδε
3270 HOM 1 443
466 HOM 1 65
                                      έχώσατο Φοίβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ ἑκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν
678 HOM 1 93
                                     καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄ ἑκατόμβης, ἀλλ΄ ἕνεκ΄ ἀρητῆρος, ὂν ἠτίμησ΄ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ
έκατόμβοιος
              { A } 1
3109 HOM 2 449
                                     τε, τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται, πάντες ἐυπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος· σὺν τῆ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἁχαιῶν ὀτρύνουσ´ ἰέναι· ἐν δὲ
έκατόμπολις
              { N+Com } 1
4376 HOM 2 649
                                        Φαιστόν τε Ρύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας, ἄλλοι θ΄ οἳ Κρήτην έκατόμπολιν ἀμφενέμοντο· τῶν μὲν, ἄρ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ήγεμόνευε Μηριόνης τ΄
έκατόν { NUM+Car } 3
3103 HOM 2 448
                                     γλαυκῶπις Ἀθήνη αἰγίδ΄ ἔχουσ΄ ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε, τῆς ἐκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται, πάντες ἐυπλεκέες, ἐκατόμβοιος δὲ ἔκαστος· σὺν τῆ
3460 HOM 2 510
                                           τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστη κοῦροι Βοιωτῶν έκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἵ δ΄ Ἀσπληδόν΄ ἔναιον ἰδ΄ Ὀρχομενὸν Μινύειον, τῶν ἦρχ΄
                                      άμφενέμοντο Αἰγιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην εὐρεῖαν, τῶν έκατὸν ∨ηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων Ἀτρεΐδης⋅ ἄμα τῶ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ
3886 HOM 2 576
ἕκατος { N+Com } 1
2841 HOM 1 385
                                           εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπρεπίας ἐκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι· Ἀτρεΐωνα δ΄ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα
ἐκγίγνομαι { V } 2
2955 HOM 3 418
                                       σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.» Ὠς ἐφατ´, ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα, βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ σιγῆ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἦρχε δὲ
                                    μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· «Οὖτος δ΄ αὖ Λαερτίδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς, ὂς τράφη ἐν δήμω Ἰθάκης κραναῆς
1421 HOM 3 199
ἐκδίδωμι { V } 1
                                    Άρηιφίλου Μενελάου· ὑμεῖς δ´ Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται.» Ὠς
3242 HOM 3 459
έκδύω { V } 1
```

```
822 HOM 3 114
                                         καί ῥ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεὰ τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίη πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. ἵΕκτωρ δὲ
ἐκεῖθι { I+Adv } 1
2834 HOM 3 402
                                          εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς, εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων· οὕνεκα νῦν δὴ δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος νικήσας ἐθέλει
ἐκεῖνος { PRO+Dem } 9
                                      Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript] κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν· κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο, φηρσὶν
1956 HOM 1 266
1991 HOM 1 271
                                   έξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐγώ· κείνοισι δ΄ ἂν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον
                                     ονείδεσι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνη, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Ἀλλ΄ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες·
3099 HOM 3 440
2874 HOM 3 408
                                        μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὅ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ γε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐγὼ οὐκ
2274 HOM 2 330
                                       πτολεμίξομεν αὖθι, τῶ δεκάτω δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάνυιαν.» Κεῖνός θ΄ ὢς ἀνόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται· ἀλλ΄ ἄνε, μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί.
2750 HOM 3 391
                                       δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Δεῦρ΄ ἴθ΄· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὄ ν΄ ἐν θαλάμω καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
                                            ἢ ὄ γε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐγὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ΄ ἄχε΄ ἄκριτα
2899 HOM 3 411
                                   βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι· τοῖον ἄρ΄ Ἀτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνω ἐκπρεπέ΄ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ΄
3328 HOM 2 482
276 HOM 2 37
                                    ἄ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε· φῆ γὰρ ὄ γ΄ αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνω νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε
ἐκεῖσε { I+Adv } 1
2890 HOM 3 410
                                     όίζυε καί ὲ φύλασσε, εἰς ὄ κὲ σ´ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὄ γε δούλην. Κεῖσε δ´ ἐγὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δὲ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δὲ μ´ ὀπίσσω
έκηβόλος { Α } 6
140 HOM 1 21
                                       δ΄ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ΄ ἄποινα δέχεσθαι. Άζόμενοι Διὸς υἱὸν έκηβόλον Ϫπόλλωνα.» Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ϫχαιοί, αἰδεῖσθαί θ΄ ἱερῆα καὶ
798 HOM 1 110
                                    καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις ὡς δὴ τοῦδ΄ ἔνεκά σφιν έκηβόλος ἄλγεα τεύχει, οὔνεκ΄ ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά΄ ἄποινα οὐκ ἔθελον δέξασθαι,
696 HOM 1 96
                                          θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν έκηβόλος ἠδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὅ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλω
93 HOM 1 14
                                       τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν έκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς, Ἀτρεΐδα δὲ
2754 HOM 1 373
                                        τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς, Ἀτρεΐδα δὲ
3231 HOM 1 438
                                   έκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλω ἢπόλλωνι· ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Τὴν μὲν ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν ἄγων
ἐκκαθαίρω { V } 1
1076 HOM 2 153
                                           κέλευον ἄ[πτ]εσθαι νηῶν ἠδ΄ ἑλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν, οὐρούς τ΄ ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἶκεν οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ΄ ἤρεον ἔρματα νηῶν. Ἔνθά κεν
ἐκλανθάνω { V } 1
4049 HOM 2 600
                                     χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ὰφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· τῷ δ΄ ἐνενήκοντα
ἔκπαγλος {Α} 2
2932 HOM 3 415
                                         σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω, τὼς δέ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ΄ ἐφίλησα, μέσσω δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά, Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ
                                    ἔστω, ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς ἠὲ σύ, Πηλεῖδη, πάντων ἐκπαγλότατ΄ ἀνδρῶν, ὄφρ΄ ἥμιν ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.» Τόνδ΄ ἄρ΄ ὑπόδρα ἰδὼν
1065 HOM 1 146
ἐκπάγλως { I+Adv } 3
1969 HOM 1 268
                                    κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο, φηρσὶν ὀρεσκώοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών, τηλόθεν ἐξ ἀπίης
2468 HOM 2 357
                                    κατακοιμηθήναι, τίσασθαι δ΄ Έλένης ὁρμήματα στοναχάς τε· εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκονδε νέεσθαι, ἁπτέσθω ἦς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης, ὄφρα πρόσθ΄
1562 HOM 2 223
                                       αὖ Άγαμέμνονι δίω ὀξέα κεκληγὼς λέγ΄ ὀνείδεα· τῶ δ΄ ἄρ΄ Άχαιοὶ ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῶ· αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Άγαμέμνονα νείκεε μύθω·
```

```
ἐκπέρθω { 🗸 } 6
2032 HOM 2 288
                                    ἥν περ ὑπέσταν ἐνθάδ΄ ἔτι στείχοντες ἀπ΄ Ἄργεος ἱπποβότοιο, Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι⋅ ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν
934 HOM 2 133
                                        ἄνδρες ἔασιν, οἵ με μένα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ΄ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μενάλου ἐνιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα
801 HOM 2 113
                                       βαρείη, σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο καὶ με κελεύει δυσκλέα
                                       Άχαιῶν. Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω νέρας, ὁππότ΄ Ἁχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ΄ εὐναιόμενον πτολίεθρον ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ
1192 HOM 1 164
                                        έυκνήμιδες Άχαιοί, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ΄ οἴκαδ΄ ἰκέσθαι· παῖδα δ΄ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ΄ ἄποινα
121 HOM 1 19
                                   Άχαιοὶ; οὐδέ τι πω ἷδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, λαούς δ΄ οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ΄ ἐπαγείρειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν
907 HOM 1 125
ἐκπίπτω { V } 2
1883 HOM 2 266
                                       δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν· ὅ δ΄ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμῶδιξ δ΄ αίματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· ὃ δ΄
2555 HOM 3 363
                                     κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ΄ ἄρ αὐτῶ τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός· Ἀτρεΐδης δ΄ ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν
έκπρεπής { A } 1
3329 HOM 2 483
                                    μεταπρέπει ἀγρομένησι∙ τοῖον ἄρ΄ Άτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνω ἐκπρεπέ΄ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ΄
ἐκτελέω { V } 1
2020 HOM 2 286
                                       Άχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγχι[στο]ν θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέσταν ἐνθάδ΄ ἔτι στείχοντες ἀπ΄ Ἄργεος ἱπποβότοιο, Ἰλιον
ἐκτέμνω { V } 3
449 HOM 3 62
                                        ἀτειρής, ὅς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὡς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί· μή μοι δῶρ΄
3384 HOM 1 460
                                              αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὡμοθέτησαν⋅ καῖε δ΄ ἐπὶ
2940 HOM 2 423
                                             αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὠμοθέτησαν⋅ καὶ τὰ μὲν ἄρ
Έκτόρεος {Α} 1
2886 HOM 2 416
                                       Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα, Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῶ ῥωγαλέον· πολέες δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν ἑταῖροι
ἕκτος { NUM+Ord } 1
2825 HOM 2 407
                                        καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, αὐτὰρ ἔπειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν, ἔκτον δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· ἤδεε
Έκτωρ { N+Ant } 12
421 HOM 3 59
                                    ἔνεχ΄ ὅσσα ἔοργας.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής· «Έκτορ, ἐπεί με κατ΄ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν
5397 HOM 2 802
                                       έοικότες ἢ ψαμάθοισιν ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστυ. Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ΄ ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι· πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου
1789 HOM 1 242
                                    τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν, εὖτ΄ ἄν πολλοὶ ὑφ΄ Έκτορος ἀνδροφόνοιο θνήσκοντες πίπτωσι σὺ δ΄ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος ὅ τ΄
551 HOM 3 76
                                    νεέσθων Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς ἔφαθ΄, Έκτωρ αὖτ΄ ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, καί ῥ΄ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
2294 HOM 3 324
                                     ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ ἄψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν· οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἴζοντο κατὰ στίχας, ῆχι
5432 HOM 2 807
```

614 HOM 3 85

2220 HOM 3 314

835 HOM 3 116

272 HOM 3 38

5500 HOM 2 816

περ ἄρχει, τῶν δ΄ ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ δ΄ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν, αἶψα δ΄ ἔλυσ΄ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι 'Ως ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ΄ ἐγένοντο ἐσσυμένως∙ Έκτωρ δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν∙ «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί, μῦθον βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἄρ ἄψορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο· Ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίῃ πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε Τρώων ἀγερώχων δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής. Τὸν δ΄ Ἔκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν ἀισχροῖς ἐπέεσσιν· «Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά, τε διέκριθεν ἠδ΄ ἐπίκουροι. Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος "Εκτωρ Πριαμίδης, ἄμα τῶ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι.

```
603 HOM 3 83
                                    μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν· στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος Ἔκτωρ.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ΄ ἐγένοντο ἐσσυμένως· Ἔκτωρ δὲ μετ΄
έκυρός { N+Com } 1
                                   δ΄ Έλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υἱέι σῷ ἑπόμην, θάλαμον
1230 HOM 3 172
ἐκχέω { V } 1
2091 HOM 3 296
                                    μένος εἴλετο χαλκός. Οἶνον δ΄ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν ἔκχεον, ἀδ΄ εὔχοντο θεοῖς αἰεινενέτησιν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ
ἑκών { A } 1
479 HOM 3 66
                                      οὔ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα. ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν. έκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι. ἄλλους μὲν κάθισον
ἔλαιον { N+Com } 1
5082 HOM 2 754
                                        συμμίσγεται ἀργυροδίνη, ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ΄ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. Μαγνήτων δ΄ ἦρχε πρόθοος
έλαύνω { V } 4
                                       Όν δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρω ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθω· «Δαιμόνι΄ ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, οἳ σέο
1397 HOM 2 199
5148 HOM 2 764
                                        έποντο. ἵΙπποι μὲν μέγ΄ ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο, τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς, ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἐίσας∙ τὰς ἐν Πιερίη θρέψ΄
                                         εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶ. Μητρί δ΄ ἐγὼ παράφημι,
4243 HOM 1 575
                                     μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη καρπὸν ἐδηλήσαντ´, ἐπειὴ
1120 HOM 1 154
ἔλαφος { N+Com } 2
                                    καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο· «Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ΄ ἔχων, κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα λαῷ θωρηχθῆναι οὔτε λόχον δ΄ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν
1659 HOM 1 225
                                       βιβῶντα, ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλω ἐπὶ σώματι κύρσας ἑυρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα πεινάων∙ μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἄν αὐτὸν σεύονται ταχέες
172 HOM 3 24
ἔλδωρ { N+Com } 3
3353 HOM 1 455
                                    έμέ, μέγα δ΄ ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν· ἠδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος
3711 HOM 1 504
                                   πότε δή σε μετ΄ άθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υἱόν, ὂς ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄ ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν
291 HOM 1 41
                                   ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί´ ἔκηα ταύρων ἡδ´ αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» Ὠς ἔφατ´ εὐχόμενος, τοῦ δ´ ἔκλυε
ἐλεαίρω { V } 2
469 HOM 2 64
                                    ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἁχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν
200 HOM 2 27
                                    ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἁχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν
έλεγχής { A } 1
2014 HOM 2 285
                                       καὶ μετέειπεν· «Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἁχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγχι[στο]ν θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέσταν
ἔλεγχος (τό)
              { N+Com } 1
1649 HOM 2 235
                                        άρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἶας Ἁχαιῶν. Ὠ πέπονες κάκ΄ ἐλέγχε΄ Ἁχαιίδες οὐκέτ΄ Ἁχαιοί, οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ΄ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ
έλεεινός {Α} 1
2216 HOM 2 314
                                               όκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ἔνθ΄ ὄ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ δ΄ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· τήν δ΄ ἐλελιξάμενος
ἐλελίζω { ∨ } 2
2227 HOM 2 316
                                       τετριγώτας· μήτηρ δ΄ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· τήν δ΄ ἐλελιξάμενος πτερύγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
```

3908 HOM 1 530 ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ΄ ἀθανάτοιο· μέγαν δ΄ ἐλέλιξεν Ὅλυμπον. Τὼ γ΄ ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα εἰς ἄλα ἇλτο βαθεῖαν ἀπ΄ Έλένη { N+Ant } 19 2953 HOM 3 418 καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.» Ὠς ἐφατ΄, ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα, βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῶ ἀργῆτι φαεινῶ σιγῆ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· 1419 HOM 3 199 ὄς τ΄ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· «Οὖτος δ΄ αὖ Λαερτίδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς, ὂς τράφη ἐν δήμω 3006 HOM 3 426 Άφροδίτη ἀντί΄ Άλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· ἔνθα κάθιζ΄ Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ΄ ἠνίπαπε μύθω· «Ἡλυθες ἐκ 1220 HOM 3 171 όφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ὄφελεν 1628 HOM 3 228 τε μέγας τε, ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ΄ εὐρέας ὤμους;» Τόν δ΄ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Οὖτος δ΄ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἁχαιῶν· 653 HOM 3 91 αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον οἴους ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ ἑλὼν 509 HOM 3 70 αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον συμβάλετ΄ ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ ἑλὼν 873 HOM 3 121 οἰσέμεναι· ὃ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ Ἁγαμέμνονι δίω. Ἱρις δ΄ αὖθ΄ Ἑλένη λευκωλένω ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη γαλόω, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν δ΄ Ἀντηνορίδης 1144 HOM 3 161 ήμιν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ΄ Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ· «Δεῦρο πάροιθ΄ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἴζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδη τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύργω· οἵ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦργον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄ ἀγόρευον «Οὐ νέμεσις 1094 HOM 3 154 1996 HOM 3 282 πιστά· εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ΄ ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν· εἰ δέ κ΄ 1229 HOM 2 177 πεσόντες, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιτε Ἀργείην Ἑλένην, ἦς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν 3237 HOM 3 458 νίκη μὲν δὴ φαίνετ΄ Ἀρηιφίλου Μενελάου· ὑμεῖς δ΄ Ἀργείην Ελένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι 2016 HOM 3 285 εὶ δέ κ΄ Ἀλέξανδρον κτείνη ξανθὸς Μενέλαος, Τρῶας ἔπειθ΄ Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ΄ ἀποδοῦναι, τιμὴν δ΄ Ἀργείοισ΄ ἀποτινέμεν, ἥν τιν΄ ἔοικεν ἥ τε καὶ 2698 HOM 3 383 ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμω εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἵε· τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργω ἐφ΄ ὑψηλῶ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν∙ χειρὶ δὲ 1129 HOM 2 161 θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Άργείην Ἐλένην, ἦς εἵνεκα πολλοὶ Άχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν 2461 HOM 2 356 νέεσθαι πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχω κατακοιμηθῆναι, τίσασθαι δ΄ Ἑλένης ὁρμήματα στοναχάς τε· εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκονδε νέεσθαι, ἀπτέσθω ἦς νηὸς 3981 HOM 2 590 πεποιθώς, ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῶ τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε. Οἳ δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον, 2327 HOM 3 329 αὐτὰρ ὄ γ΄ ἀμφ΄ ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο. Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπὶ έλεόθρεπτος τόξοισίν θ΄ ΄ ἵπποι δὲ παρ΄ ἄρμασιν οἶσιν ἔκαστος λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον ἔστασαν ἄρματα δ΄ εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων ἐν κλισίης· οἵ δ΄ 5223 HOM 2 776 Έλεφήνωρ { N+Ant } 1 3658 HOM 2 540 οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ´ οἳ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ´ ἡγεμόνευ΄ Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος, Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων· τῶ δ΄ ἄμ΄ Ἄβαντες Έλικάων { N+Ant } 1 886 HOM 3 123 ναλόω, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν δ΄ Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων, Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην. Τὴν δ΄ εὖρ΄ ἐν μεγάρω∙ ἡ δὲ μέγαν $Ελίκη (τοπ) { N+Top } 1$ 3883 HOM 2 575 τ΄ εἶχον ἠδ΄ Αἴγιον ἀμφενέμοντο Αἰγιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην εὐρεῖαν, τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἁγαμέμνων Ἀτρεΐδης· ἄμα τῶ γε πολὺ πλεῖστοι έλικῶπις {Α} 1 714 HOM 1 98 πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ´ ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ´ ἱερὴν ἑκατόμβην ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν έλίκωψ { Α } 3 1671 HOM 3 234 ἐν ἡμετέρω, ὁπότε Κρήτηθεν ἳκοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἅχαιούς, οὕς κεν εὖ γνοίην καὶ τοὔνομα μυθησαίμην∙ δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν 1359 HOM 3 190 τῶ ὅτε τ΄ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ἁχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Εἴπ΄ ἄγε μοι καὶ τόνδε,

```
2868 HOM 1 389
                                    ἡπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν∙ τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἁχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι∙ τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν
έλίσσω { V } 1
2335 HOM 1 317
                                    ταύρων ἢδ΄ αἰγῶν παρὰ θῖν΄ άλὸς ἀτρυγέτοιο κνίση δ΄ οὐρανὸν ἶκεν έλισσομένη περὶ καπνῶ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὕδ΄ Ἁγαμέμνων λῆγ΄ ἔριδος,
ἕλκος { N+Com } 1
4867 HOM 2 723
                                    κρατέρ΄ ἄλνεα πάσχων Λήμνω ἐν ἠναθέη. ὅθι μιν λίπον υῗες Ἁχαιῶν ͺἔλκεϊ μοχθίζοντα κακῶ ὀλοόφρονος ὕδρου· ἔνθ΄ ὅ νε κεῖτ΄ ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
ἕλκω { ∨ } 6
2601 HOM 3 370
                                         οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» Ἡ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἔλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ
                                       δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ΄ Ἀθήνη, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο
1161 HOM 2 165
                                       δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ
1264 HOM 2 181
1070 HOM 2 152
                                         ἵστατ΄ ἀειρομένη· τοὶ δ΄ ἀλλήλοισι κέλευον ἄ[πτ]εσθαι νηῶν ἠδ΄ ἑλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν, οὐρούς τ΄ ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἶκεν οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ΄
1548 HOM 1 210
                                       θυμῶ φιλέουσά τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ
1421 HOM 1 194
                                            τε θυμόν. Έως ὂ ταῦθ΄ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἕλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ΄ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος
Έλλάς { N+Top } 1
4608 HOM 2 683
                                    οἵ τ΄ Άλον οἵ τ΄ Άλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἠδ΄ Ἑλλάδα καλλιγύναικα, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ ελληνες καὶ Ἀχαιοί, τῶν αὖ πεντήκοντα
Έλλην { <mark>A</mark> } 1
4614 HOM 2 684
                                    εἶχον Φθίην ἠδ΄ Ἑλλάδα καλλιγύναικα, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἅχαιοί, τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἅχιλλεύς. Ἅλλ΄ οἵ γ΄ οὐ πολέμοιο
Έλλήσποντος { N+Top } 1
5692 HOM 2 845
                                     Τευταμίδαο. Αὐτὰρ Θρήικας ἦγ΄ Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως ὄσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει. Εὔφημος δ΄ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων υἰὸς
^{\circ}E\lambdaoc { N+Top } 2
4009 HOM 2 594
                                       Αἰπύ, καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον, καὶ Πτελεὸν καὶ ελος καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς, Οἰχαλίηθεν
3944 HOM 2 584
                                     Βρυσειάς τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς, οἵ τ΄ ἄρ Ἁμύκλας εἶχον Ἔλος τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ΄ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ ἀδελφεὸς
ἔλπω { V } 1
805 HOM 3 112
                                    άμφοτέροισι γένηται.» 'Ως ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἐχάρησαν Ἀχαιοί τε Τρῶες τε ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο· καί ῥ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν
έλώριον { N+Com } 1
21 HOM 1 4
                                    ἔθηκεν, πολλάς δ´ ἰφθίμους ψυχὰς Ἅιδι προίαψεν ἡρώων, αὐτούς δ´ ἐλλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι, Διός δ´ ἐτελείωτο βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρῶτα
ἐμαυτοῦ { PRO+Ref1s } 1
1989 HOM 1 271
                                        τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐγώ· κείνοισι δ΄ ἂν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ
ἐμβαίνω { V } 2
                                         άρχοὶ ἔσαν, δέκα δ΄ ἀνδρὶ έκάστῳ νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ΄ Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάθην υἶες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄
4177 HOM 2 619
4844 HOM 2 720
                                       ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ΄ ἐν ἑκάστη πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσω κεῖτο κρατέρ΄ ἄλγεα πάσχων
ἐμβάλλω { V } 1
991 HOM 3 139
                                     κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.» Ώς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων· αὐτίκα δ΄ ἀργεννῆσι καλυψαμένη
```

```
ἐμβασιλεύω { V } 1
                                        Άραιθυρέην τ΄ ἐρατεινήν, καὶ Σικυῶν΄, ὅθ΄ ἄρ΄ Ἄδρηστος πρῶτ΄ ἐμβάσιλευεν, οἵ θ΄ Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν Πελλήνην τ΄ εἶχον ἡδ΄ Αἴγιον
3863 HOM 2 572
ἐμός {PRO+Pos1s} 17
294 HOM 1 42
                                      ἔκηα ταύρων ἦδ΄ αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ΄
1202 HOM 1 166
                                            πτολίεθρον άλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ΄ ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον
1118 HOM 1 154
                                         δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη καρπὸν
4322 HOM 1 586
                                           μητρὶ φίλη ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην,
1343 HOM 1 183
                                      ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ΄ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ
719 HOM 3 100
                                             ἤδη Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε εἵνεκ΄ ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ΄ ἀρχῆς∙ ἡμέων δ΄ ὁπποτέρω θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται
2480 HOM 3 352
                                     ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ´ ἔοργε, δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ΄ ὑπὸ χερσὶ δάμασσον, ὄφρά τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ
1345 HOM 1 183
                                             Χρυσηίδα Φοΐβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ΄ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν
213 HOM 1 31
                                      ήμετέρω ἐνὶ οἴκω, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν∙ ἀλλ΄ ἵθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὂ
3879 HOM 1 526
                                       τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ´ ἀθανάτοισι μέγιστον τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω.» με καὶ
3048 HOM 1 414
                                         Τόν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι,
3751 HOM 1 510
                                    μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Ἀχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ΄
706 HOM 3 98
                                     Μενέλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε εἵνεκ΄
1286 HOM 3 180
                                        άμφότερον βασιλεύς τ΄ ἀγαθὸς κρατερός τ΄ αἰχμητής· δαὴρ αὖτ΄ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ΄ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ
3028 HOM 3 429
                                      έκ πολέμου· ώς ὤφελες αὐτόθ´ ὀλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῶ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν γ´ εὔχε´ ἀρηιφίλου Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ
4018 HOM 1 545
                                      δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ήρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὂν μέν κ΄ ἐπιεικὲς
4168 HOM 1 565
                                      δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῶ δ΄ ἐπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπω ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε
ἕμπας { I+Adv } 2
2096 HOM 2 297
                                     οὐ νεμεσίζομ΄ Άχαιοὺς ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα
                                               Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω
4140 HOM 1 562
ἐμπάσσω
           { V } 1
906 HOM 3 126
                                   έν μεγάρω· ή δὲ μέγαν ίστὸν ὕφαινε, δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ΄ ἐνέπασσεν ἀέθλους Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων, οὓς ἕθεν εἴνεκ΄
ἔμπλην {I+AdvPr} 1
3560 HOM 2 526
                                       έποντο· οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες, Βοιωτῶν δ΄ ἔμπλην ἐπ΄ ἀριστερὰ θωρήσσοντο. Λοκρῶν δ΄ ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας, μείων, οὔ τι
έμφύω { V } 1
3777 HOM 1 513
                                       Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ἤψατο γούνων, ὡς ἔχετ΄ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ
έν { I+Prep } 107
5271 HOM 2 783
                                       Δὶὶ ὡς τερπικεραύνω χωομένω, ὅτε τ΄ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσση εἰν Ἁρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα
1491 HOM 3 209
                                    άμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. Άλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὑρέας ὤμους, ἄμφω δ΄ έζομένων
3832 HOM 1 520
                                      Ήρη, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν∙ ἥδε καὶ αὕτως μ΄ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν. Άλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις
2928 HOM 1 398
                                     μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης, ὅτ΄ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι, ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, Ἅρη τ΄ ἠδὲ
```

```
3711 HOM 2 549
                                     ποτ΄ Ἀθήνη θρέψε Διὸς θυνάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Ἀθήνησ΄ εἶσεν, ἑῶ ἐν πίονι νηῶ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται κοῦροι
1759 HOM 3 247
                                     όρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῷ ἐν αἰγείω· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα· ὤτρυνεν δὲ γέροντα
146 HOM 3 20
                                           Άρνείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους ἀντίβιον μαχέσασθαι έν αἰνῆ δηιοτῆτι. Τὸν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀρήι φίλος Μενέλαος ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου
206 HOM 1 30
                                      τήν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρω ἐνὶ οἴκω, ἐν Ἄργεῖ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε,
                                    τ΄ ἐξάρχων ἀναθὰς πόλεμόν τε κορύσσων· νῦν δὲ τόδε μέν΄ ἄριστον έν Ϫρνείρισιν ἔρεξεν. ὂς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ΄ ἀνοράων· οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις
1942 HOM 2 274
2640 HOM 1 358
                                    ἀπούρρας.» ՝ Ώς φᾶτο δακρυχέων, τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι· καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ πολιῆς ἀλὸς ἠύτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ
243 HOM 3 34
                                            Ώς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσησ΄, ὑπό τε τρόμος ἔλαβε γυῖα, ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, ὣς
1354 HOM 2 194
                                      οἷος νόος Άτρεΐδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἵψεται υἶας Άχαιῶν· ἐν βουλῆ δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξη κακὸν υἶας Άχαιῶν·
                                           Άπόλλων· οἵ δ΄ ἱστὸν στήσαντ΄ ἀνά θ΄ ἱστία λευκὰ πέτασσαν, ἐν δ΄ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρη πορφυρέον μεγάλ΄ ἴαχε νηὸς ἱούσης· ἥ
3532 HOM 1 481
                                    δ΄ έκατόμβην βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν ἄγων· ἐν δ΄ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. Οἱ μὲν ἔπειτ΄ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, λαούς
2293 HOM 1 311
3901 HOM 2 578
                                             Άτρεΐδης· ἄμα τῶ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἔποντ΄ ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, οὕνεκ΄
3967 HOM 2 588
                                    βοὴν ἀναθὸς Μενέλαος, ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο· ἐν δ΄ αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιθώς, ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῶ
789 HOM 1 109
                                               έσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν έν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀνορεύεις ὡς δὴ τοῦδ΄ ἔνεκά σωιν ἑκηβόλος ἄλνεα τεύχει, οὔνεκ΄
3455 HOM 2 509
                                    τε ζαθέην Άνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν· τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον. ἐν δὲ ἑκάστη κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἵ δ΄ Ἀσπληδόν΄ ἔναιον ἰδ΄ Ὀρχομενὸν
                                     ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶ.
4239 HOM 1 575
1383 HOM 1 188
                                   φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.» Ὠς φᾶτο· Πηλεΐωνι δ΄ ἄχος γένετ΄, έν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ
3120 HOM 2 451
                                          σὺν τῆ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Άχαιῶν ὀτρύνουσ΄ ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὧρσεν ἑκάστω καρδίη ἄληκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος
1430 HOM 3 201
                                   έκγεγαυῖα· «Οὖτος δ΄ αὖ Λαερτίδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς, ὂς τράφη έν δήμω Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ.» Τήν δ΄
3251 HOM 2 471
                                           ἔθνεα πολλά, αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν ὥρη ἐν εἰαρινῆ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἁχαιοὶ ἐν πεδίω
4841 HOM 2 719
                                          τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς ἐπτὰ νεῶν· ἐρέται δ΄ ἐν ἑκάστη πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσω κεῖτο
4860 HOM 2 722
                                     μάχεσθαι. Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσω κεῖτο κρατέρ΄ ἄλνεα πάσχων Λήμνω ἐν ἠναθέη. ὅθι μιν λίπον μῗες Ἁχαιῶν ἕλκεῖ μοχθίζοντα κακῶ ὀλοόφρονος ὕδρου· ἔνθ΄ ὅ νε
1660 HOM 3 233
                                      άγοὶ ἠγερέθονται· πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος οἴκω ἐν ἡμετέρω, ὁπότε Κρήτηθεν ἳκοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἁχαιούς, οὕς
2691 HOM 3 382
                                            ρεῖα μάλ΄ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμω εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε· τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργω ἐφ΄
2753 HOM 3 391
                                          «Δεῦρ΄ ἴθ΄· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὄ γ΄ ἐν θαλάμω καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδρὶ
68 HOM 3 9
                                    κακὴν ἔριδα προφέρονται, οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σινῆ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ ἐν θυμῶ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν. Εὖτ΄ ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην
137 HOM 2 19
                                    Άχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ἀτρεῖδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίῃ, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίω υἶι ἐοικὼς
5233 HOM 2 778
                                         τε σέλινον ἔστασαν· ἄρματα δ΄ εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων ἐν κλισίης· οἵ δ΄ ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ
5528 HOM 2 821
                                      ἐὺς πάις Ἀγχίσαο, Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ Ἁγχίση τέκε δῖ΄ Ἁφροδίτη Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἶε, Ἀρχέλοχός τ΄
397 HOM 3 55
                                    τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μιγείης. Ἁλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες⋅ ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν
2900 HOM 2 418
                                         δαΐξαι χαλκῶ ὑωναλέον· πολέες δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν ἑταῖροι πρηνέες ἐν κονίησιν ὀδὰξ λαζοίατο ναῖαν.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ΄ ὅ νε
3152 HOM 2 456
                                      πατρίδα γαΐαν. Ήύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην οὔρεος ἐν κορυφῆσ´, ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή, ὣς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο αἴγλη
3139 HOM 3 445
                                        έξ έρατεινῆς ἔπλεον άρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι, νήσω δ΄ ἐν Κραναῆ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῆ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ.» μ όά, καὶ
2456 HOM 3 349
                                           εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῆ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· «Ζεῦ
2234 HOM 3 316
                                       Όδυσσεὺς χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα κλήρους ἐν κυνέη χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες, ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος· λαοί δ
1736 HOM 3 244
                                          πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά,
3186 HOM 2 461
                                        ἔθνεα πολλά, χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίω ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα, ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
```

3227 HOM 2 467 χθών σμερδαλέον κονάβιζε ποδών αὐτών τε καὶ ἵππων· ἔσταν δ΄ ἐν λειμώνι Σκαμανδρίω ἀνθεμόεντι μυρίοι, ὅσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα νίνεται ὥοη. Ἡύτε μυάων 4370 HOM 1 593 πᾶν δ΄ ἦμαρ φερόμην, ἄμα δ΄ ἠελίω καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνω, ὀλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.» Ὠς 3088 HOM 1 418 τ΄ ώκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῶ σε κακῆ αἴση τέκον έν μενάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνω εἶμ΄ αὐτὴ πρὸς κοι Τοὸς Κακῆ αἴση τέκον έν μενάροισι. 1477 HOM 3 207 εἵνεκ΄ ἀννελίης σὺν ἀρηιφίλω Μενελάω· τούς δ΄ ἐνὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μενάροισι φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν 895 HOM 3 125 Έλικάων, Λαοδίκην, Πριάμοιο θυνατρών εἶδος ἀρίστην, Τὴν δ΄ εὖρ΄ ἐν μενάρω· ἡ δὲ μέναν ἱστὸν ὕφαινε, δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ΄ ἐνέπασσεν ἀέθλους 646 HOM 3 90 Άχαιοὺς τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρη, αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον οἴους ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος 502 HOM 3 69 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἁχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον συμβάλετ΄ ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· 5193 HOM 2 771 φέρτατος ἦεν, ἵπποι θ΄ οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα, Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήεεσι κορωνίσι ποντοπόροισι κεῖτ΄ ἀπομηνίσας Ἀναμέμνονι ποιμένι λαῶν Ἁτρεΐδη· λαοὶ δὲ καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ΄ ἐν γήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν· εἰ δέ κ΄ Ἀλέξανδρον κτείνη ξανθὸς Μενέλαος. Τρῶας 2003 HOM 3 283 4642 HOM 2 688 έμνόωντο· οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο· κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεὺς κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἠυκόμοιο, τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ 1217 HOM 2 175 Όδυσσεῦ, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν φεύξεσθ΄ ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιτε Ἀργείην 4113 HOM 2 610 ἦρχ΄ Ἀνκαίοιο πάις κρείων Ἀναπήνωρ, ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ΄ ἐν νηὶ ἑκάστη Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν· αὐτὸς νάρ σφιν δῶκεν ἄναξ 3195 HOM 1 433 δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνη, ἱστὸν δ΄ ἱστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς ὅρμον 4853 HOM 2 721 πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσω κεῖτο κρατέρ΄ ἄλνεα πάσχων Λήμνω ἐν ἠναθέη. ὅθι μιν λίπον υἶες Ἀχαιῶν ἕλκεϊ 3138 HOM 2 454 ήδὲ μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ΄ ἡὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ἡύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην 1129 HOM 3 159 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ´ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὧς τοίη περ ἐοῦσ´ ἐν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ´ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ΄ 4180 HOM 1 566 έμω δ΄ έπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπω ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω,» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισεν δὲ βοώπις τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ΄ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν 1733 HOM 1 235 4332 HOM 1 587 μήτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ΄ οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν· 2164 HOM 3 306 ήτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἰλιον ἠνεμόεσσαν ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ΄ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον υίὸν ἀρηιφίλω Μενελάω· Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε 1753 HOM 1 238 ρά έ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε μὶν υἷες Ἀχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μένας ἔσσεται 1740 HOM 3 244 φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, 5470 HOM 2 812 ορυμαγδός όρωρει. Ἐστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίω ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, 3263 HOM 2 473 τε γλάγος ἄγγεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ έν πεδίω ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. Τοὺς δ΄ ὡς αἰπόλια πλατέ΄ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα 1785 HOM 3 252 καλέουσιν ἄριστοι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων έν πεδίω καταβῆναι, ἳν΄ ὅρκια πιστὰ τάμητε· αὐτὰρ Ἁλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος 949 HOM 3 133 χαλκοχιτώνων· οἳ πρὶν ἐπ΄ ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα ἐν πεδίω, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, οἳ δὴ νῦν ἕαται σινῆ, πόλεμός τε πέπαυται, ἀσπίσι 5159 HOM 2 766 ὄρνιθας ὥς, ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἐίσας· τὰς ἐν Πιερίη θρέψ΄ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἄμφω θηλείας, φόβον Ἀρηος φορεούσας. Ἀνδρῶν αὖ 3715 HOM 2 549 θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Ἀθήνησ΄ εἶσεν, ἑω ἐν πίονι νηω· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων 1419 HOM 2 202 ἄκουε, οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ΄ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ΄ ἐν πολέμω ἐναρίθμιος οὔτ΄ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ΄ Ἀχαιοί∙ οὐκ 3330 HOM 2 483 άνρομένησι· τοῖον ἄρ΄ Ἀτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνω ἐκπρεπέ΄ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν. Ἔσπετε νῦν μοι. Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχουσαι. ὑμεῖς 3134 HOM 3 444 οὐδ΄ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς ἔπλεον ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι, νήσω δ΄ ἐν Κραναῆ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῆ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ 332 HOM 3 46 εἷδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. Ἦ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας, μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι 5789 HOM 2 861 έρύσατο κῆρα μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο έν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ΄ Ἁχιλλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. Σαρπηδὼν δ΄ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος 5887 HOM 2 875 219 HOM 3 31 τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε. Τόν δ΄ ώς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ, ἄψ δ΄ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ 1855 HOM 1 252 ἀνθρώπων ἐφθίαθ΄, οἴ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἠδ΄ ἐγένοντο ἐν Πύλω ἠγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

2344 HOM 2 340 τι μέλει πολεμήια ἔρνα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν: ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε νενοίατο μήδεὰ τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί. ἦς ἐπέπιθμεν· 597 HOM 183 καταπέψ[η] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» Τὸν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς 3168 HOM 3 448 ἶΉ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἵπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν. Ἀτρεΐδης δ΄ ἀν΄ ὄμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς 1234 HOM 2 178 Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιτε Ἀργείην Ἑλένην, ἦς εἴνεκα πολλοὶ Ἁχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Άρνείην Ἑλένην, ἦς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων 1134 HOM 2 162 οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη καρπὸν ἐδηλήσαντ΄, ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε 1126 HOM 1 155 1630 HOM 2 232 κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἁχαιῶν, ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι, ἥν τ΄ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν 2581 HOM 3 367 ἄλλος· ἦ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄνη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔνχος ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» μ. καὶ ήμιν.» Ὠς ἄρ ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλη ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε 4314 HOM 1 585 Τὴν μὲν ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατρὶ φίλω ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων 3249 HOM 1 441 3285 HOM 1 446 ἄνακτα, ὂς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε΄ ἐφῆκεν.» Ὠς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἐδέξατο χαίρων παῖδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην ἑξείης 91 HOM 1 14 λυσόμενός τε θύνατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων έν χερσὶν έκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς. Ἀτρεϊδα 2752 HOM 1 373 λυσσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἁχαιούς, Ἁτρεΐδα 659 HOM 1 91 Δαναῶν, οὐδ´ ἢν Ἀγαμέμνονα εἴττης, ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῶ εὔχεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὅ γ΄ 1423 HOM 2 202 σὺ δ΄ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ΄ ἐν πολέμω ἐναρίθμιος οὔτ΄ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ΄ Ἀχαιοί· οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἶς 1566 HOM 2 223 λέγ΄ ὀνείδεα· τῷ δ΄ ἄρ΄ Ἀχαιοὶ ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῶ· αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἁγαμέμνονα νείκεε μύθω· «Ἁτρεΐδη τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ 1590 HOM 2 227 ήδὲ χατίζεις: πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι. πολλαὶ δὲ νυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίης ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ πρωτίστω δίδομεν, εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον ἕλωμεν· ἢ ἔτι καὶ 1643 HOM 3 230 δ΄ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἁχαιῶν· Ἰδομενεὺς δ΄ ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς ἔστηκ΄, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται· πολλάκι μιν ξείνισσεν 962 HOM 2 137 σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραί τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ΄ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἵνεκα δεῦρ΄ ἱκόμεσθα. Ἀλλ΄ 2919 HOM 1 396 ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω. Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης, ὅτ΄ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα 4449 HOM 2 661 ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. Τληπόλεμος δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ΄ ἐνὶ μενάρω ἐυπήκτω, αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ἤδη νηράσκοντα Λικύμνιον 204 HOM 1 30 θεοῖο· τήν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρω ἐνὶ οἴκω, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ 1711 HOM 3 240 έσπέσθην Λακεδαίμονος έξ έρατεινής, ἢ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ΄ ἐνὶ ποντοπόροισι, νῦν αὖτ΄οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν, αἴσχεα δειδιότες καὶ 456 HOM 3 63 ος ρά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὡς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί· μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης· οὔ τοι 2785 HOM 3 395 ηὲ χοροῖο νεόν λήνοντα καθίζειν.» Ὠς φάτο, τῆ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί ῥ΄ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ΄ ἱμερόεντα καὶ 1000 HOM 2 142 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρμάνυμαν.» Ὠς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν· κινήθη δ΄ ἀνορὴ ὡς 1662 HOM 2 237 οὐκέτ΄ Άχαιοί, οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ΄ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίη γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί· ὃς καὶ νῦν 2187 HOM 1 297 οὐ γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. Ἅλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τω 2454 HOM 1 333 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ´ ἐρέοντο· αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ´· οὔτι μοι 2125 HOM 2 301 δαώμεν εί ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἡὲ καὶ οὐκί· εὖ νὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ένὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ 2428 HOM 3 344 καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· καἱ ῥ΄ ἐγγὺς στήτην διὰ μετρητῶ ἐνὶ χώρω σείοντ΄ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε· πρόσθε δ΄ Ἁλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον

ἐναίσιμος { A } 1 2442 HOM 2 353

Άργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες, ἀστράπτων ἐπιδέξι΄ ἐναίσημα σήματα φαίνων. Τῶ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι πρίν τινα πὰρ Τρώων

ἐναντίος { <mark>A</mark> } 2 3057 HOM 3 433

3939 HOM 1 534

ἀλλ΄ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ΄ ἔγωγε παύσασθαι κέλομαι μὴ δὲ ξαντῷ Μενελάῳ ἀντίβιον πόλεμον ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἐδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ΄

```
ἐναρίζω { V } 1
1405 HOM 1 191
                                    όξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὅ δ΄ Ἁτρεΐδην ἐναρίζοι, ἠὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. Ἔως ὃ ταῦθ΄ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ
ἐναρίθμιος {Α} 1
                                   σέο φέρτεροί εἰσι, σù δ΄ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ΄ ἐν πολέμω ἐναρίθμιος οὔτ΄ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ΄ Ἁχαιοί· οὐκ ἀγαθὸν
1421 HOM 2 202
ἔνατος { NUM+Ord } 3
2080 HOM 2 295
                                       ὄν περ ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέ]ωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα∙ ἡμῖν δ΄ εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς ἐνθάδε μιμνόντεσσι⋅ τῶ οὐ νεμεσίζομ΄ Ἀχαιοὺς ἀσχαλάαν
2207 HOM 2 313
                                       όζω ἐπ΄ ἀκροτάτω, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ἔνθ΄ ὄ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ δ΄ ἀμφεποτᾶτο
6807 HOM 2 327
                                    ώς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι, τῶ δεκάτω δὲ πόλιν
ἕνδεκα { NUM+Car } 1
4803 HOM 2 713
                                      Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, τῶν ἦρχ΄ Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἔνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τὸν ὑπ΄ Ἀδμήτω τέκε δῖα γυναικῶν Ἅλκηστις Πελίαο θυγατρῶν εἶδος
ένδέξιος { Α } 1
                                          δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ ὂ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν ἀνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων· ἄσβεστος δ΄ ἄρ ἐνῶρτο γέλως
4402 HOM 1 597
ἐνδέω (–δήσω) { 🗸 } 1
790 HOM 2 111
                                    φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη, σχέτλιος, ὂς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄
ἔνδοθι { I+Adv } 1
1795 HOM 1 243
                                       ἄν πολλοὶ ὑφ΄ Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο θνήσκοντες πίπτωσι σὺ δ΄ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ
ἐνδύω { 🗸 } 1
                                     ΰπνου, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος∙ ποσσὶ δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν
317 HOM 2 42
ἔνειμι { V } 2
3391 HOM 2 490
                                          δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο θυγατέρες, μνησαίαθ΄ ὅσοι ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον·
4376 HOM 1 593
                                       άμα δ΄ ἠελίω καταδύντι κάππεσον ὲν Λήμνω, ὀλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.» Ὠς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ
ἕνεκα {I+AdvPr}
1467 HOM 3 206
                                    νημερτὲς ἔειπες· ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἴνεκ΄ ἀγγελίης σὺν ἀρηιφίλω Μενελάω· τούς δ΄ ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
1267 HOM 1 174
                                          «Φεῦγε μάλ΄, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ΄ ἔγωγε λίσσομαι εἵνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς.
718 HOM 3 100
                                    διακρινθήμεναι ἤδη Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε εἴνεκ΄ ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ΄ ἀρχῆς· ἡμέων δ΄ ὁπποτέρω θάνατος καὶ μοῖρα
                                    ἀέθλους Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, οὓς ἔθεν εἵνεκ΄ ἔπασχον ὑπ΄ Ἄρηος παλαμάων· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ἀκέα Ἱρις· «Δεῦρ΄
916 HOM 3 128
971 HOM 2 138
                                    εἵατ΄ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἵνεκα δεῦρ΄ ἱκόμεσθα. Ἀλλ΄ ἄγεθ΄ ὡς ἄν ἐγὼ εἴπω, πειθῶμεθα πάντες· φεύγωμεν σὺν νηυσὶ
                                         ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼν Ἁχιλεύς τε μαχεσσάμεθ΄ εἵνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων· εἰ δέ ποτ΄ ἔς γε μίαν
2621 HOM 2 377
628 HOM 3 87
                                            μευ, Τρώες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, μῦθον Ἁλεξάνδροιο, τοῦ εἴνεκα νεῖκος ὄρωρεν· ἄλλους μὲν κέλεται Τρώας καὶ πάντας Ἁχαιοὺς τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι
2054 HOM 3 290
                                    ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα ποινῆς αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» Ἡ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε
                                      καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιτε Ἀργείην Ἑλένην, ἦς εἴνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν
1231 HOM 2 177
                                      καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Ἀργείην Ἐλένην, ἦς εἴνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν
1131 HOM 2 161
1575 HOM 1 214
                                         ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμιῖν.» Τήνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ἀκὺς
```

```
2478 HOM 1 336
2197 HOM 1 298
680 HOM 1 94
723 HOM 3 100
1103 HOM 1 152
4235 HOM 1 574
796 HOM 1 110
412 HOM 3 57
3912 HOM 2 580
801 HOM 1 111
317 HOM 3 44
2838 HOM 3 403
69 HOM 1 11
692 HOM 1 96
2850 HOM 3 405
2137 HOM 1 291
```

ἐνενήκοντα { NUM+Car } 1 4059 HOM 2 602

Ένετοί { N+Prop } 1

5731 HOM 2 852

ἔνθα { **I+Adv** } 28

```
142 HOM 1 22

2769 HOM 1 376

2171 HOM 2 308

2766 HOM 2 397

4872 HOM 2 724

2212 HOM 2 314

646 HOM 2 90

2768 HOM 2 397
```

4490 HOM 1 611 3004 HOM 3 426

```
οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Άγαμέμνων, ὂς σφῶι προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. Άλλ΄ ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην καί σφωιν δὸς ἄγειν⋅ τὼ δ΄ αὐτὼ
    σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τω ἄλλω, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἄ μοι ἐστὶ
 ἀμύμων «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὄ ν΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄ ἑκατόμβης, ἀλλ΄ ἔνεκ΄ ἀρητῆρος, ὂν ἠτίμησ΄ Ἁναμέμνων οὐδ΄ ἀπέλυσε θύνατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα·
      έπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε εἴνεκ΄ ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἁλεξάνδρου ἕνεκ΄ ἀρχῆς· ἡμέων δ΄ ὁπποτέρω θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρίνθητε
    η όδὸν ἐλθέμεναι η ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι; οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ΄ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς
   "Ηρη· «ἶΗ δὴ λοίγια ἔργα τάδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται
 έτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις ὡς δὴ τοῦδ΄ ἔνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει, οὔνεκ΄ ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά΄ ἄποινα οὐκ ἔθελον
   μάλα Τρώες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτώνα κακών ἕνεχ΄ ὄσσα ἔορνας.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής· «Ἔκτορ, ἐπεί με κατ΄
έδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, οὕνεκ΄ ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. Οἳ δ΄ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα
          ἀγορεύεις ώς δὴ τοῦδ΄ ἔνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει, οὔνεκ΄ ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά΄ ἄποινα οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
          κάρη κομόωντες Άχαιοί, φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. Ἡ τοιόσδε ἐὼν ἐν
  η Μηονίης ἐρατεινης. εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων· οὕνεκα νῦν δὴ δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος νικήσας ἐθέλει στυνερὴν ἐμὲ οἴκαδ΄ ἄνεσθαι.
     χολωθείς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὧρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησεν ἀρητῆρα Ἁτρεΐδης· ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν λυσόμενός
     Άγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν ἑκηβόλος ἠδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὅ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας
Άλέξανδρον Μενέλαος νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ΄ ἄγεσθαι, τοὕνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; Ήσο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ΄ ἀπόειπε
 ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰἐν ἐόντες, τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;» Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἁχιλλεύς·
```

κιθαριστύν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· τῷ δ΄ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἳ δ΄ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,

ἐπικίδναται αἶαν. Παφλαγόνων δ΄ ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων, οἳ ῥὰ Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο

Τὰ δ΄ ἄποινα δέχεσθαι. Άζόμενοι Διὸς υἰον ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.» "Ενθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί, αἰδεῖσθαί θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ πάντας Ἀχαιούς, Ἀτρεῖδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. "Ενθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί αἰδεῖσθαι θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ ἐκατόμβας, καλῆ ὑπὸ πλατανίστω, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδ[ωρ]. ἔνθ΄ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοι[νός], σμερδαλέος, τὸν [ῥ΄] αὐτὸς Όλύμπιος σκοπέλω· τὸν δ΄ οὐ ποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων, ὅτ΄ ἄν ἔνθ΄ ἡ ἔνθα γένωνται· ἀνστάντες δ΄ ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας, κάπνισάν τε κατὰ κλισίας μιν λίπον υἷες Ἀχαιῶν ἔλκεῖ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφορονος ὕδρου· ἔνθ΄ ὁ γε κεῖτ΄ ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαὶ ἔμελλον Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἢ τέκε τέκνα· ἔνθ΄ ὁ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ δ΄ ἀμφεποτᾶτο ὁδυρομένη φίλα τέκνα· τήν ἐρχομενάων, βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ΄ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν· αἰ μέν τ΄ ἔνθα ἀ ἄις πεποτήαται αὶ δὲ τε ἔνθα· ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισίας, καὶ ἦκε φόωσδε, βωμοῦ ὑπαῖξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. "Ενθα δ΄ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα, ὄζω ἐπ΄ ἀκροτάτω, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, τένα δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κάδ δ΄ ἐν Ἀθήνησ΄ εἶσεν, ἐῷ ἐν πίονι νηῷ. ἔνθα δὲ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἰλάονται κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαιτῶν· τῶν κοῦροι Ἁχαιῶν. "Ἡδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα δό μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἰλάονται κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαιτῶν· τῶν κοῦροι Ἁχαιῶν. "Ἡδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου· οὐ δὲ μιν "Ἡρη ἡγνοίησεν ἱδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι· ἔνθα καθεζετ΄ ἐπὶ θρόνου· οὐ δὲ μιν "Ἡρη ἡγνοίησεν ἱδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι· ἔνθα καθεζετ΄ ἐπὶ θρόνου· οὐ δὲ μιν "Ἡρη ἡγνοίησεν ἱδοῦσ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς κυθιοῖς ἡνοιος αἰγιόχοιο, ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ΄ ἡνίπαπε μύθω·

κεῖτο ἀνάκτων ἐν κλισίης· οἱ δ΄ ἀρχὸν ἀρηἰφιλον ποθέοντες φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα καὶ ἄνθα κατὰ στρατόν οὐδὲ μάχοντο. Οἱ δ΄ ἄρ ἴσαν ὡσεὶ τε πυρὶ χθών πᾶσα νέμοιτο- ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Άσίω ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα, ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνταὶ ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι, κλαγγηδόν προκαθιζόντων σμαραγεῖ, δὲ τε προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα τοὶ ἐν κλισίης· οἱ δ΄ ἀρχὸν ἀρηἰφιλον ποθέοντες φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα ἀσμίνην δ΄ ἱέναι, μετὰ δὲ κρείων Άγαμἑμνων, ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἵκελος Διὶ ἐν κλισίης· οἱ δ΄ ἀρχὸν ἀρηἰφιλον ποθέοντες φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατόν οὐδὲ μάχοντο. Οἱ δ΄ ἄρ ἴσαν ώσεὶ τε πυρὶ χθών πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἵκεν οἰκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ΄ ἤρεον ἔρματα νηῶν. Ένθα κατὰ στρατόν οὐδὲ μάχοντο. Οἱ δ΄ ἄρ ἴσαν ώσεὶ τε πυρὶ χθών πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἵκεν οἰκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ΄ ἤρεον ἔρματα νηῶν. Ένθα κατὰ στρατόν οὐδὲ μάχοντο. Οἱ δ΄ ἄρ ἴσαν ώσεὶ τε πυρὶ χθών πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ῖκεν οἰκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ΄ ἤρεον ἔρματα νηῶν. Ένθα κατὰ στρατόν οὐδὲ μάχοντο. Οἱ δ΄ ἄρ ἴσαν ώσεὶ τε πυρὶ χθών πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ῖκεν οἰκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ΄ ἤρεον ἔρματα νηῶν. Ένθα κατὰ στρατόν οὐδὲ μάχοντο. Οἱ δ΄ ἄρ ἴσαν ώσεὶ τε πυρὶ χθών πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ το ἡρεον ἔκθα κατὰ στρατόν οὐδὲ μάχοντο. Οἱ δ΄ ἀρ ἴσαν ώσεὶ τε πυρὶ χθών πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ το ἀνατό το ἐνθα κατὰ στρατόν οὐδὲ μάχοντο. Οἱ δ΄ ἀρ ἴσαν ώσεὶ τε πυρὶ χθών τὰσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ το ἀνατο κατο ἐνθα κατὶ το ἀναρια το πεσύντα. " το φαία το πεσύντα. » το φαία το πεσύντα. » το φαία το πεσύντα. » το φαία το πυρὶ χθον το πασον καθούν το καθάς, παρὰ δὲ δουλιχοδείρων, Ασίω ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα, ἔνθα καὶ τλοισαι ἀντόμεναι Θάμμριν τὸν Θρήικα παύσαν ἀοιδῆς, Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ΄ το Κικλήσκουσιν, ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης· ἔνθα το Τε τρῶς τε διέκριθεν ἡδ΄ ἐπικουροι. Τρωσὶ κόι καθάδι ής ἐνθας καὶ το Τενθά καν το τε Τρώξον το πανίξενα η λεμένων η ρυματα καὶ κεφαλήν ἵκελος Διὶ ἐνθα το τε τρώξον ἐπτις δενα το τε πίκριθεν ἐπτικοι καὶ κλισ

πολΰ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ΄ ὀίω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐων ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν ἐναρίθμιος οὕτ΄ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ΄ ἄχαιοί· οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἶς κοίρανος ἔστω, εἶς βασιλεύς, ὧ ἔδωκε Κρόνου ἐριδαίνομεν οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες. Ἁτρεΐδη, σὺ δέ θ΄ ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν ἄρχευ Ἁργείοισι κατὰ βροτοῖσιν, οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἤν περ ὑπέσταν ἐνθάδ΄ ἔτι στείχοντες ἀπ΄ Ἄργεος ἱπποβότοιο, Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· ὡς τε ὀρινομένη τε θάλασσα· ἡμῖν δ΄ εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῶ οὺ νεμεσίζομ΄ Ἁχαιοὺς ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἶες Ἁχαιῶν, ἐκ δ΄ ἕλον Ἁτρεΐδη Χρυσηίδα

ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραί τ΄ ἄλοχοι καὶ [εἰλέ]ωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα· ἡμῖν δ΄ εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῶ οὐ νεμεσίζομ΄ Ἀχαιοὺς ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἰλάονται κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· τῷ δ΄ οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος

ἀμειβόμενος προσέειπε· «Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ κάθιζ΄ Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ΄ ἠνίπαπε μύθῳ· «Ἡλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ΄ ὀλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὃς τῶ δ΄ ὧκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς, καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ· «Θερσῖτ΄ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, ἵσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἶος

καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην, καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν Στύμφηλόν τ΄ εἶχον καὶ Παρρασίην

Άργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον ἄχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ὃς μέγ΄ ἄριστος ἄχαιῶν

692 HOM 2 96 δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν· ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς σχοίατ΄, ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων καὶ οὐκ εἰῶσ΄ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ 938 HOM 2 134 4405 HOM 2 654 νῆες ἔποντο. Τληπόλεμος δ΄ Ἡρακλεΐδης ἠύς τε μένας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄνεν Ῥοδίων ἀνερώχων, οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες. Λίνδον έννέπω { \ \ \ \ \ 5131 HOM 2 761 Δαναών καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αὐτῶν ἠδ΄ ἵππων, οἳ ἄμ΄ Ἁτρεΐδησιν ἕποντο. ἵπποι μὲν μέγ΄ ἄρισται ἔσαν έννημαρ { I+Adv } 1 367 HOM 1 53 βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλ΄· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο, τῆ δεκάτη δ΄ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν "Εννομος { N+Ant } 1 ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη. Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής ἀλλ΄ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ 5775 HOM 2 858 **ἕννυμι** { **V** } 1 409 HOM 3 57 κονίησι μιγείης. Άλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ΄ ὅσσα ἔοργας.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής· ένοπή { N+Com } 1 18 HOM 3 2 Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ΄ ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι, Τρῶες μὲν κλαγγῆ τ΄ ἐνοπῆ τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὡς ἡΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἴ τ΄ ἐπεὶ οὖν ἐνόρνυμι { **V** } 1 4413 HOM 1 599 ωνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων⋅ ἄσβεστος δ΄ ἄρ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, ὡς ἴδον ήθαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. Ὠς τότε μὲν ἔντεα { N+Com } 1 2395 HOM 3 339 ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. Ὠς δ΄ αὕτως Μενέλαος Ἀρήιος ἔντε΄ ἔδυνεν. Οἵ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἁχαιῶν ἐντός {I+AdvPr} 3 5694 HOM 2 845 ἦγ΄ Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως ὄσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει. Εὔφημος δ΄ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο. 4161 HOM 2 617 έφ΄ Ύρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα πέτρη τ΄ Ώλενίη καὶ Άλείσιον ἐντὸς ἐέργει, τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ΄ ἀνδρὶ ἑκάστω νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ΄ ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην. Οἵ δ΄ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνη, ἱστὸν δ΄ ἱστοδόκη πέλασαν 3188 HOM 1 432 { N+Ant } 1 Ένυάλιος (ὁ) 4387 HOM 2 651 μὲν, ἄρ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε Μηριόνης τ΄ ἀτάλαντος Ἐνυαλίω ἀνδρειφόντη· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Τληπόλεμος δ΄ ένύπνιος {Α} 1 406 HOM 2 56 ὄ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· «Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε μέγεθός τε έξάνω { **V** } 1 2484 HOM 1 337 προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. Άλλ΄ ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην καί σφωιν δὸς ἄγειν· τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός Ἐξάδιος { N+Ant } 1 1948 HOM 1 264 οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, Καινέα τ΄ Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript] κάρτιστοι δὴ έξαίρετος { Α } 1 1592 HOM 2 227 πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίης ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἁχαιοὶ πρωτίστω δίδομεν, εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον ἕλωμεν· ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ έξαιρέω { **V** } 1

```
4654 HOM 2 690
                                    Άχιλλεὺς κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἠυκόμοιο, τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης, καδδὲ Μύνητ΄ ἔβαλεν καὶ
έξαλαπάζω
             { V } 1
938 HOM 1 129
                                           τ΄ ἀποτίσομεν, αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἁγαμέμνων· «Μὴ δ΄ οὕτως ἀγαθός περ
έξαρπάζω { V } 1
2676 HOM 3 380
                                   αὐτὰρ ὂ ἂψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων ἔνχει χαλκείω· τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Ἀφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὥς τε θεός. ἐκάλυψε δ΄ ἂρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμω
ἐξάρχω { V } 2
1932 HOM 2 273
                                        ἄλλον· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί΄ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων· νῦν δὲ τόδε μέγ΄ ἄριστον ἐν Ἁργείοισιν ἔρεξεν, ὃς τὸν
                                       αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Άχαιῶν.» Ὠς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οἵ δ΄ ἐπανέστησαν πείθοντο τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες·
612 HOM 2 84
έξαυδάω { V } 1
2679 HOM 1 363
                                       έκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς
έξαῦτις { I+Adv } 2
1643 HOM 1 223
                                   βεβήκει δώματ΄ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. Πηλεΐδης δ΄ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο· «Οἰνοβαρές, κυνὸς
3055 HOM 3 433
                                    ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ΄ ἔγωγε παύσασθαι κέλομαι μὴ δὲ ξαντῷ Μενελάῳ
έξερέω { V } 1
1560 HOM 1 212
                                    έλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ έξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος
έξηνέομαι { V } 1
5427 HOM 2 806
                                     ἀνθρώπων· τοῖσιν ἔκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἶσί περ ἄρχει, τῶν δ΄ ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ δ΄ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν, αἶψα δ΄
έξήκοντα { NUM+Car } 2
3962 HOM 2 587
                                         ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο· ἐν δ΄ αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιθώς,
4109 HOM 2 610
                                      Παρρασίην ἐνέμοντο, τῶν ἦρχ΄ Ἁγκαίοιο πάις κρείων Ἁγαπήνωρ, ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ΄ ἐν νηὶ ἑκάστη Ἁρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν·
έξῆς { I+Adv } 1
3300 HOM 1 448
                                    ὄ δ΄ ἐδέξατο χαίρων παῖδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῶ κλειτὴν ἑκατόμβην έξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσι δὲ
έξονομαίνω
             { V } 1
1185 HOM 3 166
                                       πόλεμον πολύδακρυν Άχαιῶν· ὤς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, ὅς τις ὅδ΄ ἐστὶν Ἁχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι
ἔξοχος { A } 4
                                     τῶ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ὁν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη, τὸν δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· «Δαιμόνι΄ οὔ σε ἔοικε
1314 HOM 2 188
3333 HOM 2 483
                                   τοῖον ἄρ΄ Άτρεϊδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνω ἐκπρεπέ΄ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε
                                   ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὄδ΄ ἄλλος Ἁχαιὸς ἀνήρ, ἠύς τε μέγας τε, ἔξοχος Ἁργείων κεφαλὴν ἠδ΄ εὐρέας ὤμους;» Τόν δ΄ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα
1620 HOM 3 227
3312 HOM 2 480
                                       "Άρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. Ἡύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ΄ ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταῦρος· ὂ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι· τοῖον ἄρ΄ Ἀτρεΐδην
έξυπανίστημι { V } 1
1889 HOM 2 267
                                       θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμῶδιξ δ΄ αἰματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· ὃ δ΄ ἄρ ἔζετο τάρβησέν τε, ἀλγήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν
ἔΟΙΚα { V } 18
```

έός { PRO+Per } 19

599 HOM 183 3927 HOM 1 533

4454 HOM 2 662

3650 HOM 1 496 3714 HOM 2 549

3030 HOM 1 412

515 HOM 1 72

2064 HOM 2 292 2473 HOM 2 358

1503 HOM 1 205

3971 HOM 2 588 1491 HOM 2 213

2453 HOM 1 333

2347 HOM 3 333

2268 HOM 1 307

5219 HOM 2 775

4477 HOM 1 609

μένα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντ΄ ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην· Κάλχαντα πρώτιστα κάκ΄ ὀσσόμενος προσέειπεν· «Μάντι κακών, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ

άλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν εἰροκόμω, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώση ἤσκειν εἰρία καλά, τὸν δ΄ ἀνανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· «Δαιμόνι΄ οὔ σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσσεσθαι, ἀλλ΄ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ νάρ πω σάφα οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός πολὺν χρόνον ἄλνεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ΄ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὣς τοίη πεο ἐοῦσ΄ ἐν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι, ἥν τ´ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἶας Ἀχαιῶν. Ὠ πέπονες κάκ´ ἐλέγχε´ Ἁχαιΐδες οὐκέτ΄ καὶ κτήματα πάντ΄ ἀποδοῦναι, τιμὴν δ΄ Ἀργείοισ΄ ἀποτινέμεν, ἥν τιν΄ ἔοικεν ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εἰ δ΄ ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε Έλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθοώποισι πέληται.» Ὠς ἔφατ΄ Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ΄ ἤνεον ἄλλοι αὐτίκ΄ ἑτοιμάσατ΄, ὄφρα μὴ οἶος Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ποδάρκης άλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν, οὐκ ἄν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε γ΄ ὧδ΄ Ὀδυσῆος δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε νηπιάχοις οἶς οὔ τι μέλει πολεμήια ἔργα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὄρκια άλλ΄ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὄπωπα· λίην νὰρ φύλλοισιν ἐοικότες τὂ ψαμάθοισιν ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστυ. Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ΄ γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ΄ ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ΄ ὕλην δενδρέω ἐφ΄ ἑζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν⋅ τοῖοι ἄρα Τρώων δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ ἐπ΄ ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος· ὅ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἕζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ΄ ἰὸν ἔηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄ ἀργυρέοιο βιοῖο τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν, Ἀτρεΐδης δ΄ ἀν΄ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς ἀθρήσειεν Ἁλέξανδρον θεοειδέα· ἀλλ΄ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ΄ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίω υἶι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν ῥὰ μάλιστα γερόντων τῖ΄ Άγαμέμνων· τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε όπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ἀλλ΄ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς· φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὔτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαἴφρονος

Τληπόλεμος δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ΄ ἐνὶ μεγάρω ἐυπήκτω, αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος· αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε,

άλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» Τὸν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· μὲν ἔπειτα εἰς ἅλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ΄ αἰγλήεντος Ὀλύμπου, Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα∙ θεοὶ δ΄ ἅμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον∙ οὐδέ τις ἔτλη πάντες ἄμα, Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ ἥ γ΄ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, ἠερίη δ΄ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε· εὖρεν Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Ἀθήνησ΄ εἶσεν, ἑῶ ἐν πίονι νηῶ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐπαύρωνται βασιλῆος, γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων ἡν ἄτην, ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· τά τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἠγήσατ΄ Ἁχαιῶν Ἰλιον εἴσω ἢν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ έστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ γάρ τις θ´ [ἔ]να μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [νη]ὶ πολυζύγω, ὅν περ ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέ]ωσιν ὀρινομένη τε στοναχάς τε· εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκονδε νέεσθαι, ἁπτέσθω ἦς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης, ὄφρα πρόσθ΄ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. Ἁλλὰ ἄναξ Άγαμέμνονος Άτρεΐδαο; ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ἦς ὑπεροπλίησι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· έξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο· ἐν δ΄ αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιθώς, ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ τίσασθαι Ἑλένης Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολώα, ὄς ῥ΄ ἔπεα φρεσὶν ἤσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὅ τι οἱ στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ΄ ἐρέοντο· αὐτὰρ ὂ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄· οὔτι έπὶ σφυρίοις ἀραρυίας· δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν οἶο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἥρμοσε δ΄ αὐτῶ· ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς ἑτάροισιν· Ἁτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες τόξοισίν θ΄ ἵπποι δὲ παρ΄ ἄρμασιν οἶσιν ἕκαστος λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον ἔστασαν ἄρματα δ΄ εὖ άμφιγυήεις "Ηφαιστος ποίησ΄ ίδυίησι πραπίδεσσιν· Ζεὺς δὲ πρὸς ὂν λέχος ἤι΄ Ὀλύμπιος ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι· ἔνθα

```
2974 HOM 1 404
                                           καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίων΄, ὂ γὰρ αὖτε βίη οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων· τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν
5609 HOM 2 832
                                    δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον
έπαγείρω { V } 1
916 HOM 1 126
                                      ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, λαούς δ΄ οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ΄ ἐπαγείρειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν,
ἐπαιγίζω { V } 1
1041 HOM 2 148
                                    έκ νεφελάων∙ ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ΄ ἡμύει ἀσταχύεσσιν, ὣς τῶν πᾶσ΄ ἀγορὴ κινήθη∙ τοὶ δ΄ ἀλαλητῶ νῆας ἐπ΄
ἐπαινέω { V } 1
                                    άμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ΄ Ἁχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ὠ πόποι, ἦ
2312 HOM 2 335
ἐπαΐσσω { V } 2
1027 HOM 2 146
                                         θαλάσσης πόντου Ίκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν λάβρος
2597 HOM 3 369
                                    έκ δέ μοι ἔγχος ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» ຝ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἔλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· ἄγχε δέ
ἐπακούω { V } 2
                                         μεδέων, κύδιστε μένιστε. Ήέλιός θ´, ὂς πάντ´ ἐφορᾶς καὶ πάντ΄ ἐπακούεις· καὶ ποταμοὶ καὶ ναῖα, και οἱ ὑπένερθε καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ΄
1966 HOM 3 277
1009 HOM 2 143
                                       δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν· κινήθη δ΄ ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἱκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε
ἐπάν { I+Coni } 1
                                    γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ πολΰ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ
1224 HOM 1 168
ἐπανίστημι { V } 1
616 HOM 2 85
                                          υἶας Άχαιῶν.» Ὠς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οἵ δ΄ ἐπανέστησαν πείθοντο τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί. Ἡύτε
έπαρκέω { V } 1
5878 HOM 2 873
                                    καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἴεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, χρυσὸν δ΄
ἐπασσύτερος { Α } 1
2823 HOM 1 383
                                     φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ
έπαυρίσκω
             { V } 1
3022 HOM 1 410
                                      πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ἁχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, γνῶ δὲ καὶ Ἁτρεΐδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων ἣν ἄτην, ὅ τ΄ ἄριστον
ἐπεί { I+Conj } 41
714 HOM 3 99
                                      θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε εἵνεκ΄ ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ΄ ἀρχῆς· ἡμέων δ΄
                                            σπλάγχνα δ΄ ἄρ΄ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο· αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν
2965 HOM 2 427
                                        οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ´ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ´ ἄρα τ´ ἄλλα καὶ ἀμφ´ ὀβελοῖσιν
3414 HOM 1 464
2232 HOM 2 317
                                    φίλα τέκνα· τήν δ΄ ἐλελιξάμενος πτερύγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε· λᾶαν
4453 HOM 1 605
                                     ἔχ΄ Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄, αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῆ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν [οἶκον] δὲ ἕκαστος, ῆχι ἑκάστω
3278 HOM 2 475
                                     Τοὺς δ΄ ὡς αἰπόλια πλατέ΄ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν, ὡς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα ὑσμίνην δ΄ ἰέναι, μετὰ δὲ
                                                        Άρχὴ σὺν θεῶ τῆς γ Όμήρου ῥαψωδίας Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ΄ ἡγεμόνεσσιν ἔκαστοι, Τρῶες μὲν κλαγγῆ τ΄ ἐνοπῆ τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὢς ἡΰτε
9 HOM 3 1
2204 HOM 1 299
                                     μὲν οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἅ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι
```

2597 HOM 1 352 πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ φίλη ἡρήσατο χεῖρας ὀρεννύς· «Μῆτερ. ἐπεί μ΄ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐννυαλίξαι Ζεὺς 2807 HOM 1 381 δ΄ ό γέρων πάλιν ὤχετο· τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, 422 HOM 3 59 ἔορνας.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής· «Έκτορ, ἐπεί με κατ΄ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ΄ 1191 HOM 2 171 μῆτιν ἀτάλαντον ἑσταότ΄· οὐδ΄ ὄ γε νηὸς ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· τεκοῦσα: αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ 3063 HOM 1 416 οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὅρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὅρκια δηλήσηται· αἰεί δ΄ 762 HOM 3 106 823 HOM 1 114 ἔχειν· καὶ γὰρ ῥὰ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα. Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὔτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὧς 954 HOM 1 132 «Μὴ δ΄ οὕτως ἀναθός περ ἐών, θεοείκελ΄ Ἁχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. Ἡ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχης νέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως υἵες Ἀχαιῶν· μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ΄ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ 2042 HOM 1 278 μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ΄ ἀμφ΄ ἀμαρτοεπής. εἰ καὶ γένει ὕστερος [ἧ]εν⋅ ἀλλ΄ ὅτε δὴ πολύμητις 1524 HOM 3 214 2160 HOM 3 306 καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί· ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἰλιον ἠνεμόεσσαν ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ΄ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλω Μενελάω· Ζεὺς 4135 HOM 2 614 Άναμέμνων νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον Ἀτρεϊδης. ἐπεὶ οὔ σωι θαλάσσια ἔρνα μεμήλει. Οἵ δ´ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἡλιδα δῖαν ἔναιον. ὅσσον 1108 HOM 1 153 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ΄ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν 3791 HOM 1 515 αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ 866 HOM 1 119 έμοὶ γέρας αὐτίκ΄ έτοιμάσατ΄, ὄφρα μὴ οἶος Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα 2399 HOM 3 340 άρήρει. Ώς δ΄ αὕτως Μενέλαος Ἀρήιος ἔντε΄ ἔδυνεν. Οἵ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο δεινὸν 398 HOM 1 57 "Hρη· κήδετο νὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἤνερθεν ὁμηνερέες τ΄ ἐνένοντο, τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· 4446 HOM 2 661 πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. Τληπόλεμος δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ΄ ἐνὶ μεγάρω ἐυπήκτω, αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ἤδη 32 HOM 3 4 ὄρνιθες ὢς ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἵ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον κλαγγῆ ταί γε πέτονται ἐπ΄ ὠκεανοῖο ῥοάων 1699 HOM 1 231 δῶρ΄ ἀπὸ αἱρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπη· δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις· ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο. Ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ 2988 HOM 2 430 ἔπειραν, ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαῖτα δαίνυτ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, Αὐτὰρ 3437 HOM 1 467 ἔπειρον. Ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, δαίνυντ´, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ 2015 HOM 1 274 μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθω· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ὥς οἱ 2069 HOM 1 281 σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. Ἁτρεΐδη, σὺ δὲ παύε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε λίσσομ´ Ἁχιλλῆι 810 HOM 1 112 οὔνεκ΄ ἐνὼ κούρης Χρυσηίδος ἀνλά΄ ἄποινα οὐκ ἔθελον δέξασθαι. ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν οἴκοι ἔχειν· καὶ νὰρ ῥὰ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα. Κουριδίης 815 HOM 2 115 δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο καὶ με κελεύει δυσκλέα Ἄρνος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν· οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι, ὃς δὴ πολλάων πολίων 3451 HOM 1 469 τε δαίτα, δαίνυντ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, νώμησαν δ 3002 HOM 2 432 τε δαῖτα δαίνυτ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· 2924 HOM 2 421 άλλ΄ ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ΄ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὕξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, 3369 HOM 1 458 'Ώς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοίβος Ἀπόλλων, Αὐτὰρ, ἐπεί, ῥ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὐέρυσαν μὲν πρώτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, 3555 HOM 1 484 νηὸς ἰούσης· ἥ δ΄ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν, νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ΄ ἠπείροιο ἔρυσσαν 4250 HOM 1 576 έν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶ. Μητρί δ΄ ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ νοεούση πατρὶ φίλω ἐπίηρα 116 HOM 2 16 λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε´ ἐφῆπται.» Ὠς φάτο, βῆ δ´ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ´ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, βῆ δ´ ἄρ ἐπ΄ Ἀτρεΐδην

ἐπείγω { <mark>V</mark> } 1

2449 HOM 2 354

ἀστράπτων ἐπιδέξι´ ἐναίσημα σήματα φαίνων. Τῶ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, τίσασθαι δ´ Ἑλένης

ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ΄ ἀναθηλήσει· περὶ νὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά

1730 HOM 1 235

```
ἐπειή { I+Conj } 2
1132 HOM 1 156
                                          Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη καρπὸν ἐδηλήσαντ΄, ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές,
1232 HOM 1 169
                                     ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ πολΰ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ΄ ὀίω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐὼν
ἔπειμι (εἰμί)
             { V } 1
1830 HOM 2 259
                                          κιχήσομαι ώς νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα
ἔπειμι (εἶμι) { V } 1
202 HOM 1 29
                                    σκήπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γήρας ἔπεισιν ἡμετέρω ἐνὶ οἴκω, ἐν Ἄργεῖ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος
Έπειός {Α} 1
                                      ἔσαν. δέκα δ΄ ἀνδοὶ ἐκάστω νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ΄ Ἁμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάθην υἶες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου,
4178 HOM 2 619
ἔπειτα { I+Adv } 38
1418 HOM 3 199
                                            ὄς τ΄ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· «Οὖτος δ΄ αὖ Λαερτίδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς, ὃς τράφη ἐν
                                     δ΄ ὅρκια πιστά· εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ΄ ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν· εἰ δέ κ΄
1995 HOM 3 282
2015 HOM 3 285
                                                   εἰ δέ κ΄ Ἀλέξανδρον κτείνη ξανθὸς Μενέλαος, Τρῶας ἔπειθ΄ Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ΄ ἀποδοῦναι, τιμὴν δ΄ Ἀργείοισ΄ ἀποτινέμεν, ἥν τιν΄ ἔοικεν ἥ τε
2655 HOM 3 377
                                      ἷφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείη. Τὴν μὲν ἔπειθ΄ ἥρως μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς ῥίψ΄ ἐπιδινήσας. κόμισαν δ΄ ἐρίηρες ἑταῖροι· αὐτὰρ ὃ ἄψ
2305 HOM 3 326
                                          "Εκτωρ ἂψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν· οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἑκάστω ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ ὅ γ΄
1029 HOM 3 145
                                      δύ΄ ἔποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην Λάμπον
4300 HOM 1 583
                                          έστιν· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν· αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.» Ὠς ἄρ ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλη
2525 HOM 2 365
                                    φῦλα δὲ φύλοις· εἰ δέ κεν ὢς ἔρξης καί τοι πείθωνται Ἁχαιοί, γν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὄς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς ὄς τέ νυ λαῶν ἡδ΄ ὄς κ΄ ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
2819 HOM 2 406
                                       Παναχαιών, Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, αὐτὰρ ἔπειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν, ἕκτον δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ
2301 HOM 1 312
                                              εἶσεν ἄγων· ἐν δ΄ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. Οἱ μὲν ἔπειτ΄ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, λαούς δ΄ Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν· οῖ δ΄
3510 HOM 1 478
                                              νηός· ἦμος δ΄ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς, καὶ τότ΄ ἔπειτ΄ ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων· οἵ
243 HOM 1 35
                                     μύθω· βῆ δ´ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ´ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ´ ὁ γεραιὸς Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί μευ,
334 HOM 1 48
                                      έπ΄ ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος· ὅ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἕζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ΄ ἰὸν ἕηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄ ἀργυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας μὲν
355 HOM 1 51
                                           βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, αὐτὰρ ἔπειτ΄ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλ΄· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. Ἐννῆμαρ μὲν
3241 HOM 1 440
                                      έκηβόλω Ἀπόλλωνι· ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Τὴν μὲν ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατρὶ φίλω ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν·
1178 HOM 2 169
                                        καρήνων ἀίξασα· [one verse is missing in the manuscript] εὖρεν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον ἑσταότ΄ οὐδ΄ ὅ γε νηὸς ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν
                                       έκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν, οὐκ ἄν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε γ΄ ὧδ΄ Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ΄ εἶδος ἰδόντες.»
1587 HOM 3 223
                                          ἔσται· εἰ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐγώ σε
1826 HOM 2 259
1895 HOM 3 267
                                            ές μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο· ὤρνυτο δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν [Ά]γαμέμνων, ἀν δ΄ Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ ὅρκια
                                    οίω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε μάλ΄, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ΄ ἔγωγε
1253 HOM 1 172
2731 HOM 2 392
                                          μάχης ἐθέλοντα νοήσω μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ´ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ´, Ἀργεῖοι δὲ μέγ´ ἴαχον ὡς ὅτε
4065 HOM 1 551
                                          μή τι σὺ ταῦτα ἔκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἡρη· «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; καὶ λίην σε πάρος
                                    μέγαν δ΄ ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. Τὼ γ΄ ὢς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα εἰς ἄλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ΄ αἰγλήεντος Ὀλύμπου, Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ΄ ἄμα
3917 HOM 1 531
                                          στήθεα θ΄ ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα, θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν; ἦ πῆ με
2805 HOM 3 398
                                                                                       © UCL - GREgORI Project - 2019
```

2270 HOM 2 322 ώς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ΄ ἑκατόμβας, Κάλχας δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε· «Τίπτ΄ ἄνεω ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί; ἡμῖν μὲν τόδ΄ 3041 HOM 1 413 ἣν ἄτην, ὅ τ΄ ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; αἴθ΄ 2979 HOM 3 422 Αἵ δ΄ ὅτ΄ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ΄ ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔρνα τράποντο, ἥ δ΄ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα νυναικῶν· τῆ δ΄ ἄρα 3307 HOM 1 449 έκατόμβην έξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσι δὲ Χρύσης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Κλῦθί μευ 1939 HOM 3 273 μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο, ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες Τρώων καὶ Ἁχαῖων νεῖμαν ἀρίστοις· τοῖσιν δ´ Ἁτρεΐδης μεγάλ´ εὔχετο χεῖρας πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα κλήρους ἐν κυνέη χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες, ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον 2232 HOM 3 315 τε παῖδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα ποινῆς αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» Ĥ, καὶ ἀπὸ 2052 HOM 3 290 4036 HOM 1 547 τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὂν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν ν΄ εἴσεται οὔτ΄ ἀνθρώπων· ὂν δέ κεν ἐνὼν ἀπάνευθε θεῶν πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.» Τήν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν· 4008 HOM 1 544 λεύσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων, πῶς γάρ τοι 881 HOM 1 121 2362 HOM 3 335 αὐτῶ· ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμω κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· 3142 HOM 1 426 ἕποντο· δωδεκάτη δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν νουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι ὀίω,» Ὠς ἄρα δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων· εἰ δέ ποτ΄ ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἠβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα 2638 HOM 2 379 έκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι· Ἀτρεΐωνα δ΄ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ΄ ἀναστὰς ἡπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν γὰρ 2850 HOM 1 387 ἐπέλπομαι { V } 1 4019 HOM 1 545 ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὂν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἐπενήνοθε { V } 1 1538 HOM 2 219 στήθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ΄ ἐπενήνοθε λάχνη. Ἔχθιστος δ΄ Ἁχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἠδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ ἐπέοικα { 🗸 } 1 913 HOM 1 126 πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, λαούς δ΄ οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ΄ ἐπαγείρειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἁχαιοὶ τριπλῆ έπέρχομαι { V } 1 3944 HOM 1 535 ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου∙ οὐ δέ μιν Ήρη ἐπεσβόλος { Α } 1 1948 HOM 2 275 νῦν δὲ τόδε μέγ΄ ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν, ὂς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ΄ ἀγοράων∙ οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ νεικείειν βασιλῆας ἐπευφημέω { 🗸 } 2 146 HOM 1 22 Άζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.» "Ενθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἁχαιοί, αίδεῖσθαί θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἁτρεῖδη 2773 HOM 1 376 Άτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἁχαιοί αἰδεῖσθαι θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἁτρεΐδη ἐπεύχομαι { V } 1 2465 HOM 3 350 άσπίδι ἐν κρατερῆ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῶ Ἁτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· «Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ´ ἔοργε, δῖον Ἁλέξανδρον, ἐπί { I+Prep } 94 2470 HOM 1 335 κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄· οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Ἁγαμέμνων, ὃς σφῶι προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. Ἁλλ΄ ἄγε, διογενὲς 5338 HOM 2 793 Πολίτη, ὂς Τρώων σκοπὸς ἶζε ποδωκείησι πεποιθώς, τύμβω ἐπ΄ ἀκροτάτω Αἰσυήταο γέροντος, δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἁχαιοί· τῶ μιν ὄρουσεν. Ένθα δ΄ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα, ὄζω ἐπ΄ ἀκροτάτω, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ἔνθ΄ ὄ γε 2200 HOM 2 312 νήπιος, οὐδὲ τὰ ἥδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, 290 HOM 2 39

ἔρνα ἴδηαι Τρώων θ΄ ίπποδάμων καὶ Ἀναιῶν χαλκοχιτώνων· οἳ πρὶν ἐπ΄ ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα ἐν πεδίω. ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο. οἳ δὴ νῦν μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἰόντες, Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ γέον ἐρχομεγάων. βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ΄ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν· αἱ μέν τ΄ ἔνθα ἄλις πεποτήαται αἱ δέ τε ἔνθα· ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ Ἀρνείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο γὰρ ἄμεινον· ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἡ καὶ ἐπ΄ ἀργυρέη κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἄψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα ξίφος, οὐδ΄ ἀπίθησε οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες, Βοιωτῶν δ΄ ἔμπλην ἐπ΄ ἀριστερὰ θωρήσσοντο. Λοκρῶν δ΄ ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας, μείων, οὔ τι τόσος γε νηυσὶν Άχαιῶν· ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ΄ Ἀτρεΐδη Άγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· «Βάσκ΄ ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ἀτρεϊδην Ἀναμέμνονα· τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίη, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος· δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπουόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ΄ αὐτῶ ἡδὺ νέλασσαν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί΄ μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὠμοθέτησαν· καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, σπλάγχνα δ΄ ἄρ΄ μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὡμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ ώκέα Ίρις· «Ὠ νέρον, αἰεί τοι μῦθοι φῖλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν. οί παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Άχαιοί.» Ὠς φᾶτο, Πάτροκλος δὲ φίλω ἐπ΄ ἐπείθεθ΄ ἑταίρω, ἐκ δ΄ ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, δῶκε δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄ αὖτις ήμύει ἀσταχύεσσιν, ὣς τῶν πᾶσ΄ ἀγορὴ κινήθη⋅ τοὶ δ΄ ἀλαλητῷ νῆας ἐπ΄ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ΄ ὑπένερθε κονίη ἴστατ΄ ἀειρομένη⋅ τοὶ δ΄ ἀλλήλοισι κέλευον οὔτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν Άργεῖοι φεύξονται ἐπ΄ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Ἀργείην Ἐλένην, ἦς Άγαμέμνων· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον έπεί ρ΄ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν, νῆα μὲν οἵ νε μέλαιναν ἐπ΄ ἡπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἔρυατα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμω κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν· εἵλετο δ΄ οὐδ΄ ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω.» Ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ΄ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσιαι δ΄ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ΄ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον κλαγγῆ ταί γε πέτονται ἐπ΄ ὠκεανοῖο ῥοάων ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι· ἠέριαι δ΄ ἄρα ταί γε κακὴν Φημὶ νὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἤματι τῶ ὅτε νημσὶν ἐπ΄ ὠκυπόροισιν ἔβαινον Ἀρνεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες, ἀστράπτων ἐπιδέξι΄ τόξ΄ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην· ἔκλαγξαν δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ ἐπ΄ ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος· ὅ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἕζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ Άχαιοί, φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. Ἡ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον Απόλλωνι· ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Τὴν μὲν ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατρὶ φίλω ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ έπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεὰ τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ ναίη πλησίον ἀλλήλων ὀλίνη δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὂ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀναμέμνων νῆας ἐπὶ νλαφυρὰς ἰέναι. ἀδ΄ ἄρν΄ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὂ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ Ἀναμέμνονι δίω. Ὠρις δ΄ ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὡμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ή τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται.» Ὠς ἔφατ΄ Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ΄ ἤνεον ἄλλοι Ἁχαιοί. Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἠβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα· εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις Άλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ΄ ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο, ἥ δ΄ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν· τῆ δ΄ ἄρα δίφρον ἑλοῦσα έπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου· οὐ δέ μιν Ἡρη ἠγνοίησεν ἰδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀργυρόπεζα Θέτις τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο· οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀνστήτην λῦσαν δ΄ ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἁχαιῶν· Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς ἑτάροισιν· Ἀτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν μένιστε, κελαινεφές, αίθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἡέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ έκάεργον· ό δὲ φρένα τέρπετ΄ ἀκούων. Ἦμος δ΄ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός· ἦμος δ΄ ἠρινένεια φάνη φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα

η νὰρ ἂν. Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο, Ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέναν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, Άτρεΐδη Άγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίνιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἁλὸς ἀτρυνέτοιο. Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε Άτρεΐδη Άναμέμνονι ἤνδανε θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· χωόμενος δ΄ ὁ γέρων πάλιν ὤχετο· τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.» Ὠς ἄρ ἔφη, σκήπτρω δὲ βῆ δ΄ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ἁτρεΐδην Ἁγαμέμνονα· τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίη, περὶ φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· «Βάσκ΄ ἴθι, οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν· ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἁγαμέμνονος Ἁτρεΐδαο πάντα μάλ΄ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν οὕνεκα τὸν Χρύσην ἀτίμησεν ἀρητῆρα Ἁτρεΐδης· ὂ νὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν λυσόμενός τε θύνατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν Χρύσης δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων λυσσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων έπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ πολῢ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον άλλ΄ ὅ νε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν· ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ΄ Ἀτρεΐδη σ΄ όίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἀχιλῆα τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.» Τήν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὄθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδ[ωρ]· ἔνθ΄ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοι[νός], σμερδαλέος, τὸν [ῥ΄] αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε, βωμοῦ ὑπαῖξας πρός Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὤς, ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἐίσας· τὰς ἐν Πιερίη θρέψ΄ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος νάρ σφιν δώκεν ἄναξ ἀνδρών Άγαμέμνων νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον Άτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ έτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθείς. θῖν´ ἐφ´ ἀλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ φίλη ἡρήσατο χεῖρας ὀρεννύς· «Μῆτερ. ἐπεί μ΄ ἔτεκές τε ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τῷ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. "Άρηος· αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὄ γε λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἰέες υἰωνοί τε βίης Ἡρακλείης· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἐς Ῥόδον ἶξεν πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίη ἀλεγεινῆ· οἴ δ΄ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρησι πάντες ὁμηγερέες, ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη ἄρα Τρώων ἡνήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύρνω· οἵ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦρνον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄ ἀνόρευον· «Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ έφ΄ έζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύργω· οἵ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦργον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν· ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι· ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω, εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλησι, γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ΄ ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεττίγεσσιν "Ιλιον ἦλθε∙ φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἔτερον πόδα∙ τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε∙ αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ΄ ἐπενήνοθε λάχνη, έλπόμενοι παύσασθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο· καί ῥ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν έπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεὰ τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ ναίη πλησίον ἀλλήλων Άλλ΄ οἵ γ΄ οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο· κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεὺς κούρης χωόμενος Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπὶ σφυρίοις ἀραρυίας· δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν οἶο κασιγνήτοιο ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὠμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. προπάροιθεν ομίλου μακρὰ βιβώντα. ὥς τε λέων ἐχάρη μενάλω ἐπὶ σώματι κύρσας ἑυρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄνριον αἶνα πεινάων· μάλα νάρ τε κατεσθίει, εἴ ώς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ΄ ἠμύει ἀσταχύεσσιν, ὢς τῶν πᾶσ΄ ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ΄ ἀλαλητῷ νῆας ἐπ΄ ἐσσεύοντο, τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα ΄ἔφαθ΄, ἵΕκτωρ δ΄ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν, αἷψα δ΄ ἔλυσ΄ ἀγορήν∙ έπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο∙ πᾶσαι δ΄ ὧίγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε∙ ήλάσκουσιν ὥρη ἐν εἰαρινῆ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἁχαιοὶ ἐν πεδίω ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. Τοὺς δ´ ὡς ἀπούρας. Ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὁ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἂν Ἀχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε γούνων, αἰ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα

```
383 HOM 1 55
                                        θεοῖο, τῆ δεκάτη δ΄ ἀνορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀγιλλεύς· τῶ νὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἡρρι- κήδετο νὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ δ΄
1917 HOM 3 270
                                        θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν ἥ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν
1883 HOM 3 265
                                    Άλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο· ὤρνυτο δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα
639 HOM 188
                                   εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει συμπάντων Δαναῶν,
641 HOM 3 89
                                         μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρη, αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον οἴους ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ
1393 HOM 3 195
                                       εύρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι· τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη, αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν· ἀρνειῷ μιν ἔγωγε
2075 HOM 3 293
                                      ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῶ· καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός. Οἶνον δ΄ ἐκ
2109 HOM 2 299
                                           τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἠὲ καὶ οὐκί· εὖ νὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ
                                     εὐρὺν Άχαιῶν, νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ΄ ἡπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
3571 HOM 1 486
                                             μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας
3794 HOM 1 515
1174 HOM 1 162
                                       οὐδ΄ άλεγίζεις· καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἶες Ἀχαιῶν. Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ΄ Ἀχαιοὶ
3467 HOM 1 471
                                     κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, νώμησαν δ΄ ἄρα πᾶσιν ἐπ΄ ἀρξάμενοι δεπάεσσιν· οἱ δὲ πανημέριοι μολπῆ θεὸν ἱλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες παιήονα
2351 HOM 1 319
                                   τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὔδ΄ Άγαμέμνων λῆγ΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄ ἠπείλησ΄ Άχιλῆι, ἀλλ΄ ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ
2582 HOM 1 350
                                     αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθείς, θῖν΄ ἐφ΄ ἀλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ φίλη ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·
1076 HOM 3 152
                                    άλλ΄ ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ΄ ὕλην δενδρέω ἐφ΄ ἑζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύργω· οἵ δ΄ ὡς οὖν
4151 HOM 2 616
                                       μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἡλιδα δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ΄ Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα πέτρη τ΄ Ὠλενίη καὶ Ἁλείσιον ἐντὸς ἐέργει, τῶν αὖ
2748 HOM 2 395
                                       ήδ΄ οἰωνούς.» Ἅς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῆ  ἐφ΄ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλω· τὸν δ΄ οὔ ποτε κύματα λείπει
                                      κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε· τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργω ἐφ΄ ὑψηλῶ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, γρηὶ δέ μιν
2705 HOM 3 384
ἐπιβάσκω { V } 1
1643 HOM 2 234
                                     ἥν τ΄ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν μἶας Ἁχαιῶν. Ὠ πέπονες κάκ΄ ἐλέγχε΄ Ἁχαιῖδες οὐκέτ΄ Ἁχαιοί, οἴκαδέ περ σὺν
ἐπιγνάμπτω
              { V } 4
224 HOM 2 31
                                        οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν
                                        οὐ γὰρ ἔτ΄ ὰμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν
492 HOM 2 68
101 HOM 2 14
                                        οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται.» Ὠς φάτο, βῆ δ΄ ἄρ
4201 HOM 1 569
                                   'Ως ἔφατ΄, ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ήρη, καί ῥ΄ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ· ὤχθησαν δ΄ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· τοῖσιν δ΄ Ήφαιστος
Ἐπίδαυρος { N+Top } 1
3793 HOM 2 561
                                    τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, Τροίζῆν΄ Ἡιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οἵ τ΄ ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἁχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς
ἐπιδέξιος { Α } 1
2441 HOM 2 353
                                        ἔβαινον Άργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες, ἀστράπτων ἐπιδέξι΄ ἐναίσημα σήματα φαίνων. Τῶ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι πρίν τινα πὰρ
ἐπιδέω (–δεήσω) { V } 1
1606 HOM 2 229
                                       πρωτίστω δίδομεν, εὖτ΄ ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν· ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ
ἐπιδινέω { V } 1
2661 HOM 3 378
                                       χειρὶ παχείη. Τὴν μὲν ἔπειθ΄ ἥρως μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς ῥίψ΄ ἐπιδινήσας. κόμισαν δ΄ ἐρίηρες ἑταῖροι· αὐτὰρ ὃ ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων ἔγχει
ἐπιεικής { A } 1
```

```
4032 HOM 1 547
                                          εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὂν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ΄ εἴσεται οὔτ΄ ἀνθρώπων· ὃν δέ κεν
ἐπιέννυμι { V } 1
1083 HOM 1 149
                                    ἄρ΄ ὑπόδρα ἰδών προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Ὠμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον, πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσσι πείθηται Ἁχαιῶν ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ
ἐπίηρος { N+Com } 2
                                       νικᾶ. Μητοί δ΄ ἐνὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ νοεούση πατοὶ φίλω ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ νάρ κ΄
4264 HOM 1 578
4219 HOM 1 572
                                            τοῖσιν δ΄ "Ηφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ΄ ἀγορεύειν, μητρὶ φίλη ἐπίηρα φέρων, λευκωλένω "Ηρη· «ἶΗ δὴ λοίγια ἔργα τάδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δὴ σφὼ
ἐπικίδνημι { \ \ \ \ \ 1
                                       έξ Άμυδῶνος ἀπ΄ Ἀξίου εὐοὺ ῥέοντος. Ἀξίου οὖ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. Παφλανόνων δ΄ ἡνεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων
5722 HOM 2 850
ἐπίκουρος { N+Com } 6
5411 HOM 2 803
                                        ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι· πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι, ἄλλη δ΄ ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων· τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω
3227 HOM 3 456
                                      ἄναξ ἀνδρῶν Άγαμέμνων· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ΄ ἐπίκουροι∙ νίκη μὲν δὴ φαίνετ΄ Άρηιφίλου Μενελάου∙ ὑμεῖς δ΄ Άργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄
918 HOM 2 130
                                       πλέας ἔμμεναι υἶας Ἀχαῖων Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οἵ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εὶῶσ΄
5494 HOM 2 815
                                    τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης· ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ΄ ἐπίκουροι. Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Έκτωρ Πριαμίδης. ἄμα τῶ γε πολὺ
1341 HOM 3 188
                                          οἵ ρα τότ΄ ἐστρατόωντο παρ΄ ὄχθας Σαγγαρίοιο· καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγχθην ἤματι τῶ ὅτε τ΄ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οἳ
3192 HOM 3 451
                                            Άλέξανδρον θεοειδέα· ἀλλ΄ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτών τ΄ ἐπικούρων δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ΄ ἀρηιφίλω Μενελάω· οὐ μὲν γὰρ φιλότητι ν΄ ἐκεύθανον, εἴ τις
ἐπικραίνω { V } 3
2911 HOM 2 419
                                           έν κονίησιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ΄ ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ΄ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄
2138 HOM 3 302
                                    καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ΄ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ΄ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες
3352 HOM 1 455
                                     τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ´ ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν· ἠδ´ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄
ἐπιλεύσσω
            { V } 1
91 HOM 3 12
                                         ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ΄ ἀελλὴς
ἐπιμέμφομαι { \ \ } 3
1579 HOM 2 225
                                    αὐτὰρ ὂ μακρὰ βοῶν Ἄγαμέμνονα νείκεε μύθω· «Ἀτρεΐδη τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ήδὲ χατίζεις; πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς
464 HOM 1 65
                                     εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ έκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας
676 HOM 1 93
                                      τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄ έκατόμβης, ἀλλ΄ ἕνεκ΄ ἀρητῆρος, ὂν ἠτίμησ΄ Ἀγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέλυσε
έπίορκος { Α } 1
1979 HOM 3 279
                                       καὶ γαῖα, και οἱ ὑπένερθε καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ΄ ἐπίορκον ὀμόση, ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ΄ ὅρκια πιστά· εἰ μέν κεν Μενέλαον
ἐπιπείθομαι { V } 2
4170 HOM 1 565
                                       τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ΄ ἐπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπω ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν τοι
1607 HOM 1 218
                                          καὶ μάλα περ θυμῶ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον· ὄς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἡ καὶ ἐπ΄ ἀργυρέη κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἄψ δ΄ ἐς
ἐπιπλέω { V } 2
2303 HOM 1 312
                                         έν δ΄ άρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. Οἱ μὲν ἔπειτ΄ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, λαούς δ΄ Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν· οἵ δ΄ ἀπελυμαίνοντο καὶ
336 HOM 3 47
                                          οὐδέ τις ἀλκή. "Η τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας, μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ´ εὐειδέ´ ἀνῆγες ἐξ ἀπίης,
```

```
1517 HOM 3 213
ἐπιφέρω { V } 1
648 HOM 1 89
ἐπιφλέγω { V } 1
3148 HOM 2 455
ἐπιφράζομαι { V } 1
1997 HOM 2 282
ἐπιχθόνιος {Α} 3
2001 HOM 1 272
3741 HOM 2 553
1957 HOM 1 266
έποίχομαι { V } 3
211 HOM 1 31
350 HOM 1 50
2826 HOM 1 383
ἕπομαι { ∨ } 28
3163 HOM 3 447
4548 HOM 2 675
1809 HOM 3 255
1243 HOM 3 174
3900 HOM 2 578
3763 HOM 2 556
1020 HOM 3 143
4251 HOM 2 630
5033 HOM 2 747
4296 HOM 2 637
4173 HOM 2 619
3669 HOM 2 542
5139 HOM 2 762
4347 HOM 2 644
3619 HOM 2 534
5046 HOM 2 749
1709 HOM 3 240
4968 HOM 2 737
```

άλλ΄ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον, ἤτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ΄ ἀμφ΄ καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει συμπάντων Δαναῶν, οὐδ΄ ἢν Ἁγαμέμνονα εἴπης, ὂς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῷ ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ἡύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην οὕρεος ἐν κορυφῆσ΄, ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή, ὡς τῶν ἐρχομένων ὡς ἄμα θ΄ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἷες Ἁχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ἁτρεῖδη, νῦν δή σε, κατ΄ ἐμαυτὸν ἐγώ· κείνοισι δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθω· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὕμμες,

τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ υἰὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· τῷ δ΄ οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ΄ ἀνὴρ κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὂ γὰρ [one verse is missing in the manuscript] κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν· κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο, φηρσὶν ὀρεσκῷοισι,

καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργεῖ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.» Ὠς ἔηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄ ἀργυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, αὐτὰρ ἔπειτ΄ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλ΄· αἰεὶ δὲ πυραὶ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε

καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ.» Ἡ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἵπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν, Ἀτρεΐδης δ΄ ἀν΄ ὅμιλον ἐφοίτα μετ΄ ἀμύμονα Πηλεΐωνα∙ ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν μαχήσοντ΄ ὰμφὶ γυναικί· τῶ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ΄ ἔποιτο· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ δεινός τε· ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υἱέι σῷ ἑπόμην, θάλαμον γνωστούς τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν· ἀλλὰ τά Άγαμέμνων Άτρεΐδης· ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἔποντ΄· ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, οὕνεκ ο γαρ προγενέστερος ἦεν· τῶ δ΄ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αἴας δ΄ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας· [one verse is missing in the manuscript] τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴη, ἄμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἔποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὄθι Σκαιαὶ πῦλαι ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους, οἵ ῥ΄ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον Κορώνου Καινεΐδαο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας· τῷ δ΄ Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος· τῷ δ΄ ἄμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρηοι. Αἰτωλῶν δ΄ ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός, οἳ Πλευρῶν΄ έέργει, τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ΄ ἀνδρὶ ἑκάστω νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ΄ Ἅμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάθην υἶες ὁ Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων· τῶ δ΄ ἄμ΄ Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομόωντες, αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι θώρηκας ῥήξειν δηίων ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αὐτῶν ἠδ΄ ἵππων, οἳ ἄμ΄ Ἁτρεῖδησιν ἔποντο. ἵΙπποι μὲν μέγ΄ ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο, τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς, ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῷ δ´ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ͺἔποντο. Κρητῶν δ΄ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε οἳ Κνωσσόν τ´ εἶχον Γόρτυνά τε τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οἵ δ΄ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἅβαντες, Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας· τῷ δ΄ Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί΄ ἔθεντο, οἵ τ΄ ἀμφ΄ μήτηρ. ή οὐχ΄ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ΄ ἐνὶ ποντοπόροισι, νῦν αὖτ΄ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν, αἴσχεα Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ Ἅγρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο, Ὀρθην Ἡλώνην τε πόλιν τ΄ Ὀλοοσσόνα

555 HOM 177

1552 HOM 1 211

ρήδειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀθήνας εἶχον, ἐμκτίμενον πτολίεθρον, δῆμον Ἐρεχθῆος μεναλήτορος, ὄν ήγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης⋅ τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε πόθεόν νε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην έχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο· οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες, Βοιωτῶν δ΄ ἔμπλην ἐπ΄ ἀριστερὰ Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε, τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οὖτοι ἄρ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι Ένυαλίω ἀνδρειφόντη· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Τληπόλεμος δ΄ Ἡρακλεΐδης ἠύς τε μέγας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων μετ΄ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἔποντο· δωδεκάτη δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ Πολυδεύκεα, αὐτοκασιννήτω τώ μοι μία νείνατο μήτηρ. "Η οὐχ΄ έσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρω μὲν ἕποντο νέεσσ΄ ἐνὶ ποντοπόροισι, νῦν αὐτ΄ ἥ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείη. Τὴν μὲν ἔπειθ΄ ἥρως μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς ῥίψ΄ ἐπιδινήσας. κόμισαν τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές, ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ χαίρης, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα, πρὸς Τρώων⋅ τῶν οὔ τι

Άχαιοὺς ῥίψ΄ ἐπιδινήσας. κόμισαν δ΄ ἐρίηρες ἑταῖροι· αὐτὰρ ὂ ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων ἔγχει χαλκείω· τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Ἀφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὥς τε

πολλήσιν νήσοισι καὶ Ἄρνεϊ παντὶ ἀνάσσειν· τῶ ὄ ν΄ ἐρεισάμενος ἔπε΄ Ἀρνείρισι μετήυδα· «Ὠ φίλοι ἥρωες Δαναρί, θεράποντες Ἄρηρς, Ζεύς με μένα Κρονίδης ἄφρονά τ΄ αὕτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ͺἔπεα  νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν, οὐκ ἄν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε δ΄ ώς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦργον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄ ἀγόρευον· «Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς τοιῆδ΄ ἀμφὶ γυναικὶ πέμψαι ἐπ´ Ἀτρεΐδη Ἀγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· «Βάσκ´ ἴθι, οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν· ἐλθὼν ἐς κλισίην Παλλάδ΄ Άθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσῆυδα· «Τίπτ΄ αὖτ΄ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας. Ἦ ἵνα ὕβριν ἴδη δὲ καθέδρας· Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολώα, ὅς ῥ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, άνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν· αὕτως γάρ ῥ΄ ἐπέεσσ΄ ἐριδαίνομεν οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες. έξ έδέων στυφελίξαι· ὂ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν· αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.» Ὠς ἄρ ἔφη, καὶ κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» ՝ Ὠς τώ γ΄ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν ἀνστήτην λῦσαν δ΄ ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν· Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. Πηλεΐδης δ΄ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἁτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο· «Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ΄ ἔχων, υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής. Τὸν δ΄ Έκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν ἀισχροῖς ἐπέεσσιν⋅ «Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά, αἴθ΄ ὄφελες ἄγονός τ΄ ἔμεναι καὶ γὰρ ἐγὼν Ἁχιλεύς τε μαχεσσάμεθ´ εἴνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων· εἰ δέ ποτ΄ ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς φάθ΄, ὁ δὲ "Ον τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη, τὸν δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· «Δαιμόνι΄ οὔ σε ἔοικε κακὸν ὧς δειδίσσεσθαι, ἀλλ΄ αὐτός τε ἔργ΄ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἡρη, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἥδε καὶ αὕτως μ΄ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν σὺν νημσὶ πολυκλήισι κελεύσω· ὑμεῖς δ΄ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» Ἦτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ὃς ῥὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν Ίδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα· ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν· «Ὀρσεο, Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.» Ὠς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ´ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υἰόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄· παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ΄ "Ολυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω. Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἢ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων Ἀργείων κρατέει κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἕλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ

464 HOM 3 64 ἔργον { N+Com } 16

Άλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Άχαιῶν· πρῶτα δ΄ έγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἦ θέμις ἐστί, καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω· ὑμεῖς δ΄ ἄλλοθεν «Ὠμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον, πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσσι πείθηται Άχαιῶν ἢ όδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἷφι μάχεσθαι; οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ΄ ἔπλεο· τῷ σε κακἢ αἴση τέκον ἐν μεγάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ εἶμ΄ αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγαννίφον, αἴ κε πίθηται. Άλλὰ σὺ μὲν νῦν προσέφη πόδας ἀκὺς Ἁχιλλεύς· «Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον· ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, «Ἰσχεσθ΄, Άργεῖοι, μἡ βάλλετε, κοῦροι Άχαιῶν· στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος Ἔκτωρ.» Ὠς ἔφαθ΄, οἴ δ΄ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ΄ ἐγένοντο Ἁλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλῳ· οὐ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν΄ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἁγάμεμνον, ὡς φρήτρη κοσμησάμενος πολιήτας.» Ὠς ἔφαθ΄, Έκτωρ δ΄ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἡγνοίησεν, αἶψα δ΄ ἔλυσ΄ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ώἰγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ αὖτ΄ Άντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα· «Ὠ γύναι, ἢ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἴνεκ΄ ἀγγελίης σὺν φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδὲ τι πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅπι νοήσης.» Τήν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δἡ πάντας τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδὲ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις ὡς δὴ τοῦδ΄ ἔνεκά σφιν θ΄ ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα, θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἡπεροπεύειν; ἢ πῆ με προτέρῳ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τὲ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ έκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τἱ δὲ σε φρένας ἵκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ

καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν, τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ΄ ἐν ἑκάστῃ πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ

νέεσσι, νήσῳ δ΄ ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αίρεῖ.» ීΗ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἵπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ

τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην Βρυσειάς τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς, οἴ τ΄ ἄρ Ἀμύκλας εἶχον Ἕλος τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οἴ τε Λάαν εἶχον ἡδ΄ Οἴτυλον Ὁπόεντά τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι θάλαμον γνωστούς τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν· ἀλλὰ τά γ΄ οὐκ΄ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ὁρμήματά τε στοναχάς τε. Οἳ δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινήν καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ, καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς, Ὀρνειάς τ΄ ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ΄ ἐρατεινήν, καὶ Σικυῶν΄, ὅθ΄ ἄρ΄ Ἄδρηστος πρῶτ΄ ἐμβάσιλευεν, οῖ θ΄ Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν τε καὶ ἡνεμόεσσαν Ἐνίσπην, καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν Στύμφηλόν τ΄ εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο, τῶν ἦρχ΄ Ἁγκαίοιο πάις κρείων ἢ πῆ με προτέρῳ πολίων εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς, εἴ τις τοι κὰκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων· οὔνεκα νῦν δὴ δῖον Ἁλέξανδρον ἔρως φρένας ἀμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι, νήσῳ δ΄ ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότητι καὶ τώ μοι μία γείνατο μήτηρ. Ἡ οὐχ΄ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρω μὲν ἕποντο νέεσσ΄ ἐνὶ ποντοπόροισι, νῦν αὖτ΄ οὐκ ἐθέλουσι μάχην

έρωήν· ὣς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί· μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης· οὔ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὅσσά κεν αὐτοὶ

Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί΄ ἔθεντο, οἴ τ΄ ἀμφ΄ ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ΄ ἐνέμοντο, ὅς ῥ΄ ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὅ γε Πηνειῷ συμμίσγεται
Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «Ἦ δὴ λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἡρῃ, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἤδε καὶ αὕτως
οὕ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὕτε φυήν, οὕτ΄ ἄρ φρένας οὕτέ τι ἔργα. Ἁλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ
νόστόν τε φυλάσσοις· οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἡὲ κακῶς νοστήσομεν υἶες Ἁχαιῶν. Τῶ νῦν Ἁτρεΐδῃ Ἁγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι
Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεὰ τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς
προσέφη πόδας ἀκέα Ἱρις· «Δεῦρ΄ ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων· οἳ πρὶν ἐπ΄ ἀλλήλοισι φέρον

4139 HOM 2 614 περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὕ σφι θαλάσσια ἔρνα μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἦλιδα δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ΄ Ὑρμίνη καὶ 2268 HOM 3 321 τε` «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, ὁππότερος τάδε ἔργα μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν, τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἅιδος εἴσω, ἡμῖν δ΄ αὖ 2335 HOM 2 338 ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀνοράασθε νηπιάχοις οἶς οὖ τι μέλει πολεμήια ἔρνα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν: ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε νενοίατο μήδεά τ΄ 4226 HOM 1 573 άγορεύειν, μητρὶ φίλη ἐπίηρα φέρων, λευκωλένω ή Ηρη· «Ἡ δὴ λοίγια ἔργα τάδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι 2982 HOM 3 422 δόμον περικαλλέ΄ ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔρνα τράποντο, ἥ δ΄ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα νυναικῶν· τῆ δ΄ ἄρα δίφρον ἑλοῦσα τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἴατ΄ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἵνεκα δεῦρ΄ ἱκόμεσθα. Ἁλλ΄ ἄγεθ΄ ὡς ἄν ἐγὼ εἴπω, πειθῶμεθα 967 HOM 2 137 3030 HOM 2 436 μηκέτι νῦν δήθ΄ αὖθι λεγώμεθα, μηδ΄ ἔτι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει· ἀλλ΄ ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων λαὸν κηρύσσοντες 2160 HOM 1 294 «Ἡ γάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔρνον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοινε σήμαιν΄· οὐ γὰρ 2914 HOM 1 395 Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω. Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης, ὅτ΄ ἔφησθα κελαινεφέι ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υἱόν, ὂς ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄ ἀτάρ μιν 3707 HOM 1 504 ἔργω { **V** } 2 5695 HOM 2 845 Άκάμας καὶ Πείροος ἥρως ὄσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει. Εὔφημος δ΄ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο. Αὐτὰρ 4162 HOM 2 617 Ύρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα πέτρη τ΄ Ώλενίη καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐέργει, τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ΄ ἀνδρὶ ἐκάστω νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔρδω { **V** } 6 δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ΄ ὅσσα ἔοργας.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής· «Έκτορ, ἐπεί με κατ΄ αἶσαν ἐνείκεσας 414 HOM 3 57 1929 HOM 2 272 ίδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί΄ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων· νῦν δὲ τόδε μέγ΄ ἄριστον ἐν 2476 HOM 3 351 έπευξάμενος Διὶ πατρί· «Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ΄ ἔοργε, δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ΄ ὑπὸ χερσὶ δάμασσον, ὄφρά τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων 2160 HOM 2 306 καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἐκατόμβας, καλῆ ὑπὸ πλατανίστω, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδ[ωρ]· 2319 HOM 1 315 ἄνωγεν· οἴ δ΄ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον· ἔρδον δ΄ Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας ταύρων ἢδ΄ αἰγῶν παρὰ θῖν΄ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο κνίση 2519 HOM 2 364 ως φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις· εἰ δέ κεν ὡς ἔρξης καί τοι πείθωνται Ἁχαιοί, γν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν ἡδ΄ ὅς κ΄ ἐρεείνω { **V** } 2 οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ Όδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Εἴπ΄ ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ΄ ἐστίν· μείων μὲν κεφαλῆ 1365 HOM 3 191 Όδυσῆος ἀγασσάμεθ΄ εἶδος ἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὅδ΄ ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνήρ, ἠύς τε μέγας τε, ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν 1606 HOM 3 225 $\dot{\epsilon}$ ρεθίζω { V } 1 220 HOM 1 32 ίστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὂ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθω· βῆ δ΄ ἀκέων ἐρέθω { **V** } 2 θυμῷ.» Τήνδε χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ Άφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω, τὼς δέ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ΄ ἐφίλησα, μέσσῳ 2920 HOM 3 414 Ζεύς· « Ĥ δὴ λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἡρη, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἥδε καὶ αὕτως μ΄ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ 3824 HOM 1 519 ἐρείδω { **V** } 2 775 HOM 2 109 λεῖπε φορῆναι, πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν· τῷ ὄ γ΄ ἐρεισάμενος ἔπε΄ Ἀργείοισι μετήυδα· «Ὠ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, Ζεύς με 2522 HOM 3 358 ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο∙ ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα ἔγχος· ὅ δ΄ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα ἐρέπτομαι { **V** } 1 5222 HOM 2 776 ίέντες τόξοισίν θ΄ ἵπποι δὲ παρ΄ ἄρμασιν οἶσιν ἔκαστος λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον ἔστασαν ἄρματα δ΄ εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων ἐν ἐρέτης { N+Com } 3

```
4839 HOM 2 719
                                         τρηχεῖαν, τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς ἑπτὰ νεῶν ἐρέται δ΄ ἐν ἑκάστη πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἦφι μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσω
2279 HOM 1 309
                                      οἷς ἑτάροισιν· Άτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ΄ ἐκατόμβην βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν
1034 HOM 1 142
                                        καὶ αὖτις. νῦν δ΄ ἄνε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀνείρομεν, ἐς δ΄ ἐκατόμβην θείομεν, ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον
έρετμόν { N+Com } 1
3210 HOM 1 435
                                       προτόνοισιν ὑφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς· ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν· ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμίνι
Έρέτρια { N+Top } 1
                                      Εὐβοίας. Οἵ δ΄ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες, Χαλκίδα τ΄ Εἰρέτριἀν τε πολυστάφυλόν θ΄ Ἱστίαιαν Κήρινθόν τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οἵ τε
3635 HOM 2 537
ἐρέφω { V } 1
                                         Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
275 HOM 1 39
Ἐρεχθεύς { N+Ant } 1
                                     νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὄν ποτ΄ Ἀθήνη θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ΄
3697 HOM 2 547
ἐρέω { V } 1
437 HOM 1 62
                                     όμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς∙ ἀλλ΄ ἄνε δή τινα μάντιν ἐρείρμεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ νάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον
ἐρητύω { ∨ } 8
1152 HOM 2 164
                                     ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων· σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε
                                     ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε
1255 HOM 2 180
                                     καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω· ὑμεῖς δ΄ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» επίσος ε΄ καὶ ψε εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ὂς ῥὰ Πύλοιο
545 HOM 2 75
1478 HOM 2 211
                                          μεγάλω βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. Ἄλλοι μέν ῥ΄ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας· Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολώα, ὅς ῥ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν
                                   σχοίατ΄, ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλήων. Σπουδῆ δ΄ ἔζετο, λαὸς ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων ἔστη σκῆπτρον ἔχων
710 HOM 2 99
                                        λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν· ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς σχοίατ΄, ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλήων. Σπουδῆ δ΄ ἕζετο, λαὸς
697 HOM 2 97
                                      τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη, τὸν δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· «Δαιμόνι΄ οὔ σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσσεσθαι, ἀλλ΄ αὐτός τε κάθησο
1321 HOM 2 189
1409 HOM 1 192
                                       τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὅ δ΄ Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι, ἡὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. Έως ὃ ταῦθ΄ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἔλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο
ἐριβῶλαξ { A } 4
5669 HOM 2 841
                                       Ίππόθοοε δ΄ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων, τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον· τῶν ἦρχ΄ Ἱππόθοός τε Πυλαῖος τ΄ ὄζος Ἄρηος, υἶε δύω Λήθοιο
539 HOM 3 74
                                           οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ
1820 HOM 3 257
                                          οί δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς φάτο, ῥίγησεν
1128 HOM 1 155
                                       πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη καρπὸν ἐδηλήσαντ΄, ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα
ἐριδαίνω { V } 2
                                      λοίγια ἔργα τάδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ
4237 HOM 1 574
                                     σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἦς ἐπέπιθμεν· αὕτως γάρ ῥ΄ ἐπέεσσ΄ ἐριδαίνομεν οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες. Ἁτρεΐδη, σὺ δέ
2364 HOM 2 342
ἐρίζω { V } 6
1501 HOM 2 214
                                       φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἀργείοισιν ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ
                                           άκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, ἵσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν∙ οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ΄
1739 HOM 2 247
```

```
2039 HOM 1 277
                                      ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἵες Ἁχαιῶν· μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ΄ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς
3752 HOM 2 555
                                         ἀνὴρ κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν· τῷ δ´ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αἴας δ´ ἐκ
                                         τε πᾶσι. Διός δ΄ ἐτελείωτο βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρώτα διαστήτην ἐρίσαντε Ϫτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρών καὶ δῖος Ϫχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφώε θεών ἔριδι ξυνέηκε
37 HOM 1 6
1590 HOM 3 223
                                   εἴη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν, οὐκ ἂν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε γ΄ ὧδ΄ Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ΄ εἶδος ἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὐτ΄
ἐρίηρος { N+Com } 2
338 HOM 3 47
                                   "Η τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας, μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ΄ εὐειδέ΄ ἀνῆγες ἐξ ἀπίης, γαίης νυὸν ἀνδρῶν
2664 HOM 3 378
                                      ἔπειθ΄ ἥρως μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς ῥίψ΄ ἐπιδινήσας. κόμισαν δ΄ ἐρίηρες ἐταῖροι· αὐτὰρ ὃ ἂψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων ἔγχει χαλκείω· τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄
έρικυδής {Α} 1
473 HOM 3 65
                                    δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης· οὔ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις
ἔριον { N+Com } 1
2730 HOM 3 388
                                             προσέειπεν εἰροκόμω. ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώση ἤσκειν εἰρία καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε· τῆ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Δεῦρ΄ ἴθ΄·
ἔρις { N+Com } 7
58 HOM 3 7
                                       Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι· ἡέριαι δ΄ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται. οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σιγῆ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ ἐν θυμῶ μεμαῶτες ἀλεξέμεν
2611 HOM 2 376
                                        μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε΄ ἔδωκεν, ὅς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼν Ἁχιλεύς τε μαχεσσάμεθ΄ εἵνεκα κούρης ἀντιβίοις
50 HOM 18
                                       Άτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἁχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς υίός· ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν
720 HOM 3 100
                                        ήδη Άργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε εἵνεκ΄ ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ΄ ἀρχῆς· ἡμέων δ΄ ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται τεθναίη⋅
1544 HOM 1 210
                                         Ήρη ἄμφω όμῶς θυμῶ φιλέουσά τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἕλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ
2348 HOM 1 319
                                     καπνῶ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὕδ΄ Ἀγαμέμνων λῆν΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄ ἡπείλησ΄ Ἁχιλῆι, ἀλλ΄ ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ
1291 HOM 1 177
                                         Ζεύς. Έχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εἰ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν
ἐρίτιμος {Α} 1
3098 HOM 2 447
                                     βασιλῆες θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη αἰγίδ΄ ἔχουσ΄ ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε, τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται, πάντες ἐυπλεκέες,
ἕρκος { N+Com } 2
1638 HOM 3 229
                                    τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα νυναικῶν· «Οὖτος δ΄ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος ، Ἁχαιῶν· Ἰδομενεὺς δ΄ ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς ἔστηκ΄, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀνοὶ
2087 HOM 1 284
                                     μένος· αὐτὰρ ἔγωγε λίσσομ΄ Άχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὂς μέγα πᾶσιν ἔρκος Άχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων
ξρμα { N+Com } 2
                                       οἵ γε μέλαιναν ἐπ΄ ἡπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ ὃ μήνιε νηυσὶ
3575 HOM 1 486
1086 HOM 2 154
                                     τ΄ ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἶκεν οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ΄ ἤρεον ἔρματα νηῶν. Ἐνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, εἰ μὴ Ἀθηναίην ήμη πρὸς μῦθον
Έρμῆς { N+Ant } 1
739 HOM 2 104
                                     Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δ]ῶκε διακτόρω Ἀργεϊφόντη· Έρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππω, αὐτὰρ ὃ αὖτε Πέλοψ δῶκ΄ Ἀτρέι ποιμένι λαῶν·
Eρμιόνη (τοπ) { N+Top } 1
3780 HOM 2 560
                                         in the manuscript] Οι δ΄ Άργός τ΄ εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν, Έρμιόνην τ΄ Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, Τροίζῆν΄ Ἡιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ΄
ἔρομαι { V } 3
3779 HOM 1 513
                                         δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ἤψατο γούνων, ὡς ἔχετ΄ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι
```

```
4080 HOM 1 553
2449 HOM 1 332
ἔρος { N+Com } 2
3456 HOM 1 469
3007 HOM 2 432
Ερυθῖνοι {N+Top} 1
5756 HOM 2 855
ἐρύκω { V } 1
813 HOM 3 113
ἐρύω { V } 12
1762 HOM 1 239
1595 HOM 1 216
2625 HOM 3 373
2931 HOM 2 422
2984 HOM 2 429
3433 HOM 1 466
5780 HOM 2 859
2539 HOM 3 361
1396 HOM 1 190
1922 HOM 3 271
3569 HOM 1 485
1028 HOM 1 141
ἔρχομαι { ∨ } 44
1487 HOM 1 202
3138 HOM 1 425
2770 HOM 3 393
2872 HOM 2 413
1094 HOM 1 151
2899 HOM 1 394
2693 HOM 2 387
2950 HOM 1 401
1149 HOM 3 162
1295 HOM 2 185
67 HOM 2 9
```

1039 HOM 2 147

«Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλῃσθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ΄ ἐρέοντο· αὐτὰρ ὂ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ

τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, νώμησαν δ΄ ἄρα πᾶσιν ἐπ΄ ἀρξάμενοι τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν

ποταμὸν κλυτὰ δώματ΄ ἔναιον Κρῶμνάν τ΄ Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. Αὐτὰρ Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου

τε ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο· καί ρ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεὰ τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίῃ πλησίον

Άχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἴ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὂ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος· ἢ ποτ΄ Άχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἶας Άχαιῶν σύμπαντας· προσέφη πόδας ἀκὺς Άχιλλεύς· «Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γὰρ ἄμεινον· ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα δειρῆς, ὄς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης. Καὶ νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἁφροδίτη, ἤ οἱ ῥῆξεν ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὕξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατὰ τε κνίση ἐκάλψαν ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειραν, ἄπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαῖτα δαίνυτ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειρον. Ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, δαίνυντ΄, οὐδέ τι θυμὸς Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ εννομος οἰωνιστής· ἀλλ΄ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῷ, ὅθι περ χιτῶνα ἔγχος· ὅ δ΄ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. ងτρεῖδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ΄ ἄρ αὐτῷ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὅ δ΄ Ἁτρεῖδην ἐναρίζοι, ἡὲ χόλον παύσειεν οἶνον μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχειαν. Ατρεῖδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν ἢ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο, ἀρνῶν ἐκ κατὰ στρατόν εὐρὺν Άχαιῶν, νῆα μὲν οῖ γε μέλαιναν ἐπ΄ ἡπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ΄ ἐκατόμβην θείομεν, ἀν δ΄ αὐτὴν

ἔπεα ππερόεντα προσῆυδα· «Τίπτ΄ αὖτ΄ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας. Ἡ ἴνα ὕβριν ἴδη Ἁγαμέμνονος Ἁτρεῖδαο; ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ πετελέσθαι ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἔποντο· δωδεκάτη δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καὶ μιν γουνάσομαι τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ΄ ἡὲ χοροῖο νεόν λήγοντα καθίζειν.» Ὠς φάτο, τῇ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ κελαινεφές, αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἡέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσσι πείθηται Ἁχαιῶν ἢ όδὸν ἐλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο δόσαν υἷες Ἁχαιῶν. Ἁλλὰ σύ, εὶ δύνασαί, γε περίσχεο παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ΄ Ὅλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ἄνησας κραδίην Διὸς ἡὲ καὶ ἔργῳ. Πολλάκι Ἅρηι· οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ΄ ἡβαιὸν εἰ μὴ νύξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν· ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν ἀσπίδος ἄλλοι, Ἡρη τ΄ ἡδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν, ὧχ΄ ἐκατόχειρον καλέσασ΄ ἐς μακρὸν Ὅλυμπον, ὂν Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ΄ Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ· «Δεῦρο πάροιθ΄ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι Ἰθακήσιος ὅς οἱ ὀπήδει· αὐτὸς δ΄ Ατρεῖδεω Ἁγαμέμνονος ἀντίος ἐλθών δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώῖον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν προσηὐδα· «Βάσκ΄ ἴθι, οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν ἐς κλισίην Ἁγαμέμνονος Ἀτρεῖδαο πάντα μάλ΄ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω· πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθών λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ΄ ἡμύει ἀσταχύεσσιν, ῶς τῶν πᾶσ΄ ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ΄

362 HOM 2 49

δὲ μέν΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῆ ἐφ΄ ὑψηλῆ. ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλω· τὸν δ΄ οὔ ποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων, ὅτ΄ ἄν ἔνθ΄ ἢ ἔνθα

Βρισηίδα καλλιπάρηον· εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· καὶ ἐκπάνλως ἀπόλεσσαν. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐνὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών, τηλόθεν ἐξ ἀπίης ναίης καλέσαντο νὰο αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐνώ· κείνοισι οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἠβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα· εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ οὐδέ κε φαίης ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ΄ ἠὲ χοροῖο νεόν λήγοντα καθίζειν.» Ώς φάτο, τῆ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε· «Ἐρχεσθον κλισίην Πηληιάδεω Ἁχιλῆος· χειρὸς ἐλόντ΄ ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον· εἰ δέ κε ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ τό γε πάντες ὄ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐνώ δ΄ ὀλίνον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ πολῢ φέρτερόν ἐστι 'Ήύτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ΄ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν⋅ αἱ μέν τ΄ ἔνθα ἄλις πεποτήαται αί ἐν αἰνῆ δηιοτῆτι. Τὸν δ´ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀρήι φίλος Μενέλαος ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα, ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλω ἐπὶ σώματι κύρσας ΰλην οὔρεος ἐν κορυφῆσ´, ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή, ὣς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο αἴγλη παμφανόωσα δι´ αἰθέρος οὐρανὸν ἶκε. Τῶν δ´ ὥς τ΄ τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἔμμεναι εὐνάς· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Τρωσὶν δ΄ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἱρις τοσόνδέ τε λαὸν ὄπωπα· λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστυ. Έκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ´ ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι· υίόν, ἔκτον δ´ αὖτ´ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο· βοῦν δὲ κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἔλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ΄ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήρη, ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε ό δὲ φρένα τέρπετ΄ ἀκούων. Ἡμος δ΄ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε. δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός ἦμος δ΄ ἠοινένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς. δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησεν ἀρητῆρα Ἀτρεῖδης· ὂ γὰρ ͺἦλθε Θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων καλλιπάρηον. Χρύσης δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων λυσσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ έρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Τρωσὶν δ΄ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἱρις πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίη ἀλεγεινῆ· οἵ δ΄ ἀγορὰς ἀγόρευον υίὸς Χαρόποιό τ´ ἄνακτος. Νιρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ´ ἀμύμονα Πηλεΐωνα· ἀλλ´ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην· διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο· ἀντικρὺ δὲ παραὶ ἀπίθησ΄ Άγαμέμνονι δίω. Ίρις δ΄ αὖθ΄ Έλένη λευκωλένω ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη γαλόω, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν δ΄ Άντηνορίδης εἶχε κρείων Έλικάων, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· «Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ΄ οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἀργείοισιν ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἔτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ καὶ νὰρ ἐνὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλένχθην ἤματι τῶ ὅτε τ΄ ἦλθον Ἁμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ἁχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο θυγατέρες, μνησαίαθ΄ ὅσοι ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας. τέλος σὺν θεῶ τῆς β Ὁμήρου ῥαψωδίας θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ΄ Ἁτρεΐδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· τῶ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν νύναι. ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἵνεκ΄ ἀγγελίης σὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ· τούς δ΄ ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ΄ ἠνίπαπε μύθω· «Ἡλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ΄ ὀλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῶ, ὃς ἐμὸς πρότερος η όδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι; οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ΄ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς

«Ἰσχεσθ΄, Άργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν· στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος Έκτωρ.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ΄ ἐγένοντο ἐσσυμένως· πάντων ἔπλεο· τῷ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν μεγάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ εἶμ´ αὐτὴ πρὸς κλιμπον ἀγαννίφον, αἴ κε πίθηται. Ἀλλὰ σὺ Ήὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν ὂλυμπον Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν· αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν ἀγορὴν

1712 HOM 1 233 ἀνάσσεις· ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο. Ἁλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους 3407 HOM 2 493 θυγατέρες, μνησαίαθ΄ ὄσοι ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας. τέλος σὺν θεῶ τῆς β Ὁμήρου ῥαψωδίας [one verse is missing in the 1266 HOM 3 177 άλλὰ τά ν΄ οὐκ΄ ἐνένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἀδὲ μεταλλᾶς· οὖτός τ΄ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀναμέμνων, ἀμφότερον 2184 HOM 1 297 γὰρ ἔμοιγε σήμαιν΄· οὐ γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ 544 HOM 1 76 μυθήσασθαι μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ γὰρ εἰλήλουθας. Ἡ ἴνα ὕβριν ἴδη Ἁγαμέμνονος ងτρεΐδαο; ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ἦς ὑπεροπλίησι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε 1497 HOM 1 204 1810 HOM 2 257 διδοῦσιν ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εἰ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε, μηκέτ ἐρωέω { **V** } 2 1250 HOM 2 179 φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν 2240 HOM 1 303 εἰ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς τώ γ΄ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν ἀνστήτην λῦσαν δ΄ ἀγορὴν ἐρωή { N+Com } 1 ύπ΄ ἀνέρος, ὂς ῥά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὢς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί· μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς 453 HOM 3 62 ἔρως { N+Com } 1 ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς ἔπλεον ἀρπάξας 3121 HOM 3 442 ἐσθίω { **V** } 2 6800 HOM 2 326 ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὄου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα 2235 HOM 2 317 δ΄ έλελιξάμενος πτερύγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε ἐσθλός {Α} 6 1928 HOM 2 272 εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί΄ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων· νῦν δὲ τόδε μέγ΄ ἄριστον ἐν 4247 HOM 1 576 έριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶ. Μητρί δ´ ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ νοεούση 1068 HOM 3 151 έπὶ Σκαιῆσι πύλησι, γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ΄ ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ΄ ὕλην δενδρέω ἐφ΄ ἑζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν· τοῖοι μοι τὸ κρήγυον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις 778 HOM 1 108 άρήιος. οὐδέ τοι λαοί δεύονθ΄ ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραί 4776 HOM 2 709 2537 HOM 2 366 γν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν ἡδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται· γνώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις, ἢ ἐσσυμένως { I+Adv } 1 613 HOM 3 85 Έκτωρ.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ΄ ἐγένοντο ἐσσυμένως· Έκτωρ δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, έσχατάω { V } 2 4155 HOM 2 616 τε καὶ Ἡλιδα δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ´ Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα πέτρη τ΄ Ὠλενίη καὶ Ἁλείσιον ἐντὸς ἐέργει, τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ΄ 3449 HOM 2 508 Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν⋅ τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστη κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι έταῖρος { N+Com } 10 2665 HOM 3 378 ήρως μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς ῥίψ΄ ἐπιδινήσας. κόμισαν δ΄ ἐρίηρες ἐταῖροι∙ αὐτὰρ ὃ ἂψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων ἔγχει χαλκείω∙ τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ 2898 HOM 2 417 περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν ἐταῖροι πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Αχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὁς φάτο, ῥίγησεν δ΄ ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ΄ ἑταίρους ἵππους ζευγνύμεναι· τοί δ΄ ὀτραλέως ἐπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία 1838 HOM 3 259 2549 HOM 1 345 σόοι μαχέοιντο Άχαιοί.» Ὠς φᾶτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπ΄ ἐπείθεθ΄ ἐταίρῳ, ἐκ δ΄ ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, δῶκε δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας

```
1346 HOM 1 183
                                       Χρυσηίδα Φοίβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς έτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ΄ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας,
2269 HOM 1 307
                                             μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς ἐτάροισιν· Ἁτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ΄
                                        θεὸς ποῦ σοι τό ν΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, οὐδ΄ ὄθομαι κοτέοντος·
1316 HOM 1 179
337 HOM 3 47
                                      άλκή. ή τοιόσδε ἐων ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίηρας ἀγείρας, μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ΄ εὐειδέ΄ ἀνῆγες ἐξ ἀπίης, γαίης νυὸν
                                   Άχαιῶν· ἥ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἁχιλλεὺς δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθείς, θῖν΄ ἐφ΄ ἀλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· πολλὰ δὲ
2576 HOM 1 349
                                         θεοειδής ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ, ἂψ δ΄ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων. Ὠς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
227 HOM 3 32
ἐτεός { A } 1
2114 HOM 2 300
                                          τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἡὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
ἕτερος { PRO+Ind } 3
742 HOM 3 103
                                           ἄλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄. ἔτερον λευκόν. ἑτέρην δὲ μέλαιναν. Γῆ τε καὶ Ἡελίω· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην. ὄφο΄
                                   μοῖρα τέτυκται τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄, ἔτερον λευκόν, ἐτέρην δὲ μέλαιναν, Γῆ τε καὶ Ἡελίω· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ
740 HOM 3 103
                                      ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἔτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν,
1521 HOM 2 217
έτέρωθεν { I+Adv } 2
1821 HOM 1 247
                                    βάλε γαίη χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἕζετο δ΄ αὐτός· Ἁτρεΐδης δ΄ έτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ
1642 HOM 3 230
                                             «Οὖτος δ΄ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἁχαιῶν· Ἰδομενεὺς δ΄ ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὣς ἔστηκ΄, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται· πολλάκι μιν
ἐτήτυμος { Α } 1
4115 HOM 1 558
                                       ἡερίη γὰρ σοίγε παρέζετο καὶ λάβε γούνων⋅ τῆ σ΄ ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἁχιλῆα τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν.» Τήν δ΄ ἀπαμειβόμενος
ἔτι { I+Adv } 20
217 HOM 2 30
                                         πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ήρη
485 HOM 2 67
                                         πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη
94 HOM 2 13
                                          πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη
4230 HOM 1 573
                                         φέρων, λευκωλένω "Ηρη· «ŤΗ δὴ λοίγια ἔργα τάδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι
4327 HOM 2 642
                                   τε πετρήεσσαν· οὐ γὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεγαλήτορος υίέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τῷ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῷ
2991 HOM 1 406
                                          καθέζετο κύδει γαίων· τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε γούνων, αἰ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ
288 HOM 2 39
                                    ἤματι κείνω νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα⋅ θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄
2637 HOM 2 379
                                      έγὼ δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων· εἰ δέ ποτ΄ ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἠβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα
4320 HOM 2 641
                                       Πυλήνην Χαλκίδα τ΄ ἀγχίαλον Καλυδώνα τε πετρήεσσαν· οὐ γὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τῷ δ΄
3027 HOM 2 435
                                         ἄναξ ἀνδρῶν Άγαμέμνον, μηκέτι νῦν δήθ΄ αῧθι λεγώμεθα, μηδ΄ ἔτι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει· ἀλλ΄ ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν
                                      καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν ἑκηβόλος ἠδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὅ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι
698 HOM 1 96
4433 HOM 1 602
                                          'Ως τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἢν ἔχ΄ Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄,
                                       φερόμην, ἄμα δ΄ ἡελίω καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνω, ὀλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.» Ὠς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ
4374 HOM 1 593
833 HOM 2 118
                                    ύπερμενέι φίλον εἶναι, ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἠδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι
3347 HOM 1 455
                                     ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ΄ ἴψαο λαὸν Ἁχαιῶν· ἡδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.» Ὠς ἔφατ΄
                                          άς τοι Άχαιοὶ πρωτίστω δίδομεν, εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον ἔλωμεν∙ ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐγὼ
1603 HOM 2 229
2177 HOM 1 296
                                       ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν΄ οὐ γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε
```

```
2026 HOM 2 287
                                     βροτοῖσιν, οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥν πεο ὑπέσταν ἐνθάδ΄ ἔτι στείχοντες ἀπ΄ Ἄρνεος ἱπποβότοιο. Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· ὧς τε νὰρ ἢ
1833 HOM 2 260
                                        ώς νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω,
991 HOM 2 141
                                           πάντες· φεύνωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα ναῖαν· οὐ νὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάνυμαν.» Ὠς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε πᾶσι μετὰ
έτοιμάζω { V } 1
859 HOM 1 118
                                          ένω λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ΄ ἐτοιμάσατ΄, ὄφρα μὴ οἶος Άργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ
ἔτος { N+Com } 1
                                     αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι, τῶ δεκάτω δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάνυιαν,» Κεῖνός θ΄ ὡς ἀνόρεμε
6815 HOM 2 328
ἐτώσιος {Α} 1
2591 HOM 3 368
                                    νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ἡίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» Ἡ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἔλκε δ΄ ἐπιστρέψας
εὖ { I+Adv } 25
2120 HOM 2 301
                                       έπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἠὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο
1675 HOM 3 235
                                      "ικοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἀχαιούς, οὕς κεν εὖ γνοίην καὶ τοὔνομα μυθησαίμην∙ δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορα θ΄
2658 HOM 2 382
                                    ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἴνα ξυνάγωμεν Ἄρηα· εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς
                                      μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ´ ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ´ οἴκαδ´ ἰκέσθαι· παῖδα δ´ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ´ ἄποινα δέχεσθαι. Ἁζόμενοι Διὸς υἱὸν
124 HOM 1 19
2719 HOM 1 368
                                             τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἶες Ἁχαιῶν, ἐκ δ΄ ἕλον Ἀτρεΐδη Χρυσηίδα καλλιπάρηον. Χρύσης δ΄
2669 HOM 2 384
                                    εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω, ὤς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ΄ Ἅρηι-
2662 HOM 2 383
                                      ξυνάγωμεν Ἄρηα· εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὼκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο
1361 HOM 1 185
                                   ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ΄ εὖ εἰδῆς ὅσσον φέρτερος εἰμὶ σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι
5546 HOM 2 823
                                    οἷος, ἄμα τῶ γε δύω Ἀντήνορος μἷε, Ἀρχέλοχός τ΄ Άκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν
4846 HOM 2 720
                                    εἰδὼς ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ΄ ἐν ἑκάστη πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσω κεῖτο κρατέρ΄ ἄλγεα πάσχων Λήμνω ἐν ἠγαθέη,
3797 HOM 1 515
                                      μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οἴ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη
2837 HOM 1 385
                                           κῆλα θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπρεπίας ἑκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι· Ἀτρεΐωνα
4835 HOM 2 718
                                            ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν, τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ΄ ἐν ἑκάστη πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι
1782 HOM 2 253
                                         τε φυλάσσοις· οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἠὲ κακῶς νοστήσομεν υἶες Ἁχαιῶν. Τῶ νῦν Ἁτρεΐδη Ἁγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι
2653 HOM 2 382
                                         οὐδ΄ ἡβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἅρηα· εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὼκυπόδεσσιν,
2488 HOM 2 360
                                        πρόσθ΄ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. Ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω· οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν΄ ἄνδρας κατὰ
2823 HOM 3 400
                                             τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεὑειν; ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς, εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος μερόπων
935 HOM 2 133
                                      ἔασιν, οἵ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ΄ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε
523 HOM 3 72
                                            όππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε
667 HOM 3 93
                                            όππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ΄.
5229 HOM 2 777
                                        λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον ἔστασαν· ἄρματα δ΄ εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων ἐν κλισίης· οἵ δ΄ ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες φοίτων ἔνθα καὶ
566 HOM 2 78
                                     τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ὂς ῥὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, εἰ μέν τις τὸν
2001 HOM 2 283
                                        uἷες Άχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ πᾶσιν
525 HOM 1 73
                                    "Ιλιον εἴσω ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων· ὅ σφιν εὖ  φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν
1864 HOM 1 253
                                     ήδ΄ ἐγένοντο ἐν Πύλω ἠγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «κὰ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἁχαιίδα γαῖαν ἰκάνει· ἤ κε[ν]
```

```
Εὐαίμων { N+Ant } 1
4959 HOM 2 736
Εὔβοια { N+Top } 2
3628 HOM 2 536
3625 HOM 2 535
εὔδμητος {Α} 1
3302 HOM 1 448
εὕδω { \ \ \ 6
173 HOM 2 24
442 HOM 2 61
165 HOM 2 23
434 HOM 2 60
16 HOM 2 2
136 HOM 2 19
εὐειδής { Α } 1
343 HOM 3 48
εὔζωνος { A } 1
3167 HOM 1 429
Eὔηνος {N+Ant} 1
4669 HOM 2 693
εὔκηλος {Α} 1
4085 HOM 1 554
ἐϋκνήμις { Α } 8
2658 HOM 3 377
1108 HOM 3 156
2605 HOM 3 370
2420 HOM 3 343
2287 HOM 2 331
2151 HOM 3 304
623 HOM 3 86
112 HOM 1 17
εὔκομος {Α} 3
2329 HOM 3 329
                                     ἀμφ΄ ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡυκόμοιο. Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπὶ σφυρίοις
```

οἵ τ΄ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ΄ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ Ἅγρισσαν ἔχον μέλαιναι νῆες ἔποντο Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οἵ δ΄ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες, Χαλκίδα τ΄ Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ΄ Ἱστίαιαν τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οἵ δ΄ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες, Χαλκίδα τ΄ Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν παῖδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῶ κλειτὴν ἑκατόμβην ἑξείης ἔστησαν ἐὐδμητον περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσι δὲ Χρύσης μεγάλ΄ «Εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο; Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ἔειπεν· "εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες τῖ΄ Άναμέμνων· τῶ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος· «Εὕδεις. Ἁτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο; Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα ὧ τ΄ ἄγχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις ﹐ Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, ὧ β Όμήρου ῥαψωδίας Άλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ εὖδον παννύχιοι, Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος· ἀλλ΄ ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἁχιλῆα νῆας Ἀχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίη, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίω υἶι έπιπλώσας, έτάρους ἐρίηρας ἀγείρας, μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ΄ εὐειδέ΄ ἀνῆγες ἐξ ἀπίης, γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατρὶ τε σῷ μέγα πῆμα πόληί τε παντί φωνήσασ΄ ἀπεβήσατο, τὸν δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός, τήν ῥὰ βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄγων Θήβης, καδδὲ Μύνητ΄ ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους, υἱέας Εὐήνοιο Σεληπιάδαο ἄνακτος· τῆς ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων, τάχα δ΄ ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν. Οἵ δ΄ εἶχον ἔειπες; καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλησθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπη δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείη. Τὴν μὲν ἔπειθ΄ ἥρως μετ΄ ἐυκνήμιδας Ϫχαιοὺς ῥίψ΄ ἐπιδινήσας. κόμισαν δ΄ ἐρίηρες ἑταῖροι· αὐτὰρ ὃ ἄψ ἐπόρουσε πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄ ἀγόρευον· «Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς τοιῆδ΄ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἔλκε δ´ ἐπιστρέψας μετ´ ἐυκνήμιδας Ϫχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὅς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος δερκόμενοι· θάμβος δ΄ ἔχεν εἰσορόωντας Τρῶας θ΄ ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ϫχαιούς· καί ῥ΄ ἐγγὺς στήτην διὰ μετρητῶ ἐνὶ χώρω σείοντ΄ ἐγχείας ἀλλήλοισιν θ΄ ὣς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται· ἀλλ΄ ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, Ἁργεῖοι δὲ μέγ΄ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί· ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἰλιον ἠνεμόεσσαν ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ´ ἐν Έκτωρ δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ϫχαιοί, μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν· ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας Άτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν· «Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ

4650 HOM 2 689 γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεὺς κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἡυκόμοιο, τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα 252 HOM 1 36 δ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ΄ ὁ γεραιὸς Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ΄, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην εὐκτίμενος {Α} 4 3848 HOM 2 570 Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς, Ὀρνειάς τ΄ ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ΄ ἐρατεινήν, καὶ Σικυῶν΄, ὅθ΄ ἄρ΄ 4796 HOM 2 712 δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, τῶν ἦρχ΄ Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἕνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τὸν ὑπ΄ Ἀδμήτω 3843 HOM 2 569 τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς, Ὀρνειάς τ΄ ἐνέμοντο 3694 HOM 2 546 δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὄν ποτ΄ Ἀθήνη θρέψε Διὸς θυγάτηρ, $\dot{\epsilon}\dot{\upsilon}$ KTITOC $\{A\}$ 1 3999 HOM 2 592 τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ, καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφινένειαν ἔναιον, καὶ Πτελεὸν καὶ ελος καὶ Δώριον, Eὔμηλος { N+Ant } 2 5147 HOM 2 764 Άτρεϊδησιν ἔποντο. Ίπποι μὲν μέν΄ ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο, τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς, ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἐίσας· τὰς ἐν 4805 HOM 2 714 καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, τῶν ἦρχ΄ Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἕνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τὸν ὑπ΄ Ἀδμήτω τέκε δῖα γυναικῶν Ἄλκηστις Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. Οἴ δ΄ εὐναιετάω { V } 1 Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας, ἄλλοι θ΄ οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο· τῶν μὲν, ἄρ Ἰδομενεὺς 4371 HOM 2 648 εὐναιόμενος { **A** } 1 1193 HOM 1 164 Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ΄ Ἁχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ΄ εὐναιόμενον πτολίεθρον· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ΄· ἀτὰρ εὐνάω { ∨ } 2 τὸν ὑπ΄ Ἁγχίσῃ τέκε δῖ΄ Ἁφροδίτη Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἶε, Ἀρχέλοχός τ΄ Ἀκάμας τε. μάχης εὖ εἰδότε 5532 HOM 2 821 3114 HOM 3 441 ένω· πάρα νὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Ἀλλ΄ ἄνε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ νὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε πρῶτον εὐνή { N+Com } 3 3213 HOM 1 436 ύφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς ὄρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς⋅ ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν⋅ ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ 5277 HOM 2 783 τ΄ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσση εἰν Ἀρίμοις, ὄθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς· ὧς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον 3144 HOM 3 445 έν ποντοπόροισι νέεσσι, νήσω δ΄ ἐν Κραναῆ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῆ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ.» Ἡ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εὔξοος { A } 1 2714 HOM 2 390 ἀμφιβρότης, περὶ δ΄ ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων· ὃν δ΄ ἄν ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ εὔπηκτος { A } 1 4451 HOM 2 661 διοτρεφέων αἰζηῶν. Τληπόλεμος δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ΄ ἐνὶ μεγάρω ἐυπήκτω, αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος· εὐπλεκής { Α } 1 3108 HOM 2 449 άθανάτην τε, τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται, πάντες ἐυπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος∙ σὺν τῆ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἁχαιῶν ὀτρύνουσ΄ εὑρίσκω { V } 6 894 HOM 3 125 Έλικάων, Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρών εἶδος ἀρίστην. Τὴν δ΄ εὖρ΄ ἐν μεγάρω· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ΄ ἐνέπασσεν ἀέθλους 2368 HOM 2 343 ἦς ἐπέπιθμεν· αὕτως γάρ ῥ΄ ἐπέεσσ΄ ἐριδαίνομεν οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες. Ἀτρεΐδη, σὺ δέ θ΄ ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα 3664 HOM 1 498 κῦμα θαλάσσης, ἠερίη δ΄ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε∙ εὖρεν δ΄ εὐ[ρ]ύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων ἀκροτάτη κορυφῆ πολυδειράδος

1177 HOM 2 169 καρήνων ἀίξασα· [one verse is missing in the manuscript] εὖρεν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον ἑσταότ΄ οὐδ΄ ὅ γε νηὸς ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, 2422 HOM 1 329 ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἁχιλεύς· τὼ μὲν 170 HOM 3 24 μακρὰ βιβώντα. ὥς τε λέων ἐχάρη μενάλω ἐπὶ σώματι κύρσας ἑυρών ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄνριον αἶνα πεινάων· μάλα νάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν Εὖρος (ἄνεμος) { N+Prop } 1 1022 HOM 2 145 δ΄ ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἱκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ἄρορ΄ ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ εὐρυάγυια {Α} 5 6823 HOM 2 329 τοσαῦτ΄ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι, τῷ δεκάτω δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Κεῖνός θ΄ ὢς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται· ἀλλ΄ ἄγε, μίμνετε πάντες, 213 HOM 2 29 κάρη κομόωντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν. Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται 481 HOM 2 66 καρηκομόωντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν νάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάνυιαν Τρώων· οὐ νὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· 90 HOM 2 12 έ κέλευε κάρη κομόωντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν νάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάνυιαν. Τρώων· οὐ νὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Ὠς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς 994 HOM 2 141 Εὐρύαλος { N+Ant } 1 3817 HOM 2 565 καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἰός· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φώς, Μηκιστέος υἰὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος· συμπάντων δ΄ Εὐρυβάτης { N+Ant } 2 2360 HOM 1 320 έριδος, τὴν πρώτον ἐπ΄ ἠπείλησ΄ Ἁχιλῆι, ἀλλ΄ ὄ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε· «Ἔρχεσθον κλισίην 1285 HOM 2 184 βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὅς οἱ ὀπήδει· αὐτὸς δ΄ Ἀτρεΐδεω Ἁγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν δέξατό οἱ εὐρυκρείων { A } 4 1275 HOM 3 178 Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς· οὖτός τ΄ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων, ἀμφότερον βασιλεύς τ΄ ἀγαθὸς κρατερός τ΄ αἰχμητής· δαὴρ αὖτ΄ ἐμὸς 741 HOM 1 102 "Ητοι ὅ γ΄ ὢς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντ΄ ὄσσε δέ οί 3028 HOM 1 411 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων ἣν ἄτην, ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα 2622 HOM 1 355 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ΄ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ γάρ μ΄ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρρας.» Ὠς φᾶτο εὐρύοπα {Α} 1 3666 HOM 1 498 θαλάσσης, ἠερίη δ΄ ἀνέβη μέναν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε∙ εὖρεν δ΄ εὐΙρΙύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων ἀκροτάτη κορυφῆ πολυδειράδος Οὐλύμποιο∙ καί ῥα Εὐρύπυλος { N+Ant } 2 4562 HOM 2 677 λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἅντιφος ἡγησάσθην 4958 HOM 2 736 Ύπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ΄ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός∙ τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Οἵ δ΄ εὐρύς { **A** } 12 οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ὲς πατρίδα γαῖαν Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ΄ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Ἀργείην Ἐλένην, ἦς 1118 HOM 2 159 1498 HOM 3 210 ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὑρέας ὤμους, ἄμφω δ΄ ἑζομένων γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνήρ, ἠύς τε μέγας τε, ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ΄ εὐρέας ὤμους;» Τόν δ΄ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν⋅ «Οὖτος δ΄ Αἴας ἐστὶ 1624 HOM 3 227 3884 HOM 2 575 εΪχον ἦδ΄ Αἴγιον ἀμφενέμοντο Αἰγιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην εὐρεῖαν, τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων Ἀτρεΐδης· ἄμα τῶ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ 5716 HOM 2 849 ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ΄ Ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος, Ἀξίου οὖ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. Παφλαγόνων δ΄ ἡγεῖτο Πυλαιμένεος ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπρεπίας ἑκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐγὼ πρῶτος 2832 HOM 1 384

άγειρόντων κατὰ νῆας, ἡμεῖς δ΄ ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν ἴομεν ὄφρά κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἅρηα.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησεν ἄναξ

3052 HOM 2 439

```
3560 HOM 1 484
3514 HOM 1 478
2563 HOM 3 364
1687 HOM 1 229
1383 HOM 3 194
Εὔρυτος { N+Ant } 3
4193 HOM 2 621
4024 HOM 2 596
4921 HOM 2 730
ἐΰς {A} 5
2898 HOM 1 393
5517 HOM 2 819
4399 HOM 2 653
1616 HOM 3 226
1192 HOM 3 167
εὔσελμος {Α} 3
1188 HOM 2 170
2475 HOM 2 358
4129 HOM 2 613
εὖτε {I+Conj} 5
1785 HOM 1 242
1598 HOM 2 228
245 HOM 2 34
73 HOM 3 10
23 HOM 3 3
εὐτείχεος { Α } 3
802 HOM 2 113
2033 HOM 2 288
937 HOM 1 129
εὔτυκτος {Α} 1
2373 HOM 3 336
Εὔφημος { N+Ant } 1
5696 HOM 2 846
```

εὔφρων { A } 1

κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἅχαιῶν, νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ΄ ἠπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς, καὶ τότ΄ ἔπειτ΄ ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἅχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἵκμενον οὖρον ἵει ἐκάεργος Ἅπόλλων· οἵ δ΄ ἱστὸν στήσαντ΄ ἀνά θ΄ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός· Ἅτρεῖδης δ΄ ῷμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὑν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ἢ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Ἅλέξανδρον θυμῷ· τόδὲ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἢ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὑν Ἅχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αίρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπῃ· δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ τέκος, ὅστις ὅδ΄ ἐστίν· μείων μὲν κεφαλῇ Ἅγαμέμνονος Ἅτρεῖδαο, εὐρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι· τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, ἄρ΄ Ἅμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάθην υἷες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, Ἅκτορίωνε· τῶν δ΄ Ἅμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε

ἄρ΄ Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάθην υἶες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε· τῶν δ΄ Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς, Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ΄ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος· στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἄν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οἴ τ΄ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, τῶν αὖθ΄ ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες ἰητῆρ΄ ἀγαθὼ Ποδαλείριος ἡδὲ

μοι δόσαν υἷες Άχαιῶν. Άλλὰ σύ, εἰ δύνασαί, γε περίσχεο παιδὸς ἑῆος· ἐλθοῦσ΄ Ὀλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργῳ. λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς πάις Ἁγχίσαο, Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ Ἅγχίση τέκε δῖ Ἅφροδίτη Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Τληπόλεμος δ΄ Ἡρακλεΐδης ἡὑς τε μέγας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων, οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὄδ΄ ἄλλος Ἁχαιὸς ἀνήρ, ἡὑς τε μέγας τε, ἔξοχος Ἁργείων κεφαλὴν ἠδ΄ εὐρέας ὤμους;» Τόν δ΄ Ἑλένη τανύπεπλος καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, ὅς τις ὅδ΄ ἐστὶν Ἁχαιὸς ἀνὴρ ἡὑς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐγὼν οὔ πω ἴδον

εὖρεν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον ἑσταότ΄· οὐδ΄ ὅ γε νηὸς ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανεν· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη τε· εἰ δὲ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκονδε νέεσθαι, ἀπτέσθω ἦς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης, ὄφρα πρόσθ΄ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. Ἁλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ πολεμίζειν· αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἅγαμέμνων νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον ងτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει. Οἵ δ΄

σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν, εὖτ΄ ἄν πολλοὶ ὑφ΄ Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο θνήσκοντες πίπτωσι σὺ δ΄ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίης ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἁχαιοὶ πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον ἔλωμεν· ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ΄ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.» Ὠς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ σιγῆ μένεα πνείοντες Ἁχαιοὶ ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν. Εὖτ΄ ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἡγεμόνεσσιν ἔκαστοι, Τρῶες μὲν κλαγγῆ τ΄ ἐνοπῆ τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὡς ἡΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἵ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον

σχέτλιος, ὂς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο καὶ με κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἐνθάδ΄ ἔτι στείχοντες ἀπ΄ Ἄργεος ἱπποβότοιο, Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν, αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· «Μὴ δ΄ οὕτως

αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν· εἵλετο δ΄ ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ

καὶ Πείροος ἥρως ὄσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει. Εὔφημος δ΄ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο. Αὐτὰρ

```
1755 HOM 3 246
εὔχομαι { V } 17
3337 HOM 1 453
2805 HOM 1 381
2926 HOM 2 421
3371 HOM 1 458
3037 HOM 3 430
598 HOM 2 82
661 HOM 191
1950 HOM 3 275
3315 HOM 1 450
2922 HOM 1 397
630 HOM 187
2789 HOM 2 401
2854 HOM 2 411
4028 HOM 2 597
3362 HOM 1 457
300 HOM 1 43
2093 HOM 3 296
εὐχωλή { N+Com } 4
1123 HOM 2 160
1223 HOM 2 176
463 HOM 1 65
675 HOM 1 93
εὐώδης { A } 1
2693 HOM 3 382
ἔφαλος {Α} 2
3642 HOM 2 538
3946 HOM 2 584
ἐφάπτω { V } 3
232 HOM 2 32
500 HOM 2 69
109 HOM 2 15
ἐφέπω { V } 1
```

τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις· ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ΄ ἴψαο λαὸν Ἁχαιῶν· ἠδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον μῦθον ἔτελλε· χωόμενος δ΄ ὁ γέρων πάλιν ὤχετο· τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ άλλ΄ ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ΄ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὕξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς ʹΏς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὕξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ δαμεὶς κρατερῶ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν γ΄ εὕχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σῆ τε βίη καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ὃς μέγ΄ ἄριστος Ἁχαιῶν εὕχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν.» Ὠς ἄρα φωνήσας βουλῆς οὐδ΄ ἢν Ἁγαμέμνονα εἴπης, ὂς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῶ εὕχεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὕδα μάντις ἀμύμων «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς Τρώων καὶ Άχαῖων νεῖμαν ἀρίστοις· τοῖσιν δ΄ Άτρεἵδης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, Ἡέλιός θ΄, ὂς πάντ΄ δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσι δὲ Χρύσης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω. Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης, ὅτ΄ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι, ὁππότε ὄ τι οἶσθα· οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὧ τε σύ, Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο. Ἄλλος δ΄ ἄλλω ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος· αὐτὰρ ὃ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν έπονεῖτο· βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσιν δ΄ εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἁγαμέμνων· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἀοιδῆς, Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ΄ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος⋅ στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο⋅ αί δὲ έέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ, χαλκός. Οἶνον δ΄ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν ἔκχεον, ἠδ΄ εὕχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε. γαῖαν Άργεῖοι φεὑξονται ἐπ΄ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Ἀργεῖην Ἐλένην, ἦς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίη

Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά. ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῶ ἐν αἰνείω· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ

γαῖαν Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ΄ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν Ἀργείην Ἐλένην, ἦς εἴνεκα πολλοὶ Ἁχαιῶν ἐν Τροίῃ πατρίδα γαῖαν φεύξεσθ΄ ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε Ἀργείην Ἑλένην, ἦς εἴνεκα πολλοὶ Ἁχαιῶν ἐν Τροίῃ ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ ἑκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὕδα μάντις ἀμύμων «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄ ἑκατόμβης, ἀλλ΄ ἕνεκ΄ ἀρητῆρος, ὂν ἠτίμησ΄ Ἁγαμέμνων οὐδ΄

μάλ΄ ὤς τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμω εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε· τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργω ἐφ΄ ὑψηλῷ, περὶ δὲ

Χαλκίδα τ΄ Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ΄ Ἰστίαιαν Κήρινθόν τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ΄ οἳ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ΄ τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς, οἵ τ΄ ἄρ Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ΄ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν

ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ΄ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν·" ὡς ὁ μὲν εἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται.» Ὠς φάτο, βῆ δ΄ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ

2483 HOM 2 359 έυσσέλμοιο μελαίνης, ὄφρα πρόσθ΄ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. Άλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω· οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν ἐφέστιος {Α} 1 885 HOM 2 125 τε ὅρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω, Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, ἡμεῖς δ΄ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἁχαιοί, Τρώων δ΄ ἄνδρα ἕκαστον ἐφετμή { N+Com } 1 3648 HOM 1 495 ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες πάντες ἄμα. Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ ἥ ν΄ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, ἠερίη δ΄ ἀνέβη μέναν οὐρανὸν ἐφευρίσκω { 🗸 } 1 1394 HOM 2 198 φιλεῖ δέ έ μητίετα Ζεύς.» "Ον δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκήπτοω ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθω· «Δαιμόνι΄ ἀτοέμας ἦσο καὶ ἄλλων ἐφίημι { **V** } 4 4189 HOM 1 567 ὄσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπω ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἡρη, καί ῥ΄ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα 3282 HOM 1 445 ὄφρ΄ ίλασόμεσθα ἄνακτα, ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε΄ ἐφῆκεν.» Ἅς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἐδέξατο χαίρων παΐδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῶ κλειτὴν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «ŤΗ δὴ λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἡρη, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἤδε καὶ αὕτως μ΄ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι 3819 HOM 1 518 359 HOM 1 51 ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, αὐτὰρ ἔπειτ΄ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλ΄ αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤχετο κῆλα ἐφοράω { V } 1 1963 HOM 3 277 «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, Ἡέλιός θ´, ὂς πάντ´ ἐφορᾶς καὶ πάντ´ ἐπακούεις· καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, και οἱ ὑπένερθε καμόντας ἀνθρώπους ἐφορμάω { V } 1 πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἁχαιῶν· ὥς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, ὅς 1175 HOM 3 165 Ἐφύρα { N+Top } 1 4435 HOM 2 659 ήγεμόνευεν, ὂν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληείη, τὴν ἄγετ΄ ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. Τληπόλεμος δ΄ έχεπευκής { Α } 1 358 HOM 1 51 μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, αὐτὰρ ἔπειτ΄ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλ΄ αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤχετο έχθοδοπέω { **V** } 1 3818 HOM 1 518 οχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «Ĥ δὴ λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἡρη, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἥδε καὶ αὕτως μ΄ αἰεὶ ἐν ἔχθος { N+Com } 1 2938 HOM 3 416 ώς νῦν ἔκπαγλ΄ ἐφίλησα, μέσσω δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά, Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.» Ὠς ἐφατ΄, ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη έχθρός { A } 2 αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ΄ ἐπενήνοθε λάχνη. Ἔχθιστος δ΄ Ἁχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἠδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ Ἁγαμέμνονι δίω ὀξέα 1540 HOM 2 220 παρ΄ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εἰ 1282 HOM 1 176 Έχῖναι { N+Top } 1 4215 HOM 2 625 θεοειδής, υίὸς Ἀγασθένεος Αὐγηιάδαο ἄνακτος. Οἳ δ΄ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ΄ ἱεράων νήσων, αἳ ναίουσι πέρην άλὸς Ἡλιδος ἄντα, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε Μέγης ἔχω { **V** } 77 884 HOM 3 123 ήλθεν εἰδομένη γαλόω, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν δ΄ Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων, Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην. Τὴν δ΄ εὖρ΄ ἐν μεγάρω· ἡ 4356 HOM 2 646 έποντο. Κρητών δ΄ Ίδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε οἳ Κνωσσόν τ΄ εἶχον. Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν, Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον Φαιστόν τε Ῥύτιόν

Βουσειάς τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐνειὰς ἐρατεινάς, οἵ τ΄ ἄρ Ἁμύκλας εἶχον Ἔλος τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οἵ τε Λάαν εἶχον ἀδ΄ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς, Ὀρνειάς τ΄ τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, δῆμον Ἐρεχθῆος μεναλήτορος, ὄν ποτ΄ Ἀθήνη θρέψε Διὸς οἵ θ΄ Ύπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν Πελλήνην τ΄ εἶχον ἠδ΄ Αἴγιον ἀμφενέμοντο Αἰγιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην εὐρεῖαν, τῶν έκατὸν οἵ τ΄ ἄρ Ἀμύκλας εἶχον Ἑλος τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ΄ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, ἑξήκοντα ὧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ΄ Ἀδρηστός τε καὶ 'Ρίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην, καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν Στύμφηλόν τ΄ εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο, τῶν ἦρχ΄ Ἀγκαίοιο Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦνε Κεφαλλῆνας μεναθύμους, οἵ ῥ΄ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον καὶ Κροκύλει΄ ἐνέμοντο καὶ Αἰνίλιπα τρηχεῖαν, οἵ τε Ζάκυνθον Ένίσπην, καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν Στύμφηλόν τ΄ εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο, τῶν ἦρχ΄ Ἀγκαίοιο πάις κρείων Ἁγαπήνωρ, ἑξήκοντα νεῶν· ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ ήρωεσσιν, οὕνεκ΄ ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. Οἳ δ΄ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν, Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην νῆας Jone verse is missing in the manuscript] Οἴ δ΄ Ἄρνός τ΄ εἶχον. Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν. Έρμιόνην τ΄ Ἀσίνην τε. βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας. Τροίζῆν Όιλῆος νόθος υίός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πτολιπόρθω. Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οἵ τ΄ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, τῶν "Άργος ἔναιον, οἵ τ΄ Άλον οἵ τ΄ Άλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἠδ΄ Ἑλλάδα καλλιγύναικα, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ ελληνες καὶ Ἀχαιοί, τῶν ἄνακτος· τῆς ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων, τάχα δ΄ ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν. Οἵ δ΄ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα Δήμετρος τέμενος, ἴΙτωνά τε μητέρα μήλων, ἀγχίαλόν τόδε μέγ΄ ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν, ὂς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ΄ ἀγοράων· οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις στεῦται νάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος Έκτωρ.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ΄ ἐνένοντο ἐσσυμένως Ἐκτωρ δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· «Κέκλυτέ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἣν ἔχ΄ Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄, αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῆ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ρα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ εὖδον παννύχιοι, Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε ∨ήδυμος ὕπνος∙ ἀλλ΄ ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἁχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ "Ηρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ΄ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.» Ώς ἄρα φωνήσας "Ηρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν  ἔχε  φρεσίν·" ὣς ὁ μὲν εἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. Ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ οὐκί· ὂς καὶ νῦν Ἀχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἠτίμησεν· έλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Ἁχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἂν ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. Ἁλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὁ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ ἦ γάρ μ΄ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρρας.» Ὠς φᾶτο δακρυχέων, τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν περ νάρ τε χόλον νε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψ[n] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» Τὸν δ΄ άγλά΄ ἄποινα οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ ῥὰ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα. Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἕθεν ἐστι χερείων, Οὐκ ἄν δὴ μείνειας Ἀρηίφιλον Μενέλαον; Γνοίης χ΄ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ΄ ἔχεν εἰσορόωντας Τρῶας θ΄ ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς· καί ῥ΄ ἐγγὺς στήτην διὰ τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε ζωὸς ἐών· τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα· τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής· σκῆπτρον δ΄ οὔτ΄ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ἀλλ΄ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὕτως ἀλλ΄ ὅτε δὴ Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ἥψατο γούνων, ὡς ἔχετ΄ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ΄ ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν⋅ εἰ δέ κ΄ Ἀλέξανδρον νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. Ἡ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εἰ μὲν ἐχούσας, Τροίζῆν΄ Ἡιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οἵ τ΄ ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἁχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης καὶ ίππότα Νέστωρ· τῷ δ΄ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἳ δ΄ ἔχον Ϫρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν΄ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί, οἳ νέες ἐστιχόωντο. Οἴ δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον ﹐Άστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ΄ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός· τῷ δ΄

οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ΄ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἠδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος· τῶ δ΄ ἄμα νῆες καὶ Κροκύλει´ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν, οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ´ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο, οἵ τ´ ἤπειρον ἔχον ἠδ´ ἀντιπέραι´ ἐνέμοντο· τῶν μὲν Κήρινθόν τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οἵ τε Κάρυστον ἔχον, ἠδ΄ οἳ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ΄ ἡνεμόνευ΄ Ἑλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος, Χαλκωδοντιάδης, υἱός· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ Ἅγρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο, Ὅρθην Ἡλώνην τε πόλιν τ΄ Ὀλοοσσόνα λευκήν, τῶν αὖθ΄ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην, τῶν αὖθ΄ Ύρτακίδης ἦρχ΄ Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν, Ἅσιος Ύρτακίδης ὂν ἀρίστη. Οἵ δ΄ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν, τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς ἑπτὰ νεῶν∙ ἐρέται δ΄ ἐν κῆρ ἐξ Ἐνετῶν, ὄθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων, οἳ ῥὰ Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ΄ ἔναιον Κρῶμνάν τ΄ Οι δ΄ ἄρ Ἀδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ΄ Ἄδρηστός τε καὶ Ἅμφιος λινοθώρηξ υἶε δύω Μέροπος νῆες ἔποντο Λοκρῶν οι ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οι δ΄ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες, Χαλκίδα τ΄ Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ΄ Ἱστίαιαν Κήρινθόν τ θ΄ ἱερὸν Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος, οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν⋅ τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, πτολιπόρθω. Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οἵ τ΄ ἔχον. Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, τῶν αὖθ΄ ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες ἰητῆρ΄ ήδὲ Μαχάων τοῖς δὲ τριάκοντα νλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἵ δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ οἵ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο· οἱ μὲν Φωκήων ἦρχον, υίέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο, οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, οἵ τ΄ Ἀνεμώρειαν νεναῶτας. Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων, οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ΄ ὄρος ἀκριτόφυλλον Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ κάρηνα· τῶν μὲν οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον· τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ έλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων∙ οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας ήρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ έλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων∙ οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται∙ ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας ήρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ έλοι πόλιν εὑρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας ήρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ΄ οἴκαδ΄ ἰκέσθαι· παῖδα δ΄ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ΄ βασιλῆες θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη αἰγίδ΄ ἔχουσ΄ ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε, τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται, πάντες καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν, Έρμιόνην τ΄ Άσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, Τροίζῆν΄ Ἡιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οἵ τ΄ ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι ἔπι πολλ΄ ἐμόνησα. δόσαν δέ μοι υἶες Ἀχαιῶν. Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω νέρας. ὁππότ΄ Ἀχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ΄ εὐναιόμενον πτολίεθρον· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ΄ ἄχε΄ ἄκριτα θυμώ.» Τήνδε χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε ὄσσοι ἄμ΄ Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· τῶ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις· οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ, τόξ΄ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην ἔκλαγξαν δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ ἐπ΄ ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος· δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες. Ἀτρεΐδη, σὺ δέ θ΄ ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν ἄρχευ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἕνα Άχαιῶν λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς, λυσσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς, ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ πολΰ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὃ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ πάλλων Ἀργείων προσέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο· «Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ΄ ἔχων, κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα λαῷ θωρηχθῆναι οὔτε λόχον δ΄ ἰέναι σὺν φάσαν ή πληθύς· ἀνὰ δ΄ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, ὡς ἄμα θ΄ οἱ πρῶτοί Νάστης Άμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἴεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄

```
721 HOM 2 101
                                       παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν ήθραιστος κάμε τεύχων· ήθραιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς
                                    θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἡ καὶ ἐπ΄ ἀργυρέη κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἄψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα ξίφος, οὐδ΄ ἀπίθησε μύθω Ἀθηναίης· ἤδ΄
1617 HOM 1 219
701 HOM 2 98
                                        δ΄ ἦν· ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς σχοίατ΄, ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλήων, Σπουδῆ δ΄ ἔζετο, λαὸς ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας
ἕως (μέχρι) { I+Conj } 2
2058 HOM 3 291
                                           αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἴνεκα ποινῆς αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» Ἡ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῶ· καὶ τοὺς μὲν
                                         ὄ δ΄ Άτρεϊδην ἐναρίζοι, ἡὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. Ἔως ὂ ταῦθ΄ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἔλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ΄
1412 HOM 1 193
ζάθεος { A } 4
                                         άλσος, οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν Νῖσάν τε ζαθέην  Άνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν· τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστη κοῦροι
3446 HOM 2 508
3519 HOM 2 520
                                                οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, οἵ τ΄ Άνεμώρειαν καὶ Ύάμπολιν ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἄρα πὰρ
3326 HOM 1 452
                                            «Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις· ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο. τίμησας μὲν
                                     Λητώ· «Κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εὶ δή ποτέ τοι
263 HOM 1 38
ζάκοτος { Α } 1
                                          ένώμα, ἀλλ΄ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς· φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὕτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα
1564 HOM 3 220
Ζάκυνθος { N+Top } 1
4272 HOM 2 634
                                       εἰνοσίφυλλον καὶ Κροκύλει΄ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν, οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ΄ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἠδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο· τῶν
ζάω { V } 1
637 HOM 188
                                      Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζώντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει συμπάντων
ζείδωρος { Α } 1
3707 HOM 2 548
                                   Έρεχθῆος μεγαλήτορος, ὄν ποτ΄ Ἀθήνη θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Ἀθήνησ΄ εἶσεν, ἑῶ ἐν πίονι νηῶ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς
Ζέλεια { N+Top } 1
5551 HOM 2 824
                                             uἷε, Ἀρχέλοχός τ΄ Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, τῶν
ζεύγνυμι { V } 1
1840 HOM 3 260
                                            "Ως φάτο, ῥίγησεν δ΄ ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ΄ ἑταίρους ἵππους ζευγνύμεναι∙ τοί δ΄ ὀτραλέως ἐπίθοντο∙ ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω∙
Ζεύς { N+Ant } 79
18 HOM 2 2
                                        "Άλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ εὖδον παννύχιοι, Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος· ἀλλ΄ ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ
3692 HOM 1 502
                                         δεξιτερῆ δ΄ ἄρ΄ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε
                                        άργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ άλίοιο γέροντος· αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηῦδα· «Τίς δ΄ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλάς; αἰεί τοι φίλον
3973 HOM 1 539
                                    Άλλὰ σύ, εὶ δύνασαί, γε περίσχεο παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ΄ Ὅλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω. Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ
2901 HOM 1 394
749 HOM 3 104
                                    Οἴσετε δ΄ ἄρν΄, ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν, Γῆ τε καὶ Ἡελίω· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὅρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες
730 HOM 2 102
                                    σκήπτρον ἔχων τὸ μὲν ήμαιστος κάμε τεύχων ήμαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δ]ῶκε διακτόρω Ἀργεϊφόντη. Έρμείας δὲ ἄναξ δῶκε
821 HOM 2 116
                                    κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν· οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι, ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἡδ´ ἔτι καὶ λύσει·
2829 HOM 2 407
                                        αὐτὰρ ἔπειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υίόν, ἔκτον δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν
                                          [one verse is missing in the manuscript] εὖρεν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον ἑσταότ΄ οὐδ΄ ὅ γε νηὸς ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην
1180 HOM 2 169
```

οἵ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἠδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος· τῶ δ΄ ἄμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρηοι. Αἰτωλῶν δ΄ ἡνεῖτο Θόας δ΄ έγὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ νοεούση πατρὶ φίλω ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ό δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· «Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ΄ ἔορνε, δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ΄ ὑπὸ δ΄ ίέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀναμέμνων, ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνω. Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι, Ἡύτε βοῦς ἀνέληφι μέν΄ ἔξοχος τῶ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν μενάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνω εἶμ΄ αὐτὴ πρὸς κλυμπον ἀναννίφον, αἴ κε πίθηται. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ ὄ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἁχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ «Θαρσήσας μάλα εὶπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὧ τε σύ, Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος ἄντα, τῶν αὖθ΄ ἡνεμόνεμε Μένης ἀτάλαντος Ἄρηι Φυλεΐδης, ὂν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς, ὄς ποτε Δουλίχιον δ΄ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς· τῶ δ΄ ἄμα Οἵ δ΄ ἄρ ἴσαν ώσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὡς τερπικεραύνῳ χωομένῳ, ὅτε τ΄ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσσῃ εἰν Ἁρίμοις, ὅθι φασὶ αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ´· οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ´ Ἀγαμέμνων, ὃς σφῶι ίλαδὸν είς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει ὀτρύνουσ΄ ἱέναι Διὸς ἄγγελος· οἵ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἰζόντων, νὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰνιόχοιο· αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἄνυσις δ´ οὐκ´ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν Ἄργος δ´ ἱέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο θυγατέρες, μνησαίαθ΄ ὅσοι ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον∙ ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε ἀντί΄ Άλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· ἔνθα κάθιζ΄ Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ΄ ἠνίπαπε μύθω· «Ἡλυθες ἐκ πολέμου· ὡς πεδίοιο. Τρωσὶν δ΄ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἱρις πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίη ἀλεγεινῆ· οἴ δ΄ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρησι πάντες νὰρ ἄπαντας Ἡρη λισσομένη. Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ΄ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.» Ὠς γὰρ ἄπαντας Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν·" ὡς ὁ μὲν εἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ήρώων, αὐτούς δ΄ έλλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι, Διός δ΄ ἐτελείωτο βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε Ἁτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε ῶ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄννελός εἰμι, ὂς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μένα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε υἷες Άχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος· ἦ ποτ΄ Ἁχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἶας Ἁχαιῶν πόντου Ίκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαῖξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ΄ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.» Ὠς ἐφατ´, ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα, βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ σιγῆ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἦρχε οἰῶν μένα πῶυ διέρχεται ἀρνεννάων.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη. Διὸς ἐκνεναυῖα· «Οὖτος δ΄ αὖ Λαερτίδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς, ὃς τράφη ἐν δήμω Ἰθάκης υἷας Άχαιῶν· θυμὸς δὲ μένας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ΄ ἐκ. Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.» Ὅν δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς έλθοῦσ΄ Ὀλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω. Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης, ὅτ΄ ἔφησθα ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ· ὤχθησαν δ´ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· τοῖσιν δ´ ήμαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ´ ἀγορεύειν, μητρὶ φίλη ἐπίηρα Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυνάτηρ Ἀφροδίτη, ἥ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο πτολίεθρον, δήμον Ἐρεχθήος μεγαλήτορος, ὄν ποτ´ Ἀθήνη θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ´ ἐν Ἀθήνησ´ εἶσεν, ἑῷ ἐν πίονι νηῷ· ἔνθα δέ Ίλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραί τ΄ μύθω Άθηναίης· ἥδ΄ Οὔλυμπόνδε βεβήκει δώματ΄ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. Πηλεΐδης δ΄ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὄρκια δηλήσηται· αἰεί δ΄ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, οἶς δ΄ ὁ γέρων μετέησιν, ἄλγεα πάσχων∙ τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ΄ ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὄς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει, καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. δωδεκάτη δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν γουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι ὁίω.» Ὠς ἄρα φωνήσασ

1104 HOM 2 157 εἰ μὴ Ἀθηναίην ήθρη πρὸς μῦθον ἔειπεν· «"Ω πόποι αἰνιόχοιο. Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα ναῖαν Ἀρνεῖοι φεύξονται ἐπ΄ εὐρέα 1485 HOM 1 202 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσῆυδα· «Τίπτ΄ αὖτ΄ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας. Ἡ ἵνα ὕβριν ἴδη Ἁγαμέμνονος Ἁτρεΐδαο; ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ 138 HOM 1 21 παΐδα δ΄ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ΄ ἄποινα δέχεσθαι. Άζόμενοι Διὸς μἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.» ενθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί, αἰδεῖσθαί θ΄ 55 HOM 1 9 Αχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὧρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὔνεκα 2468 HOM 3 351 δεύτερος ὤρνυτο χαλκῶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· «Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ΄ ἔορνε, δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ΄ ὑπὸ χερσὶ θεοῖς αἰειγενέτησιν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν, 2104 HOM 3 298 2858 HOM 2 412 ἀνέλοντο· τοῖσιν δ´ εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν 3695 HOM 1 503 ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔρνω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· νεῖμαν ἀρίστοις· τοῖσιν δ΄ Ἀτρεΐδης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, Ἡέλιός θ΄, ὂς πάντ΄ ἐφορᾶς καὶ πάντ΄ ἐπακούεις· 1953 HOM 3 276 θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον, ὦδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε˙ «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, όππότερος τάδε ἔρνα μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν, 2260 HOM 3 320 2564 HOM 3 365 ἔκπεσε χειρός· Ἀτρεΐδης δ΄ ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ἦ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος· 2573 HOM 2 371 Άναμέμνων· «ἢΗ μὰν αὖτ΄ ἀνορῆ νικᾶς, νέρον, υἶας Ἀχαιῶν· αἴ νάρ. Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν· τῶ κε 3740 HOM 1 508 ἔχει νέρας αὐτὸς ἀπούρας. Ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον. ὉΙλύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἂν Ἀχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ 2604 HOM 2 375 ήμετέρησιν άλοῦσά τε περθομένη τε· ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε΄ ἔδωκεν, ὅς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼν Ἁχιλεύς τε όφέλωσίν τε ἑ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ἤψατο γούνων, ὡς ἔχετ΄ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο 3765 HOM 1 511 3118 HOM 1 423 ωκυπόροισι μήνι΄ Άχαιοῖσιν, πολέμου δ΄ ἀποπαύεο πάμπαν· Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ΄ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες 3641 HOM 1 495 ηως, καὶ τότε δὴ πρὸς "Ολυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες πάντες ἄμα. Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ. ἀλλ΄ ἥ ν΄ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης. 4130 HOM 1 560 ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν.» Τήν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ 3925 HOM 1 533 ή μὲν ἔπειτα εἰς ἄλα ἇλτο βαθεῖαν ἀπ΄ αἰγλήεντος Ὀλύμπου, Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ 4474 HOM 1 609 δώμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις ήθαιστος ποίησ΄ ἰδυίησι πραπίδεσσιν. Ζεὺς δὲ πρὸς ὂν λέχος ἤι΄ Ὀλύμπιος ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος 735 HOM 2 103 κάμε τεύχων "Ήφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δΙῶκε διακτόρω Ἀρνεϊφόντη· Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππω, αὐτὰρ ὃ αὖτε 933 HOM 1 128 θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν, αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων 1281 HOM 1 175 μένειν· παρ΄ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι 3811 HOM 1 517 άτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «ᢥΗ δὴ λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἡρη, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθησιν ὀνειδείοις 3326 HOM 2 482 δ νάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀνρομένησι· τοῖον ἄρ΄ Ἀτρεΐδην θῆκεν. Ζεὺς, ἤματι κείνω ἐκπρεπέ΄ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν. Ἔσπετε νῦν μοι. Μοῦσαι 2052 HOM 1 279 έπεὶ οὔ ποθ΄ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε νείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερὸς ἐστιν. 785 HOM 2 111 Άργείοισι μετήυδα· «Ὠ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Άρηος, Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη, σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ έν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλω Μενελάω. Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον 2172 HOM 3 308 283 HOM 2 38 ὄ γ΄ αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνω νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ 1384 HOM 2 197 έστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ΄ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.» "Ον δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρω ἐλάσασκεν 6788 HOM 2 324 καρηκομόωντες Άχαιοί; ἡμῖν μὲν τόδ΄ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὄου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο 4993 HOM 2 741 μενεπτόλεμος Πολυποίτης υίὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς· τόν ῥ΄ ὑπὸ Πειριθόω τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας. 2610 HOM 1 354 μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης νῦν δ΄ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ γάρ μ΄ Ἁτρεΐδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων 360 HOM 2 49 χαλκοχιτώνων. Ήὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν· αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λινυφθόννοισι κέλευσε

Ζέφυρος (ἄνεμος) { N+Prop } 1

1036 HOM 2 147

Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαῖξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ΄ ἡμύει ἀσταχύεσσιν, ὡς τῶν πᾶσ΄ ἀγορὴ

```
ζώνη { N+Com } 1
                                      Άγαμέμνων, ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνω, Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. Ἡύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ΄ ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταῦρος· ὁ γάρ
3304 HOM 2 479
ζωός { A } 1
4705 HOM 2 699
                                         ίδὲ Πτελεὸν λεχεποίην, τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε ζωὸς ἐών⋅ τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα⋅ τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκη
n { I+Part } 23
                                         ἀντίον εἴπη· δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις· ἦ γὰρ ἄν, Ἁτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο. Ἁλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ
1702 HOM 1 232
1701 HOM 2 242
                                    αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ´ οὐκ Ἀχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἄν Ἀτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.» Ὠς φάτο νεικείων Ἁγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
2148 HOM 1 293
                                    ονείδεα μυθήσασθαι;» Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἡ γάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης
2618 HOM 1 355
                                            έννυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ´ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ γάρ μ΄ Ἁτρεϊδης εὐρυκρείων Ἀναμέμνων ἀτίμησεν· ἐλὼν νὰρ ἔχει νέρας, αὐτὸς ἀπούρρας,»
2520 HOM 1 342
                                    εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο νένηται ἀεικέα λοινὸν ἀμιῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ νὰρ ὄ ν΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. ὅππως οἱ παρὰ
559 HOM 1 78
                                         καί μοι ὄμοσσον ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὂς μέγα πάντων Ἀργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Ἁχαιοί·
                                          θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «ᢥ δὴ λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἡρη, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν·
3812 HOM 1 518
4223 HOM 1 573
                                           ἦρχ΄ ἀγορεύειν, μητρὶ φίλη ἐπίηρα φέρων, λευκωλένω ήρη· «Ἡ δὴ λοίγια ἔργα τάδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν
                                      νέλασσαν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ πόποι. ἦ δὴ μυρί´ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔορνε Βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀναθὰς πόλεμόν τε κορύσσων· νῦν δὲ
1924 HOM 2 272
2324 HOM 2 337
                                       θείοιο· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε νηπιάχοις οἶς οὔ τι μέλει πολεμήια ἔργα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε
1452 HOM 3 204
                                     πυκνὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα· «Ὠ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἵνεκ΄
2563 HOM 2 370
                                       πολέμοιο.» Τόν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· «Ἡ μὰν αὖτ΄ ἀγορῆ νικᾶς, γέρον, υἶας Ἁχαιῶν· αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλον,
1871 HOM 1 254
                                     ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἁχαιίδα γαῖαν ἱκάνει· ἤ κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε
5370 HOM 2 798
                                       ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὅπωπα·
                                    αὐτόθ΄ ὀλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῶ, ὂς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν γ΄ εὔχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄
3032 HOM 3 430
551 HOM 1 77
                                            ἄνακτος· τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ή μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα
2049 HOM 2 291
                                       νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[ς] ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ γάρ τις θ´ [ἔ]να μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο
2818 HOM 3 400
                                     τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν; ἢ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς, εἴ τις τοι
1681 HOM 1 229
                                     σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν τέτληκας θυμῶ· τόδέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν δῶρ´ ἀπὸ αἰρεῖσθαι ὄς τις σέθεν ἀντίον εἴπη·
1769 HOM 1 240
                                        οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὂ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος· ἦ ποτ΄ Ἁχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἶας Ἁχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ
1307 HOM 3 183
                                     ήγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον, ἡ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν. Ἡδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα
2572 HOM 3 366
                                    εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ἦ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Ἁλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι
404 HOM 3 56
                                       τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μιγείης. Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ΄ ὅσσα ἔοργας.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν
η̈(καί) { I+Part } 55
                                     τε λέων ἐχάρη μεγάλω ἐπὶ σώματι κύρσας ἑυρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα πεινάων∙ μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἄν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες
174 HOM 3 24
1001 HOM 1 138
                                     άντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἑλών· ὅ δέ κεν κεχολώσεται ὅν κεν ἵκωμαι. Ἁλλ΄ ἤτοι
1054 HOM 1 145
                                       καλλιπάρηον βήσομεν· εἶς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς ἠὲ σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ´ ἀνδρῶν, ὄφρ´ ἤμιν
1622 HOM 2 231
                                     Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἁχαιῶν, ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι, ἥν τ´ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ
2883 HOM 3 409
                                         ὂΟλυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὅ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ γε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐγὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴn. κείνου
1095 HOM 1 151
                                        πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσσι πείθηται Ἀχαιῶν ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι; οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ´ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος,
```

νὰρ μαχέονται· ννώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις. ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίη πολέμοιο.» Τόν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» δόμεναι πάλιν, εἰ τό ν΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐνὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ νέρας αὐτίκ΄ ἑτοιμάσατ΄, ὄφρα μὴ οἶος Ἀρνείων ἀνέραστος ἔω. ἐπεὶ οὐρανὸν ἷκε. Τῶν δ΄ ὥς τ΄ ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά, χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίω ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα, ἔνθα καὶ ἔνθα μοι μία γείνατο μήτηρ. Ἡ οὐχ´ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρω μὲν ἕποντο νέεσσ´ ἐνὶ ποντοπόροισι, νῦν αὖτ´ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς ἠὲ σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ´ ἀνδρῶν, ὄφρ´ ἥμιν ἑκάεργον ἱλάσσεαι Άχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. Ἦ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ΄ τε ἷωι ἀνάσσεις. Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰνῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν βιβώντα, ὤς τε λέων ἐχάρη μεγάλω ἐπὶ σώματι κύρσας ἑυρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν σεύονται τὸν δ΄ οὔ ποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων, ὅτ΄ ἂν ἔνθ΄ ἢ ἔνθα γένωνται· ἀνστάντες δ΄ ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας, κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υίόν, ὂς ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄· περίσχεο παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ΄ "Όλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔρνω. Πολλάκι νὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μενάροισιν ἄκουσα ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υἱόν, ὂς ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄ ἀτάρ μιν άς τοι Άχαιοὶ πρωτίστω δίδομεν, εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον ἔλωμεν∙ ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐγὼ νόστόν τε φυλάσσοις∙ οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἠὲ κακῶς νοστήσομεν υἶες Ἀχαιῶν. Τῶ νῦν Ἀτρεΐδη Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι βήσομεν· εἶς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς ἠὲ σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ´ ἀνδρῶν, ὄφρ´ ἥμιν τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Άχαιούς· ἀλλ΄ ἄνε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ νάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο πτερόεντα προσῆυδα· «Τίπτ´ αὖτ´ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας. Ἦ ἵνα ὕβριν ἴδη Ἁγαμέμνονος Ἁτρεΐδαο; ἀλλ´ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ἦς δαμᾶ καὶ λοιμὸς Άχαιούς· ἀλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος καὶ μετέειπεν· «"Ω πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἱκάνει· ἤ κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κε[ν] κεχαροίατο θυμῷ, εἰ ἷκε. Τῶν δ΄ ὤς τ΄ ὀργίθων πετεηνῶν ἔθγεα πολλά. χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκγων δουλιχοδείρων. Ἀσίω ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα. ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς, εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων∙ οὕνεκα νῦν δὴ δῖον δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν αίεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὄ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὄ γε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐγὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος· δ΄ ἄχος γένετ΄, ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν. ἢ ὄ νε φάσνανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὅ δ΄ Ἁτρεΐδην ἐναρίζοι κερδαλεόφρον, πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσσι πείθηται Ἀχαιῶν ͺἢ ͺόδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι; οὐ νὰρ ἐνὼ Τρώων ἕνεκ´ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἑλών ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὅν κεν ἵκωμαι. Ἀλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι∙ καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων∙ ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Άχαιοί, πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, αὐτοκασιγνήτω τώ μοι μία γείνατο μήτηρ. Ἡ οὐχ΄ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρω μὲν ἕποντο νέεσσ΄ ὲνὶ ποντοπόροισι, ίπποβότοιο, ἴΙλιον ἐκπέρσαντ´ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἧ μὴν καὶ πόνο[ς] τόνδε δ΄ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίη γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί· ὂς καὶ νῦν Ἀχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα όπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἑλών· ὅ δέ κεν κεχολώσεται ὄν κεν ἵκωμαι. Ἁλλ΄ Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ΄ εἰδυίη πάντ΄ ἀγορεύω; ὠχόμεθ΄ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ οὔνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. Ἦ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας, μιχθεὶς δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἁχαιούς, οὕς κεν εὖ γνοίην καὶ τοὔνομα μυθησαίμην· δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορα θ΄ ἱππόδαμον «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ´ ἐγὼ οὐ λύσω·

3566 HOM 2 527

3361 HOM 2 487

ἡγεμών { N+Com } 6

λιλαίεαι ἡπεροπεύειν; ἦ πἢ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς, εἴ τις τοι κάκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων· οὕνεκα νῦν δὴ οῦ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὅπωπα· λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστυ. Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ΄ ἐπιτέλλομαι, κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οῦτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων· ἡ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἁχαιοί, φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλόν ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἁχαιῶν, ἡὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι, ἤν τ΄ αὐτός ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὺ μὲν ἔοικεν ἀρχόν Ὅλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διός ἡὲ καὶ ἔργῳ. Πολλάκι γὰρ σέο πατρός ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης, ὅτ΄ ἔφησθα καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἡὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὺς μὴ κῆρες ἔβαν Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἱ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἡὲ καὶ οὐκί· ὀς καὶ νῦν Ἁχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἡτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτός τε φυλάσσοις· οὐδὲ τὶ πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἡὲ κακῶς νοστήσομεν υἷες Ἁχαιῶν. Τῶ νῦν Ἁτρεῖδῃ Ἁγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ΄ ἡὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ηὐτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο· ἤδη γάρ ποτ΄ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἡὲ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οῖ γ΄ ἀθέριζον. Οὺ γὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αῖας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Όδυσσεὺς ἡὲ σύ, Πηλεῖδη, πάντων ἐκπαγλότατ΄ ἀνδρῶν, ὄφρ΄ ἤμιν ἐκάεργον ἰλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.» παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὅ δ΄ Ατρεῖδην ἐναρίζοι, ἡὲ χολον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. Ὅς ὁ τῆρ θασιν ὀρίνε καὶ ρ΄ ὡς αποροῦν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καὶ ρ΄ ὡς χοροῖο νεόν λήγοντα καθίζειν.» Ὠς φάτο, τἢ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καὶ ρ΄ ὡς

στυγερῷ κρινώμεθ΄ Ἄρηι· οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ΄ ἠβαιὸν εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν· ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἠβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα· εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄

ἐφθίαθ´, οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἠδ´ ἐγένοντο ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ πόποι, Ἦλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ´ ἄλγεα πάσχων Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἶες Ἁχαιῶν ἕλκεῖ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου· ἔνθ´ ὅ γε κεῖτ´

οἴ τε Κάρυστον ἔχον ἡδ΄ οἴ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ Ἑλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος, Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων τῷ δ΄ ἄμ΄ ἱλάονται κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε ὑιὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· τῷ δ΄ οἴ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ΄ ἀνὴρ κοσμῆσαι Ἐπίδαυρον, οἴ τ΄ ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἁχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἰός· τοῖοι δ΄ ἄμ΄ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· τῷ δ΄ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οῖ δ΄ ἔχον τ΄ Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην, τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε ζωὸς ἐών· τότε δ΄ ῆδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα· τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Μυρίνης· ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἡδ΄ ἐπίκουροι. Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ Πριαμίδης. ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ θ΄ ἱεράων νήσων, αἴ ναίουσι πέρην ἀλὸς Ἡλιδος ἄντα, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἅρηι Φυλεῖδης, ὂν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς, ὄς ποτε ἐνέμοντο, Ὅρθην Ἡλώνην τε πόλιν τ΄ Όλοοσσόνα λευκήν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης υἰὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς· τόν ῥ΄ ὑπὸ ἑκατόμπολιν ὰμφενέμοντο· τῶν μὲν, ἄρ Ἱδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε οῖ Κνωσσόν τ΄ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν, Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον· τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, ὂν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληείη, τὴν ἄγετ΄ ἑξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευεν, δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οὖτοι ἄρ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ Βοιωτῶν δ΄ ἔμπλην ἐπ΄ ἀριστερὰ θωρήσσοντο. Λοκρῶν δ΄ ἡγεμόνευεν Ὁιλῆος ταχὺς Αἴας, μείων, οὔ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ

τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἷον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ

```
5117 HOM 2 760
3284 HOM 2 476
12 HOM 3 1
4772 HOM 2 709
2528 HOM 2 365
ἡνέομαι { V } 11
4925 HOM 2 731
3828 HOM 2 567
4301 HOM 2 638
5726 HOM 2 851
4185 HOM 2 620
4639 HOM 2 687
4573 HOM 2 678
5856 HOM 2 870
5817 HOM 2 864
511 HOM 1 71
5834 HOM 2 867
ηνερέθομαι
               { V } 2
1653 HOM 3 231
2146 HOM 2 304
ήγήτωρ { N+Com } 2
574 HOM 2 79
1084 HOM 3 153
ήδέ { I+Conj } 43
3874 HOM 2 574
286 HOM 1 41
4282 HOM 2 635
859 HOM 3 119
1853 HOM 1 251
468 HOM 2 64
199 HOM 2 27
1069 HOM 2 152
4607 HOM 2 683
3226 HOM 3 456
5493 HOM 2 815
```

ήγεμόνευε, τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οὖτοι ἄρ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν, ὢς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα ὑσμίνην δ΄ ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων, ὄμματα καὶ Ἁρχὴ σὺν θεῶ τῆς γ Ὁμήρου ῥαψωδίας Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ΄ ἡγεμόνεσσιν ἔκαστοι, Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ΄ ἐνοπῇ τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὢς ἠΰτε περ κλαγγὴ καὶ ἀρείων ἤρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος. οὐδέ τοι λαοὶ δεύονθ΄ ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ εὶ δὲ κεν ὢς ἔρξῃς καὶ τοι πείθωνται Ἁχαιοί, γν[ώσ]ῃ ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς ὅς τὲ νυ λαῶν ἠδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς ἔῃσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται· γνώσεαι δ΄

οἴ τ΄ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, τῶν αὖθ΄ ἡγεῖσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες ἰητῆρ΄ ἀγαθὼ Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων· τοῖς δὲ τριάκοντα ἰσόθεος φώς, Μηκιστέος υἰὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος· συμπάντων δ΄ ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἴ δὲ Μικήνας τῷ δ΄ ἄμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλτοπάρηοι. Αἰτωλῶν δ΄ ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἰός, οἴ Πλευρῶν΄ ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἡδὲ Πυλήνην Χαλκίδα τ΄ Αξίου οὖ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. Παφλαγόνων δ΄ ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων, οἷ ῥά Κύτωρον πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ΄ Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάθην υἷες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε· τῶν δ΄ Ἀμαρυγκείδης ἦρχε οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο· κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεὺς κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἡυκόμοιο, πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἅντιφος ἡγησάσθην Θεσσαλοῦ υἷε δύω Ἡρακλείδαο ἄνακτος· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ κάρηνα· τῶν μὲν ἄρ Ἁμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, Νάστης Ἁμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, ὂς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἷεν μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μηόσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἅντιφος ἡγησάσθην υἷε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μηόνας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας. δὶς ἤδος καὶ νήσοτ βαρβαροφώνων, οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ΄ ὅρος ἀκριτόφυλλον Μαιάνδρου τε ῥοὰς

δ΄ έτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς ἔστηκ΄, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται· πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἁχαιῶν ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς

ὄ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ ὕλην δενδρέῳ ἐφ´ ἑζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύργῳ· οἴ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦργον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς

οἵ θ΄ Ύπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν Πελλήνην τ΄ εἶχον ἡδ΄ Αἴγιον ἀμφενέμοντο Αἰγιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην εὑρεῖαν, τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἡδ΄ αἰγῶν, τόδὲ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» Ὠς ἔφατ΄ οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἡδ΄ οῖ Σάμον ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἡδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος· τῷ δ΄ ἄμα νῆες ἔποντο ὁ Ταλθύβιον προῖει κρείων Ἁγαμέμνων νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἱέναι, ἡδ΄ ἀρν΄ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὁ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ Ἁγαμέμνονι δίῳ. Ἱρις δ΄ αὖθ΄ Ἑλένη μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ΄, οῖ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἡδ΄ ἐγένοντο ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ, μετὰ δὲ τριπάτοισιν ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὂς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἡδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἁχαιοὺς πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν κονίη ἴστατ΄ ἀειρομένη· τοὶ δ΄ ἀλλήλοισι κέλευον ἄ[πτ]εσθαι νηῶν ἡδ΄ ἐλεάμεν εἰς ἄλα δῖαν, οὐρούς τ΄ ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἶκεν οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ΄ οἵ τ΄ Ἅλον οἵ τ΄ Ἁλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἡδ΄ Ἑλλάδα καλλιγύναικα, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἑλληνες καὶ Ἁχαιοί, τῶν αὖ ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ΄ ἐπίκουροι· νίκη μὲν δὴ φαίνετ΄ Ἁρηιφίλου Μενελάου· ὑμεῖς δ΄ Ἁργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ΄ δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης· ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἡδ΄ ἐπίκουροι. Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ Πριαμίδης. ἄμα τῷ γε πολὺ

καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν ἑκηβόλος ἡδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὅ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι 697 HOM 1 96 832 HOM 2 118 ύπερμενέι φίλον εἶναι, ὂς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἡδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι 3346 HOM 1 455 έκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μένα δ΄ ἴψαο λαὸν Ἁχαιῶν· ἠδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοινὸν ἄμυνον,» Ὠς 1623 HOM 3 227 ὄδ΄ ἄλλος Άχαιὸς ἀνήο, ἠύς τε μένας τε. ἔξοχος Ἀρνείων κεφαλὴν ˌἡδ΄ εὐρέας ὤμους:» Τόν δ΄ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα νυναικῶν⋅ «Οὖτος δ΄ Αἴας ἐστὶ 2092 HOM 3 296 χαλκός. Οἶνον δ΄ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν ἔκχεον. ἀδ΄ εὔχοντο θεοῖς αἰεινενέτησιν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ κύδιστε 4499 HOM 2 668 ἷξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων· τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ͺἠδ΄ ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει, καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον 5134 HOM 2 762 ἦσαν· τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αὐτῶν ἡδ΄ ἵππων, οἳ ἄμ΄ Ἀτρεΐδησιν ἕποντο. ἵΙπποι μὲν μέγ΄ ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο, τὰς Εὔμηλος 1545 HOM 2 220 κεφαλήν, ψεδνὴ δ΄ ἐπενήνοθε λάχνη. Ἐχθιστος δ΄ Ἁχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἡδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ νὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ Ἀναμέμνονι δίω ὀξέα κεκληνὼς λέν΄ ὀνείδεα· τῶ δ΄ ἄρ΄ καὶ Κροκύλει΄ ἐνέμοντο καὶ Αἰνίλιπα τρηχεῖαν, οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἡδ΄ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἡδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο⋅ τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς 4274 HOM 2 634 Κήρινθόν τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οἴ τε Κάρυστον ἔχον ἡδ΄ οἳ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ Ἑλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος, Χαλκωδοντιάδης, 3651 HOM 2 539 3952 HOM 2 585 οἵ τ΄ ἄρ Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οἵ τε Λάαν εἶχον ἡδ΄ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, ἑξήκοντα νεῶν· 2736 HOM 2 393 παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυνέειν κύνας ἠδ΄ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ΄. Ἀρνεῖοι δὲ μέν΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῆ ἐφ΄ ὑψηλῆ. ὅτε κινήση Νότος 2534 HOM 2 366 Άχαιοί, γν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὄς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν ἡδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς ἔŋσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται· γνώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ 2325 HOM 1 316 λύματα βάλλον· ἔρδον δ´ Ἀπόλλωνι τεληέσσας έκατόμβας ταύρων ἢδ´ αἰγῶν παρὰ θῖν´ άλὸς ἀτρυγέτοιο κνίση δ´ οὐρανὸν ἶκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῶ. Ὠς οἰ 465 HOM 1 65 έχώσατο Φοΐβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὄ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἤδ΄ ἑκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο 5316 HOM 2 789 άγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρησι πάντες ὁμηγερέες, ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἰρις εἴσατο δὲ φθογγὴν υἶι Πριάμοιο 1041 HOM 3 146 ϊκανον ὅθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἡδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ἱκετάονά τ΄. ὅζον Ἄρηος. Οὐκαλένων τε καὶ Ἀντήνωρ. 2462 HOM 1 334 ο ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄· οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Ἁγαμέμνων, ὃς σφῶι προίει 1873 HOM 2 265 άγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.» Ὠς ἄρ ἔφη, σκήπτρω δὲ μετάφρενον ήδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν· ὅ δ΄ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμῶδιξ δ΄ αἰματόεσσα 4932 HOM 2 732 αὖθ΄ ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες ἰητῆρ΄ ἀγαθὼ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων· τοῖς δὲ τριάκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἵ δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην 491 HOM 3 67 δῶσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἔλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ˌἠδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἁχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσω καὶ 859 HOM 2 121 τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν Ἀχαιῶν ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλοιμεν 3070 HOM 3 435 κέλομαι μὴ δὲ ξαντῶ Μενελάω ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι ἀφραδέως· μή πως τάχ´ ὑπ´ αὐτοῦ δουρὶ δαμασθῆς.» Τήνδε Πάρις μύθοισιν 3128 HOM 2 452 ιέναι· ἐν δὲ σθένος ὦρσεν ἑκάστω καρδίη ἄληκτον πολεμίζειν ήδὲ μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ΄ ἠὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς 575 HOM 2 79 εὖ φρονέων ἀνορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ἀρνείων ἡνήτορες ،ἡδὲ μέδοντες, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ 1270 HOM 3 177 έγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλᾶς· οὖτός τ΄ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων, ἀμφότερον βασιλεύς τ΄ ἀγαθὸς 2941 HOM 1 400 λοιγὸν ἀμῦναι, ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, ήΡρη τ΄ ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν, ὧχ΄ 4310 HOM 2 639 δ΄ ήγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός, οἳ Πλευρῶν΄ ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ήδὲ Πυλήνην Χαλκίδα τ΄ ἀγχίαλον Καλυδῶνα τε πετρήεσσαν· οὐ γὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεγαλήτορος 998 HOM 3 140 θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῶ ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ήδὲ τοκήων· αὐτίκα δ΄ ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν ὥρματ΄ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ 1580 HOM 2 225 βοῶν Ἁγαμέμνονα νείκεε μύθω· «Ἁτρεΐδη τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ήδὲ χατίζεις; πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίης ἐξαίρετοι, ἄς τοι 1850 HOM 2 262 εἴην, εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τὰ τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληγὼς 1767 HOM 3 248 ἀρούρης, ἀσκῶ ἐν αἰγείω· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ Ἰδαῖος ήδὲ χρύσεια κύπελλα· ἄιτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν· «Ὀρσεο, Λαομεδοντιάδη, η̃δη { I+Adv } 12 710 HOM 3 98 μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει θυμὸν ἐμὸν φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Άργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε εἵνεκ΄ ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ΄

© UCL - GREgORI Project - 2019

ἀντίον ἦυδα· «Ὠ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἵνεκ΄ ἀγγελίης σὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·

ἀχνύμενός περ χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι· ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ΄ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν

1458 HOM 3 205

4348 HOM 1 590

1913 HOM 1 260 δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πίθεσθ΄ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο· ἤδη γάρ ποτ΄ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ γ΄ ἀθέριζον. 4458 HOM 2 663 ένὶ μεγάρω ἐυπήκτω, αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος· αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὅ γε λαὸν ἀγείρας βῆ 1841 HOM 1 250 άνορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ νλώσσης μέλιτος νλυκίων ῥέεν αὐδή· τῶ δ΄ ἤδη, δύο μὲν νενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ΄, οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἠδ΄ ἐνένοντο ἐν 4709 HOM 2 699 τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε ζωὸς ἐών· τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα· τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο καὶ δόμος όλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἁχαιῶν. Ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας 1315 HOM 3 184 αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ 1732 HOM 3 243 εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μιγείης. Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ͺἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ΄ ὅσσα ἔοργας.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος 407 HOM 3 56 3331 HOM 1 453 ος Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις· ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μένα δ΄ ἴψαο λαὸν Ἁχαιῶν· ἠδ΄ δ΄ ἴψαο λαὸν Ἁχαιῶν· ἠδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος 3354 HOM 1 456 ἦδος { N+Com } 1 4249 HOM 1 576 ὦδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶ. Μητρί δ΄ ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ νοεούση πατρὶ φίλω ἐπίηρα ήδυεπής { A } 1 1826 HOM 1 248 ἔζετο δ΄ αὐτός· Άτρεϊδης δ΄ ἑτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν ήδύς { **A** } 1 1912 HOM 2 270 ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ΄ αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί´ Ὀδυσσεὺς ἠερέθομαι { **V** } 2 779 HOM 3 108 ύπερβασίη Διὸς ὄρκια δηλήσηται· αἰεί δ΄ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέθονται, οἶς δ΄ ὁ γέρων μετέησιν, ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει, ὅπως ὄχ΄ ἄριστα μετ΄ 3106 HOM 2 448 ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε, τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται, πάντες ἐυπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος· σὺν τῆ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν ήέριος { A } 1 3657 HOM 1 497 λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ ἥ γ΄ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, ἡερίη δ΄ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε· εὖρεν δ΄ εὐ[ρ]ύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον Ήετίων { N+Ant } 1 2707 HOM 1 366 τί ἤ τοι ταῦτ΄ εἰδυίη πάντ΄ ἀγορεύω; ἀχόμεθ΄ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ Ήΐονες { N+Top } 1 3789 HOM 2 561 Έρμιόνην τ΄ Άσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, Τροίζῆν΄ Ἡιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οἵ τ΄ ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἁχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ήϊών { N+Com } 1 661 HOM 2 92 αί δέ τε ἔνθα· ὧς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἡιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει ήκα { I+Adv } 1 1098 HOM 3 155 ἦντ΄ ἐπὶ πύργω· οἵ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦργον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄ ἀγόρευον· «Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς ήλάσκω { V } 1 3249 HOM 2 470 Ήύτε μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά, αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἡλάσκουσιν ὥρη ἐν εἰαρινῆ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες ἥλιος { N+Com } 7 αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῆ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν [οἶκον] δὲ ἔκαστος, ἦχι ἑκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις 4457 HOM 1 605 2867 HOM 2 413 «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἡέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν,

```
4429 HOM 1 601
1959 HOM 3 277
3490 HOM 1 475
748 HOM 3 104
4367 HOM 1 592
^{\circ}H\lambdaI\varsigma { N+Top } 2
4147 HOM 2 615
4223 HOM 2 626
ήλος { N+Com } 1
1814 HOM 1 246
Ήλώνη { N+Top } 1
4977 HOM 2 739
ήμαθόεις { Α } 1
563 HOM 2 77
ημαι { V } 14
957 HOM 3 134
961 HOM 2 137
1057 HOM 3 149
2639 HOM 1 358
3669 HOM 1 498
2429 HOM 1 330
3591 HOM 1 488
1085 HOM 3 153
1794 HOM 2 255
969 HOM 1 134
3062 HOM 1 416
1403 HOM 2 200
2856 HOM 3 406
3769 HOM 1 512
ήμαρ \{N+Com\} 7
4363 HOM 1 592
4427 HOM 1 601
3327 HOM 2 482
275 HOM 2 37
```

"Ήφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. Ὠς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, οὐ μὲν φόρμιγγος χεῖρας ἀνασχών· «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, Ἡέλιός θ΄, ὂς πάντ΄ ἐφορᾶς καὶ πάντ΄ ἐπακούεις· καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, και οἱ ὑπένερθε Ἁχαιῶν, μέλποντες ἐκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ΄ ἀκούων. Ἡμος δ΄ ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός· ἦμος δ΄ τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄, ἔτερον λευκόν, ἐτέρην δὲ μέλαιναν, Γῆ τε καὶ Ἡελίῳ· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὅρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἱ τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ΄ ἦμαρ φερόμην, ἄμα δ΄ ἡελίῳ καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ

ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἦλιδα δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ΄ Ύρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα πέτρη τ΄ Ὠλενίη καὶ Ἀλείσιον δ΄ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ΄ ἱεράων νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς Ἦλιδος ἄντα, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἅρηι Φυλεΐδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα

ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ χρυσείοις ἤλοισι πεπαρμένον, ἕζετο δ΄ αὐτός· Ἀτρεΐδης δ΄ ἑτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς

νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ Ἄγρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο, Ὀρθην Ἡλώνην τε πόλιν τ΄ Ὀλοοσσόνα λευκήν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης υἰὸς

εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ὂς ῥὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ήμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ

πολύδακρυν Άρηα ἐν πεδίω, όλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, οῖ δή νῦν ἔαται σιγῆ, πόλεμός τε πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ΄ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν· αὐτὰρ καὶ σπάρτα λέλυνται· αὶ δέ που ἡμέτεραὶ τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ΄ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον αὔτως ἀκράαντον, οὖ εἵνεκα δεῦρ΄ ἰκόμεσθα. τ΄, όζον Άρηος, Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω, εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλησι, γήραῖ δἡ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ΄ ἀγορηταὶ ἐσθλοί αὐτὸς ἀπούρρας.» Ὠς φᾶτο δακρυχέων, τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι· καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ πολιῆς ἀλὸς ἡὐτ΄ ὀμίχλη, μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε· εὖρεν δ΄ εὐ[ρ]ὐοπα Κρονίδην ἄτερ ἤμενον ἄλλων ἀκροτάτη κορυφῆ πολυδειράδος Οὐλύμποιο· καὶ ἡα πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρὰ τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἱδων γήθησεν Άχιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσὶ παρ΄ ἤμενος ὡκυπόροισι διογένης Πηλέως υἰὸς πόδας ἀκὺς Άχιλλεύς· οὔτέ ποτ΄ εἰς ἀγορὴν ἐφ΄ ἐζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ήγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύργψ· οῖ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦργον ἱοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα νοστήσομεν υἷες Άχαιῶν. Τῶ νῦν Ατρεῖδῃ Άγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι ὀειολίξων, ὅπι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν ἤρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις· ἀλλ΄ οὐδέ με πείσεις. Ἡ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι; Άλλ΄ εὶ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Άχαιοί, αἰνὰ τεκοῦσας αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οῦ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὡκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ τὸν σκήπτρω ἐλάσασκεν ὀμοκλήσασκὲ τε μύθψ· «Δαιμόνι΄ ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, οῖ σέο φέρτεροὶ εἰσι, σὺ δ΄ ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκις οὖτέ ποτ΄ ἐν οἴκαδ΄ ἀγεσθαι, τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; Ἡσο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ΄ ἀπόειπε κελεύθους, μὴ δὲ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὠς οῆστο τὴν δ΄ οῦ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο Θέτις δ΄ ὡς ἤψατο γούνων,

μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ΄ ἦμαρ φερόμην, ἄμα δ΄ ἠελίῳ καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά ὡς ἴδον Ἡφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. Ὠς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, οὐ μὲν φόρμιγγος τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι· τοῖον ἄρ΄ Ἁτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνῳ ἐκπρεπέ΄ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια ἄ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε· φῆ γὰρ ὄ γ΄ αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε

εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἤματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐπ΄ ὠκυπόροισιν ἔβαινον Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες, Σαγγαρίοιο· καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγχθην ἤματι τῷ ὅτε τ΄ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί.» τέκετο Ζεύς· τόν ῥ΄ ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, τοὺς δ΄ ἐκ Πηλίου ὧσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ

ημέτεραί τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ΄ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἵνεκα δεῦρ΄ ἱκόμεσθα. Άλλ΄ ἄγεθ΄ ὡς ἄν ἐγὼ εἴπω, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπρεπίας ἐκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐνὼ πρῶτος κελόμην θεὸν τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Ἁτρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὁίω ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ Άχαιῶν χαλκοχιτώνων λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας, ἡμεῖς δ΄ ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Άχαιῶν ἴομεν ὄφρά κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Αὐλίδα νῆες Άχαιῶν ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμω καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας έκατόμβας. καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ΄ ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν· εἰ δέ κ΄ Ἀλέξανδρον κτείνη ξανθὸς Μενέλαος, άριθμηθήμεναι ἄμφω. Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὄσσοι ἔασιν, ἡμεῖς δ΄ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἁχαιοί, Τρώων δ΄ ἄνδρα ἕκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν, θεός, ὅς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄ ἐσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ΄ ἐκατόμβας, δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· δ΄ ἄρν΄, ἔτερον λευκόν, έτέρην δὲ μέλαιναν, Γῆ τε καὶ Ἡελίω· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὅρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἱ παίδες δ΄ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίη γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἡὲ καὶ οὐκί· ὃς καὶ νῦν Ἁχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι, τῶ δεκάτω δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Κεῖνός θ΄ πολλὰ πέποσθε εἴνεκ΄ ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ΄ ἀρχῆς· ἡμέων δ΄ ὁπποτέρω θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα. Οἴσετε ένίκησεν σὺν Άθήνη, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Άλλ΄ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφ΄ αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» εΗτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας ἔθηκεν, τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἅιδος εἴσω, ἡμῖν δ΄ αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος ὄν περ ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέ]ωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα∙ ἡμῖν δ΄ εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς ἐνθάδε μιμνόντεσσι⋅ τῶ οὐ νεμεσίζομ΄ Ἀχαιοὺς πατρὶ φίλω ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὃ γὰρ οἷς οὔ τι μέλει πολεμήια ἔργα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν; ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἦς άγόρευε· «Τίπτ΄ ἄνεω ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί; ἡμῖν μὲν τόδ΄ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὡς τοίη περ ἐοῦσ΄ ἐν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ΄ Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ· παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος εἴνεκα τῆσδε· σὺ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμῖν.» Τήνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ἀκὺς Ἁχιλλεύς· «Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν· αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.» Ὠς ἄρ ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλη ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν δῖος Ὀδυσσεὺς ἠὲ σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ΄ ἀνδρῶν, ὄφρ΄ ἤμιν ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.» Τόνδ΄ ἄρ΄ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς·

οἵ δ΄ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷι

ήμέτερος { PRO+Pos1p } 4

2595 HOM 2 374

203 HOM 1 30

1661 HOM 3 233

ἐνιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραί τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ΄ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον αὕτως εἷεν Ἁχαιῶν· τῶ κε τάχ΄ ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑφ΄ ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσὰ τε περθομένη τε· ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε΄ ἔδωκεν, ὄς με καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἅργεϊ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλὰ ἀγοὶ ἠγερέθονται· πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἳκοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν πάντας όρῶ ἑλίκωπας Ἁχαιούς, οὕς κεν

```
ημί { V } 7
2063 HOM 3 292
                                             εἵνεκα ποινῆς αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» ΅Η, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῶ· καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς
1612 HOM 1 219
                                       ὧς γὰρ ἄμειγογ· ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυογ αὐτοῦ.» ϶Η καὶ ἐπ΄ ἀργυρέη κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἄψ δ΄ ἐς κουλεὸγ ὧσε μένα ξίφος, οὐδ΄
2595 HOM 3 369
                                     ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» ἢ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἔλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς·
3890 HOM 1 528
                                        οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω.» Ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ΄ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσιαι δ΄ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
                                         άνθρώπων ξεινοδόκον κακά ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχη.» Ἡ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσε
2497 HOM 3 355
3154 HOM 3 447
                                       φιλότητι καὶ εὐνῆ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αίρεῖ.» Ἡ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἵπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν
2187 HOM 3 310
                                    άθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» ϶ δά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, ἂν δ΄ ἄρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν
ἡμίονος { N+Com } 1
5733 HOM 2 852
                                       Παφλαγόνων δ΄ ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων, οἳ ῥὰ Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο ἀμφί τε
ήμιτελής { A } 1
4723 HOM 2 701
                                           τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής· τόν δ΄ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἁχαιῶν. Οὐδὲ
ημος {I+Part} 2
                                      κοῦροι Ἁχαιῶν, μέλποντες ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ΄ ἀκούων. Ἦμος δ΄ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός· ἦμος
3488 HOM 1 475
3502 HOM 1 477
                                       καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός· ἦμος δ΄ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς, καὶ τότ΄ ἔπειτ΄ ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν
ήμύω { \( \bar{ \} \) 2
1044 HOM 2 148
                                     δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ΄ ἡμύει ἀσταχύεσσιν, ὢς τῶν πᾶσ΄ ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ΄ ἀλαλητῶ νῆας ἐπ΄ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ΄
2589 HOM 2 373
                                     Άπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν⋅ τῶ κε τάχ΄ ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑφ΄ ἡμετέρησιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε∙ ἀλλά μοι
ήνία { N+Com } 2
1852 HOM 3 261
                                              τοί δ΄ ὀτραλέως ἐπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον· τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον
2203 HOM 3 311
                                     ές δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, ἂν δ΄ ἂρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἂρ ἄψορροι προτὶ
ἤπειρος { N+Com } 2
3568 HOM 1 485
                                      ρ΄ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν, νῆα μὲν οἵ νε μέλαιναν ἐπ΄ ἡπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σκίδναντο
4280 HOM 2 635
                                         τρηχεῖαν, οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ΄ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἠδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος· τῷ δ΄ ἄμα
ήπεροπευτής
               { N+Com } 1
281 HOM 3 39
                                          ίδων ἀισχροῖς ἐπέεσσιν· «Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἡπεροπευτά, αἴθ΄ ὄφελες ἄγονός τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι· καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν
ήπεροπεύω { V } 1
2817 HOM 3 399
                                   ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἡπεροπεύειν; ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,
"Hp\alpha { N+Ant } 17
4068 HOM 1 551
                                          διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἡρη· «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε
1533 HOM 1 208
                                    σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος ἵΗρη ἄμφω όμῶς θυμῶ φιλέουσά τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο
1436 HOM 1 195
                                   μέγα ξίφος, ἦλθε δ´ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἦρη, ἄμφω όμῶς θυμῶ φιλέουσά τε κηδομένη τε· στῆ δ´ ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε
3852 HOM 1 523
                                      Τρώεσσιν ἀρήγειν. Άλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση ἵΗρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω· εἰ δ΄ ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα
```

Ήρακλείδης { N+Pat } 2 4577 HOM 2 679 4398 HOM 2 653

Ήράκλειος α ον { A } 2 4485 HOM 2 666 4431 HOM 2 658

ἠριγένεια { <mark>A</mark> } 1 3504 HOM 1 477

18 НОМ 1 4 ЙТОІ { I+Adv } 9 1514 НОМ 3 213 5478 НОМ 2 813 2153 НОМ 3 305 ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου· οὐ δέ μιν "Ἡρη ἡγνοίησεν ἱδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια "Ἡρη, καί ῥ΄ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ· ὧχθησαν δ΄ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοἱ καλέσσατο λαὸν Ἁχιλλεύς· τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος "Ἡρη· κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὀρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὀμηγερέες τ΄ δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας "Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν." ὡς ὁ μὲν δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας "Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν." ὡς ὁ μὲν δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας "Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται.» Ὠς φάτο, βῆ δ΄ ᾶρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.» Ὠς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος "Ἡρη, μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ ὂ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν ἔπος ὅττι νοήσης.» Τὴν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δἡ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· Ἔνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, εὶ μὴ Ἀθηναίην "Ἡρη πρὸς μῦθον ἔειπεν· «Ὠ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, οὔτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς ἀεικέα λοιγὸν ὰμῦναι, ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Όλύμπιοι ῆθελον ἄλλοι, "Ἡρη τ΄ ἡδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· ἀλλὰ σὺ τὸν γ΄ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν, γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι· ἔνθα καθεῦδ΄ ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος "Ἡρη. τέλος σὺν θεῷ τῆς α Ὁμήρου ῥαψωδίας κλυτοτέχνης ἦρχ΄ ἀγορεὑειν, μητρὶ φίλη ἐπίηρα φέρων, λευκωλένῳ "Ἡρη· «Ἡδὴ λοίγια ἔργα τάδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δὴ σφὼ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον νεφεληγερέτα Ζεύς· «Ἡδη λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις "Ἡρη, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἤδε καὶ αὔτως μ΄ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ,

τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην Θεσσαλοῦ υἶε δύω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Τληπόλεμος δ΄ Ἡρακλεΐδης ἡὐς τε μέγας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων, οἳ Ῥόδον

βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακλείης· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων· τριχθὰ δὲ ὤκηθεν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, ὂν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληείῃ, τὴν ἄγετ΄ ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων

κνέφας ἦλθε, δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός· ἦμος δ΄ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς, καὶ τότ΄ ἔπειτ΄ ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν·

ἀνάσσειν· τῷ ὅ γ΄ ἐρεισάμενος ἔπε΄ Ἀργείοισι μετήυδα· «Ὠ φίλοι ἤρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ, σχέτλιος, ὅς ποιμένι λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν ἤρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εἰ κέ Ἁτρεῖδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνῳ ἐκπρεπέ΄ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἐν δ΄ αὐτὸς ἑδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, οὕνεκ΄ ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. Οἳ δ΄ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα πεπίθοιμεν.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη ἤρως Ἁτρεΐδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείῃ. Τὴν μὲν ἔπειθ΄ ἤρως μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς ῥίψ΄ ἐπιδινήσας. κόμισαν δ΄ ἐρίηρες ἐταῖροι· αὐτὰρ ὁ ἄψ Πελασγοῦ Τευταμίδαο. Αὐτὰρ Θρήικας ἦγ΄ Ἁκάμας καὶ Πείροος ἤρως ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει. Εὔφημος δ΄ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων Πρωτεσιλάου ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ΄ ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων ἤρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος. οὐδέ τοι λαοί δεύονθ΄ ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα· τῷ Ἁχαιοῖς ἄλγε΄ ἔθηκεν, πολλάς δ΄ ἰφθίμους ψυχὰς Ἅίδι προίαψεν ἡρώων, αὐτούς δ΄ ἑλλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι, Διός δ΄ ἐτελείωτο βουλή· ἑξ οῦ δὴ

ἦεν Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον, ἤτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης· ἔνθα τότε μετὰ μῦθον ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί· ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἰλιον ἠνεμόεσσαν ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ΄ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι

```
1551 HOM 1 211
1196 HOM 3 168
1017 HOM 1 140
482 HOM 1 68
729 HOM 1 101
547 HOM 2 76
ñτορ { N+Com } 3
224 HOM 3 31
3390 HOM 2 490
1386 HOM 1 188
nute { I+Part } 7
5081 HOM 2 754
2651 HOM 1 359
3308 HOM 2 480
626 HOM 2 87
5870 HOM 2 872
3239 HOM 2 469
3145 HOM 2 455
Ήφαιστος { N+Ant } 6
2963 HOM 2 426
4419 HOM 1 600
724 HOM 2 101
4213 HOM 1 571
727 HOM 2 102
4470 HOM 1 608
ήχή { N+Com } 1
1461 HOM 2 209
ήχήεις { A } 1
1141 HOM 1 157
ήχι { I+Adv } 2
4465 HOM 1 607
2309 HOM 3 326
ήώς { N+Com } 3
3507 HOM 1 477
```

Τhe Iliad of the Ms. Genavensis 44 - Homeric Text ἤτοι τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καὶ πελώριον ἐξονομήνης, ὅς τις ὅδ΄ ἐστίν Άχαιὸς ἀνήρ ἡὐς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐγὼν οὕ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ ἢ Ὀδυσσῆρς ἄξω ἐλὼν· ὅ δὲ κεν κεχολώσεται ἄν κεν ἵκωμαι. Άλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὅχ΄ ἰερὴν ἐκατόμβην ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἰλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη ῆρως Ἀτρεῖδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων πολυκλήισι κελεύσω· ὑμεῖς δ΄ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ὅς ῥὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος· Αλέξανδρος θεοειδής ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἤτορ, ᾶψ δ΄ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων. Ὠς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δὲ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ Όλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο θυγατέρες, μνησαίαθ΄ ὅσοι ὑπὸ Ἰλιον καὶ ἀριωθήμεναι ἄντην.» Ὠς φᾶτο· Πηλεῖωνι δ΄ ἄχος γένετ΄, ἐν δὲ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὅ γε φάσγανον ὀξύ ἑρυσσάμενος παρὰ μηροῦ Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ, ἀλλά τὲ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἡὑτ΄ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. Μαγνήτων δ΄ ἦρχε πρόθοος

Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ, ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ΄ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. Μαγνήτων δ΄ ἦρχε πρόθοος άλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι· καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ πολιῆς άλὸς ἠύτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ, Ἅρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. Ἡύτε βοῦς ἀγέλῃφι μέγ΄ ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταῦρος· ὂ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί. Ἡύτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, βοτρυδὸν δὲ τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, ὂς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἵεν ἡύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὅλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ἀνθεμόεντι μυρίοι, ὅσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ. Ἡύτε μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά, αἴ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν ὥρῃ ἐν εἰαρινῆ γένετ΄ ἠὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ἡύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην οὔρεος ἐν κορυφῆσ΄, ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή,

ἀφύλλοισιν κατέκαιον, σπλάγχνα δ΄ ἄρ΄ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο· αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἄσβεστος δ΄ ἄρ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, ὡς ἴδον Ἡφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. Ὠς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα δαίνυντ΄, κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν Ἡφαιστος κάμε τεύχων· Ἡφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δ]ῶκε φίλον κῆρ· ὤχθησαν δ΄ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· τοῖσιν δ΄ Ἡφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ΄ ἀγορεύειν, μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων, λευκωλένῳ Ἡρῃ· «Ἦ δἡ Ἁγαμέμνων ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν Ἡφαιστος κάμε τεύχων· Ἡφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δ]ῶκε διακτόρῳ Ἁργεϊφόντῃ· ἔβαν [οἶκον] δὲ ἕκαστος, ἦχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις Ἡφαιστος ποίησ΄ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν· Ζεὺς δὲ πρὸς ὂν λέχος ἤι΄ Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,

στρατόν· οἵ δ΄ ἀγορήνδε αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ήχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος

ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές, ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ χαίρῃς, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ

λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν [οἶκον] δὲ ἕκαστος, ἦχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις Ἡφαιστος ποίησ´ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν· Ζεὺς δὲ πρὸς δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν· οἱ μὲν ἔπειθ´ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἑκάστῳ ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεὐχε´ ἔκειτο· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἀμφ´ ὤμοισιν ἐδύσατο

παρὰ πρυμνήσια νηός· ἦμος δ΄ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἰμώς, καὶ τότ΄ ἔπειτ΄ ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἴκμενον οὖρον ἵει

3629 HOM 1 493 δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Άλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ἠώς, καὶ τότε δὴ πρὸς κοιμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες πάντες ἄμα, Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ 353 HOM 2 48 ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ἡὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν· θάλαμος { N+Com } 5 1007 HOM 3 142 ήδὲ τοκήων∙ αὐτίκα δ΄ ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν ὥρματ΄ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴη, ἅμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἔποντο, Αἴθρη, 1244 HOM 3 174 ώς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υἱέι σῶ ἑπόμην, θάλαμον, γνωστούς τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν· ἀλλὰ τά γ΄ οὐκ΄ 2988 HOM 3 423 άμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο, ἥ δ΄ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν· τῆ δ΄ ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη ἀντί΄ Ἀλεξάνδροιο 2692 HOM 3 382 ρεῖα μάλ´ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ´ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ´ εἶσ´ ἐν θαλάμω εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ´ αὖθ´ Ἑλένην καλέουσ´ ἴε· τήν δ´ ἐκίχανεν πύργω ἐφ´ ὑψηλῶ, 2754 HOM 3 391 «Δεῦρ΄ ἴθ΄· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὄ γ΄ ἐν θαλάμω καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδρὶ θάλασσα { N+Com } 9 2077 HOM 2 294 σὺν [νη]ὶ πολυζύνω, ὄν περ ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέ]ωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα· ἡμῖν δ΄ εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῶ οὐ νεμεσίζομ΄ καρπὸν ἐδηλήσαντ΄, ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές, ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ χαίρης, τιμὴν 1139 HOM 1 157 νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αἰγιαλῶ μεγάλω βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. Ἄλλοι μέν ῥ΄ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ 1466 HOM 2 209 5207 HOM 2 773 Άγαμέμνονι ποιμένι λαῶν Ἀτρεΐδη· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες τόξοισίν θ΄ ἵπποι δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες τόξοισίν θ΄ ἵπποι δὲ παρ΄ ἄρμασιν οἶσιν κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν· ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι· ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. 3226 HOM 1 437 Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ ἥ γ΄ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, ἡερίη δ΄ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε· εὖρεν δ΄ εὐ[ρ]ύοπα Κρονίδην ἄτερ 3656 HOM 1 496 1120 HOM 2 159 οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ΄ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Ἀργεῖην Ἐλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ 240 HOM 1 34 δ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθω· βῆ δ´ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ΄ ὁ γεραιὸς Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος 1016 HOM 2 144 ὄσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν· κινήθη δ΄ ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἱκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ θαλάσσιος { Α } 1 4138 HOM 2 614 νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον Ἁτρεΐδης. ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔρνα μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἡλιδα δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ΄ Ὑρμίνη θαλερός { Α } 3 379 HOM 3 53 Οὐκ ἄν δὴ μείνειας Ἀρηίφιλον Μενέλαον; Γνοίης χ΄ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος. 190 HOM 3 26 μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ΄ αἰζηοί· ὢς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ 1880 HOM 2 266 ἄρ ἔφη, σκήπτρω δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν· ὅ δ΄ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμῶδιξ δ΄ αἰματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη σκήπτρου ὑπὸ Θάλπιος { N+Ant } 1 4184 HOM 2 620 ἔποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί∙ τῶν μὲν ἄρ΄ Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάθην υἶες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε∙ τῶν δ΄ Ἀμαρυγκείδης θ αμβέω { V } 2 δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα οἴω φαινομένη· τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ΄ Ἁχιλλεύς. Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄ Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε 1460 HOM 1 199 2802 HOM 3 398 περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ΄ ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα, θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι θάμβος (τό) { N+Com } 1 2412 HOM 3 342 ές μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο δεινὸν δερκόμενοι θάμβος δ΄ ἔχεν εἰσορόωντας Τρῶας θ΄ ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς καὶ ῥ΄ ἐγγὺς θαμειός { Α } 1 αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλ΄· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο, τῆ δεκάτη δ΄ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν 366 HOM 1 52

```
Θάμυρις { N+Ant } 1
4016 HOM 2 595
θάνατος { N+Com } 8
5626 HOM 2 834
2183 HOM 3 309
2135 HOM 2 302
420 HOM 1 60
2480 HOM 2 359
2790 HOM 2 401
728 HOM 3 101
1235 HOM 3 173
θαρσέω { V } 2
613 HOM 1 85
666 HOM 1 92
θαυμάζω { V } 1
2257 HOM 2 320
Θαυμακία { N+Top } 1
4822 HOM 2 716
θεά { N+Com } 19
5530 HOM 2 821
1514 HOM 1 206
1167 HOM 2 166
988 HOM 3 139
2060 HOM 1 280
1593 HOM 1 216
3001 HOM 3 425
1531 HOM 1 208
1434 HOM 1 195
386 HOM 1 55
4388 HOM 1 595
3 HOM 1 1
356 HOM 2 48
2951 HOM 1 401
3344 HOM 2 485
5436 HOM 2 807
```

ἔναιον, καὶ Πτελεὸν καὶ Έλος καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς, Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ´ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος· στεῦτο γὰρ φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. Οἵ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἁχαιῶν ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμω «Ἀτρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀίω ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἁχαιούς· ἀλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν άπτέσθω ἦς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης, ὄφρα πρόσθ΄ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. Ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω· οὔ τοι ἀπόβλητον δεῖπνον ἔλοντο. Ἄλλος δ΄ ἄλλω ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος· αὐτὰρ ὃ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων πίονα εἵνεκ΄ ὲμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ΄ ἀρχῆς· ἡμέων δ΄ ὁπποτέρω θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄, ἔτερον δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υἱέι σῶ ἑπόμην, θάλαμον γνωστούς τε λιποῦσα παῖδά σαώσεις.» Τὸν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὧ τε σύ, εἴπης. ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῶ εὔνεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὕδα μάντις ἀμύμων «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὅ ν΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄ ἑκατόμβης. ἀλλ΄ λᾶαν νάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀνκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄ ἑσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ΄ ἑκατόμβας. Κάλχας δ΄ αὐτίκ΄ Άλκηστις Πελίαο θυγατρών εἶδος ἀρίστη. Οἵ δ΄ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζώνα τρηχεῖαν, τών δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν Άγχίσαο, Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ Ἁγχίση τέκε δῖ΄ Ἀφροδίτη Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῶ γε δύω Ἀντήνορος υἶε, Ἀρχέλοχός τ΄ Ἁκάμας τε, ύπεροπλίησι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν· πρὸ δέ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ΄ Ἀθήνη, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα· [one verse is missing in the περὶ σεῖο· τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.» Ὠς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων· αὐτίκα δ΄ βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. Ἁτρεΐδη, σὺ δὲ προσέφη πόδας ὦκὺς Ἁχιλλεύς· «Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ θυμῶ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον· ὅς κε θεοῖς τἢ δ΄ ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη ἀντί΄ Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· ἔνθα κάθιζ΄ Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη ἄμφω ὁμῶς θυμῶ φιλέουσά τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήν΄ ἔριδος, μὴ δὲ δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ΄ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήρη, ἄμφω όμῶς θυμῶ φιλέουσά τε κηδομένη τε· στῆ δ΄ ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ δ΄ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἁχιλλεύς· τῶ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος ήρη· κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.» Ώς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ήρη, μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄλλοισι Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληιάδεω Ἀχιλῆος οὐλομένην, ἣ μυρί΄ Ἀχαιοῖς ἄλγε΄ ἔθηκεν, πολλάς δ΄ ἰφθίμους ψυχὰς αἰεί· σὺν τῶ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ἡὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὅλυμπον Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν· αὐτὰρ ὃ

Ήρη τ΄ ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν, ὧχ΄ ἑκατόχειρον καλέσασ΄ ἐς μακρὸν καλύσον ὂν Βριάρεων εσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἵ τινες

δ΄ έξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ δ΄ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἡγνοίησεν, αἶψα δ΄ ἔλυσ΄ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ὼίγνυντο

```
1271 HOM 2 182
                                     μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης
2793 HOM 3 396
                                   'Ως φάτο, τῆ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί ῥ΄ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ΄ ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα, θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα
                                    τοιῆδ΄ ἀμφὶ νυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλνεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ΄ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὧς τοίη περ ἐοῦσ΄ ἐν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄
1119 HOM 3 158
\theta \epsilon i v \omega \{ V \} 1
4335 HOM 1 588
                                         κηδομένη, περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ΄ οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν⋅ ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος
\theta \epsilon \hat{i} \circ \alpha \circ A  4
306 HOM 2 41
                                      Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον,
                                    κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ΄ Άχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ «Ὠ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες
2314 HOM 2 335
                                        τοὺς ὄ νε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· «Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπγιον ἦλθεν ὄγειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε
404 HOM 2 56
163 HOM 2 22
                                      μάλιστα νερόντων τῖ΄ Άναμέμνων τῶ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος· «Εὕδεις. Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο: Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν
\theta \dot{\epsilon} uic \{ N+Com \} 2
                                     πως θωρήξομεν υἶας Άχαιῶν· πρῶτα δ΄ ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἦ θέμις ἐστί, καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω· ὑμεῖς δ΄ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν
533 HOM 2 73
                                       νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἀχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος· ἦ ποτ΄ Ἁχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἶας
1759 HOM 1 238
θεοειδής { Α } 8
3184 HOM 3 450
                                      δ΄ ἀν΄ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς ἀθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα· ἀλλ΄ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ΄ ἐπικούρων δεῖξαι Ἁλέξανδρον τότ΄ ἀρηιφίλω
197 HOM 3 27
                                     ταχέες τε κύνες θαλεροί τ΄ αίζηοί· ὡς ἐχάρη Μενέλαος Ἁλέξανδρον θεοειδέα ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην· αὐτίκα δ΄ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο
420 HOM 3 58
                                       κακῶν ἔνεχ΄ ὄσσα ἔοργας.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής· «Έκτορ, ἐπεί με κατ΄ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς
218 HOM 3 30
                                         σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Τόν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ, ἄψ δ΄ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄
124 HOM 3 16
                                       ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἰόντες. Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα καὶ ξίφος⋅ αὐτὰρ ὃ δοῦρε δύω
5803 HOM 2 862
                                       Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς τῆλ΄ ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μηόσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος
269 HOM 3 37
                                     καθ΄ ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἁλέξανδρος θεοειδής. Τὸν δ΄ Έκτωρ νείκεσσεν ἱδὼν ἀισχροῖς ἐπέεσσιν· «Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε,
4206 HOM 2 623
                                              ἦρχε κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής, υἱὸς Ἁγασθένεος Αὐγηιάδαο ἄνακτος. Οἳ δ΄ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ΄ ἱεράων
θεοείκελος { Α } 1
950 HOM 1 131
                                          προσέφη κρείων Άγαμέμνων· «Μὴ δ΄ οὕτως ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ΄ Άχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. Ἡ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς
θεοπρεπεία { N+Com } 2
632 HOM 1 87
                                     μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὧ τε σύ, Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ
2840 HOM 1 385
                                    πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπρεπίας έκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι· Ἀτρεΐωνα δ΄ ἔπειτα χόλος
θεοπροπέω
              { V } 2
2271 HOM 2 322
                                    οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ΄ ἑκατόμβας, Κάλχας δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε· «Τίπτ΄ ἄνεω ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἁχαιοί; ἡμῖν μὲν τόδ΄ ἔφηνε
791 HOM 1 109
                                    έσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις ὡς δὴ τοῦδ΄ ἔνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει, οὔνεκ΄ ἐγὼ κούρης
νοιπό απο 3θ
              { N+Com } 1
616 HOM 1 85
                                                προσέφη πόδας ὢκὺς Ἀχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὧ τε σύ, Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι
θεός { N+Com } 49
```

ρ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ἠώς, καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες πάντες ἄμα, Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ ἥ γ΄ δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;» Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἡμείβετο εἴπεσκεν Άχαιῶν τε Τοώων τε· «Ζεῦ κύδιστε μένιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, όππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ´ ἐνκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς φίλον μίὸν ἀρηιφίλω Μενελάω· Ζεὺς μέν που τό νε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» Ἡ ῥά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο έκατόχειρον καλέσασ΄ ἐς μακρὸν κολύμπον, ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰναίων΄, ὃ νὰρ αὖτε βίη οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι άλτο βαθεῖαν ἀπ΄ αἰγλήεντος Ὀλύμπου, Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα∙ θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον∙ οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι νὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ΄ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα. Θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἔποντο· δωδεκάτη δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι κοσμήτορε λαῶν· «Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἐκπέρσαι Ποιάμοιο πόλιν, εὖ δ΄ οἴκαδ΄ ἱκέσθαι· παῖδα δ΄ κάθησο, ἐμῶ δ΄ ἐπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπω ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω,» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισεν δὲ γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνη, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Ἀλλ΄ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως ὄφρα ἴδη πρότερόν τε πόσιν πηρύς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν· ὥς μοι καὶ τόνδ΄ παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει ναίων· τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες θερί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε νούνων, αἰ κέν πως ἐθέλησιν καθήστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ· ὤχθησαν δ΄ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· τοῖσιν δ΄ ήμαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ΄ ἀγορεύειν, μητρὶ φίλη ἐπίηρα φέρων, Άρχὴ σὺν θεῶ τῆς β Όμήρου ῥαψωδίας Άλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ εὖδον παννύχιοι, Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος ἀλλ΄ ὅ γε βέλος· οί δέ νυ λαοί θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπρεπίας ἑκάτοιο. νεκύων καίοντο θαμειαί. Έννημαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο, τῆ δεκάτη δ΄ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἁχιλλεύς· τῶ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ η ὕστερον αὖτις Ιόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ΄ ἐνὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ νῆρας ἔπεισιν ἡμετέρω ἐνὶ οἴκω. ἐν Ἄρνεϊ, τηλόθι Οἶνον δ΄ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν ἔκχεον, ἠδ΄ εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ ὂ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν ἀνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων· ἄσβεστος δ΄ ἄρ ἐνῶρτο καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον· ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἦ καὶ ἐπ΄ ἀργυρέη κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἄψ όππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔνχος· λαοί δ΄ ἠοήσαντο. Θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον. ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε «Ζεῦ πάτερ. Ἰδηθεν τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ΄ ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει, καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. Νιρεύς δ΄ αὖ οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἱ δὴ σφὼ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶ. Μητρί δ΄ μ΄ ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἥδε καὶ αὕτως μ΄ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων· ἄσβεστος δ΄ ἄρ ἐνῶρτο νέλως μακάρεσσι θεοῖσιν. ὡς ἴδον ήθαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. Ὠς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον εὖ εἰδὼς ἀνόρευε θεοπρεπίας ἐκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐνὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι· Ἀτρεΐωνα δ΄ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ΄ ἀναστὰς ἠπείλησεν μῦθον, ὂ δὴ δ΄ ἄρα πᾶσιν ἐπ΄ ἀρξάμενοι δεπάεσσιν· οἱ δὲ πανημέριοι μολπῆ θεὸν ἱλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἁχαιῶν, μέλποντες ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα νῦν δήθ΄ αὖθι λεγώμεθα, μηδ΄ ἔτι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὂ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει· ἀλλ΄ ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων έπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ´ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «ἶΗ δὴ λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ μενεαίνων ἔνχει χαλκείω· τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Ἀφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὥς τε θεός. ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμω εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην ἐπεὶ κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὄς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄ ἑσταότες αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εὶ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν έστὶ πελώριος, ἔρκος Άχαιῶν· Ἰδομενεὺς δ΄ ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι Θεὸς ιος ἔστηκ΄, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται· πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν ἄνων· ἐν δ΄ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. Οἱ μὲν εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἐδέξατο χαίρων παΐδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην ἑξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ δ΄ οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταθτ΄ ἐπαγείρειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νθν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἁχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν, αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην

783 HOM 2 110

Θερσίτης { N+Ant } 3 1728 HOM 2 246 1481 HOM 2 212 1714 HOM 2 244

θέσκελος { A } 1 933 HOM 3 130

θεσπέσιος { Α } 5

2547 HOM 2 367 4046 HOM 2 600 3164 HOM 2 457 4360 HOM 1 591 4511 HOM 2 670

Θεσσαλός (ὁ) { N+Ant } 1 4574 HOM 2 679

Θεστορίδης { N+Pat } 1 494 HOM 1 69

Θέτις { N+Ant } 5 3644 HOM 1 495 κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο. Ἄλλος δ΄ ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος· αὐτὰρ δ βοῦν ἱέρευσεν δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; Ἦσο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ΄ ἀπόειπε κελεύθους, μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὁλυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ πρότερος τόν γ΄ εἴσεται οὕτ΄ ἀνθρώπων· ὂν δέ κεν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἔκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα ἡμεῖς δ΄ ἐσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἔκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα ἡμεῖς δ΄ ἐσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν ἐσίσηλθ΄ ἐκατόμβας, Κάλχας δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε· «Τίπτ΄ ἄνεῳ ἐρίσαντε Ἁτρεῖδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἁχιλλεύς. Τἰς τ΄ ἄρ σφῶε ἐρίδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς υἰός· ὂ γὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἁφροδίτης· οὔ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὄσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἔλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εῖ μ΄ ἐθέλεις κούρην καὶ σφωιν δὸς ἄγειν· τὼ δ΄ αὐτὰ μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε δ΄ ῷμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ἦ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν περ ἐούση· ἀλλ΄ ὄν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν ἀνόνοτερος τόν γ΄ εἴσεται οὔτ΄ ἀνθρώπων· ὂν δέ κεν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηῦδα· «Τίς δ΄ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχῳ περ εἴπεῖν ἔπος ὅπι νοήσης.» Τὴν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχῳ περ αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ

τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε· «Ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδεω Ἁχιλῆος· χειρὸς ἐλόντ´ ἀγέμεν Βρισηίδα ὄ γ΄ ἐρεισάμενος ἔπε´ Ἀργείοισι μετήυδα· «Ὠ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη, σχέτλιος, ὂς πρὶν μέν μοι

δῖος Ὀδυσσεύς, καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ· «Θερσῖτ΄ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, ἵσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν· σμαραγεῖ δέ τε πόντος. Ἄλλοι μέν ῥ΄ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας· Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολώα, ὅς ῥ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη ὕστατα λωβήσαιο.» Ὠς φάτο νεικείων Ἁγαμέμνονα ποιμένα λαῶν Θερσίτης· τῶ δ΄ ὧκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς, καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ὴνίπαπε μύθῳ·

δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ἀκέα Ἱρις· «Δεῦρ΄ ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων· οἳ πρὶν ἐπ΄ ἀλλήλοισι

ήδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς ἔῃσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται· γνώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις, ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.» Τόν δ΄ Διὸς αἰγιόχοιο· αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· τῶν αῧθ΄ ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ- ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή, ὢς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο αἴγλη παμφανόωσα δι΄ αἰθέρος οὐρανὸν ἶκε. Τῶν δ΄ ὡς τ΄ ὀρνίθων πετεηνῶν με καὶ ἄλλοτ΄ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ΄ ἦμαρ φερόμην, ἄμα δ΄ ἠελίῳ καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ΄ ἔτι ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει, καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. Νιρεύς δ΄ αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐίσας, Νιρεὺς

νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἅντιφος ἡγησάσθην Θεσσαλοῦ υἶε δύω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ

 $\dot{\alpha}\mu \hat{u}\nu \alpha \text{I...} \text{``Htol \"{o}} \ \gamma' \ \dot{\omega}\varsigma \ \epsilon \hat{l} \vec{m} \dot{\omega}\nu \ \kappa \alpha \vec{\tau}' \ \dot{\alpha} \rho' \ \dot{\epsilon} \zeta \epsilon \tau \text{o} \cdot \tau \text{o} \hat{l} \vec{\sigma} \text{o} \ \dot{\alpha} \gamma \dot{\alpha} \dot{\alpha} \gamma \dot{\alpha}$

δή πρὸς "Ολυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες πάντες ἄμα, Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ ἥ γ΄ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, ἠερίη δ΄ ἀνέβη

3770 HOM 1 512 τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ἥψατο γούνων, ὡς ἔχετ΄ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή 3967 HOM 1 538 μιν "Ηρη ἠγνοίησεν ἰδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος· αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηῦδα· «Τίς δ΄ αὖ τοι, 4100 HOM 1 556 Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπη ἀρνυρόπεζα Θέτις θυνάτηρ άλίοιο νέροντος· ἡερίη νὰρ σοίνε παρέζετο καὶ λάβε νούνων· τῆ σ΄ ὀίω 3042 HOM 1 413 ἣν ἄτην, ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; αἴθ΄ ὄφελες θέω { **V** } 2 3549 HOM 1 483 άμφὶ δὲ κῦμα στείρη πορφυρέον μεγάλ΄ ἴαχε νηὸς ἰούσης· ἥ δ΄ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν, 1276 HOM 2 183 άμφιελίσσας.» Ώς φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὅς οἱ ὀπήδει· αὐτὸς Θήβη { N+Top } 2 2704 HOM 1 366 Άχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ΄ εἰδυίη πάντ΄ ἀνορεύω: ἀχόμεθ΄ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤνομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ 4661 HOM 2 691 έξείλετο πολλά μονήσας Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης, καδδὲ Μύνητ΄ ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐνχεσιμώρους, υίέας Εὐήνοιο Σεληπιάδαο $θήγω {V}$ 1 Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα· εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὼκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις 2657 HOM 2 382 θ $ηλυς {A} 1$ 5165 HOM 2 767 ἐπὶ νῶτον ἐίσας· τὰς ἐν Πιερίη θρέψ΄ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας. Ἀνδρῶν αὖ μέγ΄ ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας ὄφρ΄ θήν { I+Part } 1 Άργείοισιν ἔρεξεν, ὂς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ΄ ἀγοράων· οἴ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.» Ὠς φάσαν 1952 HOM 2 276 θήρ { N+Com } 1 3177 HOM 3 449 έν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν, Άτρεΐδης δ΄ ἀν΄ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς ἀθρήσειεν Ἁλέξανδρον θεοειδέα· ἀλλ΄ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ΄ θ ic { N+Com } 4 2328 HOM 1 316 ἔρδον δ΄ Ἀπόλλωνι τεληέσσας έκατόμβας ταύρων ἢδ΄ αἰγῶν παρὰ Θῖν΄ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο κνίση δ΄ οὐρανὸν ἶκεν έλισσομένη περὶ καπνῷ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο 2409 HOM 1 327 προΐει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρά τε 2581 HOM 1 350 κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθείς, θῖν΄ ἐφ΄ ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ φίλη ἡρήσατο χεῖρας 238 HOM 1 34 'Ως ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὂ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθω· βῆ δ΄ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ΄ ὁ γεραιὸς Ἀπόλλωνι θνήσκω { **V** } 6 4330 HOM 2 642 οὐ γὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεγαλήτορος υίέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τῷ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῷ δ΄ ἄμα 2822 HOM 1 383 μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ έπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος ήρη· κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τ΄ ἐγένοντο, τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη 394 HOM 1 56 1791 HOM 1 243 ἀχνύμενός περ χραισμεῖν, εὖτ΄ ἄν πολλοὶ ὑφ΄ Έκτορος ἀνδροφόνοιο θνήσκοντες πίπτωσι σὺ δ΄ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν πληξίππω, αὐτὰρ ὂ αὖτε Πέλοψ δῶκ´ Ἀτρέι ποιμένι λαῶν· Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστηι, αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέστ΄ Ἁγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῆσιν 755 HOM 2 106 ἔνεκ΄ ἀρχῆς· ἡμέων δ΄ ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄, ἔτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν, Γῆ 732 HOM 3 102 θ νητός $\{A\}$ 2 2501 HOM 1 339 άγειν∙ τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα « Ἡ δὴ λοίγια ἔργα τάδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητών ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, 4236 HOM 1 574

```
Θόας { N+Ant } 1
                                      τῶ δ΄ ἄμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλτοπάρηοι. Αἰτωλῶν δ΄ ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἰός, οἳ Πλευρῶν΄ ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλήνην Χαλκίδα τ΄ ἀγχίαλον
4302 HOM 2 638
θοός {A} 11
4174 HOM 2 619
                                      τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ´ ἀνδρὶ ἑκάστω νῆες ἕποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ΄ Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάθην υἶες ὁ μὲν
1859 HOM 2 263
                                     χλαῖνάν τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τὰ τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.» Ὠς ἄρ ἔφη, σκήπτρω δὲ
123 HOM 2 17
                                   φάτο, βῆ δ΄ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ἀτρεΐδην Ἁγαμέμνονα· τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίη,
63 HOM 2 8
                                     μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· «Βάσκ΄ ἴθι, οὖλε ὄνειρε. θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν· ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἁγαμέμνονος Ἁτρεΐδαο πάντα μάλ΄ ἀτρεκέως
78 HOM 1 12
                                   δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησεν ἀρητῆρα Ἁτρεΐδης· ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν
2738 HOM 1 371
                                    καλλιπάρηον. Χρύσης δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων λυσσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα,
2867 HOM 1 389
                                        ἡπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἁχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι⋅ τὴν δὲ νέον κλισίηθεν
2215 HOM 1 300
                                    οὔτέ τω ἄλλω, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἅ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα
2274 HOM 1 308
                                     έίσας ἥιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς ἑτάροισιν· Ἀτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ
3670 HOM 2 542
                                               μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων· τῶ δ΄ ἄμ΄ Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομόωντες, αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ
5106 HOM 2 758
                                     περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε, τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οὖτοι ἄρ ἡγεμόνες Δαναῶν
θοῶς { I+Adv } 2
2299 HOM 3 325
                                     ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Έκτωρ ἂψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν· οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἐκάστω ἵπποι ἀερσίποδες καὶ
2980 HOM 3 422
                                    δ΄ ὅτ΄ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ΄ ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο, ἥ δ΄ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν· τῆ δ΄ ἄρα δίφρον
Θρᾶξ { A } 2
4018 HOM 2 595
                                          καὶ Ἔλος καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς, Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ΄ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος⋅ στεῦτο γὰρ εὐχόμενος
5685 HOM 2 844
                                          τ΄ ὄζος Ἄρηος, μἷε δύω Λήθοιο Πελασνοῦ Τευταμίδαο, Αὐτὰρ Θρήικας ἦν΄ Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀνάρροος ἐντὸς ἐέρνει,
θρίξ { N+Com } 1
1937 HOM 3 273
                                   οί παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο, ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαῖων νεῖμαν ἀρίστοις· τοῖσιν δ΄ Ἁτρεΐδης μεγάλ΄
Θρόνιον { N+Top } 1
3608 HOM 2 533
                                            τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο Λοκρῶν οἳ
θρόνος { N+Com } 1
3955 HOM 1 536
                                   ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου· οὐ δέ μιν Ἡρη ἠγνοίησεν ἰδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀργυρόπεζα Θέτις
Θρύον { N+Top } 1
3995 HOM 2 592
                                     τε στοναχάς τε. Οι δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ, καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον, καὶ
θυνάτηρ { N+Com } 11
                                   χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο θυγατέρες, μνησαίαθ΄ ὅσοι ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας. τέλος
3398 HOM 2 492
3968 HOM 1 538
                                        ὴγνοίησεν ἰδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος· αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηῦδα· «Τίς δ΄ αὖ τοι,
4101 HOM 1 556
                                   Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπη ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος· ἠερίη γὰρ σοίγε παρέζετο καὶ λάβε γούνων· τῆ σ΄ ὀίω κατανεῦσαι
                                     κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἄφροδίτη, ἥ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ
2637 HOM 3 374
1023 HOM 3 144
                                          οὐκ οἴη, ἄμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἔποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὄθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον
```

687 HOM 1 95
84 HOM 1 13
2745 HOM 1 372
4814 HOM 2 715
889 HOM 3 124
Θυέστης { N+Ant } 2

3704 HOM 2 548

762 HOM 2 107 758 HOM 2 106

Θυμοίτης { N+Ant } 1 1042 HOM 3 146

θυμός { N+Com } 35 262 HOM 2 36

2842 HOM 2 409 1796 HOM 1 243 43 HOM 2 5 1420 HOM 1 193 705 HOM 3 98

2784 HOM 3 395 999 HOM 2 142 3090 HOM 3 438

3166 HOM 1 429 1411 HOM 1 192

1196 HOM 2 171 1508 HOM 1 205 985 HOM 1 136

1957 HOM 2 276 1369 HOM 2 196

3446 HOM 1 468 2997 HOM 2 431

4434 HOM 1 602 4375 HOM 1 593

1261 HOM 1 173 2078 HOM 3 294

4146 HOM 1 562

δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὄν ποτ΄ Ἀθήνη θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Ἀθήνῃσ΄ εἶσεν, ἑῷ ἐν πίονι νηῷ· ἔνθα δέ μιν ἀλλ΄ ἔνεκ΄ ἀρητῆρος, ὂν ἠτίμησ΄ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν ἑκηβόλος ἠδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὅ ἀρητῆρα Ἁτρεΐδης· ὂ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέῳ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων λυσσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέῳ νηῶν Εὔμηλος, τὸν ὑπ΄ Ἁδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν Ἅλκηστις Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. Οἵ δ΄ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ τὴν δ΄ Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων, Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην. Τὴν δ΄ εὖρ΄ ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, δίπλακα

λαῶν· Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστηι, αὐτὰρ ὂ αὖτε Θυέστ΄ Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν· τῷ ὅ γ΄ δῶκ΄ Ἀτρέι ποιμένι λαῶν· Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστηι, αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέστ΄ Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἀργεϊ παντὶ

ἵκανον ὄθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ἱκετάονά τ΄, ὄζον Ἄρηος, Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ,

"Ως ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἄ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε∙ φῆ γὰρ ὅ γ΄ αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνω νήπιος, οὐδὲ αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο· βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσιν δ΄ πολλοὶ ὑφ΄ εκτορος ἀνδροφόνοιο θνήσκοντες πίπτωσι σὺ δ΄ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ Άχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν· ἤδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ΄ Ἀτρεΐδη Ἀναμέμνονι οὖλον ὄνειρον καί μιν φωνήσας έρητύσειέ τε θυμόν. Έως ὂ ταῦθ΄ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἕλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ΄ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ ἀγαθὸς Μενὲλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε ἔρχεσθ΄ ἠὲ χοροῖο νεόν λήγοντα καθίζειν.» Ὠς φάτο, τῆ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί ῥ΄ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ΄ ἱμερόεντα ναῖαν· οὐ νὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάνυιαν.» Ώς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν· κινήθη δ΄ ἀνορὴ άμειβόμενος προσέειπε· «Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνη, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί "Ως ἄρα φωνήσασ΄ ἀπεβήσατο, τὸν δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός, τήν ῥὰ βίη ἀέκοντος ἀπηύρων⋅ αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς Χρύσην ἴκανεν άναστήσειεν, ὅ δ΄ Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι, ἡὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. Ἔως ὂ ταῦθ΄ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἕλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, οὐδ΄ ὅ νε νηὸς ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἀνχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη νλαμκῶπις Ἀθήνη· «Διονενὲς Λαερτιάδη ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ἦς ὑπεροπλίησι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Ἡλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ Άλλ΄ εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Άχαιοί, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ΄ ἀγοράων· οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.» Ὠς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ΄ ὁ ἀκούσαμεν οἷον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξη κακὸν υἶας Ἁχαιῶν· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ´ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.» Ὁν Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, δαίνυντ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, κοῦροι μὲν κρητῆρας αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαῖτα δαίνυτ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε "Ως τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἣν ἔχ΄ Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄, αἳ φερόμην, ἄμα δ΄ ἠελίω καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνω, ὀλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνθέν ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.» Ὠς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ Τόνδ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· «Φεῦγε μάλ΄, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ΄ ἔγωγε λίσσομαι εἴνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τάμε νηλέι χαλκῶ· καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός. Οἶνον δ΄ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι

μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον

160 HOM 1 24 2787 HOM 1 378 992 HOM 3 139 1567 HOM 2 223 1890 HOM 1 256 1599 HOM 1 217 69 HOM 3 9 2912 HOM 3 412 3979 HOM 2 589 1675 HOM 1 228 1536 HOM 1 209 1439 HOM 1 196 θύνω { **V** } 1 3090 HOM 2 446 θύρα { N+Com } 1 5311 HOM 2 788 θύρετρον { N+Com } 1 2885 HOM 2 415 θύσανος { N+Com } 1 3104 HOM 2 448 Άθήνη αἰγίδ΄ ἔχουσ΄ ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε, τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται, πάντες ἐυπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἔκαστος· σὺν τῆ θύω (θύελλα) { **V** } 1 γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὄ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο 2526 HOM 1 342 θώραξ { N+Com } 3 2343 HOM 3 332 3677 HOM 2 544 πάντοσε ἴσην· διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο· ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτώνα ἔγχος· ὅ δ΄ 2520 HOM 3 358 { **V** } 10 θωρήσσω 78 HOM 2 11 Άτρεΐδαο πάντα μάλ΄ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωντας Ἁχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν 201 HOM 2 28 δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἡδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἁχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν 470 HOM 2 65 δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἁχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν 524 HOM 2 72 ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. Ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν μἶας Ἁχαιῶν· πρῶτα δ΄ ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἦ θέμις ἐστί, καὶ φεύγειν σὺν 605 HOM 2 83 δ΄ ἴδεν ὂς μέγ΄ ἄριστος Άχαιῶν εὕχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν μἶας Άχαιῶν.» Ὠς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οἵ δ΄ ἐπανέστησαν 3966 HOM 2 587 ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο· ἐν δ΄ αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιθώς, ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο 3563 HOM 2 526

καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἁτρεΐδη Ἁγαμέμνονι ἥνδανε θυμῶ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἁτρεΐδη Ἁγαμέμνονι ἤνδανε θυμῶ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· χωόμενος δ΄ ὁ γέρων πάλιν ὤχετο· φίλη κεκλήση ἄκοιτις.» Ὠς εἰποῦσα θεὰ νλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῶ ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων· αὐτίκα δ΄ ἀργεννῆσι καλυψαμένη λέγ΄ ὀνείδεα· τῶ δ΄ ἄρ΄ Ἁχαιοὶ ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῶ· αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἁγαμέμνονα νείκεε μύθω· «ងτρεΐδη τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ Πρίαμος Πριάμοιό τε παΐδες ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κε[ν] κεχαροίατο θυμῶ, εἰ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν, οἳ περὶ μὲν βουλῆ Δαναῶν, περὶ δ΄ ἐστὲ «Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ θυμώ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον· ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἡ καὶ ἔριδα προφέρονται. οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σιγῆ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ ἐν θυμώ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν. Εὖτ΄ ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην ποιμέσιν λέχος· Τρωαὶ δέ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ΄ ἄχε΄ ἄκριτα θυμώ.» Τήνδε χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Άφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιθώς, ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῶ τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε. Οἳ δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην θωρηχθῆναι οὔτε λόχον δ΄ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἁχαιῶν τέτληκας θυμῶ· τόδέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ πίθηαι, οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήρη ἄμφω όμῶς θυμῶ φιλέουσά τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήν΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἕλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι Άθήνη οὐραγόθεν' πρὸ νὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήρη, ἄμφω ὁμῶς θυμῶ φιλέουσά τε κηδομένη τε· στῆ δ΄ ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα οἴω φαινομένη· τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα· οἱ δ΄ ἀμφ΄ Ἀτρεῖωνα διοτρεφέες βασιλῆες θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη αἰγίδ΄ ἔχουσ΄ ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε, τῆς αἰνιόχοιο σὺν ἀννελίη ἀλεγεινῆ· οἴ δ΄ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρησι πάντες όμηγερέες, ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ἀκέα βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα, Έκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῶ ῥωγαλέον· πολέες δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν

ἔθηκεν καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπὶ σφυρίοις ἀραρυίας· δεύτερον αὖθώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν οἶο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἥρμοσε δ΄ αὐτῷ· ἀμφὶ δ΄ ἄρ θοοί, ὅπιθεν κομόωντες, αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄

στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες, Βοιωτῶν δ΄ ἔμπλην ἐπ΄ ἀριστερὰ θωρήσσοντο. Λοκρῶν δ΄ ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας, μείων, οὔ τι τόσος γε ὅσος

1057 HOM 1 145

2816 HOM 2 405

Έκτωρ Πριαμίδης. ἄμα τῶ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς πάις Ἁγχίσαο, Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ ὄμματ΄ ἔχων, κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα λαῷ θωρηχθῆναι οὔτε λόχον δ΄ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἁχαιῶν τέτληκας θυμῷ· τόδέ τοι κὴρ εἴδεται Μενέλαος Ἀρήιος ἔντε´ ἔδυνεν. Οἵ δ´ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὸμίλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ´ ἔχεν ἔναιον ἰδ΄ Ὀρχομενὸν Μινύειον, τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἶες Ἄρηος, οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμω Ἄκτορος Ἀζείδαο, παρθένος αἰδοίη ὑπερώιον άνερώχων, οἳ Ρόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες. Λίνδον Ἰήλυσόν τε καὶ ἀρνινόεντα Κάμειρον· τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡνεμόνευεν, ὃν τέκεν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, τῶν αὖθ΄ ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες ἰητῆρ΄ ἀγαθὼ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων· τοῖς δὲ τριάκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἴ δ΄ πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρῃ πορφυρέον μεγάλ΄ ἴαχε νηὸς ἰούσης· ἥ δ΄ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἵκοντο κατὰ εἰς ὄ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.» Ὠς ἔφατ´, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ´ Ἁχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες έσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ´ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ´, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῆ ἐφ΄ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλω· τὸν δ΄ οὔ καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῷ ἐν αἰγείω· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ Ἰδαῖος ἡδὲ χρύσεια κύπελλα· ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν· «Ὀρσεο, κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἴ δ΄ Ἀσπληδόν΄ ἔναιον Ιδ΄ Ὀρχομενὸν Μινύειον, τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἶες Ἄρηος, οὓς τέκεν Ἀστυόχη Δήμετρος τέμενος, ἴΙτωνά τε μητέρα μήλων, ἀγχίαλόν τ΄ Άντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην, τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε ζωὸς ἐών· τότε δ΄ ἤδη ἔχεν μείων μὲν κεφαλῆ Ἀναμέμνονος Ἀτρεῖδαο, εὐρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἱδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείοη, αὐτὸς δὲ κτίλος ὣς τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον ἵΙδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, τῶν αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός, ἦρχεν ἐὺς πάις Ἁγχίσαο, Αἰνείας, τὸν ὑπ´ Ἁγχίση τέκε δῖ´ Ἁφροδίτη ˇΙδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος uἶε, Ἁρχέλοχός τ´ τοῖσιν δ΄ Ἀτρεΐδης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, Ἡέλιός θ΄, ὂς πάντ΄ ἐφορᾶς καὶ πάντ΄ ἐπακούεις· καὶ ποταμοὶ άνέσχον, ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε` «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, ὁππότερος τάδε ἔργα μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν, τὸν δὸς "Ως ἄρ ἔφη, σκήπτρω δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν· ὅ δ΄ ϳδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμῶδιξ δ΄ αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη δῖα γυναικῶν· «Οὖτος δ΄ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἁχαιῶν· Ἰδομενεὺς δ΄ ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς ἔστηκ΄, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται· ἄλλοι θ΄ οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο· τῶν μὲν, ἄρ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε Μηριόνης τ΄ ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντη· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Κρητῶν δ΄ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε οἳ Κνωσσόν τ΄ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν, Λύκτον βήσομεν⋅ εἶς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἣ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς ἠὲ σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ´ ἀνδρῶν, ὄφρ´ ἥμιν

δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν, Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, αὐτὰρ ἔπειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν, ἔκτον δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν

```
    ἱδρόω { V } 2
    2710 HOM 2 390
    2697 HOM 2 388
    ἱδρύω { V } 2
    1336 HOM 2 191
    570 HOM 3 78
    ἱερεύς { N+Com } 4
    2734 HOM 1 370
    439 HOM 1 62
    150 HOM 1 23
```

iερεύω { V } 1 2799 HOM 2 402

ίερός { **A** } 10

2777 HOM 1 377

3432 HOM 2 506

2157 HOM 2 305

ἵημι { <mark>V</mark> } 14

2306 HOM 3 326 688 HOM 2 96 άμφὶ στήθεσσιν ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ΄ ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων· ὂν δ΄ ἄν ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω μετέσσεται οὐδ΄ ἠβαιὸν εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν· ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ΄ ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·

σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσσεσθαι, ἀλλ´ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ´ οἶος νόος Ἁτρεΐδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ´ ἵψεται υἶας μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, μέσσου δουρὸς ἑλὼν· τοί δ΄ ἰδρύθησαν ἄπαντες. Τῷ δ´ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἁχαιοὶ ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι

Άχαιῶν, ἐκ δ΄ ἔλον Ἀτρεϊδῃ Χρυσηίδα καλλιπάρηον. Χρύσης δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων λυσσόμενός τε τε δαμᾳ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς· ἀλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο ενθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἁχαιοί, αἰδεῖσθαί θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἁτρεΐδῃ Ἁγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, λαῶν. ενθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἁχαιοί αἰδεῖσθαι θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἁτρεΐδῃ Ἁγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει,

εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος· αὐτὰρ ὂ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι, κίκλησκεν δὲ

πάντων ἐκπαγλότατ΄ ἀνδρῶν, ὄφρ΄ ἤμιν ἐκάεργον ἰλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.» Τόνδ΄ ἄρ΄ ὑπόδρα ἱδὼν προσέφη πόδας ἀκὺς Ἁχιλλεύς· «Ὠμοι ἀναιδείην Ἁγασθένεος Αὐγηιάδαο ἄνακτος. Οἱ δ΄ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ΄ ἱερὰων νήσων, αἱ ναίουσι πέρην ἀλὸς Ἡλιδος ἄντα, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄγων ἱερὴν ἐκατόμβην. Οἱ δ΄ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων παίδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβω θ΄ ἱερὴν ἐκατόμβην ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ΄ ἱλασόμεσθα ἄνακτα, ὂς νῦν Ἁργείοισι πολύστονα «Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ΄ εἰδυίῃ πάντ΄ ἀγορεύω; ὡχόμεθ΄ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο Λοκρῶν οἱ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οἱ δ΄ Εὕβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἅβαντες, Χαλκίδα τ΄ Εἰρέτριάν τε καιὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἐκατόμβας, καλῆ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ΓΩς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ΄ ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ΄ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὕξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ

Άφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὤς τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμῳ εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε· τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργῳ ἐφ΄ θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Ἀθήνῃσ΄ εἶσεν, έῷ ἐν πίονι νηῷ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἰλάονται κοῦροι Ἀθηναίων ἐείκοσιν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν ἄγων· ἐν δ΄ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. Οἱ μὲν ἔπειτ΄ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα. Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἶζε γερόντων Νεστορέῃ παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος· τοὺς ὄ γε συγκαλέσας πυκινὴν ਫ Ἰρις· εἴσατο δὲ φθογγὴν υἶι Πριάμοιο Πολίτῃ, ὂς Τρώων σκοπὸς ἶζε ποδωκείῃσι πεποιθώς, τύμβῳ ἐπ΄ ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος, δέγμενος ὁππότε ναῦφιν Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ· «Δεῦρο πάροιθ΄ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι ἄψ ὀρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν· οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἑκάστῳ ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἀμφ΄ οἵ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἰζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν· ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς σχοίατ΄,

ὅ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἔζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ΄ ἰὸν ἔηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄ ἀργυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῷχετο καὶ κύνας ἀργούς, ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὕτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν, οὐκ ἄν ἔπειτ΄ Όδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ἀτρεῖδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, νώμησαν δ΄ ἄρα πὰσιν ἐπ΄ ἀρξάμενοι ῷχετο· τοῖο δ΄ Απόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἤκε δ΄ ἐπ΄ Ἀργείοισι κακόν βέλος· οἱ δὲ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπῷχετο κῆλα δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοι[νός], σμερδαλέος, τὸν [ῥ΄] αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε, βωμοῦ ὑπαῖξας πρός ρὰ πλατάνιστον ὄρουσεν. Ένθα δ΄ ἔσαν στρουθοῖο ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αὶ κε πίθηαι, οὐρανόθεν· πρὸ δὲ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη ἄμφω όμῶς θυμῷ φιλέουσὰ τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ ἔριδος, ἐλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ΄ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη, ἄμφω όμῶς θυμῷ φιλέουσὰ τε κηδομένη τε· στῆ δ΄ ὅπιθεν, ξανθῆς ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Άχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἴκμενον οὖρον ἵει ἐκάεργος Ἀπόλλων· οἴ δ΄ ίστὸν στήσαντ΄ ἀνὰ θ΄ ίστία λευκὰ πέτασσαν, ἐν δ΄ ἄνεμος ἐοικότες, οἴ τε καθ΄ ὕλην δενδρέῳ ἐφ΄ ἐζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύργψ· οῖ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦργον εἰς ἄλα δῖαν, οὐρούς τ΄ ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἶκεν οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ΄ ἤρεον ἔρματα νηῶν. Ἔνθὰ κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, εὶ μὴ λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης δίσκοισιν τέρτποντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες τόξοισίν θ΄ Ἱπποι δὲ παρ΄ ἄρμασιν οἶσν δεαστος λωτὸν ἑρεπτόμενο ἐλεόθρεπτόν τε κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιθώς, ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε. Οῖ δὲ Πυλον τ΄ ἐπιλεύσσει ὄσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὧς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσοί κονίσαλος ὧρνυτ΄ ἀελλής ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον

νῆες ἔποντο. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους, οἵ ῥ΄ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον καὶ Κροκύλει΄ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν, οἵ τε «Οὖτος δ΄ αὖ Λαερτίδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς, ὂς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄

βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὄς οἱ ὀπήδει· αὐτὸς δ΄ Ἀτρεΐδεω Ἁγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν δέξατό οἱ σκῆπτρον

τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πτολιπόρθῳ. Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οἵ τ΄ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, τῶν αὖθ΄ ἡγείσθην

ᾶς φάτο, βῆ δ΄ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ἁτρεΐδην Ἁγαμέμνονα· τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἁχαιίδα γαῖαν ἰκάνει· ἤ κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κε[ν] κεχαροίατο βοὴν ἀγαθὸς Μενἐλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Ἁργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ γε νηὸς ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἡθήνη· «Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν΄ τήν ῥὰ βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην. Οἴ δ΄ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἱστία μὲν Ὀλύμπιος ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι· ἔνθα καθεῦδ΄ ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἡρη. τέλος σὺν θεῷ τῆς α Ὁμήρου ἕποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε

ἐπάκουσαν· κινήθη δ΄ ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἱκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄ ὅτε

ύσμίνην δ΄ ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων, ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνω, Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. Ἡύτε βοῦς ἀγέλῃφι μέγ΄

Ήώς, καὶ τότ΄ ἔπειτ΄ ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Άχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἴκμενον οὖρον ἵει ἐκάεργος Ἀπόλλων· οἵ δ΄ ἱστὸν στήσαντ΄ ἀνά θ΄ ἱστία λευκὰ πέτασσαν, ἐν δ΄ ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο αἴνλη παμφανόωσα δι΄ αἰθέρος οὐρανὸν ͺἶκε. Τῶν δ΄ ὥς τ΄ ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά, χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, ταύρων ἢδ΄ αἰγῶν παρὰ θῖν΄ άλὸς ἀτρυγέτοιο κνίση δ΄ οὐρανὸν ἶκεν έλισσομένη περὶ καπνῶ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὔδ΄ Ἁγαμέμνων λῆγ΄ ήδ΄ έλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν, οὐρούς τ΄ ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἶκεν οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ΄ ἤρεον ἔρματα νηῶν, Ἔνθά κεν Ἀρνείρισιν ὑπέρμορα νόστος νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο καὶ με κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν· οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι, ὃς δὴ πολλάων Όλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ΄ οἴκαδ΄ ἰκέσθαι· παῖδα δ΄ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ΄ ἄποινα δέχεσθαι. Άζόμενοι Διὸς μίὸν ἑκηβόλον παρὰ θῖν΄ άλὸς ἀτρυνέτοιο. Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ νε ἰδὼν νήθησεν ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πολυάικος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ΄ ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος οἴκω ἐν ἡμετέρω, ὁπότε Κρήτηθεν ἳκοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἁχαιούς, οὕς κεν εὖ γνοίην καὶ τοὔνομα ποτιδένμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἵνεκα δεῦρ΄ ἱκόμεσθα. Ἁλλ΄ ἄνεθ΄ ὡς ἂν ἐνὼ εἴπω, πειθῶμεθα πάντες· φεύνωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. Αἴ δ΄ ὅτ΄ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ΄ ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο, ἤ δ΄ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα ἥ δ΄ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν, νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ΄ ἠπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἁχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ἐς μέσσον ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην. Οἵ δ΄ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνη, ἱστὸν δ΄ ἱστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ίὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω έλών∙ ὄ δέ κεν κεχολώσεται ὄν κεν ἵκωμαι. Ἁλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακλείης· αὐτὰρ ὄ γ΄ ἐς Ῥόδον ἷξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων· τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἡδ΄ ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὅς τε Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος· ἦ ποτ΄ Ἁχιλλῆος ποθὴ ἵξεται τίας Ἁχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν, εὖτ΄ ἄν πολλοὶ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει ὀτρύνουσ΄ ἰέναι Διὸς ἄγγελος· οἵ δ΄ ἀγέροντο.

δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ἰκετάονά τ΄, ὄζον Ἄρηος, Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω, εἴατο δημογέροντες

ἐστιν· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν· αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.» Ὠς ἄρ ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλῃ ἐν

ἐν Ἀθήνῃσ΄ εἶσεν, ἑῷ ἐν πίονι νηῷ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ υἰὸς Πετεῶο ἀγόρευε θεοπρεπίας ἑκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι· Ἀτρεΐωνα δ΄ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ΄ ἀναστὰς ἡπείλησεν μῦθον, ὂ δὴ ἄρα πᾶσιν ἐπ΄ ἀρξάμενοι δεπάεσσιν· οἱ δὲ πανημέριοι μολπῆ θεὸν ἱλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν, μέλποντες ἐκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ΄ τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβω θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ΄ ἱλασόμεσθα ἄνακτα, ὂς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε΄ ἐφῆκεν.» Ὠς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἀνάποινον, ἄγειν θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὢς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη ἤρως Ἁτρεΐδης ἡὲ σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ΄ ἀνδρῶν, ὄφρ΄ ἤμιν ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.» Τόνδ΄ ἄρ΄ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ἀκὺς Ἁχιλλεύς· «Ὠμοι

οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἄρ ἄψορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο· Έκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον,

```
513 HOM 1 71
2031 HOM 2 288
800 HOM 2 113
4534 HOM 2 673
1515 HOM 2 216
3402 HOM 2 492
1754 HOM 2 249
2157 HOM 3 305
933 HOM 2 133
1614 HOM 2 230
iμάς { N+Com } 2
2642 HOM 3 375
2611 HOM 3 371
iμάσσω { V } 1
5270 HOM 2 782
ίμερόεις { Α } 1
2798 HOM 3 397
ἵμερος { N+Com } 2
990 HOM 3 139
3152 HOM 3 446
ίμερτός { Α } 1
5059 HOM 2 751
ἵνα {I+Coni} 9
4074 HOM 2 604
1788 HOM 3 252
2232 HOM 1 302
2683 HOM 1 363
932 HOM 3 130
1628 HOM 2 232
2650 HOM 2 381
3020 HOM 1 410
1489 HOM 1 203
ἰός (βέλος)
             { N+Com } 2
578 HOM 3 80
```

τά τ΄ ἐόντα τά τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἡγήσατ΄ Άχαιῶν Ἰλιον εἶσω ἢν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο ἤν περ ὑπέσταν ἐνθάδ΄ ἔτι στείχοντες ἀπ΄ Ἅργεος ἱπποβότοιο, Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· ὡς τε γὰρ ἢ παίδες νεαροὶ χήραί τε γυναῖκες ἐνέδησε βαρείῃ, σχέτλιος, ὅς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο καὶ με κελεύει Ἁγλαῖης υἰος Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος, Νιρεύς, ὅς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ΄ ἀμύμονα Πηλεΐωνα· ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δὲ οἱ ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἁργείοισιν ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἔτερον πόδα· τὼ δὲ οἱ ὤμω κυρτώ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· Όλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο θυγατέρες, μνησαίαθ΄ ὄσοι ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· ἀρχούς αὖ νηῶν ἐρέω νῆἀς τε προπάσας. τέλος σὺν θεῶ τῆς β΄ Όμήρου φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὄσσοι ἄμ΄ Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· τῶ οὐκ ἄν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Άχαιοί· ἤτοι ἐγών εἶμι προτί Ἰλιον ἡνειόεσσαν ἄψ, ἐπεί οὔ πω τλήσομ΄ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον υἰὸν ἀνδρες ἔσσιν, οῖ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ είῶσ΄ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα δή βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί, καὶ δὴ ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὄν κὲ τις οίσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Άχαιῶν, ἡὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ᾶρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἢ οἱ ῥῆξεν ἰμὰντα βοὸς ἷφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρί παχείη. Τὴν μέν ἔπειθ΄ ῆρως δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἑυκνήμιδας Άχαιούς· ἄγχε δὲ μιν πολύκεστος ἰμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὄς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεύς τέτατο τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἵρυσσέν

Διὶ ὢς τερπικεραύνω χωομένω, ὅτε τ´ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἡμάσση εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς· ὢς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα

ὄρινε· καί ῥ΄ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ΄ ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα, θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε·

τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.» Ὠς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων· αὐτίκα δ΄ ἀργεννῆσι Κραναῆ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῆ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ.» Ἡ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἵπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι

τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί΄ ἔθεντο, οἵ τ΄ ἀμφ΄ ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ΄ ἐνέμοντο, ὅς ῥ΄ ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὅ γε Πηνειῷ

δ΄ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν΄ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί, οἷ Φενεόν τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον Ῥίπην τε Στρατίην τε θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων ἐν πεδίῳ καταβῆναι, ἵν΄ ὄρκια πιστὰ τάμητε· αὐτὰρ Ἁλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆσ΄ ἐγχείησι τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς τώ γ΄ ἀντιβίοισι τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ἀκὺς Ἁχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ τοι δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ἀκέα Ἱρις· «Δεῦρ΄ ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων· οἷ πρὶν ἐπ΄ ἄποινα, ὄν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἁχαιῶν, ἡὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι, ἤν τ΄ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἡβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἅρηα· εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ἁχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, γνῷ δὲ καὶ Ἁτρεΐδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων ἢν ἄτην, ὅ τ΄ προσῆυδα· «Τίπτ΄ αὖτ΄ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας. Ἡ ἴνα ΰβριν ἴδη Ἁγαμέμνονος Ἁτρεΐδαο; ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ῆς

δ΄ ἰδρύθησαν ἄπαντες. Τῷ δ΄ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἁχαιοὶ ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ΄ ἔβαλλον· αὐτὰρ ὃ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων·

κινηθέντος· ὅ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἔζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ΄ ἰὸν ἕηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄ ἀργυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας 339 HOM 1 48 ίππεύς { N+Com } 1 δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ωἰγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς δ΄ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη, ἐν 5457 HOM 2 810 ίππόβοτος { Α } 3 ύπόσχεσιν ἥν περ ὑπέσταν ἐνθάδ΄ ἔτι στείχοντες ἀπ΄ Ἄργεος ἱπποβότοιο. Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· ὥς τε νὰρ ἢ παΐδες νεαροὶ χῆραί τε 2030 HOM 2 287 πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ αὖτ΄ ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, καί 545 HOM 3 75 πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς φάτο, ῥίγησεν δ΄ ὁ γέρων. ἐκέλευσε δ΄ ἑταίρους 1826 HOM 3 258 Ίπποδάμεια { N+Ant } 1 τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς· τόν ῥ΄ ὑπὸ Πειριθόω τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, τοὺς δ΄ ἐκ Πηλίου ὧσε καὶ Αἰθίκεσσι 5000 HOM 2 742 ίππόδαμος { Α } 8 169 HOM 2 23 προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος· «Εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο; Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα ὧ λαοί τ´ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα 438 HOM 2 60 κεφαλής καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, ὧ λαοί τ´ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα 1689 HOM 3 237 μυθησαίμην· δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορα θ΄ ἱππόδαμον καὶ πὐξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, αὐτοκασιγνήτω τώ μοι μία γείνατο μήτηρ. ἢΗ οὐχ΄ 2418 HOM 3 343 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ΄ ἔχεν εἰσορόωντας Τρῶας θ΄ ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· καὶ ῥ΄ ἐγγὺς στήτην διὰ μετρητῶ ἐνὶ χώρω σείοντ΄ 1612 HOM 2 230 έλωμεν· ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἁχαιῶν, ἡὲ γυναῖκα νέην, 1781 HOM 3 251 ἐπέεσσιν· «Ὀρσεο, Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων ἐν πεδίω καταβῆναι, ἳν΄ ὅρκια πιστὰ τάμητε· αὐτὰρ 938 HOM 3 131 ωκέα Ίρις· «Δεῦρ΄ ἴθι, νύμφα φίλη, ἴνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων· οἵ πρὶν ἐπ΄ ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἅρηα ἐν 910 HOM 3 127 δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ΄ ἐνέπασσεν ἀέθλους Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων, οὓς ἔθεν εἴνεκ΄ ἔπασχον ὑπ΄ Ἅρηος παλαμάων· ἀγχοῦ ίπποδάσεια { A } 1 2600 HOM 3 369 ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» Ή, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἕλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς Ϊππόθοος { N+Ant } 2 Αρίσβηθεν φέρον ἵπποι αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. Ἱππόθοοε δ΄ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων, τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον· τῶν 5660 HOM 2 840 5673 HOM 2 842 ἐγχεσιμώρων, τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον· τῶν ἦρχ΄ Ἱππόθοός τε Πυλαῖος τ΄ ὄζος Ἄρηος, υἶε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο. Αὐτὰρ Θρήικας ίπποκορυστής { N+Com } 1 15 HOM 2 1 σὺν θεῶ τῆς β Ὁμήρου ῥαψωδίας Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ εὖδον παννύχιοι, Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος· ἀλλ΄ ὅ γε μερμήριζε κατὰ ἵππος { N+Com } 15 2311 HOM 3 327 έκ κλῆρος ὄρουσεν· οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἴζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἑκάστω ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἀμφ΄ ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ ἦρχ΄ Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν, Ἀσιος Ύρτακίδης ὂν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. Ἱππόθοοε δ΄ ἄγε φῦλα Πελασγῶν 5654 HOM 2 838 5215 HOM 2 775 θαλάσσης δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες τόξοισίν θ΄· ἵπποι δὲ παρ΄ ἄρμασιν οἶσιν ἕκαστος λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον ἔστασαν· Τελαμώνιος Αἴας ὄφρ΄ Άχιλεὺς μήνιεν· ὂ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν, ἵπποι θ΄ οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήεεσι κορωνίσι ποντοπόροισι κεῖτ΄ 5184 HOM 2 770 σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αὐτῶν ἠδ΄ ἵππων, οἳ ἄμ΄ Ἁτρεϊδησιν ἔποντο. ἵΙπποι μὲν μέγ΄ ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο, τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς, ὅτριχας 5140 HOM 2 763 2665 HOM 2 383 Άρηα∙ εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ἀκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω, ὥς κε άσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ΄ ἔγχεῖ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐὐξοον ἄρμα τιταίνων· ὃν δ΄ ἄν ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω μιμνάζειν παρὰ 2713 HOM 2 390 1870 HOM 3 263 περικαλλέα βήσετο δίφρον· τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. Άλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἁχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα

καλλιγύναικα.» μος φάτο, ρίγησεν δ΄ ο γέρων. ἐκέλευσε δ΄ ἐταίρους μεν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεὰ τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίῃ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἔππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ καρπὸν ἐδηλήσαντ΄, ἐπειὴ μάλα πολλὰ τῷ δ΄ οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ΄ ἀνὴρ κοσμῆσαι ἔππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν· τῷ δ΄ ἄμα ἀκέας ἵππους. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ ρ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἁχαιούς, ἐξ ἔππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἁχαιῶν ἐστιχόωντο· αὐτὰρ ὑπὸ χθών σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἔππων. ἔσταν δ΄ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι μυρίοι, ὅσσὰ τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται τίς τ΄ ἄρ τῶν ὅχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αὐτῶν ἡδ΄ ἵππων, οῖ ἄμ΄ Ἁτρεΐδῃσιν ἔποντο. Ἱπποι μὲν μέγ΄ ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο, τὰς Εὔμηλος

ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνον, μηκέτι νῦν δήθ΄ αὖθι λεγώμεθα, ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· τῷ δ΄ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἳ δ΄ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε νηπιάχοις οἶς οὔ τι μέλει αὖθ΄ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηι Φυλεΐδης, ὂν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς, ὄς ποτε Δουλίχιον δ΄ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα

μέγα τε στιβαρόν τε· κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν· εἴλετο δ΄ ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν

μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ΄ ἴψαο λαὸν Ἁχαιῶν· ἠδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα γάρ πω σάφα οἶσθ΄ οἷος νόος Ἀτρεΐδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἵψεται υἶας Ἁχαιῶν· ἐν βουλῆ δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξη

ήδ΄ ἄρν΄ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὂ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ Ἁγαμέμνονι δίῳ. Ἰρις δ΄ αὖθ΄ Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν δ΄ ὑπ΄ Ἄρηος παλαμάων· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ἀκέα Ἰρις· «Δεῦρ΄ ἴθι, νύμφα φίλη, ἴνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ἀκέα Ἰρις· εἴσατο δὲ φθογγὴν υἶι Πριάμοιο Πολίτῃ, ὂς Τρώων σκοπὸς ἶζε ποδωκείῃσι πεποιθώς, ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Τρωσὶν δ΄ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ἀκέα Ἰρις πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῆ· οἴ δ΄ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἁχαιοί· τῷ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ἀκέα Ἰρις· «Ὠ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φῖλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὡς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος

θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» Ἡ ῥά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἀσόθεος φώς, ἄν δ΄ ἄρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ ἀγακλειτοῦ φίλος υἰός· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἀσόθεος φώς, Μηκιστέος υἰὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος· συμπάντων δ΄ ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς

δ΄ ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἁχαιῶν· Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς ἑτάροισιν· Ἁτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. Νιρεύς δ΄ αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐίσας, Νιρεὺς Ἁγλαΐης υἰὸς Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος, Νιρεύς, ὂς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ις, ὅτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἐίσας· τὰς ἐν Πιερίη θρέψ΄ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἄμφω θηλείας, φόβον Ἅρηος φορεούσας. προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, καὶ βάλεν ងτρεΐδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσ΄ εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῆ· ὁ δὲ δεύτερος πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, δαίνυντ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, πόνον τετύκοντό τε δαῖτα δαίνυτ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα ἦμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἢν ἔχ΄ Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄, αῖ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὁπὶ

3190 HOM 1 433

3537 HOM 1 481

5251 HOM 2 780

φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο. Οἵ δ΄ ἄρ ἴσαν ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὡς τερπικεραύνω χωομένω, προΐει δολιχόσκιον ἔγχος καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην· διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἀρηιφίλω Μενελάω· οὐ μὲν νὰρ φιλότητι ν΄ ἐκεύθανον. εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον, νάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· ὄφρ΄ εὖ εἰδῆς ὄσσον φέρτερος εἰμὶ σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.» Ὠς φᾶτο· Πηλεΐωνι δ΄ ἄχος γένετ΄, ἐν δέ οἱ ἦτορ ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἶες Άχαιῶν. Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ΄ Άχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ΄ εὐναιόμενον πτολίεθρον∙ ἀλλὰ τὸ μὲν

σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου· οὐ δέ μιν Ἡρη ἡγνοίησεν ἰδοῦσ΄ ὅτι οἱ

αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων· ἔσταν δ΄ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίω ἀνθεμόεντι μυρίοι, ὄσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρη. missing in the manuscript] εὖρεν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον ἑσταότ΄· οὐδ΄ ὅ γε νηὸς ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄ ἑσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ΄ ἑκατόμβας, Κάλχας δ΄ άρμασιν οἷσιν ἕκαστος λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον ἕστασαν· ἄρματα δ΄ εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων ἐν κλισίης· οἵ δ΄ ἀρχὸν ἀρηίφιλον έπέεσσιν.» Ώς φάσαν ή πληθύς· ἀνὰ δ΄ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, ὡς δὲ καθέδρας παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν Ἡφαιστος κάμε τεύχων· Ἡφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, έρκος Άχαιῶν Ἰδομενεὺς δ΄ έτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς ἔστηκ΄, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται· πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος οἴκω χαίρων παΐδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῶ κλειτὴν ἑκατόμβην ἑξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσι δὲ μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν΄ Ὀδυσσεῦ, οὕτω δὴ οὓς ἔθεν εἴνεκ΄ ἔπασχον ὑπ΄ Ἄρηος παλαμάων· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· «Δεῦρ΄ ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι Τρώων θύρησι πάντες όμηγερέες, ὴμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· εἴσατο δὲ φθογγὴν υἶι Πριάμοιο Πολίτη, ὃς Τρώων ἄγγεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἁχαιοὶ ἐν πεδίω ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. Τοὺς δ΄ ὡς αἰπόλια πλατέ΄ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο· οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες. Βοιωτῶν δ΄ ἔμπλην ἐπ΄ ἀριστερὰ θωρήσσοντο. Λοκρῶν δ΄ ἡγεμόνευεν τοὶ δ΄ ἀλαλητῶ νῆας ἐπ΄ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ΄ ὑπένερθε κονίη ἵστατ΄ ἀειρομένη· τοὶ δ΄ ἀλλήλοισι κέλευον ἄ[πτ]εσθαι νηῶν ἠδ΄ ἑλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν, οὐρούς καὶ μήδεα πυκνά. Άλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὑρέας ὤμους, ἄμφω δ΄ ἑζομένων γεραρώτερος ἦεν καὶ γένει ὕστερος [ἦ]εν· ἀλλ΄ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς, στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας, σκῆπτρον δ΄ οὔτ΄ ὀπίσω οὔτε μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίη, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίω υἶι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν ῥὰ μάλιστα γερόντων τῖ΄ Ἁγαμέμνων· θεὰ λευκώλενος "Ηρη, ἄμφω όμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε· στῆ δ΄ ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα οἴῳ φαινομένη· τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο Άχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων· οἵ δ΄ ἱστὸν στήσαντ΄ ἀνά θ΄ ἱστία λευκὰ πέτασσαν, ἐν δ΄ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα Τρώας θ΄ ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· καί ῥ΄ ἐγγὺς στήτην διὰ μετρητώ ἐνὶ χώρω σείοντ΄ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε· πρόσθε δ΄ Ἁλέξανδρος νε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ´ ἐρέοντο· αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε

μένεα πνείοντες Άβαντες, Χαλκίδα τ΄ Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ΄ Ἱστίαιαν Κήρινθόν τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ΄ οἳ Στύρα

δ΄ ἴκμενον οὖρον ἵει ἐκάεργος Ἀπόλλων· οἵ δ΄ ἱστὸν στήσαντ΄ ἀνά θ΄ ἱστία λευκὰ πέτασσαν, ἐν δ΄ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρῃ πορφυρέον ίερὴν έκατόμβην. Οἵ δ΄ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνη, ἱστὸν δ΄ ἱστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες στήσαντ΄ ἀνά θ΄ ἱστία λευκὰ πέτασσαν, ἐν δ΄ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρη πορφυρέον μεγάλ΄ ἴαχε νηὸς ἰούσης· ἥ δ΄ ἔθεεν κατὰ κῦμα

```
ίστοδόκη { N+Com } 1
3200 HOM 1 434
                                                                    έντὸς ἴκοντο, ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνη, ἱστὸν δ΄ ἱστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς·
ίστός { N+Com } 4
3198 HOM 1 434
                                                                                   έντὸς ἴκοντο, ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνη, ἱστὸν δ΄ ἱστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς ὅρμον προέρυσσαν
210 HOM 1 31
                                                                       μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρω ἐνὶ οἴκω, ἐν Ἅργεϊ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.»
3525 HOM 1 480
                                                                  εὐρὺν Ἀχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων· οἵ δ΄ ἱστὸν στήσαντ΄ ἀνά θ΄ ἱστία λευκὰ πέτασσαν, ἐν δ΄ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
900 HOM 3 125
                                                                              θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην. Τὴν δ΄ εὖρ΄ ἐν μεγάρω· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ΄ ἐνέπασσεν ἀέθλους Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ
ἴσχω { V } 3
1734 HOM 2 247
                                                                          ηνίπαπε μύθω· «Θερσῖτ΄ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, ἵσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν· οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον
1579 HOM 1 214
                                                                   τοι τοὶς τόσσα παρέσσεται ἀνλαὰ δῶρα ὕβριος εἴνεκα τῆσδε· σὺ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμῖν.» Τήνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Χρὴ μὲν
                                                                           τ΄ ἔβαλλον· αὐτὰρ ὂ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Ἰσχεσθ΄, Ἁργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἁχαιῶν· στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος
591 HOM 3 82
"Iτων { N+Top } 1
                                                                     Οἵ δ΄ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα Δήμετρος τέμενος, ἴΙτωνά τε μητέρα μήλων, ἀγχίαλόν τ΄ Άντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην, τῶν αὖ Πρωτεσίλαος
4690 HOM 2 696
\tilde{I} \Theta \tilde{I} 
14 HOM 1 3
                                                                             Άχιλῆος οὐλομένην, ἣ μυρί΄ Άχαιοῖς ἄλγε΄ ἔθηκεν, πολλάς δ΄ ἰφθίμους ψυχὰς Ἅιδι προίαψεν ἡρώων, αὐτούς δ΄ ἑλλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι,
2371 HOM 3 336
                                                                          χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμω κυνέην εὕτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν· εἵλετο δ΄
ἷΦι { I+Adv } 5
3329 HOM 1 452
                                                                   άργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις· ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ΄ ἴψαο λαὸν
                                                                   άργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ὰμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄
266 HOM 1 38
2644 HOM 3 375
                                                                   εὶ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείη. Τὴν μὲν ἔπειθ΄ ἤρως μετ΄
4848 HOM 2 720
                                                                  νεῶν· ἐρέται δ΄ ἐν ἑκάστη πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσω κεῖτο κρατέρ΄ ἄλγεα πάσχων Λήμνω ἐν ἠγαθέη, ὅθι μιν
                                                                  τοι πρόφρων ἔπεσσι πείθηται Ἀχαιῶν ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἷφι μάχεσθαι; οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ΄ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι
1097 HOM 1 151
″Ιφικλος { N+Ant } 1
4750 HOM 2 705
                                                                  πόθεόν νε μὲν ἀρχόν· ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος Ἰφίκλου, υἰὸς πολυμήλου Φυλακίδαο αὐτοκασίννητος μεναθύμου Πρωτεσιλάου όπλότερος
"Ιφιτος { N+Ant } 1
3508 HOM 2 518
                                                                    έστιχόωντο. Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, υίέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο, οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν Κρῖσάν τε ζαθέην
Ίωλκός { N+Top } 1
4797 HOM 2 712
                                                                               παραὶ Βοιβηίδα λίμνην Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, τῶν ἦρχ΄ Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἔνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τὸν ὑπ΄ Ἀδμήτω τέκε δῖα
καγχαλάω { 🗸 } 1
309 HOM 3 43
                                                                         κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων· ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἁχαιοί, φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος
καδδέ { I+Part } 1
1121 HOM 2 160
                                                                         ές πατρίδα γαῖαν Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ´ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Ἀργείην Ἐλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν
καθάπτω { V } 1
```

```
στυφελίξαι· ὂ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν· αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.» Ὠς ἄρ ἔφη, καὶ ἀναίξας
```

βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. Ἄλλοι μέν ῥ΄ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας. Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολώα, ὅς ῥ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε δὲ Διοτρεφέων βασιλήων. Σπουδῆ δ΄ ἔζετο, λαὸς ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν

ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου∙ οὐ δέ μιν Ἡρη ἠγνοίησεν ἰδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀργυρόπεζα δ΄ ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς ἠύτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί άκροτάτη κορυφῆ πολυδειράδος Οὐλύμποιο· καί ῥα πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων σκαιῆ, δεξιτερῆ δ΄ ἄρ΄ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα λισσομένη Αἰναίων΄, ὂ νὰρ αὖτε βίη οὖ πατοὸς ἀμείνων, ὄς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο, κύδει ναίων· τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν

ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν νλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι· ἔνθα καθεῦδ΄ ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἡρη, τέλος σὺν θεῶ τῆς α Ὁμήρου ῥαψωδίας

έσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῶ δ΄ ἐπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπω ἄσσον «Δαιμόνι΄ οὔ σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσσεσθαι, ἀλλ΄ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ΄ οἶος νόος Ἀτρεΐδαο· νῦν μὲν πειρᾶται έφείω.» ኺς ἔφατ΄, ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια ήμη, καί ῥ΄ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ· ὤχθησαν δ΄ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· τοῖσιν δ΄

Άφροδίτη ἀντί΄ Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· ἔνθα κάθιζ΄ Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ΄ ἠνίπαπε μύθω· «ἤΗλυθες ἐκ τόν γ΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ΄ ἡὲ χοροῖο νεόν λήγοντα καθίζειν.» Ὠς φάτο, τῆ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί ῥ΄ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς έλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἁχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον συμβάλετ΄

ΰδωρ, οὐδ΄ ὅ γε Πηνειῶ συμμίσγεται ἀργυροδίνη, ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ΄ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. Μαγνήτων

Οἵ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην, τῶν αὖθ΄ Ύρτακίδης ἦρχ΄ Ἄσιος ἄρχαμος ἀνδρῶν, Ἄσιος "Ένθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί, αἰδεῖσθαί θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα∙ ἀλλ΄ οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, "Ενθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἁχαιοί αἰδεῖσθαι θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα∙ ἀλλ΄ οὐκ Ἁτρεΐδη Ἁγαμέμνονι ἤνδανε θυμῶ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, ὦδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ΄ ἐγκέφαλος μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλω Μενελάω· Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» ٵ ῥά, καὶ ἐς δίφρον κλαγγή γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἵ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον κλαγγή ταί γε πέτονται ἐπ΄ ὠκεανοῖο ῥοάων ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον «Ἡ μὰν αὖτ΄ ἀγορῆ νικᾶς, γέρον, υἶας Ἁχαιῶν· αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἅθηναίη καὶ Ἅπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἁχαιῶν· τῶ κε τάχ΄ ἠμύσειε λαῶν Ἀτρεΐδη· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες τόξοισίν θ΄· ἵπποι δὲ παρ΄ ἄρμασιν οἶσιν ἕκαστος λωτὸν ἐρεπτόμενοι οἵ ῥ΄ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον καὶ Κροκύλει΄ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν, οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ΄ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἠδ΄ ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ΄ ἐρέοντο· αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ ἤματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, τοὺς δ΄ ἐκ Πηλίου ὧσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἰὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Σικυῶν΄, ὄθ΄ ἄρ΄ Ἄδρηστος πρῶτ΄ ἐμβάσιλευεν, οἵ θ΄ Ύπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν Πελλήνην τ΄ εἶχον ἠδ΄ Αἴγιον ἀμφενέμοντο Αἰγιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ

36 HOM 3 4

2576 HOM 2 371

5210 HOM 2 774

4267 HOM 2 633

2440 HOM 1 331

5012 HOM 2 744

3868 HOM 2 573

4297 HOM 1 582

ἔναιον, ὅσσον ἐφ΄ Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα πέτρη τ΄ Ὠλενίη καὶ Ἅλείσιον ἐντὸς ἐέρνει, τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ΄ ἀνδοὶ ἑκάστω νῆες ἕποντο Άργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε εἴνεκ΄ ἐμῆς ἔριδος καὶ Άλεξάνδρου ἕνεκ΄ ἀρχῆς· ἡμέων δ΄ ὁπποτέρω θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται τεθναίη· ἄλλοι δὲ άντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα ἔνχος· ὅ δ΄ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀρνυρόηλον πλῆξεν ἀνασχόμενος Άχαιούς. Άτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν· «Άτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Άχαιοί, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο ἐπέσσυται, οὐδέ σ΄ ἔνωνε λίσσομαι εἵνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοινε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν ὂλυμπον Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν⋅ αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ τὸ σὸν γέρας, ὄφρ΄ εὖ εἰδῆς ὅσσον φέρτερος εἰμὶ σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.» Ὠς φᾶτο· Πηλεΐωνι δ΄ ἄχος γένετ΄, ἐν δέ περ χραισμεῖν· ἀρναλέος νὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι· ἤδη νάρ με καὶ ἄλλοτ΄ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς τετανὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ΄ ἦμαρ «Δαιμόνι΄ οὔ σε ἔοικε κακὸν ὢς δειδίσσεσθαι, ἀλλ΄ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ νάρ πω σάφα οἶσθ΄ οἶος νόος Ἀτρεΐδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ύπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς τῆλ΄ ἑξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ΄ σκήπτρω ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθω· «Δαιμόνι´ ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ΄ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ´ ἐν τ΄ Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας. Τροίζῆν΄ ἘΙονας τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οἵ τ΄ ἔχον Αἴνιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἁχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ἡνεμόνευε άνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὄ κεν φιλότητα παράσχη.» Ἡ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ´ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην· διὰ αἰ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, ννῶ δὲ καὶ Πελλήνην τ΄ εἶχον ἠδ΄ Αἴγιον ἀμφενέμοντο Αἰγιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην εὐρεῖαν, τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων Ἀτρεΐδης· ἄμα τῷ γε πολὺ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειραν, ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάνχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειρον, Ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα, Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐὐκτιτον Αἰπύ, καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἅμφιγένειαν ἔναιον, καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι ἀντόμεναι Θάμυριν ήγεμόνευε ζωὸς ἐών· τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα· τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής· τόν δ΄ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ΄ Ἅδρηστός τε καὶ Ἅμφιος λινοθώρηξ υἶε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ ὤρματ´ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴn, ἄμα τῆ νε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἔποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυνάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶμα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον μαλακοῖσιν· αὐτίκ´ ἔπειθ´ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.» Ὠς ἄρ ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλη ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ´ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὕτέ ποτ´ ἐν πολέμω ἐναρίθμιος οὕτ´ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν μητρὶ φίλη ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄννελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄· οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Ἀναμέμνων, ὃς σφῶι προίει Βρισηίδος τῶ δ΄ οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος νένετ΄ ἀνὴρ κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ νὰρ προνενέστερος ἦεν· τῶ δ΄ ἄμα πεντήκοντα Άρχὴ σὺν θεῶ τῆς β Όμήρου ῥαψωδίας Άλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ εὖδον παννύχιοι, Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος ἀλλ΄ ὅ γε ἔσταν δ΄ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίω ἀνθεμόεντι μυρίοι, ὄσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρη. Ἡύτε μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά, αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ΄ ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὄς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει, καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. Νιρεύς δ΄ αὖ Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ίκετάονά τ΄, ὄζον Ἄρηος, Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω, εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλησι, γήραϊ δὴ πολέμοιο οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, Καινέα τ΄ Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript] κάρτιστοι δὴ κεῖνοι Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην Θεσσαλοῦ υἶε δύω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ έξ Άσκανίης· μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μηόσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην υἶε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μηόνας ἦγον ὑπὸ τί νύ σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν⋅ νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὄρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὅρκια δηλήσηται· αἰεί δ΄ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες τοῖσι δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή· τῷ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων

2064 HOM 3 292 εἵνεκα ποινῆς αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» Ή, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῶ· καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, 2578 HOM 2 371 άγορῆ νικᾶς, γέρον, υἶας Ἀχαιῶν· αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν· τῶ κε τάχ´ ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο 768 HOM 2 108 αὐτὰρ ὂ αὖτε Θυέστ΄ Άναμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἄρνεϊ παντὶ ἀνάσσειν· τῶ ὄ ν΄ ἐρεισάμενος ἔπε΄ Ἀρνείοισι μετήυδα· «Ὠ φίλοι ἤρωες 4419 HOM 2 656 οἳ Ρόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες. Λίνδον Ἰήλυσόν τε καὶ ἀρνινόεντα Κάμειρον· τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡνεμόνευεν, ὂν τέκεν Ἀστυόχεια 4363 HOM 2 647 οἳ Κνωσσόν τ΄ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν. Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀρνινόεντα Λύκαστον Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας, ἄλλοι θ΄ οἳ Κρήτην 1917 HOM 1 260 Άλλὰ πίθεσθ΄ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο· ἤδη γάρ ποτ΄ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ γ΄ ἀθέριζον. Οὐ γὰρ πω τοίους 4763 HOM 2 707 μεγαθύμου Πρωτεσιλάου όπλότερος γενεῆ· ὁ δ΄ ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος. οὐδέ τοι λαοὶ δεύονθ΄ ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν 648 HOM 3 90 τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρη, αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον οἴους ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε 504 HOM 3 69 μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον συμβάλετ΄ ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε 971 HOM 3 136 κεκλιμένοι, παρὰ δ΄ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν· αὐτὰρ Ἁλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο· τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη 1794 HOM 3 253 ἐν πεδίω καταβῆναι, ἳν΄ ὄρκια πιστὰ τάμητε· αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆσ΄ ἐγχείησι μαχήσοντ΄ ἀμφὶ γυναικί· τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ 3991 HOM 2 591 τίσασθαι Έλένης όρμηματά τε στοναχάς τε. Οἳ δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον. Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ, καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ 3897 HOM 2 577 νηῶν ἦρχε κρείων Ἀναμέμνων Ἀτρεΐδης· ἄμα τῶ νε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἔποντ΄· ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν 5507 HOM 2 817 μέγας κορυθαίολος Έκτωρ Πριαμίδης. ἄμα τῶ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς πάις Ἀγχίσαο, 3722 HOM 2 550 κὰδ δ΄ ἐν Ἀθήνησ΄ εἶσεν, ἐῶ ἐν πίονι νηῶ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ υἱὸς 3156 HOM 3 447 καὶ εὐνῆ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.» Ἡ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἵπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν, 5801 HOM 2 862 ποταμῶ, ὅθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ϫσκάνιος θεοειδὴς τῆλ΄ ἐξ Ϫσκανίης· μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μηόσιν αὖ Μέσθλης τε 2627 HOM 3 373 οί ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἤ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς 996 HOM 3 140 "Ως εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῶ ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων∙ αὐτίκα δ΄ ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν ὥρματ΄ ἐκ θαλάμοιο τέρεν 3026 HOM 1 411 Άχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, γνῷ δὲ καὶ Ἁτρεΐδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων ἣν ἄτην, ὅ τ´ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ 3936 HOM 2 583 Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην Βρυσειάς τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐνειὰς ἐρατεινάς, οἵ τ΄ ἄρ Ἀμύκλας εἶνον εἶνον τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οἵ τε Λάαν εἶνον 3603 HOM 2 532 Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα 6802 HOM 2 326 όου κλέος οὔ ποτ΄ όλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι, 2237 HOM 2 317 πτερύγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς 4258 HOM 1 577 έσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶ. Μητρί δ΄ ἐνὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ νοεούση πατρὶ φίλω ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ 586 HOM 1 81 γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψ[η] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι 1021 HOM 1 140 κεχολώσεται ὄν κεν ἵκωμαι. Άλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς 3221 HOM 1 437 έρετμοῖς· ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν· ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι· ἐκ δὲ 3828 HOM 1 520 έφήσεις Ήρη, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἥδε καὶ αὕτως μ΄ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν. Ἀλλὰ σὺ 2554 HOM 2 368 ννώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις. ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίη πολέμοιο.» Τόν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Άναμέμνων· «宀Η μὰν αὐτ΄ 546 HOM 3 75 ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς ἔφαθ´, Ἔκτωρ αὖτ´ ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, καί ῥ´ ἐς 1827 HOM 3 258 ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς φάτο, ῥίγησεν δ´ ὁ γέρων. ἐκέλευσε δ´ ἑταίρους ἵππους 4615 HOM 2 684 ἡδ΄ Ἑλλάδα καλλιγύναικα, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ ελληνες καὶ Ἁχαιοί, τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οἵ γ΄ οὐ πολέμοιο δυσηχέος 3589 HOM 2 530 μείων· ὀλίνος μὲν ἔην. λινοθώρηξ, ἐνχείη δ΄ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἁχαιούς· οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Ὁπόεντά τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐνειὰς 1878 HOM 3 264 πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. Άλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἅχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἅχαιῶν 2407 HOM 3 341 Οἵ δ΄ έπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ϫχαιῶν ἐστιχόωντο δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ΄ ἔχεν εἰσορόωντας Τρῶας θ΄

έξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἁχαιῶν ἐστιχόωντο· ὤρνυτο δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν ΙἉΙναμέμνων, ἀν δ΄ Ὀδυσεὺς άρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες Τρώων καὶ Ἁχαῖων νεῖμαν ἀρίστοις· τοῖσιν δ´ Ἀτρεΐδης μεγάλ´ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Ζεῦ πάτερ, «Όρσεο, Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων, καὶ Ϫχαιῶν χαλκοχιτώνων ἐν πεδίω καταβῆναι, ἳν΄ ὅρκια πιστὰ τάμητε· αὐτὰρ Ϫλέξανδρος καὶ ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔρνα ἴδηαι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων, καὶ. Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων· οἳ πρὶν ἐπ΄ ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα ἐν πεδίω, ὀλοοῖο πορφυρέην, πολέας δ΄ ἐνέπασσεν ἀέθλους Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, οὓς ἔθεν εἵνεκ΄ ἔπασχον ὑπ΄ Ἄρηος παλαμάων· ἀνχοῦ δ΄ ἱσταμένη τάρβησέν τε, ἀλγήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ΄ αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ παράσχη.» Ἡ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην· διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, κοτέοντε· πρόσθε δ΄ Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔνχος. καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσ΄ εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεννάμφθη δέ οἰ Ήέλιος θ΄, ὂς πάντ΄ ἐφορᾶς καὶ πάντ΄ ἐπακούεις· καὶ ποταμοὶ καὶ ναῖα, και οἱ ὑπένερθε καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ΄ ἐπίορκον ὀμόση, ὑμεῖς Ζεὺς ἄλγε΄ ἔδωκεν, ὅς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼν Ἁχιλεύς τε μαχεσσάμεθ΄ εἵνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ ἦρχον ἀντιθέοιο, οἵ ῥα τότ΄ ἐστρατόωντο παρ΄ ὄχθας Σαγγαρίοιο· καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγχθην ἤματι τῷ ὅτε τ΄ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι· ἄποινα οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ ῥὰ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα. Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ άλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ γ΄ οἷκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[ς] ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ γάρ τις θ΄ [ἔ]να μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [νη]ὶ πολυζύγω, ὄν περ ἄελλαι άλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ΄ ἀμφ΄ ὰμαρτοεπής. εἰ καὶ γένει ὕστερος [ἦ]εν· ἀλλ΄ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναῖξειεν Ὀδυσσεύς, στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε χραίσμη σκήπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρω ἐνὶ οἴκω, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν χρυσὸν δ΄ Άχιλλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων, Σαρπηδὼν δ΄ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος, νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, τῶν ἦρχ΄ Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἕνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Οἵ δ΄ Ἅγρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο, Ὅρθην Ἡλώνην τε πόλιν τ΄ Ὀλοοσσόνα λευκήν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ έφίλησα, μέσσω δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά. Τρώων καὶ Δαναών, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι,» Ὠς ἐφατ΄, ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκνεναυῖα, βῆ δὲ δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ΄ ἐπίκουροι· νίκη μὲν δὴ φαίνετ΄ Ἀρηφίλου Μενελάου· ὑμεῖς δ΄ Ἀργείην οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, οἵ τ΄ Άνεμώρειαν καὶ Ύάμπολιν ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἄρα πὰρ δ΄ ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας, κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο. Ἄλλος δ΄ ἄλλω ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ έν πυρὶ δὴ βουλαί τε νενοίατο μήδεά τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί. ἦς ἐπέπιθμεν· αὕτως νάρ ῥ΄ ἐπέεσσ΄ ἐριδαίνομεν οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι ἀντίον ἦυδα· «Ὠ νύναι. ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη νὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἵνεκ΄ ἀννελίης σὺν ἀρηιφίλω Μενελάω· τούς δ΄ ἐνὼ εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραί τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα σοί τε, κυνώπα, πρὸς Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπη οὐδ΄ ἀλεγίζεις· καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἶες ὧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ΄ Ἄδρηστός τε καὶ Ἅμφιος άσπίδα πάντοσε ἴσην∙ διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο∙ ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα ἔνχος∙ Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην, τῶν αὖθ΄ Ύρτακίδης ἦρχ΄ Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν, Ἄσιος Ύρτακίδης ὃν ἴθ΄ Άλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὅ γ΄ ἐν θαλάμω καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ΄ βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν Ἄργος δ΄ ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι έξ οὖ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἁχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὃ γὰρ μὲν ἄρ ἄψορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο· Ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα κλήρους ἐν κυνέη χαλκήρεϊ δῖος Άχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὂ γὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὧρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί,

κάτα ναῖα μέλαινα· τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής· τόν δ΄ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον ἄρχευ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύω, τοί κεν Ἀχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν Ἀργος δ΄ καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφινένειαν ἔναιον, καὶ Πτελεὸν καὶ ελός καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι ἀντόμεναι Θάμμριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς, Οἰχαλίηθεν ἰόντα σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὄ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὄ νε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐνὼ οὐκ εἶμι, ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν ν΄ εὔχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔνχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον ἐξαῦτις μαχέσασθαι καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ δαίνυντ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, νώμησαν δ΄ ἄρα πᾶσιν δαίνυτ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστη κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἵ δ΄ Ἀσπληδόν΄ ἔναιον ἰδ΄ Ὀρχομενὸν Μινύειον, τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας· τῶ δ΄ Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην κεῖνος ὄ ν΄ ἐν θαλάμω καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν ν΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ΄ ἡὲ χοροῖο ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ἥψατο γούνων, ὡς ἔχετ΄ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ λαούς δ΄ Άτρεϊδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωνεν· οἵ δ΄ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον· ἔρδον δ΄ Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας ταύρων ἢδ΄ αἰνῶν παρὰ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· τῷ δ΄ ἐνενήκοντα κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο, φηρσὶν ὀρεσκώοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών, τηλόθεν ἐξ ἀπίης ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς. Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν· «Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἁχαιούς, Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἡδ΄ Ἑλλάδα καλλιγύναικα, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἅχαιοί, τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἅχιλλεύς. Ἅλλ΄ οἵ γ΄ οὐ πολέμοιο Αἰπύ, καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον, καὶ Πτελεὸν καὶ ελός καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς, σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀναθὸς Μενέλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα νὰρ ἄλνος ἱκάνει θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Ἀρνείους καὶ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ΄ ἔοργε, δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ΄ ὑπὸ χερσὶ δάμασσον, ὄφρά τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοίβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ΄ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν ήμετέρω ἐνὶ οἴκω, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισε τῶ οὐ νεμεσίζομ΄ Άχαιοὺς ἀσχαλάαν παρὰ νημοὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον σεῦ εἵνεκ΄ ἀννελίης σὺν ἀρηιφίλω Μενελάω· τούς δ΄ ἐνὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μενάροισι φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά, Ἀλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν άνάκτων ἐν κλισίης· οἴ δ΄ ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο. Οἴ δ΄ ἄρ ἴσαν ώσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ δουλιχοδείρων, Άσίω ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα, ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι, κλαγγηδὸν προκαθιζόντων σμαραγεῖ, δέ τε πόλιος αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίω ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο έπεί κε νομώ μινέωσιν, ὣς τοὺς ἡνεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα ὑσμίνην δ΄ ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀναμέμνων, ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη. Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής· ἀλλ΄ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ὁν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη, τὸν δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· «Δαιμόνι΄ οὔ σε τοῖον ἄρ΄ Άτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνω ἐκπρεπέ΄ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε ὧς γὰρ ἄμεινον· ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἦ καὶ ἐπ΄ ἀργυρέη κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἂψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα ξίφος, οὐδ΄ ἀπίθησε έκ δέ μοι ἔγχος ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» μ. καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἔλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς· ἄγχε ἄφρονά τ΄ αὕτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν, οὐκ ἂν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ

231 HOM 1 33 μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὤς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὂ νέρων καὶ ἐπείθετο μύθω· βῆ δ΄ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ΄ ἔπειτ΄ 2051 HOM 3 290 τε παΐδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα ποινῆς αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» Ἡ, καὶ ἀπὸ 2869 HOM 2 413 κύδιστε μένιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ 3492 HOM 1 475 έκάερνον· ό δὲ φρένα τέρπετ΄ ἀκούων. Ἦμος δ΄ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κγέφας ἦλθε. δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός· ἦμος δ΄ ἠρινένεια φάνη 1713 HOM 1 233 ἦ νὰρ ἄν. Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο, Ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέναν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει. 638 HOM 1 88 εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει συμπάντων Δαναῶν. 4665 HOM 2 692 Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης, καδδὲ Μύνητ΄ ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους, υἱέας Εὐήνοιο Σεληπιάδαο ἄνακτος· τῆς ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων, τάχα 5760 HOM 2 856 τ΄ Αἰνιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους, Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀρνύρου ἐστὶ νενέθλη, Μυσῶν δὲ Χρόμις δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο, οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε 3504 HOM 2 517 ώς ἄμα θ΄ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἶες Ἀχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, 1996 HOM 2 282 2913 HOM 1 395 ὂΟλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω. Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης, ὅτ΄ ἔφησθα κελαινεφέι 2189 HOM 3 310 θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» Ἦ ῥά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, ἂν δ΄ ἄρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὁπίσσω· 2030 HOM 3 287 πάντ΄ ἀποδοῦναι, τιμὴν δ΄ Ἀργείοισ΄ ἀποτινέμεν, ἥν τιν΄ ἔοικεν ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εἰ δ΄ ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες τίνειν 3251 HOM 3 460 καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται.» Ὠς ἔφατ΄ Ἀτρεϊδης, ἐπὶ δ΄ ἤνεον ἄλλοι Ἁχαιοί. 846 HOM 2 119 ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν Ἁχαιῶν ἄπρηκτον πόλεμον 3378 HOM 1 459 ἐπεί ῥ΄ εὕξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ 2934 HOM 2 422 έπεί ὁ΄ εὕξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλψαν δίπτυχα ποιήσαντες. ἐπ΄ 1107 HOM 3 156 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄ ἀγόρευον· «Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς τοιῆδ΄ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτησι 2419 HOM 3 343 δερκόμενοι· θάμβος δ΄ ἔχεν εἰσορόωντας Τρῶας θ΄ ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· καὶ ῥ΄ ἐγγὺς στήτην διὰ μετρητῷ ἐνὶ χώρω σείοντ΄ ἐγχείας ἀλλήλοισιν 2150 HOM 3 304 δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί· ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἰλιον ἠνεμόεσσαν ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ´ ἐν 622 HOM 3 86 Έκτωρ δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ. Τρώες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί, μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν· ἄλλους μὲν κέλεται 4795 HOM 2 712 Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, τῶν ἦρχ΄ Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἔνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τὸν ὑπ΄ 3998 HOM 2 592 τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ, καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον, καὶ Πτελεὸν καὶ Έλος καὶ 3143 HOM 3 445 έν ποντοπόροισι νέεσσι, νήσω δ΄ ἐν Κραναῆ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῆ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ.» Ἡ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ 2359 HOM 1 320 λῆν΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄ ἡπείλησ΄ Ἁχιλῆι, ἀλλ΄ ὅ νε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε· «Ἔρχεσθον κλισίην 2712 HOM 1 367 ώχομεθ΄ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤνομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν μἶες Ἀχαιῶν, ἐκ δ΄ ἕλον Ἁτρεϊδη 747 HOM 3 104 τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄, ἔτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν, Γῆ τε καὶ Ἡελίω· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὅρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἰ 4146 HOM 2 615 έπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἦλιδα δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ΄ Ύρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα πέτρη τ΄ Ώλενίη καὶ 3107 HOM 3 440 ένίκησεν σὺν Ἀθήνη, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Ἀλλ΄ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας 4088 HOM 2 606 Φενεόν τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην, καὶ Τενέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν Στύμφηλόν τ΄ εἶχον καὶ 667 HOM 1 92 νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῷ εὔχεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄ ἐκατόμβης, ἀλλ΄ ἕνεκ΄ 4183 HOM 2 620 ἔποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ΄ Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάθην υἶες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε· τῶν δ΄ 4821 HOM 2 716 "Άλκηστις Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. Οἵ δ΄ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν, τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν 2546 HOM 2 367 ήδ΄ ὄς Κ΄ ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας νὰρ μαχέρνται· ννώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις, ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίη πολέμοιο.» Τόν δ΄ 3994 HOM 2 592 τε στοναχάς τε. Οἳ δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ, καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον, καὶ 1195 HOM 2 171 οὐδ΄ ὅ γε νηὸς ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Διογενὲς Λαερτιάδη

δ΄ Άσπληδόν΄ ἔναιον ἰδ΄ Ὀρχομενὸν Μινύειον, τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἶες Ἄρηος, οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμω Ἅκτορος Ἁζείδαο, παρθένος αἰδοίη κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν, Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, αὐτὰρ ἔπειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν, ἔκτον δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν υίός, τόν ϧ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πτολιπόρθω. Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οἵ τ΄ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, τῶν αὖθ΄ ἡνείσθην αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν συερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων ἔσταν δ΄ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίω ἀνθεμόεντι μυρίοι. ὅσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὃ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῶ πάλλων Ἀρνείων κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν· κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο, φηρσὶν ὀρεσκώοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. Έως ὃ ταῦθ΄ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν. ἕλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μένα ξίφος. ἦλθε δ΄ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ νὰρ ἦκε θεὰ καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐνὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη, σχέτλιος, ὂς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο καὶ ἡπεροπευτά, αἴθ΄ ὄφελες ἄγονός τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι· καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων· ἦ ὄφελες ἄγονός τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι· καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων· ἦ που καγχαλόωσι ἔνθα καὶ ἔνθα ὑσμίνην δ΄ ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀναμέμνων, ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνω, Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι, Ἡύτε βοῦς τῶ ὅτε νηυσὶν ἐπ΄ ὡκυπόροισιν ἔβαινον Ἀρνεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες, ἀστράπτων ἐπιδέξι΄ ἐναίσημα σήματα φαίνων. Τῶ μή τις πρὶν ἐπεινέσθω ταί νε πέτονται ἐπ΄ ὠκεανοῖο ῥοάων ἀνδράσι Πυνυαίοισι φόνον, καὶ, κῆρα φέρουσαι: ἀέριαι δ΄ ἄρα ταί νε κακὴν ἔριδα προφέρονται, οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σινῆ μένεα τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν· ἀλλὰ τὰ γ΄ οὐκ΄ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς· οὖτός τ΄ Ἁτρεΐδης, σμαραγεῖ, δέ τε λειμών, ὧς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν σμερδαλέον κονάβιζε ένθα ἄλις πεποτήαται αἱ δέ τε ἔνθα· ὧς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀνορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δίεπε στρατόν· οἵ δ΄ ἀγορήνδε αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αἰγιαλῶ μεγάλω βρέμεται, σμαραγεῖ δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἄν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οὖτοι ἄρ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αὐτῶν ἠδ΄ ἵππων, οἳ μεναθύμους, οἵ ῥ΄ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον καὶ Κροκύλει΄ ἐνέμοντο καὶ Αἰνίλιπα τρηχεῖαν, οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ΄ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο, νίκη μὲν δὴ φαίνετ΄ Ἀρηιφίλου Μενελάου∙ ὑμεῖς δ΄ Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ μακρῆσ΄ ἐγχείησι μαχήσοντ΄ ἀμφὶ γυναικί· τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ΄ ἔποιτο· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον οἴους ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ ἑλὼν εὖ αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον συμβάλετ΄ ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε νένηται, κτήμαθ΄ ἑλὼν εὖ εὶ δέ κ΄ Ἀλέξανδρον κτείνη ξανθὸς Μενέλαος. Τρῶας ἔπειθ΄ Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ΄ ἀποδοῦναι, τιμὴν δ΄ Ἀρνείοισ΄ ἀποτινέμεν, ἥν τιν΄ ἔοικεν ἥ τε καὶ κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ΄ ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν⋅ εἰ δέ κ΄ Ἀλέξανδρον κτείνη οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω.» μ καὶ κυανέησιν ἐπ΄ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσιαι δ΄ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος δὲ κλαγγὴ γένετ΄ ἀργυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, αὐτὰρ ἔπειτ΄ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλ΄· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ, καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφινένειαν ἔναιον, καὶ Πτελεὸν καὶ Έλος καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι δέ οἱ εἵπετο λαός. Οἵ δ´ ἄρα Νίσυρόν τ´ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἅντιφος μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε γούνων, αἰ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ κορυφῆ πολυδειράδος Οὐλύμποιο· καί ῥα πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων σκαιῆ, δεξιτερῆ δ΄ ἄρ΄ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα λισσομένη προσέειπε Δία Θέτις θυγάτηρ άλίοιο γέροντος ἠερίη γὰρ σοίγε παρέζετο καὶ λάβε γούνων τῆ σ΄ ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἁχιλῆα τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ βοώπις πότνια "Hon· «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες: καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλησθα. εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ δὴ όμοῦ πόλεμός τε δαμὰ καὶ λοιμὸς Ἁχαιούς· ἀλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄

834 HOM 2 118 φίλον εἶναι, ὂς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἠδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, 1596 HOM 1 217 ωκὺς Άχιλλεύς· «Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ θυμῶ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον· ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον 4094 HOM 2 607 'Ρίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην, καὶ Τενέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν Στύμφηλόν τ΄ εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο, τῶν ἦον΄ Ἀνκαίοιο πάις 1986 HOM 1 271 έκ Πύλου έλθών, τηλόθεν έξ ἀπίης ναίης· καλέσαντο νὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐνώ· κείνοισι δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι 3149 HOM 3 446 νήσω δ΄ ἐν Κραναῆ ἐμίνην φιλότητι καὶ εὐνῆ. ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με νλυκὺς ἵμερος αίρεῖ.» Ἦ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἵπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν 809 HOM 2 114 εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο καὶ με κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν· οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι 429 HOM 2 59 εἷδός τε μέγεθός τε φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαῖφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν 1199 HOM 3 168 ός τις ὅδ΄ ἐστὶν Ἁχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μένας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐνὼν οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω νεραρόν· 2107 HOM 2 299 καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἡὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε εἷδος ἀρίστη. Οἴ δ΄ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν, τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς ἑπτὰ 4824 HOM 2 717 2003 HOM 1 273 κείνοισι δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθω· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι 1971 HOM 1 269 καρτίστοις ἐμάχοντο, φηρσὶν ὀρεσκώρισι, καὶ ἐκπάνλως ἀπόλεσσαν. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐνὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών, τηλόθεν ἐξ ἀπίης ναίης· καλέσαντο νὰρ αὐτοί· 569 HOM 2 78 ος ρὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἁχαιῶν ἄλλος 692 HOM 3 96 ἵΩς ἔφατ΄, οἱ δ΄ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενἐλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει θυμὸν 2317 HOM 2 336 ύπ΄ Άχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε νηπιάχοις 3216 HOM 3 455 εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ´ ἐπίκουροι· 2004 HOM 2 283 άκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀνορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ πᾶσιν ἐλένχι[στο]ν θέμεναι 528 HOM 1 73 τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων· ὄ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἁχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκατηβελέταο ήγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «¨Ω πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἁχαιίδα γαῖαν ἰκάνει· ἤ κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος 1867 HOM 1 253 591 HOM 1 82 άνδρὶ χέρηι· εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψ[η] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» 1510 HOM 3 212 ἄμφω δ΄ ἑζομένων γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον, ἥτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀνόρευε, παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα 1484 HOM 3 208 έγω έξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. Ἁλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, στάντων μὲν Μενέλαος 1440 HOM 3 202 έν δήμω Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα· «Ὠ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο 5825 HOM 2 866 τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην υἶε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μηόνας ἦγον ὑπὸ Τμώλω γεγαῶτας. Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων, οἳ 3149 HOM 1 427 Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἷιμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν νουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι όίω.» Ὠς ἄρα φωνήσασ΄ ἀπεβήσατο, τὸν δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ 3152 HOM 1 427 καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶιμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν νουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι ὀίω.» Ὠς ἄρα φωνήσασ΄ ἀπεβήσατο, τὸν δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ χωόμενον κατὰ 4317 HOM 1 585 ἄρ ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλη ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν 3252 HOM 1 441 έπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατρὶ φίλω ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων παῖδά τε σοὶ 1721 HOM 2 245 ποιμένα λαῶν Θερσίτης· τῶ δ´ ὧκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς, καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθω· «Θερσῖτ´ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, 53 HOM 2 7 φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ´ Ἀτρεΐδη Ἀναμέμνονι οὖλον ὄνειρον καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· «Βάσκ´ ἴθι, οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν· 1476 HOM 1 201 αὐτίκα δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄ Άθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσῆυδα· «Τίπτ΄ αὖτ΄ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας. ἤΗ 548 HOM 1 76 έκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα 729 HOM 3 101 ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ΄ ἀρχῆς· ἡμέων δ΄ ὁπποτέρω θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄, ἔτερον λευκόν, ἑτέρην ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο, οἵ ῥα τότ΄ ἐστρατόωντο παρ΄ ὄχθας Σαγγαρίοιο· καὶ νὰρ ἐνὼν 1328 HOM 3 186 4153 HOM 2 616 Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ ἸΉλιδα δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ΄ Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα πέτρη τ΄ Ὠλενίη καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐέργει, τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ 2793 HOM 2 401 δ΄ ἄλλω ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος· αὐτὰρ ὃ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων πίονα πενταέτηρον

τε ῥοὰς Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ κάρηνα∙ τῶν μὲν ἄρ Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, Νάστης Ἀμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, ὂς καὶ χρυσὸν ἔχων αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε΄ ἔδωκεν, ὄς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼν Ἁχιλεύς τε μαχεσσάμεθ΄ εἴνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ λῦσαν δ΄ ἀνορὴν παρὰ νηυσὴν Ἀχαιῶν· Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς ἐτάροισιν· Ἀτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε βάτην παρὰ θῖν΄ ὰλὸς ἀτρυνέτοιο. Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ νε ἰδὼν ὄχ΄ ἄριστος, ὃς ἤδη τὰ τ΄ ἐόντα τὰ τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἠνήσατ΄ Ἁχαιῶν Ἰλιον εἴσω ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων· ὅ δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἁχιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραί τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ΄ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἵνεκα Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦνε Κεφαλλῆνας μεναθύμους, οἵ ῥ΄ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον καὶ Κροκύλει΄ ἐνέμοντο καὶ Αἰνίλιπα τρηχεῖαν, οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ὃς μέγ΄ ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὄς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ´ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί· ὃς καὶ νῦν Ἁχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀνορεύεις ὡς δὴ τοῦδ΄ ἕνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλνεα τεύχει εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ΄ ἴψαο λαὸν Ἁχαιῶν· ἠδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.» Ὠς ἔφατ΄ Άλέξανδρος θεοειδὴς παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὃ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας μέγαν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ΄ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἑ ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὂς μέγα πάντων Ἀργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί· κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· εἴ περ γάρ τε χόλον θ΄. ὂς πάντ΄ ἐφορᾶς καὶ πάντ΄ ἐπακούεις· καὶ ποταμοὶ καὶ ναῖα. και οἱ ὑπένερθε καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον. ὅτις κ΄ ἐπίορκον ὀμόση. ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε. τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς τώ γ΄ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὧκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῷ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν μεγάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα γαίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῷ ἐν αἰγείω· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ Ίδαῖος Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη, καὶ οἶς ἑτάροισιν· Ἀτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν. Οἵ δ΄ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν, τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ΄ ἐν υίει σῶ ἑπόμην, θάλαμον γνωστούς τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν⋅ ἀλλὰ τά γ΄ οὐκ΄ ἐγένοντο⋅ τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, καί ῥ΄ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ΄ ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα, θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με ὄσσον φέρτερος εἰμὶ σέθεν, στυνέη δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην,» Ὠς φᾶτο· Πηλεΐωνι δ΄ ἄχος νένετ΄, ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι νῦν αὖτ΄ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν, αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι δαμᾶ καὶ λοιμὸς Άχαιούς· ἀλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος άνδρῶν φρένες ἠερέθονται, οἶς δ´ ὁ γέρων μετέησιν, ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει, ὅπως ὅχ΄ ἄριστα μετ΄ ἀμφοτέροισι γένηται.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἐχάρησαν ἦ γὰρ ὄ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἁχαιοί.» Ὠς φᾶτο, Πάτροκλος δὲ φίλω ἐπ΄ νηπιάχοις οἷς οὔ τι μέλει πολεμήια ἔρνα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν: ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε νενοίατο μήδεά τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄιδος εἴσω, ἡμῖν δ΄ αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ ἄψ ὁρόων· τῶ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ´ ἔποιτο· οἱ δ´ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ´ ἀγέσθω· οἱ δ´ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, οἱ δ΄ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ παρὰ τύμβον, ἵν΄ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί, οἳ Φενεόν τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην, καὶ Τεγέην εἶχον καὶ ὄ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε· «Ἐρχεσθον κλισίην Πηληιάδεω Ἁχιλῆος· χειρὸς ἐλόντ´ ἀγέμεν

ἄδη νάρ ποτ΄ ἐνὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὼμίλησα. καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ ν΄ ἀθέριζον. Οὐ νὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι. οἷον Πειρίθοόν τε Πηλεΐδης δ΄ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἁτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο· «Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ΄ ἔχων, κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς άλλ΄ ἕνεκ΄ ἀρητῆρος. ὂν ἠτίμησ΄ Ἀναμέμνων οὐδ΄ ἀπέλυσε θύνατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλνε΄ ἔδωκεν ἑκηβόλος ἡδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὅ νε ποὶν πολλέων ἐκ πολίων ἐνχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οἵ με μένα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ΄ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἀὲ καὶ οὐκί· εὖ νὰρ δὰ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί· ὃς καὶ νῦν Ἁχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς έξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσι δὲ Χρύσης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Κλῦθί μευ ἤδεε νὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο· βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσιν δ΄ εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀναμέμνων· «Ζεῦ κύδιστε μένιστε. δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ΄ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὕξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἡ γάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ´ ὑπὸ χερσὶ δάμασσον, ὄφρά τις ἐρρίνησι καὶ ὀψινόνων ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχη,» μ ῥά, καὶ μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, ή Ηρη τ΄ ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν, ὧχ΄ ἑκατόχειρον αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὄθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ἱκετάονά τ΄. ὄζον Ἄρηος. Οὐκαλένων τε καὶ ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, οἵ τ΄ Άνεμώρειαν καὶ Ύάμπολιν ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν πάτερ, Ίδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, Ἡέλιός θ΄, ὂς πάντ΄ ἐφορᾶς καὶ πάντ΄ ἐπακούεις· καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, και οἱ ὑπένερθε καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον, Άλεξάνδροιο, τοῦ εἴνεκα νεῖκος ὄρωρεν· ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Άχαιοὺς τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρη, αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσω καὶ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἁχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον συμβάλετ΄ ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν Στύμφηλόν τ΄ εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο, τῶν ἦρχ΄ Ἁγκαίοιο πάις κρείων Ἁγαπήνωρ, ἑξήκοντα νεῶν· πολέες υἷε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο. Αὐτὰρ Θρήικας ἦγ΄ Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει. Εὔφημος δ΄ ἀρχὸς Κικόνων Μαννήτων δ΄ ἦρχε πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός, οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡνεμόνεμε, τῶ δ΄ ἄμα αὐτὸς ἔδωκεν. Οἵ δ´ ἄρ Ἀδρήστειάν τ´ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ΄ Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ υἶε δύω ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ΄ ὀίω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων⋅ «Φεῦγε μάλ΄, εἴ τοι οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἐκάστω ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἀμφ΄ ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ δῖος Ἀλέξανδρος, χῆραί τε νυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[c] ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ νάρ τις θ΄ [ἔ]να μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα κύδιστε μένιστε. Ἡέλιός θ΄, ὂς πάντ΄ ἐφορᾶς καὶ πάντ΄ ἐπακούεις· καὶ ποταμοὶ καὶ ναῖα, και οἱ ὑπένερθε καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ΄ ἐπίορκον ὀμόση. ώς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος εἴνεκα τῆσδε· σὺ δ´ ἴσχεο, πείθεο δ ης νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης, ὄφρα πρόσθ΄ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. Ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω· οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. Οἵ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ὰμφενέμοντο καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην, τῶν αὖθ΄ Ύρτακίδης μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοινὸν ἀμῦναι τοῖς δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἁχαιῶν ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμω καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ καὶ ἐὐκτιτον Αἰπύ, καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἅμφιγένειαν ἔναιον, καὶ Πτελεὸν καὶ ελος καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορα θ΄ ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, αὐτοκασιγνήτω τώ μοι μία γείνατο μήτηρ. Ἡ οὐχ΄ ἑσπέσθην ὄ νε κεῖτ΄ ἀχέων. τάχα δ΄ ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν. Οἵ δ΄ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα Δήμετρος τέμενος, ἴΙτωνά τε μητέρα μήλων, ἀγχίαλόν τ΄ Άντρῶνα ἰδὲ άάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ´, ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια ήθη, καί ῥ΄ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ∙ ὤχθησαν δ΄ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ δ΄ ἔχεν εἰσορόωντας Τρῶας θ΄ ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· καί ῥ΄ ἐγγὺς στήτην διὰ μετρητῷ ἐνὶ χώρω σείοντ΄ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε· πρόσθε δ

557 HOM 3 77 καλλινύναικα.» "Ως ἔφαθ΄, "Εκτωρ αὖτ΄ ἐχάρη μένα μῦθον ἀκούσας. καί ΄ρ΄ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέερνε φάλαννας, μέσσου δουρὸς ἑλὼν· τοί δ΄ ἰδρύθησαν 809 HOM 3 113 Άχαιοί τε Τρῶες τε ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο· καί ῥ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεά τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ 2788 HOM 3 396 λήνοντα καθίζειν.» Ώς φάτο, τῆ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί ῥ΄ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ΄ ἡμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα. 2653 HOM 1 360 παρὰ πατρὶ νέροντι· καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ πολιῆς άλὸς ἠύτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ ἄτερ ἥμενον ἄλλων ἀκροτάτη κορυφῆ πολυδειράδος Οὐλύμποιο· καί ρα πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε νούνων σκαιῆ. δεξιτερῆ δ΄ ἄρ΄ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος 3675 HOM 1 500 ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ 4153 HOM 1 563 2393 HOM 1 325 κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προῖει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ 5740 HOM 2 853 έξ Ένετῶν, ὄθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων, οἳ ῥὰ Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ΄ ἔναιον Κρῶμνάν τ΄ μέλανος θανάτοιο. Οἵ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο καὶ Σηστὸν καὶ ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην, τῶν αὖθ΄ Ὑρτακίδης ἦοχ΄ ἄσιος ὄρχαμος 5634 HOM 2 836 3808 HOM 2 564 τε κοῦροι Άχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος 3857 HOM 2 572 τε Κλεωνάς, Όρνειάς τ΄ ὲνέμοντο Ἀραιθυρέην τ΄ ἐρατεινήν, καὶ Σικυῶν΄, ὅθ΄ ἄρ΄ Ἄδρηστος πρῶτ΄ ἐμβάσιλευεν, οἵ θ΄ Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν 1314 HOM 1 179 έσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό ν΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐνὼ οὐκ ἀλενίζω, οὐδ΄ ὄθομαι κοτέοντος· 949 HOM 2 135 δὴ βεβάασι Διὸς μενάλου ἐνιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραί τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ΄ ἐνὶ μενάροις 2969 HOM 2 427 ἄρ΄ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο· αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειραν, ὤπτησάν τε 3418 HOM 1 464 δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειρον. Ὠπτησάν τε 190 HOM 1 28 δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρω ἐνὶ οἴκω, ἐν Ἄργεῖ, 4509 HOM 2 670 ηδ΄ ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει, καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων, Νιρεύς δ΄ αὖ Σύμηθεν ἄνε τρεῖς νῆας ἐίσας, 1764 HOM 2 251 ύπὸ Ἰλιον ἦλθον· τῶ οὐκ ἄν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις· οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε 2486 HOM 1 338 εἴνεκα κούρης. Άλλ΄ ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην καί σφωιν δὸς ἄγειν· τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν 2951 HOM 2 425 τε κνίση ἐκάλψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὠμοθέτησαν· καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, σπλάγχνα δ΄ ἄρ΄ ἀμπείραντες ὑπείρεχον 2716 HOM 1 368 πόλιν Ήετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἄνομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν μἶες Ἀχαιῶν, ἐκ δ΄ ἕλον Ἀτρεΐδη Χρυσηίδα καλλιπάρηον, 3836 HOM 1 521 όνειδείοις ἐπέεσσιν· ἥδε καὶ αὕτως μ´ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση 뛰ρη-4659 HOM 2 691 έκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης, καδδὲ Μύνητ΄ ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους, υἱέας Εὐήνοιο 4091 HOM 2 607 πολύμηλον Έίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην, καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν Στύμφηλόν τ΄ εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο, τῶν 2125 HOM 3 301 πημήνειαν, ὧδέ σφ΄ ἐνκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὄδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ΄ ἄλλοισι μινεῖεν,» Ὠς ἔφαν, οὐ δ΄ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων· 1500 HOM 1 204 "Η ἵνα ὕβριν ἴδη Ἀναμέμνονος Ἀτρεΐδαο; ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ἦς ὑπεροπλίησι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ 1812 HOM 2 257 ήρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εἰ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι 1563 HOM 1 212 ήτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· 2552 HOM 3 363 πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ΄ ἄρ αὐτῶ τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός· Ἁτρεΐδης δ΄ ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ 5588 HOM 2 829 Οἵ δ΄ ἄρ Ἀδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ΄ Ἄδρηστός τε καὶ Ἅμφιος λινοθώρηξ υἶε δύω Μέροπος 3243 HOM 3 459 Μενελάου· ὑμεῖς δ΄ Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται.» Ὠς ἔφατ΄ 2520 HOM 2 364 ως φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις· εὶ δέ κεν ὣς ἔρξης καί τοι πείθωνται Ἁχαιοί, γν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν ἡδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς 1181 HOM 3 166 αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν· ὧς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, ὅς τις ὅδ΄ ἐστὶν Ἁχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν 1371 HOM 3 192 Δεύτερον αὖτ΄ Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ νεραιός· «Εἴπ΄ ἄνε μοι καὶ τόνδε. φίλον τέκος, ὅστις ὅδ΄ ἐστίν· μείων μὲν κεφαλῆ Ἀναμέμνονος Ἀτρεΐδαο, εὑρύτερος 5571 HOM 2 827 Τρώες, τῶν αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός, Πάνδαρος, ὧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ 449 HOM 2 62 χρή παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα

```
180 HOM 2 25
                                      χρή παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα
3508 HOM 1 478
                                    παρὰ πρυμνήσια νηός· ἦμος δ΄ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς, καὶ τότ΄ ἔπειτ΄ ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος
3140 HOM 1 426
                                     άμα πάντες ἔποντο· δωδεκάτη δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν νουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι ὀίω.»
663 HOM 1 92
                                               εἴπης, ὂς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῶ εὕχεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὅ ν΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄
                                    άυτήν τε πτόλεμόν τε. Άλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ἠώς, καὶ τότε δὴ πρὸς κολυμπον ἴσαν θεοὶ αἰἐν ἐόντες πάντες ἄμα. Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄
3630 HOM 1 494
2071 HOM 3 293
                                    πολέμοιο κιχείω.» ҇Ή, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῶ· καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο
712 HOM 3 99
                                     άλγος Ικάνει θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε εἵνεκ´ ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ´ ἀρχῆς· ἡμέων
1125 HOM 2 160
                                      φεύξονται ἐπ΄ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Ἀρνείην Ἐλένην, ἦς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ
                                           έν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιτε Άργείην Ἑλένην, ἦς εἵνεκα πολλοὶ Άχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ
1225 HOM 2 176
                                     τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἁχαιῶν ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ἀθανάτοισι
2149 HOM 2 304
2822 HOM 2 406
                                           μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, αὐτὰρ ἔπειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν, ἔκτον δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν
3527 HOM 2 521
                                          Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα. οἵ τ΄ Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἵ τε Λίλαιαν ἔχον
2013 HOM 1 274
                                           καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθω· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα,
                                   οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει ναίων· τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε
2985 HOM 1 406
                                     κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων· ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἁχαιοί, φάντες ἀριστῆα πρόμον
304 HOM 3 42
1990 HOM 2 281
                                   Άθήνη είδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, ὡς ἄμα θ΄ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἶες Άχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν· ὅ σφιν εὖ φρονέων
5754 HOM 2 855
                                    τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ΄ ἔναιον Κρῶμνάν τ΄ Αἰνιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. Αὐτὰρ Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν ἐξ Ἁλύβης.
535 HOM 2 74
                                           uἷας Άχαιῶν· πρῶτα δ΄ ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἦ θέμις ἐστί, καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω· ὑμεῖς δ΄ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» ἤΗτοι
1746 HOM 1 237
                                      λέλοιπεν, οὐδ´ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἁχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἴ τε θέμιστας πρὸς
1316 HOM 3 184
                                        όλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν. ήδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους,
                                       πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν γ΄ εὔχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον ἐξαῦτις
3043 HOM 3 431
556 HOM 1 77
                                       έρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὂς μέγα πάντων Ἀργείων κρατέει καί οί
5864 HOM 2 872
                                          ήγησάσθην, Νάστης Άμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, ὂς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἵεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν
1604 HOM 2 229
                                      ἄς τοι Άχαιοὶ πρωτίστω δίδομεν, εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον ἔλωμεν∙ ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐγὼ
4308 HOM 2 639
                                      Αἰτωλῶν δ΄ ἡνεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υϳός, οἳ Πλευρῶν΄ ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλήνην Χαλκίδα τ΄ ἀνχίαλον Καλυδῶνα τε πετρήεσσαν· οὐ νὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος
1874 HOM 2 265
                                          άεικέσσι πληνήσιν.» Ώς ἄρ ἔφη, σκήπτρω δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω πλήξεν· ὅ δ΄ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμῶδιξ δ΄ αἰματόεσσα
839 HOM 1 116
                                       χερείων, οὐ δέμας οὔτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι·
1124 HOM 3 159
                                   χρόνον ἄλγεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ΄ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὣς τοίη περ ἐοῦσ΄ ἐν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ
2834 HOM 3 402
                                          εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς, εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων· οὕνεκα νῦν δὴ δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος νικήσας ἐθέλει
Καινείδης { N+Pat } 1
5026 HOM 2 746
                                       οἷος, ἄμα τῶ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ
Καινεύς { N+Ant } 1
1946 HOM 1 264
                                     ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, Καινέα τ΄ Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript]
```

καίνυμαι { V } 1

3587 HOM 2 530

Page 240 sur 472

Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων· ὁλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ, ἐγχείῃ δ΄ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς· οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε

365 HOM 1 52

57 HOM 3 7 65 HOM 1 10 2091 HOM 1 284

3085 HOM 1 418

806 HOM 2 114

2816 HOM 1 382 2946 HOM 3 417 1366 HOM 2 195

1327 HOM 2 190 1238 HOM 3 173

2529 HOM 2 365 2641 HOM 2 380

4869 HOM 2 723 411 HOM 3 57

1642 HOM 2 234

762 HOM 1 106

κακότης { N+Com } 2 2553 HOM 2 368

2577 HOM 3 366

κακ $\hat{\omega}$ ς { I+Adv } 3

162 HOM 1 25

δ΄ ἄρ΄ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο· αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειραν, ὤπτησάν νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειρον. Ὠπτησάν ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εὶ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι τε κνίσῃ ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ἀμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα ἔπειτ΄ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλ΄· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. Έννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο, τῆ δεκάτῃ δ΄ ἀγορήνδε

ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἶας Ἀχαιῶν. Ὠ πέπονες κάκ΄ ἐλέγχε΄ Ἁχαιίδες οὐκέτ΄ Ἁχαιοί, οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ΄ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ έπευξάμενος Διὶ πατρί· «Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ΄ ἔοργε, δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ΄ ὑπὸ χερσὶ δάμασσον, ὄφρά τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων «Μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν πίμπλαντ΄ ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην· Κάλχαντα πρώτιστα κάκ΄ ὀσσόμενος προσέειπεν· «Μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ έμὸν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Άργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε εἵνεκ΄ ἐμῆς ἔριδος καὶ Άλεξάνδρου ἕνεκ΄ ἀρχῆς· ἡμέων δ΄ ὁπποτέρω χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν ἡγερέθοντο κακὰ Πριάμω καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν δάμασσον, ὄφρά τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχη.» Ἡ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος καὶ δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῶ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν μεγάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνω εἶμ΄ αὐτὴ πρὸς καὶ κατένευσεν Ἰλιον ἐκπέρσαντ´ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο καὶ με κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν· άνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι· ἠέριαι δ΄ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται. οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σιγῆ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ ἐν θυμῷ μεμαῶτες καὶ Διὸς υἱός· ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὧρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησεν ἀρητῆρα Ἁτρεΐδης· ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ μεθέμεν χόλον, ὂς μέγα πᾶσιν ἔρκος Ἁχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἁγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ Ἁργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντη ἀνὰ άμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά, Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.» Ὠς ἐφατ΄, ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα, βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῶ βουλῆ δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οῗον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξη κακὸν υἶας Ἁχαιῶν· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ΄ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· «Δαιμόνι΄ οὔ σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσσεσθαι, ἀλλ΄ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ΄ τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υίέι σῶ ἐπόμην, θάλαμον γνωστούς τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ως ἔρξης καί τοι πείθωνται Άχαιοί, γν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν ἠδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται· γνώσεαι δ΄ εἰ καὶ εἰ δέ ποτ΄ ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἠβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα· εὖ μέν τις δόρυ Λήμνω ἐν ἠγαθέη, ὄθι μιν λίπον υῗες Ἁχαιῶν ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῶ ὀλοόφρονος ὕδρου· ἔνθ΄ ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον Ἀργεῖοι παρὰ Άλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ΄ ὅσσα ἔοργας.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής· «Έκτορ, ἐπεί με φιλότητι, ἥν τ΄ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἶας Ἁχαιῶν. Ὠ πέπονες κάκ΄ ἐλέγχε΄ Ἁχαιῖδες οὐκέτ΄ Ἁχαιοί, οἴκαδέ περ έίκτην· Κάλχαντα πρώτιστα κάκ´ ὀσσόμενος προσέειπεν· «Μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ´ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,

γνώσεαι δ΄ εί καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις, ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.» Τόν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἁγαμέμνων· «Ἦ μὰν τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ἦ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Ἁλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄

δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἀτρεΐδη Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ

κάλλος { N+Com } 1

2758 HOM 3 392

καλός { Α } 13

τε φυλάσσοις∙ οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἠὲ κακῶς νοστήσομεν υἶες Ἀχαιῶν. Τῶ νῦν Ἁτρεΐδη Ἁγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ΄ Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ· «Δεῦρο πάροιθ΄ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδη πρότερόν τε μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Δεῦρ΄ ἴθ΄· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὄ γ΄ ἐν θαλάμω καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι. κάλλεί τε στίλβων καὶ ημείβετο δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἡ γάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμω εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε· τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργω ἐφ΄ ὑψηλῶ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου ὦχ΄ ἑκατόχειρον καλέσασ΄ ἐς μακρὸν καλέουσ, ὂν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίων΄, ὂ γὰρ αὖτε βίη οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὅς ῥα παρὰ δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν· «Ὀρσεο, Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων ἐν πεδίω καταβῆναι, ἳν΄ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών, τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐγώ· κείνοισι δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ άλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν, ὧχ΄ ἑκατόχειρον καλέσασ΄ ἐς μακρὸν κλουμπον, ὂν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίων΄, ὂ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὃ Ταλθύβιον προΐει κρείων Άγαμέμνων νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἡδ΄ ἄρν΄ Έννημαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο, τῆ δεκάτη δ΄ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἁχιλλεύς· τῶ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη· κήδετο γὰρ Δαναῶν, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἠδ΄ Ἑλλάδα καλλιγύναικα, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἑλληνες καὶ Ἁχαιοί, τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οἵ γ΄ οὐ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ΄ μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο· τῶ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.» Ὠς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῶ ἀνδρός τε προτέροιο καὶ έκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς· οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου οἵ τ΄ Άλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἀδ΄ Ἑλλάδα καλλινύναικα. Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἑλληνες καὶ Ἁχαιοί, τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς ἔφαθ´, Ἔκτωρ αὖτ´ ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, καί ῥ´ ἐς μέσσον ἰὼν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» "Ως φάτο, ῥίγησεν δ΄ ὁ γέρων. ἐκέλευσε δ΄ ἑταίρους ἵππους ζευγνύμεναι· τοί δ΄

δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἀτρεΐδη Ἀναμέμνονι ἤνδανε θυμῶ. ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· χωόμενος δ΄ ὁ νέρων πάλιν ὤχετο· τοῖο δ΄

σὺν νηί τ΄ ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ΄ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ΄ εὖ εἰδῆς ὅσσον φέρτερος εἰμὶ σέθεν, ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ΄ ἐκατόμβην θείομεν, ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον βήσομεν· εἶς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος δὲ φίλῳ ἐπ΄ ἐπείθεθ΄ ἐταίρῳ, ἐκ δ΄ ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, δῶκε δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἁχαιῶν· ἥ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄμα τοῖσι γυνὴ κλισίην Πηληιάδεω Ἁχιλῆος· χειρὸς ἐλόντ΄ ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον· εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ΄ ἐκατόμβην βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν ἄγων· ἐν δ΄ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. Οἱ μὲν ἔπειτ΄ ἀναβάντες εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υῗες Ἁχαιῶν, ἐκ δ΄ ἔλον Ἁτρεΐδῃ Χρυσηίδα καλλιπάρηον. Χρύσης δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἁπόλλωνος ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν

οἵ τ΄ ἀμφ΄ ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ΄ ἐνέμοντο, ὄς ῥ΄ ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὅ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ, ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν

καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὅ γ΄ ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε

4421 HOM 2 656

725 HOM 2 101 2709 HOM 2 389

κάμνω { V } 4

ὄρωρεν· ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρη, αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον οἴους καὶ ποικίλα τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ ὄ γ΄ ἀμφ΄ ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ δῖος Ἁλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο. Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν προσέειπεν εἰροκόμω, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώση ἤσκειν εἰρία καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε· τῆ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Δεῦρ΄ ἴθ΄· περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος· ποσσὶ δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον Έλένης πόσις ἠυκόμοιο. Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπὶ σφυρίοις ἀραρυίας· δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν οἶο ἣν ἔχ΄ Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄, αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῆ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν [οἶκον] δὲ ἕκαστος, ίεροὺς κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ὰθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας, καλῆ ὑπὸ πλατανίστω, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδ[ωρ]· ἔνθ΄ ἐφάνη μέγα σῆμα∙ δράκων ἐπὶ νῶτα τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ΄ Ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος. Ἁξίου οὖ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. Παφλανόνων δ΄ ἡνεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ ἐξ Ἐνετῶν. νῆας ἐίσας, Νιρεὺς Ἁγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος, Νιρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ΄ ἀμύμονα Πηλεΐωνα· ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἐπ΄ ἀρξάμενοι δεπάεσσιν· οἱ δὲ πανημέριοι μολπῆ θεὸν ἱλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἁχαιῶν, μέλποντες ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ΄ ἀκούων. ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐγὼν οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» κάρη κομόωντες Άχαιοί, φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. Ἡ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος· ποσσὶ δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα

εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην Θεσσαλοῦ υἶε δύω Ἡρακλεΐδαο

οἳ Πλευρῶν΄ ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἡδὲ Πυλήνην Χαλκίδα τ΄ ἀγχίαλον Καλυδῶνα τε πετρήεσσαν· οὐ γὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην.

πρώτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ἀμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ ἔγχει χαλκείω· τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Ἀφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμω εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι πρώτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὡμοθέτησαν· καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν ἀφύλλοισιν άνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων⋅ αὐτίκα δ΄ άργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν ὥρματ΄ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴη, ἅμα τῆ γε καὶ

θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὧ τε σύ, Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντ΄ ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην· Κάλχαντα πρώτιστα κάκ΄ ὀσσόμενος προσέειπεν· «Μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον οἷον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ΄ ἑκατόμβας, Κάλχας δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε· «Τίπτ΄ ἄνεω ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Άχαιοί; λοιγὸν ἀμῦναι.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὃς ἤδη τά τ΄ ἐόντα τά τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἡὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς

διὰ τρίχα κοσμηθέντες, Λίνδον Ἰήλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, ὂν τέκεν Ἀστυόχεια βίŋ Ἡρακληείŋ,

άνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν ήμαιστος κάμε τεύχων. ήμαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δ]ῶκε διακτόρω τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ΄ ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων· ὃν δ΄ ἄν ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα

```
1974 HOM 3 278
                                     έφορᾶς καὶ πάντ΄ ἐπακούεις· καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, και οἱ ὑπένερθε καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ΄ ἐπίορκον ὀμόση, ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ΄
1226 HOM 1 168
                                        μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ πολΰ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ
καμπύλος { Α } 1
129 HOM 3 17
                                    μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὃ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῶ πάλλων Ἀργείων
Καπανεύς { N+Ant } 1
3810 HOM 2 564
                                     Άχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φώς,
καπνίζω { V } 1
                                   ἔνθ΄ ἢ ἔνθα γένωνται· ἀνστάντες δ΄ ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας, κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο. Ἄλλος δ΄ ἄλλω ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων
2776 HOM 2 399
καπνός { N+Com } 1
2337 HOM 1 317
                                     παρὰ θῖν΄ ὰλὸς ἀτρυγέτοιο κνίση δ΄ οὐρανὸν ἶκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῶ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὕδ΄ Ἁγαμέμνων λῆγ΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄
Κάρ {A} 1
5833 HOM 2 867
                                      τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μηόνας ἦγον ὑπὸ Τμώλω γεγαῶτας. Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων, οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ΄ ὄρος ἀκριτόφυλλον Μαιάνδρου
κάρα (τό) { N+Com } 5
81 HOM 2 11
                                      πάντα μάλ΄ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω· θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωντας Ἁχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄
204 HOM 2 28
                                     ος σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄
                                    ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων∙ ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί, φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ
310 HOM 3 43
575 HOM 3 79
                                          δουρὸς ἑλὼν· τοί δ΄ ἰδρύθησαν ἄπαντες. Τῶ δ΄ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἁχαιοὶ ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ΄ ἔβαλλον· αὐτὰρ ὃ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ
1828 HOM 2 259
                                    κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν
καρδία { N+Com } 5
3125 HOM 2 452
                                   διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν ὀτρύνουσ΄ ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὧρσεν ἑκάστῳ καρδίῃ ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ΄ ἠὲ νέεσθαι ἐν
432 HOM 3 60
                                         «Έκτορ, ἐπεί με κατ´ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ´ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ´ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ´ ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνη νήιον
1657 HOM 1 225
                                   προσέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο· «Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ΄ ἔχων, κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα λαῶ θωρηχθῆναι οὔτε λόχον δ΄ ἰέναι σὺν
2910 HOM 1 395
                                       έῆος· ἐλθοῦσ´ Ὀλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω. Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης, ὅτ΄
1194 HOM 2 171
                                       έσταότ΄ οὐδ΄ ὄ γε νηὸς ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Διογενὲς
καρηκομάω
              { V } 5
                                       αὐτὰρ ὂ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ καρηκομόωντας Ἀχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα. Βουλὴν δὲ πρῶτον
374 HOM 2 51
3074 HOM 2 443
                                        αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Άχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα· οἱ δ΄ ἀμφ΄ Άτρεΐωνα
                                     ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἁχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄
473 HOM 2 65
3261 HOM 2 472
                                         ώρη ἐν εἰαρινῆ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἁχαιοὶ ἐν πεδίῳ ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. Τοὺς δ´ ὡς αἰπόλια πλατέ΄
6779 HOM 2 323
                                         δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε· «Τίπτ΄ ἄνεῳ ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἁχαιοί; ἡμῖν μὲν τόδ΄ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅου
κάρηνον { N+Com } 5
                                      Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι, ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἠδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ
831 HOM 2 117
4955 HOM 2 735
                                           οἵ τε κρήνην Ύπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ΄ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἰός· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες
```

```
5849 HOM 2 869
                                         τ΄ ὄρος ἀκριτόφυλλον Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ κάρηνα· τῶν μὲν ἄρ Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, Νάστης Ἀμφίμαχός τε Νομίονος
1174 HOM 2 167
                                    ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ΄ Ἀθήνη, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα· [one verse is missing in the manuscript] εὖρεν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν
310 HOM 1 44
                                      εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο, καρήνων, χωόμενος κῆρ, τόξ΄ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην· ἔκλανξαν δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ
Κάρπαθος { N+Top } 1
4556 HOM 2 676
                                             ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ Φείδιππός τε
καρπαλίμως { I+Adv } 4
                                      δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Έκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὃ Ταλθύβιον προΐει κρείων
842 HOM 3 117
                                   δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι· καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ πολιῆς ἀλὸς ἡὐτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος
2646 HOM 1 359
                                    κήδε΄ ἐφῆπται.» Ὠς φάτο, βῆ δ΄ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ἁτρεϊδην Ἀναμέμνονα· τὸν δ΄
120 HOM 2 17
3204 HOM 1 435
                                     δ΄ ἐν νηὶ μελαίνη, ἱστὸν δ΄ ἱστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι
καρπός (μῆλον)
                 { N+Com } 2
                                    δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῷ ἐν αἰγείω· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ Ἰδαῖος ἡδὲ χρύσεια
1756 HOM 3 246
                                    ήλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ´ ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη καρπὸν ἐδηλήσαντ´, ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἡχήεσσα· ἀλλὰ
1130 HOM 1 156
καρτερός { A } 2
2058 HOM 1 280
                                         τιμῆς σκηπτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
1300 HOM 1 178
                                         βασιλήων· αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εἰ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισιν
Κάρυστος { N+Top } 1
3649 HOM 2 539
                                          θ΄ Ίστίαιαν Κήρινθόν τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ΄ οἳ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος,
            { N+Com } 1
κασίγνητος
2348 HOM 3 333
                                   σφυρίοις ἀραρυίας· δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν οἶο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἥρμοσε δ΄ αὐτῶ· ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
Κάσος { N+Top } 1
4558 HOM 2 676
                                    παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἅντιφος
Κάστωρ { N+Ant } 1
1687 HOM 3 237
                                      τοὔνομα μυθησαίμην· δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορα θ΄ ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, αὐτοκασιγνήτω τώ μοι μία γείνατο
κατά { I+Prep } 62
2688 HOM 3 382
                                   έξήρπαξ΄ Άφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμω εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε· τήν δ΄ ἐκίχανεν
                                         ὄν ποτ΄ Ἀθήνη θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Ἀθήνησ΄ εἶσεν, ἑῶ ἐν πίονι νηῶ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται κοῦροι
3709 HOM 2 549
4662 HOM 2 692
                                          πολλὰ μογήσας Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης, καδδὲ Μύνητ΄ ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους, υίέας Εὐήνοιο Σεληπιάδαο ἄνακτος· τῆς
                                    ἔλαβε γυῖα, ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, ὣς αὖτις καθ΄ ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων δείσας Ἁτρέος υἱὸν Ἁλέξανδρος θεοειδής. Τὸν δ΄ Ἔκτωρ
260 HOM 3 36
1073 HOM 3 151
                                           πεπαυμένοι, ἀλλ΄ ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ΄ ὕλην δενδρέω ἐφ΄ ἑζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ
2379 HOM 3 337
                                      δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμω κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν· εἵλετο δ΄ ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. Ὠς δ΄ αὔτως Μενέλαος
424 HOM 3 59
                                        Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν Άλέξανδρος θεοειδής· «Έκτορ, ἐπεί με κατ΄ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ΄ εἶσιν διὰ
                                       βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» ήτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὅχ΄ ἄριστος, ὃς ἤδη τὰ τ΄
487 HOM 1 68
```

δ΄ Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔνχος, καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσ΄ εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεννάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῆ· ᢥ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην∙ διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος Χρύσην· τότε κέν μιν ίλασσάμενοι πεττίθοιμεν.» Ήτοι ὅ ν΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀναμέμνων ἀχνύμενος· μένεος δὲ έλθών, τηλόθεν ἐξ ἀπίης ναίης· καλέσαντο νὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐνώ· κείνοισι δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ ομίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις: τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος: 'Ως ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ΄ Ἀθήνη, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα· [one verse is missing in the manuscript] εὖρεν ἔπειτ "Ως ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ, τόξ΄ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην· ἄστυ. Έκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ΄ ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι· πολλοὶ νὰρ κατὰ ἄστυ μένα Πριάμου ἐπίκουροι, ἄλλη δ΄ ἄλλων νλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων· τοῖσιν κακὰ Πριάμω καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας έκατόμβας, καλῆ ὑπὸ πλατανίστω, ὅθεν ῥέεν ζευγνύμεναι· τοί δ΄ ότραλέως ἐπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον· τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν ρά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, ἄν δ΄ ἄρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἄρ δ΄ ἀργεγγῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν ὥρματ΄ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴη, ἄμα τῆ νε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἕποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυνάτηρι ὄ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; αἴθ΄ ὄφελες παρὰ τήν δ΄ εἰς ὄρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς· ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν· ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηνμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ ἑκατόμβην ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο· βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσιν δ΄ ως Άχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν· ἤδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ΄ Ἁτρεΐδη Ἁγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον καί μιν οίω.» Ὠς ἄρα φωνήσασ΄ ἀπεβήσατο, τὸν δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ χωόμενον, κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο νυναικός, τήν ῥὰ βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς Χρύσην παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. Έως ὂ ταῦθ΄ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἕλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ΄ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ ἀποδοῦναι; Ἀλλ´ εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἢ τεὸν ἢ ἀνστάντες δ΄ ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας, κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο. Ἄλλος δ΄ ἄλλω ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων εὐχόμενος θάνατόν έπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ ὃ μήνιε νηυσὶ παρ΄ ἥμενος ὠκυπόροισι διονένης Πηλέως υίὸς "Άργός τ΄ εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν, Έρμιόνην τ΄ Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, Τροίζῆν΄ Ἡιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οἵ τ΄ ἔχον Αἴγιναν Άτρεΐδη, σù δέ θ΄ ώς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν ἄρχευ Άργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύω, τοί κεν Ἀχαιῶν νόσφιν άμφὶ δὲ κῦμα στείρη πορφυρέον μεγάλ´ ἴαχε νηὸς ἰούσης· ἥ δ´ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. Αὐτὰρ ἐπεί ρ´ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν, νῆα σπλάνχνα δ΄ ἄρ΄ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο· αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάνχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειραν. οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ´ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάνχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ´ ὀβελοῖσιν ἔπειρον. προσέφη κρείων Άγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὅδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἀργυρόηλον· εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ἡὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν κλυμπον Ζηνὶ φόως έλθὼν δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη, τὸν δ΄ κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων λαὸν κηρύσσοντες ἀνειρόντων κατὰ νῆας, ἡμεῖς δ΄ ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν ἴομεν ὄφρά κε θᾶσσον ἐνείρομεν ὄτ΄ ἄν ἔνθ΄ ἢ ἔνθα γένωνται· ἀνστάντες δ΄ ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας, κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο. Ἄλλος δ΄ ἄλλω ἔρεζε θεῶν Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εὶ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα, καὶ λάβε γούνων, αἰ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ἁχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος. τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἶας Ἀχαῖων Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οἵ με μέγα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρη. Ἡύτε μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά, αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν ὥρη ἐν εἰαρινῆ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ

ἄψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν· οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἑκάστω ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἀμφ΄ ὤμοισιν Άχαιῶν τέτληκας θυμῶ· τόδέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αἰρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπη· δημοβόρος λαὸν κηρύσσοντες ἀνειρόντων κατὰ νῆας, ἡμεῖς δ´ ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν ἴομεν ὄφρά κε θᾶσσον ἐνείρομεν ὀξὺν Ἄρηα,» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἥ δ΄ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν, νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ΄ ἠπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ έν κλισίης· οἵ δ΄ ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέρντες φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο. Οἵ δ΄ ἄρ ἴσαν ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· ναῖα δ΄ δ΄ οὐρανὸν ἶκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῶ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὔδ΄ Ἁγαμέμνων λῆγ΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄ ἠπείλησ΄ Ἁχιλῆι, ἀλλ΄ ὅ γε ἔπειθ΄ ὄς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς ὄς τέ νυ λαῶν ἠδ΄ ὄς κ΄ ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται· γνώσεαι δ΄ εὶ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις, ἢ ἀνδρῶν αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ἀμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὠμοθέτησαν⋅ καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὄου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὡς ἡμεῖς τέκνα· τήν δ΄ ἐλελιξάμενος πτερύγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ πὸ χόλον παύσειεν ἐρητύσειὲ τε θυμόν. Έως ὃ ταῦθ΄ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἔλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μένα ξίφος, ἦλθε δ΄ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλησθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπη ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος· ἠερίη γὰρ σοίγε παννύχιοι, Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος ἀλλ΄ ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἁχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν ἤδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν΄ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἁγάμεμνον, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις· εἰ δέ κεν ὡς ἔρξης τ΄ ἄλλω· οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν΄ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἁγάμεμνον, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις· εἰ δέ κεν άλλ΄ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς, στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας, σκῆπτρον δ΄ οὔτ΄ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ἀλλ΄ ἀστεμφὲς τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε ζωὸς ἐών· τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα· τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής· τόν ἄριστοι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων ἐν πεδίω καταβῆναι, ἳν΄ ὅρκια πιστὰ τάμητε· αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆσ΄

μὲν ἔποντο νέεσσ΄ ἐνὶ ποντοπόροισι, νῦν αὖτ΄ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν, αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ ἤδη διὰ δώματα ποιπνύοντα. Ὠς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἢν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ΄ ἦμαρ φερόμην, ἄμα δ΄ ἠελίῳ καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ μέλποντες ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ΄ ἀκούων. Ἦμος δ΄ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός· ἦμος δ΄ ἠριγένεια Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄, αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὁπὶ καλῆ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν [οἶκον] δὲ ἔκαστος, ἦχι ἑκάστω δῶμα

ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὤμοθέτησαν· καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, σπλάγχνα δ΄ ἄρ΄ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο· αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ

όπὶ καλῆ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν [οἶκον] δὲ ἕκαστος, ἦχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις ήμαιστος

τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, τίσασθαι δ΄ Ἑλένης ὁρμήματα στοναχάς τε· εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκονδε

ος ρ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἀργείοισιν ἔμμεναι· αἴσχιστος

```
κατακτείνω { V } 2
2670 HOM 3 379
                                     ρίψ΄ ἐπιδινήσας. κόμισαν δ΄ ἐρίηρες ἑταῖροι· αὐτὰρ ὂ ἂψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων ἔγχει χαλκείω· τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Ἀφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὥς τε θεός,
4457 HOM 2 662
                                     οὖν τράφ΄ ἐνὶ μεγάρω ἐυπήκτω, αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος· αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὄ νε λαὸν
καταλύω { V } 1
830 HOM 2 117
                                     οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι, ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἠδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ
κατανεύω { V } 6
4114 HOM 1 558
                                        γέροντος· ἠερίη γὰρ σοίγε παρέζετο καὶ λάβε γούνων· τῆ σ΄ ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἁχιλῆα τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἅχαιῶν.» Τήν δ΄
                                    αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἤματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐπ´ ὠκυπόροισιν ἔβαινον Ἀργεῖοι
2424 HOM 2 350
3865 HOM 1 524
                                        έμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω· εἰ δ΄ ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ΄ ἀθανάτοισι μέγιστον τέκμωρ· οὐ
3788 HOM 1 514
                                          καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη
                                        παλινάγρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω.» ϶Η καὶ κυανέησιν ἐπ΄ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσιαι δ΄ ἄρα χαῖται
3889 HOM 1 527
799 HOM 2 112
                                            ἄτη ἐνέδησε βαρείη, σχέτλιος, ὂς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν ἵΙλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο καὶ με
καταπέσσω { V } 1
588 HOM 181
                                           ότε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψ[η] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σὺ δὲ
καταπεφνεῖν { V } 1
1993 HOM 3 281
                                      ἔστε, φυλάσσετε δ΄ ὄρκια πιστά∙ εἰ μέν κεν Μενέλαον Άλέξανδρος καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ΄ ἐν νήεσσι νεώμεθα
καταπίπτω { V } 1
4369 HOM 1 593
                                      βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ΄ ἦμαρ φερόμην, ἄμα δ΄ ἠελίω καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνω, ὀλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο
καταπλήσσω { V } 1
222 HOM 3 31
                                      δ΄ ώς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ, α̈ψ δ΄ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων. Ὠς δ΄ ὅτε τίς τε
κατάρα (ἄρα) { I+Adv } 1
552 HOM 2 76
                                        ύμεῖς δ΄ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» Ἦτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ὃς ῥὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ φρονέων
κατατίθημι { V } 3
825 HOM 3 114
                                     μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεὰ τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίη πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω
3002 HOM 3 425
                                    δ΄ ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη ἀντί΄ Άλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· ἔνθα κάθιζ΄ Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ΄
2074 HOM 3 293
                                          ʹΉ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῷ⋅ καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, θυμοῦ δευομένους⋅ ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός. Οἶνον
καταφυλαδόν
                { I+Adv } 1
4498 HOM 2 668
                                        ő γ΄ ἐς Ῥόδον ῗξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων· τριχθὰ δὲ ὤκηθεν  καταφυλαδόν,  ἠδ΄ ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει, καί σφιν
καταχέω { V } 2
4513 HOM 2 670
                                    ός τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει, καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. Νιρεύς δ΄ αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐίσας, Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό
77 HOM 3 10
                                      θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν. Εὖτ΄ ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει
κατεσθίω { V } 2
                                   κύρσας έυρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ´ αἰζηοί· ὧς ἐχάρη Μενέλαος
181 HOM 3 25
```

```
2217 HOM 2 314
                                        όκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ἔνθ΄ ὄ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ δ΄ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· τήν δ΄ ἐλελιξάμενος
κατευνάζω
            { V } 1
3170 HOM 3 448
                                    καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἴπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν, Ἀτρεΐδης δ΄ ἀν΄ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς ἀθρήσειεν
κατέχω { V } 2
                                       οἶτον ὄληαι.» Ὠς ἐφατ΄, ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκνεναυῖα. βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῶ ἀρνῆτι φαεινῶ σινῆ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. Αἵ δ΄ ὅτ΄
2958 HOM 3 419
1733 HOM 3 243
                                    αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν
κατήφεια { N+Com } 1
                                      τε σῶ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμω, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῶ; Οὐκ ἄν δὴ μείνειας Ἀρηίφιλον Μενέλαον; Γνοίης χ΄ οἴου φωτὸς ἔχεις
364 HOM 3 51
κατίσχω { V } 1
1636 HOM 2 233
                                          ἡὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι, ἥν τ΄ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἶας Ἁχαιῶν. Ὠ πέπονες κάκ΄
Καΰστριος (ὁ)
                { N+Top } 1
3188 HOM 2 461
                                    πολλά, χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίω ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα, ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι, κλαγγηδὸν
κε { I+Part } 7
1978 HOM 3 279
                                          καὶ γαῖα, και οἱ ὑπένερθε καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ΄ ἐπίορκον ὀμόση, ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ΄ ὅρκια πιστά· εἰ μέν κεν Μενέλαον
2881 HOM 3 409
                                              "Ολυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὄ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ γε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐγὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου
                                    ἡπεροπευτά, αἴθ΄ ὄφελες ἄγονός τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι· καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων· ἦ που
291 HOM 3 41
                                         ἄγονός τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι⋅ καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων⋅ ἦ που καγχαλόωσι κάρη
295 HOM 3 41
2494 HOM 3 354
                                         τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὄ κεν φιλότητα παράσχη.» Ἡ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος καὶ βάλε Πριαμίδαο
                                        δ΄ έῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίη γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί· ὃς καὶ νῦν Ἁχιλῆα ἕο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἡτίμησεν· ἑλὼν
1672 HOM 2 238
375 HOM 3 53
                                          δέ σοι αὐτῶ; Οὐκ ἄν δὴ μείνειας Ἀρηίφιλον Μενέλαον; Γνοίης χ΄ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ
Κεάδης { N+Pat } 1
                                           δ΄ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο. Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους τηλόθεν ἐξ Ἁμυδῶνος ἀπ΄ Ἁξίου εὐρὺ
5705 HOM 2 847
κεδάννυμι { V } 1
2773 HOM 2 398
                                            άνέμων, ὅτ΄ ἀν ἔνθ΄ ἢ ἔνθα γένωνται· ἀνστάντες δ΄ ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας, κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο. Ἅλλος δ΄ ἄλλω ἔρεζε
κεĵμαι { V } 9
2316 HOM 3 327
                                    ίζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἑκάστω ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἀμφ΄ ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις
                                     γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Άχαιοὶ; οὐδέ τι πω ἷδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, λαούς δ´ οὐκ ἐπέοικε
901 HOM 1 124
5197 HOM 2 772
                                       ἀμύμονα Πηλεΐωνα. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήεεσι κορωνίσι ποντοπόροισι κεῖτ΄ ἀπομηνίσας Ἁγαμέμνονι ποιμένι λαῶν Ἁτρεΐδη· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης δίσκοισιν
4675 HOM 2 694
                                            έγχεσιμώρους, υίέας Εὐήνοιο Σεληπιάδαο ἄνακτος· τῆς ὄ γε κεῖτ΄ ἀχέων, τάχα δ΄ ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν. Οἵ δ΄ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα
4875 HOM 2 724
                                       υἷες Άχαιῶν ἔλκεϊ μοχθίζοντα κακῶ ὀλοόφρονος ὕδρου· ἔνθ΄ ὄ γε κεῖτ΄ ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν
1392 HOM 3 195
                                             εύρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι· τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη, αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν· ἀρνειῷ μιν
5231 HOM 2 777
                                          έλεόθρεπτόν τε σέλινον ἔστασαν· ἄρματα δ΄ εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων ἐν κλισίης· οἵ δ΄ ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ
4640 HOM 2 688
                                       δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ γὰρ ἔην ὄς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο· κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεὺς κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἠυκόμοιο, τὴν ἐκ
```

```
4855 HOM 2 721
                                         ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσω κεῖτο κρατέρ΄ ἄλνεα πάσχων Λήμνω ἐν ἠναθέη. ὅθι μιν λίπον υἶες Ἀχαιῶν ἕλκεϊ μοχθίζοντα
κελαινεφής
             { A } 2
2925 HOM 1 397
                                         γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης, ὅτ΄ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι, ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι
2861 HOM 2 412
                                        δ΄ εὐχόμενος μετέφη κρείων Άγαμέμνων· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς
κελαινός { Α } 1
2239 HOM 1 303
                                        έμεῖο· εἰ δ΄ ἄνε μὴν πείρησαι, ἵνα ννώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν έρωήσει περὶ δουρί,» Ὠς τώ ν΄ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν ἀνστήτην λῦσαν δ΄
κέλευθος { N+Com } 3
2305 HOM 1 312
                                     ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. Οἱ μὲν ἔπειτ΄ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, λαούς δ΄ Ἀτρεϊδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν· οἵ δ΄ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα
                                         μεγάλ΄ ἴαχε νηὸς ἰούσης∙ ἥ δ΄ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν, νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ΄
3553 HOM 1 483
2863 HOM 3 406
                                                   παρέστης; Ήσο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ΄ ἀπόειπε κελεύθους, μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ
κελεύω { 🗸 } 10
861 HOM 3 119
                                           προΐει κρείων Άγαμέμνων νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἡδ΄ ἄρν΄ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὂ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ Άγαμέμνονι δίω. Ἱρις δ΄ αὖθ΄ Ἑλένη λευκωλένω
1836 HOM 3 259
                                              καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.» Ώς φάτο, ῥίγησεν δ΄ ὁ γέρων. ἐκέλευσε δ΄ ἑταίρους ἵππους ζευγνύμεναι· τοί δ΄ ὀτραλέως ἐπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος,
80 HOM 2 11
                                    Άτρεΐδαο πάντα μάλ΄ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω· θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωντας Ἁχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ
811 HOM 2 114
                                        εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο καὶ με κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν· οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον
1066 HOM 2 151
                                            ποδών δ΄ ὑπένερθε κονίη ἵστατ΄ ἀειρομένη· τοὶ δ΄ ἀλλήλοισι κέλευον ἄ[πτ]εσθαι νηῶν ἠδ΄ ἑλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν, οὐρούς τ΄ ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν
203 HOM 2 28
                                         εὶμι, ὂς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἁχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ
472 HOM 2 65
                                        εἰμι, ὂς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἁχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ
370 HOM 2 50
                                     έρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν· αὐτὰρ ὂ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ καρηκομόωντας Ἀχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ´ ἠγείροντο
3071 HOM 2 442
                                            ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἁχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠγείροντο
540 HOM 2 74
                                      ἔπεσιν πειρήσομαι ἦ θέμις ἐστί, καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω· ὑμεῖς δ΄ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο, τοῖσι
κέλομαι { V } 5
971 HOM 1 134
                                    έθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, ἄρσαντες κατὰ
532 HOM 1 74
                                    Απόλλων· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἁχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω·
633 HOM 3 88
                                     Άχαιοί, μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἴνεκα νεῖκος ὄρωρεν· ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἁχαιοὺς τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρη, αὐτὸν δ΄ ἐν
3062 HOM 3 434
                                     Μενέλαον ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ΄ ἔγωγε παύσασθαι κέλομαι μὴ δὲ ξαντῶ Μενελάω ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι ἀφραδέως· μή πως
2845 HOM 1 386
                                    δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπρεπίας ἐκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι· Ἁτρεΐωνα δ΄ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ΄ ἀναστὰς ἠπείλησεν μῦθον
κενός {Α} 2
                                   νόησε Διὸς θυγάτηρ Άφροδίτη, ἥ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείη. Τὴν μὲν ἔπειθ΄ ἥρως μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
2646 HOM 3 376
2102 HOM 2 298
                                    παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εὶ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται
κεραΐζω { V } 1
                                       έδάμη ύπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῷ, ὄθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς τῆλ΄ ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν
5794 HOM 2 861
κεραός { Α } 1
173 HOM 3 24
                                         ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας ἑυρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα πεινάων⋅ μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἄν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε
```

κήδω { **V** } 6

467 HOM 2 64 198 HOM 2 27

ίδων προσέφη πόδας ώκὺς Ἀχιλλεύς· «Ὠμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον, πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσσι πείθηται Ἀχαιῶν ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἶφι τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι· καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων· ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εἰ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα βουλὰς ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος· αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηῦδα· «Τίς δ΄ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλάς; δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ΄ ἀρηιφίλω Μενελάω· οὐ μὲν γὰρ φιλότητι γ΄ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· μάχαιραν ἥ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο, ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαῖων νεῖμαν ἀρίστοις· τοῖσιν δ΄ «Εἴπ΄ ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ΄ ἐστίν· μείων μὲν κεφαλῇ Ἁγαμέμνονος Ἁτρεΐδαο, εὑρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι· τεύχεα μέν οἱ έξονομήνης, ὅς τις ὅδ΄ ἐστὶν Ἁχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὔτω ἐγὼν οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὔτω νοήση "Ηρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω· εἰ δ΄ ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ΄ ἀθανάτοισι μέγιστον οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω.» Ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ΄ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσιαι δ΄ ἄρα χαῖται «Τίς τ΄ ἄρ ὅδ΄ ἄλλος Ἁχαιὸς ἀνήρ, ἡύς τε μέγας τε, ἔξοχος Ἁργείων κεφαλὴν ἡδ΄ εὐρέας ὤμους;» Τόν δ΄ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Οὖτος δ΄ καὶ ἔνθα ὑσμίνην δ΄ ἱέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων, ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνω, Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. Ἡύτε βοῦς ἀγέλῃφι δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ΄ ἐπενήνοθε λάχνη. Ἔχθιστος δ΄ Ἁχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἠδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ γὰρ δίω εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ χρὴ

δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους, οἵ ῥ΄ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον καὶ Κροκύλει΄ ἐνέμοντο

εὕδοντ΄ ἐν κλισίη, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίω υἶι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν ῥὰ μάλιστα γερόντων τῖ΄ Ἁγαμέμνων· τῶ μιν

Δαναῶν, ὄφρ΄ ἱλασόμεσθα ἄνακτα, ὂς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε΄ ἐφῆκεν.» Ὠς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἐδέξατο χαίρων παῖδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῷ φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ΄ ἄν σε μελίφρων φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν·" ὡς ὁ μὲν εἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται.» Ὠς φάτο, βῆ δ΄ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς

έμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὂς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἁχαιοὺς πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὂς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἁχαιοὺς πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν

```
389 HOM 1 56
4325 HOM 1 586
1539 HOM 1 209
1442 HOM 1 196
κῆλον { N+Com } 2
2827 HOM 1 383
372 HOM 1 53
κῆρ { N+Com } 13
1678 HOM 1 228
231 HOM 3 32
3612 HOM 1 491
5729 HOM 2 851
312 HOM 1 44
4203 HOM 1 569
5781 HOM 2 859
2535 HOM 3 360
2438 HOM 2 352
50 HOM 3 6
5622 HOM 2 834
2133 HOM 2 302
3212 HOM 3 454
Κήρινθος (ἡ)
                { N+Top } 1
```

3640 HOM 2 538

κῆρυξ { N+Com } 14

840 HOM 3 116 2365 HOM 1 321 1904 HOM 3 268 2882 HOM 1 391

695 HOM 2 97 1743 HOM 3 245

2459 HOM 1 334 3037 HOM 2 437

1940 HOM 3 274

368 HOM 2 50

3069 HOM 2 442

λαὸν Άχιλλεύς· τῶ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος ήρη· κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τ΄ ἐγένοντο, έν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ´ οὔ τι πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήθρη ἄμφω ὁμῶς θυμῶ φιλέουσά τε κηδομένη, τε ἀλλ΄ ἄνε λήν΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἕλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήρη, ἄμφω όμῶς θυμῶ φιλέουσά τε κηδομένη τε· στῆ δ΄ ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα οἴω φαινομένη· τῶν δ΄ ἄλλων οὔ

κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπρεπίας δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο, τῆ δεκάτη δ΄ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἁχιλλεύς· τῶ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ

οὔτε λόχον δ΄ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν τέτληκας θυμῶ· τόδέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αἰρεῖσθαι ὅς τις φαγέντα, κατεπλήνη φίλον ἦτορ, ἂψ δ΄ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων, Ώς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσησ΄, ὑπό τε κυδιάνειρ[α]ν οὔτέ ποτ΄ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Ἀλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ΰδωρ ἐπικίδναται αἶαν. Παφλαγόνων δ΄ ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων, οἳ ῥὰ Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ, τόξ΄ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην· ἔκλαγξαν δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ ἐπ΄ ὤμων χωομένοιο βοώπις πότνια Ήρη, και ὁ΄ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιννάμωασα φίλον κῆρ· ὤχθησαν δ΄ ἀνὰ δώμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· τοῖσιν δ΄ ήθαιστος κλυτοτέχνης ἦον δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής· ἀλλ΄ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, ὅθι περ Τρῶας κεράιζε δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα ἔγχος· ὄ δ΄ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος τῷ ὅτε νηυσὶν ἐπ΄ ὠκυπόροισιν ἔβαινον Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες, ἀστράπτων ἐπιδέξι΄ ἐναίσημα σήματα φαίνων. Τῶ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω ταί γε πέτονται ἐπ΄ ὠκεανοῖο ῥοάων ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι· ἡέριαι δ΄ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται. οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σιγῆ μένεα ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα∙ τὼ δέ οἱ οὔ τι πειθέσθην∙ κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. Οἵ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο καὶ Σηστὸν εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἁχαιῶν ἠγερέθοντο φιλότητι γ΄ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ

Άβαντες, Χαλκίδα τ΄ Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ΄ Ἱστίαιαν Κήρινθόν τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ΄ οἳ Στύρα ναιετάασκον,

άλλήλων όλίγη δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὃ Ταλθύβιον προΐει Άχιλῆι, ἀλλ΄ ὄ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρώ θεράποντε· «Ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδεω Ἁχιλῆος· χειρὸς ἐλόντ΄ ἀγέμεν ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν [Ά]γαμέμνων, ἀν δ΄ Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἶες Ἀχαιῶν. Ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαί, γε δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἰζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν· ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς σχοίατ΄, ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλήων. ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν οὐδ΄ ἐρέοντο· αὐτὰρ ὂ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄· οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Ἁγαμέμνων, μηδ΄ ἔτι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὂ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει· ἀλλ΄ ἄγε, κήρυκες μὲν Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας, ἡμεῖς δ΄ ἀθρόοι αἰὲν ἄωρτο, ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαῖων νεῖμαν ἀρίστοις· τοῖσιν δ΄ Ἁτρεΐδης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας "Ολυμπον Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν· αὐτὰρ ὂ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ καρηκομόωντας Ἀχαιούς· οἱ μὲν "Άρηα.» Ώς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς· οἱ μὲν

```
1980 HOM 2 280
                                            ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, ὡς ἄμα θ΄ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἶες Ἁχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν
1284 HOM 2 184
                                   ὄπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὅς οἱ ὀπήδει· αὐτὸς δ΄ Ἁτρεΐδεω Ἁγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν
1765 HOM 3 248
                                           καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῶ ἐν αἰνείω· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ Ἰδαῖρς ἡδὲ χρύσεια κύπελλα· ὤτρυνεν δὲ νέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν· «Ὅρσεο,
κηρύσσω { V } 5
378 HOM 2 52
                                         κέλευσε κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ καρηκομόωντας Ἁχαιούς∙ οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα. Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἶζε γερόντων Νεστορέη
3078 HOM 2 444
                                        κέλευσε κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Άχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα· οἱ δ΄ ἀμφ΄ Άτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες θûνον
371 HOM 2 51
                                     καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν· αὐτὰρ ὂ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ καρηκομόωντας Ἁχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα.
                                    ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἁχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα·
3072 HOM 2 443
3042 HOM 2 438
                                    θεὸς ἐγγυαλίξει· ἀλλ΄ ἄγε, κήρυκες μὲν Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας, ἡμεῖς δ΄ ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν ἴομεν
κητώεις { Α } 1
                                    ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. Οἳ δ΄ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν, Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην Βρυσειάς τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς
3925 HOM 2 587
Κηφισός { N+Top } 2
3544 HOM 2 523
                                   ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο∙ τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο∙ οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν
3535 HOM 2 522
                                   οἵ τ΄ Άνεμώρειαν καὶ Ύάμπολιν ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα
κηώεις { A } 1
2694 HOM 3 382
                                      τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμω εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε· τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργω ἐφ΄ ὑψηλῶ, περὶ δὲ Τρωαὶ
κίθαρις {N+Com}  1
385 HOM 3 54
                                    Γνοίης χ΄ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τὰ τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μιγείης. Ἁλλὰ μάλα Τρῶες
κιθαριστύς { N+Com } 1
4050 HOM 2 600
                                       πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· τῷ δ΄ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες
κικλήσκω { V } 2
2807 HOM 2 404
                                     ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι, κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν, Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
                                         ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης· ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ
5481 HOM 2 813
Κίκων (Κίκονες)
                  { N+Prop } 1
5699 HOM 2 846
                                      ὄσσους Έλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει. Εὔφημος δ΄ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο. Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας
Κίλλα (τοπ)
             { N+Top } 2
                                     χεῖρας ἀνασχών· «Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις· ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
3324 HOM 1 452
                                          τέκε Λητώ· «Κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εἰ
261 HOM 1 38
κινέω { V } 5
327 HOM 1 47
                                       τε φαρέτρην· ἔκλαγξαν δ´ ἄρ´ ὀιστοὶ ἐπ´ ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος· ὅ δ´ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἔζετ΄ ἔπειτ´ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ´ ἰὸν ἔηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ
1010 HOM 2 144
                                    ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν∙ κινήθη δ΄ ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε
1050 HOM 2 149
                                      λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ´ ἠμύει ἀσταχύεσσιν, ὣς τῶν πᾶσ´ ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ´ ἀλαλητῷ νῆας ἐπ΄ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ´ ὑπένερθε κονίη ἵστατ´ ἀειρομένη· τοὶ δ΄
1035 HOM 2 147
                                       τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων∙ ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν λάβρος ἐπαινίζων, ἐπί τ΄ ἠμύει ἀσταχύεσσιν, ὡς τῶν πᾶσ΄
```

```
2751 HOM 2 395
κιχάνω { 🗸 } 6
```

135 HOM 2 18

2703 HOM 3 383 1316 HOM 2 188

2062 HOM 3 291

176 HOM 1 26

1820 HOM 2 258

κίω { **V** } 7

2989 HOM 3 423 2572 HOM 1 348

3970 HOM 2 588

3819 HOM 2 565

3454 HOM 2 509

245 HOM 1 35

3160 HOM 3 447

κλαγγή { N+Com } 5

343 HOM 1 49

25 HOM 3 3 16 HOM 3 2

39 HOM 3 5

714 HOM 2 100

κλαγγηδόν { I+Adv } 1

κλάζω { V } 2

319 HOM 1 46

3197 HOM 2 463

1555 HOM 2 222

κλαίω { **V** } 3

2672 HOM 1 362 1858 HOM 2 263

1261 HOM 3 176

κλειτός { Α } 2

3298 HOM 1 447

3190 HOM 3 451

ʹΏς ἔφατ΄, Άργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῆ ἐφ΄ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλω· τὸν δ΄ οὔ ποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων. ὅτ΄

θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ἀτρεϊδην Ἀγαμέμνονα τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίη, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίω έν θαλάμω εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε· τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργω ἐφ΄ ὑψηλῶ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Όν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη, τὸν δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· «Δαιμόνι΄ οὔ σε ἔοικε κακὸν ὣς μαχέσσομαι εἵνεκα ποινῆς αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» ϶϶. Καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῶ· καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα άλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εἰ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο

μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔρνα τράποντο, ἥ δ΄ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα νυναικῶν· τῆ δ΄ ἄρα δίφρον έλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη ἀντί΄ Ἀλεξάνδροιο θεὰ τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν· ἥ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθείς, θῖν΄ ἐφ΄ ἁλὸς πολιῆς, Μενέλαος, έξήκοντα νεών· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο· ἐν δ΄ αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιθώς, ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ τίσασθαι Ἑλένης Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φώς, Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος· συμπάντων δ΄ ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς τε ζαθέην Άνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν· τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστη κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἴ δ΄ Ἀσπληδόν΄ ἔναιον ἰδ΄ παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε κιὼν ἡρᾶθ΄ ὁ γεραιὸς Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡύκομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ΄, ὃς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αίρεῖ.» Ἦ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἵπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν, Ἀτρεῖδης δ΄ ἀν

νυκτὶ ἐοικώς ἔζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ΄ ἰὸν ἔηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄ ἀργυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, αὐτὰρ ἔπειτ΄ ἔκαστοι, Τρῶες μὲν κλαγγῆ τ´ ἐνοπῆ τ´ ἴσαν ὄρνιθες ὣς ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἵ τ´ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ΄ ἡγεμόνεσσιν ἔκαστοι, Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ΄ ἐνοπῇ τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὡς ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἵ τ΄ ἐπεὶ οὐρανόθι πρό, αἵ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον κλαγγῆ ταί γε πέτονται ἐπ΄ ὠκεανοῖο ῥοάων ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι· Σπουδῆ δ΄ ἔζετο, λαὸς ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν Ἅραιστος κάμε τεύχων·

άμφὶ ῥέεθρα, ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι, κλαγγηδὸν προκαθιζόντων σμαραγεῖ, δέ τε λειμών, ὧς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ

χωόμενος κῆρ, τόξ΄ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην· ἔκλαγξαν δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ ἐπ΄ ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος· ὅ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἔζετ΄ ἦν ἦδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ Ἁγαμέμνονι δίῳ ὀξέα κεκληγὼς λέγ΄ ὀνείδεα· τῷ δ΄ ἄρ΄ Ἁχαιοὶ ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῷ· αὐτὰρ ὃ

χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τὰ τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.» Ὠς ἄρ ἔφη, τηλυγέτην καὶ όμηλικίην ἐρατεινήν· ἀλλὰ τὰ γ΄ οὐκ΄ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς· οὖτός τ΄ Ἁτρεΐδης,

έν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἐδέξατο χαίρων παΐδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῷ κλειτὴν έκατόμβην έξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας που ἐς ἀθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα· ἀλλ΄ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ΄ ἐπικούρων δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ΄ ἀρηιφίλω Μενελάω· οὐ μὲν γὰρ φιλότητι γ΄

```
κλέος { N+Com } 2
3353 HOM 2 486
6792 HOM 2 325
κλέπτης { N+Com } 1
83 HOM 3 11
κλέπτω { 🗸 } 1
952 HOM 1 132
Κλεωναί { N+Top } 1
3850 HOM 2 570
κλήρος (κλάω)
                 { N+Com } 2
2301 HOM 3 325
2233 HOM 3 316
κλίνω { V } 3
2532 HOM 3 360
963 HOM 3 135
3012 HOM 3 427
κλισία { N+Com } 15
1585 HOM 2 226
2779 HOM 2 399
2259 HOM 1 306
2416 HOM 1 328
3582 HOM 1 487
3210 HOM 2 464
660 HOM 2 91
1460 HOM 2 208
2425 HOM 1 329
138 HOM 2 19
69 HOM 2 9
2370 HOM 1 322
2553 HOM 1 346
1591 HOM 2 227
5234 HOM 2 778
κλισίηθεν { I+Adv } 1
```

2880 HOM 1 391

ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἴ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· πληθὺν δ΄ μὲν τόδ΄ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὄου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ

Εὖτ΄ ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὢς ἄρα τῶν ὑπὸ

Άγαμέμνων· «Μὴ δ΄ οὕτως ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ΄ Ἁχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. Ἡ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ

εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς, Ὀρνειάς τ΄ ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ΄ ἐρατεινήν, καὶ Σικυῶν΄, ὅθ΄ ἄρ΄ Ἄδρηστος πρῶτ΄

δὲ μέγας κορυθαίολος Έκτωρ ἄψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν· οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἑκάστῳ ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεἵ πάλλον ἑλόντες, ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος·

ἡρήρειστο· ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα ἔγχος· ὅ δ΄ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον πλῆξεν πολέμοιο, οἳ δὴ νῦν ἔαται σιγῆ, πόλεμός τε πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ΄ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν· αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς φέρουσα· ἔνθα κάθιζ΄ Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ΄ ἠνίπαπε μύθω· «Ἡλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ΄ ὀλέσθαι ἀνδρὶ

«Άτρεῖδη τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ἡδὲ χατίζεις; πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες εἰσίν ἐνὶ κλισίης ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἁχαιοὶ πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ΄ ἄν ἀνστάντες δ΄ ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας, κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο. Ἅλλος δ΄ ἄλλψ ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων εὐχόμενος θάνατόν τε ἀνστήτην λῦσαν δ΄ ἀγορὴν παρὰ νηυσίν Ἁχαιῶν· Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἥιε σύν τε Μενοιπιάδη καὶ οἷς ἐτάροισιν· Ἁτρείδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρὰ τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ γε ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ ὂ μἡνιε νηυσὶ παρ΄ ἤμενος ὡκυπόροισι διογένης Πηλέως υἰὸς πόδας σμαραγεῖ, δὲ τε λειμών, ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισίαων ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθών σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν ἄλις πεποτήαται αὶ δὲ τε ἔνθα· ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισίαων ἡιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δὲ σφισιν ὄσσα δίεπε στρατόν· οἵ δ΄ ἀγορήνδε αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισίαων ἡιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δὲ σφισιν ὄσσα δίεπε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρὰ τε κλισίαων ἡχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δὲ δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὐρον παρὰ τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἱδων γήθησεν Ἁχιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ βῆ δ΄ ἀρ ἐπ' Ἁτρεῖδην Ἁγαμέμνονα· τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὐδοντ΄ ἐν κλισίη, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληὶψ υἷι ἐοικώς Νέστορι, «Βάσκ΄ ὅι, οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ τῆας Ἁχαιῶν· ἐλθών ἐς κλισίην Ἁγαμέμνονος Ἁτρεῖδαο πάντα μάλ΄ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω· θωρῆξαὶ ἑ προσέειπε, τώ οὶ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηφώ θεράποντε· «Έρχεσθον κλισίη. Πηληιάδεω Ἁχιλῆρος· χειρὸς ἐλόντ΄ ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον· εὶ δέ κε μὴ δώησιν, Ὠς φᾶτος πλεῖο τοὶ δία καλλιπάρηον, δῶκε δ΄ ἀγειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆρας Ἁχαιῶν· ἤ δ΄ ἡδὲ χατίς πασαν· ἄρμ

Άχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἶες Ἁχαιῶν. Ἁλλὰ σύ, εἰ

```
κλισίηνδε { I+Adv } 1
                                      έτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ´ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ´ εὖ εἰδῆς ὅσσον φέρτερος εἰμὶ σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος ἶσον
1356 HOM 1 185
Κλυμένη { N+Ant } 1
1024 HOM 3 144
                                     οἴη, ἄμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἔποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὄθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ
Κλυταιμνήστρα { N+Ant } 1
819 HOM 1 113
                                     ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ ῥὰ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα. Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὔτε
Κλυτίος { N+Ant } 1
1045 HOM 3 147
                                       ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἡδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ἱκετάονά τ΄, ὅζον Ἄρηος, Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω, εἵατο
κλυτός { Α } 2
5747 HOM 2 854
                                           ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ΄ ἔναιον Κρῶμνάν τ΄ Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος
4999 HOM 2 742
                                      Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς· τόν ῥ΄ ὑπὸ Πειριθόω τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῶ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, τοὺς δ΄ ἐκ Πηλίου ὧσε καὶ
κλυτοτέχνης
              { A } 1
4214 HOM 1 571
                                      ὤχθησαν δ΄ ἀνὰ δώμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· τοῖσιν δ΄ ήμαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ΄ ἀγορεύειν, μητρὶ φίλη ἐπίηρα φέρων, λευκωλένω ήμη· «ἡ λοίγια ἔργα
κλύω { V } 12
2636 HOM 1 357
                                        γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρρας.» Ὠς φᾶτο δακρυχέων, τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι· καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ
                                     νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὐέρυσαν μὲν
3365 HOM 1 457
                                      Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ, τόξ΄ ὤμοισιν ἔχων
303 HOM 1 43
3336 HOM 1 453
                                   Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις· ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ΄ ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν· ἠδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄
                                         κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον· ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἡ καὶ ἐπ΄ ἀργυρέη κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἄψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα
1610 HOM 1 218
                                         κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ΄ ἐπίκουροι· νίκη μὲν δὴ φαίνετ΄ Ἀρηιφίλου Μενελάου·
3221 HOM 3 456
2147 HOM 3 304
                                            Κρονίων· τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί· ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἰλιον ἠνεμόεσσαν ἄψ, ἐπεὶ
619 HOM 3 86
                                     ἄνεώ τ΄ ἐγένοντο ἐσσυμένως· Ἔκτωρ δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, μῦθον Ἁλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
697 HOM 3 97
                                    άκὴν ἐγένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενἐλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
                                             ἀνέλοντο· τοῖσι δὲ Χρύσης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ΄, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις·
3318 HOM 1 451
                                       κιὼν ἠρᾶθ΄ ὁ γεραιὸς Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ΄, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις,
255 HOM 1 37
402 HOM 2 56
                                            βασιλῆος· τοὺς ὄ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· «Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω
κλωμακόεις
             { A } 1
4915 HOM 2 729
                                    ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πτολιπόρθω. Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οἵ τ΄ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, τῶν αὖθ΄ ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ
κνέφας { N+Com } 2
                                     μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς
2871 HOM 2 413
3494 HOM 1 475
                                            ό δὲ φρένα τέρπετ΄ ἀκούων. Ἦμος δ΄ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός· ἦμος δ΄ ἠριγένεια φάνη
κνήμη { N+Com } 1
                                       Άλέξανδρος, Έλένης πόσις ἠυκόμοιο. Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπὶ σφυρίοις ἀραρυίας· δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ
2334 HOM 3 330
```

```
κνημίς { N+Com } 1
2330 HOM 3 330
                                       ἐδύσατο τεύχεα καλὰ δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο. Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπὶ σφυρίοις ἀραρυίας·
κνημός { N+Com } 1
5529 HOM 2 821
                                   ἐὺς πάις Ἁγχίσαο, Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ Ἁγχίση τέκε δῖ΄ Ἀφροδίτη Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῶ γε δύω Ἁντήνορος υἶε, Ἀρχέλοχός τ΄ Ἁκάμας
κνίσα { N+Com } 4
                                    τεληέσσας έκατόμβας ταύρων ἢδ´ αἰγῶν παρὰ θῖν´ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο κνίση δ΄ οὐρανὸν ἶκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῶ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὔδ
2331 HOM 1 317
3387 HOM 1 460
                                       μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὠμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων,
2943 HOM 2 423
                                       μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ´ ὠμοθέτησαν· καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν
472 HOM 1 66
                                     ἀρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ ἑκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» Ἅτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατ΄
Κνωσσός { N+Top } 1
4354 HOM 2 646
                                          νῆες ἔποντο. Κρητῶν δ΄ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡνεμόνευε οἳ Κνωσσόν τ΄ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν. Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀρνινόεντα Λύκαστον
κοίλος { Α } 3
3923 HOM 2 581
                                         οὕνεκ΄ ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. Οἳ δ΄ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν, Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην Βρυσειάς τ΄
643 HOM 1 89
                                          άναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει συμπάντων Δαναῶν, οὐδ΄ ἢν Ἁγαμέμνονα εἴπης,
172 HOM 1 26
                                       άλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη
κοιμάω { V } 2
4484 HOM 1 610
                                        Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤι΄ Ὀλύμπιος ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι ἔνθα καθεῦδ΄ ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἡρη. τέλος
3498 HOM 1 476
                                          άκούων. Ήμος δ΄ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός ἦμος δ΄ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς, καὶ τότ΄ ἔπειτ
κοιρανέω { V } 1
1449 HOM 2 207
                                       ἀγκυλομήτεω.» [one verse is missing in the manuscript] Ώς ὄ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἵ δ΄ ἀγορήνδε αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠχῆ, ὡς
κοίρανος { N+Com } 3
3364 HOM 2 487
                                    δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν πληθὺν δ΄ οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν
5120 HOM 2 760
                                   τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οὖτοι ἄρ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αὐτῶν ἠδ΄ ἵππων, οἳ ἄμ΄
1436 HOM 2 204
                                    πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ΄ Άχαιοί· οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἶς κοίρανος ἔστω, εἶς βασιλεύς, ὧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.» [one verse is missing in
κολεόν { N+Com } 3
                                        Έως ὂ ταῦθ´ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἔλκετο δ´ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ´ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ήρη, ἄμφω
1424 HOM 1 194
                                     Ατρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν ἥ οἱ παρ ξίφεος μένα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο, ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες Τρώων καὶ
1930 HOM 3 272
                                       αὐτοῦ.» Ἡ καὶ ἐπ΄ ἀργυρέη κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἄψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα ξίφος, οὐδ΄ ἀπίθησε μύθω Ἀθηναίης· ἥδ΄ Οὔλυμπόνδε βεβήκει δώματ΄ ἐς
1623 HOM 1 220
κόλπος { N+Com } 1
3786 HOM 2 560
                                    τ΄ εἷχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν, Έρμιόνην τ΄ Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, Τροίζῆν΄ Ἡιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οἵ τ΄ ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε
κολωάω { 🗸 } 1
1486 HOM 2 212
                                     ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας· Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολώα, ὄς ῥ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον,
κολώνη { N+Com } 1
```

```
5469 HOM 2 811
κολωός { N+Com } 1
4242 HOM 1 575
κομάω { V } 5
82 HOM 2 11
205 HOM 2 28
3672 HOM 2 542
311 HOM 3 43
576 HOM 3 79
κόμη { N+Com } 2
392 HOM 3 55
1449 HOM 1 197
κομίζω { V } 4
5892 HOM 2 875
1283 HOM 2 183
2662 HOM 3 378
4382 HOM 1 594
κοναβέω { V } 1
2307 HOM 2 334
κοναβίζω { V } 1
3219 HOM 2 466
κονία { N+Com } 3
1060 HOM 2 150
398 HOM 3 55
2901 HOM 2 418
κονίσαλος { Α } 1
102 HOM 3 13
κόρη { N+Com } 12
4036 HOM 2 598
3007 HOM 3 426
5871 HOM 2 872
2025 HOM 1 275
715 HOM 1 98
```

```
πολὺς δ΄ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίω ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν
  ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶ. Μητρί δ΄ ἐγὼ
   μάλ΄ ἀτρεκέως ἀνορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω· θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωντας Ἁχαιοὺς πανσυδίη· νῦν νάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάνυιαν Τρώων· οὐ νὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς
  ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἡδ΄ ἐλεαίρει⋅ θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἁχαιοὺς πανσυδίη⋅ νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων⋅ οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς
μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων· τῶ δ΄ ἄμ΄ Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομόωντες, αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι· τῷ δ΄
οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων· ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Άχαιοί, φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη
 δουρὸς ἑλὼν· τοί δ΄ ἰδρύθησαν ἄπαντες. Τῶ δ΄ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ϫχαιοὶ ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ΄ ἔβαλλον· αὐτὰρ ὃ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ
 παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης. ἥ τε κόμη τό τε εἶδος. ὅτ΄ ἐν κονίησι μινείης. Ἁλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον
    όμως θυμώ φιλέουσά τε κηδομένη τε· στῆ δ΄ ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλεΐωνα οἴω φαινομένη· τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ΄ Ἁχιλλεύς. Μετὰ
    ύπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, χρυσὸν δ΄ Ἁχιλλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. Σαρπηδὼν δ΄ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων τηλόθεν ἐκ Λυκίης,
   θεᾶς ὅπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὅς οἱ ὀπήδει· αὐτὸς δ΄ Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος
    Τὴν μὲν ἔπειθ΄ ἥρως μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς ῥίψ΄ ἐπιδινήσας. κόμισαν δ΄ ἐρίηρες ἑταῖροι· αὐτὰρ ὃ ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων ἔγχει χαλκείω· τόν
 έν Λήμνω, ὀλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.» Ὠς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος ήρη, μειδήσασα δὲ παιδὸς
ἕλωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ΄ Ἀχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο· τοῖσι δὲ καὶ
  ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων· ἔσταν δ΄ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίω ἀνθεμόεντι μυρίοι, ὅσσά
   κινήθη· τοὶ δ΄ ἀλαλητῶ νῆας ἐπ΄ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ΄ ὑπένερθε κονίη ἵστατ΄ ἀειρομένη· τοὶ δ΄ ἀλλήλοισι κέλευον ἄ[πτ]εσθαι νηῶν ἠδ΄ ἑλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ´ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ´ ἐν κονίησι μιγείης. Ἁλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ´
 δαΐξαι χαλκῶ ῥωγαλέον· πολέες δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν ἑταῖροι πρηνέες ἐν κονίησιν ὁδὰξ λαζοίατο γαῖαν.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ΄ ὅ γε
   τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε δὴ σχεδὸν
 στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἄν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο
     ἀντί΄ Άλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· ἔνθα κάθιζ΄ Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ΄ ἠνίπαπε μύθω· «Ἡλυθες ἐκ πολέμου· ὡς
 τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, ὂς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἴεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος
  έπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἵες Ἁχαιῶν· μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ ἐριζέμεναι
```

βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι

ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἶες Ἁχαιῶν. Ἁλλὰ σύ, εἰ δύνασαί, γε περίσχεο παιδὸς ἐῆος· Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. Αλλ΄ ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην καί σφωιν δὸς ἄγειν· τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Ἁγαμέμνων, ὂς σφῶι προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. Αλλ΄ ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην καί σφωιν δὸς ἄγειν· τὼ δ΄ αὐτὼ καὶ νείκεα βάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼν Ἁχιλεύς τε μαχεσσάμεθ΄ εἴνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων· εἰ δέ ποτ΄ ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἄ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ ὡς δὴ τοῦδ΄ ἔνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει, οὔνεκ΄ ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά΄ ἄποινα οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν οῖκοι ἔχειν- ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο· κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεὺς κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἡυκόμοιο, τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας ἔποντο. Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς, Ὀρνειάς τ΄ ἐνέμοντο Ἁραιθυρέην τ΄ ἐρατεινἡν, καὶ Σικυῶν΄,

εἶσεν, ἑῷ ἐν πίονι νηῷ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ υἰὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· τῷ Ἀτρεῖδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον, ἢ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν. Ἡδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν, μέλποντες ἐκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ΄ ἀκούων. Ἡμος δ΄ ἡέλιος κατέδυ καὶ ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Ἰσχεσθ΄, Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἁχαιῶν· στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος Ἔκτωρ.» Ὠς ἔφαθ΄, οἴ δ΄ ἔσχοντο Ἡιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οἴ τ΄ ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἁχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, Καπανῆος τ΄ ἐσχατόωσαν· τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστῃ κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἴ δ΄ Ἀσπληδόν΄ ἔναιον ἰδ΄ Ὀρχομενὸν Μινύειον, ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, νώμησαν δ΄ ἄρα πᾶσιν ἐπ΄ ἀρξάμενοι δεπάεσσιν·

Άργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν· στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος Ἔκτωρ.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ΄ ἐγένοντο ἐσσυμένως· Ἔκτωρ δὲ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ ἄψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν· οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἵζοντο κατὰ τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ΄ ἐπίκουροι. Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ Πριαμίδης. ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ θωρήσσοντο

ἔγχος ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» Ἦ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἔλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· ἄγχε δέ μιν Ἡτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ΄ ἄρ αὐτῷ τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός· Ἡτρεΐδης δ΄

ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα καὶ ξίφος∙ αὐτὰρ ὂ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων∙ νῦν δὲ τόδε μέγ΄ ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν, ὂς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ΄

τε· εὖρεν δ΄ εὐ[ρ]ύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων ἀκροτάτη κορυφῆ πολυδειράδος Οὐλύμποιο· καί ῥα πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων σκαιῆ, γαῖαν. Ἡύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην οὔρεος ἐν κορυφῆσ΄, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή, ὢς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο αἴγλη Ἁχαιοὶ ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν. Εὖτ΄ ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν

ηεν, ἵπποι θ΄ οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήεεσι κορωνίσι ποντοπόροισι κεῖτ΄ ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν Ἁτρεΐδη· λαοὶ δὲ παρὰ μιμνόντεσσι· τῶ οὐ νεμεσίζομ΄ Ἀχαιοὺς ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ

2728 HOM 2 392 δ΄ ἄν ἐνὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυνέειν κύνας ἠδ΄ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ΄. Ἀρνεῖοι δὲ μέν΄ 1240 HOM 1 170 Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ πολΰ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ΄ οίω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ **Κόρωνος** { **N+Ant** } 1 5025 HOM 2 746 οὐκ οἶος, ἄμα τῶ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου κοσμέω { V } 6 Άρχὴ σὺν θεῶ τῆς γ Ὁμήρου ῥαψωδίας Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ΄ ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι, Τρῶες μὲν κλαγγῆ τ΄ ἐνοπῆ τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὡς ἠΰτε περ 10 HOM 3 1 4415 HOM 2 655 νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων, οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, Λίνδον Ἰήλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον· τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· τῷ δ΄ οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ΄ ἀνὴρ κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν· 3744 HOM 2 554 5428 HOM 2 806 τοῖσιν ἔκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἶσί περ ἄρχει, τῶν δ΄ ἐξηνείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.» Ὠς ἔφαθ΄. Ἔκτωρ δ΄ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠννοίησεν, αἶψα δ΄ ἔλυσ 4746 HOM 2 704 Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν· ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο αὐτοκασίγνητος Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχὸν· ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀιλῆος νόθος υἱός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πτολιπόρθω. Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην 4898 HOM 2 727 κοσμήτωρ { N+Com } 3 106 HOM 1 16 σκήπτρω, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς, Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν «Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια 2767 HOM 1 375 σκήπτρω καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς, Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί αἰδεῖσθαι θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ 1685 HOM 3 236 κεν εὖ γνοίην καὶ τοὔνομα μυθησαίμην· δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορα θ΄ ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, αὐτοκασιγνήτω τώ μοι κοτέω { **V** } 3 2433 HOM 3 345 ρ΄ ἐγγὺς στήτην διὰ μετρητῶ ἐνὶ χώρω σείοντ΄ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε∙ πρόσθε δ΄ Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ΄ ἀσπίδα 1563 HOM 2 223 δίω όξέα κεκληγώς λέγ΄ όνείδεα τῶ δ΄ ἄρ΄ Ἁχαιοὶ ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῶ· αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἁγαμέμνονα νείκεε μύθω· «Ἁτρεΐδη 1326 HOM 1 181 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, οὐδ΄ ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ὡς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν ἐγὼ κότος { N+Com } 1 594 HOM 182 γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψ[η] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» Τὸν δ´ ἀπαμειβόμενος κουρίδιος { Α } 1 821 HOM 1 114 αὐτὴν οἴκοι ἔχειν· καὶ νὰρ ῥὰ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα. Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὔτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτε τι $κραίνω { <math>\lor$ } 2 3710 HOM 1 504 πάτερ, εἰ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υἱόν, ὂς ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ 290 HOM 1 41 ἢ εἱ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ Kρανάη { N+Top } 1 3140 HOM 3 445 έξ έρατεινῆς ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι, νήσῳ δ΄ ἐν Κραναῆ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῆ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ.» ឡ ῥά, καὶ κραναός { Α } 1 1433 HOM 3 201 δ΄ αὖ Λαερτίδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς, ὃς τράφη ἐν δήμω Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ Ἀντήνωρ κράς { N+Com } 2

2368 HOM 3 336

3903 HOM 1 530

άργυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν·

νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσιαι δ΄ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ΄ ἀθανάτοιο· μέγαν δ΄ ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. Τὼ γ΄ ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν

```
κρατερός {Α} 11
4856 HOM 2 721
300 HOM 2 40
2386 HOM 2 345
2457 HOM 3 349
164 HOM 1 25
2399 HOM 1 326
2791 HOM 1 379
4199 HOM 2 622
1281 HOM 3 179
3489 HOM 2 515
3026 HOM 3 429
κρατέω { V } 2
568 HOM 1 79
2116 HOM 1 288
κρατήρ { N+Com } 5
1763 HOM 3 247
3460 HOM 1 470
1910 HOM 3 269
2088 HOM 3 295
4408 HOM 1 598
κράτος { N+Com } 2
838 HOM 2 118
3746 HOM 1 509
κρείων { N+Com } 10
3889 HOM 2 576
717 HOM 2 100
2856 HOM 2 411
2561 HOM 2 369
```

942 HOM 1 130

2095 HOM 1 285

853 HOM 3 118

3294 HOM 2 477

4107 HOM 2 609

885 HOM 3 123

έμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ῗφι μάχεσθαι. Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ΄ ἄλγεα πάσχων Λήμνῳ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υῗες Άχαιῶν ἔλκεῖ μοχθίζοντα κακῷ γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεὰ τε στοναχὰς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ ὀρθωθείς, σὺ δὲ θ΄ ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν ἄρχευ Άργεἰοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἔνα καὶ δύω, τοί κεν Άχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἔνα καὶ δύω, τοί κεν Άχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, ἀλλ΄ οὐκ Άτρεῖδῃ Άγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν ἐλθὼν σύν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προῖει, κρατερὸν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων ἀλλ΄ οὐκ Άτρεῖδῃ Άγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· χωόμενος δ΄ ὁ γέρων πάλιν ῷχετο· τοῖο δ΄ Απόλλων εὐξαμένου Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, Άκτορίωνε· τῶν δ΄ Άμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής, υἰός Άγασθένεος Αὐγηιάδαο τ΄ Άτρεῖδης, εὐρυκρείων Άγαμέμνων, ἀμφότερον βασιλεύς τ΄ ἀγαθὸς κρατερὸς τ΄ αίχμητής· δαὴρ αὖτ΄ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ΄ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ ἄκτορος Άζείδαο, παρθένος αἰδοίη ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα Ἅρηι κρατερῷ, ὅς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν γ΄ εὕχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σῆ τε βίῃ

ἀρήξειν· ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὂς μέγα πάντων Ἀργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί· κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρῃι· εἴ περ γάρ τε ἀλλ΄ ὅδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εἰ δέ μιν

δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα· ἄτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, νώμησαν δ΄ ἄρα πᾶσιν ἐπ΄ ἀρξάμενοι δεπάεσσιν· οἱ δὲ πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. Ἁτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός. Οἶνον δ΄ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν ἔκχεον, ἠδ΄ εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτῃσιν· ὧδε δέ τις αὐτὰρ ὂ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν ὡνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων· ἄσβεστος δ΄ ἄρ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, ὡς ἴδον Ἡφαιστον διὰ

ος δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἠδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ οὕτω τοιόνδε σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὁ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Ἅχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη

τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην εὐρεῖαν, τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Άγαμέμνων Ἀτρεῖδης· ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἔποντ΄· ἐν δ΄ αὐτὸς δ΄ ἔζετο, λαὸς ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Άγαμέμνων ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν Ἡφαιστος κάμε τεύχων· Ἡφαιστος μὲν δῶκε περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσιν δ΄ εὐχόμενος μετέφη κρείων Άγαμέμνων· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἡὲλιον δῦναι κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.» Τόν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Άγαμέμνων· «Ἡ μὰν αὖτ΄ ἀγορῇ νικῷς, γέρον, υἶας Ἁχαιῶν· αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Άγαμέμνων· «Μὴ δ΄ οὕτως ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ΄ Ἁχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ πέλεται πολέμοιο κακοῖο.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Άγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὅδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὂ Ταλθύβιον προῖει κρείων Άγαμέμνων νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἱέναι, ἡδ΄ ἄρν΄ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὂ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα ὑσμίνην δ΄ ἱέναι, μετὰ δὲ κρείων Άγαμέμνων, ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ, Ἅρεῖ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ τ΄ εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο, τῶν ἦρχ΄ Ἁγκαίοιο πάις κρείων Ἁγαμέμνων πολέες δ΄ ἐν νηὶ ἐκάστῃ Ἁρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, εἰδομένη γαλόφ, Ἁντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν δ΄ Αντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων, Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην. Τὴν δ΄ εὐρ΄ ἐν μεγάρω· ἡ δὲ

```
κρήγυος {Α} 1
768 HOM 1 106
κρήνη { N+Com } 2
2156 HOM 2 305
4946 HOM 2 734
Κρής { A } 3
1644 HOM 3 230
1651 HOM 3 231
4348 HOM 2 645
Κρήτη { N+Top } 1
4375 HOM 2 649
Κρήτηθεν { I+Adv } 1
1663 HOM 3 233
κρίνω { V } 4
2280 HOM 1 309
2501 HOM 2 362
3091 HOM 2 446
2681 HOM 2 385
Κρῖσα { N+Top } 1
3517 HOM 2 520
Κροκύλεια { N+Top } 1
4265 HOM 2 633
Κρονίδης { N+Pat } 4
4070 HOM 1 552
3667 HOM 1 498
788 HOM 2 111
2603 HOM 2 375
Kρονίων { N+Pat } 11
2912 HOM 2 419
3896 HOM 1 528
4514 HOM 2 670
2139 HOM 3 302
3693 HOM 1 502
```

κάκ΄ ὀσσόμενος προσέειπεν· «Μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος ηνερέθοντο κακὰ Πριάμω καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ήμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας, καλῆ ὑπὸ δὲ τριάκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οι δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, οι τε κρήνην Ύπέρειαν, οι τ΄ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ΄ Εὐρύπυλος δ΄ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἁχαιῶν· Ἰδομενεὺς δ΄ ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς ἔστηκ΄, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται· πολλάκι μιν ξείνισσεν Ίδομενεὺς δ΄ έτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς ἔστηκ΄, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται· πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος οἴκω ἐν ἡμετέρω, ὁπότε Αἰτωλοῖσι· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Κρητῶν δ΄ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡνεμόνευε οἳ Κνωσσόν τ΄ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν. Λύκαστον Φαιστόν τε Ρύτιόν τε. πόλεις εὐναιεταώσας. ἄλλοι θ΄ οἳ Κρήτην έκατόμπολιν ἀμφενέμοντο· τῶν μὲν. ἄρ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡνεμόνευε Μηριόνης τ΄ πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος οἴκω ἐν ἡμετέρω, ὁπότε Κρήτηθεν ἳκοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἁχαιούς, οὕς κεν εὖ γνοίην καὶ Άτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν ἄγων· ἐν δ΄ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω· οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν΄ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἁγάμεμνον, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ μάλ΄ ὧκα· οἱ δ΄ ἀμφ΄ Ἀτρεῖωνα διοτρεφέες βασιλῆες θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη αἰγίδ΄ ἔχουσ΄ ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε, τῆς ἑκατὸν άρματος άμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω, ὥς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ΄ Ἄρηι∙ οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ΄ ἠβαιὸν εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει Ναυβολίδαο, οϊ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, οἵ τ΄ Άνεμώρειαν καὶ Ύάμπολιν ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ μεγαθύμους, οἵ ῥ΄ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον καὶ Κροκύλει΄ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν, οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἡδ΄ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο, οἵ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια ήθην «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ ήερίη δ΄ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε· εὖρεν δ΄ εὐ[ρ]ύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων ἀκροτάτη κορυφῆ πολυδειράδος Οὐλύμποιο· καί ῥα πάροιθ΄ μετήυδα· «Ὠ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη, σχέτλιος, ὂς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν Ἰλιον χερσὶν ὑφ΄ ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε· ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε΄ ἔδωκεν, ὅς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼν όδὰξ λαζοίατο γαῖαν.» Ὠς ἔφατ´, οὐδ´ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ´ ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ´ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ´ εὔξαντο καὶ ὄ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω.» Ή καὶ κυανέῃσιν ἐπ΄ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσιαι δ΄ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ΄ ἀθανάτοιο· μέγαν δ΄ καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει, καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. Νιρεύς δ΄ αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐίσας, Νιρεὺς Ἁγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ΄

ἄλοχοι δ΄ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ΄ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων∙ τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν∙ «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ

δεξιτερῆ δ΄ ἄρ΄ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εὶ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι

2426 HOM 2 350 3974 HOM 1 539 731 HOM 2 102 2980 HOM 1 405 2806 HOM 2 403 2926 HOM 1 397 Κρόνος { N+Ant } 2 1442 HOM 2 205 2251 HOM 2 319 κρυπτάδιος { Α } 1 3992 HOM 1 542 **Κρῶμνα** { **N+Top** } 1 5750 HOM 2 855 Κτέατος { N+Ant } 1 4189 HOM 2 621 **ΚΤ**ΕΊνω { **V** } 4 4726 HOM 2 701 2645 HOM 3 375 2011 HOM 3 284 3019 HOM 1 410 **ΚΤῆμα** { **N+Com** } 8 3239 HOM 3 458 521 HOM 3 72 665 HOM 3 93 1808 HOM 3 255 655 HOM 3 91 511 HOM 3 70 2018 HOM 3 285 1999 HOM 3 282 **ΚΤίλΟC** { **N+Com** } 1 1398 HOM 3 196 κυάνεος { Α } 1 3892 HOM 1 528

ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἤματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐπ΄ ὡκυπόροισιν ἔβαινον Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος· αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηῦδα· «Τίς δ΄ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλάς; αἰεί τοι φίλον ἔχων τὸ μὲν Ἡφαιστος κάμε τεὐχων· Ἡφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δ]ῶκε διακτόρῳ Ἀργεῖφόντη· Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι τε πάντες Αἰγαίων΄, ὂ γὰρ αὖτε βίῃ οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὄς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων· τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι, κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν, Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης, ὅτ΄ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι οἵη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ὰμῦναι, ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἶς κοίρανος ἔστω, εἷς βασιλεύς, ῷ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.» [one verse is missing in the manuscript] Ὠς ὅ γε κοιρανέων

οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἶς κοίρανος ἔστω, εἶς βασιλεύς, ὧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.» [one verse is missing in the manuscript] Ὠς ὅ γε κοιρανέων τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄ ἑσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα

συμφράσσατο βουλάς; αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσῃς.»

ἀμφενέμοντο ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ΄ ἔναιον Κρῶμνάν τ΄ Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. Αὐτὰρ Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος

Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ´ Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάθην υἶες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ´ ἄρ´ Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε· τῶν δ´ Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ

άμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής· τόν δ΄ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἁχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἁφροδίτη, ἥ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἷφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείῃ. Τὴν μὲν ἔπειθ΄ ἤρως μετ΄ ἐυκνήμιδας ἡμεῖς δ΄ ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν· εἰ δέ κ΄ Ἁλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος, Τρῶας ἔπειθ΄ Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ΄ ἀποδοῦναι, τιμὴν δ΄ ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ἁχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, γνῷ δὲ καὶ ងτρεΐδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων

μὲν δὴ φαίνετ΄ Ἀρηιφίλου Μενελάου· ὑμεῖς δ΄ Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ἐγχείησι μαχήσοντ΄ ἀμφὶ γυναικί· τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ΄ ἔποιτο· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον οἴους ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ ἐλὼν εὖ πάντα ἔμ΄ ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον συμβάλετ΄ ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα δέ κ΄ Ἀλέξανδρον κτείνη ξανθὸς Μενέλαος, Τρῶας ἔπειθ΄ Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ΄ ἀποδοῦναι, τιμὴν δ΄ Ἀργείοισ΄ ἀποτινέμεν, ἥν τιν΄ ἔοικεν ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι Μενέλαον Ἁλέξανδρος καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ΄ ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν· εἰ δέ κ΄ Ἀλέξανδρον κτείνη ξανθὸς

ἰδέσθαι∙ τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, αὐτὸς δὲ κτίλος ὢς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν∙ ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐίσκω πηγεσιμάλλῳ ὅς τ΄ οἰῶν μέγα

ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω.» Ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ΄ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσιαι δ΄ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς

```
κυδιάνειρα { Α } 1
3604 HOM 1 490
κυδιάω { V } 1
3907 HOM 2 579
κύδιστος { Α } 6
3017 HOM 2 434
1957 HOM 3 276
2105 HOM 3 298
2859 HOM 2 412
2264 HOM 3 320
886 HOM 1 122
κῦδος { N+Com } 3
2982 HOM 1 405
2053 HOM 1 279
2630 HOM 3 373
κύκνος { N+Com } 1
3183 HOM 2 460
Kuλλήνη { N+Top } 1
4068 HOM 2 603
κῦμα { N+Com } 7
2746 HOM 2 394
3551 HOM 1 483
3655 HOM 1 496
1464 HOM 2 209
3540 HOM 1 481
2760 HOM 2 396
1014 HOM 2 144
κυνέη { N+Com } 2
2235 HOM 3 316
2372 HOM 3 336
K\hat{u}voc \{N+Top\} 1
3592 HOM 2 531
```

Κυνώπης { **N+Com** } 1

Πηλέως υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· οὔτέ ποτ΄ εἰς ἀγορὴν πολέσκετο κυδιάνειρ[α]ν οὔτέ ποτ΄ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ καὶ ἄριστοι λαοὶ ἔποντ΄ ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, οὕνεκ΄ ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. ἔρον ἔντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ⋅ «Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνον, μηκέτι νῦν δήθ΄ αὖθι λενώμεθα, μηδ΄ ἔτι δηρὸν μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, Ἡέλιός θ΄, ὂς πάντ΄ ἐφορᾶς καὶ πάντ΄ ἐπακούεις· καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, και οἱ θεοῖς αἰειγενέτησιν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ΄ ἀνέλοντο· τοῖσιν δ΄ εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀναμέμνων· «Ζεῦ κύδιστε μένιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν δέ τις εἴπεσκεν Άχαιῶν τε Τρώων τε˙ «Ζεῦ πάτερ. Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μένιστε, ὁππότερος τάδε ἔρνα μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν, τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι ἄλλη.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἁτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων, πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἁχαιοὶ; οὐδέ τι πω ο γαρ αὖτε βίη οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὄς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο, κύδει, ναίων· τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ έπεὶ οὔ ποθ΄ όμοίης ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ όχεὺς τέτατο τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο· κεινὴ Τῶν δ΄ ὥς τ΄ ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά, χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίω ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα, ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται δ΄ ένενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἳ δ΄ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν΄ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί, οἳ Φενεόν τ΄ ἐνέμοντο καὶ φυγέειν κύνας ἠδ´ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ´, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῆ ἐφ΄ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλω· τὸν δ΄ οὔ ποτε κύματα δὲ κῦμα στείρη πορφυρέον μεγάλ΄ ἴαχε νηὸς ἰούσης· ἥ δ΄ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν, νῆα μὲν οἵ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ ἥ γ΄ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, ἠερίη δ΄ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε· εὖρεν δ΄ εὐ[ρ]ύοπα Κρονίδην δ΄ ἀγορήνδε αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἡχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αἰγιαλῶ μεγάλω βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. Ἄλλοι μέν θ΄ ἱστία λευκὰ πέτασσαν, ἐν δ΄ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρη πορφυρέον μεγάλ΄ ἴαχε νηὸς ἰούσης· ἥ δ΄ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα ύψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλω· τὸν δ´ οὔ ποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων, ὅτ´ ἄν ἔνθ΄ ἢ ἔνθα γένωνται· ἀνστάντες δ´ ὀρέοντο πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν· κινήθη δ΄ ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἱκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαΐξας πατρὸς Όδυσσεὺς χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες, όππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος· λαοί δ΄ αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μένα τε στιβαρόν τε· κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμω κυνέην εὖτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν· εἴλετο δ΄ ἄλκιμον μὲν ἔην, λινοθώρηξ, ἐγχείη δ΄ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἁχαιούς· οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς

```
1157 HOM 1 159
                                       ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ χαίρης, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα, πρὸς Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπη οὐδ΄ ἀλεγίζεις· καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς
KUV\hat{\omega}ΠΙζ { N+Com } 1
1288 HOM 3 180
                                         βασιλεύς τ΄ ἀγαθὸς κρατερός τ΄ αἰχμητής· δαὴρ αὖτ΄ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ΄ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ
Κυπαρισσήεις { N+Top } 1
4002 HOM 2 593
                                   Άρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον. Άλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ, καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Άμφινένειαν ἔναιον, καὶ Πτελεὸν καὶ Έλος καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι
Κυπάρισσος { N+Top } 1
3512 HOM 2 519
                                        καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, υίέες Ἰφίτου μεναθύμου Ναυβολίδαο, οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, οἵ τ΄
κύπελλον { N+Com } 2
1769 HOM 3 248
                                    άσκῶ ἐν αἰγείω· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα· ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν· «Ὀρσεο, Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν
4396 HOM 1 596
                                           δὲ θεὰ λευκώλενος "Ηρη, μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν ἀνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος
κυρτός {Α} 1
                                      ύπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἔτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνἡ δ΄ ἐπενήνοθε
1527 HOM 2 218
κύρω { V } 1
169 HOM 3 23
                                          όμίλου μακρὰ βιβῶντα, ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλω ἐπὶ σώματι κύρσας ἑυρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν
Κύτωρος { N+Top } 1
5738 HOM 2 853
                                         λάσιον κῆρ ἐξ Ἐνετῶν, ὄθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων, οἵ ῥὰ Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ΄ ἔναιον
Κύφος { N+Top } 1
5037 HOM 2 748
                                         τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας· τῶ δ΄ Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, οἳ περὶ
κύων { N+Com } 5
352 HOM 1 50
                                    δὲ κλαγγὴ γένετ΄ ἀργυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, αὐτὰρ ἔπειτ΄ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλ΄· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο
2735 HOM 2 393
                                            παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ΄ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ΄, Άργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῆ ἐφ΄ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση
189 HOM 3 26
                                    πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ΄ αίζηοί· ὢς ἐχάρη Μενέλαος Άλέξανδρον θεοειδέα ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο
23 HOM 1 4
                                     δ΄ ἰφθίμους ψυχὰς Ἄιδι προίαψεν ἡρώων, αὐτούς δ΄ ἑλλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι, Διός δ΄ ἐτελείωτο βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
                                    έπέεσσιν Άτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο· «Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ΄ ἔχων, κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα λαῷ θωρηχθῆναι οὔτε
1654 HOM 1 225
κώπη { N+Com } 1
1616 HOM 1 219
                                     ός κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἡ καὶ ἐπ΄ ἀργυρέη κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἂψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα ξίφος, οὐδ΄ ἀπίθησε μύθω Ἀθηναίης·
K\hat{\omega}\varsigma \{N+Top\} 1
4561 HOM 2 677
                                     εἵπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην
\Lambda \hat{\alpha} \alpha \zeta \{ N+Top \} 1
3950 HOM 2 585
                                    έρατεινάς, οἵ τ΄ ἄρ Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ΄ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
λᾶας { N+Com } 3
2247 HOM 2 319
                                      στρουθοῖο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄ ἑσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη, ὡς
```

```
95 HOM 3 12
                                      κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα
581 HOM 3 80
                                      Τῶ δ΄ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἁχαιοὶ ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ΄ ἔβαλλον· αὐτὰρ ὃ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Ἰσχεσθ΄, Ἀργεῖοι, μὴ
λάβρος { A } 1
1040 HOM 2 148
                                       Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ΄ ἠμύει ἀσταχύεσσιν, ὡς τῶν πᾶσ΄ ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ΄ ἀλαλητῶ νῆας
Λαερτιάδης
             { N+Pat } 2
1205 HOM 2 173
                                      ἵκανεν· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν΄ Ὀδυσσεῦ, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν φεύξεσθ΄ ἐν
                                            Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· «Οὖτος δ΄ αὖ Λαερτίδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς, ὂς τράφη ἐν δήμω Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς
1425 HOM 3 200
λάζομαι { V } 1
                                     ρωγαλέον· πολέες δ΄ ὰμφ΄ αὐτὸν έταῖροι πρηνέες ἐν κονίησιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ΄ ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά,
2903 HOM 2 418
λάθρα { I+Adv } 1
3494 HOM 2 515
                                       αἰδοίη ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα Ἄρηι κρατερῶ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος
λάϊνος { Α } 1
408 HOM 3 57
                                      ὄτ΄ ἐν κονίησι μινείης. Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ΄ ὅσσα ἔορνας.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος
Λακεδαίμων
              { N+Top } 5
3924 HOM 2 581
                                         ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄνε λαούς. Οἳ δ΄ εἶνον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν. Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην Βρυσειάς τ΄
                                      πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά, ἄρνε
1737 HOM 3 244
                                     λαβοῦσα, γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν εἰροκόμω, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώση ἤσκειν εἰρία καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε· τῆ μιν ἐεισαμένη
2727 HOM 3 387
3129 HOM 3 443
                                    πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ὰμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς ἔπλεον ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι, νήσω δ΄ ἐν Κραναῆ
1703 HOM 3 239
                                            αὐτοκασιγνήτω τώ μοι μία γείνατο μήτηρ. Ἡ οὐχ΄ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρω μὲν ἕποντο νέεσσ΄ ἐνὶ ποντοπόροισι, νῦν αὖτ΄ οὐκ
λαμβάνω { V } 9
248 HOM 3 34
                                          ίδων παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσησ΄, ὑπό τε τρόμος ἔλαβε γυῖα, ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, ὧς αὖτις καθ΄ ὅμιλον ἔδυ Τρώων
3000 HOM 1 407
                                     μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε γούνων, αὶ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄
3681 HOM 1 500
                                        πολυδειράδος Οὐλύμποιο· καί ῥα πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων σκαιἢ, δεξιτερἢ δ΄ ἄρ΄ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα λισσομένη προσέειπε Δία
4109 HOM 1 557
                                          Θέτις θυγάτηρ άλίοιο γέροντος· ἠερίη γὰρ σοίγε παρέζετο καὶ λάβε γούνων· τἢ σ΄ ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἁχιλῆα τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν
2852 HOM 1 387
                                      έγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι· Ἀτρεῖωνα δ΄ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ΄ ἀναστὰς ἠπείλησεν μῦθον, ὂ δὴ τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ
2229 HOM 2 316
                                   δ΄ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· τήν δ΄ ἐλελιξάμενος πτερύνος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν
2599 HOM 3 369
                                        παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» Ἦ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἔλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος
2717 HOM 3 385
                                     ύψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώση
1842 HOM 2 261
                                       ἐπείη, μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ
λαμπετάω { V } 1
                                        μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντ΄ ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην· Κάλχαντα πρώτιστα κάκ΄ ὀσσόμενος προσέειπεν· «Μάντι κακῶν, οὐ πῶ
754 HOM 1 104
Λάμπος { N+Ant } 1
1043 HOM 3 147
                                     Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ἱκετάονά τ΄, ὄζον Ἄρηος, Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω
```

```
λαμπρός { A } 1
4455 HOM 1 605
λανθάνω { V } 3
2966 HOM 3 420
3647 HOM 1 495
4137 HOM 1 561
Λαοδίκη (προσ)
                   { N+Ant } 1
887 HOM 3 124
Λαομεδοντιάδης
                   { N+Pat } 1
1776 HOM 3 250
λαός { N+Com } 42
2245 HOM 3 318
5203 HOM 2 773
4770 HOM 2 708
3899 HOM 2 578
625 HOM 2 86
2821 HOM 1 382
5509 HOM 2 818
68 HOM 1 10
446 HOM 2 62
177 HOM 2 25
4471 HOM 2 664
1982 HOM 2 280
854 HOM 2 120
3344 HOM 1 454
1245 HOM 2 179
3116 HOM 2 450
1145 HOM 2 163
379 HOM 1 54
3041 HOM 2 438
5384 HOM 2 799
818 HOM 2 115
850 HOM 1 117
709 HOM 2 99
4549 HOM 2 675
```

Μουσάων θ΄, αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῆ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν [οἶκον] δὲ ἕκαστος, ἦχι ἑκάστῳ δῶμα

βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ σιγῆ, πάσας δὲ Τρῳὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. Αἴ δ΄ ὅτ΄ Ἁλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ΄ ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες πάντες ἄμα, Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ ἥ γ΄ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, ἠερίη δ΄ ἀνέβη μέγαν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον

Άντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν δ΄ Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων, Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην. Τὴν δ΄ εὖρ΄ ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε,

κύπελλα· ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν· «Ὀρσεο, Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι Τρώων θ´ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων ἐν πεδίῳ

πάλλον έλόντες, όππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος· λαοί δ΄ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον, ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε «Ζεῦ ποντοπόροισι κεῖτ΄ ἀπομηνίσας Άγαμέμνονι ποιμένι λαῶν Ἀτρεῖδη· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες τόξοισίν θ΄ ἵπποι δὲ ό δ΄ ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος. οὐδέ τοι λαοὶ δεύονθ΄ ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες κρείων Άγαμέμνων Άτρεΐδης· ἄμα τῶ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἔποντ΄ ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, πείθοντο τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί. Ἡύτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι κορυθαίολος Έκτωρ Πριαμίδης, ἄμα τῶ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς πάις Ἁγχίσαο, Αἰνείας, τὸν βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὧρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἡτίμησεν ἀρητῆρα Ἀτρεΐδης· ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν ίπποδάμοιο· οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς ίπποδάμοιο; Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος· αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὄ γε λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἰέες υἰωνοί τε βίης Ἡρακλείης· ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, ὡς ἄμα θ΄ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἶες Ἁχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν καὶ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν Ἁχαιῶν ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ΄ ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ΄ ἴψαο λαὸν Ἁχαιῶν· ἠδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἅχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας έυπλεκέες, έκατόμβοιος δὲ ἕκαστος· σὺν τῆ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἁχαιῶν ὀτρύνουσ΄ ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὧρσεν ἑκάστω καρδίη ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ έν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων· σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἀνὰ στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο, τῇ δεκάτῃ δ΄ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ϫχιλλεύς· τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη· κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει· ἀλλ΄ ἄγε, κήρυκες μὲν Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας, ἡμεῖς δ΄ ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὅπωπα· λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ καὶ με κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν∙ οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι, ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἠδ Άλλὰ καὶ ὦς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ΄ ἑτοιμάσατ΄, ὄφρα μὴ οἶος Ἀργείων σχοίατ΄, ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλήων. Σπουδῆ δ΄ ἔζετο, λαὸς ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων ἔστη σκῆπτρον μετ΄ ἀμύμονα Πηλεΐωνα· ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους

433 HOM 2 59

2146 HOM 3 303

έπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ὼίγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς δ΄ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα 'Οδυσσεύς. Οἱ μὲν ἔπειτ΄ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, λαούς δ΄ Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν· οἵ δ΄ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον· κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται. λαούς δ΄ οὐκ ἐπέοικε παλίλλονα ταῦτ΄ ἐπανείρειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, οὕνεκ΄ ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄνε λαούς. Οἳ δ΄ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν, Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε άμπελόεσσαν, ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο, οἵ ῥα τότ΄ ἐστρατόωντο παρ΄ ὄχθας Σαγγαρίοιο· καὶ κακὸν ὣς δειδίσσεσθαι, ἀλλ΄ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ΄ οἶος νόος Ἀτρεΐδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἵψεται υἶας κυνὸς ὄμματ΄ ἔχων, κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα λαῶ θωρηχθῆναι οὔτε λόχον δ΄ ἰἐναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν τέτληκας θυμῶ· τόδέ τοι κὴρ καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς. Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν· «Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί, ὑμιν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες νήεεσι κορωνίσι ποντοπόροισι κεῖτ΄ ἀπομηνίσας Ἁγαμέμνονι ποιμένι λαῶν Ἁτρεΐδη· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες δῶκε Πέλοπι πληξίππω, αὐτὰρ ὂ αὖτε Πέλοψ δῶκ΄ Ἀτρέι ποιμένι λαῶν· Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστηι, αὐτὰρ ὂ αὖτε Θυέστ΄ Ἁγαμέμνονι λεῖπε καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἁχαιούς, Ἁτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἁχαιοί αἰδεῖσθαι θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι τοι πείθωνται Άχαιοί, ννίώσ]η ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡνεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν ἡδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας νὰο μαχέονται· ννώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ νοστήσομεν υἶες Ἀχαιῶν. Τῶ νῦν Ἀτρεΐδη Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις· νῦν ὕστατα λωβήσαιο.» Ὠς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν Θερσίτης τῶ δ΄ ὧκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς, καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε ἄγγελος· οἵ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν· ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, Καινέα τ΄ Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript] καὶ τοὕνομα μυθησαίμην· δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορα θ΄ ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀναθὸν Πολυδεύκεα, αὐτοκασιννήτω τώ μοι μία νείνατο βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οἵ δ΄ ἐπανέστησαν πείθοντο τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί. Ἡύτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων πέτρης ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο· ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα ἔγχος· ὅ δ΄ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. Ἀτρεΐδης δὲ

Σελλήεντος. Ίππόθοοε δ΄ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων, τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον τῶν ἦρχ΄ Ίππόθοός τε Πυλαῖος τ΄ ὄζος Ἄρηος, υἶε δύω

ἄντην.» Ώς φᾶτο· Πηλεΐωνι δ΄ ἄχος νένετ΄, ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίρισι διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὅ νε φάσνανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ΰδωρ ἐπικίδναται αἶαν. Παφλαγόνων δ΄ ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων, οἳ ῥὰ Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον

αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ΄ ἐπενήνοθε λάχνη. Ἔχθιστος δ΄ Ἁχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἡδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ Ἁγαμέμνονι δίω

Πειριθόω τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῶ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, τοὺς δ΄ ἐκ Πηλίου ὧσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος, ἄμα τῶ γε Λεοντεὺς ὄζος

κρείων Άγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὅδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, τάχα δ΄ ἵψεται υἶας Ἁχαιῶν· ἐν βουλῇ δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ͺἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξη κακὸν υἶας Ἁχαιῶν· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἁτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων· τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί· ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἰλιον ἠνεμόεσσαν ἄψ,

μάχης ἄνεώ τ΄ ἐνένοντο ἐσσυμένως Ἔκτωρ δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ. Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, μῦθον Ἁλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ύπέρμορα νόστος ἐτύχθη, εἰ μὴ Ἀθηναίην ήΡρη πρὸς μῦθον ἔειπεν∙ «Ὠ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν όσσόμενος προσέειπεν· «Μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήνυον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα· «Ὠ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἵνεκ΄ ἀγγελίης σὺν ἀρηιφίλω ἔπειτα βοῶπις πότνια ήθρη· «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες: καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ΄ έλίκωπες Άχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Εἴπ΄ ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ΄ ἐστίν· μείων μὲν κεφαλῆ Ἀγαμέμνονος αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι. ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀνορεύεις ὡς δὴ τοῦδ΄ ἔνεκά άπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὼκὺς Ἁχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ νὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὧ τε σύ. Κάλχαν, εὐχόμενος κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.» Τήν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δὴ δεπάεσσιν ἔκχεον, ἠδ΄ εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι ἔγχος· λαοί δ΄ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον, ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε˙ «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, ὁππότερος τάδε δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ´ αὐτῶ ἡδὺ γέλασσαν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ͺἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί΄ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔορνε βουλάς τ΄ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Άχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αίρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπη· δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις· ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν΄· οὐ γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. βαρείας χεῖρας ἐποίσει συμπάντων Δαναῶν, οὐδ´ ἢν Ἁγαμέμνονα εἴπης, ὂς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῷ εὔχεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ´ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ´ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, εἴτ´ ἀρ΄ ὅ γ´ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ´ ἑκατόμβης, μαχήσονται περὶ σεῖο· τῶ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.» Ὠς εἰποῦσα θεὰ νλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῶ ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων· αὐτίκα τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω· οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν΄ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἀγάμεμνον, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἴνεκα δεῦρ΄ ἰκόμεσθα. Άλλ΄ ἄγεθ΄ ὡς ἄν ἐγὼ εἴπω, πειθῶμεθα πάντες· φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· οὐ γὰρ ἔτι Τροίην ίλασόμεσθα ἄνακτα, ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε΄ ἐφῆκεν.» Ὠς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἐδέξατο χαίρων παῖδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμιν ἄπο λοινὸν ἀμιῦναι.» Ήτοι ὅ ν´ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὃς ἤδη τά ές Χρύσην· τότε κέν μιν ίλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» Ήτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἀχνύμενος· μένεος κελεύσω· ὑμεῖς δ΄ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» Ἦτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ὃς ῥὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο, δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φοεσίν·" ὡς ὁ μὲν ἐἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ νλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν, Ἀλλ΄ ἄνετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν παρ΄ ὄχθας Σαγγαρίοιο· καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγχθην ἤματι τῷ ὅτε τ΄ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνω ἐκπρεπέ΄ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε 'Οδυσῆι· τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ Άγαμέμνονι δίω ὀξέα κεκληγὼς λέγ΄ ὀνείδεα· τῷ δ΄ ἄρ΄ Άχαιοὶ ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῷ· αὐτὰρ ὃ μακρὰ «Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνον, μηκέτι νῦν δήθ´ αὖθι λεγώμεθα, μηδ΄ ἔτι δηρὸν ὰμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει· ἀλλ΄ ἄγε, κήρυκες μὲν τε Τρῶές τε ὄρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω. Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, ἡμεῖς δ΄ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί, Τρώων δ΄ ἄνδρα

δ΄ ώμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄

λειμών { N+Com } 3 3202 HOM 2 463

3187 HOM 2 461

3228 HOM 2 467

πτερύγεσσι, κλαγγηδὸν προκαθιζόντων σμαραγεῖ, δέ τε λειμών, ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριονἔθνεα πολλά, χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίω ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα, ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι, κλαγγηδὸν χθὼν σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων· ἔσταν δ΄ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι μυρίοι, ὄσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ. Ἡὐτε μυάων

λείπω { **V** } 11

Λεοντεύς { N+Ant } 1

λέπω { <mark>V</mark> } 1

1079 HOM 3 152

λεύσσω { V } 2 869 HOM 1 120 789 HOM 3 110 λεχεποίη { N+Com } 1 ἤδη ἔχεν κάτα γαΐα μέλαινα· τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής· τόν δ΄ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ καί μιν πείσεσθαι ὁίω.» Ὠς ἄρα φωνήσασ΄ ἀπεβήσατο, τόν δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός, τήν ῥὰ βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήρ.» Ὠς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἄ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε· φῆ γὰρ ὅ γ΄ αἰρήσειν Πριάμου αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκ΄ Ἁτρέι ποιμένι λαῶν· Ἁτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστηι, αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ΄ Ἁγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῆσιν νήσοισι μὲν ἐν νήσω κεῖτο κρατέρ΄ ἄλγεα πάσχων Λήμνω ἐν ἡγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἶες Ἁχαιῶν ἔλκεῖ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου· ἔνθ΄ ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων· τάχα δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστηι, αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ΄ Ἁγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἅργεῖ παντὶ ἀνάσσειν· τῷ ὅ γ΄ ἐρεισάμενος ἔπε΄ Ἁργείοισι ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλω· τὸν δ΄ οὔ ποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων, ὅτ΄ ἄν ἔνθ΄ ἢ ἔνθα γένωνται· ἀνστάντες δ΄ ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ΄ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε μὶν υἶες ἐπ΄ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Ἁργείην Ἑλένην, ἦς εἴνεκα πολλοὶ Ἁχαιῶν ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος τοίη περ ἐοῦσ΄ ἐν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὁπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ΄ Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ· «Δεῦρο πάροιθ΄ ἐλθοῦσα, φίλον

τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ΄ ὕλην δενδρέῳ ἐφ΄ ἑζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύργῳ· οἵ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην

τοὺς δ΄ ἐκ Πηλίου ὧσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἷος, ἄμα τῷ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα

τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ´ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἁχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε

Όρμένιον, οἴ τε κρήνην Ὑπέρειαν, οἴ τ΄ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ΄ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἰός· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα οὖρον ἵει ἐκάεργος Ἀπόλλων· οἴ δ΄ ἱστὸν στήσαντ΄ ἀνά θ΄ ἱστία λευκὰ πέτασσαν, ἐν δ΄ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρῃ πορφυρέον μεγάλ΄ καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο, Ὅρθην Ἡλώνην τε πόλιν τ΄ Ὀλοοσσόνα λευκήν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης υἱὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄, ἔτερον λευκόν, ἐτέρην δὲ μέλαιναν, Γῇ τε καὶ Ἡελίῳ· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο

τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ ἔριδος, μὴ δὲ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ΄ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη, ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε· στῆ δ΄ ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης δ΄ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἁχιλλεύς· τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη· κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.» Ὠς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἡρη, μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ ὂ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς οἰσέμεναι· ὂ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ Ἁγαμέμνονι δίῳ. Ἱρις δ΄ αὖθ΄ Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη γαλόῳ, Ἁντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν δ΄ Ἁντηνορίδης εἶχε δ΄ Ἡφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ΄ ἀγορεύειν, μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων, λευκωλένῳ Ἡρῃ· «Ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εὶ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν

έτοιμάσατ΄, ὄφρα μὴ οἶος Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ποδάρκης δῖος ἠερέθονται, οἶς δ΄ ὁ γέρων μετέῃσιν, ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει, ὅπως ὅχ΄ ἄριστα μετ΄ ἀμφοτέροισι γένηται.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἐχάρησαν Ἀχαιοί τε

4699 HOM 2 697 λέχος { N+Com } 6 3171 HOM 3 448 2757 HOM 3 391 214 HOM 1 31 3158 HOM 3 447 4478 HOM 1 609 2901 HOM 3 411 λέων { N+Com } 1 164 HOM 3 23 λήγω { **V** } 4 1543 HOM 1 210 2347 HOM 1 319 1651 HOM 1 224 2777 HOM 3 394 λήθη { N+Com } 1 243 HOM 2 33 Ληθος { N+Ant } 1 5681 HOM 2 843 λήϊον { N+Com } 1 1038 HOM 2 147 Λημνος { N+Top } 2 4859 HOM 2 722 4371 HOM 1 593 Λητώ { N+Prop } 2 53 HOM 1 9 254 HOM 1 36 λιάζομαι { V } 1 2580 HOM 1 349 $\lambda i\alpha v \{ I+Adv \} 2$ 5386 HOM 2 800 4076 HOM 1 553

λιγέως { I+Adv } 1

τέμενος. Ίτωνά τε μητέρα μήλων, ἀνχίαλόν τ΄ Άντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην, τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε ζωὸς ἐών· τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἵπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν, Ἁτρεϊδης δ΄ ἀν΄ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς ἀθρήσειεν Ἁλέξανδρον σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὅ γ΄ ἐν θαλάμω καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ ένὶ οἴκω, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὃ εὐνῆ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ.» Ἡ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἅμα δ΄ εἵπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν, Ἀτρεΐδης άμφιγυήεις "Ηφαιστος ποίησ΄ ίδυίησι πραπίδεσσιν· Ζεὺς δὲ πρὸς ὂν λέχος ἤι΄ Ὀλύμπιος ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ίκάνοι· ἔνθα Κεῖσε δ΄ ἐγὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ΄ ἄχε΄ ἄκριτα θυμώ.» Τήνδε Μενέλαος ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα, ὥς τε λέων ἐχάρη μενάλω ἐπὶ σώματι κύρσας ἑυρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶνα πεινάων· μάλα Ήρη ἄμφω όμῶς θυμῶ φιλέουσά τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἕλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ περὶ καπνῷ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οἴδ΄ Ἁγαμέμνων λῆν΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄ ἠπείλησ΄ Ἁχιλῆι, ἀλλ΄ ὄ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην δ΄ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο· «Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ΄ ἔχων, κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα μαχεσσάμενον τόν γ΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ΄ ἠὲ χοροῖο νεόν λήγοντα καθίζειν.» Ὠς φάτο, τῆ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί ῥ΄ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ΄ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.» Ὠς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ ναιετάασκον· τῶν ἦρχ΄ Ἱππόθοός τε Πυλαῖος τ΄ ὄζος Ἄρηος, υἶε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο. Αὐτὰρ Θρήικας ἦγ΄ Ἁκάμας καὶ Πείροος ἤρως ὅσσους έπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ΄ ἡμύει ἀσταχύεσσιν, ὡς τῶν πᾶσ΄ ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ ῗφι μάχεσθαι. Άλλ´ ὁ μὲν ἐν νήσω κεῖτο κρατέρ´ ἄλγεα πάσχων Λήμνω ἐν ἠγαθέη, ὅθι μιν λίπον υἶες Ἁχαιῶν ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῶ ὀλοόφρονος ὕδρου· ἔνθ΄ πᾶν δ΄ ἦμαρ φερόμην, ἄμα δ΄ ἠελίω καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνω, ὀλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.» Ὠς καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὧρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ΄ ὁ γεραιὸς Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ΄, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθείς, θῖν΄ ἐφ΄ άλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ φίλη ἡρήσατο εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὅπωπα· λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστυ. Έκτορ, βοῶπις πότνια ήρη· «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλησθα. Νῦν

1523 HOM 3 214 ήτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ΄ ἀμφ΄ άμαρτοεπής. εἰ καὶ γένει ὕστερος [ἧ]εν⋅ ἀλλ΄ ὅτε δὴ λιγύς { A } 2 καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθω· «Θερσῖτ΄ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, ἵσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν· οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ 1730 HOM 2 246 1828 HOM 1 248 Ατρεΐδης δ΄ έτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή· τῶ δ΄ ἤδη δύο μὲν λιγύφθογγος { Α } 2 Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν· αὐτὰρ ὂ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ καρηκομόωντας Ἀχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ 369 HOM 2 50 ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ 3070 HOM 2 442 $Λικύμνιος {N+Ant}$ 1 αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος∙ αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὅ γε λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ 4460 HOM 2 663 $Λίλαια {N+Top}$ 1 3540 HOM 2 523 άμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο· οἱ μὲν λιλαίομαι { V } 2 τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἡπεροπεύειν; ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης 2816 HOM 3 399 952 HOM 3 133 οἳ πρὶν ἐπ΄ ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα ἐν πεδίω, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, οἳ δὴ νῦν ἕαται σιγῆ, πόλεμός τε πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ΄ λιμήν { N+Com } 1 Όδυσσεὺς ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην. Οἵ δ΄ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνη, ἱστὸν δ΄ 3186 HOM 1 432 λίμνη { N+Com } 2 5823 HOM 2 865 Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην υἶε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μηόνας ἦγον ὑπὸ Τμώλω γεγαῶτας. Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο 4791 HOM 2 711 μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, τῶν ἦρχ´ Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἔνδεκα Λ ίνδος (ἡ) { N+Top } 1 4416 HOM 2 656 Ροδίων ἀγερώχων, οἳ Ρόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, Λίνδον Ἰήλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον∙ τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, ὃν λινοθώραξ { N+Com } 2 3584 HOM 2 529 τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων ὁλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ, ἐγχείη δ΄ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἁχαιούς· οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Ὁπόεντά τε ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ´ Ἄδρηστός τε καὶ Ἅμφιος λινοθώρηξ υἶε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας 5598 HOM 2 830 λιπαρός { A } 1 329 HOM 2 44 χιτώνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος· ποσσὶ δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· εἴλετο δὲ λιπάω { **V** } 1 1247 HOM 3 174 άδεῖν κακὸς όππότε δεῦρο υἱέι σῷ ἑπόμην, θάλαμον γνωστούς τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν· ἀλλὰ τά γ΄ οὐκ΄ ἐγένοντο· τὸ καὶ λίσσομαι { V } 9 99 HOM 1 15 ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἁχαιούς, Ἁτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν· «Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι 2760 HOM 1 374 ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἁχαιούς, Ἁτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες σύ, εἰ δύνασαί, γε περίσχεο παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ΄ ἐλουμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω. Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ 2902 HOM 1 394

2080 HOM 1 283 πλεόνεσσιν ἀνάσσει. Άτρεΐδη, σù δὲ παύε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε λίσσομ΄ Άχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὂς μέγα πᾶσιν ἔρκος Άχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.» 1266 HOM 1 174 Άγαμέμνων· «Φεῦγε μάλ΄, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ΄ ἔγωγε λίσσομαι εἴνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. 3690 HOM 1 502 καὶ λάβε νούνων σκαιῆ. δεξιτερῆ δ΄ ἄρ΄ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν 228 HOM 2 32 δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν·" ὡς ὁ μὲν εἰπὼν 496 HOM 2 69 δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας ήΡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται.» Ὠς φάτο, βῆ δ΄ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· 105 HOM 2 15 $λοίνιος {A}$ 2 3814 HOM 1 518 εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «ἶΗ δὴ λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἡρη, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἥδε καὶ 4225 HOM 1 573 ἦρχ΄ ἀγορεύειν, μητρὶ φίλη ἐπίηρα φέρων, λευκωλένω ήρη· «Ἡ δὴ λοίγια ἔργα τάδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ λοιγός { N+Com } 4 480 HOM 1 67 πως άρνῶν τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» ήΤτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, στ΄ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι, ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, ήθρη τ΄ ἠδὲ Ποσειδάων καὶ 2931 HOM 1 398 2516 HOM 1 341 τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα Ιλοινὸν ἄμυνον.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὕξαντο 3358 HOM 1 456 λοιμός { N+Com } 2 704 HOM 1 97 τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν ἑκηβόλος ἠδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὅ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην ἀπριάτην εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἄχαιούς· ἀλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ 430 HOM 1 61 Λοκρός ά όν { A } 2 3564 HOM 2 527 ἀμφιέποντες, Βοιωτῶν δ΄ ἔμπλην ἐπ΄ ἀριστερὰ θωρήσσοντο. Λοκρῶν δ΄ ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας, μείων, οὔ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ 3620 HOM 2 535 άμφὶ ῥέεθρα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οῖ δ΄ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες, λόφος { N+Com } 1 τε· κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμω κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν· εἵλετο δ΄ ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. Ὠς δ΄ αὕτως 2378 HOM 3 337 λόχος { N+Com } 1 1668 HOM 1 227 δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα λαῶ θωρηχθῆναι οὔτε λόχον δ΄ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἁχαιῶν τέτληκας θυμῶ· τόδέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λυγρός { A } 2 2939 HOM 3 416 ώς νῦν ἔκπαγλ΄ ἐφίλησα, μέσσω δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά. Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.» Ὠς ἐφατ΄, ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη Διὸς 5879 HOM 2 873 ἔχων πόλεμον δ΄ ἴεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, χρυσὸν δ΄ Ἁχιλλεὺς $Λύκαστος (τοπ) { N+Top } 1$ 4365 HOM 2 647 τ΄ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν, Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας, ἄλλοι θ΄ οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν Λυκάων (ὁ) { N+Ant } 2 5566 HOM 2 826 "Ιδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, τῶν αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός, Πάνδαρος, ὧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀδρήστειάν 2349 HOM 3 333 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν οἶο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἥρμοσε δ΄ αὐτῶ· ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ

Λυκία { N+Top } 1

```
5903 HOM 2 877
                                          Σαρπηδών δ΄ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος.
Λύκιος α ον \{A\} 1
5897 HOM 2 876
                                          χρυσὸν δ΄ Άχιλλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. Σαρπηδὼν δ΄ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος.
Λύκτος {N+Top} 1
4360 HOM 2 647
                                   δουρικλυτὸς ήνεμόνευε οἳ Κνωσσόν τ΄ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν. Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀρνινόεντα Λύκαστον Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας, ἄλλοι
λῦμα { N+Com } 1
2317 HOM 1 314
                                    Άτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωνεν· οἵ δ΄ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον· ἔρδον δ΄ Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἐκατόμβας ταύρων ἢδ΄ αἰνῶν παρὰ θῖν΄ ἁλὸς
Λυρνησσός {N+Top} ≥ 2
4657 HOM 2 691
                                      Βρισηίδος ἠυκόμοιο, τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης, καδδὲ Μύνητ΄ ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον
4653 HOM 2 690
                                           δῖος Άχιλλεὺς κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἠυκόμοιο, τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης, καδδὲ
λύω { V } 9
5441 HOM 2 808
                                    πολιήτας.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ δ΄ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν, αἶψα δ΄ ἔλυσ΄ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ώίγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄
                                      Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· ἀλλὰ σὺ τόν ν΄ ἐλθοῦσα. θεά. ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν. ὧν΄ ἑκατόχειρον καλέσασ΄ ἐς μακρὸν κλίσασο δν Βριάρεων καλέουσι θεοί.
2953 HOM 1 401
                                        Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραί τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ΄ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ
951 HOM 2 135
131 HOM 1 20
                                          έκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ΄ οἴκαδ΄ ἱκέσθαι· παῖδα δ΄ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ΄ ἄποινα δέχεσθαι. Άζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.» Ἔνθ΄ ἄλλοι
2250 HOM 1 305
                                     περὶ δουρί.» ՝ Ὠς τώ γ΄ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν ἀνστήτην λῦσαν δ΄ ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἁχαιῶν· Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε
835 HOM 2 118
                                       φίλον εἶναι, ὂς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἡδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ
82 HOM 1 13
                                        ἠτίμησεν ἀρητῆρα Ἀτρεΐδης· ὂ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου
2743 HOM 1 372
                                    έκατηβόλου Ἀπόλλωνος ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων λυσσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου
197 HOM 1 29
                                       μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ´ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρω ἐνὶ οἴκω, ἐν Ἅργεῖ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν
λωβάομαι { V } 2
1708 HOM 1 232
                                            έπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις· ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο. Ἁλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ
                                    Άχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἄν Ἁτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.» Ὠς φάτο νεικείων Ἁγαμέμνονα ποιμένα λαῶν Θερσίτης· τῶ δ΄ ὧκα παρίστατο δῖος
1707 HOM 2 242
λώβη { N+Com } 1
301 HOM 3 42
                                   τ΄ ἀπολέσθαι· καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων· ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Άχαιοί, φάντες
λωβητήρ { N+Com } 1
1947 HOM 2 275
                                    τε κορύσσων· νῦν δὲ τόδε μέγ΄ ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν, ὂς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ΄ ἀγοράων· οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ νεικείειν
λωτός { N+Com } 1
                                    αἰγανέησιν ἱέντες τόξοισίν θ΄ ἵπποι δὲ παρ΄ ἄρμασιν οἶσιν ἔκαστος λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον ἔστασαν ἄρματα δ΄ εὖ πεπυκασμένα κεῖτο
5221 HOM 2 776
μά { I+Part } 2
621 HOM 186
                                      ώκὺς Ἀχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὧ τε σύ, Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις,
1719 HOM 1 234
                                          λωβήσαιο. Άλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι
Μάγνης (Μαγνησία) { Α } 1
```

106 HOM 3 14

The Iliad of the Ms. Genavensis 44 - Homeric Text ηὐτ΄ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. Μαγνήτων δ΄ ἦρχε πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός, οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον βαρβαροφώνων, οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ΄ ὄρος ἀκριτόφυλλον Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ κάρηνα· τῶν μὲν ἄρ Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φουνίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς, εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων· οὕνεκα νῦν δὴ δῖον "Αντιφος ήνησάσθην μἷε Πυλαμένεος, τὼ Γυναίη τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μηόνας ἦνον ὑπὸ Τμώλω νεναῶτας. Νάστης αὖ Καρῶν ἡνήσατο βαρβαροφώνων, οἳ Μίλητον Άσκάνιος θεοειδὴς τῆλ΄ ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μηόσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην υἶε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, οἵ καὶ εἴ ποτ΄ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ἄτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἁχαιῶν. Ἡδη ὄς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων∙ τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε γούνων, αἰ κέν πως νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων· ἄσβεστος δ΄ ἄρ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, ὡς ἴδον ήθαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. Ὠς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς καί σφωιν δὸς ἄγειν· τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ οὖν ἐνόησεν Ἀρήι φίλος Μενέλαος ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα, ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλω ἐπὶ σώματι κύρσας ἑυρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ δ΄ ἄρ΄ Ἀχαιοὶ ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῶ· αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἁγαμέμνονα νείκεε μύθω· «Ἀτρεΐδη τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις; πλεῖαί τοι πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν· κινήθη δ΄ ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἱκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ ἔαται σιγῆ, πόλεμός τε πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ΄ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν· αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ μέλαιναν ἐπ΄ ἠπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν∙ αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ ὂ μήνιε νηυσὶ παρ΄ έγχεα μακρὰ πέπηγεν· αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο· τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.» Ὠς εἰποῦσα ιν΄ ὅρκια πιστὰ τάμητε· αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆσ΄ ἐγχείησι μαχήσοντ΄ ἀμφὶ γυναικί· τῶ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ΄ ἔποιτο· οἱ δ΄ κομόωντες Άχαιοὶ ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ΄ ἔβαλλον· αὐτὰρ ὂ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Ἰσχεσθ΄, Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἁχαιῶν·

μῦθον ἔειπες; καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλησθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπη ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν· ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο πάντα μάλ΄ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω· θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς άφύξειν.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε μάλ΄, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ΄ ἔγωγε λίσσομαι εἵνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι ἀμείνονα φῶτα ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Ἁχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἄν Ἀτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.» Ὠς δὲ καρηκομόωντας Ἀχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα. Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἶζε γερόντων Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος καρηκομόωντας Άχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα· οἱ δ΄ ἀμφ΄ Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις μενεαίνων ἔγχει χαλκείω· τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Ἀφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμω εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ έπὶ σώματι κύρσας ἑυρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ΄ αἰζηοί· ὣς ἐχάρη ἵησιν· ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἰόντες, Τρωσὶν

κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ἡὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν "Όλυμπον Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν· αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι

γ΄ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν, ὧχ΄ ἑκατόχειρον καλέσασ΄ ἐς μακρὸν Ὀλυμπον, ὂν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίων΄, ὂ γὰρ αὖτε βίη

5287 HOM 2 785

777 HOM 1 107 2116 HOM 2 300

Μαντίνεια { N+Top } 1

4095 HOM 2 607 μάντις { N+Com } 4 761 HOM 1 106

εὐνάς· ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μένα στοναχίζετο ναῖα ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Τρωσὶν δ΄ ἄννελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἱρις πὰρ Διὸς ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῷ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν Τὸν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ἀκὺς Ἁχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ νὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον. ὧ τε σύ. Κάλχαν, εὐχόμενος βασιλήων: αἰεὶ νάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε: εἰ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό ν΄ ἔδωκεν: οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισιν ὕφαινον, ἥτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀνόρευε, παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λινέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ΄ ἀμφ΄ ἁμαρτοεπής, εἰ καὶ νένει ὕστερος ΓἦΙεν· ἀλλ΄ ὅτε δ΄ ό γέρων πάλιν ὤχετο· τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ωκὺς Άχιλλεὑς· «Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ θυμῶ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον· ὄς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον Τῶ νῦν Ἀτρεΐδη Ἀναμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀνορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὅπωπα· λίην γὰρ Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη καρπὸν ἐδηλήσαντ΄, ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές, ἄμ΄ περ θυμῶ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον· ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἡ καὶ ἐπ΄ ἀργυρέη κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἄψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε πυκγὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα· «Ὠ νύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη νὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἵνεκ΄ δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μιγείης. Ἁλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ΄ ὅσσα ἔοργας.» Τὸν δ΄ ωαμάθοισιν ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστυ. Έκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ΄ ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι· πολλοὶ νὰρ κατὰ ἄστυ μένα Πριάμου ἐπίκουροι, ἄλλη δ΄ φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ΄ ἐπενήνοθε λάχνη. Ἔχθιστος δ΄ Ἁχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἠδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ Ἅγαμέμνονι δίω ὀξέα κεκληγὼς λέγ΄ ὀνείδεα· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Ἀργείους καὶ Τρῶας, ΰπνος· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίω υἶι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν ῥὰ μάλιστα γερόντων τῖ΄ Άναμέμνων· τῶ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος· «Εὕδεις. έν δ΄ αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιθώς, ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῶ τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε. Οἳ δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ εἵνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη εἰροκόμω, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώση ἤσκειν εἰρία καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε· τῆ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ Άφροδίτη· «Δεῦρ´ ἴθ´ Ἀλέξανδρός φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε μένεθός τε φυήν τ΄ ἄνχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἁχαιούς, Ἁτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν· «Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς, Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί αἰδεῖσθαι θ΄ ἱερῆα οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εὶ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ὄνειρον Άχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ὃς μέγ΄ ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν

ὂ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν· αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ήμῖν.» Ὠς ἄρ ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας Ἔγρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος· ποσσὶ δ΄ ὑπὸ

οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ´ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ´ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ´ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἠὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ

Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην, καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν Στύμφηλόν τ΄ εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο, τῶν ἦρχ΄ Ἁγκαίοιο πάις

έίκτην· Κάλχαντα πρώτιστα κάκ΄ ὀσσόμενος προσέειπεν· «Μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,

436 HOM 1 62 669 HOM 1 92 2836 HOM 1 384 μαντοσύνη { N+Com } 2 5607 HOM 2 832 517 HOM 1 72 { **V** } 1 μαρμαίρω 2801 HOM 3 397 μάρναμαι { V } 2 1896 HOM 1 257 2167 HOM 3 307 μάρτυρος { N+Com } 3 1982 HOM 3 280 2493 HOM 1 338 2130 HOM 2 302 Mάσης { N+Top } 1 3798 HOM 2 562 μάχαιρα { N+Com } 1 1924 HOM 3 271 Μαχάων { N+Ant } 1 4933 HOM 2 732 μάχη { N+Com } 7 1296 HOM 1 177 5375 HOM 2 798 3840 HOM 1 521 1717 HOM 3 241 609 HOM 3 84 2722 HOM 2 391 5545 HOM 2 823 μάχομαι { **V** } 28 1965 HOM 1 267 2540 HOM 1 344 2002 HOM 1 272

εὶ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾳ καὶ λοιμὸς Ἁχαιούς· ἀλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι ἄριστος ἐνί στρατῷ εὕχεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὕδα μάντις ἀμύμων «Οὕτ΄ ἄρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄ ἑκατόμβης, ἀλλ΄ ἕνεκ΄ ἀρητῆρος, ὂν δ΄ ἐπῷχετο κῆλα θεοῖο πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπρεπίας ἐκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι·

λινοθώρηξ υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὂς περὶ πάντων ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι πειθέσθην· πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἠγήσατ΄ Ἀχαιῶν Ἰλιον εἴσω ἢν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ

οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ΄ ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα, θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με ταῦτα

Τρῶες μέγα κε[ν] κεχαροίατο θυμῷ, εἰ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν, οἳ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ´ ἐστὲ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πίθεσθ´ ἄμφω δὲ Ἰλιον ἠνεμόεσσαν ἄψ, ἐπεὶ οὕ πω τλήσομ´ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλω Μενελάω· Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ΄ ἐπίορκον ὀμόσῃ, ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ΄ ὅρκια πιστά· εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ, αὐτὸς διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην καί σφωιν δὸς ἄγειν· τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἠὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὒς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες

Τροίζην΄ Ἡιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οἴ τ΄ ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἁχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης καὶ Σθένελος,

ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν ἥ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο, ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας⋅ αὐτὰρ

ήγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες ἰητῆρ´ ἀγαθὼ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων· τοῖς δὲ τριάκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἵ δ´ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην

μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εὶ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὅπωπα· λίην γὰρ φύλλοισιν ἤδε καὶ αὕτως μ΄ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν. Άλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήσῃ Ἡρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ΄ ἐνὶ ποντοπόροισι, νῦν αὖτ΄ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν, αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος Ἑκτωρ.» Ὠς ἔφαθ΄, οῖ δ΄ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ΄ ἐγένοντο ἐσσυμένως· Ἑκτωρ δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων· ὂν δ΄ ἄν ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε δύω Ἁντήνορος υἷε, Ἁρχέλοχός τ΄ Ἁκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οῖ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἱδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ

κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν· κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο, φηρσὶν ὀρεσκώοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἁχαιοί.» Ὠς φᾶτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπ΄ ἐπείθεθ΄ ἑταίρῳ, ἐκ δ΄ ἄγαγε κλισίης ἐμαυτὸν ἐγώ· κείνοισι δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθω· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ

4755 HOM 2 706

4256 HOM 2 631

3662 HOM 2 541

387 HOM 2 53

2542 HOM 2 366

145 HOM 3 20

κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν ἀδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας νὰρ μαχέονται· ννώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις. ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφοαδίη χαλκῶ πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῆ δηιοτῆτι. Τὸν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀρήι φίλος Μενέλαος ἐρχόμενον εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ΄ ἔνωνε παύσασθαι κέλομαι μὴ δὲ ξαντώ Μενελάω ἀντίβιον έρεται δ΄ ἐν ἐκάστη πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσω κεῖτο κρατέρ΄ ἄλγεα πάσχων Λήμνω ἐν ἠγαθέη, ὅθι μιν λίπον πυθοίατο μαρναμένοιιν, οι περὶ μὲν βουλῆ Δαναῶν, περὶ δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι. Άλλὰ πίθεσθ΄ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο· ἤδη γάρ ποτ΄ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ έκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἔλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἁχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν Ἀχαιῶν ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε κέλουαι μὴ δὲ ξαντῶ Μενελάω ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀφραδέως· μή πως τάχ΄ ὑπ΄ αὐτοῦ δουρὶ δαμασθῆς.» Τήνδε Πάρις μύθοισιν ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὧρσε κακήν· ηνε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς τῆλ΄ ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μηόσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην υἶε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον συμβάλετ΄ ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον οἴους ἀμφ´ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε νένηται, κτήμαθ´ ἑλὼν εὖ πάντα νυναῖκά τε πρόφρων ἔπεσσι πείθηται Άχαιῶν ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι; οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ´ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὦρσεν ἑκάστω καρδίη ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ΄ ἠὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼν Ἁχιλεύς τε μαχεσσάμεθ΄ εἵνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων· εἰ δέ ποτ΄ ἔς γε λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ΄ ἠὲ χοροῖο νεόν λήγοντα καθίζειν.» Ώς αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς τώ ν΄ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν ἀνστήτην λῦσαν δ΄ ἀνορὴν παρὰ γηυσὶν Ἀχαιῶν· Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ δέ τοι ἐρέω, σὺ δ´ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τω ἄλλω, ἐπεί μ´ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ´ ἄλλων τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα ποινῆς αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» μ, καὶ ἀπὸ στομάχους ὄπωπα· λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστυ. Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ΄ ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι· πολλοὶ γὰρ κατὰ ἷφι μάχεσθαι: οὐ νὰρ ἐνὼ Τρώων ἔνεκ΄ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος. ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ νὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆσ΄ ἐγχείησι μαχήσοντ΄ ἀμφὶ γυναικί· τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ΄ ἕποιτο· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο· τῶ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.» Ὠς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν έκ Πύλου έλθών, τηλόθεν έξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐγώ· κείνοισι δ΄ ἂν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· ἀρηίφιλον ποθέοντες φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο. Οἵ δ΄ ἄρ ἴσαν ώσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· ναῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὣς

ἐκολώα, ὅς ῥ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἀργείοισιν ἐστὶ μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν Ἁχαιῶν ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι

κέλεαι δέ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων, πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ; οὐδέ τι πω ἶδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο, οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ ὄζος Ἄρηος Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου ὁπλότερος γενεῆ· ὁ δ΄ ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων ἤρως Πρωτεσίλαος μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους, οῖ ρ΄ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον καὶ Κροκύλει΄ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ Ἑλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος, Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἁβάντων· τῷ δ΄ ἄμ΄ Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομόωντες, αἰχμηταί, οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἡγείροντο μάλ΄ ὧκα. Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων Νεστορέῃ παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος· τοὺς ὅ γε συγκαλέσας

```
μεγαλήτωρ
             { A } 2
3698 HOM 2 547
4322 HOM 2 641
```

μέγαρον { N+Com } 6 963 HOM 2 137 3089 HOM 1 418 1478 HOM 3 207 2920 HOM 1 396

4450 HOM 2 661 896 HOM 3 125

2742 HOM 2 394 3807 HOM 1 517 323 HOM 2 43

2301 HOM 2 333

3341 HOM 1 454 1887 HOM 1 256

466 HOM 2 64 197 HOM 2 27 1929 HOM 3 272

787 HOM 2 111 6786 HOM 2 324

554 HOM 3 76 1425 HOM 1 194

1625 HOM 1 220 565 HOM 1 78

1872 HOM 1 254

2085 HOM 1 283

Οἵ δ΄ ἄρ Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὄν ποτ΄ Ἀθήνη θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Χαλκίδα τ΄ ἀγχίαλον Καλυδώνα τε πετρήεσσαν· οὐ γὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τῶ δ΄ ἐπὶ πάντ

λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραἱ τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ΄ ἐνὶ μενάροις ποτιδένμεναι· ἄμμι δὲ ἔρνον αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἵνεκα δεῦρ΄ ἱκόμεσθα. Ἀλλ΄ ἄνεθ ωκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῶ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν μενάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνω εἶμ΄ αὐτὴ πρὸς κακῆ αἴση τέκον ἐν μενάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνω εἶμ΄ αὐτὴ πρὸς κακῆ αἴση τέκον ἐν εἵνεκ΄ ἀγγελίης σὺν ἀρηιφίλω Μενελάω· τούς δ΄ ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. Άλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω. Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης, ὅτ΄ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. Τληπόλεμος δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ΄ ἐνὶ μενάρω ἐυπήκτω, αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ἤδη νηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Λαοδίκην, Πριάμοιο θυνατρών εἶδος ἀρίστην. Τὴν δ΄ εὖρ΄ ἐν μενάρω· ἡ δὲ μέναν ἱστὸν ὕφαινε, δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ΄ ἐνέπασσεν ἀέθλους Τρώων

ἢ ῥά τι οἵ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί· ὃς καὶ νῦν Ἁχιλῆα ἔο μέν΄ ἀμείνονα φῶτα ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Ἁχιλῆι πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές, ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ χαίρης, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα, πρὸς Μοῦσα, αὐτῶν ἠδ΄ ἵππων, οἳ ἄμ΄ Ἁτρεΐδησιν ἔποντο. ἵπποι μὲν μέν΄ ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο, τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς, ὅτριχας οἰέτεας, βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων· νῦν δὲ τόδε μέγ΄ ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν, ὂς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ΄ ἀγοράων· οὔ θήν μιν ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ὃς μέγ΄ ἄριστος Ἁχαιῶν εὕχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν.» Ὠς ἄρα Άπόλλων ἄμφω θηλείας, φόβον Άρηος φορεούσας. Άνδρῶν αὖ μέγ΄ ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας ὄφρ΄ Άχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν, ἵπποι θ΄ οἳ Άρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. Ἡύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ΄ ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταῦρος∙ ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι∙ τοῖον ἄρ΄ αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.» Ὠς ἔφατ´, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ´ Ἀχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ´ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ´, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῆ ἐφ´ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλω· τὸν δ ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὑς· «˚Η δὴ λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις δ΄ όρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μένα βάλλετο φάρος· ποσσὶ δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν ήδη μέν ποτ΄ έμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ΄ ἴψαο λαὸν Ἁχαιῶν· ἠδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ίκάνει· ἤ κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παΐδες ἄλλοι τε Τρῶες μένα κε[ν] κεχαροίατο θυμῶ, εἰ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν, οἳ περὶ μὲν βουλῆ δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἁχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἁχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ Άτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν ἥ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο, ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες Τρώων μετήυδα· «Ὠ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη, σχέτλιος, ὂς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν Ἰλιον ἄνεω ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Άχαιοί; ἡμῖν μὲν τόδ΄ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὄου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφαγε ίππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ αὖτ΄ ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, καί ῥ΄ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, μέσσου δουρὸς ἑλὼν· δ ταῦθ΄ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἔλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ΄ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήρη, ἄμφω ὁμῶς θυμῶ καὶ ἐπ΄ ἀργυρέη κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἄψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα ξίφος, οὐδ΄ ἀπίθησε μύθω Ἀθηναίης· ἤδ΄ Οὔλυμπόνδε βεβήκει δώματ΄ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὂς μέγα πάντων Ἀργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί· κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται δὲ παύε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε λίσσομ΄ Άχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὂς μέγα πᾶσιν ἔρκος Άχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἁχαιίδα γαῖαν ἱκάνει· ἤ κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες

εὐειδέ΄ ἀνῆνες ἐξ ἀπίης, γαίης γυὸν ἀνδοῶν αἰγμητάων, πατρὶ τε σῶ μένα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμω, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῶ: Οὐκ ἂν δὴ ἀλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οἵ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εὶῶσ΄ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα δὴ άλλ΄ ἄνε. μίμνετε πάντες. ἐψκνήμιδες Ἀχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μένα Πριάμοιο ἔλωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀρνεῖοι δὲ μέν΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον σοὶ δὲ μάλιστ΄ ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι· πολλοὶ νὰρ κατὰ ἄστυ μένα Πριάμου ἐπίκουροι, ἄλλη δ΄ ἄλλων νλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων· τοῖσιν ἔκαστος στίχας ἀνδρῶν· ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐίσκω πηγεσιμάλλω ὅς τ΄ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· «Οὖτος δ΄ αὖ καλῆ ὑπὸ πλατανίστω, ὄθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδ[ωρ]· ἔνθ΄ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοι[νός], σμερδαλέος, τὸν [ῥ΄] αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε, Άρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Τρωσὶν δ΄ ἄγγελος ἦλθε ἄρ ὤμοισιν Βάλετο ξίφος ἀρνυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μένα τε στιβαρόν τε· κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμω κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντ΄ ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην· Κάλχαντα πρώτιστα χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσι δὲ Χρύσης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε έν δ΄ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρη πορφυρέον μεγάλ΄ ἴαχε νηὸς ἰούσης· ἥ δ΄ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἵκοντο κήρυκες Τρώων καὶ Άχαῖων νεῖμαν ἀρίστοις· τοῖσιν δ΄ Άτρεϊδης μενάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Ζεῦ πάτερ. Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μένιστε. Ἡέλιός θ΄, ὃς κεν ζάκοτόν τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὕτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἵη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν, οὐκ ἂν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι γ΄ ἀνδρῶν, Ἄσιος Ύρτακίδης ὂν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. Ἱππόθοοε δ΄ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων, τῶν οἳ 'Ιλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραί τ΄ καὶ κλισιάων ἠχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αἰγιαλῶ μεγάλω βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. Ἄλλοι μέν ῥ΄ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας· έρχόμενον προπάροιθεν όμίλου μακρὰ βιβῶντα, ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλω ἐπὶ σώματι κύρσας ἑυρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα πεινάων· μάλα νάρ τε δ΄ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ΄ ἀθανάτοιο· μέγαν δ΄ ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. Τὼ γ΄ ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα εἰς ἄλα ἇλτο Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην. Τὴν δ΄ εὖρ΄ ἐν μεγάρω· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ΄ ἐνέπασσεν ἀέθλους Τρώων θ΄ ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο. Ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδὴ παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ ἥ γ΄ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, ἡερίη δ΄ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε· εὖρεν δ΄ εὐ[ρ]ύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων ἀκροτάτη φορέουσι δικασπόλοι, οἴ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὂ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος· ἦ ποτ΄ Ἁχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἶας Ἁχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι οἷον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξη κακὸν υἶας Ἀχαιῶν· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ΄ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ ἑ μητίετα Ζεύς.» Ὅν δ΄ αὖ δ΄ αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Έκτωρ ἄψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν· οἱ μὲν ἔπειθ΄ ένθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ΄ ἐπίκουροι. Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Έκτωρ Πριαμίδης. ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ θωρήσσοντο ονδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Τληπόλεμος δ΄ Ἡρακλεΐδης ἠύς τε μένας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄνεν Ῥοδίων ἀνερώχων, οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα ιδών ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὅδ΄ ἄλλος Ἁχαιὸς ἀνήρ, ἠύς τε μέγας τε, ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ΄ εὐρέας ὤμους;» Τόν δ΄ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, ὄς τις ὅδ´ ἐστὶν Ἁχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ´ οὕτω ἐγὼν οὔ πω ἴδον μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, Ἡέλιός θ΄, ὃς πάντ΄ ἐφορᾶς καὶ πάντ΄ ἐπακούεις· καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, και οἱ ὑπένερθε ὦδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ κύδιστε, μένιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ΄ τοῖσιν δ΄ εὐχόμενος μετέφη κρείων Άγαμέμνων· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἡέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν με κατὰ εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, ὁππότερος τάδε ἔργα μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν, τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον πολίων κατέλυσε κάρηνα ἠδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδέ τε ὄφρα πεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ΄ ἀθανάτοισι μέγιστον τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῆ έμαὶ διέπουσ΄ ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι ὄς τις ὅδ΄ ἐστὶν Ἁχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐγὼν οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω γεραρόν· βασιλῆι

```
μέγεθος { N+Com } 1
                                   ήλθεν ὄνειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ´ ἄγχιστα ἐώκει· στῆ δ´ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις
418 HOM 2 58
Μέγης { N+Ant } 1
4228 HOM 2 627
                                      νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ὰλὸς Ἡλιδος ἄντα, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηι Φυλεΐδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς, ὅς ποτε Δουλίχιον δ΄
μεδέω { V } 2
                                       δ΄ Άτρεΐδης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, Ἡέλιός θ΄, ὃς πάντ΄ ἐφορᾶς καὶ πάντ΄ ἐπακούεις· καὶ ποταμοὶ καὶ
1956 HOM 3 276
                                         ῶδε δέ τις εἴπεσκεν Άχαιῶν τε Τρώων τε «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, ὁππότερος τάδε ἔργα μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν, τὸν δὸς
2263 HOM 3 320
μέδω { V } 2
                                   δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἱδὼν πολέμοιο μεδέσθω, ὥς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ΄ Ἄρηι· οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ΄
2676 HOM 2 384
576 HOM 2 79
                                    φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἁχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα
Μέδων { N+Ant } 1
4897 HOM 2 727
                                           Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχὸν· ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀιλῆος νόθος υἱός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πτολιπόρθω. Οἳ δ΄ εἶχον
μεθήμων { Α } 1
1700 HOM 2 241
                                      γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ´ οὐκ Ἁχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἂν Ἁτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.» Ὠς φάτο νεικείων Ἁγαμέμνονα ποιμένα
μεθίημι { V } 2
2925 HOM 3 414
                                    προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω, τὼς δέ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ΄ ἐφίλησα, μέσσω δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα
2082 HOM 1 283
                                         Άτρεΐδη, σù δὲ παύε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε λίσσομ΄ Ἁχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν ἔρκος Ἁχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.» Τόνδ΄
μεθομιλέω { V } 1
1975 HOM 1 269
                                     φηρσὶν ὀρεσκώοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών, τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄
Mεθώνη (τοπ) { N+Top } 1
4820 HOM 2 716
                                      δῖα γυναικῶν Ἄλκηστις Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. Οἵ δ΄ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν, τῶν δὲ
μειδάω { V } 2
4391 HOM 1 596
                                     κομίσαντο πεσόντα.» Ώς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος ήρη, μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
                                    ένηεν· ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.» Ὠς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἡρη, μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ ὂ τοῖς
4386 HOM 1 595
μείρομαι { V } 1
2046 HOM 1 278
                                     σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ΄ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε
μείων { A } 3
1378 HOM 3 193
                                        ό γεραιός· «Εἴπ΄ ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὄστις ὄδ΄ ἐστίν· μείων μὲν κεφαλῆ Ἁγαμέμνονος Ἁτρεΐδαο, εὑρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι· τεύχεα
                                   ταχὺς Αἴας, μείων, οὔ τι τόσος γε ὄσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ, ἐγχείη δ΄ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἁχαιούς· οῖ Κῦνόν τ΄
3580 HOM 2 529
3570 HOM 2 528
                                     άριστερὰ θωρήσσοντο. Λοκρῶν δ΄ ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας, μείων, οὔ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων⋅ ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ,
μέλαθρον { N+Com } 1
2879 HOM 2 414
                                     δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αίθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα, Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι
```

```
μέλας { A } 26
4713 HOM 2 699
                                                άρήιος ήγεμόνευε ζωὸς ἐών· τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα· τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής· τόν δ΄ ἔκτανε
3761 HOM 2 556
                                          οἷος ἔριζεν· ὂ γὰρ προνεγέστερος ἦεν· τῶ δ΄ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αἴας δ΄ ἐκ Σαλαμῖνος ἄνεν δυοκαίδεκα νῆας· Ione verse is missing in
4249 HOM 2 630
                                    Δουλίχιον δ΄ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους, οἵ ρ΄ Ἰθάκην εἶχον καὶ
5031 HOM 2 747
                                       υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦνε δύω καὶ εἴκοσι νῆας· τῶ δ΄ Ἐνιῆνες ἔποντο
                                     έπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Κρητῶν δ΄ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε οἳ Κνωσσόν τ΄ εἶχον
4345 HOM 2 644
3617 HOM 2 534
                                         τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οἵ δ΄ Εὔβοιαν ἔχον μένεα
4966 HOM 2 737
                                     ἦρχ΄ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀνλαὸς υἱός· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ Ἄνρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο. Ὀρθην Ἡλώνην τε πόλιν
                                        θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οι δ΄ ἄρ Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, δῆμον Ἐρεχθῆος
3686 HOM 2 545
                                               δ΄ ήγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, ἀφνειόν τε Κόρινθον
3836 HOM 2 568
4782 HOM 2 710
                                      ήγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ
3549 HOM 2 524
                                      οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηνῆς ἐπὶ Κηφισοῖο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο· οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες. Βοιωτών δ΄ ἔμπλην ἐπ΄
                                           τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε, τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οὖτοι ἄρ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος
5112 HOM 2 759
4393 HOM 2 652
                                            τ΄ ἀτάλαντος Ἐνυαλίω ἀνδρειφόντη· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Τληπόλεμος δ΄ Ἡρακλεΐδης ἠύς τε μέγας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν
5782 HOM 2 859
                                        ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής∙ ἀλλ´ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, ὅθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ
2536 HOM 3 360
                                        λαπάρην διάμησε χιτώνα ἔγχος· ὅ δ΄ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. Ἁτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον·
744 HOM 3 103
                                       δὲ διακρίνθητε τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄, ἔτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν. Γῆ τε καὶ Ἡελίω· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὅρκια
3566 HOM 1 485
                                        Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν, νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ΄ ἡπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ
                                        Άλλ΄ ήτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ΄ ἐκατόμβην θείομεν,
1027 HOM 1 141
2428 HOM 1 329
                                     έπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω
3197 HOM 1 433
                                         πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνη, ἱστὸν δ΄ ἱστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς ὅρμον
                                         γ΄ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι
3213 HOM 3 454
2218 HOM 1 300
                                      έπεί μ΄ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἄ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ
1189 HOM 2 170
                                        Όδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον ἑσταότ΄· οὐδ΄ ὄ γε νηὸς ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη
2476 HOM 2 358
                                    τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκονδε νέεσθαι, ἀπτέσθω ἧς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης, ὄφρα πρόσθ΄ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. Ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ μήδεο
                                     δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα γείατον Ἰδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, τῶν αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος ἀνλαὸς υἱός, Πάνδαρος, ὧ καὶ τόξον
5560 HOM 2 825
                                      ές πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. Οἵ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο καὶ Σηστὸν καὶ Ἅβυδον
5625 HOM 2 834
Μελέαγρος
             { N+Ant } 1
4333 HOM 2 642
                                       μεγαλήτορος υίέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τῶ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι
μέλι { N+Com } 1
1835 HOM 1 249
                                     ήδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή∙ τῶ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ΄, οἵ οἰ
μελία { N+Com } 1
3676 HOM 2 543
                                          έποντο θοοί, ὅπιθεν κομόωντες, αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
Μελίβοια { N+Top } 1
```

εἷδος ἀρίστη. Οἵ δ΄ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν, τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς ἑπτὰ νεῶν·

4825 HOM 2 717

```
μέλισσα { N+Com } 1
629 HOM 2 87
μελίφρων
            { A } 1
248 HOM 2 34
μέλλω { V } 6
267 HOM 2 36
289 HOM 2 39
4680 HOM 2 694
4880 HOM 2 724
822 HOM 2 116
4162 HOM 1 564
μέλπω { V } 1
3481 HOM 1 474
μέλω { V } 5
2333 HOM 2 338
3857 HOM 1 523
451 HOM 2 62
4140 HOM 2 614
182 HOM 2 25
μέμονα { V } 6
5807 HOM 2 863
4354 HOM 1 590
70 HOM 3 9
3674 HOM 2 543
3267 HOM 2 473
5511 HOM 2 818
μέν { I+Part } 126
1122 HOM 1 154
1520 HOM 3 214
368 HOM 1 53
1400 HOM 1 191
4180 HOM 2 620
5851 HOM 2 870
2214 HOM 3 313
```

λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί. Ἡύτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ΄ έκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ΄ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.» Ὠς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἄ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε· φῆ γὰρ ὅ γ΄ αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνω νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἅ ῥα Ζεὺς κείνω νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄ ἐξ Σεληπιάδαο ἄνακτος· τῆς ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων, τάχα δ΄ ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν. Οἵ δ΄ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα Δήμετρος τέμενος, Ἰτωνά τε μητέρα κακῶ ὀλοόφρονος ὕδρου· ἔνθ΄ ὅ νε κεῖτ΄ ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον Ἀρνεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν. πόθεόν νε δυσκλέα Άργος ίκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν· οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι, ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἡδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ έμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῶ δ΄ ἐπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν μολπῆ θεὸν ἰλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἁχαιῶν, μέλποντες ἑκάεργον∙ ὁ δὲ φρένα τέρπετ΄ ἀκούων. Ἦμος δ΄ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε. «Ὠ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε νηπιάχοις οἶς οἴ τι μέλει πολεμήια ἔργα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν; ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο Άλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση "Hon· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω· εἰ δ΄ ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἡλιδα δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ΄ Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς τῆλ΄ ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μηόσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην υἶε Πυλαιμένεος. γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι· ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ΄ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ΄ ἦμαρ φερόμην, ἄμα δ΄ ἡελίῳ προφέρονται. οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σιγῆ μένεα πνείοντες Ἁχαιοὶ ἐν θυμῶ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν. Εὖτ΄ ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην ποιμέσιν οὔ τι τῶ δ΄ ἄμ΄ Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομόωντες, αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα έπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Άχαιοὶ ἐν πεδίω ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. Τοὺς δ΄ ὡς αἰπόλια πλατέ΄ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῶ Πριαμίδης. ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς πάις Ἁγχίσαο, Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ Ἁγχίση τέκε έπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν∙ οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη καρπὸν ἐδηλήσαντ΄, ἐπειὴ μάλα πολλὰ

έπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ καρπὸν ἐδηλήσαντ΄, ἐπειὴ μάλα πολλὰ πᾶσιν ὕφαινον, ἤτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ΄ ἀμφ΄ ἀμαρτοεπής. εἰ καὶ γένει ὕστερος [ἦ]εν· ἐφιεἰς βάλ΄· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο, τῇ δεκάτῃ δ΄ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἁχιλλεύς· τῷ γὰρ μερμήριξεν, ἢ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὅ δ΄ Ἁτρεΐδην ἐναρίζοι, ἠὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. Ἔως ὂ ταῦθ΄ δ΄ ἀνδρὶ ἐκάστῳ νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ΄ Ἁμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην υἶες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, Ἁκτορίωνε· ἀκριτόφυλλον Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ κάρηνα· τῶν μὲν ἄρ Ἁμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, Νάστης Ἁμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, ὂς τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δὲ οἱ Ἁντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἄρ ἄψορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο· Ἑκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον

αίρεῖ.» ٵ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἴπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν. Ἀτρεΐδης δ΄ ἀν΄ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που εὐναιεταώσας, ἄλλοι θ΄ οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο· τῶν μὲν, ἄρ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε Μηριόνης τ΄ ἀτάλαντος Ἐνυαλίω ἀνδρειφόντη· τοῖσι έκάλωαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὦμοθέτησαν· καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, σπλάνχνα δ΄ ἄρ΄ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο· άμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω· ἡμεῖς Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχὸν⋅ ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀιλῆος νόθος υἱός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο ἔγχος καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην· διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο· ἀντικρὺ δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει· ἀλλ΄ ἄνε, κήρυκες μὲν Ϫχαιῶν χαλκοχιτώνων λαὸν κηρύσσοντες ἀνειρόντων κατὰ νῆας, ἡμεῖς δ΄ ἀθρόοι ὧδε ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη, τὸν δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· θυμώ, εἰ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν, οἳ περὶ μὲν βουλῆ Δαναῶν, περὶ δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι. Άλλὰ πίθεσθ΄ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο ἡδη προσέειπε· «Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνη, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Ἀλλ΄ αἶψα δ΄ ἀναστὰς ἡπείλησεν μῦθον, ὂ δὴ τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄνουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ κλειτῶν τ΄ ἐπικούρων δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ΄ ἀρηιφίλω Μενελάω· οὐ μὲν γὰρ φιλότητι γ΄ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι τοῦ καὶ ἀπὸ νλώσσης μέλιτος νλυκίων ῥέεν αὐδή· τῶ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθοώπων ἐφθίαθ΄, οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἠδ΄ ἐνένοντο ἐν Πύλω πληθύν δ΄ οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὄπωπα νούνων. ὣς ἔχετ΄ ἐμπεφυυῖα. καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐνὼ όλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῶ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν γ΄ εὔχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι Άγαμέμνων· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ΄ ἐπίκουροι· νίκη μὲν δὴ φαίνετ΄ Ἀρηιφίλου Μενελάου· ὑμεῖς δ΄ Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν ή μαιστος κάμε τεύχων ή μαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δ]ῶκε διακτόρω Ἀργεϊφόντη. Έρμείας δὲ ἄναξ εμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι: Ἀλλ΄ εἰ μὲν δώσουσι νέρας μενάθυμοι Ἀχαιοί, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δέ τοι ὧδε· ὣς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ΄ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς οὔ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ, ἐγχείη δ΄ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἁχαιούς· οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν·" ὡς ὁ μὲν εἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. Ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως κέλευσε κηρύσσειν ἀνορὴν δὲ καρηκομόωντας Άχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠνείροντο μάλ΄ ὧκα. Βουλὴν δὲ πρῶτον μεναθύμων ἶζε νερόντων κέλευσε κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Άχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἀνείροντο μάλ΄ ὧκα· οἱ δ΄ ἀμφ΄ Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες θûνον ἷφι ἀνάσσεις· ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ΄ ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν· ἠδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν φέρτατος ἦεν, ἵπποι θ΄ οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήεεσι κορωνίσι ποντοπόροισι κεῖτ΄ ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν Ἀτρεΐδη· πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσω κεῖτο κρατέρ΄ ἄλγεα πάσχων Λήμνω ἐν ἠγαθέη, ὅθι μιν λίπον υἶες Ἁχαιῶν ἕλκεῖ οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου· οὐ δέ μιν "Hon ἀννοίησεν ἰδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο Βουλὰς νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι, ἥν τ΄ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἶας Ἁχαιῶν. Ὠ πέπονες κάκ΄ ἐλέγχε΄ Ἀχαιΐδες βοὸς ἷφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείη. Τὴν μὲν ἔπειθ΄ ἥρως μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς ῥίψ΄ ἐπιδινήσας. κόμισαν δ΄ ἐρίηρες ἑταῖροι· αὐτὰρ ὃ Έκτωρ ἂψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν· οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἑκάστω ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ ὅ καλλιπάρηον εἶσεν ἄνων ἐν δ´ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. Οἱ μὲν ἔπειτ΄ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑνρὰ κέλευθα, λαούς δ΄ Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωνεν· οἵ ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι· ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Τὴν μὲν ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατρὶ φίλω ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν μέγαν δ΄ ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. Τὼ γ΄ ὡς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα εἰς ἄλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ΄ αἰγλήεντος Ὀλύμπου, Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ΄

δαίμων. Αἴ δ΄ ὅτ΄ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ΄ ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔρνα τράποντο, ἥ δ΄ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα νυναικῶν· τῆ δ΄ ἄρα ἐπέεσσιν ἀνστήτην λῦσαν δ΄ ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν· Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς ἑτάροισιν· Ἀτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα μήτηρ. ή οὐχ΄ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρω μὲν ἕποντο νέεσσ΄ ἐνὶ ποντοπόροισι, νῦν αὖτ΄ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν. τε Τρώες τε ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀίζυροῦ πολέμοιο∙ καί ῥ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεὰ τ΄ ἐξεδύοντο∙ τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ ναίη πλησίον κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν· κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο, φηρσὶν ὀρεσκώοισι, καὶ ἐκπάνλως ἀπόλεσσαν. Καὶ μὲν Πρωτεσίλαος ἀρήιος. οὐδέ τοι λαοὶ δεύονθ΄ ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο "Ηετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἶες Ἁχαιῶν, ἐκ δ΄ ἔλον Ἀτρεΐδη Χρυσηίδα καλλιπάρηον. Χρύσης Μυρίνης ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ΄ ἐπίκουροι. Τρωσὶ μὲν ἡνεμόνευε μένας κορυθαίολος Έκτωρ Πριαμίδης, ἄμα τῶ νε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν Ἅμαιστος κάμε τεύχων-Ἅμαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δ]ῶκε δύω κοσμήτορε λαῶν· «Άτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ΄ οἴκαδ΄ ἰκέσθαι· παῖδα "Ως ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ΄ ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ΄ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὕξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὂν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν ν΄ εἴσεται οὔτ΄ ἀνθρώπων· ὂν ἄν τις ἕλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον ἀμειβόμεναι όπὶ καλῆ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν [οἶκον] δὲ ἕκαστος, ἦχι ἑκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφινυήεις ήμαιστος μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ´ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεὰ τ´ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίη πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ´ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κιχείω.» Ή, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῶ· καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός. Άχαιοί, μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἴνεκα νεῖκος ὄρωρεν· ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρη, αὐτὸν έπίορκον ὀμόση, ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ΄ ὄρκια πιστά· εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα, γεραιός· «Εἴπ΄ ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὄστις ὅδ΄ ἐστίν· μείων μὲν κεφαλῆ Ἁγαμέμνονος Ἁτρεῖδαο, εὑρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι· τεύχεα μέν έξονομήνης, ὅς τις ὅδ΄ ἐστὶν Ἁχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐγὼν οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω ραψωδίας Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ΄ ἡνεμόνεσσιν ἔκαστοι. Τρῶες μὲν κλαννῆ τ΄ ἐνοπῆ τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὣς ἡΰτε περ κλαννὴ νεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἵ τ΄ ἔειπας· ἀλλ΄ ὅδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εὶ δέ μιν δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, νώμησαν δ΄ ἄρα πᾶσιν ἐπ΄ ἀρξάμενοι δεπάεσσιν· οἱ δὲ Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ΄ Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάθην υἶες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε· τῶν δ΄ Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης· τῶν τε Τρώές τε ὄρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω. Τρώας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, ἡμεῖς δ΄ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἁχαιοί. Τρώων δ΄ έννεπε. Μοῦσα, αὐτῶν ἡδ΄ ἵππων, οἳ ἄμ΄ Ἀτρεΐδησιν ἔποντο. ἵπποι μὲν μέν΄ ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο, τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς, ὅτριχας ἦεν Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον, ἥτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ΄ πυκνά. Άλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὑρέας ὤμους, ἄμφω δ΄ έζομένων γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς· ἀλλ' κείνοισι δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθω· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· ἄνακτος· τοὶ νὰρ ἐνὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἦ μέν, μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ νὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν. ὃς μένα πάντων Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη, σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ κακὴν θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν. Άλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση ή Ηρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω· εἰ δ΄ εἷμ΄ αὐτὴ πρὸς ὂλυμπον ἀγαννίφον, αἴ κε πίθηται. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι μήνι΄ Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ΄ ἀποπαύεο πάμπαν· Ζεὺς λαούς δ΄ οὐκ ἐπέοικε παλίλλονα ταῦτ΄ ἐπανείρειν. Άλλὰ σὰ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἁχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν, αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι άμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἠδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος· τῶ δ΄ ἄμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλτοπάρηοι. κέλευθον. Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν, νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ΄ ἠπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν

Άτρεϊδαο, εὑρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι· τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη, αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν· ἀρνειῶ Τήν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὁίεαι, οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τε· ἀλλ΄ ἄνε λήν΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε νὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέναν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει. ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν. οὐδ΄ όίω. Άλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ´ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οἴ τι ἔνωνε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οἴτε σοὶ οἴτε τω ἄλλω, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ νε δόντες μνήσεσθαι ἔμελλον Άργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχὸν· ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὁιλῆος νόθος υίός, ἀνὴρ νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν∙ ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος Μενέλαος οἴκω ἐν ἡμετέρω, ὁπότε Κρήτηθεν ἳκοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἁχαιούς, οὕς κεν εὖ ννοίην καὶ τοὔνομα μυθησαίμην· δοιώ δ΄ οὐ δέχεσθαι. Άζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.» Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἁχαιοί, αίδεῖσθαί θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Άχαιούς, Άτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἁχαιοί αἰδεῖσθαι θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἁτρεΐδη ίδρυε λαούς· οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ´ οἷος νόος Ἀτρεῖδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ´ ἵψεται υἶας Ἀχαιῶν· ἐν βουλῆ δ´ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπε· μή τι ἔχον, οἵ τε Μίδειαν Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν· τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστη κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἵ δ΄ όππότ΄ Άχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ΄ εὐναιόμενον πτολίεθρον· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ΄· ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ μεγάθυμοι Άχαιοὶ; οὐδέ τι πω ῗδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, λαούς δ΄ οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ΄ ἐπαγείρειν. ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις· ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ΄ ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν· ἠδ΄ ἔτι όρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλω Μενελάω· Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» μέν υίός, οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡνεμόνευε, τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οὖτοι ἄρ πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἰόντες, Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Άλέξανδρος θεοειδὴς παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα καὶ ξίφος· θεοῖσιν, ὡς ἴδον ήθαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. Ὠς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, οὐ μὲν Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλυψαν δίπτυχα Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλψαν δίπτυχα τεύχεα καλὰ δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο. Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπὶ σφυρίοις ἀραρυίας· δεύτερον αὖ Κρονίωνι, κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν, Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, αὐτὰρ ἔπειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν, ἕκτον δ΄ αὖτ΄ ἀπονέοντο· Έκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα κλήρους ἐν κυνέη χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες, ὁππότερος μετὰ δ´ ἰὸν ἔηκε· δεινὴ δὲ κλαννὴ γένετ´ ἀργυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρώτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, αὐτὰρ ἔπειτ´ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλ΄· αἰεὶ καὶ ἄναλκις οὕτέ ποτ΄ ἐν πολέμω ἐναρίθμιος οὕτ΄ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ΄ Ἀχαιρί· οὐκ ἀναθὸν πολυκοιρανίη· εἶς κοίρανος ἔστω. θαλάσσης αἰγιαλῶ μεγάλω βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. Ἄλλοι μέν ῥ΄ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας· Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολώα, ὅς ῥ΄ ἔπεα ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ἡὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὅλυμπον Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν· Άρχὴ σὺν θεῶ τῆς β Όμήρου ῥαψωδίας Άλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ εὖδον παννύχιοι, Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος· ἀλλ ἀπειλεῖς. ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόνησα, δόσαν δέ μοι υἶες Ἁχαιῶν. Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω νέρας, ὁππότ΄ Ἁχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ΄ εὐναιόμενον πτολίεθρον· έκατόμβην. Οἵ δ΄ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνη, ἱστὸν δ΄ ἱστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες ήμιν.» Τήνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ θυμῶ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον· νέον ἐρχομενάων, βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ΄ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν· αἱ μέν τ΄ ἔνθα ἄλις πεποτήαται αἱ δέ τε ἔνθα· ὡς των ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠιόνος κινήθη δ΄ ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαῖξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος άτρυγέτοιο κνίση δ΄ οὐρανὸν ἶκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῶ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὔδ΄ Ἁγαμέμνων λῆγ΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄ ἠπείλησ΄ Ἁχιλῆι, καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον∙ οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἁχιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ΄ ἐρέοντο∙ αὐτὰρ

2671 HOM 3 379

1018 HOM 1 140

Μενέλαος { N+Ant } 27

1991 HOM 3 281

2393 HOM 3 339 3095 HOM 3 439 3961 HOM 2 586

2464 HOM 3 350 1516 HOM 3 213

156 HOM 3 21 2838 HOM 2 408

973 HOM 3 136 1796 HOM 3 253 2843 HOM 3 403

1658 HOM 3 232 2013 HOM 3 284 1496 HOM 3 210

3039 HOM 3 430

3233 HOM 3 457

Όδυσσῆος ἄξω ἑλών· ὅ δέ κεν κεγολώσεται ὄν κεν ἵκωμαι. Ἁλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄνε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ οὐδ΄ ήβαιὸν εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν· ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν ἀσπίδος ὰμφιβρότης, περὶ δ΄ ἔγχεῖ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ οὐδ΄ ἠβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάνωμεν Ἅρηα· εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν, εὖ καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἁχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· νῦν δ΄ τρίχα κοσμηθέντες. Λίνδον Ἰήλυσόν τε καὶ ἀρνινόεντα Κάμειρον· τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡνεμόνευεν, ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληείη, τὴν ἄνετ΄ ἐξ ἀγόρευε· «Τίπτ΄ ἄνεω ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἁχαιοί; ἡμῖν μὲν τόδ΄ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς έμάχοντο, φηρσὶν ὀρεσκώοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών, τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· καὶ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐνώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, γλαῖνάν τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα ἠέλιον καταδύντα δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἣν ἔχ΄ Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄, αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῆ. ἐπὶ Κηφισοῖο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο· οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες, Βοιωτῶν δ΄ ἔμπλην ἐπ΄ ἀριστερὰ θωρήσσοντο. πατρὶ τε σῷ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμω, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ; Οὐκ ἄν δὴ μείνειας Ἀρηίφιλον Μενέλαον; Γνοίης χ΄ οἵου

κόμισαν δ΄ ἐρίηρες ἑταῖροι· αὐτὰρ ὃ ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων ἔγχει χαλκείω· τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Ἀφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι

ομόση, ύμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ΄ ὅρκια πιστά· εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ΄ ἐν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῶ; Οὐκ ἄν δὴ μείνειας Ἀρηίφιλον Μενέλαον; Γνοίης χ΄ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν⋅ οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ΄ ἔγωγε παύσασθαι κέλομαι μὴ δὲ ξαντῶ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρη, αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον οἴους ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε

Τρώας καὶ πάντας Ἀχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον συμβάλετ΄ ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μεγέλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ περ ἂν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ΄ αἰζηοί· ὢς ἐχάρη Μενέλαος Ἄλέξανδρον θεοειδέα ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην· αὐτίκα δ΄ ἐξ ἔνευεν· εἴλετο δ΄ ἄλκιμον ἔγχος, ὄ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. Ὠς δ΄ αὕτως Μενέλαος Ὠρήιος ἔντε΄ ἔδυνεν. Οἵ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον «Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνη, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Ἀλλ΄ ἄγε δὴ εἷχον ἦδ΄ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο· ἐν δ΄ αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι οί αὶχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῆ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῶ Ἁτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· «Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ´ ἔοργε, δῖον Όδυσσεύς· ἀλλ΄ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον, ἥτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ΄ ἀμφ μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι. Τὸν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀρήι φίλος Μενέλαος ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα, ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ 'Οδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· ͺἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο· βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας παρὰ δ΄ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν· αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο· τῶ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.» καταβῆναι, ἳν΄ ὄρκια πιστὰ τάμητε· αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆσ΄ ἐγχείησι μαχήσοντ΄ ἀμφὶ γυναικί· τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ κάκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων· οὕνεκα νῦν δὴ δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ΄ ἄγεσθαι, τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται· πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἳκοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν⋅ εἰ δέ κ΄ Ἀλέξανδρον κτείνη ξανθὸς Μενέλαος. Τρῶας ἔπειθ΄ Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ΄ ἀποδοῦναι, τιμὴν δ΄ Ἀργείοισ΄ ἀποτινέμεν, πυκνά. Άλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὑρέας ὤμους, ἄμφω δ΄ ἑζομένων γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὅτε ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν γ΄ εὔχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Τρώες καὶ Δάρδανοι ἡδ΄ ἐπίκουροι· νίκη μὲν δὴ φαίνετ΄ Ἀρηιφίλου Μενελάου· ὑμεῖς δ΄ Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῇ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἤν τιν

2057 HOM 3 291 3614 HOM 1 492

27 HOM 2 3

1390 HOM 1 189

5601 HOM 2 831

μερμηρίζω { **V** } 2

Μέροψ { N+Ant } 1

3066 HOM 3 434

2171 HOM 3 307

The Iliad of the Ms. Genavensis 44 - Homeric Text έναντίον· ἀλλά σ΄ ἔνωνε παύσασθαι κέλομαι μὴ δὲ ξαντῶ Μενελάω ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀφραδέως· μή πως τάχ΄ ὑπ΄ αὐτοῦ δουρὶ τλήσομ΄ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλω Μενελάω. Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρω θανάτοιο τέλος Τρώων κλειτών τ΄ ἐπικούρων δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ΄ ἀρηιφίλω Μενελάω· οὐ μὲν νὰρ φιλότητι ν΄ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον νάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ σοί. ὧ μέν΄ ἀναιδές. ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ χαίρης, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα, πρὸς Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπη οὐδ΄ ἀλενίζεις· καὶ δή μοι νέρας δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἵνεκ΄ ἀννελίης σὺν ἀρηιφίλω Μενελάω· τούς δ΄ ἐνὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μενάροισι φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας τῶ δ΄ Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί΄ ἔθεντο, οἵ τ΄ ἀμφ΄ ἱμερτὸν "Ορθην Ήλώνην τε πόλιν τ΄ Όλοοσσόνα λευκήν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης υἱὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς· τόν ῥ΄ ὑπὸ Πειριθόω περιτελλομένων ἐνιαυτῶν· τῶν αὖθ΄ ἡνεμόνευ΄ υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· τῶ δ΄ οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος νένετ΄ ἀνὴρ κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας

νημσὶν Άχαιῶν· Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς ἑτάροισιν· Ἀτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας

ἔποντο Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οἵ δ΄ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες, Χαλκίδα τ΄ Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ΄ Ἱστίαιαν Κήρινθόν τ΄ ήέριαι δ΄ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται. οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σιγῆ μένεα πνείοντες Ἁχαιοὶ ἐν θυμῶ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν. Εὖτ΄ ὄρεος κορυφῆσι Νότος τοῖσι δ΄ ἀνέστη ἥρως Ἄτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντ΄ ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην· Κάλχαντα προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη ἄμφω ὁμῶς θυμῶ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ΄ ήβαιὸν εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ΄ ἔγχεϊ φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. Ἀτρεΐδη, σὺ δὲ παύε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε λίσσομ΄ Ἁχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν ἔρκος Ἁχαιοῖσιν πέλεται κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός. Οἶνον δ΄ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν ἔκχεον, ἡδ΄ εὔχοντο θεοῖς

άμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου· οὐ δέ μιν ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἠὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν τε δήμω, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῶ; Οὐκ ἄν δὴ μείνειας Ἀρηίφιλον Μενέλαον; Γνοίης χ΄ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εὶ ἐτεὸν Κάλχας μάλ΄, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ΄ ἔγωγε λίσσομαι εἵνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσῖ η μήν καὶ πόνο[ς] ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ γάρ τις θ΄ [ἔ]να μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [νη]ὶ πολυζύγω, ὄν περ ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέ]ωσιν πεσόντος, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα ποινῆς αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» ϶϶. καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῶ· καὶ οὔτέ ποτ΄ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Άλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ἠώς, καὶ

εὖδον παννύχιοι, Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος ἀλλ΄ ὄ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἁχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν ήδε δέ οἱ κατὰ Πηλεΐωνι δ΄ ἄχος γένετ΄, ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὅ δ΄

όρος αἰπύ, τῶν ἦρχ΄ Ἄδρηστός τε καὶ Ἅμφιος λινοθώρηξ υἶε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε στείχειν ἐς

```
μέροψ { Α } 3
2016 HOM 2 285
1845 HOM 1 250
2836 HOM 3 402
Mέσθλης { N+Ant } 1
5813 HOM 2 864
μέσος {Α} 8
3536 HOM 1 481
560 HOM 3 77
2405 HOM 3 341
1887 HOM 3 266
565 HOM 3 78
2934 HOM 3 416
647 HOM 3 90
503 HOM 3 69
Μέσση { N+Top } 1
3932 HOM 2 582
μετά { I+Prep } 29
3873 HOM 1 525
3701 HOM 1 503
4539 HOM 2 674
3122 HOM 1 423
793 HOM 3 110
616 HOM 3 85
2269 HOM 3 321
2032 HOM 3 287
3253 HOM 3 460
2609 HOM 2 376
2657 HOM 3 377
2604 HOM 3 370
1463 HOM 1 199
337 HOM 1 48
1638 HOM 1 222
3127 HOM 1 424
3092 HOM 2 446
```

νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγχι[στο]ν θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέσταν ἐνθάδ΄ ἔτι στείχοντες ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή· τῷ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ΄, οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἠδ΄ ἐγένοντο ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ, μετὰ ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς, εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων· οὕνεκα νῦν δὴ δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ

θεοειδὴς τῆλ΄ ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μῃόσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην υἶε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μῃόνας

ίστὸν στήσαντ΄ ἀνά θ΄ ἱστία λευκὰ πέτασσαν, ἐν δ΄ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρῃ πορφυρέον μεγάλ΄ ἴαχε νηὸς ἰούσης· ἥ δ΄ ἔθεεν κατὰ κῦμα χρς ἔφαθ΄, εκτωρ αὖτ΄ ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, καί ρ΄ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, μέσσου δουρὸς ἑλὼν· τοί δ΄ ἰδρύθησαν ἄπαντες. Τῷ ἔντε΄ ἔδυνεν. Οἴ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἁχαιῶν ἐστιχόωντο δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ΄ ἔχεν εἰσορόωντας καὶ Ἁχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἁχαιῶν ἐστιχόωντο· ὤρνυτο δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν [Ά]γαμέμνων, μῦθον ἀκούσας, καί ρ΄ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, μέσσου δουρὸς ἑλὼν· τοί δ΄ ἰδρύθησαν ἄπαντες. Τῷ δ΄ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἁχαιοὶ σε μεθείω, τὼς δὲ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ΄ ἐφίλησα, μέσσω δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά, Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δὲ κεν κακὸν οἶτον Ἁχαιοὺς τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ, αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον οἴους ἀμφ΄ Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δὲ ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἁχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον συμβάλετ΄ ἀμφ΄ Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος

Λακεδαίμονα κητώεσσαν, Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην Βρυσειάς τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς, οἵ τ΄ ἄρ Ἁμύκλας εἶχον Ἔλος τ΄, ἔφαλον

τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ΄ ἀθανάτοισι μέγιστον τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἀτελεύτητον. προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υίόν, ὂς Νιρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ΄ ἀμύμονα Πηλεΐωνα· ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ Άχαιοῖσιν, πολέμου δ΄ ἀποπαύεο πάμπαν· Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ΄ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἕποντο· δωδεκάτη δέ τοι γέρων μετέησιν, ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει, ὅπως ὅχ΄ ἄριστα μετ΄ ἀμφοτέροισι γένηται.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἐχάρησαν Ἁχαιοί τε Τρῶες τε ἐλπόμενοι ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ΄ ἐγένοντο ἐσσυμένως· Ἔκτωρ δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, μῦθον Ἁλεξάνδροιο, τοῦ «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, ὁππότερος τάδε ἔργα μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν, τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄιδος εἴσω, ἡμῖν δ΄ αὖ φιλότητα τιμὴν δ΄ Άργείοισ΄ ἀποτινέμεν, ἥν τιν΄ ἔοικεν ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εἰ δ΄ ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται.» Ὠς ἔφατ΄ Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ΄ ἤνεον ἄλλοι Ἁχαιοί. περθομένη τε· ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε΄ ἔδωκεν, ὅς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼν Ἁχιλεύς τε μαχεσσάμεθ΄ εἴνεκα κούρης κεινή δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείη. Τὴν μὲν ἔπειθ΄ ἥρως μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς ῥίψ΄ ἐπιδινήσας. κόμισαν δ΄ ἐρίηρες ἑταῖροι· αὐτὰρ ὃ ἄψ ἐπόρουσε ˚H, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἔλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὅς οἱ ὑπ΄ οἴω φαινομένη· τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ΄ Ἁχιλλεύς. Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄ Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· καί μιν αὐτοῦ κινηθέντος ὅ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἔζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ΄ ἰὸν ἔηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄ ἀργυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ μύθω Άθηναίης· ἥδ΄ Οὔλυμπόνδε βεβήκει δώματ΄ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. Πηλεΐδης δ΄ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔ πάμπαν· Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ΄ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἔποντο· δωδεκάτη δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ ὦκα· οἱ δ΄ ἀμφ΄ Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη αἰγίδ΄ ἔχουσ΄ ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε, τῆς ἑκατὸν θύσανοι

3292 HOM 2 477 ῶς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα ὑσμίνην δ΄ ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων, ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνω, Ἅρεῖ δὲ ζώνην, 668 HOM 2 93 κλισιάων ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει ὀτρύνουσ΄ ἰέναι Διὸς ἄγγελος· οἴ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀγορή, 1858 HOM 1 252 έφθίαθ΄, οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἠδ΄ ἐνένοντο ἐν Πύλω ἠναθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀνορήσατο καὶ μετέειπεν· «议 πόποι, ἦ μένα 1244 HOM 2 179 Άχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα 1144 HOM 2 163 Άχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων· σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα δ΄ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων· τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί· ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἰλιον 2144 HOM 3 303 3801 HOM 1 516 ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «ἶΗ δὴ 1004 HOM 2 143 εὐρυάνυιαν.» Ώς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν· κινήθη δ΄ ἀνορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης ημος δ΄ ηριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος Ήως, καὶ τότ΄ ἔπειτ΄ ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἵκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων· οἵ δ΄ ἱστὸν 3512 HOM 1 478 διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἶες Ἁχαιῶν, ἐκ δ΄ ἕλον Ἁτρεΐδη Χρυσηίδα καλλιπάρηον. Χρύσης δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς 2721 HOM 1 368 1343 HOM 3 188 έστρατόωντο παρ΄ ὄχθας Σαγγαρίοιο· καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγχθην ἤματι τῷ ὅτε τ΄ ἦλθον Ἁμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι 1876 HOM 3 264 δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς. ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ἐς μέσσον Τρώων μεταλλάω ⟨ ∨ ⟩ 3 4061 HOM 1 550 ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἡρη· «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον 1271 HOM 3 177 τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς· οὖτός τ΄ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων, ἀμφότερον βασιλεύς τ΄ ἀγαθὸς 4082 HOM 1 553 ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; καὶ λίην σε πάρος οὕτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλησθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή μεταξύ { I+AdvPr } 1 1135 HOM 1 156 Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη καρπὸν ἐδηλήσαντ΄, ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές, ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα μεταπρέπω { **V** } 2 βοῦς ἀγέληφι μέγ΄ ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταῦρος· ὂ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι· τοῖον ἄρ΄ Άτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνω ἐκπρεπέ΄ ἐν πολλοῖσι καὶ 3320 HOM 2 481 3910 HOM 2 579 ἔποντ΄ ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, οὕνεκ΄ ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. Οἳ δ΄ εἶχον κοίλην μετατρέπω { V } 1 1163 HOM 1 160 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα, πρὸς Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπη οὐδ΄ ἀλεγίζεις· καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ὧ ἔπι πολλ΄ μεταυδάω { V } 1 778 HOM 2 109 καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν· τῶ ὄ γ΄ ἐρεισάμενος ἔπε΄ Ἀργείοισι μετήυδα· «Ὠ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε μετάφημι { V } 2 2855 HOM 2 411 βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσιν δ΄ εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἁγαμέμνων· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἠέλιον Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τ΄ ἐγένοντο, τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Ἀτρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀίω ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ 407 HOM 1 58 μεταφράζω { **V** } 1 1020 HOM 1 140 ἄξω ἑλών· ὅ δέ κεν κεχολώσεται ὄν κεν ἵκωμαι. Ἀλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ ἐρέτας μετάφρενον { N+Com } 2 1872 HOM 2 265 πεπληγώς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.» Ὠς ἄρ ἔφη, σκήπτρω δὲ μετάφρενον ήδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν· ὅ δ΄ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμῶδιξ δ΄ 1888 HOM 2 267 ὄ δ΄ ἱδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμῶδιξ δ΄ αἰματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· ὃ δ΄ ἄρ ἕζετο τάρβησέν τε, ἀλγήσας δ

αἰεί δ΄ όπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, οἶς δ΄ ὁ γέρων μετέῃσιν, ἄμα πρόσσω καὶ ὁπίσσω λεύσσει, ὅπως ὅχ΄ ἄριστα μετ΄ ἀμφοτέροισι γένηται.» Ὠς ὤς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ΄ Ἄρηι· οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ΄ ἠβαιὸν εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν· ἰδρώσει μέν τευ τελαμὼν

ρὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος Ὠς ἔφατ΄, οἱ δ΄ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενὲλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει θυμὸν ὑπ΄ Ἁχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε νηπιάχοις οἶς εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ΄ ἐπίκουροι· νίκη καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ἁτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἁχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγχι[στο]ν θέμεναι μερόπεσσι τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἁχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἁχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο

χέρηι· εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψ[η] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» Τὸν δ΄

θ΄ ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· καί ῥ΄ ἐγγὺς στήτην διὰ μετρητῷ ἐνὶ χώρῳ σείοντ΄ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε· πρόσθε δ΄ Ἁλέξανδρος προΐει

έρματα νηῶν. Ἐνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἡρη πρὸς μῦθον ἔειπεν· «Ὠ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, οὕτω δὴ τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἤ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ καὶ αὐτῆ περ νοεούση πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος αὐτὰρ ὂ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Ἰσχεσθ´, Ἁργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἁχαιῶν· στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος Ἔκτωρ.» Ὠς ἔφαθ´, οῖ δ΄ πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπῃς- ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν΄ οὐ γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι πείσεσθαι όίω. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ μύθω· «Θερσῖτ΄ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, ἵσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν· οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον κιχήσομαι ώς νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Όδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, έξαλαπάξαι.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Άγαμέμνων· «Μὴ, δ΄ οὕτως ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ΄ Ἁχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με χαλκοχιτώνων· σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ΄ Ἀθήνη, μὴ δὲ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης, βῆ έγων ἀπάνευθε θεων ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἡρη· «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν έξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ´ ἔγωγε παύσασθαι κέλομαι μὴ δὲ ξαντῶ Μενελάω ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀφραδέως· μή πως τάχ´ ὑπ΄ ἄμφω όμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἕλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ Τρώεσσι δὲ κήδε´ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ΄ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.» Ὠς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν παρέστης; Ήσο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ΄ ἀπόειπε κελεύθους, μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς νοήσης.» Τήν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὃν Άχιλῆος· χειρὸς ἐλόντ´ ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον· εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν Άχαιοί, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἑλών· ὅ δέ κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,

```
2680 HOM 1 363
                                    ονόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; έξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς·
2132 HOM 2 302
                                    οὐκί· εὖ νὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν. ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν ἠνερέθοντο
2918 HOM 3 414
                                     ἄχε΄ ἄκριτα θυμῷ.» Τήνδε χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Άφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω, τὼς δέ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ΄
                                         πάτρης, ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὂ νέρων καὶ ἐπείθετο μύθω· βῆ δ΄
218 HOM 1 32
3085 HOM 3 438
                                      δουρὶ δαμασθῆς.» Τήνδε Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε· «Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνη,
461 HOM 3 64
                                          δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὧς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί· μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης· οὔ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
184 HOM 1 28
                                        ένὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ γῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα. μή γύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ΄ ἐνὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ νῆρας
                                      μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ΄ ἐπιπείθεο μύθῳ, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπῳ ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας
4172 HOM 1 566
2691 HOM 2 387
                                         κρινώμεθ΄ Άρηι· οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ΄ ήβαιὸν εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν· ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν ἀσπίδος
861 HOM 1 118
                                        ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ´ ἑτοιμάσατ´, ὄφρα μὴ οἶος Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας
3393 HOM 2 491
                                       δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰνιόχοιο θυνατέρες, μνησαίαθ΄ ὅσοι ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον ἀρχοὺς
2864 HOM 2 413
                                    κρείων Άγαμέμνων· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο
3073 HOM 3 436
                                        Μενελάω ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀφραδέως· μή πως τάχ΄ ὑπ΄ αὐτοῦ δουρὶ δαμασθῆς.» Τήνδε Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε· «Μή
169 HOM 1 26
                                        ἥνδανε θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ
3849 HOM 1 522
                                   τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση ήθρη ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω εἰ δ΄ ἄγε τοι κεφαλῆ
4096 HOM 1 555
                                         τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλησθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπη ἀρνυρόπεζα Θέτις θυνάτηρ ἁλίοιο νέροντος· ἠερίη νὰρ σοίνε παρέζετο καὶ
4327 HOM 1 587
                                      μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ΄ οὔ τι δυνήσομαι
                                      οὔτ΄ ἀνθρώπων· ὂν δέ κεν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἔκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια ήΡρη
4053 HOM 1 550
1362 HOM 2 195
                                    δ΄ ἵψεται υἶας Ἁχαιῶν· ἐν βουλῆ δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξη κακὸν υἶας Ἁχαιῶν· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ
                                      κῆρα φέροντες, ἀστράπτων ἐπιδέξι΄ ἐναίσημα σήματα φαίνων. Τῶ μή τις πρὶν ἐπεινέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχω κατακοιμηθῆναι.
2446 HOM 2 354
768 HOM 3 107
                                        ὄφρ΄ ὅρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὅρκια δηλήσηται· αἰεί δ΄ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, οἶς δ΄
2922 HOM 3 414
                                         χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω, τὼς δέ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ΄ ἐφίλησα, μέσσω δ΄ ἀμφοτέρων
μηδέ { I+Part } 2
3026 HOM 2 435
                                     κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον, μηκέτι νῦν δήθ΄ αὖθι λεγώμεθα, μηδ΄ ἔτι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει· ἀλλ΄ ἄγε, κήρυκες μὲν Ἁχαιῶν
1132 HOM 3 160
                                    θεῆσ΄ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὡς τοίη περ ἐοῦσ΄ ἐν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ΄ Ἑλένην ἐκαλέσσατο
Μήδεια (τοπ) { N+Top } 1
3443 HOM 2 507
                                       Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος, οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν· τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ
μήδομαι { V } 2
2489 HOM 2 360
```

1839 HOM 2 261

284 HOM 2 38

1511 HOM 3 212

1485 HOM 3 208

1441 HOM 3 202

μῆδος { N+Com } 4

πρόσθ΄ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. Άλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω· οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν΄ ἄνδρας κατὰ φῦλα αίρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνω νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ δ΄ έζομένων γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον, ἥτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα έξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. Ἁλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, στάντων μὲν Μενέλαος έν δήμω Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα· «Ὠ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος © UCL - GREgORI Project - 2019

```
2350 HOM 2 340
                                      συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν: ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε νενρίατο μήδεὰ τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί. ἦς ἐπέπιθμεν· αὕτως νάρ ῥ΄ ἐπέεσσ΄
μηκέτι { I+Adv } 2
3021 HOM 2 435
                                          ίππότα Νέστωρ· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνον, μηκέτι νῦν δήθ΄ αὖθι λεγώμεθα, μηδ΄ ἔτι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει· ἀλλ΄
1825 HOM 2 259
                                    τετελεσμένον ἔσται· εἰ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ
Μηκιστεύς { N+Ant } 1
3822 HOM 2 566
                                          φίλος υἱός· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φώς, Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος· συμπάντων δ΄ ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· τοῖσι δ΄
μῆλον (πρόβατον) { N+Com } 1
                                          καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα Δήμετρος τέμενος, Ἰτωνά τε μητέρα μήλων, ἀγχίαλόν τ΄ Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην, τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε
4693 HOM 2 696
μήν (μείς) { N+Com } 1
2061 HOM 2 292
                                          η μην καὶ πόνο[ς] ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ γάρ τις θ΄ [ἔ]να μῆνα μένων ἀπὸ ης ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [νη]ὶ πολυζύγω, ὄν περ ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέ]ωσιν
μήν (μέν) { I+Part } 3
2564 HOM 2 370
                                   πολέμοιο.» Τόν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Άγαμέμνων· «Ἡ μὰν αὖτ΄ ἀγορῆ νικᾶς, γέρον, υἶας Άχαιῶν· αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλον,
                                     νεαροὶ χῆραί τε νυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[ς] ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ νάρ τις θ΄ [ἔ]να μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο
2050 HOM 2 291
2230 HOM 1 302
                                      νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς τώ γ΄
μῆνις { N+Com } 2
1 HOM 1 1
                                                                                                      Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληιάδεω Άχιλῆος οὐλομένην, ἣ μυρί΄ Άχαιοῖς ἄλγε΄ ἔθηκεν, πολλάς δ΄
537 HOM 1 75
                                              καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἁχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἦ
μηνίω { V } 4
1822 HOM 1 247
                                    χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ΄ αὐτός· Ἀτρεΐδης δ΄ έτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης
3112 HOM 1 422
                                          αἴ κε πίθηται. Άλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι μήνι΄ Ἁχαιοῖσιν, πολέμου δ΄ ἀποπαύεο πάμπαν· Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ΄ ἀμύμονας
3588 HOM 1 488
                                         τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ ὂ μήνιε νηυσὶ παρ΄ ἥμενος ὠκυπόροισι διογένης Πηλέως υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· οὔτέ ποτ΄
5178 HOM 2 769
                                           Άνδρῶν αὖ μέγ΄ ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας ὄφρ΄ Άχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν, ἵπποι θ΄ οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. Ἁλλ΄ ὁ μὲν ἐν
μηρίον { N+Com } 1
283 HOM 1 40
                                        εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι
Mηριόνης {N+Ant} 1
4384 HOM 2 651
                                           ἀμφενέμοντο· τῶν μὲν, ἄρ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε Μηριόνης τ΄ ἀτάλαντος Ἐνυαλίω ἀνδρειφόντη· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
μηρός { N+Com } 5
2967 HOM 2 427
                                             δ΄ ἄρ΄ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο· αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
1398 HOM 1 190
                                         διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὄ γε φάσγανον όξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὅ δ΄ Ἁτρεΐδην ἐναρίζοι, ἠὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
3382 HOM 1 460
                                           προβάλοντο, αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ἀμοθέτησαν-
2938 HOM 2 423
                                          προβάλοντο, αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὡμοθέτησαν· καὶ
3416 HOM 1 464
                                    λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειρον.
μήτε { I+Part } 2
```

```
2018 HOM 1 275
2035 HOM 1 277
μήτηρ { N+Com } 13
4321 HOM 1 586
2596 HOM 1 352
4692 HOM 2 696
2064 HOM 1 280
2219 HOM 2 315
2206 HOM 2 313
6806 HOM 2 327
1699 HOM 3 238
2638 HOM 1 357
4254 HOM 1 577
4312 HOM 1 585
4217 HOM 1 572
2591 HOM 1 351
μητίετα { Α } 4
3739 HOM 1 508
1280 HOM 1 175
1383 HOM 2 197
6787 HOM 2 324
μητίομαι (–ω)
                { V } 1
2937 HOM 3 416
μῆτις { N+Com } 3
2830 HOM 2 407
1181 HOM 2 169
4290 HOM 2 636
μήτρως { N+Com } 1
4456 HOM 2 662
μῆχος { N+Com }  1
2367 HOM 2 342
```

μίγνυμι { **V** } 8 3141 HOM 3 445

1493 HOM 3 209

πείθοντό τε μύθῳ· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἵες ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἵες Ἁχαιῶν· μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ΄ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς

μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν Ἰδωμαι ἐπὶ οἴνοπα πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς· «Μῆτερ, ἐπεί μ΄ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα Δήμετρος τέμενος, Ἰτωνά τε μητέρα μήλων, ἀγχίαλόν τ΄ Άντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην, τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος μητρρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. 治τρεῖδη, σὺ δὲ παὐε τεὸν μένος· ἐνάτη ἦν ἢ τέκε τέκνα· ἔνθ΄ ὅ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ δ΄ ἀμφεποτᾶτο ὁδυρομένη φίλα τέκνα· τήν δ΄ ἐλελιξάμενος πτερύγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. τέκνα, ὄζῳ ἐπ΄ ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἢ τέκε τέκνα· ἔνθ΄ ὄ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ ἐνάτη ἦν ἢ τέκε τέκνα· ἔνθ΄ ὄ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ ἐνάτη ἦν ἢ τέκε τέκνα· ἄνθ ὁ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ ἐνάτη ἦν ἢ τέκε τέκνα· ἄνθ ὁ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ ἐνάτη ἦν ἢ τέκε τέκνα· ἄνθ ὁ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ ἐνάτη ἦν ἢ τέκε τέκνα· ἄνθ ὁ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ ἐνάτη ἦν ἢ τέκε τέκνα· ἄνθ ὁ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ ἐνάτη ἦν ἢ τέκε τέκνα· ἄνθ ὁ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ ἐνάτη ἦν ἢ τέκε τέκνα· ἄνθ ὁ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ ἐνάτη ἦν ἢ τέκε τέκνα· ἄνθ ὁ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ ἐνάτη ἦν ἢ τέκε τέκνα· ἄνθ ὁ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ ἐνάτη ἦν ἢ τέκε τέκνα· ἄνθ ὁ γε τους ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ δ΄ ἀνάποι πολείσς ἀναθὸν Πολυδεύκεα, αὐτοκασιγνήτω τώ μι τήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν άλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι· καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ πολιῆς ἀλὸς ἡνὶς ἐν ἐνθεσιν ἀλὸς παράφημι, καὶ αὐτὴ περ νοεούση πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ θεοὶ Οὐρανίωνες· τοῖσιν δ΄ Ἡφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ ἀγορεύειν, μητρὶ φίλῃ ἀρήστατο χεῖρας ὀρεγνύς· «Μῆτερ,

γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. Ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὁ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Ἀχαιοὶ υἰὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι οἴ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ΄ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ ἑ μητίετα Ζεύς.» Ὅν δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἁχαιοί; ἡμῖν μὲν τόδ΄ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφαγε

δέ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ΄ ἐφίλησα, μέσσῳ δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά, Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.» Ὠς ἐφατ΄, ἔδδεισεν

αὐτὰρ ἔπειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υίόν, ἔκτον δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν [one verse is missing in the manuscript] εὖρεν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον ἑσταότ΄· οὐδ΄ ὅ γε νηὸς ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ ἤπειρον ἔχον ἠδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος· τῷ δ΄ ἄμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι. Αἰτωλῶν δ΄ ἡγεῖτο Θόας

δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ΄ ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτῳ, αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος· αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὅ γε

καὶ δεξιαί, ἦς ἐπέπιθμεν· αὕτως γάρ ῥ΄ ἐπέεσσ΄ ἐριδαίνομεν οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες. Ἁτρεΐδη, σὺ δέ θ΄ ὡς πρὶν ἔχων

ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι, νήσῳ δ΄ ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αίρεῖ.» Ἦ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος ἑδάην καὶ μήδεα πυκνά. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὑρέας ὤμους, ἄμφω δ΄ ἑζομένων γεραρώτερος

```
2130 HOM 3 301
399 HOM 3 55
3281 HOM 2 475
1629 HOM 2 232
1913 HOM 3 270
340 HOM 3 48
Μίλητος (ἡ)
               { N+Top } 2
5837 HOM 2 868
4361 HOM 2 647
μιλτοπάρηος { Α } 1
4298 HOM 2 637
μιμνάζω { V } 1
2725 HOM 2 392
μιμνήσκω { V } 3
3399 HOM 2 492
2996 HOM 1 407
4879 HOM 2 724
μίμνω { V } 2
2285 HOM 2 331
2085 HOM 2 296
uiv { PRO+Dem } 37
2131 HOM 1 290
308 HOM 2 41
1192 HOM 2 171
4486 HOM 1 610
3150 HOM 1 427
1404 HOM 3 197
5348 HOM 2 795
2737 HOM 3 389
160 HOM 2 22
2249 HOM 2 319
2720 HOM 3 386
255 HOM 3 35
2594 HOM 3 368
```

χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ΄ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ΄ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων· τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος κίθαρις τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίῃσι μιγείης. Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ΄ ὅσσα αἰπόλια πλατέ΄ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν, ὡς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα ὑσμίνην δ΄ ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἁχαιῶν, ἡὲ γυναῖκα νέην, ἴνα μίσγεαι ἐν φιλότητι, ἤν τ΄ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. Ἁτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι ποντοπόροισι νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας, μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ΄ εὐειδέ΄ ἀνῆγες ἐξ ἀπίης, γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατρὶ τε

Τμώλῳ γεγαῶτας. Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων, οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ΄ ὄρος ἀκριτόφυλλον Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ κάρηναἡγεμόνευε οἳ Κνωσσόν τ΄ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν, Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας, ἄλλοι θ΄ οἳ

ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος· τῷ δ΄ ἄμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι. Αἰτωλῶν δ΄ ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός, οἳ Πλευρῶν΄ ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον

ἄρμα τιταίνων· ὂν δ΄ ἄν ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ΄ οἰωνούς.» Ὠς

μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο θυγατέρες, μνησαίαθ΄ ὅσοι ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας. τέλος σὺν θεῶ τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε γούνων, αἰ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου· ἔνθ΄ ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον Ἄργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν,

Κεῖνός θ΄ ὢς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται· ἀλλ΄ ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, τε θάλασσα· ἡμῖν δ΄ εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῶ οὐ νεμεσίζομ΄ Ἅχαιοὺς ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης

δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι όἰω· εἰ δὲ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;» Τόνδ΄ ἄρ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἡρρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θεὶη δὲ μιν ἀμφ' ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ ἀτάλαντον ἐσταότ΄· οὐδ΄ ὅ γε νηὸς ἑυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Διογενὲς πρὸς δν λέχος ἤι΄ Ὀλύμπιος ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι· ἔνθα καθεῦδ΄ ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἡρη. τέλος σὺν θεῷ Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν γουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι ὁίω.» Ὠς ἄρα φωνήσασ΄ ἀπεβήσατο, τὸν δ΄ ἡμείβετ΄ γέροντος, δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἁχαιοί· τῷ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ἀκέα Ἱρις· «Ὠ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φῖλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὡς ποτ΄ ναιεταώση ἤσκειν εἰρία καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε· τῆ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Δεῦρ΄ ἴθ΄· Ἁλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος· «Εὕδεις, Ἁτρέος υἰὲ δαῖφρονος ἱπποδάμοιο; Οὐ καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄ ἐσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, γρηὶ δὲ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν εἰροκόμω, ἤ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώση ἤσκειν εἰρία καλά, βήσσησ΄, ὑπό τε τρόμος ἔλαβε γυῖα, ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τὲ μιν εἶλε παρειάς, ὡς αὖτις καθ΄ ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων δείσας Ἁτρέος υἰὸν Ἁλέξανδρος ἄγη ξίφος, ἐκ δὲ μοι ἔγχος ἡίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» Ἦ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἕλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας

3958 HOM 1 536 άντίοι ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου∙ οὐ δέ μιν Ἡρη ἡννοίησεν ἰδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀρνυρόπεζα Θέτις θυνάτηρ ἁλίοιο 726 HOM 1 100 ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ´ ἱερὴν ἑκατόμβην ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὢς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη ἥρως Ἀτρεΐδης 5078 HOM 2 754 ΰδωρ, οὐδ΄ ὄ νε Πηνειῶ συμμίσνεται ἀρνυροδίνη, ἀλλά τέπμιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ΄ ἔλαιον· ὅρκου νὰρ δεινοῦ Στυνὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. 199 HOM 1 29 οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν 2661 HOM 1 361 ηὐτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν⋅ «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; 1650 HOM 3 231 Ίδομενεὺς δ΄ έτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὢς ἔστηκ΄, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται· πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος οἴκω ἐν ἡμετέρω, ό μὲν ἐν νήσω κεῖτο κρατέρ΄ ἄλγεα πάσχων Λήμνω ἐν ἠγαθέη, ὅθι μιν λίπον υἶες Ἁχαιῶν ἔλκεῖ μοχθίζοντα κακῶ ὀλοόφρονος ὕδρου· ἔνθ΄ ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων· τάχα 4863 HOM 2 722 2995 HOM 1 407 ναίων· τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε νούνων, αἰ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ 3720 HOM 1 506 ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υἱόν, ὂς ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἠτίμησεν· έλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. Ἀλλὰ σὺ θεὸς ὣς ἔστηκ΄, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀνοὶ ἠγερέθονται· πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος οἴκω ἐν ἡμετέρω, ὁπότε Κρήτηθεν ἳκοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν 1655 HOM 3 232 2934 HOM 1 399 Κρονίωνι οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι, ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, Ήρη τ΄ ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· ἀλλὰ σὺ τόν 1953 HOM 2 276 ἔρεξεν. ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ´ ἀνοράων· οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀνήνωρ νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.» Ὠς φάσαν ἡ 3153 HOM 1 427 τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν γουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι ὀίω.» Ὠς ἄρα φωνήσασ΄ ἀπεβήσατο, τὸν δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ χωόμενον κατὰ θυμὸν 2609 HOM 3 371 ίπποδασείης, ἔλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὅς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης. Καί 4318 HOM 1 585 ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλη ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν 3253 HOM 1 441 έπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατρὶ φίλω ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, 2446 HOM 1 332 Άχιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ΄ ἐρέοντο· αὐτὰρ ὂ ἔννω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, κήρυκες, ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Ἀθήνησ΄ εἶσεν, ἑῷ ἐν πίονι νηῷ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν· τῶν αὖθ΄ 3720 HOM 2 550 ἡτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. Άλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὁ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Ἁχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν 3736 HOM 1 508 1722 HOM 2 245 ποιμένα λαῶν Θερσίτης· τῶ δ´ ὧκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς, καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθω· «Θερσῖτ´ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, 2734 HOM 3 388 εἰροκόμω, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώση ἤσκειν εἰρία καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε· τῆ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ´ Ἀφροδίτη· «Δεῦρ´ ἤθ´· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ´ Ἀτρεΐδη Ἀγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· «Βάσκ´ ἴθι, οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν· 54 HOM 2 7 1477 HOM 1 201 αὐτίκα δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄ Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσῆυδα· «Τίπτ΄ αὖτ΄ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας. Ἡ ἵνα 1750 HOM 1 237 περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἀχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι Μινύειος { Α } 1 3470 HOM 2 511 έκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἴ δ΄ Ἀσπληδόν΄ ἔναιον ἰδ΄ Ὀρχομενὸν Μινύειον, τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἶες Ἄρηος, οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμω Ἀκτορος $μίνυνθα {I+Adv} 1$ 3067 HOM 1 416 ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῶ σε μινυνθάδιος { Α } 1 2601 HOM 1 352 δὲ μητρὶ φίλη ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς· «Μῆτερ, ἐπεί μ΄ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ μιστύλλω { ∨ } 2 2972 HOM 2 428 Ήφαίστοιο· αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειραν, ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε 3421 HOM 1 465 χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειρον. Ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε $μνάομαι { V } 1$

νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. Ἀλλ´ οἵ γ´ οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο· κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος

4630 HOM 2 686

```
μονέω { V } 2
1176 HOM 1 162
4656 HOM 2 690
μοῖρα { N+Com } 2
730 HOM 3 101
2104 HOM 1 286
μοιρηγενής { Α } 1
1305 HOM 3 182
μολπή { N+Com } 1
3473 HOM 1 472
μόνος { Α } 1
1484 HOM 2 212
Moûσα { N+Prop } 6
5132 HOM 2 761
4034 HOM 2 598
4014 HOM 2 594
3395 HOM 2 491
3338 HOM 2 484
4445 HOM 1 604
\muοχθίζω { V } 1
4868 HOM 2 723
Mύγδων { N+Ant } 1
1329 HOM 3 186
μυθέομαι { V } 4
1679 HOM 3 235
536 HOM 1 74
2141 HOM 1 291
3371 HOM 2 488
\mu \hat{\theta} \theta \propto \{ N + Com \} 28
5358 HOM 2 796
1221 HOM 3 171
3082 HOM 3 437
1406 HOM 2 200
```

καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόνησα, δόσαν δέ μοι υἶες Ἀχαιῶν. Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ΄ Ἁχαιοὶ Τρώων χωόμενος Βρισηίδος ἠυκόμοιο, τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης, καδδὲ Μύνητ΄ ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ΄ ἀρχῆς· ἡμέων δ΄ ὁπποτέρω θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄, ἔτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ προσέφη κρείων Άναμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα νε πάντα, νέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὄδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, "Ως φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν. Ἡδη καὶ Φρυγίην νώμησαν δ΄ ἄρα πᾶσιν ἐπ΄ ἀρξάμενοι δεπάεσσιν· οἱ δὲ πανημέριοι μολπῆ θεὸν ἱλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἁχαιῶν, μέλποντες ἑκάεργον· ὁ δὲ πόντος. Ἄλλοι μέν ρ΄ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας· Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολώα, ὅς ρ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη μάψ, ἀτὰρ οὐ καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αὐτῶν ἠδ΄ ἵππων, οἳ ἄμ΄ Ἀτρεΐδησιν ἔποντο. ἵΙπποι μὲν μέγ΄ ἄρισται ἔσαν Οἰχαλιῆος· στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἄν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν καὶ Άμφιγένειαν ἔναιον, καὶ Πτελεὸν καὶ Έλος καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς, Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ´ Εὐρύτου φωνή δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι. Διὸς αἰγιόχοιο θυγατέρες, μνησαίαθ΄ ὅσοι ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω κείνω ἐκπρεπέ΄ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ δαιτὸς ἐίσης, οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἣν ἔχ΄ Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄, αι ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῆ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, οἱ μὲν άλγεα πάσχων Λήμνω ἐν ἠγαθέη, ὄθι μιν λίπον υἶες Ἁχαιῶν ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῶ ὀλοόφρονος ὕδρου· ἔνθ΄ ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων∙ τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο, οἵ ῥα τότ΄ ἐστρατόωντο παρ΄ ὄχθας Σαγγαρίοιο∙ καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἁχαιούς, οὕς κεν εὖ γνοίην καὶ τοὔνομα μυθησαίμην· δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορα θ΄ ἱππόδαμον καὶ πὺξ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἁχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰἐν ἐόντες, τοὕνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;» Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἡ γάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἵ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄

τῷ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ἀκέα Ἰρις· «Ὠ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φῖλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα οὐδ΄ οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ὄφελεν ἀφραδέως· μή πως τάχ΄ ὑπ΄ αὐτοῦ δουρὶ δαμασθῆς.» Τήνδε Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε· «Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ· «Δαιμόνι΄ ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, οῖ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ΄ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ΄ ἐν πολέμῳ

καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ αὖτ΄ ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, καί ῥ΄ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, μέσσου δουρὸς ἑλὼν· τοί δ΄

555 HOM 3 76

5487 HOM 2 814

Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται.» Ὠς φάτο, βῆ δ΄ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ἁτρεΐδην 118 HOM 2 16 1994 HOM 2 282 λαὸν ἀνώνει, ὡς ἄμα θ΄ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἶες Ἁχαιῶν, μῦθον, ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀνορήσατο καὶ μετέειπεν· 625 HOM 3 87 αμφοτέροισιν ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ. Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί. μῦθον Ἁλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν· ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἁχαιοὺς τε φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν 432 HOM 2 59 πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων· τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί· ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἰλιον 2145 HOM 3 303 κεν Άργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἡρη πρὸς μῦθον ἔειπεν· «Ὠ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα 1099 HOM 2 156 4073 HOM 1 552 ημείβετ΄ ἔπειτα βοώπις πότνια ήρη· «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες: καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλώ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ΄ Ἁχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ⋅ «Ὠ 2311 HOM 2 335 Άγαμέμνονι ἥνδανε θυμῶ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον 167 HOM 1 25 2402 HOM 1 326 πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας 2794 HOM 1 379 Άναμέμνονι ἤνδανε θυμῶ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· χωόμενος δ΄ ὁ νέρων πάλιν ὤχετο· τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ 2857 HOM 1 388 Άτρεΐωνα δ΄ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ΄ ἀναστὰς ἠπείλησεν μῦθον, ὂ δὴ τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἁχαιοὶ ἐς Χρύσην 4020 HOM 1 545 πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὂν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις 1509 HOM 3 212 ὤμους, ἄμφω δ΄ ἑζομένων γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον, ἥτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, παῦρα μέν, ἀλλὰ χεῖρα βαρεῖαν, ἄψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα ξίφος, οὐδ΄ ἀπίθησε μύθω Ἀθηναίης· ἥδ΄ Οὔλυμπόνδε βεβήκει δώματ΄ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. 1629 HOM 1 221 2010 HOM 1 273 εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθω· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὕμμες. ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄ ἀναθός περ ἐὼν νεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῶ· αὐτὰρ ὂ μακρὰ βοῶν Ἁγαμέμνονα νείκεε μύθω· «Ἀτρεΐδη τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις; πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ 1574 HOM 2 224 σαώτερος ὤς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ´, ἔδδεισε δ´ ὂ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθω· βῆ δ´ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ΄ ἔπειτ´ ἀπάνευθε κιὼν 233 HOM 1 33 1400 HOM 2 199 ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρω ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθω· «Δαιμόνι΄ ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ΄ ἀπτόλεμος Έλένη, κούρη Διὸς αἰνιόχοιο, ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ΄ ἀνίπαπε μύθω· «Ἡλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ΄ ὀλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῶ, ὂς ἐμὸς 3016 HOM 3 427 παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς, καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθω· «Θερσῖτ΄ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, ἵσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἶος ἐριζέμεναι 1727 HOM 2 245 4171 HOM 1 565 έμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ΄ ἐπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπω ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν τοι ἀάπτους 3011 HOM 2 433 δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνον, μηκέτι νῦν μυῖα { N+Com } 1 3240 HOM 2 469 άνθεμόεντι μυρίοι, ὄσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρη. Ἡύτε μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά, αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἡλάσκουσιν ὥρη ἐν εἰαρινῆ ὅτε τε **Μυκάλη { N+Top }** 1 5846 HOM 2 869 οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ΄ ὄρος ἀκριτόφυλλον Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ κάρηνα· τῶν μὲν ἄρ Ἁμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, Νάστης **Μυκήνη { N+Top }** 1 3841 HOM 2 569 Διομήδης· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἱ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς, Ὀρνειάς **Μύνης** { **N+Ant** } 1 4663 HOM 2 692 πολλὰ μογήσας Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης, καδδὲ Μύνητ΄ ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους, υἱέας Εὐήνοιο Σεληπιάδαο ἄνακτος· τῆς ὅ γε Μύρινα (προσ) { N+Ant } 1

ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης∙ ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ΄ ἐπίκουροι. Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας

```
μυρίος {Α} 3
8 HOM 1 2
                                                   Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληιάδεω Άχιλῆος οὐλομένην, ἣ μυρί΄ Άχαιοῖς ἄλγε΄ ἔθηκεν, πολλάς δ΄ ἰφθίμους ψυχὰς Ἅιδι προίαψεν ἡρώων, αὐτούς δ΄
                                           ὦδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί΄ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔορνε βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀναθὰς πόλεμόν τε κορύσσων∙ νῦν δὲ τόδε
1926 HOM 2 272
3231 HOM 2 468
                                       αὐτῶν τε καὶ ἵππων· ἔσταν δ΄ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίω ἀνθεμόεντι μυρίοι, ὅσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρη. Ἡύτε μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά, αἵ τε κατὰ
Μυρμιδών (Έλλην)
                    { N+Prop } 3
4610 HOM 2 684
                                     οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἠδ΄ Ἑλλάδα καλλιγύναικα, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ ελληνες καὶ Ἀχαιοί, τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἁχιλλεύς.
1317 HOM 1 180
                                       σοι τό γ΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, οὐδ΄ ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι
2412 HOM 1 328
                                      ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη
Μύρσινος { N+Top } 1
4154 HOM 2 616
                                    δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἡλιδα δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ΄ Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα πέτρη τ΄ Ὠλενίη καὶ Ἁλείσιον ἐντὸς ἐέρνει, τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν,
Mυσός (Mυσία) { A } 1
5770 HOM 2 858
                                    Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη. Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ εννομος οἰωνιστής· ἀλλ΄ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
μῶλος { N+Com } 1
2794 HOM 2 401
                                     δ΄ ἄλλω ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος· αὐτὰρ ὃ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι
μωμάομαι { V } 1
2907 HOM 3 412
                                     δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ΄ ἄχε΄ ἄκριτα θυμῶ.» Τήνδε χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Μή
vαί { I+Adv } 2
2097 HOM 1 286
                                          κακοῖο.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὅδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι
1718 HOM 1 234
                                      ύστατα λωβήσαιο. Άλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέναν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὅρεσσι
ναιετάω { V } 3
3654 HOM 2 539
                                     ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ΄ οἳ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος, Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς
5670 HOM 2 841
                                      δ΄ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων, τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον· τῶν ἦρχ΄ Ἱππόθοός τε Πυλαῖος τ΄ ὄζος Ἄρηος, μἶε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ
2728 HOM 3 387
                                   γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν εἰροκόμω, ἥ οἱ Λακεδαίμονι  ναιεταώση  ἤσκειν εἰρία καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε· τῆ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ΄
vαίω { V } 16
3467 HOM 2 511
                                     έκάστη κοῦροι Βοιωτῶν έκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἵ δ΄ Ἀσπληδόν΄ ἔναιον ͺἰδ΄ Ὀρχομενὸν Μινύειον, τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἶες Ἀρηος, οὓς τέκεν
                                         πόρον, καὶ ἐὐκτιτον Αἰπύ, καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἁμφιγένειαν ἔναιον, καὶ Πτελεὸν καὶ ελος καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα
4005 HOM 2 593
                                      Σήσαμον ἀμφενέμοντο ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ΄ ἔναιον Κρῶμνάν τ΄ Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ
5749 HOM 2 854
                                   γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἅργος ἔναιον, οἵ τ΄ Ἅλον οἵ τ΄ Ἁλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἠδ΄ Ἑλλάδα
4592 HOM 2 681
3537 HOM 2 522
                                      καὶ Ύάμπολιν ἀμφενέμοντο, οἴ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο∙ τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες
                                      θαλάσσια ἔργα μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἡλιδα δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ΄ Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα πέτρη τ΄ Ὠλενίη καὶ Ἁλείσιον ἐντὸς ἐέργει,
4149 HOM 2 615
5552 HOM 2 824
                                     υἷε, Ἀρχέλοχός τ΄ Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, τῶν αὐτ΄ ἦρχε
5102 HOM 2 758
                                           Τενθρηδόνος υἱός, οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε, τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
                                      καὶ κτήμαθ΄ ἔποιτο· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς
1818 HOM 3 257
                                       τε οἶκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς
537 HOM 3 74
```

2824 HOM 3 400

Νάστης { N+Ant } 3

5857 HOM 2 871 5831 HOM 2 867 5855 HOM 2 870

Ναυβολίδης { N+Pat } 1

3510 HOM 2 518

4938 HOM 2 733 1710 HOM 3 240

3136 HOM 3 444 334 HOM 3 46

3963 HOM 2 587

3207 HOM 2 464 657 HOM 2 91

1457 HOM 2 208 4838 HOM 2 719

4620 HOM 2 685

948 HOM 2 135

336 HOM 1 48

4110 HOM 2 610

τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν; ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς, εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων· ἔασιν, οἵ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ´ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν οἰνοχόοιο· τόσσον ἐνώ φημι πλέας ἔμμεναι μἶας Ἀχαῖων Τρώων, οἳ γαίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων ἐνχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οἵ με μένα ἄνακτος. Οἳ δ΄ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ΄ ἱεράων νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς Ἄλιδος ἄντα, τῶν αὖθ΄ ἡνεμόνευε Μένης ἀτάλαντος Ἄρηι Φυλεΐδης, ὃν ρέεθρα· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οἵ δ΄ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες. Χαλκίδα τ΄ μετέφη κρείων Άγαμέμνων· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο

τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Ἀθήνησ΄ εἶσεν, ἑῶ ἐν πίονι γηῶ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·

τ΄ αἰπεινὰ κάρηνα· τῶν μὲν ἄρ Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, Νάστης Ἁμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἴεν ἠύτε κούρη τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μηόνας ἦγον ὑπὸ Τμώλω γεγαῶτας. Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων, οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ΄ ὄρος ἀκριτόφυλλον τε ῥοὰς Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ κάρηνα· τῶν μὲν ἄρ Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, Νάστης Ἀμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, ὂς καὶ χρυσὸν ἔχων

Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο, οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ

ένέμοντο, τῶν ἦρχ΄ Ἀγκαίοιο πάις κρείων Ἀγαπήνωρ, ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ΄ ἐν νηὶ ἑκάστη Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν· αὐτὸς γάρ

Νῖσάν τε ζαθέην Άνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν· τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστη κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἵ δ΄ Άσπληδόν΄ ἔναιον ἰδ΄ τύμβω ἐπ΄ ἀκροτάτω Αἰσυήταο γέροντος, δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἁχαιοί· τῶ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· «Ὠ γέρον, αἰεί τοι ύπὸ δ΄ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ ὃ μήνιε νηυσὶ παρ΄ ἥμενος ὠκυπόροισι διογένης Πηλέως υἱὸς πόδας ὠκὺς κρατερῷ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Θεσσαλοῦ μἶε δύω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον, οἵ τ΄ Ἄλον οἵ τ΄ Ἁλόπην οἵ τε ήγεμόνευε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· τῶ δ´ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἳ δ´ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν΄ ίητῆρ΄ ἀγαθὼ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων⋅ τοῖς δὲ τριάκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἵ δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε "Η οὐχ΄ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρω μὲν ἕποντο νέεσσ΄ ἐνὶ ποντοπόροισι, νῦν αὖτ΄ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν, αἴσχεα δειδιότες Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς ἔπλεον ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι, νήσω δ΄ ἐν Κραναῆ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῆ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. ἤΗ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας, μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ´ εὐειδέ τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο· ἐν δ΄ αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιθώς, ὀτρύνων προκαθιζόντων σμαραγεῖ, δέ τε λειμών, ὧς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν σμερδαλέον αί μέν τ΄ ἔνθα ἄλις πεποτήαται αί δέ τε ἔνθα· ὧς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ ὄ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἵ δ´ ἀγορήνδε αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, Όλιζωνα τρηχεῖαν, τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς ἑπτὰ 🗸 νεῶν∙ ἐρέται δ΄ ἐν ἑκάστη πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἑλληνες καὶ Ἁχαιοί, τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οἵ γ΄ οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν Έννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραί τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ΄ ἐνὶ μεγάροις αὐτοῦ κινηθέντος· ὄ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἔζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ΄ ἰὸν ἔηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄ ἀργυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο

2273 HOM 1 308 1026 HOM 1 141 3562 HOM 1 485 3770 HOM 2 557 4406 HOM 2 654 1158 HOM 2 165 1261 HOM 2 181 1861 HOM 2 263 125 HOM 2 17 65 HOM 2 8 2564 HOM 1 347 80 HOM 1 12 350 HOM 2 47 2740 HOM 1 371 1306 HOM 2 187 2261 HOM 1 306 4521 HOM 2 671 1054 HOM 2 150 1223 HOM 1 168 4465 HOM 2 664 855 HOM 3 119 4128 HOM 2 613 3045 HOM 2 438 2418 HOM 1 328 2775 HOM 2 398 3408 HOM 2 493 5042 HOM 2 748 5194 HOM 2 771 2144 HOM 2 303 3762 HOM 2 556 4250 HOM 2 630 5032 HOM 2 747 4295 HOM 2 637 4172 HOM 2 619 4346 HOM 2 644 3618 HOM 2 534 τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οἵ δ΄ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες

νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς ἑτάροισιν· Ἀτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ ἵκωμαι. Ἀλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ΄ ἐκατόμβην κέλευθον. Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν, γῆα μὲν οἵ νε μέλαιναν ἐπ΄ ἀπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις. ὑπὸ δ΄ ἔρματα μακρὰ μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αἴας δ΄ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας· [one verse is missing in the manuscript] Οἵ δ΄ Ἄργός τ΄ εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν, έποντο. Τληπόλεμος δ΄ Ήρακλεΐδης ἠύς τε μέγας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων, οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, Λίνδον Ἰήλυσόν σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ΄ Ἀθήνη, βῆ δὲ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ΄ αἰδῶ ἀμωικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ γῆας ἀφήσω πεπληνὼς ἀνορῆθεν ἀεικέσσι πληνῆσιν,» Ὠς ἄρ ἔφη, σκήπτρω δὲ μετάφρενον δ΄ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ἁτρεΐδην Ἁγαμέμνονα· τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίη, περὶ δ΄ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· «Βάσκ´ ἴθι, οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν· ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἁγαμέμνονος Ἁτρεΐδαο πάντα μάλ´ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, δῶκε δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν· ἥ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἔζετο τὸν Χρύσην ἠτίμησεν ἀρητῆρα Ἀτρεΐδης· ὂ νὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ γῆας Ἀχαιῶν λυσόμενός τε θύνατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ἡὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὅλυμπον Ζηνὶ φόως Χρύσης δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων λυσσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ έλθὼν δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων. Όν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη, τὸν δ΄ ἀγανοῖς λῦσαν δ΄ ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἁχαιῶν· Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς ἑτάροισιν· Ἀτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. Νιρεύς δ΄ αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐίσας, Νιρεὺς Ἁγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος, Νιρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον τ΄ ἠμύει ἀσταχύεσσιν, ὣς τῶν πᾶσ΄ ἀγορὴ κινήθη⋅ τοὶ δ΄ ἀλαλητῷ νῆας ἐπ΄ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ΄ ὑπένερθε κονίη ἴστατ΄ ἀειρομένη⋅ τοὶ δ΄ ἀλλήλοισι κέλευον σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ πολῢ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν μήτρωα κατέκτα ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος· αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὅ γε λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὂ Ταλθύβιον προΐει κρείων Άναμέμνων γῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἀδ΄ ἄρν΄ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὂ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ Άναμέμνονι δίω. πολεμίζειν· αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον Ἁτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει. Οἵ μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας, ἡμεῖς δ΄ ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν ἴομεν ὄφρά κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν βάτην παρὰ θῖν΄ ὰλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἰδὼν ἂν ἔνθ΄ ἢ ἔνθα νένωνται· ἀνστάντες δ΄ ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ γῆας. κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο, Ἄλλος δ΄ ἄλλω ἔρεζε θεῶν αἰεινενετάων θυνατέρες, μνησαίαθ΄ ὄσοι ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω χῆάς τε προπάσας, τέλος σὺν θεῶ τῆς β Ὁμήρου ῥαψωδίας [one verse is missing in the μέλαιναι νῆες ἔποντο. Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας∙ τῷ δ΄ Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί΄ ἦεν, ἵπποι θ΄ οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν ﹑νήεεσι κορωνίσι ποντοπόροισι κεῖτ΄ ἀπομηνίσας Ἁγαμέμνονι ποιμένι λαῶν Ἀτρεΐδη· λαοὶ δὲ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἁχαιῶν ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμω καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν· τῶ δ΄ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αἴας δ΄ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας· [one verse is missing in the δ΄ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους, οἵ ῥ΄ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον ύπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο· τοῖς δ´ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Γουνεὺς δ´ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας· τῷ δ´ Ἐνιῆνες ἔποντο ένέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος· τῷ δ΄ ἄμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλτοπάρηοι. Αἰτωλῶν δ΄ ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός, οἳ Πλευρῶν΄ έντὸς ἐέργει, τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ΄ ἀνδρὶ ἑκάστω νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ΄ Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάθην ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Κρητῶν δ΄ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε οἳ Κνωσσόν τ΄ εἶχον Γόρτυνά τε

Εὐαίμονος ἀνλαὸς υἱός· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ Ἄνρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο. Ὀρθην Ἡλώνην τε πόλιν τ΄

ρήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, δ΄ ήνεῖτο βοὴν ἀναθὸς Διομήδης· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀνδώκοντα μέλαιναι γῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε πόθεόν νε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἔχον πηνῆς ἐπὶ Κηφισοῖο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι, νῆες ἔποντο· οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες. Βοιωτών δ΄ ἔμπλην ἐπ΄ ἀριστερὰ μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε, τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οὖτοι ἄρ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν⋅ τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ τ΄ ἀτάλαντος Ἐνυαλίω ἀνδρειφόντη· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Τληπόλεμος δ΄ Ἡρακλεΐδης ἠύς τε μέγας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων μένα Πριάμοιο ἔλωμεν.» Ώς ἔφατ΄. Άρνεῖοι δὲ μέν΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ γῆες σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ΄ Ἀχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο· ὄχ΄ ἄριστος, ὃς ἤδη τά τ΄ ἐόντα τά τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ ﹑νήεσσ΄ ἠγήσατ΄ Ἁχαιῶν Ἰλιον εἴσω ἢν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων· ὅ σφιν αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ΄ ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν εὶ δέ κ΄ Ἀλέξανδρον κτείνη ξανθὸς Μενέλαος, Τρῶας ἔπειθ΄ έμνόωντο· οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο· κεῖτο γὰρ ἐν γήεσσι ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεὺς κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἠυκόμοιο, τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ Όδυσσεῦ, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα ναῖαν φεύξεσθ΄ ἐν γήεσσι πολυκλήισι πεσόντες, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιτε Ἀρνείην Ἑλένην, ἦρχ΄ Άγκαίοιο πάις κρείων Άγαπήνωρ, ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ΄ ἐν νηὶ ἐκάστη Άρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν· αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ άναστὰς ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἁχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον κλισίηθεν δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνη, ἱστὸν δ΄ ἱστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς ὅρμον έπεί μ΄ ἀφέλεσθέ νε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἄ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄνε μὴν πείρησαι, ἵνα ννώωσι καὶ γάρ τις θ΄ [ἔ]να μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [νη]ὶ πολυζύγω, ὅν περ ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέ]ωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα· ἡμῖν δ΄ εἴνατός ἐστι ὦκα. Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἶζε γερόντων Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος· τοὺς ὅ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· «Κλῦτε, φίλοι· ὦδε· ὣς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ΄ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν Φυλάκη ἐλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής· τόν δ΄ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν νε μὲν έκ δ΄ έκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι· ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Τὴν μὲν ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατρὶ φίλω ἐν εὖρεν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον ἑσταότ΄ οὐδ΄ ὄ γε νηὸς ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη στοναχάς τε· εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκονδε νέεσθαι, ἀπτέσθω ἦς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης, ὄφρα πρόσθ΄ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. Άλλὰ ἄναξ κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε. δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός· ἦμος δ΄ ἠρινένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς. καὶ τότ΄ ἔπειτ΄ ἀνάνοντο μετὰ στρατὸν πρῆσεν μέσον ίστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρῃ πορφυρέον μεγάλ΄ ἴαχε νηὸς ἰούσης· ἥ δ΄ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἵκοντο κατὰ οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει συμπάντων Δαναῶν, οὐδ΄ ἢν Ἁγαμέμνονα εἴπης, ὂς νῦν πολλὸν ήδὲ μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ΄ ἡὲ νέεσθαι ἐν νημσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ἡύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην οὔρεος κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ ένθάδε μιμνόντεσσι· τῶ οὐ νεμεσίζομ΄ Άχαιοὺς ἀσχαλάαν παρὰ νημσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι. ον δ΄ αν ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ΄ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ πολΰ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ΄ ὀίω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ΄ ἠμείβετ ἀθανάτησι θεῆσ´ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὣς τοίη περ ἐοῦσ΄ ἐν ∨ηυσὶ νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ΄ Ἑλένην ៓Ω πέπονες κάκ΄ ἐλέγχε΄ Ἀχαιίδες οὐκέτ΄ Ἀχαιοί, οἴκαδέ περ σὺν γηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ΄ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίη γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ΄ ἡμεῖς τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ ὂ μήνιε νηυσὶ παρ΄ ἥμενος ὠκυπόροισι διογένης Πηλέως υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· οὔτέ ποτ΄ εἰς εἷμ΄ αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγαννίφον, αἴ κε πίθηται. Άλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι μήνι΄ Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ΄ ἀποπαύεο πάμπαν· Ζεὺς γὰρ ἐς

νεκτάρεος {Α} 1

πρώτα δ΄ ἐνὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἦ θέμις ἐστί, καὶ φεύνειν σὺν γημσὶ πολυκλήισι κελεύσω· ὑμεῖς δ΄ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» Ἡτοι ὅ ν΄ ὡς εἰπὼν θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἁχαιοί.» Ὠς φᾶτο, Πάτροκλος δὲ φίλω ἐπ΄ ἐπείθεθ΄ ἑταίρω, ἐκ δ΄ ἄγαγε τε· εἱ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό ν΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐνὼ οὐκ ἀλενίζω, οὐδ΄ Άλλ΄ ἄνεθ΄ ὡς ἄν ἐνὼ εἴπω, πειθῶμεθα πάντες· φεύνωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα ναῖαν· οὐ νὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάνυιαν.» Ὠς φάτο, τοῖσι δὲ ἔνθ΄ ὅ νε κεῖτ΄ ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον Ἀρνεῖοι παρὰ νημσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν νε μὲν ἀρχὸν· ἀλλὰ «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ´ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; αἴθ´ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ő γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἁχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἅχαιῶν· ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ´ Ἁτρεΐδη Ἁγαμέμνονι ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν ἀνστήτην λῦσαν δ΄ ἀνορὴν παρὰ νηυσὶν Ἁχαιῶν· Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς οίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἁχιλῆα τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν.» Τήν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «Δαιμονίη. αἰεὶ μὲν τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἤματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐπ΄ ὠκυπόροισιν ἔβαινον Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες, ἀστράπτων ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἶκεν οἴκαδε ἱεμένων∙ ὑπὸ δ΄ ἥρεον ἔρματα νηῶν. Ἔνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἡρη πρὸς μῦθον ἔειπεν∙ αἰγιόχοιο θυνατέρες, μνησαίαθ΄ ὄσοι ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· ἀρχοὺς αὖ γηῶν ἐρέω γῆάς τε προπάσας, τέλος σὺν θεῶ τῆς β Ὁμήρου ῥαψωδίας [one verse is missing καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, τῶν ἦρχ΄ Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἕνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τὸν ὑπ΄ Ἀδμήτω τέκε δῖα γυναικῶν Ἄλκηστις Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. κονίη ἵστατ΄ ἀειρομένη· τοὶ δ΄ ἀλλήλοισι κέλευον ἄ[πτ]εσθαι γηῶν ἀδ΄ έλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν. οὐρούς τ΄ ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἶκεν οἵκαδε ἱεμένων· Αἰγιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην εὐρεῖαν, τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἁγαμέμνων Ἁτρεΐδης· ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἔποντ΄· ἐν

Ίλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες γεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[ς] ἐστὶν

Άκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, τῶν αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος ἀνλαὸς

αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής· «Έκτορ, ἐπεί με κατ΄ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς κοτέοντο νεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῶ· αὐτὰρ ὂ μακρὰ βοῶν Ἁγαμέμνονα νείκεε μύθω· «ঐτρεῖδη τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ἡδὲ χατίζεις; πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ όνειδείοις ἐπέεσσιν· ἤδε καὶ αὕτως μ´ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση ἔσχ΄ ἀνοράων· οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀνήνωρ νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.» Ὠς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ΄ ὁ πτολίπορθος λάχνη. Ἔχθιστος δ΄ Ἁχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἠδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ νὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ Ἀναμέμνονι δίω ὀξέα κεκληνὼς λέν΄ ὀνείδεα· τῶ δ΄ ἄρ΄ Ἁχαιοὶ ἐκπάνλως καὶ αὐτῆ περ νοεούση πατρὶ φίλω ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς ἐξ άλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἄν Ἀτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.» Ὠς φάτο νεικείων Ἁγαμέμνονα ποιμένα λαῶν Θερσίτης· τῶ δ΄ ὧκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς, καί μιν άγερώχων δείσας Άτρέος υἰὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής. Τὸν δ΄ Ἔκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν ἀισχροῖς ἐπέεσσιν· «Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά, αἴθ

Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε΄ ἔδωκεν, ὅς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼν Ἁχιλεύς τε μαχεσσάμεθ΄ εἴνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, μῦθον Ἁλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν· ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἁχαιοὺς τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ

κύπελλον· αὐτὰρ ὂ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν ἀνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων· ἄσβεστος δ΄ ἄρ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, ὡς ἴδον

```
2714 HOM 3 385
                                       δ΄ ἐκίχανεν πύργω ἐφ΄ ὑψηλῶ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν εἰροκόμω, ἥ οί
νέκυς { N+Com } 1
364 HOM 1 52
                                         αὐτὰρ ἔπειτ΄ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλ΄· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο, τῆ δεκάτη δ΄ ἀγορήνδε
νεμεσάω { V } 1
1564 HOM 2 223
                                      όξέα κεκληνώς λέν΄ ὀνείδεα· τῶ δ΄ ἄρ΄ Ἁχαιοὶ ἐκπάνλως κοτέοντο γεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῶ· αὐτὰρ ὃ μακρὰ Βοῶν Ἁναμέμνονα νείκεε μύθω· «Ἁτρεΐδη τέο δ΄ αὖτ΄
νεμεσητός { Α } 1
2895 HOM 3 410
                                    εἰς ὅ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ νε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐνὼ οὐκ εἶμι. νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι μωμήσονται
νεμεσίζομαι { V } 1
2088 HOM 2 296
                                       δ΄ εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῶ οὐ νεμεσίζομ΄ Ἁχαιοὺς ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε
νέμεσις { N+Com } 1
1105 HOM 3 156
                                    πῦργον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄ ἀγόρευον· «Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς τοιῆδ΄ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
νέμω { V } 16
                                    λινοθώρηξ, ἐγχείη δ΄ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς· οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε
3594 HOM 2 531
3853 HOM 2 571
                                    πτολίεθρον, ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς, Ὀρνειάς τ΄ ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ΄ ἐρατεινήν, καὶ Σικυῶν΄, ὅθ΄ ἄρ΄ Ἄδρηστος πρῶτ΄ ἐμβάσιλευεν, οἵ θ΄
4266 HOM 2 633
                                             οἵ ῥ΄ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον καὶ Κροκύλει΄ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν, οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἡδ΄ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἤπειρον
                                   ἵετο θυμῷ τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε. Οἳ δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ, καὶ
3990 HOM 2 591
                                            Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην Βρυσειάς τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς, οἵ τ΄ ἄρ Ἁμύκλας εἶχον Έλος τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οἵ τε
3935 HOM 2 583
4823 HOM 2 716
                                    Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. Οἴ δ΄ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν, τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς
                                      αἰπύ, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν΄ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί, οἷ Φενεόν τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην, καὶ
4080 HOM 2 605
                                               Αἰτωλῶν δ΄ ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υίός, οἳ Πλευρῶν΄ ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλήνην Χαλκίδα τ΄ ἀγχίαλον Καλυδῶνα τε πετρήεσσαν· οὐ γὰρ ἔτ΄
4307 HOM 2 639
                                      τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον, οἵ τ΄ Άλον οἵ τ΄ Άλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἠδ΄ Ἑλλάδα καλλιγύναικα, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἑλληνες
4602 HOM 2 682
4975 HOM 2 738
                                              μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οι δ΄ Ἅγρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο, Ὅρθην Ἡλώνην τε πόλιν τ΄ Ὀλοοσσόνα λευκήν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος
5062 HOM 2 751
                                            δυσχείμερον οἰκί΄ ἔθεντο, οἵ τ΄ ἀμφ΄ ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ΄ ἐνέμοντο, ιος ῥ΄ ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὁ γε Πηνειῷ συμμίσγεται
4788 HOM 2 711
                                     έόντα· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, τῶν ἦρχ΄
                                      εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν Στύμφηλόν τ΄ εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο, τῶν ἦρχ΄ Ἁγκαίοιο πάις κρείων Ἁγαπήνωρ, ἑξήκοντα νεῶν πολέες δ΄ ἐν νηὶ ἑκάστη
4102 HOM 2 608
                                      ἔχον ἠδ΄ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἠδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος· τῷ δ΄ ἄμα νῆες ἕποντο δυώδεκα
4284 HOM 2 635
1944 HOM 3 274
                                     κεφαλέων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες Τρώων καὶ Ἁχαῖων νεῖμαν ἀρίστοις· τοῖσιν δ΄ Ἁτρεΐδης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν
                                    κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο. Οἴ δ΄ ἄρ ἴσαν ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὡς τερπικεραύνω χωομένω, ὅτε τ΄ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσση
5257 HOM 2 780
νέομαι { V } 14
2471 HOM 2 357
                                    δ΄ Έλένης όρμήματα στοναχάς τε· εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκονδε νέεσθαι, ἀπτέσθω ἦς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης, ὄφρα πρόσθ΄ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον
3137 HOM 2 453
                                     πολεμίζειν ήδὲ μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ΄ ἡὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ἡύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον
2048 HOM 2 290
                                       ἢ παΐδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[ς] ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ γάρ τις θ΄ [ἕ]να μῆνα μένων ἀπὸ ἦς
2055 HOM 2 291
                                          όδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[ς] ἐστὶν ἀνιηθέντα 🗸 νέεσθαι· καὶ γάρ τις θ΄ [ἕ]να μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [νη]ὶ πολυζύγῳ, ὄν περ
2749 HOM 3 390
                                                δῖ΄ Άφροδίτη· «Δεῦρ΄ ἴθ΄· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὅ γ΄ ἐν θαλάμω καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε
```

2381 HOM 3 337

3895 HOM 1 528

κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἄχαιῶν.» Ὠς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οἵ δ΄ ἐπανέστησαν πείθοντο τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ ἐναίσημα σήματα φαίνων. Τῶ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, τίσασθαι δ΄ Ἑλένης ὁρμήματα στοναχάς κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι τί τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, τίσασθαι δ΄ Ἑλένης ὁρμήματα στοναχάς κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, τίσασθαι δ΄ Ἑλένης όρμήματα στοναχάς νέεσθαι τί τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἡὲ καὶ θεῆσ΄ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ῶς τοίη περ ἐοῦσ΄ ἐν νηυσί νεέσθων Ἰλρίν τεκέεσσί τ΄ ὁπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ΄ Ἑλένην φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ αὖτ΄ ἐχάρη μέγα καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὂ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ· βῆ δ΄ ἀκέων παρὰ θῖνα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς φάτο, ῥίγησεν δ΄ ὁ γέρων. αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ΄ ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν· εὶ δὲ κ΄ Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος, Τρῶας ἔπειθ΄ Ἑλένην πέπονες κάκ΄ ἐλέγχε΄ Ἁχαιίδες οὐκέτ΄ Ἁχαιοί, οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ΄ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ΄ ἡμεῖς

υἷος ἄποινα, ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἁχαιῶν, ἡὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι, ἥν τ΄ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα ἀμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ οἵ δ΄ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ἀκέα Ἱρις· εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷι ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ΄ ἡὲ χοροῖο νεόν λήγοντα καθίζειν.» Ὠς φάτο, τῇ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὅρινε· καί ῥ΄ ὡς οὖν ἐνόησε λαοί. Ἡὐτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ΄ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν· αἱ μέν τ΄ ἔνθα ἄλις Ἁχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἷες Ἁχαιῶν. Ἁλλὰ σύ, εἰ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι. Ἁλλὰ πίθεσθ΄ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο· ἤδη γάρ ποτ΄ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἡὲ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὼμίλησα, καὶ οὔ

ύπαΐξας πρός ἡα πλατάνιστον ὄρουσεν. Ἔνθα δ΄ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα, ὄζῳ ἐπ΄ ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη

δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα. Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἶζε γερόντων Νεστορέῃ παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος· τοὺς ὅ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·

ύπερμενέι Κρονίωνι, κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν, Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, αὐτὰρ ἔπειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υίον, ἔκτον θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐψκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς κέχυθ΄ ὕπνος· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίω υἷι ἐοικώς Νέστορι, τὸν ῥὰ μάλιστα γερόντων τῖ΄ Ἁγαμέμνων· τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ἁτρεῖδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνον, μηκέτι νῦν δήθ΄ αὖθι λεγώμεθα, μηδ΄ ἔτι πεπαρμένον, ἔζετο δ΄ αὐτός· Ἁτρεῖδης δ΄ ἐτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ἐπιχθόνιος γένετ΄ ἀνὴρ κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· Νέστωρ οἷος ἔριζεν· δ γὰρ προγενέστερος ἦεν· τῷ δ΄ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. ἐπέεσσιν.» Ἦτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ὄς ῥὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· τῷ δ΄ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἳ δ΄ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης Όδυσσῆος θείοιο· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ παισίν ἐοικότες ἀγοράασθε νηπιάχοις οἷς οὔ τι μέλει πολεμήια ἔργα·

κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν· εἵλετο δ΄ ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. Ὠς δ΄ αὔτως Μενέλαος Ἀρήιος ἔντε΄ ὅ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω.» Ἡ καὶ κυανέŋσιν ἐπ΄ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσιαι δ΄ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ΄ ἀθανάτοιο· μέγαν

```
νεφέλη { N+Com } 1
                                    Ίκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ΄ ἠμύει
1031 HOM 2 146
νεφεληνερέτης
                 { N+Com } 3
3764 HOM 1 511
                                      ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη γεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ἥψατο γούνων, ὡς ἔχετ΄ ἐμπεφυυῖα, καὶ
4129 HOM 1 560
                                       δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν.» Τήν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι,
3810 HOM 1 517
                                    έγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «Ĥ δὴ λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἡρη, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθησιν
νηγάτεος { Α } 1
320 HOM 2 43
                                      ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος· ποσσὶ δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ
νήδυμος {Α} 1
22 HOM 2 2
                                      θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ εὖδον παννύχιοι, Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε  νήδυμος  ὕπνος· ἀλλ΄ ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἁχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ
νήϊος {Α} 1
448 HOM 3 62
                                     ως ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὡς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί· μή μοι
Νηλήϊος { Α } 1
149 HOM 2 20
                                    έν κλισίη, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίω υἶι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν ῥὰ μάλιστα γερόντων τῖ΄ Άγαμέμνων· τῶ μιν ἐεισάμενος
vηλής {A} 1
2069 HOM 3 292
                                    εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῶ· καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ
νημερτής { A } 2
1456 HOM 3 204
                                      Άντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα· «Ὠ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἴνεκ΄ ἀγγελίης σὺν
3782 HOM 1 514
                                   δ΄ ὡς ἥψατο γούνων, ὡς ἔχετ΄ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ
νηπίαχος { Α } 1
2329 HOM 2 338
                                           ίππότα Νέστωρ· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε νηπιάχοις οἶς οὔ τι μέλει πολεμήια ἔργα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν; ἐν πυρὶ δὴ
νήπιος { A } 4
959 HOM 2 136
                                    σέσηπε νεών καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραἱ τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ΄ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἵνεκα δεῦρ΄
                                     πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. Ἐνθα δ΄ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα, ὄζω ἐπ΄ ἀκροτάτω, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε
2197 HOM 2 311
277 HOM 2 38
                                      τελέεσθαι ἔμελλε· φῆ γὰρ ὄ γ΄ αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνω νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε στοναχάς τε
5872 HOM 2 873
                                           άγλαὰ τέκνα, ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἵεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
Νήριτον { N+Top } 1
4262 HOM 2 632
                                        Όδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους, οἵ ῥ΄ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον καὶ Κροκύλει΄ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν, οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἡδ΄
νῆσος { N+Com } 5
                                    Θυέστηι, αὐτὰρ ὂ αὖτε Θυέστ΄ Άγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν· τῶ ὄ γ΄ ἐρεισάμενος ἔπε΄ Ἀργείοισι μετήυδα· «Ὠ φίλοι
767 HOM 2 108
4564 HOM 2 677
                                    Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην Θεσσαλοῦ υἶε δύω
                                                 έξ έρατεινῆς ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι, νήσω δ΄ ἐν Κραναῆ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῆ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ.»
3137 HOM 3 445
4854 HOM 2 721
                                   πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσω κεῖτο κρατέρ΄ ἄλγεα πάσχων Λήμνω ἐν ἠγαθέη, ὅθι μιν λίπον υἶες Ἁχαιῶν ἕλκεῖ
```

```
4218 HOM 2 626
VIΚάω { V } 9
3096 HOM 3 439
4253 HOM 1 576
2567 HOM 2 370
1805 HOM 3 255
982 HOM 3 138
2844 HOM 3 404
4029 HOM 2 597
517 HOM 3 71
661 HOM 3 92
víκη { N+Com } 1
3228 HOM 3 457
Νιρεύς { N+Ant } 3
4523 HOM 2 672
4515 HOM 2 671
4529 HOM 2 673
N\hat{i}\sigma\alpha \{ N+Top \} 1
3444 HOM 2 508
Νίσυρος { N+Top } 1
4553 HOM 2 676
νιφάς { N+Com } 1
1582 HOM 3 222
νοέω { V } 10
2792 HOM 3 396
216 HOM 3 30
153 HOM 3 21
4261 HOM 1 577
2530 HOM 1 343
4052 HOM 1 549
2635 HOM 3 374
3851 HOM 1 522
4004 HOM 1 543
2724 HOM 2 391
```

με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνη, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Ἀλλ΄ ἄγε δὴ φιλότητι έλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶ. Μητρί δ΄ ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ νοεούση πατρὶ φίλω ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· «宀Η μὰν αὖτ΄ ἀγορῆ νικᾶς, γέρον, υἶας Ἁχαιῶν· αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἅπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι Μενέλαος μακρῆσ΄ ἐγχείησι μαχήσοντ΄ ἀμφὶ γυναικί· τῶ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ΄ ἕποιτο· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν άρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο· τῶ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.» Ὠς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῶ ἀνδρός τε μερόπων ἀνθρώπων∙ οὕνεκα νῦν δὴ δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ΄ ἄγεσθαι, τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ΄ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος· στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· αί δὲ χολωσάμεναι πηρὸν συμβάλετ΄ ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι οἴους ὰμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι Άγαμέμνων· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ΄ ἐπίκουροι· νίκη μὲν δὴ φαίνετ΄ Ἀρηιφίλου Μενελάου· ὑμεῖς δ΄ Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ

Αὐγηιάδαο ἄνακτος. Οἳ δ΄ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ΄ ἱεράων νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς ελλίδος ἄντα, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηι

κατέχευε Κρονίων. Νιρεύς δ΄ αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐίσας, Νιρεὺς Ἁγλαἵης υἱὸς Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος, Νιρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἀνάσσει, καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. Νιρεύς δ΄ αὖ Σύμηθεν ἄνε τρεῖς νῆας ἐίσας. Νιρεὺς Ἀνλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος. Νιρεύς ἄγε τρεῖς νῆας ἐίσας, Νιρεὺς Ἁγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος, Νιρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ΄ ἀμύμονα Πηλεΐωνα· ἀλλ΄

ἀγλαὸν ἄλσος, οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν Νἷσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν⋅ τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστη κοῦροι

άλλ΄ άλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν

τ΄ αὕτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν, οὐκ ἂν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε γ΄

'Ως φάτο, τῆ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί ῥ΄ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ΄ ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα, θάμβησεν τ΄ ἄρ αὐτίκα δ΄ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Τόν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἁλέξανδρος θεοειδὴς ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ, ἄψ δ΄ ἑτάρων ἀρίστους ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῆ δηιοτῆτι. Τὸν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀρήι φίλος Μενέλαος ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα, ὥς τε λέων ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾳ. Μητρί δ´ ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ 🛮 νοεούση πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἁχαιοί.» Ὠς φᾶτο, ν΄ εἴσεται οὕτ΄ ἀνθρώπων· ὂν δέ κεν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἔκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση ἵΗρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω· εἰ δ΄ ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.» Τήν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς έύξοον ἄρμα τιταίνων· ὂν δ´ ἄν ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἡδ΄

```
νόθος {Α} 1
                                   ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχὸν∙ ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀιλῆος νόθος υἱός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πτολιπόρθω. Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην
4900 HOM 2 727
Nομίων { N+Ant } 1
5860 HOM 2 871
                                      μὲν ἄρ Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, Νάστης Ἀμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἵεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄
νομός { N+Com } 1
                                   δ΄ ώς αἰπόλια πλατέ΄ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῶ μιγέωσιν, ὢς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα ὑσμίνην δ΄ ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων
3280 HOM 2 475
vóoc { N+Com } 4
953 HOM 1 132
                                             «Μὴ δ΄ οὕτως ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ΄ Ἁχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. Ἡ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ΄
                                        τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ΄ οἶος νόος Ἁτρεϊδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἵψεται υἶας Ἁχαιῶν· ἐν βουλῆ δ΄ οὐ πάντες
1344 HOM 2 192
459 HOM 3 63
                                            όφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὣς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί· μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης· οὔ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα
2682 HOM 1 363
                                     «Τέκνον, τί κλαίεις: τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος: ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἴδομεν ἄμφω,» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ
νόσος { N+Com } 1
61 HOM 1 10
                                       ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός∙ ὂ γὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὧρσε κακήν∙ ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησεν ἀρητῆρα
νοστέω { V } 1
1785 HOM 2 253
                                          οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἠὲ κακῶς νοστήσομεν μἶες Ἁχαιῶν. Τῶ νῦν Ἁτρεΐδη Ἁγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ
νόστος { N+Com } 2
1769 HOM 2 251
                                   βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις· οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἠὲ κακῶς
1092 HOM 2 155
                                           ύπὸ δ΄ ἥρεον ἔρματα νηῶν. Ἔνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἅρη πρὸς μῦθον ἔειπεν· «Ὠ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος
νόσφι { I+AdvPr } 3
2579 HOM 1 349
                                     ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἁχιλλεὺς δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθείς, θῖν´ ἐφ´ ἀλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἡρήσατο
2398 HOM 2 347
                                          ύσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύω, τοί κεν Ἀχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν Ἄργος δ΄ ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
3990 HOM 1 541
                                   δολομήτα, θεών συμφράσσατο βουλάς; αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος
νοσφίζω { V } 1
589 HOM 2 81
                                     εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ὃς μέγ΄ ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως
                 { N+Prop } 3
Νότος (ἄνεμος)
2752 HOM 2 395
                                   ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῆ ἐφ΄ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλω· τὸν δ΄ οὔ ποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων, ὅτ΄ ἄν ἔνθ΄
76 HOM 3 10
                                         ἐν θυμῶ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν. Εὖτ΄ ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄
1024 HOM 2 145
                                       ώς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἱκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον
νύμφη { N+Com } 1
930 HOM 3 130
                                             άγχοῦ δ΄ ίσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἰρις· «Δεῦρ΄ ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι Τρώων θ΄ ίπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· οἳ πρὶν
νύν { I+Adv } 10
                                         ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν·
2820 HOM 1 382
                                   καί τοι πείθωνται Άχαιοί, γν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ 🕠 λαῶν ἡδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς ἔῃσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται· γνώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν
2532 HOM 2 365
```

1789 HOM 2 254 4585 HOM 2 681

1713 HOM 3 241 1748 HOM 1 237

485 HOM 3 67

3846 HOM 1 522 1680 HOM 2 239

1998 HOM 1 272

85 HOM 2 12 208 HOM 2 29

476 HOM 2 66

3721 HOM 1 506 1023 HOM 1 141

4090 HOM 1 555 1665 HOM 3 234

3073 HOM 1 417

452 HOM 2 63 183 HOM 2 26

2645 HOM 2 381

591 HOM 2 82 2612 HOM 1 354

3022 HOM 2 435

3355 HOM 1 456 804 HOM 2 114

2578 HOM 3 367

ύπὸ δειρῆς. ὅς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυνάτηρ Ἀφροδίτη, ἤ οἰ ἴδη πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν· ὥς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εἰ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε. μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη. μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα: αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀίζυρὸς περὶ πάντων έγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ΄ ἐπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπῳ ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηνενές, ὀλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ δεδμήστο κοῦροι Ἀχαιῶν, Ἦδη καὶ Φουνίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα ἴδον

τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Ἁτρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀίω ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ ίερην έκατόμβην ρέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ΄ ἱλασόμεσθα ἄνακτα, ὂς νῦν Ἁργείοισι πολύστονα κήδε΄ ἐφῆκεν.» Ὠς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἐδέξατο χαίρων παῖδα ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἠὲ κακῶς νοστήσομεν υἶες Ἁχαιῶν. Τῶ νῦν Ἁτρεΐδη Ἁγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν ἥρωες Ήρακλεΐδαο ἄνακτος· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον, οἵ τ΄ Άλον οἵ τ΄ Άλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ έρικυδέα δώρα, ὄσσά κεν αὐτοὶ δώσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρώας καὶ πάντας έξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ΄ ἐνὶ ποντοπόροισι, νῦν αὖτ΄ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν, αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἅ μοι οὐδ΄ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἁχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση ήΡρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω· εἰ δ΄ ἄγε τοι ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ´ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί· ὃς καὶ νῦν Ϫχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ΄ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐγώ· κείνοισι δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθω· ἀλλὰ ώς ἐπιτέλλω· θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες έλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες έλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες έέλδωρ· τίμησόν μοι υίόν, ὃς ὼκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄ ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἠτίμησεν· έλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. Ἁλλὰ σὺ πέρ ὄν κεν ἵκωμαι. Ἀλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ΄ οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἅσσ΄ ἐθέλησθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπη ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος· ἀρηίφιλος Μενέλαος οἴκω ἐν ἡμετέρω, ὁπότε Κρήτηθεν ἳκοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἁχαιούς, οὕς κεν εὖ γνοίην καὶ τοὔνομα καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῶ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν μεγάροισι. βουληφόρον ἄνδρα, ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ βουληφόρον ἄνδρα ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἠβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα· εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα Άχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ὃς μέγ΄ ἄριστος Άχαιῶν εὔχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ΄ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ γάρ μ΄ Ἁτρεΐδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ίππότα Νέστωρ· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον, μηκέτι νῦν δήθ΄ αὖθι λεγώμεθα, μηδ΄ ἔτι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει· ἀλλ΄ ἄγε ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν· ἠδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν Ἰλιον ἐκπέρσαντ´ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο καὶ με κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα

όλοώτερος ἄλλος· ἢ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν

vωμάω { **∨** } 2 1555 HOM 3 218

3463 HOM 1 471

έσθλὰ ἔοργε βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων νῦν δὲ τόδε μέγ΄ ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν, ὂς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ΄ ἀγοράων οὔ Μενέλαος νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ΄ ἄγεσθαι, τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; Ἦσο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ΄ ἀπόειπε κελεύθους.

έρατεινῆς, εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων· οὕνεκα νῦν δὴ δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος νικήσας ἐθέλει στυνερὴν ἐμὲ οἴκαδ΄ ἄνεσθαι, τοὔνεκα δὴ βουλήν· ő σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἁχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγχι[στο]ν θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, οὐδέ τοι έπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ πολύδακρυν Άρηα ἐν πεδίω, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, οἳ δὴ νῦν ἕαται σιγῆ, πόλεμός τε πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ΄ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν· αὐτὰρ όλίγον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ πολὓ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ΄ ὀίω μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω, τὼς δέ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς χὖν ἔκπαχλ΄ ἐφίλησα, μέσσω δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά. Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις ὡς δὴ τοῦδ΄ ἔνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει, νέεσσι, νήσω δ΄ ἐν Κραναῆ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῆ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ.» Ἡ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἵπετ΄ ἄκοιτις. σιωπή· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Ἀργείους προσέειπε· «Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνη, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ΄ οῗος νόος Ἀτρεΐδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἵψεται υἶας Ἁχαιῶν· ἐν βουλῇ δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπε· μή πολλοὶ Άχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Άχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ πολλοὶ Άχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Άχαιῶν χαλκοχιτώνων· σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔκαστον, μὴ δὲ γαίων· τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε γούνων, αἰ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς ἤματι κείνω ἐκπρεπέ΄ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡοώεσσιν. Ἔσπετε νῦν μοι. Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς νὰο θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ΄ ἴψαο λαὸν Ἁχαιῶν· ἠδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.» Ὠς ἔφατ΄ εἷμ΄ αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγαννίφον, αἴ κε πίθηται. Άλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι μήνι΄ Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ΄ ἀποπαύεο πάμπαν· Ζεὺς γὰρ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Κεῖνός θ΄ ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται· ἀλλ΄ ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα ιχεῖρας ἐποίσει συμπάντων Δαναῶν, οὐδ΄ ἢν Ἀναμέμνονα εἴπης, ὃς Ινῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῶ εὔχεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ΄ ἔγωγε λαούς δ΄ οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ΄ ἐπαγείρειν. Άλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἁχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν, αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις· ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο. Ἁλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, μάλ΄ οὐκ Ἀχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἄν Ἀτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.» Ὠς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν Θερσίτης· τῶ δ΄ ὧκα

«Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ ἐπ΄ ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος· ὅ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἔζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ΄ ἰὸν ἔηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄ ἀργυρέοιο Νότος κατέχευεν ὀμίχλην ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσοὶ κρινώμεθ΄ Ἄρηι· οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ΄ ήβαιὸν εἰ μὴ νὐξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν· ἰδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν ἀσπίδος

ἀγείρας, μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ´ εὐειδέ´ ἀνῆγες ἐξ ἀπίης, γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατρὶ τε σῷ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμῳ, δυσμενέεσιν μὲν

χθονὸς ὄμματα πήξας, σκῆπτρον δ΄ οὔτ΄ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ἀλλ΄ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς· φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, νώμησαν δ΄ ἄρα πᾶσιν ἐπ΄ ἀρξάμενοι δεπάεσσιν· οἱ δὲ πανημέριοι μολπῆ θεὸν ἱλάσκοντο

```
νῶροψ {Α} 1
                                       τῶ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἔποντ΄· ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, οὕνεκ΄ ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ
3905 HOM 2 578
v\hat{\omega}\tau ov \{ N+Com \} 3
2177 HOM 2 308
                                          őθεν ρέεν ἀγλαὸν ὕδ[ωρ]· ἔνθ΄ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ χῶτα δαφοι[νός], σμερδαλέος, τὸν [ρ΄] αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε, βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ρα
1119 HOM 2 159
                                        δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ΄ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Ἀργεῖην Ἐλένην, ἦς εἴνεκα
5156 HOM 2 765
                                            ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς, ὅτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἐίσας· τὰς ἐν Πιερίη θρέψ΄ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος
ξανθός {A} 4
1447 HOM 1 197
                                       "Ηρη, ἄμφω όμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε· στῆ δ΄ ἄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλεΐωνα οἴω φαινομένη· τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ΄
4332 HOM 2 642
                                    ἔτ΄ Οἰνῆος μεναλήτορος υίέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέανρος· τῶ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα
2012 HOM 3 284
                                       δ΄ ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν· εἰ δέ κ΄ Ἀλέξανδρον κτείνη ξανθὸς Μενέλαος. Τρῶας ἔπειθ΄ Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ΄ ἀποδοῦναι. τιμὴν δ΄ Ἀρνείοισ΄
                                         μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ΄ ἔγωγε παύσασθαι κέλομαι μὴ δὲ ξαντῶ Μενελάω ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀφραδέως· μή πως τάχ΄ ὑπ΄ αὐτοῦ
3065 HOM 3 434
\Xi \dot{\alpha} \nu \theta o \zeta (\tau o \pi) \{ N + Top \} 1
                                              δ΄ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος.
5904 HOM 2 877
ξενίζω { V } 2
1475 HOM 3 207
                                     Όδυσσεὺς σεῦ εἴνεκ΄ ἀγγελίης σὺν ἀρηιφίλω Μενελάω· τούς δ΄ ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ
1656 HOM 3 232
                                      θεὸς ὢς ἔστηκ΄, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται· πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος οἴκω ἐν ἡμετέρω, ὁπότε Κρήτηθεν ἳκοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν
ξενοδόκος { N+Com } 1
2490 HOM 3 354
                                      ύπὸ χερσὶ δάμασσον, ὄφρά τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχη,» Ἡ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον
ξίφος { N+Com } 9
1928 HOM 3 272
                                          ἔχευαν. Άτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν ἥ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο, ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες
338 HOM 2 45
                                    δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν
2540 HOM 3 361
                                     ὄ δ΄ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ΄ ἄρ αὐτῷ τριχθά τε καὶ
                                    κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἥρμοσε δ΄ αὐτῷ· ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμῳ
2358 HOM 3 334
132 HOM 3 18
                                               θεοειδής παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὃ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῶ πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας
2584 HOM 3 367
                                   έφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ´ ἔβαλόν μιν.» Ἡ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος
1547 HOM 1 210
                                       όμως θυμώ φιλέουσά τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήν΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ
1426 HOM 1 194
                                         ώρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἔλκετο δ´ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ´ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη, ἄμφω ὁμῶς θυμῶ
                                    έπ΄ ἀργυρέη κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἂψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μένα ξίφος, οὐδ΄ ἀπίθησε μύθω Ἀθηναίης· ἥδ΄ Οὔλυμπόνδε βεβήκει δώματ΄ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ
1626 HOM 1 220
ξυνή \ddot{ι}ος \{A\} 1
900 HOM 1 124
                                        πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ; οὐδέ τι πω ἶδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, λαούς δ΄ οὐκ ἐπέοικε
Ò { DET } 426
952 HOM 2 136
                                     μεγάλου ἐνιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραί τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἴατ΄ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
                                     δὲ πέτονται ἐπ΄ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν· αἱ μέν τ΄ ἔνθα ἄλις πεποτήαται αἱ δέ τε ἔνθα· ὡς των ἔθνεα πολλὰ νεων ἄπο καὶ κλισιάων ἡιόνος προπάροιθε βαθείης
649 HOM 2 90
```

νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· αί δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον

4039 HOM 2 599

4487 HOM 2 667	ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακλείης⋅ αὐτὰρ ὄ γ΄ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων⋅ τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ΄ ἐφίληθεν ἐκ
461 HOM 1 65	ἐστιν, ὅς κ´ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, εἴτ´ ἀρ΄ ὄ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ ἑκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων
673 HOM 1 93	εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὄ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄ ἑκατόμβης, ἀλλ΄ ἕνεκ΄ ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ΄ Ἁγαμέμνων οὐδ΄
2522 HOM 1 342	δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὄ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ
483 HOM 1 68	αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» ή Ττοι ὄ γ΄ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος,
730 HOM 1 101	έκατόμβην ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» Ἄτοι ὄ γ΄ ὢς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων
548 HOM 2 76	κελεύσω· ὑμεῖς δ´ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» Ἄτοι ὄ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο, τοῖσι δ´ ἀνέστη Νέστωρ, ὃς ῥὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος· ὅ
2970 HOM 1 404	ὂν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίων΄, ὂ γὰρ αὖτε βίῃ οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων∙ τὸν καὶ ὑπ΄
57 HOM 1 9	Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός ὁ γὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὧρσε κακήν ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν
75 HOM 1 12	όλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησεν ἀρητῆρα Ἀτρεΐδης· ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ´ ἀπερείσι´ ἄποινα, στέμματ´
4287 HOM 1 581	εἴ περ γάρ κ´ ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὂ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· ἀλλὰ σὺ τόν γ´ ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν· αὐτίκ´ ἔπειθ´
5179 HOM 2 769	Άνδρῶν αὖ μέγ´ ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας ὄφρ´ Ἁχιλεὺς μήνιεν· ὂ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν, ἵπποι θ´ οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. Ἀλλ´ ὁ μὲν ἐν νήεεσι
3753 HOM 2 555	κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας∙ Νέστωρ οἶος ἔριζεν∙ ὂ γὰρ προγενέστερος ἦεν∙ τῷ δ΄ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Αἴας δ΄ ἐκ Σαλαμῖνος
3316 HOM 2 481	Ποσειδάωνι. Ἡύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ΄ ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταῦρος∙ ὂ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι∙ τοῖον ἄρ΄ Ἀτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνῳ ἐκπρεπέ΄
2914 HOM 2 420	γαῖαν.» Ὠς ἔφατ´, οὐδ´ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ´ ὄ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ´ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ´ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας
2887 HOM 3 409	περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὄ κέ σ´ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὄ γε δούλην. Κεῖσε δ´ ἐγὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρῳαὶ
4673 HOM 2 694	Έπίστροφον ἐγχεσιμώρους, υἱέας Εὐήνοιο Σεληπιάδαο ἄνακτος· τῆς ὄ γε κεῖτ΄ ἀχέων, τάχα δ΄ ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν. Οἵ δ΄ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα
4873 HOM 2 724	λίπον υἷες Ἀχαιῶν ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου∙ ἔνθ΄ ὄ γε κεῖτ΄ ἀχέων∙ τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ
1447 HOM 2 207	παῖς ἀγκυλομήτεω.» [one verse is missing in the manuscript] Ὠς ὄ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἵ δ΄ ἀγορήνδε αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠχῆ,
4469 HOM 2 664	γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος· αἷψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὄ γε λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἱωνοί τε βίης
25 HOM 2 3	εὖδον παννύχιοι, Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος∙ ἀλλ΄ ὄ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν∙ ἥδε δέ οἱ
1185 HOM 2 170	manuscript] εὖρεν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον ἑσταότ΄· οὐδ΄ ὄ γε νηὸς ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἀγχοῦ δ΄
5071 HOM 2 753	ἔργ΄ ἐνέμοντο, ὄς ῥ΄ ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὄ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ, ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠὑτ΄ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ
701 HOM 1 97	ἄποινα∙ τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν ἑκηβόλος ἠδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὄ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην
396 HOM 2 55	ἷζε γερόντων Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος· τοὺς ὄ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· «Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος
2355 HOM 1 320	οὔδ´ Ἀγαμέμνων λῆγ´ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ´ ἠπείλησ´ Ἀχιλῆι, ἀλλ´ ὄ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε·
2213 HOM 2 314	ύποπεπτηῶτες, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα∙ ἔνθ΄ ὄ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ δ΄ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα∙ τήν δ΄
1392 HOM 1 190	ἄχος γένετ΄, ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὄ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὅ δ΄ Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
229 HOM 1 33	άλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ´, ἔδδεισε δ΄ ὂ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ· βῆ δ´ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ΄
1893 HOM 2 268	δ΄ αίματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· ὃ δ΄ ἂρ ἕζετο τάρβησέν τε, ἀλγήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί
4190 HOM 2 621	τῶν μὲν ἄρ΄ Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάθην υἶες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε⋅ τῶν δ΄ Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης⋅ τῶν δὲ τετάρτων
863 HOM 3 120	Άγαμέμνων νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ´ ἄρν´ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὃ δ´ ἄρ οὐκ ἀπίθησ´ Ἁγαμέμνονι δίῳ. Ἱρις δ´ αὖθ´ Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη
1402 HOM 1 191	γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὄ δ´ Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι, ἠὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. Ἔως ὃ ταῦθ´ ὤρμαινε κατὰ
3288 HOM 1 446	ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε´ ἐφῆκεν.» Ὠς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὄ δ´ ἐδέξατο χαίρων παῖδα φίλην· τοὶ δ´ ὧκα θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην ἑξείης ἔστησαν ἐύδμητον
2530 HOM 3 360	ήρήρειστο∙ ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα ἔγχος∙ ὄ δ΄ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον πλῆξεν
328 HOM 1 47	ἔκλαγξαν δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ ἐπ΄ ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος· ὄ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἕζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ΄ ἰὸν ἕηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄
1	

1877 HOM 2 266	τΩς ἄρ ἔφη, σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμῳ πλῆξεν∙ ὄ δ΄ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ∙ σμῶδιξ δ΄ αἰματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
1009 HOM 1 139	αὐτὸς ἕλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω έλών· ὄ δέ κεν κεχολώσεται ὄν κεν ἵκωμαι. Ἁλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄
1763 HOM 1 239	παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος· ἦ ποτ΄ Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἶας Ἀχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ
2858 HOM 1 388	Ἀτρεΐωνα δ΄ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἷψα δ΄ ἀναστὰς ἠπείλησεν μῦθον, δ δὴ τετελεσμένος ἐστίν∙ τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν,
2451 HOM 1 333	βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ´ ἐρέοντο· αὐτὰρ 💍 ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον
2291 HOM 2 332	τελεῖται· ἀλλ´ ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὄ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.» Ὠς ἔφατ´, Ἀργεῖοι δὲ μέγ´ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον
2493 HOM 3 354	ὄφρά τις ἐρρίγῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὄ κεν φιλότητα παράσχῃ.» Ἡ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος καὶ βάλε
367 HOM 2 50	"Ολυμπον Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν· αὐτὰρ ὂ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ καρηκομόωντας Ἀχαιούς· οἱ μὲν
1569 HOM 2 224	τῷ δ´ ἄρ´ Ἀχαιοὶ ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ´ ἐνὶ θυμῷ· αὐτὰρ 💍 μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ· «Ἀτρεΐδη τέο δ´ αὖτ´ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις; πλεῖαί
585 HOM 3 81	κομόωντες Άχαιοὶ ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ´ ἔβαλλον· αὐτὰρ 💍 μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Ἰσχεσθ´, Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἁχαιῶν·
2472 HOM 3 351	Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· «Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὄ με πρότερος κάκ΄ ἔοργε, δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ΄ ὑπὸ χερσὶ δάμασσον, ὄφρά τις
3587 HOM 1 488	μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ 💍 μήνιε νηυσὶ παρ΄ ἥμενος ὠκυπόροισι διογένης Πηλέως υἰὸς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· οὔτέ
564 HOM 2 78	ἕζετο, τοῖσι δ´ ἀνέστη Νέστωρ, ὃς ῥὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος· ὄ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, εἰ μέν
1999 HOM 2 283	καὶ ὕστατοι υἶες Ἀχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν· ὄ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
523 HOM 1 73	ἴΙλιον εἴσω ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων· ὄ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν
1862 HOM 1 253	τράφεν ἠδ´ ἐγένοντο ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν· ὄ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ἄ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἱκάνει·
850 HOM 3 118	ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ 💍 Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἁγαμέμνων νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ´ ἄρν´ ἐκέλευεν οἰσέμεναι·
1413 HOM 1 193	ὄ δ΄ Άτρεΐδην ἐναρίζοι, ἠὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. Έως 💍 ταῦθ΄ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἕλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ΄ Ἀθήνη
4398 HOM 1 597	"Ηρη, μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ ὂ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν ᢤνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων· ἄσβεστος
4479 HOM 2 665	πολὺν δ΄ ὄ γε λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἰωνοί τε βίης Ἡρακλείης· αὐτὰρ ὄ γ΄ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων·
1810 HOM 3 256	μαχήσοντ΄ ἀμφὶ γυναικί∙ τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ΄ ἕποιτο∙ οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται Ἄργος
529 HOM 3 73	τε γένηται, κτήμαθ´ ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ´ ἀγέσθω· οἱ δ´ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων Ἅργος
673 HOM 3 94	τε γένηται, κτήμαθ´ ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ´ ἀγέσθω· οἱ δ´ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ´, οἱ δ´ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο
3084 HOM 2 445	Ἀχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα∙ οἱ δ΄ ἀμφ΄ Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη αἰγίδ΄
1035 HOM 3 146	Κλυμένη τε βοῶπις· αῗψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὄθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ἱκετάονά τ΄, ὅζον Ἄρηος,
60 HOM 3 8	καὶ κῆρα φέρουσαι· ἠέριαι δ´ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται. οἱ δ´ ἄρ ἶσαν σιγῆ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν. Εὖτ´ ὄρεος
683 HOM 3 95	ἀγέσθω· οἱ δ´ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ´, οἱ δ´ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενἐλαος⋅ «Κέκλυτε
396 HOM 1 57	λευκώλενος "Ήρη∙ κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τ΄ ἐγένοντο, τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς
1088 HOM 3 154	ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύργῳ· οἵ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦργον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄
1905 HOM 2 270	ἄρ ἔζετο τάρβησέν τε, ἀλγήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ∙ οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ΄ αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
3839 HOM 2 569	ἀγαθὸς Διομήδης∙ τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς,
2818 HOM 1 382	ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ Ἀργείοισι κακὸν βέλος∙ οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν
3470 HOM 1 472	ποτοῖο, νώμησαν δ΄ ἄρα πᾶσιν ἐπ΄ ἀρξάμενοι δεπάεσσιν∙οί δὲ πανημέριοι μολπῆ θεὸν ἱλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι ἄχαιῶν, μέλποντες
2730 HOM 2 392	μάχης ὲθέλοντα νοήσω μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ´ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ´, Ἀργεῖοι δὲ μέγ´ ἴαχον ὡς ὅτε
376 HOM 2 52	κέλευσε κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ καρηκομόωντας Ἀχαιούς∙ οί μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ´ ἠγείροντο μάλ´ ὧκα. Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἶζε γερόντων
3076 HOM 2 444	κέλευσε κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Άχαιούς∙ οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα∙ οἱ δ΄ ἀμφ΄ Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες θῦνον
1	

Έκτωρ ἄψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν· οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἑκάστω ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ καλλιπάρηον εἶσεν ἄγων· ἐν δ´ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. Οἱ μὲν ἔπειτ΄ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, λαούς δ΄ Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν· ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῆ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν [οἶκον] δὲ ἕκαστος, ἦχι ἑκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφινυήεις Ήφαιστος άλὸς ἀτρυνέτοιο κνίση δ΄ οὐρανὸν ἶκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῶ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὔδ΄ Ἁναμέμνων λῆν΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄ ἠπείλησ΄ έπὶ Κηφισοῖο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο· οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες. Βοιωτῶν δ΄ ἔμπλην ἐπ΄ ἀριστερὰ θωρήσσοντο. ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὅρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὅρκια δηλήσηται· αἰεί δ΄ ὁπλοτέρων γλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, ὡς ἄμα θ΄ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἶες Ἁχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν· ὅ σφιν εὖ θ΄, ὃς πάντ΄ ἐφορᾶς καὶ πάντ΄ ἐπακούεις· καὶ ποταμοὶ καὶ ναῖα, και οἱ ὑπένερθε καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ΄ ἐπίορκον ὀμόση, ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, ἔμελλον Άργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχὸν ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὁιλῆος νόθος υίός, τόν ρ΄ άνὴρ νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν∙ ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος Ἰφίκλου ποτ΄ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ γ΄ ἀθέριζον. Οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν, νῆα μὲν οἵ νε μέλαιναν ἐπ΄ ἠπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν· άγορήν∙ μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει ὀτρύνουσ΄ ἱέναι Διὸς ἄγγελος∙ οἵ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν∙ ποδήνεμος ὢκέα Ίρις πὰρ Διὸς αἰνιόχοιο σὺν ἀννελίη ἀλενεινῆ· οἵ δ΄ ἀνορὰς ἀνόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρησι πάντες ὁμηνερέες, ἡμὲν νέοι ἠδὲ νέροντες· ἀνχοῦ is missing in the manuscript] "Ως ὄ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἵ δ΄ ἀγορήνδε αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἡχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο ύγρὰ κέλευθα, λαούς δ΄ Άτρεϊδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν· οἵ δ΄ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον· ἔρδον δ΄ Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας ποθέοντες φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο. Οἵ δ΄ ἄρ ἴσαν ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· ναῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὧς τερπικεραύνω έστασαν· ἄρματα δ΄ εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων ἐν κλισίης· οἵ δ΄ ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο. Οἵ δ΄ ἄρ θωρήξομεν υἶας Ἀχαιῶν.» Ὠς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οἵ δ΄ ἐπανέστησαν πείθοντο τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί. Ἡύτε Άχαιῶν· στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος Ἔκτωρ.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ΄ ἐγένοντο ἐσσυμένως· Ἔκτωρ δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· λεύσσει, ὅπως ὅχ΄ ἄριστα μετ΄ ἀμφοτέροισι νένηται.» Ὠς ἔφαθ΄, οἴ δ΄ ἐχάρησαν Ἁχαιοί τε Τρῶες τε ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀίζυροῦ πολέμοιο· καί ῥ΄ ἵππους μὲν εὐρὺν Ἀχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων· οἵ δ΄ ἱστὸν στήσαντ΄ ἀνά θ΄ ἱστία λευκὰ πέτασσαν, ἐν δ΄ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην. Οἴ δ΄ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνη, φέρον πολύδακρυν Άρηα ἐν πεδίω, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, οἷ δὴ νῦν ἔαται σιγῆ, πόλεμός τε πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ΄ ἔγχεα μακρὰ πέπηγενμὲν ἔην, λινοθώρηξ, ἐνχείη δ´ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἁχαιούς· οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐνειὰς ἐρατεινὰς έλένχθην ἤματι τῶ ὅτε τ΄ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ νεραιός· «Εἴπ΄ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄ οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Ἁγαμέμνων, ος σφῶι προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. Ἁλλ΄ ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην καί τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν· ἀλλὰ τά γ΄ οὐκ΄ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς· Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ΄ οἴκαδ΄ ἱκέσθαι· παῖδα δ΄ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ΄ ἄποινα δέχεσθαι. Άζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.» Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες δ΄ έπ΄ Άρνείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀνόρευε πω ἷδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, λαούς δ΄ οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ΄ ἐπαγείρειν. Άλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Κεῖνός θ΄ ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται· ἀλλ΄ ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ φῆ γὰρ ὄ γ΄ αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνω νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ «Μάντι κακών, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήνυον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν κνίση ἐκάλψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ´ αὐτῶν δ´ ὡμοθέτησαν· καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, σπλάγχνα δ΄ ἄρ΄ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο· Ήετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα⋅ καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἶες Ἁχαιῶν, ἐκ δ΄ ἔλον Ἀτρεΐδη Χρυσηίδα καλλιπάρηον.

ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεά τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίη πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ μεγάθυμοι Άχαιοὶ; οὐδέ τι πω ῗδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, λαούς δ΄ οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ΄ ἐπαγείρειν. κινήθη δ΄ ἀνορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἱκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄ ὅτε κινήσει κνίση δ΄ οὐρανὸν ἶκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῶ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὔδ΄ Ἁγαμέμνων λῆγ΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄ ἠπείλησ΄ Ἁχιλῆι, ἀλλ΄ τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι. Διός δ΄ ἐτελείωτο βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρώτα διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρών καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἡδὲ χιτῶνα, τά τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληγὼς ἀγορῆθεν δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὂς ἤδη τά τ΄ ἐόντα τά τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἠγήσατ΄ Άχαιῶν ἴΙλιον εἴσω ἣν διὰ Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὃς ἤδη τὰ τ΄ ἐόντα τὰ τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἠνήσατ΄ Ἀχαιῶν Ἰλιον εἴσω ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἰ χ΄ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μιγείης. Ἁλλὰ μάλα Τρῶες καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλησθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπη ἀργυρόπεζα ΰπνος ἀνήη.» Ώς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἄ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε· φῆ γὰρ ὅ γ΄ αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶ. Μητρί δ΄ ἐνὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ νοεούση πατρὶ φίλω ἐπίηρα φέρειν ροάων ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι· ἠέριαι δ΄ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται. οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σιγῆ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ ἐν θυμῷ μεμαῶτες πρό, αἵ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον κλαγγῆ ταί γε πέτονται ἐπ΄ ὠκεανοῖο ῥοάων ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι· ἠέριαι δ΄ ποδώκεας ὄρνιθας ὥς, ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἐίσας· τὰς ἐν Πιερίη θρέψ΄ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἄμφω θηλείας, φόβον Ἀρηος φορεούσας. Ἀνδρῶν οἳ ἄμ΄ Ἀτρεΐδησιν ἔποντο. Ἱπποι μὲν μέγ΄ ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο, τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς, ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἐίσας· τὰς ἐν καίοντο θαμειαί. Έννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο, τῆ δεκάτη δ΄ ἀνορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἁχιλλεύς τῶ νὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος ὥρματ΄ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴη, ἄμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἔποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἐπὶ ἔργα τράποντο, ἥ δ΄ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν τῆ δ΄ ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη ἀντί΄ Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· άλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ´ ἠὲ χοροῖο νεόν λήγοντα καθίζειν.» Ὠς φάτο, τῆ δ´ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί ῥ´ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ΄ Λακεδαίμονι ναιεταώση ἤσκειν εἰρία καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε· τῆ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ Άφροδίτη· «Δεῦρ΄ ἴθ΄· Ἁλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· ἡερέθονται, πάντες ἐυπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἔκαστος⋅ σὺν τῆ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἁχαιῶν ὀτρύνουσ΄ ἱέναι⋅ ἐν δὲ σθένος ὧρσεν ἑκάστω καρδίη άλίοιο γέροντος· ἠερίη γὰρ σοίγε παρέζετο καὶ λάβε γούνων· τῆ σ΄ ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἁχιλῆα τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν.» δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, ὂν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληείη, τὴν ἄγετ΄ ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. λευκωλένω ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη γαλόω, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν δ΄ Άντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων, Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην. Τὴν δ΄ έτήτυμον ὡς Ἀχιλῆα τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.» Τήν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληνερέτα Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω· κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα· «Ὠ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· αὖτις ἱόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρω ἐνὶ οἴκω, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, ίστὸν δ΄ ίστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς ὄρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς· ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν· ἐκ δὲ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμω εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε· τήν δ΄ ἐκίχανεν πύρνω ἐφ΄ ὑψηλῶ. περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὅς οἱ ὀπήδει· αὐτὸς δ΄ Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος κατήσθιε τετριγώτας· μήτηρ δ΄ ἀμφεποτάτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· τήν δ΄ ἐλελιξάμενος πτερύγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ εἷχε κρείων Έλικάων, Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἷδος ἀρίστην. Τὴν δ΄ εὖρ΄ ἐν μεγάρω· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ΄ ἐνέπασσεν οὐδέ τι πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.» Τήν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους ὄφρ΄ ἄν Άχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ἥψατο γούνων, σε φρένας ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ἀκὺς Ἁχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ´ εἰδυίη πάντ´

είδυίη πάντ΄ ἀνορεύω: ἀχόμεθ΄ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος. τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤνομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν μἶες θοῆ ἐλίκωπες Ἁχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἶες Ἁχαιῶν. ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἠυκόμοιο, τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μονήσας Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης, καδδὲ αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίω ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης· ἔνθα λάβεν, αἶψα δ´ ἀναστὰς ἠπείλησεν μῦθον, ὂ δὴ τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ὡς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ΄ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον βοὸς ἶφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείη. Τὴν μὲν ἔπειθ΄ ἥρως μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς ῥίψ΄ ἐπιδινήσας. κόμισαν δ΄ ἐρίηρες ἑταῖροι· βῆσαν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι· ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Τὴν μὲν ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν ἄνων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατρὶ φίλω ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἶες Ἀχαιῶν. Ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαί, γε περίσχεο παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἡγήσατ΄ Ἁχαιῶν Ἰλιον εἴσω ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἁχιλεῦ, κέλεαί "Ως οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὔδ΄ Ἀγαμέμνων λῆγ΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄ ἡπείλησ΄ Ἁχιλῆι, ἀλλ΄ ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν τὸν δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο νυναικός. τήν ῥὰ βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄνων ἱερὴν ἑκατόμβην. Οἵ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη αἰγίδ΄ ἔχουσ΄ ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε, τῆς ἐκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἡερέθονται, πάντες ἐυπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος· σὺν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους, υἱέας Εὐήνοιο Σεληπιάδαο ἄνακτος· τῆς ὄ γε κεῖτ΄ ἀχέων, τάχα δ΄ ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν. Οἵ δ΄ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον αἴθ΄ ὄφελες ἄγονός τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι· καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων· ἦ που οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ΄ έρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εἰ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό ν΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νημσί τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ ος καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἴεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῷ, όρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον υἰὸν ἀρηιφίλω Μενελάω· Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, όπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» Ἡ ῥά, καὶ ὄφρα μὴ οἶος Άργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεύς· πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ΄· ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ νέρας πολὺ μεῖζον, ἐνώ δ΄ ὀλίνον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω "Η ἵνα ὕβριν ἴδη Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο; ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ἦς ὑπεροπλίησι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος εἵνεκα πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο. τε τηλυνέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν· ἀλλὰ τὰ ν΄ οὐκ΄ ἐνένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς· οὖτός τ΄ Ἀτρεΐδης. κάκ΄ ὀσσόμενος προσέειπεν· «Μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήνμον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν ήμαιστος κάμε τεύχων· ήμαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς έκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ΄ όππότ΄ Άχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ΄ εὐναιόμενον πτολίεθρον· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ΄· ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· το οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον, οἵ τ΄ Άλον οἵ τ΄ Άλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην πέμψω, ἐγὼ δέ κ´ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ´ εὖ εἰδῆς ὄσσον φέρτερος εἰμὶ σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήρη ἄμφω ὁμῶς θυμῷ οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μιγείης. Ἁλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε ν΄ ὧδ΄ Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ΄ εἶδος ἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὅδ΄ ἄλλος Ἁχαιὸς ἀνήρ, ἡύς τε μέγας έπαιγίζων, ἐπί τ΄ ἡμύει ἀσταχύεσσιν, ὣς τῶν πᾶσ΄ ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ΄ ἀλαλητῶ νῆας ἐπ΄ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ΄ ὑπένερθε κονίη ἵστατ΄ ἀειρομένη· τοὶ δ΄

φίλον κῆρ· ὤχθησαν δ΄ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· τοῖσιν δ΄ ήμαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ΄ ἀγορεύειν, μητρὶ φίλη ἐπίηρα φέρων, λευκωλένω ήρη·

νῆας ἐπ΄ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ΄ ὑπένερθε κονίη ἵστατ΄ ἀειρομένη· τοὶ δ΄ ἀλλήλοισι κέλευον ἄ[πτ]εσθαι νηῶν ἠδ΄ ἑλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν, οὐρούς τ΄ ἐξεκάθαιρον· κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ καρηκομόωντας Ἁχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἠγείροντο μάλ΄ ὧκα. Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἶζε γερόντων Νεστορέη παρὰ νηὶ κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Άγαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον. τοὶ δ΄ ἀνείροντο μάλ΄ ὧκα· οἱ δ΄ ἀμφ΄ Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες θûνον κρίνοντες, μετὰ δὲ ρ΄ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέερνε φάλαννας, μέσσου δουρὸς έλὼν∙ τοί δ΄ ἱδρύθησαν ἄπαντες. Τῶ δ΄ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἁχαιοὶ ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι ρίνησεν δ΄ ό νέρων, ἐκέλευσε δ΄ ἑταίρους ἵππους ζευννύμεναι· τοί δ΄ ὀτραλέως ἐπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οί έφῆκεν.» Ὠς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἐδέξατο χαίρων παῖδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῶ κλειτὴν ἑκατόμβην ἑξείης ἔστησαν ἐὐδμητον περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα άλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς ἔφαθ´, Ἔκτωρ αὖτ´ ἐχάρη ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα. τοὶ δὲ νέονται Ἄρνος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλινύναικα.» Ὠς φάτο, ῥίνησεν δ΄ ὁ νέρων, κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύω, τοί κεν Ἁχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν Ἅργος δ΄ ἰέναι, πρὶν καὶ κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· χωόμενος δ΄ ὁ γέρων πάλιν ὤχετο· τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ Ἀργείοισι κακὸν αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Ἀλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ἠώς, καὶ τότε δὴ πρὸς Ὅλυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες πάντες ἄμα, Ζεὺς άπηνέος. εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο νένηται ἀεικέα λοινὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ νὰρ ὅ ν΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. Ήρη, μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ ὂ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν ἀνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων· ἄσβεστος δ΄ έδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνον, τῶ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἴ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο· οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες, Άσκληπιοῦ δύο παΐδες ἰητῆρ΄ ἀναθὼ Ποδαλείριος ἀδὲ Μαχάων· τοῖς δὲ τριάκοντα νλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἵ δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ύπέρειαν, οἵ τ δῶκε δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν· ἥ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἁχιλλεὺς δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθείς, θῖν΄ ἐφ΄ ἁλὸς άγαθὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἰός· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φώς, Μηκιστέος υἰὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος· Ταλαϊονίδαο ἄνακτος συμπάντων δ΄ ήγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, ήνεμόνευε Μηριόνης τ΄ ἀτάλαντος Ἐνυαλίω ἀνδρειφόντη· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀνδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Τληπόλεμος δ΄ Ἡρακλεΐδης ἠύς τε μένας τε ἐκ κέν μιν Ιλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» Ήτοι ὅ γ΄ ὢς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ήμῖν ἄπο λοιγὸν ὰμῦναι.» Ἡτοι ὄ γ΄ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο∙ τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὃς ἤδη τά τ΄ ἐόντα τά τ΄ ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» "Ήτοι ὅ γ΄ ὢς εἰπὼν κατάρ΄ ἕζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ὃς ῥὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ θνήσκοντας όρατο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἤνερθεν ὁμηνερέες τ΄ ἐνένοντο, τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «治τρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλανχθέντας ὀίω δὲ σθένος ὦρσεν ἑκάστω καρδίη ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος νλυκίων νένετ΄ ἠὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ νλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα ναῖαν. ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ´ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων· τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί· πατρίδα γαῖαν· οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Ὠς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν· κινήθη δ΄ πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ´, οἱ δ´ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενἐλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει ἀυσάντων ὑπ΄ Ἀχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ «Ὠ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀνοράασθε έκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ΄ ήλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ´ αὐτός· Ἀτρεΐδης δ´ ἑτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσι δὲ Χρύσης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες Τρώων καὶ Ἁχαῖων νεῖμαν ἀρίστοις· τοῖσιν δ΄ Ἁτρεΐδης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε ως ἐπονεῖτο· βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσιν δ΄ εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἁγαμέμνων· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι

Ήως. καὶ τότ΄ ἔπειτ΄ ἀνάνοντο μετὰ στρατὸν εὐοὺν Ἁχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάερνος Ἀπόλλων· οἵ δ΄ ἱστὸν στήσαντ΄ ἀνά θ΄ ἱστία λευκὰ έμάχοντο, φηρσὶν ὀρεσκώοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών, τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· καὶ ἐπίκουροι, ἄλλη δ΄ ἄλλων νλώσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων· τοῖσιν ἔκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἶσί περ ἄρχει, τῶν δ΄ ἐξηνείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.» παρ΄ ὄχθας Σαγγαρίοιο· καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγχθην ἤματι τῷ ὅτε τ΄ ἦλθον Ἁμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι τῶν αὖθ΄ ἡνεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης υἱὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς· τόν ῥ΄ ὑπὸ Πειριθόω τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῶ ὅτε Φῆρας άλλ΄ ὃν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ΄ εἴσεται οὔτ΄ ἀνθρώπων· ὃν δέ κεν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ΄ ἠὲ χοροῖο νεόν λήγοντα καθίζειν.» Ὠς φάτο, τῆ δ΄ ἄρα ἄθελον ἄλλοι. Ήρη τ΄ ἦδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· ἀλλὰ σὺ τόν ν΄ ἐλθοῦσα. θεά. ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν, ὧν΄ έκατόχειρον καλέσασ΄ ἐς μακρὸν κολυπτον, ὃν έξ έδέων στυφελίξαι· ὃ νὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· ἀλλὰ σὺ τόν ν΄ ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν· αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.» Ὠς ἂρ χαλκοχιτώνων. Όν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη, τὸν δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· «Δαιμόνι΄ οὔ σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσσεσθαι, πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις, ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίη πολέμοιο.» Τόν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἁγαμέμνων· «Ἦ μὰν αὖτ΄ ἀγορῆ νικᾶς, γέρον, υἶας ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σù δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» Τὸν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ἦς ὑπεροπλίησι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ νλαυκῶπις Ἀθήνη· «Ἦλθον ἐνὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ΄ ὄσσα ἔοργας.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν Ἁλέξανδρος θεοειδής· «Ἔκτορ, ἐπεί με κατ΄ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ἁτρεϊδην Ἁγαμέμνονα· τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίη, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής· τόν δ΄ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἔδυ Τρώων ἀνερώχων δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής. Τὸν δ΄ Έκτωρ νείκεσσεν ἱδὼν ἀισχροῖς ἐπέεσσιν· «Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, νυναιμανές, πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ἀνήρ, ἠύς τε μέγας τε, ἔξοχος Άργείων κεφαλὴν ἠδ΄ εὐρέας ὤμους;» Τόν δ΄ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν⋅ «Οὖτος δ΄ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος εὖτ΄ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.» Ὠς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἄ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε· φῆ γὰρ ὅ γ΄ αἰρήσειν νουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι όίω.» Ώς ἄρα φωνήσασ΄ ἀπεβήσατο, τὸν δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο νυναικός, τήν ῥὰ βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ ὂ ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων ἔγχει χαλκείω· τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Ἁφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἡέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν άλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἁχιλεύς· τὼ έίσκω πηγεσιμάλλω ὅς τ΄ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· «Οὖτος δ΄ αὖ Λαερτίδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς, θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἔκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἡρη· «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες: καὶ εὐρυκρείων Άναμέμνων ἣν ἄτην, ὅ τ΄ ἄριστον Άχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ αἰχμητής· δαὴρ αὖτ΄ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ΄ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ νύ τοι κῦμα ἀκτῆ ἐφ´ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλω· τὸν δ΄ οὔ ποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων, ὅτ΄ ἂν ἔνθ΄ ἢ ἔνθα γένωνται· ἀνστάντες δ΄ γὰρ τίσασθαι ἀλείτην∙ αὐτίκα δ΄ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Τόν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ, προκαλίζετο πάντας ἀρίστους ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῆ δηιοτῆτι. Τὸν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀρήι φίλος Μενέλαος ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα. κύδιστε μέγιστε, όππότερος τάδε ἔργα μετ´ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν, τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄιδος εἴσω, ἡμῖν δ´ αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.» πολλά δ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ΄ ὁ γεραιὸς Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ΄, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Πτελεὸν καὶ Ἅλος καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς, Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ΄ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος· στεῦτο γὰρ εὐχόμενος βίη οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει ναίων∙ τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε τε κορύσσων· νῦν δὲ τόδε μέν΄ ἄριστον ἐν Ἀρνείοισιν ἔρεξεν. ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ΄ ἀνοράων· οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀνήνωρ άμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·

Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται.» Ώς φάτο, βῆ δ΄ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ἁτρεΐδην

δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια ή Ηρη· «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ἀρνείων ἡνήτορες ἠδὲ μέδοντες. εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μάλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ὃς ἔνθ΄ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοι[νός], σμερδαλέος, τὸν [ῥ΄] αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε, βωμοῦ ὑπαῖξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. Ἔνθα πόθεόν νε μὲν ἀρχὸν· ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀιλῆος νόθος υἱός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πτολιπόρθω. Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οῖ Πολυποίτης υίὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς· τόν ῥ΄ ὑπὸ Πειριθόω τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῶ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, τοὺς κέχυθ΄ ὕπνος· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίω υἶι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν þὰ μάλιστα γερόντων τῖ΄ Άγαμέμνων· τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος· έ μητίετα Ζεύς.» Όν δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρω ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθω· «Δαιμόνι΄ ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον έγχείησι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς πάις Ἁγχίσαο, Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ Ἁγχίση τέκε δῖ΄ Ἁφροδίτη Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῶ γε 'Ιαωλκόν, τῶν ἦρχ΄ Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἔνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τὸν ὑπ΄ Ἀδμήτω τέκε δῖα γυναικῶν Ἅλκηστις Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. Οἵ δ΄ ἄρα νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησεν ἀρητῆρα Ἀτρεΐδης· ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν λυσόμενός τε ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ εἶναι, ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἠδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ οὕτω έλὼν νὰρ ἔχει νέρας, αὐτὸς ἀπούρρας.» Ὠς φᾶτο δακρυχέων, τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν άλὸς παρὰ πατρὶ νέροντι· καρπαλίμως δ΄ ήδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.» Ὠς ἔφατ´ εὐχόμενος, τοῦ δ´ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. Αὐτὰρ ἐπεί ρ´ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὐέρυσαν τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ, τόξ΄ ὤμοισιν ἀρήιος ἡνεμόνευε ζωὸς ἐών· τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα ναῖα μέλαινα· τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής· τόν δ΄ ἔκτανε Δάρδανος «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί, μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν· ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς τεύχεα κάλ΄ τοῖσι δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή· τῶ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων Άγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν ἑκηβόλος ἡδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὅ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας Άλέξανδρον Μενέλαος νικήσας ἐθέλει στυνερὴν ἐμὲ οἴκαδ΄ ἄνεσθαι. τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης: Ἡσο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα. θεῶν δ΄ ἀπόειπε ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰἐν ἐόντες, τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;» Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἁχιλλεύς· δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἁχαιούς, οὕς κεν εὖ γνοίην καὶ τοὔνομα μυθησαίμην· δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορα θ΄ ἱππόδαμον καὶ ήλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἴνεκ´ ἀγγελίης σὺν ἀρηιφίλω Μενελάω· τούς δ´ ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῶ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας. τοὺς δ΄ ἐκ Πηλίου ὧσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος. ἄμα τῶ νε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υίὸς άνδρων, αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι. φίλη ἐν πατρίδι ναίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ καρηκομόωντες Άχαιοὶ ἐν πεδίω ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. Τοὺς δ΄ ὡς αἰπόλια πλατέ΄ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῶ μιγέωσιν, ὡς έζεο καὶ λάβε γούνων, αἰ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ἁχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται ύποπεπτηώτες, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ἔνθ΄ ὄ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγώτας· μήτηρ δ΄ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· τήν δ΄ αἰνῶν αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῶ μινέωσιν. ὧς τοὺς ἡνεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα ὑσμίνην δ΄ ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀναμέμνων, ὄμματα μερμήριξεν, ἢ ὄ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὅ δ΄ Ἁτρεΐδην ἐναρίζοι, ἠὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. Ἔως ὃ κιχείω.» ^{*}Η, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῶ· καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο μεγαθύμων ἶζε γερόντων Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος· τοὺς ὄ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· «Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ἄνακτος· τῶν δὲ τριήκοντα νλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὄσσοι τὸ Πελασνικὸν Ἄρνος ἔναιον, οἵ τ΄ Ἁλον οἵ τ΄ Ἀλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ ννώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς τώ ν΄ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν ἀνστήτην λῦσαν δ΄ ἀνορὴν παρὰ νηυσὶν Ἁχαιῶν· ἄνακτος κρατὸς ἀπ΄ ἀθανάτοιο∙ μέγαν δ΄ ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. Τὼ γ΄ ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν∙ ἡ μὲν ἔπειτα εἰς ἄλα ἇλτο βαθεῖαν ἀπ΄ αἰγλήεντος Ὀλύμπου,

1547 HOM 2 221 δ΄ έπενήνοθε λάχνη. Ἐχθιστος δ΄ Άχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἡδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ νὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ Ἀναμέμνονι δίω ὀξέα κεκληνὼς λέν΄ ὀνείδεα· τῶ δ΄ ἄρ΄ Ἀχαιοὶ 2432 HOM 1 330 τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἁχιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν 5820 HOM 2 865 Μηόσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡνησάσθην υἶε Πυλαιμένεος. τὼ Γυναίη τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μηόνας ἦνον ὑπὸ Τμώλω νεναῶτας. Νάστης αὖ Καρῶν ἡνήσατο 2404 HOM 1 327 οί καὶ ῥίνιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυνέτοιο. Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας έταίρω, ἐκ δ΄ ἄνανε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, δώκε δ΄ ἄνειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν· ἥ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄμα τοῖσι νυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 2559 HOM 1 347 Αλλ΄ ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην καί σφωιν δὸς ἄγειν· τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ 2490 HOM 1 338 1862 HOM 3 263 ήνία τεῖνεν ὀπίσσω∙ πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον∙ τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ 5616 HOM 2 833 οὐδὲ οὓς παΐδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὕ τι πειθέσθην· κῆρες νὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. Οἵ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον 1523 HOM 2 217 δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἕτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ΄ ήνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἄρ ἄψορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο· Έκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς 2213 HOM 3 313 3165 HOM 3 448 ἵμερος αίρεῖ.» Ἡ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἵπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν, Ἀτρεΐδης δ΄ ἀν΄ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ 2437 HOM 1 331 καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ νε ἰδὼν νήθησεν Ἁγιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ΄ ἐρέοντο· 1695 HOM 3 238 θ΄ ίππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, αὐτοκασιγνήτω τώ μοι μία γείνατο μήτηρ. Ἡ οὐχ΄ ἐσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρω μὲν ἕποντο 2362 HOM 1 321 ἡπείλησ΄ Άχιλῆι, ἀλλ΄ ὄ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε· «Ἐρχεσθον κλισίην Πηληιάδεω Ἁχιλῆος· χειρὸς λωβήσαιο.» Ὠς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν Θερσίτης· τῶ δ΄ ὧκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς, καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθω· «Θερσίτ 1715 HOM 2 244 381 HOM 1 55 ώχετο κήλα θεοῖο, τῆ δεκάτη δ´ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἁχιλλεύς· τω γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη· κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. 5536 HOM 2 822 δῖ΄ Ἀφροδίτη Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῶ νε δύω Ἀντήνορος υἶε, Ἀρχέλοχός τ΄ Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν 5018 HOM 2 745 τοὺς δ΄ ἐκ Πηλίου ὧσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα εὐρεῖαν, τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων Ἀτρεΐδης· ἄμα τῶ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἕποντ΄· ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι 3893 HOM 2 577 5503 HOM 2 817 Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Έκτωρ Πριαμίδης. ἄμα τῶ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ὄζος Ἄρηος. Χαλκωδοντιάδης, μεναθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων· τῶ δ΄ ἄμ΄ Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομόωντες, αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι 3665 HOM 2 542 4292 HOM 2 637 ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος· τῷ δ΄ ἄμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλτοπάρηοι. Αἰτωλῶν δ΄ ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός, οἳ 3757 HOM 2 556 ἀνέρας ἀσπιδιώτας· Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὂ γὰρ προγενέστερος ἦεν· τω δ΄ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Αἴας δ΄ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας· [one 4245 HOM 2 630 ίππότα Φυλεύς, ὄς ποτε Δουλίχιον δ΄ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας 4341 HOM 2 644 ξανθὸς Μελέανρος· τῶ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι∙ τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Κρητῶν δ΄ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡνεμόνευε 3613 HOM 2 534 καὶ Αὐνειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοανρίου ἀμφὶ ῥέεθρα τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οῖ δ΄ 4962 HOM 2 737 τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ΄ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υίός· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ Ἅγρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο, 3682 HOM 2 545 μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον 4778 HOM 2 710 οὐδέ τοι λαοὶ δεύονθ΄ ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην 5108 HOM 2 759 Πήλιον εἰνοσίφυλλον ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡνεμόνευε, τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οὖτοι ἄρ ἡνεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· 1558 HOM 2 222 γὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ Άγαμέμνονι δίω ὀξέα κεκληγὼς λέγ΄ ὀνείδεα· τῶ δ΄ ἄρ΄ Άχαιοὶ ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῶ· αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν 4057 HOM 2 602 κιθαριστύν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· τῶ δ΄ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἳ δ΄ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ, 5043 HOM 2 749 μέλαιναι νήες ἔποντο. Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας· τῶ δ΄ Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί΄ ἔθεντο, οἵ άνέερνε φάλαννας, μέσσου δουρὸς ἑλὼν· τοί δ΄ ἱδρύθησαν ἄπαντες. Τῷ δ΄ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἁχαιοὶ ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ΄ ἔβαλλον· αὐτὰρ ὂ 572 HOM 3 79 4334 HOM 2 643 υίέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τὧ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τὧ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. 1839 HOM 1 250 Πυλίων ἀγορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή· τῶ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ΄, οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἠδ

3735 HOM 2 553 ένιαυτῶν· τῶν αὖθ΄ ἡνεμόνευ΄ υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· τῶ δ΄ οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος νένετ΄ ἀνὴρ κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· 1802 HOM 3 255 καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆσ΄ ἐγχείησι μαχήσοντ΄ ἀμφὶ γυναικί· τῶ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ΄ ἔποιτο· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες 979 HOM 3 138 καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς ἐνχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο· τῶ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.» Ὠς εἰποῦσα θεὰ νλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῶ 6818 HOM 2 329 ένάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὣς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι. τω δεκάτω δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρμάνμαν.» Κεῖνός θ΄ ὣς ἀνόρεμε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται· 347 HOM 2 47 ξίφος ἀρνυρόηλον· εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῶ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ἡὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὅλυμπον ἀντίος ἐλθὼν δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῶ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων. Όν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη. τὸν δ΄ 1303 HOM 2 187 5347 HOM 2 795 Αἰσυήταο νέροντος, δένμενος όππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί· τῶ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· «Ὠ νέρον, αἰεί τοι μῦθοι φῖλοι ἄκριτοί εἰσιν. ὥς 159 HOM 2 22 Νηληίω μἷι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν ῥὰ μάλιστα νερόντων τῖ΄ Άναμέμνων· τῶ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος· «Εὕδεις, Ἀτρέος μἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο; Οὐ λεῖπε φορῆναι, πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν· τῷ ὄ γ΄ ἐρεισάμενος ἔπε΄ Ἀργείοισι μετήυδα· «Ὠ φίλοι ἤρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρηος. Ζεύς 772 HOM 2 109 εἴ τε οὐκί. Φημὶ νὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἤματι τῶ ὅτε νημσὶν ἐπ΄ ὠκυπόροισιν ἔβαινον Ἀρνεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες. 2428 HOM 2 351 1347 HOM 3 189 Σαγγαρίοιο· καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγχθην ἤματι τῷ ὅτε τ΄ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ἁχαιοί.» 5002 HOM 2 743 τέκετο Ζεύς· τόν ῥ΄ ὑπὸ Πειριθόω τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῶ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, τοὺς δ΄ ἐκ Πηλίου ὧσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος. 3083 HOM 1 418 μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀίζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῶ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν μεγάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνω εἶμ΄ αὐτὴ Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος. Νιρεύς. ὂς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ΄ ἀμύμονα Πηλεΐωνα· ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἴπετο λαός. 4536 HOM 2 674 καλλιγύναικα, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἁχαιοί, τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οἵ γ΄ οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ 4617 HOM 2 685 4700 HOM 2 698 τε μητέρα μήλων, ἀγχίαλόν τ΄ Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην, τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε ζωὸς ἐών· τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα· τοῦ δέ 4163 HOM 2 618 καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα πέτρη τ΄ Ὠλενίη καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐέρνει, τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ΄ ἀνδρὶ ἑκάστω νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον 4567 HOM 2 678 τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην Θεσσαλοῦ υἶε δύω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος· τῶν δὲ κλωμακόεσσαν, οι τ΄ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, τῶν αὖθ΄ ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παιδες ἰητῆρ΄ ἀγαθὼ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων· τοῖς δὲ 4923 HOM 2 731 3655 HOM 2 540 τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἡδ΄ οἳ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος, Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων· τῶ 3729 HOM 2 552 καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν τῶν αὖθ΄ ἡνεμόνευ΄ υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς τῶ δ΄ οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος νένετ΄ ἀνὴρ 3802 HOM 2 563 Έπίδαυρον, οἵ τ΄ ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε βοἡν ἀγαθὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός· 4051 HOM 2 601 αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· τῶν αὖθ´ ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· τῷ δ´ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἳ 4225 HOM 2 627 Έχινάων θ΄ ἱεράων νήσων, αἳ ναίουσι πέρην άλὸς Ἅλιδος ἄντα, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἅρηι Φυλεΐδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς, ὅς 4983 HOM 2 740 Γυρτώνην ἐνέμοντο. Ὀρθην Ἡλώνην τε πόλιν τ΄ Ὀλοοσσόνα λευκήν, τῶν αὖθ΄ ἡνεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης υἰὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς· τόν 5642 HOM 2 837 ἀμφενέμοντο καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην, τῶν αὖθ΄ Ύρτακίδης ἦρχ΄ Ἄσιος ἄρχαμος ἀνδρῶν, Ἄσιος Ύρτακίδης ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον 5563 HOM 2 826 πόδα νείατον Ἰδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, τῶν αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός, Πάνδαρος, ὧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οῖ δ΄ 2209 HOM 1 300 εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τω ἄλλω, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἅ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ 1454 HOM 1 198 τε· στῆ δ΄ ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλεΐωνα οἴω φαινομένη· τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ΄ Ἀχιλλεύς. Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄ ήνησάθην υἶες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε∙ τῶν δ΄ Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης∙ τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής, υἰὸς 4195 HOM 2 622 5425 HOM 2 806 άνθρώπων· τοῖσιν ἔκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἶσί περ ἄρχει, τῶν δ΄ ἑξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.» Ὠς ἔφαθ΄, Έκτωρ δ΄ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν, 3171 HOM 2 459 χαλκοῦ θεσπεσίοιο αἴγλη παμφανόωσα δι´ αἰθέρος οὐρανὸν ἶκε. Τῶν δ΄ ὥς τ΄ ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά, χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, 4201 HOM 2 623 Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε· τῶν δ΄ Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής, υἱὸς Ἁγασθένεος Αὐγηιάδαο ἄνακτος. Οἳ δ΄ ἐκ 3495 HOM 2 516 ύπερώιον εἰσαναβᾶσα Ἄρηι κρατερῶ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, 4579 HOM 2 680 τε καὶ Ἅντιφος ἡγησάσθην Θεσσαλοῦ υἶε δύω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασνικὸν Ἅρνος ἔναιον. καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν, τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ΄ ἐν ἑκάστη πεντήκοντα 4830 HOM 2 718

πτερύνεσσι, κλαννηδὸν προκαθιζόντων σμαρανεῖ, δέ τε λειμών, ὧς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προκέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν

ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν· αἱ μέν τ΄ ἔνθα ἄλις πεποτήαται αἱ δέ τε ἔνθα· ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς Αἴνιον ἀμφενέμοντο Αἰνιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην εὐρεῖαν. τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀναμέμνων Ἀτρεΐδης· ἄμα τῶ νε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἄσπετον ὕλην οὔρεος ἐν κορυφῆσ´, ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή, ὧς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο αἴγλη παμφανόωσα δι´ αἰθέρος οὐρανὸν ἶκε. Τῶν δ΄ Μαντινέην ἐρατεινὴν Στύμφηλόν τ΄ εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο, τῶν ἦρχ΄ Ἁγκαίοιο πάις κρείων Ἁγαπήνωρ, ἑξήκοντα νεῶν πολέες δ΄ ἐν νηὶ ἑκάστη Ἁρκάδες Βοιβηίδα λίμνην Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, τῶν ἦρχ΄ Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἕνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τὸν ὑπ΄ Ἀδμήτω τέκε δῖα γυναικῶν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ͺἦρχ΄ Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ υἶε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἴ δ΄ Ἀσπληδόν΄ ἔναιον ἰδ΄ Ὀρχομενὸν Μινύειον. τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος. υἶες Ἀρηος, οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμω Ἅκτορος Ἀζείδαρ. τε κρήνην Ύπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ΄ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων, τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον· τῶν ἦρχ΄ Ἱππόθοός τε Πυλαῖος τ΄ ὄζος Ἄρηος, υἶε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο. Αὐτὰρ δέκα δ΄ ἀνδρὶ ἑκάστω νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ΄ Ἁμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάθην υἶες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, ὄρος ἀκριτόφυλλον Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ κάρηνα· τῶν μὲν ἄρ Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡνησάσθην. Νάστης Ἀμφίμαχός τε Νομίονος ἀνλαὰ τέκνα. πόλεις εὐναιεταώσας, ἄλλοι θ΄ οἳ Κρήτην έκατόμπολιν ἀμφενέμοντο· τῶν μὲν, ἄρ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε Μηριόνης τ΄ ἀτάλαντος Ἐνυαλίω ἀνδρειφόντη· οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἠδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος· τῶ δ΄ ἄμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλτοπάρηοι. ἔχον, οἵ τε Μίδειαν Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν· τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστη κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἵ δ΄ υίός, οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε, τῷ δ´ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οὖτοι ἄρ διὰ τρίχα κοσμηθέντες, Λίνδον Ἰήλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, ὂν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληείη, τὴν ἄγετ΄ ἐξ κύδει γαίων· τὸν καὶ ὑπ´ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ´ ἔτ´ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἕζεο καὶ λάβε γούνων, αἰ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ΄ Οἵτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο· ἐν άπὸ Σελλήεντος. Ἱππόθοοε δ´ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων, τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον· τῶν ἦρχ´ Ἱππόθοός τε Πυλαῖος τ´ ὄζος Ἄρηος, υἶε νὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐνώ· κείνοισι δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθω· σὺ χαίρης, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα, πρὸς Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπη οὐδ΄ ἀλεγίζεις· καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ὧ ἔπι ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἅ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά ἔποντο. Οὖτοι ἄρ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αὐτῶν ἠδ΄ ἵππων, οἳ ἄμ΄ Ἀτρεΐδησιν ἕποντο. βαθὺ λήιον ἐλθὼν λάβρος ἐπαινίζων, ἐπί τ΄ ἠυὑει ἀσταχύεσσιν, ὡς τῶν πᾶσ΄ ἀνορὴ κινήθη⋅ τοὶ δ΄ ἀλαλητῶ νῆας ἐπ΄ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ΄ ὑπένερθε κονίη ἵστατ΄ ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὄσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἳ δ΄ γαῖαν ἱμάσση εἰν Ἀρίμοις, ὄθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Τρωσὶν

ὄβριμος { Α } 1 2516 HOM 3 357

ονδοήκοντα { NUM+Car } 2

3835 HOM 2 568 4392 HOM 2 652 έκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὁβελοῖσιν ἔπειραν, ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο έκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειρον. Ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο

Πριαμίδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην· διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο· ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην

ἄνακτος· συμπάντων δ΄ ήγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, ἀφνειόν τε Μηριόνης τ΄ ἀτάλαντος Ἐνυαλίω ἀνδρειφόντη· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Τληπόλεμος δ΄ Ἡρακλεΐδης ἡύς τε μέγας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα

```
Όγχηστός { N+Top } 1
3430 HOM 2 506
όδάξ { I+Adv } 1
2902 HOM 2 418
őδε { PRO+Dem } 43
1631 HOM 1 221
39 HOM 2 5
3827 HOM 1 520
1612 HOM 3 226
2107 HOM 1 287
1188 HOM 3 167
1376 HOM 3 192
2122 HOM 3 300
2066 HOM 1 281
2235 HOM 1 302
4227 HOM 1 573
1779 HOM 2 252
2267 HOM 3 321
1893 HOM 1 257
1583 HOM 1 215
921 HOM 1 127
3806 HOM 1 517
3080 HOM 3 437
2913 HOM 3 413
974 HOM 1 134
1576 HOM 1 214
3351 HOM 1 455
6783 HOM 2 324
843 HOM 2 119
2123 HOM 2 301
1811 HOM 2 257
1939 HOM 2 274
```

3708 HOM 1 504

1720 HOM 1 234 1676 HOM 1 228

288 HOM 1 41

χαλκῶ ῥωγαλέον· πολέες δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν ἑταῖροι πρηνέες ἐν κονίησιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ΄ ὅ γε δέκτο μὲν ἄψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μένα ξίφος, οὐδ΄ ἀπίθησε μύθω Ἀθηναίης∙ ἤδ΄ Οὔλυμπόνδε βεβήκει δώματ΄ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. Πηλεΐδης δ΄ ἑξαῦτις κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν· ἤδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ΄ Ἀτρεΐδη Ἀναμέμνονι οὖλον ὄνειρον έχθοδοπῆσαι ἐφήσεις ήρη, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἥδε καὶ αὕτως μ΄ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν. Άλλὰ ιδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ νεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὄδ΄ ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνήρ, ἀύς τε μένας τε, ἔξοχος Ἀρνείων κεφαλὴν ἀδ΄ εὐρέας ὤμους:» Τόν δ΄ «Ναὶ δὴ ταῦτα νε πάντα, νέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὄδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ Άχαιῶν· ὥς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, ὅς τις ὄδ΄ ἐστὶν Ἁχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ίδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Εἴπ΄ ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὄστις ὄδ΄ ἐστίν· μείων μὲν κεφαλῆ Ἁγαμέμνονος Ἁτρεΐδαο, εὑρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ύπὲρ ὄρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ´ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὄδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ´ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ´ ἄρα πώ σφιν κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε νείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερὸς ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. Ἀτρεΐδη, σὺ δὲ παύε τεὸν μένος αὐτὰρ ἔνωνε άνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς τώ γ΄ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν μητρὶ φίλη ἐπίηρα φέρων, λευκωλένω "Ηρη· «ἶΗ δὴ λοίγια ἔργα τάδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν νόστόν τε φυλάσσοις∙ οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἠὲ κακῶς νοστήσομεν υἶες Ἀχαιῶν. Τῶ νῦν Ἀτρεΐδη Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν Τρώων τε` «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, ὁππότερος τάδε ἔργα μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν, τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἅιδος εἴσω, ἡμῖν δ΄ αὖ τε παΐδες ἄλλοι τε Τρώες μένα κε[ν] κεχαροίατο θυμώ, εἰ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν, οἳ περὶ μὲν βουλῆ Δαναών, περὶ δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι. Ἀλλὰ ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος εἴνεκα τῆσδε· σὺ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμῖν.» Τήνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος λαούς δ΄ οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ΄ ἐπαγείρειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἁχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν, αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι πόλιν ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «ἶΗ δὴ λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ήδὲ μάχεσθαι ἀφραδέως· μή πως τάχ΄ ὑπ΄ αὐτοῦ δουρὶ δαμασθῆς.» Τήνδε Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε· «Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν Τρωαὶ δέ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ΄ ἄχε΄ ἄκριτα θυμῶ.» Τήνδε χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ Ἄφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι; Ἀλλ΄ εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὰ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμῖν.» Τήνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ΄ ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν· ἠδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ άγόρευε· «Τίπτ΄ ἄνεῳ ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί; ἡμῖν μὲν τόδ΄ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς οὖτος κάρηνα ήδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν Ἀχαιῶν ἄπρηκτον όφρα δαώμεν εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἡὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά ήρωες Δαναοί· σù δὲ κερτομέων ἀγορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εἰ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ έοργε βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων· νῦν δὲ τόδε μέγ΄ ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν, ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ΄ ἀγοράων· οὔ θήν «Ζεῦ πάτερ, εὶ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄· ἀτάρ μιν νῦν γε ἔρεψα, ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί´ ἔκηα ταύρων ἠδ´ αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος. λωβήσαιο. Άλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὅρεσσι οὔτε λόχον δ΄ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν τέτληκας θυμῷ· τόδέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αἰρεῖσθαι

missing in the manuscript] [one verse is missing in the manuscript] Οχχηστόν θ΄ ἱερὸν Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος, οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν

Όδίος { N+Ant } 1

οδός { N+Com } 1

όδύρομαι { **V** } 2

2222 HOM 2 315 2045 HOM 2 290

5759 HOM 2 856

1093 HOM 1 151

Ὀδυσσεύς { N+Ant } 25

2828 HOM 2 407 1179 HOM 2 169 1363 HOM 3 191

1901 HOM 3 268

1588 HOM 3 223 1827 HOM 2 259

1546 HOM 2 220 1597 HOM 3 224

1207 HOM 2 173 1505 HOM 3 211

3175 HOM 1 430

1927 HOM 2 272 1971 HOM 2 278

4253 HOM 2 631

1060 HOM 1 145

τε μύθω· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄ ἀναθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν νέρας υἵες Ἁχαιῶν· εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν· ὧς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, ὅς τις ὅδ΄ ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀναμέμνων· «Μὴ δ΄ οὕτως ἀναθός περ ἐών, θερείκελ' χόλον, ὂς μέγα πᾶσιν ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ θεοὶ αἰὲν ἐόντες. τοὕνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;» Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἦ γάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, έκπαγλότατ΄ ἀνδρῶν, ὄφρ΄ ἥμιν ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.» Τόνδ΄ ἄρ΄ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Ὠμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, οὐδέ σ΄ ὀίω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε μάλ΄, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε νὰρ τό νε πάντες ὅ μοι νέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεύς· «ঐτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων, κάκ΄ ἐλέγχε΄ Ἀχαιίδες οὐκέτ΄ Ἀχαιοί, οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ΄ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίη γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν Δεύτερον αὖτ΄ Όδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Εἴπ΄ ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ΄ ἐστίν· μείων μὲν κεφαλῆ Ἁγαμέμνονος Ἁτρεΐδαο, εὑρύτερος δ΄ οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις ὡς δὴ τοῦδ΄ ἕνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει, οὔνεκ΄ ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά΄ ἄποινα οὐκ

Κρῶμνὰν τ΄ Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη. Μυσῶν δὲ

έχων ὰστεμφέα βουλὴν ἄρχευ Ἀρνείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύω, τοί κεν Ἀχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄

κερδαλεόφρον, πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσσι πείθηται Ἀχαιῶν ἢ όδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι; οὐ νὰρ ἐνὼ Τρώων ἕνεκ΄ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο

ἔνθ΄ ὅ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ δ΄ ἀμφεποτᾶτο ὁδυρομένη φίλα τέκνα· τήν δ΄ ἐλελιξάμενος πτερύγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν άπονέεσθαι· ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὁδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[ς] ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ γάρ τις θ´ [ἕ]να

ὤρνυτο δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν [Ά]γαμέμνων, ἀν δ΄ Ὀδυσεὺς πολύμητις∙ ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον

ἄνακτα, αὐτὰρ ἔπειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν, ἕκτον δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· ἤδεε γὰρ κατὰ άίξασα· [one verse is missing in the manuscript] εὖρεν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον ἑσταότ΄ οὐδ΄ ὅ γε νηὸς ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος άλλ΄ οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἁχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ Ὀδυσῆα ἱδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Εἴπ΄ ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ΄ ἐστίν· μείων στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν, οὐκ ἂν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε γ΄ ὧδ΄ Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ΄ εἶδος ἰδόντες.» Τὸ ἔσται· εἰ κὲ τι σ´ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε, μηκέτ´ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ´ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ψεδνή δ΄ ἐπενήνοθε λάχνη. Ἔχθιστος δ΄ Ἁχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἠδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ Ἁγαμέμνονι δίω ὀξέα κεκληγὼς λέγ΄ ὀνείδεα· τῶ δ΄ ἄρ΄ οὐκ ἄν ἔπειτ΄ Όδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε γ΄ ὧδ΄ ΄ Όδυσῆος ἀγασσάμεθ΄ εἶδος ἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν΄ Ὀδυσσεῦ, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν φεύξεσθ΄ ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες. ὑπείρεχεν εὑρέας ὤμους, ἄμφω δ΄ ἑζομένων γεραρώτερος ἦεν ˙Οδυσσεύς· ἀλλ΄ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον, ἥτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός, τήν ῥὰ βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην. Οἵ δ΄ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ὦδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί΄ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων· νῦν δὲ τόδε μέγ ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.» Ὠς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ΄ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν χολωθείς· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους, οἵ ῥ΄ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον καὶ εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς ἠὲ σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ΄ ἀνδρῶν, ὄφρ΄ ἤμιν ἑκάεργον ἰλάσσεαι ἱερὰ

άμφενέμοντο, οἴ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἠδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Δὶι μῆτιν ἀτάλαντος· τῷ δ΄ ἄμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλτοπάρηοι. Αἰτωλῶν Ἁγαμέμνονα ποιμένα λαῶν Θερσίτης· τῶ δ΄ ὧκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεὺς, καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ· «Θερσῖτ΄ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν ἄγων· ἐν δ΄ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεὺς. Οἱ μὲν ἔπειτ΄ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, λαούς δ΄ Ἁτρεῖδης ἔπειθ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· «Οὖτος δ΄ αὖ Λαερτίδης, πολύμητις Ὀδυσσεὺς, ὂς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Τὴν μὲν ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἴνεκ΄ ἀγγελίης σὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ· τούς δ΄ ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι εἰ καὶ γένει ὕστερος [ῆ]εν· ἀλλ΄ ὅτε δἡ πολύμητις ἀναῖξειεν Ὀδυσσεὺς, στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατά χθονὸς ὄμματα πήξας, σκῆπτρον δ΄ οὐτ΄ ὁπίσω οὔτε ἄψορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο· Ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεῖ πάλλον μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰών γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἐλών· ὅ δὲ κεν κεχολώσεται ὄν κεν ἴκωμαι. Ἁλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ΄ Ἁχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ παισὶν

καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ἰκετάονά τ΄, ὄζον Ἄρηος, Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω, εἴατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιឿσι πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος· αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὅ γε λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον- ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν· ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος Ἰφίκλου υἰὸς πολυμήλου Φυλακίδαο αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον· τῶν ἦρχ΄ Ἰππόθοός τε Πυλαῖος τ΄ ὄζος Ἄρηος, υἶε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο. Αὐτὰρ Θρήικας ἦγ΄ Ἀκάμας καὶ Πείροος Πηλίου ὧσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἰὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ΄ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ὅρουσεν. Ἔνθα δ΄ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα, ὄζω ἐπ΄ ἀκροτάτω, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἢ τέκε τέκνα· ἔνθ΄ ὅ ἔχον ἠδ΄ οἳ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ Ἑλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος, Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων· τῶ δ΄ ἄμ΄ Ἄβαντες ἔποντο θοοί.

Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη. Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής· ἀλλ΄ οὐκ αἶαν. Παφλαγόνων δ΄ ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων, οἳ ῥὰ Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο ἀμφί τε ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας, καλῇ ὑπὸ πλατανίστω, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδ[ωρ]· ἔνθ΄ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοι[νός], σμερδαλέος,

Κλεωνάς, Όρνειάς τ΄ ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ΄ ἐρατεινήν, καὶ Σικυῶν΄, ὄθ΄ ἄρ΄ Ἄδρηστος πρῶτ΄ ἐμβάσιλευεν, οἵ θ΄ Ύπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν Πελλήνην Αλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ΄ ἄλγεα πάσχων Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἶες Ἀχαιῶν ἔλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου· ἔνθ΄ ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων· μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς τῆλ΄ ἐξ Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἡδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ χωομένῳ, ὅτε τ΄ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἰμάσσῃ εἰν Ἁρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα ἐρχομένων·

έτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, οὐδ΄ ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ὣς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων, τὴν

προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων· αὐτίκα δ΄ ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὁθόνῃσιν ὥρματ΄ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴη, ἄμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄

5152 HOM 2 765

0 VVUUI { V } 1

5449 HOM 2 809

οἰέτης { A } 1 5153 HOM 2 765

2529 HOM 1 343 1342 HOM 2 192

619 HOM 1 85

2694 HOM 1 365

οἰζυρός {Α} 2

ἔσαν Φηρητιάδαο, τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς, ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἐίσας· τὰς ἐν Πιερίη θρέψ´ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἄμφω

αἶψα δ΄ ἔλυσ΄ ἀνορήν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ιώννυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς δ΄ ὀουμανδὸς ὀοώρει, Ἔστι δέ

ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ´ εἰδυίη πάντ´ ἀγορεύω; ὠχόμεθ´ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ

Βοισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν νέρας, ὄφρ΄ εὖ εἰδῆς ὄσσον φέρτερος εἰμὶ σέθεν, στυνέη δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὂν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ΄ άμα τῶ γε δύω Ἀντήνορος μἶε, Ἀρχέλοχός τ´ Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν έπτὰ νεῶν· ἐρέται δ΄ ἐν ἑκάστη πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι, Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσω κεῖτο κρατέρ΄ ἄλνεα πάσχων Λήμνω ἐν ἠναθέη, ὅθι στενάχων προσέφη πόδας ὼκὺς Ἀχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ΄ εἰδυίη πάντ΄ ἀνορεύω: ὼχόμεθ΄ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ύπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὄσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα κῆλα θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπρεπίας ἑκάτοιο. Αὐτίκ´ ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι· Ἀτρεΐωνα δ ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν, τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ΄ ἐν ἑκάστη πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. Όδυσσεύς, ὂς τράφη ἐν δήμω Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ Άντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα νέοι ἠδὲ γέροντες· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· εἴσατο δὲ φθογγὴν υἶι Πριάμοιο Πολίτη, ὃς Τρώων σκοπὸς ἶζε ποδωκείησι πεποιθώς, τύμβω ὂν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ΄ εἴσεται οὔτ΄ ἀνθρώπων∙ ὃν δέ κεν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο· βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· Άμφιος λινοθώρηξ υἶε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα∙ τὼ δέ οἱ οὔ τι φῆ γὰρ ὄ γ΄ αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνω νήπιος, οὐδὲ τὰ ͺἤδη ͺἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ ἀμετροεπὴς ἐκολώα, ὅς ῥ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἀργείοισιν τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὃς ἤδη τὰ τ΄ ἐόντα τὰ τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἠγήσατ΄ Άχαιῶν Ἰλιον εἴσω ἣν διὰ ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἠὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καί έστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ΄ σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις∙ οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὄπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἠὲ κακῶς νοστήσομεν υἶες Ἀχαιῶν. Τῶ νῦν Ἀτρεΐδη πάντων, πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ; οὐδέ τι πω ἶδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, λαούς δ΄ οὐκ ἕκαστος, ἦχι ἑκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις ήθαιστος ποίησ΄ ἰδυίησι πραπίδεσσιν· Ζεὺς δὲ πρὸς ὂν λέχος ἤι΄ Ὀλύμπιος ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἤστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλω Μενελάω· Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» Ἡ ῥά, καὶ ἐς λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὄ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἁχαιοί.» Ὠς άλλ΄ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ΄ οἷος νόος Ἀτρεῖδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἵψεται υἶας Ἀχαιῶν· ἐν βουλῆ δ΄ οὐ πάντες πόδας ὤκὺς Ἁχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὧ τε σύ, Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας

Φηρητιάδαο, τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς, ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἐίσας· τὰς ἐν Πιερίη θρέψ΄ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἄμφω θηλείας,

3079 HOM 1 417 νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν∙ νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀίζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο∙ τῶ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν μενάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος 807 HOM 3 112 "Ως ἔφαθ΄, οἵ δ΄ έχάρησαν Ἀχαιοί τε Τρῶες τε ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀίζυροῦ πολέμοιο⋅ καί ῥ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεά τ΄ ἐξεδύοντο⋅ oἰζύω { **V** } 1 2875 HOM 3 408 δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον Ιοίζυε καί ἐ φύλασσε, εἰς ὅ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ γε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐγὼ οὐκ εἶμι, οἴκαδε { I+Adv } 8 2848 HOM 3 404 νῦν δὴ δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ΄ ἄγεσθαι, τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; Ἦσο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα, δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, οἱ δ΄ ἄρα πάντες 671 HOM 3 93 θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ΄ οἴκαδ΄ ἰκέσθαι· παῖδα δ΄ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ΄ ἄποινα δέχεσθαι. Άζόμενοι Διὸς υίὸν 126 HOM 1 19 1236 HOM 1 170 κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄. ἐπειὴ πολΰ φέρτερον ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν. οὐδέ σ΄ ὀίω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον 1308 HOM 1 179 τε μάχαι τε· εἰ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό ν΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐνὼ οὐκ δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ 527 HOM 3 72 έλκέμεν είς ἄλα δῖαν, οὐρούς τ΄ έξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἶκεν οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ΄ ἤρεον ἔρματα νηῶν. Ἔνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, εἰ 1081 HOM 2 154 1653 HOM 2 236 υἷας Άχαιῶν. Ὁ πέπονες κάκ΄ ἐλέγχε΄ Ἀχαιίδες οὐκέτ΄ Άχαιοί, οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ΄ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίη γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ οἰκέω { V } 1 4497 HOM 2 668 αὐτὰρ ὅ γ΄ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων· τριχθὰ δὲ ͺὤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ΄ ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει, καί σφιν οἰκίον { N+Com } 1 5054 HOM 2 750 ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί΄ ἔθεντο, οἵ τ΄ ἀμφ΄ ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ΄ ἐνέμοντο, ὅς ῥ΄ ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον oıkoı { I+Adv } 1 814 HOM 1 113 άγλά΄ ἄποινα οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ ῥὰ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα. Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἔθεν ἐστι οἶκονδε { I+Adv } 1 2470 HOM 2 357 τίσασθαι δ΄ Έλένης ὁρμήματα στοναχάς τε∙ εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκονδε νέεσθαι, ἁπτέσθω ἦς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης, ὄφρα πρόσθ΄ ἄλλων θάνατον καὶ οἶκος { N+Com } 8 4462 HOM 1 606 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν [οἶκον] δὲ ἕκαστος, ἦχι ἑκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις ήθαιστος ποίησ΄ ἱδυίησι 2046 HOM 2 290 ώς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[ς] ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ γάρ τις θ´ [ἕ]να μῆνα μένων 2747 HOM 3 390 προσεφώνεε δῖ΄ Άφροδίτη· «Δεῦρ΄ ἴθ΄· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὅ γ΄ ἐν θαλάμω καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· 2450 HOM 2 354 ἐπιδέξι΄ ἐναίσημα σήματα φαίνων. Τῶ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχω κατακοιμηθῆναι, τίσασθαι δ΄ Ἑλένης ὁρμήματα 1109 HOM 2 158 μῦθον ἔειπεν· «"Ω πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ὲς πατρίδα γαῖαν Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ΄ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν 1210 HOM 2 174 Άθήνη· «Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν΄ Ὀδυσσεῦ, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν φεύξεσθ΄ ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες, καδδέ κεν εὐχωλὴν 205 HOM 1 30 θεοῖο· τήν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἅργεϊ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ 1659 HOM 3 233 άγοὶ ἠγερέθονται· πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος οἴκω ἐν ἡμετέρω, ὁπότε Κρήτηθεν ἳκοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἁχαιούς, 'Οϊλεύς { N+Ant } 3

4907 HOM 2 728

4899 HOM 2 727

3567 HOM 2 527

άλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀιλῆος νόθος υἱός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πτολιπόρθω. Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οἵ τ΄ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχὸν· ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀιλῆος νόθος υίός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πτολιπόρθω. Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην δ΄ ἔμπλην ἐπ΄ ἀριστερὰ θωρήσσοντο. Λοκρῶν δ΄ ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας, μείων, οὔ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν © UCL - GREgORI Project - 2019

```
οἰμώζω { V } 1
2559 HOM 3 364
Οἰνεύς { N+Ant } 1
4321 HOM 2 641
οἰνοβαρής { Α } 1
1653 HOM 1 225
οἶνος { N+Com } 5
2085 HOM 3 295
1754 HOM 3 246
3404 HOM 1 462
1912 HOM 3 269
2123 HOM 3 300
οἰνοχοέω { V } 2
899 HOM 2 127
4404 HOM 1 598
oivoχόος { N+Com } 1
904 HOM 2 128
oîvoψ { A } 2
4132 HOM 2 613
2587 HOM 1 350
οἴομαι (–ω)
4134 HOM 1 561
561 HOM 1 78
2180 HOM 1 296
415 HOM 1 59
2128 HOM 1 289
1243 HOM 1 170
1502 HOM 1 204
4113 HOM 1 558
3155 HOM 1 427
οίος {PRO+Rel} 5
1360 HOM 2 194
2258 HOM 2 320
```

αὐτῶ τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός· Ἀτρεΐδης δ΄ ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ἦ τ΄ ἐφάμην Πυλήνην Χαλκίδα τ΄ ἀγχίαλον Καλυδώνα τε πετρήεσσαν· οὐ γὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τῷ δ΄ ἐπὶ άταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο· «Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ΄ ἔχων, κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα λαῷ άσπαίροντας, θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός. Οἶνον δ΄ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν ἔκχεον, ἠδ΄ εὕχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν· ὧδε δέ γαίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῶ ἐν αἰγείω φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ έπ΄ αὐτῶν δ΄ ὦμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ άτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι ύπὲρ ὅρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ΄ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ΄ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ΄ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Άχαιοί, Τρώων δ΄ ἄνδρα ἔκαστον έλοίμεθα οἰνοχοεύειν, πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο· τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἶας έδέξατο χειρὶ κύπελλον∙ αὐτὰρ ὂ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν ἀνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων∙ ἄσβεστος δ΄ ἄρ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι ἄνδρα ἔκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν, πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο· τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἶας Ἀχαῖων Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ΄ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον Ἁτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ έτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθείς, θῖν´ ἐφ´ ἀλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ φίλη ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς· «Μῆτερ, ἐπεί μ´ ἔτεκές τε δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ μοι ὄμοσσον ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ γὰρ Ιοίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων Ἀργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Ἁχαιοί· κρείσσων ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν΄ οὐ γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι πείσεσθαι οίω. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα πόδας ὤκὺς Ἁχιλλεύς· «Ἀτρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἱω ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς ἐθέλει, πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι οίω· εὶ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;» έπειὴ πολΰ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ΄ ὀίω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν ἴδη Ἁγαμέμνονος ងτρεΐδαο; ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι οίω· ἦς ὑπεροπλίησι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις άλίοιο γέροντος· ἠερίη γὰρ σοίγε παρέζετο καὶ λάβε γούνων· τῆ σ΄ ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἁχιλῆα τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν.» Τήν δ΄ εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν γουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι ὀίω.» Ὠς ἄρα φωνήσασ΄ ἀπεβήσατο, τὸν δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο τάχα δ΄ ἵψεται υἶας Άχαιῶν· ἐν βουλῆ δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξη κακὸν υἶας Άχαιῶν· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων

μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄ ἐσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ΄ ἑκατόμβας, Κάλχας δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα

```
1939 HOM 1 263
                                    ποτέ μ΄ οἵ γ΄ ἀθέριζον. Οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, Καινέα τ΄ Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον
                                       αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ΄ οἶος νόος Ἁτρεΐδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἵψεται υἶας Ἁχαιῶν· ἐν βουλῆ δ΄ οὐ πάντες
1343 HOM 2 192
376 HOM 3 53
                                        δέ σοι αὐτῶ; Οὐκ ἄν δὴ μείνειας Ἀρηίφιλον Μενέλαον; Γνοίης χ΄ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε
οἶος { A } 10
1013 HOM 3 143
                                          όθόνησιν ὥρματ΄ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴη, ἄμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἔποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ΄
2927 HOM 1 398
                                     ένὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης, ὅτ΄ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι, ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, ἵΗρη τ΄
3354 HOM 2 486
                                           ύμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἂν
5534 HOM 2 822
                                          τέκε δῖ΄ Ἀφροδίτη Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἶε, Ἀρχέλοχός τ΄ Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ
5016 HOM 2 745
                                        λαχνήεντας, τοὺς δ΄ ἐκ Πηλίου ὦσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο· τοῖς δ΄ ἄμα
862 HOM 1 118
                                     ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ΄ ἑτοιμάσατ΄, ὄφρα μὴ οἶος Ἁργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται
1738 HOM 2 247
                                       «Θερσῖτ΄ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, ἴσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν· οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ΄
3751 HOM 2 555
                                       νένετ΄ ἀνὴρ κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν· τῶ δ΄ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Αἴας δ΄ ἐκ
651 HOM 3 91
                                    έπὶ χθονὶ πολυβοτείρη, αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον οἴους ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται,
1452 HOM 1 198
                                          τε κηδομένη τε· στῆ δ΄ ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλεΐωνα οἴω φαινομένη· τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ΄ Ἁχιλλεύς. Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ
ὄϊς { N+Com } 1
                                            στίχας ἀνδρῶν· ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐίσκω πηγεσιμάλλω ὄς τ΄ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· «Οὖτος δ΄
1410 HOM 3 198
οιστός { N+Com } 1
322 HOM 1 46
                                      κῆρ, τόξ΄ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην· ἔκλαγξαν δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ ἐπ΄ ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος· ὅ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἔζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε
οἶτος { N+Com } 1
2947 HOM 3 417
                                          μητίσομαι ἔχθεα λυγρά, Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.» Ὠς ἐφατ´, ἔδδεισεν δ´ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα, βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι
Οἴτυλος { N+Top } 1
3953 HOM 2 585
                                    ἄρ Ἀμύκλας εἶχον Έλος τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ΄ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, ἑξήκοντα νεῶν·
Oἰχαλία { N+Top } 1
4919 HOM 2 730
                                              Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οἵ τ΄ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, τῶν αὖθ΄ ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες ἰητῆρ΄ ἀγαθὼ
Οἰχαλιεύς { N+Prop } 2
4025 HOM 2 596
                                           τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς, Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ΄ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἄν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς
                                         καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οἵ τ΄ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, τῶν αὖθ΄ ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες ἰητῆρ΄ ἀγαθὼ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων
4922 HOM 2 730
Οἰχαλίηθεν
            { I+Adv } 1
4021 HOM 2 596
                                        ἔνθά τε Μοῦσαι ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς. Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ΄ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος· στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ
οἴχομαι { V } 4
512 HOM 2 71
                                     κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν·" ὡς ὁ μὲν εἰπὼν ͺὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. Ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας
371 HOM 1 53
                                       αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ἄχετο κῆλα θεοῖο, τῆ δεκάτη δ΄ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἁχιλλεύς· τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε
                                       ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· χωόμενος δ΄ ὁ γέρων πάλιν ἄχετο· τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ Ἁργείοισι
2801 HOM 1 380
```

```
2702 HOM 1 366
                                    πόδας ὤκὺς Ἁχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ΄ εἰδυίη πάντ΄ ἀγορεύω; ຜχόμεθ΄ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·
οἰωνιστής { N+Com } 1
5776 HOM 2 858
                                      őθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη. Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής· ἀλλ΄ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος
οἰωνοπόλος { N+Com } 1
                                      ὄ ν΄ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης. οἰωνοπόλων, ὄχ΄ ἄριστος, ὂς ἤδη τὰ τ΄ ἐόντα τὰ τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἠνήσατ΄
495 HOM 1 69
οἰωνός { N+Com } 3
24 HOM 1 5
                                       ωυχὰς Ἄιδι προίαψεν ἡρώων, αὐτούς δ΄ ἑλλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι. Διός δ΄ ἐτελείωτο βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρεΐδης τε
                                     γενέθλη. Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής· ἀλλ΄ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, ὅθι
5779 HOM 2 859
                                       νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ΄ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῆ ἐφ΄ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος
2737 HOM 2 393
ὀκτώ { NUM+Car } 2
2204 HOM 2 313
                                    νεοσσοί, νήπια τέκνα, ὄζω ἐπ΄ ἀκροτάτω, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ἔνθ΄ ὅ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ δ΄
6804 HOM 2 327
                                       οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι, τῶ δεκάτω
όλβιοδαίμων
               { A } 1
1306 HOM 3 182
                                      δ΄ ό γέρων ήγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἁχαιῶν. Ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον
ὄλεθρος { N+Com } 1
                                    πόλεμον δ΄ ἴεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ΄ Ἁχιλλεὺς ἐκόμισσε
5880 HOM 2 873
ολέκω { V } 1
66 HOM 1 10
                                       υίός· ὂ γὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὧρσε κακήν· ὁλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησεν ἀρητῆρα Ἁτρεΐδης· ὂ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας
όλίγος { Α } 4
830 HOM 3 115
                                       τεύχεά τ΄ έξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίη πλησίον ἀλλήλων ὁλίγη δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Έκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε
                                         ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ
1216 HOM 1 167
4372 HOM 1 593
                                   πᾶν δ΄ ἦμαρ φερόμην, ἄμα δ΄ ἠελίω καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνω, ὁλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.» Ὠς φάτο,
3581 HOM 2 529
                                        μείων, οὔ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ, ἐγχείη δ΄ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἁχαιούς· οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄
Όλιζών { N+Top } 1
4828 HOM 2 717
                                    Οἵ δ΄ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν, τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ΄ ἐν έκάστη
ὄλλυμι { V } 8
6795 HOM 2 325
                                       τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὄου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε
33 HOM 2 4
                                    νήδυμος ὕπνος· ἀλλ΄ ὄ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν· ἤδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ΄
4119 HOM 1 559
                                   καὶ λάβε γούνων· τῆ σ´ ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἁχιλῆα τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν.» Τήν δ´ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
3023 HOM 3 428
                                      πόσιν δ΄ ἠνίπαπε μύθω· «Ἡλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ΄ ὁλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν γ΄ εὕχε΄ ἀρηιφίλου
1509 HOM 1 205
                                    έρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ἦς ὑπεροπλίησι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν
2948 HOM 3 417
                                    μητίσομαι ἔχθεα λυγρά, Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.» Ὠς ἐφατ´, ἔδδεισεν δ´ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα, βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ
6 HOM 12
                                                                Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληιάδεω Άχιλῆος οὐλομένην, ἢ μυρί΄ Άχαιοῖς ἄλγε΄ ἔθηκεν, πολλάς δ΄ ἰφθίμους ψυχὰς Ἅιδι προίαψεν ἡρώων,
```

βουλεύσατο καὶ με κελεύει δυσκλέα Ἄρνος ἰκέσθαι. ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν· οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι. ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε

817 HOM 2 115

όλοός { A } 3 2524 HOM 1 342 αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὄ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι 951 HOM 3 133 οἳ πρὶν ἐπ΄ ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα ἐν πεδίω, όλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, οἳ δὴ νῦν ἕαται σιγῆ, πόλεμός τε πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, δ΄ ὤμωξεν ὶδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὁλοώτερος ἄλλος· ἦ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη 2570 HOM 3 365 Όλοοσσών { N+Top } 1 4981 HOM 2 739 "Άγρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο. "Όρθην Ἡλώνην τε πόλιν τ΄ Ὀλοοσσόνα λευκήν, τῶν αὖθ΄ ἡνεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης υἱὸς Πειριθόριο τὸν όλοόφρων { A } 1 4870 HOM 2 723 Λήμνω ἐν ἡγαθέη, ὄθι μιν λίπον υἶες Ἀχαιῶν ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῶ ὁλοόφρονος ὕδρου ἔνθ΄ ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον Ἀργεῖοι παρὰ νημσὶ Όλυμπιάς (Όλυμπος) { Α } 1 3394 HOM 2 491 δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο θυγατέρες, μνησαίαθ΄ ὅσοι ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· ἀρχοὺς αὖ Όλύμπιος α ον { 🗛 } 13 219 HOM 2 30 νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάνυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπένναμψεν γὰρ ἄπαντας ήρη λισσομένη. 487 HOM 2 67 νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας ήρη λισσομένη, 96 HOM 2 13 νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας ήρη λισσομένη, 118 HOM 1 18 λαῶν· «Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ΄ οἴκαδ΄ ἱκέσθαι· παῖδα δ΄ ἐμοὶ λύσαιτε 3339 HOM 2 484 έν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον 3738 HOM 1 508 έλων γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. Ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὀ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Ἁχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν 2936 HOM 1 399 οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι, ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, Ἡρη τ΄ ἡδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐλθοῦσα, 4346 HOM 1 589 τότε δ΄ οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι· ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ΄ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ 4480 HOM 1 609 "Ηφαιστος ποίησ΄ ἰδυίησι πραπίδεσσιν· Ζεὺς δὲ πρὸς ὂν λέχος ἤι΄ Ὀλύμπιος ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι· ἔνθα καθεῦδ΄ νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὂ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ 4282 HOM 1 580 2608 HOM 1 353 ἐπεί μ΄ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ΄ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ γάρ μ΄ Ἀτρεΐδης 4302 HOM 1 583 άλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν· αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἵλαος ͺὈλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.» Ὠς ἄρ ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλη ἐν χερσὶ 2183 HOM 2 309 σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοι[νός], σμερδαλέος, τὸν [ῥ΄] αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε, βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. Ἔνθα δ΄ ἔσαν "Ολυμπόνδε { I+Adv } 3 2900 HOM 1 394 Άχαιῶν. Ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαί, γε περίσχεο παιδὸς ἐῆος∙ ἐλθοῦσ΄ ὂλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω. Πολλάκι γὰρ σέο δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μένα ξίφος, οὐδ΄ ἀπίθησε μύθω Ἀθηναίης· ἤδ΄ Οὔλυμπόνδε βεβήκει δώματ΄ ἐς αἰνιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. Πηλεΐδης δ΄ ἐξαῦτις 1632 HOM 1 221 3139 HOM 1 425 δαῖτα, θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἔποντο· δωδεκάτη δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν γουνάσομαι καί μιν "Όλυμπος { N+Top } 12 3100 HOM 1 420 Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνω εἶμ΄ αὐτὴ πρὸς κλυμπον ἀγαννίφον, αἴ κε πίθηται. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι μήνι΄ 2870 HOM 3 407 θεῶν δ΄ ἀπόειπε κελεύθους, μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας κλυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὅ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ γε 359 HOM 2 48 νῆας Άχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ἡὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν∙ αὐτὰρ ὂ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι 3634 HOM 1 494 τε. Άλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ἠώς, καὶ τότε δὴ πρὸς καὶ τότε δὰ καὶ τότε δὴ πρὸς καὶ τότε δὰ πρὸς καὶ τότε δὴ πρὸς καὶ τότε δὰ πρὸς καὶ τότε δὰ πρὸς καὶ τότε δὰ καὶ το καὶ

```
2960 HOM 1 402
                                        θεά, ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν, ὧχ΄ ἑκατόχειρον καλέσασ΄ ἐς μακρὸν "Ολυμπον, ὂν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰναίων΄, ὃ νὰρ αὖτε βίη οὖ
3909 HOM 1 530
                                       ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ΄ ἀθανάτοιο· μέγαν δ΄ ἐλέλιξεν ͺ Ὀλυμπον. Τὼ γ΄ ὡς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα εἰς ἄλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ΄ αἰγλήεντος
3924 HOM 1 532
                                           διέτμανεν· ή μὲν ἔπειτα εἰς ἄλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ΄ αἰνλήεντος Ὀλύμπου. Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς
4181 HOM 1 566
                                      έμω δ΄ ἐπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὄσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπω ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισεν δὲ βοωπις
                                         Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων ἀκροτάτη κορυφῆ πολυδειράδος Οὐλύμποιο· καί ῥα πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων σκαιῆ, δεξιτερῆ δ΄ ἄρ΄ ὑπ΄
3674 HOM 1 499
1173 HOM 2 167
                                            'Ως ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ΄ Ἀθήνη, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα· [one verse is missing in the manuscript] εὖρεν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ
309 HOM 1 44
                                        'Ώς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ, τόξ΄ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην∙ ἔκλαγξαν δ΄
3662 HOM 1 497
                                   άλλ΄ ἥ ν΄ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, ἠερίη δ΄ ἀνέβη μέναν οὐρανὸν Οὔλυμπόν, τε: εὖρεν δ΄ εὐ[ο]ύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων ἀκροτάτη κορυφῆ
ὄμαδος { N+Com } 1
689 HOM 2 96
                                            Τετρήχει δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἰζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν· ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς σχοίατ΄, ἀκούσειαν δὲ
ὄμβρος { N+Com } 1
                                      πέλει οὐρανόθι πρό, αἵ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον κλαγγῆ ταί γε πέτονται ἐπ΄ ὠκεανοῖο ῥοάων ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα
38 HOM 3 4
ομηγερής { A } 2
                                          άλεγεινή· οἴ δ΄ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρησι πάντες ὁμηγερέες, ἠμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· εἴσατο δὲ
5313 HOM 2 789
401 HOM 1 57
                                        γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ δ´ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τ΄ ἐγένοντο, τοῖσι δ´ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Ἀτρεΐδη, νῦν ἄμμε
ομηλικία { N+Com } 1
1252 HOM 3 175
                                     σῶ ἑπόμην, θάλαμον γνωστούς τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν· ἀλλὰ τὰ γ΄ οὐκ΄ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ
όμιλέω { V } 1
1923 HOM 1 261
                                      έστὸν ἐμεῖο· ἤδη γάρ ποτ΄ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὑμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ ν΄ ἀθέριζον. Οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον
ὄμιλος { N+Com } 4
                                     γυῖα, ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, ὣς αὖτις καθ΄ ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἁλέξανδρος θεοειδής. Τὸν δ΄ Έκτωρ
261 HOM 3 36
3175 HOM 3 449
                                         Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν, Ἁτρεΐδης δ΄ ἀν΄ ὄμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς ἀθρήσειεν Ἁλέξανδρον θεοειδέα· ἀλλ΄ οὔ τις δύνατο
2402 HOM 3 340
                                      δ΄ αὔτως Μενέλαος Ἀρήιος ἔντε΄ ἔδυνεν. Οἵ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἁχαιῶν ἐστιχόωντο δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ΄
159 HOM 3 22
                                     δ΄ ώς οὖν ἐνόησεν Ἀρήι φίλος Μενέλαος ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα, ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλω ἐπὶ σώματι κύρσας ἑυρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν
όμίχλη { N+Com } 2
2652 HOM 1 359
                                      άλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι· καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ πολιῆς άλὸς ἠύτ΄ ὁμίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄
78 HOM 3 10
ὄμμα { N+Com } 4
1655 HOM 1 225
                                       Άτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο· «Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ΄ ἔχων, κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα λαῷ θωρηχθῆναι οὔτε λόχον δ΄
3296 HOM 2 478
                                     ρ΄ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ΄ ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα, θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με
2800 HOM 3 397
1547 HOM 3 217
ὄμνυμι { V } 3
```

1980 HOM 3 279 και οἱ ὑπένερθε καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ΄ ἐπίορκον ὑμόση, ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ΄ ὅρκια πιστά⋅ εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἁλέξανδρος 550 HOM 176 έκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς 1717 HOM 1 233 νῦν ὕστατα λωβήσαιο. Ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέναν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει. ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ὄμοιος { A } 2 2045 HOM 1 278 μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ΄ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ 3740 HOM 2 553 τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· τῶ δ΄ οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ΄ ἀνὴρ κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· Νέστωρ οἶος όμοιόω { ∨ } 1 1375 HOM 1 187 φέρτερος εἰμὶ σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.» Ὠς φᾶτο· Πηλεΐωνι δ΄ ἄχος γένετ΄, ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι όμοκλέω { ∨ } 1 1398 HOM 2 199 δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρω ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθω· «Δαιμόνι΄ ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, οῖ σέο φέρτεροί εἰσι, όμός { **A** } 1 425 HOM 1 61 όίω ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἁχαιούς∙ ἀλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ομφή { N+Com } 1 311 HOM 2 41 διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὁμφή· ἔζετο δ΄ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο όμῶς { I+Adv } 2 αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήθρη ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἕλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι 1535 HOM 1 209 δ΄ Άθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήρη, ἄμφω ὁμῶς θυμῶ φιλέουσά τε κηδομένη τε· στῆ δ΄ ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα οἴω 1438 HOM 1 196 ὄναρ { N+Com } 1 446 HOM 1 63 ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ ν΄ εὐχωλῆς όνείδειος { Α } 2 δὴ λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἡρη, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἥδε καὶ αὕτως μ΄ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη 3825 HOM 1 519 1961 HOM 2 277 οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.» Ὠς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ΄ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔστη σκῆπτρον όνειδίζω { V } 2 1795 HOM 2 255 υἷες Άχαιῶν. Τῶ νῦν Ἀτρεΐδη Άγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι άλλ΄ ἄγε λήγ΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἕλκεο χειρί· άλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς 1554 HOM 1 211 ὄνειδος { N+Com } 5 2140 HOM 1 291 εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;» Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἁχιλλεύς· «ዮ Υάρ κε[ν] δειλός τε καὶ 1723 HOM 3 242 αὖτ΄ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν, αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἅ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, 1766 HOM 2 251 ἦλθον· τῶ οὐκ ἄν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις· οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ 1557 HOM 2 222 τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ Ἀγαμέμνονι δίῳ ὀξέα κεκληγὼς λέγ΄ ὀνείδεα· τῷ δ΄ ἄρ΄ Ἁχαιοὶ ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῷ· αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν 3089 HOM 3 438 Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε· «Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα ὀνειροπόλος { N+Com } 1 442 HOM 1 63 καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς· ἀλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοίβος Ἀπόλλων,

```
ονειρος { N+Com } 6
62 HOM 2 8
581 HOM 2 80
52 HOM 2 6
408 HOM 2 56
115 HOM 2 16
164 HOM 2 22
\dot{o}νίνημι { \mathbf{V} } 2
3703 HOM 1 503
2909 HOM 1 395
ὄνομα { N+Com } 1
1678 HOM 3 235
oνομάζω { V } 2
2811 HOM 3 398
2669 HOM 1 361
ονομαίνω { V } 1
3373 HOM 2 488
όξύς { A } 4
1554 HOM 2 222
1395 HOM 1 190
2634 HOM 3 374
3059 HOM 2 440
όπηδεύω { V } 1
1289 HOM 2 184
ὄπισθεν { I+Adv } 2
3671 HOM 2 542
1446 HOM 1 197
οπίσω { I+Adv } 7
788 HOM 3 109
1854 HOM 3 261
2205 HOM 3 311
2905 HOM 3 411
```

1136 HOM 3 160

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· «Βάσκ΄ ἴθι, οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν· ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἁγαμέμνονος Ἁτρεϊδαο πάντα μάλ΄ ἀτρεκέως μετέειπεν «Ŷ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἁχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ὃς θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ΄ Ἀτρεϊδη Ἀγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· «Βάσκ΄ ἴθι, οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· «Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ΄ ἄγχιστα "Ηρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται.» Ώς φάτο, βῆ δ΄ ἄρ, ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν, βῆ δ΄ ἄρ ἐπ΄ νερόντων τῖ΄ Ἀγαμέμνων· τῶ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος· «Εὔδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαἴφρονος ἱπποδάμοιο; Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον Δία Κρονίωνα ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υίόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ΄ "Ολυμπόνδε Δία λίσαι. εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔρνω. Πολλάκι νὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μενάροισιν ἄκουσα δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἁχαιούς, οὕς κεν εὖ γνοίην καὶ τοὔνομα μυθησαίμην· δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορα θ΄ ἱππόδαμον καὶ καὶ ὄμματα μαρμαίροντα, θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν; ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἴδομεν Δαναών καὶ κοίρανοι ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἄν ἐνὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν νλώσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μάλιστ΄ ἦν ἦδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ Ἁγαμέμνονι δίω ὀξέα κεκληγὼς λέγ΄ ὀνείδεα· τῷ δ΄ ἄρ΄ Ἁχαιοὶ ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῷ· δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὄ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὅ δ΄ Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι, ἠὲ χόλον Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὁξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ τρυφάλεια ὦδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν ἴομεν ὄφρά κε θᾶσσον ἐγείρομεν ͺόξὺν ͺἌρηα.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· αὐτίκα κηρύκεσσι δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὅς οἱ ὁπήδει· αὐτὸς δ΄ Ἁτρεῖδεω Ἁγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων· τῷ δ΄ ἄμ΄ Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ὄπιθεν κομόωντες, αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι "Ηρη, ἄμφω όμῶς θυμῶ φιλέουσά τε κηδομένη τε∙ στῆ δ΄ ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλεΐωνα οἴω φαινομένη∙ τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο∙ θάμβησεν φρένες ἠερέθονται, οῗς δ΄ ὁ γέρων μετέησιν, ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει, ὅπως ὅχ΄ ἄριστα μετ΄ ἀμφοτέροισι γένηται.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἐχάρησαν τοί δ΄ ὀτραλέως ἐπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ἀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον· τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, ἂν δ´ ἄρ´ ἔβαιν´ αὐτός, κατὰ δ´ ἡνία τεῖνεν 👌 ἀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἄρ ἄψορροι προτὶ Ἰλιον εἷμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ΄ ὁπίσσω πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ΄ ἄχε΄ ἄκριτα θυμῶ.» Τήνδε χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ΄ άλλὰ καὶ ὡς τοίη περ ἐοῦσ´ ἐν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ´ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ´ Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ· «Δεῦρο πάροιθ

```
2534 HOM 1 343
                                     ἦ νὰρ ὄ ν΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἁχαιοί.» Ὠς φᾶτο, Πάτροκλος δὲ φίλω ἐπ΄
1552 HOM 3 218
                                          ύπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας, σκῆπτρον δ΄ οὔτ΄ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ἀλλ΄ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς· φαίης κεν ζάκοτόν
όπλότερος { Α } 2
                                      πολυμήλου Φυλακίδαο αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου όπλότερος γενεῆ· ὁ δ΄ ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος. οὐδέ τοι λαοὶ
4757 HOM 2 707
776 HOM 3 108
                                            καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὄρκια δηλήσηται· αἰεί δ΄ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, οἶς δ΄ ὁ γέρων μετέησιν, ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
Όπόεις (τοπ)
              { N+Top } 1
3595 HOM 2 531
                                      ένχείη δ΄ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς· οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐνειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε
ὁπότε { I+Conj } 5
1662 HOM 3 233
                                           πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος οἴκω ἐν ἡμετέρω, ὁπότε Κρήτηθεν ἳκοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὀρῶ ἑλίκωπας Ἀχαιούς, οὕς κεν εὖ γνοίην
                                           δόσαν δέ μοι υἷες Άχαιῶν. Οὐ μὲν σοί ποτε ἷσον ἔχω γέρας, ὁππότ΄ Άχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ΄ εὐναιόμενον πτολίεθρον· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος
1189 HOM 1 163
1239 HOM 3 173
                                     μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υἱέι σῶ ἑπόμην, θάλαμον ννωστούς τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυνέτην καὶ
2933 HOM 1 399
                                          κελαινεφέι Κρονίωνι οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι, ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, ήθρη τ΄ ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· ἀλλὰ
                                         πεποιθώς, τύμβω ἐπ´ ἀκροτάτω Αἰσυήταο γέροντος, δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἁχαιοί· τῶ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἰρις· «Ὠ γέρον,
5343 HOM 2 794
όπότερος {Α} 7
2111 HOM 3 299
                                   Άχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ΄ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος,
514 HOM 3 71
                                          Μενέλαον συμβάλετ΄ ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· όππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ΄
658 HOM 3 92
                                     άρηίφιλον Μενέλαον οἴους ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ΄
2239 HOM 3 317
                                             αὐτὰρ ἔπειτα κλήρους ἐν κυνέη χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες, ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος· λαοί δ΄ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον,
2266 HOM 3 321
                                     Άχαιῶν τε Τρώων τε` «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, ὁππότερος τάδε ἔργα μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν, τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον ಏίδος
2182 HOM 3 309
                                            Μενελάω· Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» Ἡ ῥά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς,
727 HOM 3 101
                                     πέποσθε εἵνεκ΄ ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ΄ ἀρχῆς· ἡμέων δ΄ ὁπποτέρω θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄,
ὀπτάω { V } 2
2981 HOM 2 429
                                       έπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειραν, ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαῖτα
3430 HOM 1 466
                                       ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειρον. Ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε
ὄπως { I+Conj } 4
2535 HOM 1 344
                                   γ΄ όλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἁχαιοί.» Ὠς φᾶτο, Πάτροκλος δὲ φίλω ἐπ΄ ἐπείθεθ
986 HOM 1 136
                                   Άλλ΄ εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· εὶ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν
                                    όνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις· οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὄπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἠὲ κακῶς νοστήσομεν υἶες Ἀχαιῶν. Τῶ νῦν Ἁτρεΐδη Ἁγαμέμνονι
1777 HOM 2 252
790 HOM 3 110
                                            οἷς δ΄ ὁ γέρων μετέησιν, ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει, ὅπως ὅχ΄ ἄριστα μετ΄ ἀμφοτέροισι γένηται.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἐχάρησαν Ἁχαιοί τε Τρῶες τε
όράω { ∨ } 38
1092 HOM 3 154
                                        ίεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύργω· οἵ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦργον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄ ἀγόρευον· «Οὐ
1684 HOM 3 236
                                        οὕς κεν εὖ γνοίην καὶ τοὔνομα μυθησαίμην· δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορα θ΄ ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, αὐτοκασιγνήτω
593 HOM 2 82
                                     ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ్ος μέγ΄ ἄριστος Ἁχαιῶν εὔχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν.» Ὠς
1388 HOM 3 194
                                   κεφαλή Άγαμέμνονος Άτρεΐδαο, εὑρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη, αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας
```

όρέγνυμι { V } 1

2595 HOM 1 351

ΙἦΙεν∙ ἀλλ΄ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς, στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας, σκῆπτρον δ΄ οὔτ΄ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ἀλλ΄

«Τίπτ΄ αὖτ΄ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας. Ἡ ἵνα ὕβριν ἴδη Ἁγαμέμνονος Ἁτρεῖδαο; ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ἦς ὑπεροπλίησι τάχ΄ ἄν φωνῆ· «Δεῦρο πάροιθ´ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδη πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι πόδας ὤκέα Ἰρις· «Δεῦρ΄ ἴθι, νύμφα φίλη, ἴνα θέσκελα ἔρνα ͺἴδηαι. Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων· οἳ πρὶν ἐπ΄ ἀλλήλοισι φέρον νεώμεθα, τόνδε δ΄ έῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίη νέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί· ὃς καὶ νῦν Ἁχιλῆα ἕο μέν΄ ἀμείνονα φῶτα δ΄ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.» Ὅν δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρω ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθω· «Δαιμόνι΄ ἀτρέμας τότ΄ ἀρηιφίλω Μενελάω· οὐ μὲν γὰρ φιλότητι γ΄ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν άνδράσιν ὢμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ ν΄ ἀθέριζον. Οὐ νὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, Καινέα τ΄ Ἐξάδιόν τε ἀφύσσων· ἄσβεστος δ΄ ἄρ ἐνῶρτο νέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, ὡς ἴδον ήμαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. Ὠς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα ἥτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐγὼν οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη μύθοισιν κοῦροι Άχαιῶν. Ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο, οἵ ῥα ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε ν΄ ὧδ΄ Ὀδυσῆος ἀνασσάμεθ΄ εἶδος ͺἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ νεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὅδ΄ ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνήρ, ἠύς "Ως ό μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου· οὐ δέ μιν Ήρη ἠγνοίησεν ἰδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος· αὐτίκα καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ΄ οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν⋅ ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ γ΄ ἀθέριζον. Οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, Καινέα τ΄ Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον δείσας Άτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής. Τὸν δ΄ Έκτωρ νείκεσσεν ἰδών ἀισχροῖς ἐπέεσσιν· «Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά, αἴθ΄ ὄφελες ύπὸ χρυσέου· ὃ δ΄ ἄρ ἔζετο τάρβησέν τε. ἀλνήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ΄ αὐτῶ ἡδὺ νέλασσαν· ὧδε δέ τις τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ γε Ιδών γήθησεν Ἁχιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός· Ἀτρεΐδης δ´ ὤμωξεν ἰδών εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ἦ τ´ ἐφάμην τίσεσθαι οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ Ὀδυσῆα ͺἱδὼν ͺἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Εἴπ΄ ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ΄ ἐστίν· μείων μὲν κεφαλῆ ν΄ ὧδ΄ Όδυσῆος ἀνασσάμεθ΄ εἶδος ἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ͺἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ νεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὅδ΄ ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνήρ, ἠύς τε μένας τε, ἔξοχος Ἀρνείων δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ´ αὐτῶ ἡδὺ γέλασσαν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί´ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε βουλάς τ´ ἐξάρχων έτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων. Ὠς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσησ΄, ὑπό τε τρόμος ἔλαβε γυῖα, ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς Ιδών πολέμοιο μεδέσθω, ὥς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ΄ Ἅρηι· οὐ γὰρ παυσωλή γε ὄφρ΄ ἥμιν ἑκάερνον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.» Τόνδ΄ ἄρ΄ ὑπόδρα ͺἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁγιλλεύς· «Ὠμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον, πῶς τίς τοι τ΄ αἰζηοί· ὢς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην· αὐτίκα δ΄ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Τόν δ΄ ὡς οὖν Θερσίτης τῶ δ΄ ὧκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς, καί μιν ὑπόδρα ἰδών χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθω· «Θερσῖτ΄ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, ἵσχεο, μὴ δ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ´ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὅπωπα· λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστυ. εἷμι προτὶ Ἰλιον ἠνεμόεσσαν ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ΄ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον υἰὸν ἀρηιφίλω Μενελάω· Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θῆκε θεὰ λευκώλενος ήρη· κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τ΄ ἐγένοντο, τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα οἴω φαινομένη· τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ΄ Ἁχιλλεύς. Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄ Ἀθηναίην· δεινὼ δέ δακρύσας έτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθείς, θῖν΄ ἐφ΄ ἀλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ φίλη ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς· «Μῆτερ, ἐπεί μ΄ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ ἄψ ὁρόων⋅ Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν⋅ οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἧχι ἑκάστω οἴκω ἐν ἡμετέρω, ὁπότε Κρήτηθεν ἳκοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἁχαιούς, οὕς κεν εὖ γνοίην καὶ τοὔνομα μυθησαίμην· δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν

όρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ φίλη ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς· «Μῆτερ, ἐπεί μ΄ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος

```
όρεκτός {Α} 1
                                    δ΄ ἄμ΄ Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ὄπιθεν κομόωντες, αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες
3675 HOM 2 543
όρεσκῶος {Α} 1
1967 HOM 1 268
                                   τράφεν ἀνδρῶν· κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο, φηρσὶν ὀρεσκώοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών,
ορεύς { N+Com } 1
                                         νεών, μετὰ δ΄ ἰὸν ἔηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄ ἀργυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρώτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, αὐτὰρ ἔπειτ΄ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς
347 HOM 1 50
"Όρθη { N+Top } 1
4976 HOM 2 739
                                    μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ Ἅνρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο. Ὅρθην Ἡλώνην τε πόλιν τ΄ Ὀλοοσσόνα λευκήν, τῶν αὖθ΄ ἡνεμόνευε μενεπτόλεμος
ορθόω { V } 1
314 HOM 2 42
                                     ύσμίνας. Έγρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος· ποσσὶ δ
ορίνω { V } 3
2787 HOM 3 395
                                       νεόν λήγοντα καθίζειν.» ኺς φάτο, τῆ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί ῥ΄ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ΄ ἱμερόεντα καὶ ὄμματα
                                        αίρήσουεν εὐρυάνυιαν.» Ώς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν, ὄρινε, πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν· κινήθη δ΄ ἀνορὴ ὡς κύματα μακρὰ
1002 HOM 2 142
2075 HOM 2 294
                                       ἀσχαλάα σὺν [νη]ὶ πολυζύγω, ὄν περ ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέ]ωσιν ὁρινομένη τε θάλασσα· ἡμῖν δ΄ εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῶ οὐ
Ο̈́ΟΚΙΟΥ { N+Com } 13
                                        νηπιάχοις οἶς οὔ τι μέλει πολεμήια ἔργα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν; ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ
2341 HOM 2 339
                                    αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὄρκια δηλήσηται· αἰεί δ΄ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, οἶς δ΄ ὁ γέρων μετέησιν, ἄμα
772 HOM 3 107
2114 HOM 3 299
                                    κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ΄ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ΄
                                           αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῶ ἐν αἰγείω· φέρε δὲ κρητῆρα
1749 HOM 3 245
                                            ότις κ΄ ἐπίορκον ὀμόση, ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ΄ ὄρκια πιστά· εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ
1986 HOM 3 280
2284 HOM 3 323
                                     δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἅιδος εἴσω, ἡμῖν δ´ αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ ἄψ ὁρόων· Πάριος
1906 HOM 3 269
                                         [Ά]γαμέμνων, ἀν δ΄ Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας
1789 HOM 3 252
                                       θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων ἐν πεδίω καταβῆναι. ἳν΄ ὄρκια πιστὰ τάμητε· αὐτὰρ Ἁλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆσ΄ ἐνχείησι μαχήσοντ΄
877 HOM 2 124
                                       δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλοιμεν Ἁχαιοί τε Τρῶές τε ὄρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω, Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, ἡμεῖς
1815 HOM 3 256
                                    τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ΄ ἔποιτο· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ
534 HOM 3 73
                                      έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ
678 HOM 3 94
                                      έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ´ ἀγέσθω· οἱ δ´ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ´, οἱ δ´ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε
                                     καὶ Ἡελίω· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὄρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὅρκια
759 HOM 3 105
ὄρκος { N+Com } 3
1716 HOM 1 233
                                      ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο. Ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα
1768 HOM 1 239
                                               οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὂ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος· ἦ ποτ΄ Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἶας Ἀχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός
5083 HOM 2 755
                                             άργυροδίνη, ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ΄ ἔλαιον∙ ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. Μαγνήτων δ΄ ἦρχε πρόθοος Τενθρηδόνος
όρμαίνω { V } 1
1415 HOM 1 193
                                          έναρίζοι, ἡὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. Έως ὂ ταῦθ΄ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἕλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ΄ Ἀθήνη
```

```
όρμάω { ∨ } 1
1005 HOM 3 142
                                     καὶ ἄστεος ἦδὲ τοκήων· αὐτίκα δ΄ ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν ιμρματ΄ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴη, ἄμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἔποντο,
Όρμένιον { N+Top } 1
4943 HOM 2 734
                                      Μαχάων· τοῖς δὲ τριάκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἵ δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ΄
ὄρμημα { N+Com } 2
2462 HOM 2 356
                                      πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχω κατακοιμηθῆναι, τίσασθαι δ΄ Ἑλένης ὁρμήματα στοναχάς τε· εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκονδε νέεσθαι, ἀπτέσθω ἦς νηὸς
3982 HOM 2 590
                                            ότρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῶ τίσασθαι Ἑλένης ΄ ὁρμήματά ΄ τε στοναχάς τε. Οἳ δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο
ὄρμος { N+Com } 1
3208 HOM 1 435
                                      δ΄ ίστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς ὄρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς· ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν· ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ
Όρνεαί { N+Top } 1
                                    ἐυκτίμενον πτολίεθρον, ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς. Ὀργειάς τ΄ ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ΄ ἐρατεινήν, καὶ Σικυῶν΄, ὅθ΄ ἄρ΄ ἄλδρηστος πρῶτ΄
3851 HOM 2 571
ὄρνις { N+Com } 3
5150 HOM 2 764
                                     μὲν μέν΄ ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο, τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ιώς, ὅτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἐίσας· τὰς ἐν Πιερίη θρέψ΄ ἀργυρότοξος
                                           ἄμ΄ ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι, Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ΄ ἐνοπῇ τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὢς ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἵ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ
21 HOM 3 2
3175 HOM 2 459
                                             αἴγλη παμφανόωσα δι΄ αἰθέρος οὐρανὸν ἶκε. Τῶν δ΄ ὥς τ΄ ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά, χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίω ἐν λειμῶνι
ὄρνυμι { V } 11
2772 HOM 2 398
                                     λείπει παντοίων ἀνέμων, ὅτ΄ ἄν ἔνθ΄ ἢ ἔνθα γένωνται· ἀνστάντες δ΄ ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας, κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο. Ἄλλος δ΄ ἄλλω
1775 HOM 3 250
                                    ήδὲ χρύσεια κύπελλα· ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν· «Ὀρσεο, Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων
5462 HOM 2 810
                                     πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς δ΄ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίω ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα
                                    Τρώες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, μῦθον Ἁλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν· ἄλλους μὲν κέλεται Τρώας καὶ πάντας Ἁχαιοὺς τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ
630 HOM 3 87
5369 HOM 2 797
103 HOM 3 13
1892 HOM 3 267
2461 HOM 3 349
                                      χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῆ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· «Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με
1026 HOM 2 146
64 HOM 1 10
3123 HOM 2 451
                                    παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Άχαιῶν ὀτρύνουσ΄ ἱέναι· ἐν δὲ σθένος ὧρσεν ἑκάστω καρδίη ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων
ὄρος { N+Com } 8
74 HOM 3 10
1734 HOM 1 235
4069 HOM 2 603
                                        γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἳ δ΄ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν΄ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί, οἳ Φενεόν τ΄ ἐνέμοντο καὶ
5590 HOM 2 829
5841 HOM 2 868
1136 HOM 1 157
```

μῦθοι φῖλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὄσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ͺὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ χθόνα πουλυβότειραν ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο· ὤρνυτο δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν [Ά]γαμέμνων, ἀν δ΄ Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ͺὤρορ΄ ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὧρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησεν ἀρητῆρα Ἁτρεΐδης· ὃ γὰρ ἦλθε μένεα πνείοντες Άχαιοὶ ἐν θυμῶ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν. Εὖτ΄ ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ΄ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ΄ Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ υἶε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς αὖ Καρῶν ἡνήσατο βαρβαροφώνων, οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ΄ ὄρος ἀκριτόφυλλον Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ κάρηνα· τῶν μὲν ἂρ Ἀμφίμαχος έριβώλακι βωτιανείρη καρπὸν ἐδηλήσαντ΄, ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές, ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ

```
242 HOM 3 34
                                     κῆρ΄ ἀλεείνων. Ὠς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσησ΄. ὑπό τε τρόμος ἔλαβε νυῖα. ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τέ μιν εἶλε παρειάς.
3151 HOM 2 456
                                     φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ἡύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην οὔρεος ἐν κορυφῆσ΄, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή, ὣς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
ὀρούω
        { V } 2
2191 HOM 2 310
                                    αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε, βωμοῦ ὑπαῖξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. Ἔνθα δ΄ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα, ὄζω ἐπ΄ ἀκροτάτω, πετάλοις
2302 HOM 3 325
                                   δὲ μέγας κορυθαίολος Έκτωρ ἄψ ὁρόων Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἑκάστω ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε
ὀρυμαγδός { N+Com } 1
                                     δ΄ ὤίγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς δ΄ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Ἐστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίω ἀπάνευθε
5461 HOM 2 810
ὄρχαμος { N+Com } 1
                                     καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην, τῶν αὖθ΄ Ύρτακίδης ἦρχ΄ Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν, Ἄσιος Ύρτακίδης ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἴπποι αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ
5647 HOM 2 837
Ορχομενός
             { N+Top } 2
3469 HOM 2 511
                                          Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἵ δ΄ Ἀσπληδόν΄ ἔναιον ἰδ΄ Ὀρχομενὸν Μινύειον, τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἶες Ἄρηος, οὓς τέκεν Ἀστυόχη
4082 HOM 2 605
                                        παρὰ τύμβον, ἵν΄ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί, οἳ Φενεόν τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην, καὶ Τεγέην εἶχον καὶ
ὄς ἥ ὄ { PRO+Rel } 194
                                        μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν, αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι
1725 HOM 3 242
2212 HOM 1 300
                                      οὔτε σοὶ οὔτέ τω ἄλλω, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἄ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν
263 HOM 2 36
                                       φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἄ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε· φῆ γὰρ ὅ γ΄ αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνω νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη
281 HOM 2 38
                                      γὰρ ὄ γ΄ αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνω νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ
2124 HOM 1 289
                                          μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, τοὔνεκά οἱ προθέουσιν
                                          οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἣν ἔχ΄ Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄, αι ἄειδον ἀμειβόμεναι όπὶ καλῆ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, οἱ μὲν κακκείοντες
4447 HOM 1 604
2970 HOM 3 421
                                    έανῶ ἀργῆτι φαεινῶ σιγῆ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. Αἴ δ΄ ὅτ΄ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ΄ ἴκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα
4219 HOM 2 626
                                     Αὐγηιάδαο ἄνακτος. Οἳ δ΄ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ΄ ἱεράων νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς Ἦλιδος ἄντα, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἅρηι Φυλεΐδης, ὃν
                                     τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὣς ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἴ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον κλαγγῆ ταί γε πέτονται ἐπ΄ ὠκεανοῖο
30 HOM 3 4
3244 HOM 2 470
                                    τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ. Ἡύτε μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά, αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, τόσσοι
1593 HOM 2 227
                                       τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίης ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ πρωτίστω δίδομεν, εὖτ΄ ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν· ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ
7 HOM 1 2
                                                      Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληιάδεω Άχιλῆος οὐλομένην, ἡ μυρί΄ Άχαιοῖς ἄλγε΄ ἔθηκεν, πολλάς δ΄ ἰφθίμους ψυχὰς Ἅιδι προίαψεν ἡρώων, αὐτούς δ΄
2725 HOM 3 387
                                          λαβοῦσα, γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν εἰροκόμω, ἤ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώση ἤσκειν εἰρία καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε· τῇ μιν ἐεισαμένη
1925 HOM 3 272
                                        ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν ἡ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο, ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
                                     ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἤ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείη. Τὴν μὲν
2639 HOM 3 375
                                          πάντ΄ ἀποδοῦναι, τιμὴν δ΄ Ἀργείοισ΄ ἀποτινέμεν, ἥν τιν΄ ἔοικεν ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εἰ δ΄ ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παίδες
2028 HOM 3 287
3249 HOM 3 460
                                        καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται.» Ὠς ἔφατ΄ Ἁτρεΐδης, ἐπὶ δ΄ ἤνεον ἄλλοι Ἁχαιοί.
2209 HOM 2 313
                                       ἀκροτάτω, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἡ τέκε τέκνα· ἔνθ΄ ὅ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ δ΄ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη
6809 HOM 2 327
                                    κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἢ τέκε τέκνα· ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι, τῶ δεκάτω δὲ πόλιν αἱρήσομεν
532 HOM 2 73
                                       πως θωρήξομεν υἶας Άχαιῶν· πρῶτα δ΄ ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἡ θέμις ἐστί, καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω· ὑμεῖς δ΄ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν
                                    οὐδ΄ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἢν ἔχ΄ Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄, αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῆ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν
4442 HOM 1 603
2022 HOM 2 286
                                          θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἤν περ ὑπέσταν ἐνθάδ΄ ἔτι στείχοντες ἀπ΄ Ἄργεος ἱπποβότοιο, Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον
```

1632 HOM 2 233 ἀνάνω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν, ἠὲ νυναῖκα νέην, ἵνα μίσνεαι ἐν φιλότητι, ἤν τ΄ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἶας Ἁχαιῶν, 2025 HOM 3 286 καὶ κτήματα πάντ΄ ἀποδοῦναι, τιμὴν δ΄ Άργείοισ΄ ἀποτινέμεν, ἤν τιν΄ ἔοικεν ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εἰ δ΄ ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος 3246 HOM 3 459 Άρνείην Έλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥν, τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται,» Ὠς ἔφατ΄ Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ΄ ἤνεον 1230 HOM 2 177 καδδέ κεν εὐχωλὴν Ποιάμω καὶ Τοωσὶ λίποιτε Ἀρνείην Ἑλένην, ἦς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν καδδέ κεν εὐχωλὴν Ποιάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Ἀρνείην Ἐλένην. ἦς εἵνεκα πολλοὶ Ἁχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν 1130 HOM 2 161 βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἢς ἐπέπιθμεν· αὕτως γάρ ῥ΄ ἐπέεσσ΄ ἐριδαίνομεν οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν 2358 HOM 2 341 3031 HOM 2 436 μηκέτι νῦν δήθ΄ αὖθι λεγώμεθα, μηδ΄ ἔτι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον 💍 δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει· ἀλλ΄ ἄγε, κήρυκες μὲν Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων λαὸν κηρύσσοντες 134 HOM 3 18 παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῶ πάλλων Ἀρνείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους ἀντίβιον "Ολυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ్ὄ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὄ νε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐνὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου 2880 HOM 3 409 τά ν΄ οὐκ΄ ἐνένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὄ μ΄ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς· οὖτός τ΄ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων, ἀμφότερον βασιλεύς τ΄ 1267 HOM 3 177 4029 HOM 1 547 μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὂν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ΄ εἴσεται οὔτ΄ ἀνθρώπων· 874 HOM 1 120 Άρνείων ἀνέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε νὰρ τό νε πάντες 💍 μοι νέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, 2386 HOM 3 338 δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν· εἵλετο δ΄ ἄλκιμον ἔγχος, ὄ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. Ώς δ΄ αὕτως Μενέλαος Ἀρήιος ἔντε΄ ἔδυνεν. Οἵ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν 1799 HOM 1 244 θνήσκοντες πίπτωσι σù δ΄ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος 💍 τ΄ ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη χρυσείοις 3032 HOM 1 412 βασιλῆος, γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἣν ἄτην, ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα⋅ «Ὠμοι 3885 HOM 1 527 οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἀτελεύτητον, ὄ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω.» Ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ΄ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσιαι δ΄ ἄρα 1504 HOM 2 215 τε ἥδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὄ τι οἱ εἴσαιτο νελοίιον Ἀρνείοισιν ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, προσέφη πόδας ὤκὺς Ἁχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὧ τε σύ, Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας 617 HOM 1 85 ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὄ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ ἑκατόμβης, αἴ 453 HOM 1 64 5549 HOM 2 824 Άντήνορος υἷε, Άρχέλοχός τ΄ Άκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, μάλιστα δὲ ἵετο θυμῶ τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε. Οι δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ. 3986 HOM 2 591 4785 HOM 2 711 γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οι δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, 1997 HOM 1 272 γὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐγώ· κείνοισι δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθω· ἀλλὰ 5136 HOM 2 762 τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αὐτῶν ἠδ΄ ἵππων, οἳ ἄμ΄ Ἀτρεΐδησιν ἔποντο. ἵπποι μὲν μέγ΄ ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο, τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε 4625 HOM 2 686 καὶ Ἀχαιοί. τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οἵ ν΄οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ νὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡνήσαιτο· κεῖτο νὰρ 4969 HOM 2 738 ἀνλαὸς υἱός· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οι δ΄ Ἅνρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο. Ὀρθην Ἡλώνην τε πόλιν τ΄ Ὀλοοσσόνα λευκήν. 5576 HOM 2 828 ἀγλαὸς υίός, Πάνδαρος, ὧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν 3689 HOM 2 546 άμφὶ στήθεσσι· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὄν ποτ΄ Ἀθήνη 4141 HOM 2 615 έπὶ οἴνοπα πόντον Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἡλιδα δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ΄ Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα 4817 HOM 2 716 Άδμήτω τέκε δῖα νυναικῶν Ἄλκηστις Πελίαο θυνατρῶν εἶδος ἀρίστη. Οἵ δ΄ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν, τῶν δὲ 4550 HOM 2 676 ἀμύμονα Πηλεΐωνα∙ ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε 5627 HOM 2 835 τὼ δέ οἱ οὔ τι πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. Οἵ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην 3772 HOM 2 559 ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας· [one verse is missing in the manuscript] Οι δ΄ Άργός τ΄ εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν, Έρμιόνην τ΄ Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον 3464 HOM 2 511 νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστη κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἵ δ΄ Ἀσπληδόν΄ ἔναιον ἰδ΄ Ὀρχομενὸν Μινύειον, τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἶες 3920 HOM 2 581 ἡρώεσσιν, οὕνεκ΄ ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄνε λαούς. Οἳ δ΄ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν, Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην 'Οιλῆος νόθος υίός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πτολιπόρθω. Οι δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οι τ΄ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, 4909 HOM 2 729

4681 HOM 2 695	ἄνακτος· τῆς ὄ γε κεῖτ´ ἀχέων, τάχα δ´ ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν. Οἵ δ´ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα Δήμετρος τέμενος, ἴΙτωνά τε μητέρα μήλων,
4211 HOM 2 625	ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής, υἱὸς Ἁγασθένεος Αὐγηιάδαο ἄνακτος. Οἳ δ΄ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ΄ ἱεράων νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς Ἄλιδος ἄντα, τῶν αὖθ΄
2397 HOM 3 340	ὄ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. Ὠς δ´ αὕτως Μενέλαος Ἀρήιος ἔντε´ ἔδυνεν. Οἵ δ´ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
3626 HOM 2 536	μέλαιναι νῆες ἔποντο Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οἵ δ΄ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες, Χαλκίδα τ΄ Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ΄
4063 HOM 2 603	ίππότα Νέστωρ∙ τῷ δ΄ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἳ δ΄ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν΄ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
4940 HOM 2 734	ἠδὲ Μαχάων· τοῖς δὲ τριάκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἵ δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
111 HOM 3 15	ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων∙ μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἰόντες, Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
3864 HOM 2 573	τ΄ ἐρατεινήν, καὶ Σικυῶν΄, ὄθ΄ ἄρ΄ Ἄδρηστος πρῶτ΄ ἐμβάσιλευεν, οἵ θ΄ Ύπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν Πελλήνην τ΄ εἶχον ἠδ΄ Αἴγιον ἀμφενέμοντο
5824 HOM 2 866	τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην υἶε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μῃόνας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας. Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων, οἳ
1274 HOM 1 175	οὐδέ σ´ ἔγωγε λίσσομαι εἵνεκ´ ἐμεῖο μένειν· παρ´ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ
4353 HOM 2 646	μέλαιναι νῆες ἔποντο. Κρητῶν δ΄ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε οἳ Κνωσσόν τ΄ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν, Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
4374 HOM 2 649	Λύκαστον Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας, ἄλλοι θ΄ οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο∙ τῶν μὲν, ἄρ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε Μηριόνης
3511 HOM 2 519	καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο, οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, οἵ τ΄
5667 HOM 2 841	Σελλήεντος. Ίππόθοοε δ΄ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων, τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον· τῶν ἦρχ΄ Ἱππόθοός τε Πυλαῖος τ΄ ὄζος Ἄρηος, υἶε δύω
925 HOM 2 132	ἀλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οἵ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ΄ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα
5836 HOM 2 868	Τμώλῳ γεγαῶτας. Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων, οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ΄ ὄρος ἀκριτόφυλλον Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ
1173 HOM 3 165	πόσιν πηούς τε φίλους τε∙ οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν∙ ὤς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον
913 HOM 2 130	οἰνοχόοιο· τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἷας Ἀχαῖων Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οἵ με
3621 HOM 2 535	ρέεθρα· τῷ δ´ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οἵ δ´ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες, Χαλκίδα τ΄
1848 HOM 1 251	ρέεν αὐδή· τῷ δ´ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ´, οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἠδ´ ἐγένοντο ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν· ὅ σφιν
5050 HOM 2 750	καὶ εἴκοσι νῆας· τῷ δ´ Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί´ ἔθεντο, οἵ τ´ ἀμφ´ ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ΄ ἐνέμοντο, ὄς ῥ΄
1897 HOM 1 258	κε[ν] κεχαροίατο θυμῷ, εἰ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν, οἳ περὶ μὲν βουλῆ Δαναῶν, περὶ δ´ ἐστὲ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πίθεσθ´ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν
5096 HOM 2 757	ἐστιν ἀπορρώξ. Μαγνήτων δ΄ ἦρχε πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός, οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε, τῷ δ΄
4305 HOM 2 639	δυώδεκα μιλτοπάρηοι. Αἰτωλῶν δ΄ ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός, οἳ Πλευρῶν΄ ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλήνην Χαλκίδα τ΄ ἀγχίαλον Καλυδῶνα τε
942 HOM 3 132	ἔργα ἴδηαι Τρώων θ´ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων∙ οἳ πρὶν ἐπ΄ ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, οἳ δὴ
4257 HOM 2 632	νῆες ἕποντο. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους, οἵ ῥ΄ Ἰθάκην εἷχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον καὶ Κροκύλει΄ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν, οἵ
5736 HOM 2 853	λάσιον κῆρ ἐξ Ἐνετῶν, ὄθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων, οι ῥὰ Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ΄
1331 HOM 3 187	ἀνέρας αἰολοπώλους, λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο, οἵ ῥα τότ΄ ἐστρατόωντο παρ΄ ὄχθας Σαγγαρίοιο∙ καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν
4410 HOM 2 655	ἠύς τε μέγας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων, οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, Λίνδον Ἰήλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον·
4275 HOM 2 634	Κροκύλει΄ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν, οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ΄ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἠδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε
1408 HOM 2 201	τε μύθῳ· «Δαιμόνι´ ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ´ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ´ ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ´ ἐνὶ
3652 HOM 2 539	τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ΄ οἳ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος, Χαλκωδοντιάδης,
4593 HOM 2 682	νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὄσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον, οἵ τ΄ Ἄλον οἵ τ΄ Ἀλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἠδ΄ Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
4596 HOM 2 682	Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἅργος ἔναιον, οἵ τ΄ Ἅλον οἵ τ΄ Ἅλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἠδ΄ Ἑλλάδα καλλιγύναικα, Μυρμιδόνες
5056 HOM 2 751	τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί΄ ἔθεντο, οἵ τ΄ ἀμφ΄ ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ΄ ἐνέμοντο, ὅς ῥ΄ ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὅ
3524 HOM 2 521	τε πετρήεσσαν Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, οἵ τ΄ Ἀνεμώρειαν καὶ Ύάμπολιν ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἵ
4	

3939 HOM 2 584 τε Μέσσην Βρυσειάς τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς, οἵ τ΄ ἄρ Ἁμύκλας εἶχον Ἕλος τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ΄ Οἴτυλον 3530 HOM 2 522 Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, οἵ τ΄ Άνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο· τοῖς δ΄ 4603 HOM 2 683 "Άρνος ἔναιον, οἵ τ΄ Άλον οἵ τ΄ Άλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἠδ΄ Ἑλλάδα καλλινύναικα. Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ ελληνες καὶ Άχαιοί. 3794 HOM 2 562 κόλπον ἐχούσας. Τροίζῆν΄ Ἡιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οἵ τ΄ ἔχον Αἴνιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἁχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ἡνεμόνευε βοὴν ἀναθὸς Διομήδης καὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἵ δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦοχ΄ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀνλαὸς υἱός· 4948 HOM 2 735 'Οιλῆι πτολιπόρθω. Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οἵ τ΄ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, τῶν αὖθ΄ ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες 4916 HOM 2 730 Αἰγίλιπα τρηχεῖαν, οἴ τε Ζάκυνθον ἔχον ἡδ΄ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο, οἴ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἡδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος· τῶ δ΄ 4278 HOM 2 635 4270 HOM 2 634 Νήριτον εἰνοσίφυλλον καὶ Κροκύλει΄ ἐνέμοντο καὶ Αἰνίλιπα τρηχεῖαν, οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ΄ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἠδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντοφλοιόν· νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἀχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι. οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μένας ἔσσεται ὅρκος· ἦ ποτ´ Ἁχιλλῆος ποθὴ ἵξεται 1757 HOM 1 238 πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ΄ ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ΄ ὕλην δενδρέω ἐφ΄ ἑζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ 1071 HOM 3 151 3647 HOM 2 539 θ΄ Ίστίαιαν Κήρινθόν τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ΄ οἳ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος, 4944 HOM 2 734 τοῖς δὲ τριάκοντα νλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἵ δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ΄ Εὐρύπυλος 3948 HOM 2 585 έρατεινάς. οἵ τ΄ ἄρ Ἀμύκλας εἶχον Έλος τ΄. ἔφαλον πτολίεθρον, οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ΄ Οἵτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε. βοὴν ἀναθὸς Μενέλαος, 3538 HOM 2 523 άμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο· οἱ μὲν 3441 HOM 2 507 θ΄ ἱερὸν Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος, οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν⋅ τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ 3436 HOM 2 507 in the manuscript] Όγχηστόν θ΄ ἱερὸν Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος, οἴ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν· τῶν 4599 HOM 2 682 αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασνικὸν Ἄρνος ἔναιον, οἵ τ΄ Ἄλον οἵ τ΄ Ἀλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἠδ΄ Ἑλλάδα καλλινύναικα. Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο 3359 HOM 2 487 τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἄν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω. 4077 HOM 2 605 ὄρος αἰπύ, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν´ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί, οἳ Φενεόν τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν 5186 HOM 2 770 Αἴας ὄφρ΄ Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν, ἵπποι θ΄ οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεῖωνα. Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήεεσι κορωνίσι ποντοπόροισι κεῖτ 780 HOM 3 109 ὄρκια δηλήσηται· αἰεί δ΄ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται. οἶς δ΄ ὁ γέρων μετέησιν, ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει, ὅπως ὅχ΄ ἄριστα μετ΄ ἀμφοτέροισι 2330 HOM 2 338 Νέστωρ· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε νηπιάχοις οἶς οἴ τι μέλει πολεμήια ἔργα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν; ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε 5422 HOM 2 805 γλώσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων· τοῖσιν ἔκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἶσί περ ἄρχει, τῶν δ΄ ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ δ΄ οὔ τι θεᾶς 5651 HOM 2 838 τῶν αὖθ΄ Ύρτακίδης ἦρχ΄ Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν, Ἄσιος Ύρτακίδης ὄν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. Ἱππόθοοε δ΄ ἄγε φῦλα 2961 HOM 1 403 έλύσαο δεσμῶν, ὧν΄ έκατόχειρον καλέσασ΄ ἐς μακρὸν Ὀλυμπον, ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰναίων΄, ὃ νὰρ αὖτε βίη οὖ πατρὸς ἀμείνων 2717 HOM 2 391 δ΄ ἔνχεϊ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων· ὂν δ΄ ἄν ἐνὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω μιμνάζειν παρὰ νημσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα 1385 HOM 2 198 διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ΄ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.» "Ον δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρω ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε 4045 HOM 1 549 οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ΄ εἴσεται οὔτ΄ ἀνθρώπων· ὂν δέ κεν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἔκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» 682 HOM 1 94 ἄρ΄ ὄ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄ ἑκατόμβης, ἀλλ΄ ἕνεκ΄ ἀρητῆρος, ὂν ἡτίμησ΄ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ 1607 HOM 2 229 δίδομεν, εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον ἔλωμεν· ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι. ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐνὼ δήσας ἀνάνω ἢ ἄλλος 1617 HOM 2 231 έπιδεύεαι, ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἁχαιῶν, ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι, ἤν τ´ αὐτὸς 1013 HOM 1 139 ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἑλών· ὄ δέ κεν κεχολώσεται ὄν κεν ἵκωμαι. Ἀλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν 2070 HOM 2 293 θ΄ [ἔ]να μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [νη]ὶ πολυζύγω, ὄν περ ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέ]ωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα· ἡμῖν δ΄ εἴνατός ἐστι περιτροπέων 3699 HOM 2 547 εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὄν ποτ΄ Ἀθήνη θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Ἀθήνησ΄ εἶσεν, ἑῷ ἐν 4427 HOM 2 658 Κάμειρον· τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, ὂν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληείη, τὴν ἄγετ΄ ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος πέρσας "Ηλιδος ἄντα, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηι Φυλεΐδης, ὄν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς, ὅς ποτε Δουλίχιον δ΄ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς· τῷ δ 4232 HOM 2 628

ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. "Ον τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη, τὸν δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· ήμιν μὲν τόδ΄ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὄου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ έπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν∙ οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι. ὂς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἠδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ νὰρ κράτος ἐστὶ μένιστον. ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ´ ὀλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ్ος ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν γ΄ εὔχε´ ἀρηιφίλου Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὃς ἤδη τὰ τ΄ ἐόντα τὰ τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἠγήσατ΄ Ἁχαιῶν Ἰλιον εἴσω ἣν διὰ φύλοις· εἰ δέ κεν ὣς ἔρξης καί τοι πείθωνται Ἀχαιοί, γν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὄς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν ἠδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται· έρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὄς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ Άχαιοί, γν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν ἡδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται· γνώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ´ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί· ος καὶ νῦν Ἁχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ Νάστης ήγησάσθην, Νάστης Άμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, ος καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἴεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν τρεῖς νῆας ἐίσας, Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἰὸς Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος, Νιρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ΄ ἀμύμονα Πηλεΐωνα· ἀλλ΄ εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ θυμῶ κεχολωμένον· ὧς νὰρ ἄμεινον· ὄς κε θερῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἡ καὶ ἐπ΄ ἀρνυρέη κώπη σχέθε χεῖρα τε περθομένη τε· ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε΄ ἔδωκεν, ὄς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼν Ἁχιλεύς τε μαχεσσάμεθ΄ εἵνεκα ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ్ος μέγ΄ ἄριστος Ἁχαιῶν εὕχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν.» Ὠς ἄρα ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ος μέγα πάντων Ἀργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί· κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται δὲ παύε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε λίσσομ΄ Ἀχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ος μέγα πᾶσιν ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη θ΄ ίερὴν έκατόμβην ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ΄ ἱλασόμεσθα ἄνακτα, ος νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε΄ ἐφῆκεν.» Ὠς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἐδέξατο χαίρων χεῖρας ἐποίσει συμπάντων Δαναῶν, οὐδ´ ἢν Ἁγαμέμνονα εἴπης, ος νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῷ εὔχεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὄς οἱ ὀπήδει· αὐτὸς δ΄ Ἁτρεΐδεω Ἁγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώῖον Άχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὄς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο ἀνασχών· «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, Ἡέλιός θ΄, ος πάντ΄ ἐφορᾶς καὶ πάντ΄ ἐπακούεις· καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, και οἱ ὑπένερθε καμόντας κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὄς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄ ἑσταότες θαυμάζομεν "Άδρηστός τε καὶ "Αμφιος λινοθώρηξ υἶε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα⋅ τὼ Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηι Φυλεΐδης, ὂν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς, ὄς ποτε Δουλίχιον δ΄ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες Ἄρηος, Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη, σχέτλιος, ὂς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ έρήτυθεν δὲ καθέδρας· Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολώα, ὄς ῥ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι οἰκί΄ ἔθεντο, οἵ τ΄ ἀμφ΄ ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ΄ ἐνέμοντο, ὄς ῥ΄ ἐς Πηνειὸν προῖει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὅ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνη, ἀλλά τέ ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίων΄, ὂ γὰρ αὖτε βίη οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὄς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων⋅ τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ "Ητοι ὅ γ΄ ὢς εἰπὼν κατάρ΄ ἕζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ్ος þὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὄς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὂς ῥά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὧς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ος σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς ένείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὄς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· έπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν· ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐίσκω πηγεσιμάλλω ὄς τ΄ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· Άχιλλεύς. Άλλ΄ οἵ γ΄ οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ γὰρ ἔην ὄς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο· κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς κούρης πάσχων· τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ΄ ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὄς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει, καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. Νιρεύς

```
2530 HOM 2 365
                                         καί τοι πείθωνται Άχαιοί, γν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς ὄς τέ νυ λαῶν ἠδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται· γνώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίη
1186 HOM 3 167
                                   πολύδακρυν Άχαιῶν· ὧς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, ὄς τις ὅδ΄ ἐστὶν Ἁχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ
1692 HOM 1 230
                                    ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αίρεῖσθαι ὄς τις σέθεν ἀντίον εἴπη· δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις· ἦ νὰρ ἄν. Ἀτρεΐδη.
1945 HOM 2 275
                                           τε κορύσσων· νῦν δὲ τόδε μέγ΄ ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν, ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ΄ ἀγοράων· οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
                                        Διὸς ἐκγεγαυῖα· «Οὖτος δ΄ αὖ Λαερτίδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς, ὃς τράφη ἐν δήμω Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ.»
1428 HOM 3 201
                                    προσέφη πόδας ὼκέα Ἰρις· εἴσατο δὲ φθογγὴν υἶι Πριάμοιο Πολίτη, ος Τρώων σκοπὸς ἶζε ποδωκείησι πεποιθώς, τύμβω ἐπ΄ ἀκροτάτω Αἰσυήταο γέροντος,
5331 HOM 2 792
3321 HOM 1 451
                                    δὲ Χρύσης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ΄, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις· ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος
258 HOM 1 37
                                    Απόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί μευ, ἀρνυρότοξ΄, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις. Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι
                                      ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄ ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἠτίμησεν· ἑλὼν
3715 HOM 1 505
                                           τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι. Διός δ΄ ἐτελείωτο βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἁχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ
32 HOM 1 6
970 HOM 2 138
                                       εἵατ΄ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἵνεκα δεῦρ΄ ἱκόμεσθα. Ἀλλ΄ ἄγεθ΄ ὡς ἄν ἐγὼ εἴπω, πειθῶμεθα πάντες· φεύγωμεν σὺν
5719 HOM 2 850
                                    άνκυλοτόξους τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ΄ Ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος. Ἀξίου οὖ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. Παφλανόνων δ΄ ἡνεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ ἐξ
3912 HOM 2 580
                                    έδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, οὕνεκ΄ ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. Οἳ δ΄ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα
                                              ἀγορεύεις ώς δὴ τοῦδ΄ ἔνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει, οὔνεκ΄ ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά΄ ἄποινα οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
801 HOM 1 111
                                              κάρη κομόωντες Άχαιοί, φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. ή τοιόσδε ἐὼν ἐν
317 HOM 3 44
2838 HOM 3 403
                                      ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς, εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων· οὕνεκα νῦν δὴ δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ΄ ἄγεσθαι,
69 HOM 1 11
                                         χολωθείς γοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὧρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί. οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησεν ἀρητῆρα Ἀτρεΐδης· ὃ νὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν λυσόμενός
914 HOM 3 128
                                             άέθλους Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, οὓς ἔθεν εἵνεκ΄ ἔπασχον ὑπ΄ Ἄρηος παλαμάων⋅ ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις·
                                    Κρήτηθεν ἳκοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἁχαιούς, οὕς κεν εὖ γνοίην καὶ τοὔνομα μυθησαίμην· δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν
1673 HOM 3 235
2131 HOM 2 302
                                     καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
3478 HOM 2 513
                                              Μινύειον, τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἶες Ἄρηος, οὺς τέκεν Ἀστυόχη δόμω Ἄκτορος Ἁζείδαο, παρθένος αἰδοίη ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα Ἀρηι
1440 HOM 2 205
                                    Αχαιοί· οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἶς κοίρανος ἔστω, εἶς βασιλεύς, ὧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.» [one verse is missing in the manuscript] Ὠς ὅ γε
1173 HOM 1 162
                                         οὐδ΄ ἀλεγίζεις· καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἶες Ἁχαιῶν. Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ
5570 HOM 2 827
                                    Αἰσήποιο Τρῶες, τῶν αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υίός, Πάνδαρος, ὧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ
445 HOM 2 62
                                            ίπποδάμοιο· οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα. ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄννελός εἰμι.
176 HOM 2 25
                                            ίπποδάμοιο; Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
2050 HOM 1 279
                                      ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ΄ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος βασιλεὺς 🎍 τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός
626 HOM 1 86
                                      μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὧ τε σύ, Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ
ὄσος { PRO+Rel } 17
1358 HOM 3 190
                                    ἤματι τῶ ὅτε τ΄ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ͺὅσοι  ἐλίκωπες Ἁχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ Όδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Εἴπ΄ ἄγε μοι καὶ
4177 HOM 1 566
                                    ἀκέουσα κάθησο, ἐμῶ δ΄ ἐπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὄσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπω ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισεν
1006 HOM 2 143
                                        "Ως φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε πᾶσι μετὰ πληθύν, ὄσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν∙ κινήθη δ΄ ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ίκαρίοιο, τὰ
3400 HOM 2 492
                                        εὶ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο θυγατέρες, μνησαίαθ΄ ὄσοι ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας, τέλος σὺν θεῶ τῆς β
```

© UCL - GREgORI Project - 2019

οὔ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὄσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων· μάλα δ΄

Λοκρῶν δ΄ ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας, μείων, οὔ τι τόσος γε ὄσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ, ἐγχείη δ΄ ἐκέκαστο

Τρώες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτώνα κακών ἕνεχ΄ ὄσσα ἔοργας.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής· «Έκτορ, ἐπεί με κατ΄ αἶσαν

92 HOM 3 12

3575 HOM 2 528

413 HOM 3 57

```
475 HOM 3 66
3232 HOM 2 468
671 HOM 2 93
1750 HOM 2 249
886 HOM 2 125
4588 HOM 2 681
3799 HOM 1 516
4150 HOM 2 616
1363 HOM 1 186
5691 HOM 2 845
ὄσσε { N+Com } 3
750 HOM 1 104
3010 HOM 3 427
1474 HOM 1 200
ὄσσομαι { V } 1
759 HOM 1 105
ὄστις { PRO+Rel } 6
4088 HOM 1 554
1375 HOM 3 192
1977 HOM 3 279
2498 HOM 2 361
4003 HOM 1 543
2163 HOM 1 294
Ο̈τε { I+Conj } 29
2972 HOM 3 421
2764 HOM 2 397
3821 HOM 1 519
396 HOM 3 55
2141 HOM 2 303
2923 HOM 1 397
3622 HOM 1 493
3184 HOM 1 432
```

1507 HOM 3 212 1572 HOM 3 221

1536 HOM 3 216

χρυσῆς Ἀφροδίτης· οὔ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἔλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἑθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ τε καὶ ἴππων· ἔσταν δ΄ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ. Ἡύτε μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά, αἴ τε κατὰ σταθμὸν προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὅσσα δεδήει ὀτρύνουσ΄ ἱέναι Διὸς ἄγγελος· οἴ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ΄ Ἀτρεῖδῃς ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· τῶ οὐκ ἄν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω, Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, ἡμεῖς δ΄ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἁχαιοί, Τρώων δ΄ ἄνδρα ἔκαστον ἐλοίμεθα ἄνακτος· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἅργος ἔναιον, οἵ τ΄ Ἅλον οἵ τ΄ Ἁλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα ἔργα μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἡλίδα δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ΄ Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα πέτρη τ΄ Ὠλενίη καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐέργει, τῶν αὖ καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ΄ εὖ εἰδῆς ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει. Εὔφημος δ΄ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων υἰὸς

ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ὰμφιμέλαιναι πίμπλαντ΄ ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην· Κάλχαντα πρώτιστα κάκ΄ ὀσσόμενος προσέειπεν· «Μάντι θεὰ κατέθηκε φέρουσα· ἔνθα κάθιζ΄ Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ΄ ἠνίπαπε μύθῳ· «Ἡλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ΄ Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄ Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσῆυδα· «Τίπτ΄ αὖτ΄ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος

ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην· Κάλχαντα πρώτιστα κάκ΄ ὀσσόμενος προσέειπεν· «Μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ

σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλῃσθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Εἴπ΄ ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ΄ ἐστίν· μείων μὲν κεφαλῇ Ἁγαμέμνονος Ἁτρεΐδαο, εὑρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ποταμοὶ καὶ γαῖα, και οἱ ὑπένερθε καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ΄ ἐπίορκον ὀμόσῃ, ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ΄ ὅρκια πιστά· εἰ μέν κεν Μενέλαον αὐτός τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλῳ· οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν΄ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἁγάμεμνον, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσῃς.» Τήν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν΄· οὐ γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι

ἀργῆτι φαεινῷ σιγῆ, πάσας δὲ Τρῷὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. Αἴ δ΄ ὅτ΄ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ΄ ἴκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο, ἥ δ΄ προβλῆτι σκοπέλῳ· τὸν δ΄ οὔ ποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων, ὅτ΄ ἀν ἔνθα γένωνται· ἀνστάντες δ΄ ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας, κάπνισάν τε κατὰ Ζεύς· «Ἦ δὴ λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἡρῃ, ὅτ΄ ἀν μ΄ ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἤδε καὶ αὔτως μ΄ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοιοι θεοῖσι νεικεῖ, καὶ τέ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις τὰ τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἤ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίῃσι μιγείης. Άλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἢ τἑ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν οὖς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἁχαιῶν ἡγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ ἔργῳ. Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης, ὅτ΄ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι, όππότε μιν ξυνδῆσαι φίλον κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Ἀλλ΄ ὅτε δή ρ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ἡώς, καὶ τότε δὴ πρὸς Ὅλυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄγων ἱερὴν ἐκατόμβην. Οῖ δ΄ ὅτο δή λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἰστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνῃ, ἱστὸν ἄμους, ἄμφω δ΄ ἐζομένων γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὅτο δὴ ἀπα τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εῖη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν, οὐκ ἄν ἔπειτ΄ πολύμυθος οὐδ΄ ἀμφ΄ ἀμαρτοεπής. εἰ καὶ γένει ὕστερος [ἦ]εν· ἀλλ΄ ὅτο δὴ πολύμητις ἀναῖξειεν Ὀδυσσεύς, στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,

```
1872 HOM 3 264
                                          δίφρον· τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἁχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ἐς
113 HOM 3 15
                                    ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων∙ μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἰόντες, Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
1488 HOM 3 209
                                             φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκγά. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὑρέας ὤμους
4184 HOM 1 567
                                       μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὄσοι θεοί εἰσ´ ἐν Ὀλύμπω ἄσσον ἰόνθ´, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ´, ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια ήρη, καί ῥ΄ ἀκέουσα
1034 HOM 2 147
                                     Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαῖξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ΄ ἠμύει ἀσταχύεσσιν, ὡς τῶν
2750 HOM 2 395
                                          "Ως ἔφατ΄, Άργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῆ ἐφ΄ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλω⋅ τὸν δ΄ οὔ ποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων,
2745 HOM 2 394
                                       φυγέειν κύνας ἠδ΄ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς ὄτε κῦμα ἀκτῆ ἐφ΄ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλω· τὸν δ΄ οὔ ποτε κύματα
1463 HOM 2 209
                                     οἵ δ΄ ἀνορήνδε αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠχῆ. ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αἰνιαλῶ μενάλω βρέμεται, σμαρανεῖ δέ τε πόντος. Ἅλλοι
                                         μέν΄ όχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «϶Η δὴ λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἡρῃ, ὅτ΄ ἄν μ΄ ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν· ἥδε καὶ αὕτως μ΄ αἰεἰ
3816 HOM 1 518
                                     δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤι΄ Ὀλύμπιος ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι· ἔνθα καθεῦδ΄ ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος ήρη, τέλος σὺν
4485 HOM 1 610
2429 HOM 2 351
                                     εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἤματι τῶ ὅτε νηυσὶν ἐπ΄ ὠκυπόροισιν ἔβαινον Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες, ἀστράπτων
3126 HOM 3 443
                                            οὐ νὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε πρώτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι, νήσω δ΄
5265 HOM 2 782
                                    πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὢς τερπικεραύνω χωομένω, ὅτε τ΄ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσση εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς· Ϣς ἄρα τῶν
                                            καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγχθην ἤματι τῶ ὅτε τ΄ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ἁχαιοί.» Δεύτερον
1348 HOM 3 189
3253 HOM 2 471
                                      πολλά, αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν ὥρη ἐν εἰαρινῆ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἁχαιοὶ ἐν πεδίω ἵσταντο
235 HOM 3 33
                                      φίλον ἦτορ, ἄψ δ΄ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων. Ὠς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσησ΄, ὑπό τε τρόμος ἔλαβε γυῖα,
5003 HOM 2 743
                                         Ζεύς· τόν ῥ΄ ὑπὸ Πειριθόω τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῶ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, τοὺς δ΄ ἐκ Πηλίου ὧσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος, ἄμα
                                       Αργείων κρατέει καί οί πείθονται Άχαιοί· κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψ[η] ἀλλά τε καὶ
576 HOM 180
оті { I+Conj } 4
1796 HOM 2 255
                                     Άχαιῶν. Τῶ νῦν Ἀτρεΐδη Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν ἤρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε
3962 HOM 1 537
                                   "Ως ό μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου∙ οὐ δέ μιν "Ηρη ἠγνοίησεν ἰδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος∙ αὐτίκα κερτομίοισι Δία
3908 HOM 2 579
                                     ἄριστοι λαοὶ ἔποντ΄ ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, οὕνεκ΄ ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. Οἳ δ΄
392 HOM 1 56
                                     τῶ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος ήΡρη· κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τ΄ ἐγένοντο, τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος
ότραλέως { I+Adv } 1
1843 HOM 3 260
                                   ρίγησεν δ΄ ὁ γέρων. ἐκέλευσε δ΄ ἑταίρους ἵππους ζευγνύμεναι· τοί δ΄ ὀτραλέως ἐπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ
Ότρεύς { N+Ant } 1
1327 HOM 3 186
                                             ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο, οἵ ῥα τότ΄ ἐστρατόωντο παρ΄ ὄχθας Σαγγαρίοιο· καὶ γὰρ
ότρηρός { A } 1
2367 HOM 1 321
                                    ὄ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε· «Ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδεω Ἁχιλῆος· χειρὸς ἐλόντ´ ἀγέμεν Βρισηίδα
ότρύνω { ∨ } 4
                                     βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει ὀτρύνουσ΄ ἰέναι Διὸς ἄγγελος· οἵ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα
673 HOM 2 94
                                              δὲ ἕκαστος· σὺν τῆ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἁχαιῶν ὀτρύνουσ΄ ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὧρσεν ἑκάστω καρδίη ἄληκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι· τοῖσι
3118 HOM 2 451
3974 HOM 2 589
                                           δὲ θωρήσσοντο· ἐν δ΄ αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιθώς, ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῶ τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε. Οἳ δὲ
1770 HOM 3 249
                                          φέρε δὲ κρητήρα φαεινὸν κήρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα· ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν· «Ὀρσεο, Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι
```

```
où { I+Neg } 116
1007 HOM 2 143
1741 HOM 2 248
1099 HOM 1 152
2174 HOM 1 296
4631 HOM 2 687
3877 HOM 1 526
215 HOM 2 30
483 HOM 2 67
92 HOM 2 13
4318 HOM 2 641
989 HOM 2 141
2683 HOM 2 386
3115 HOM 3 442
1114 HOM 1 154
1338 HOM 2 192
1931 HOM 1 262
2133 HOM 3 302
2447 HOM 3 348
3956 HOM 1 536
828 HOM 1 115
1682 HOM 3 236
824 HOM 1 114
1951 HOM 2 276
1499 HOM 2 214
3646 HOM 1 495
196 HOM 1 29
620 HOM 1 86
3198 HOM 3 453
1637 HOM 2 233
1425 HOM 2 203
1182 HOM 1 163
4438 HOM 1 603
2087 HOM 2 296
1104 HOM 3 156
2729 HOM 2 392
```

φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν· κινήθη δ΄ ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν περ ἐὼν ἀνορητής, ἵσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν· οὐ γὰρ ἐνὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ΄ Ἀτρεϊδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον ἔπεσσι πείθηται Άχαιῶν ἢ όδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἷφι μάχεσθαι; οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ΄ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ όττί κεν εἴπης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ νὰρ ἔμοινε σήμαιν΄· οὐ νὰρ ἔνων΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν ἦν ἀρχὸς Ἁχιλλεύς. Ἀλλ´ οἵ γ´ οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο· κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεὺς πεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ΄ ἀθανάτοισι μέγιστον τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω.» μεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ΄ ἀθανάτοισι μέγιστον τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω.» Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν νάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάνυιαν Τρώων· οὐ νὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπένναμψεν νὰρ ἄπαντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας ήδὲ Πυλήνην Χαλκίδα τ΄ ἀγχίαλον Καλυδῶνα τε πετρήεσσαν∙ οὐ γὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς πειθώμεθα πάντες· φεύνωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα ναῖαν· οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάνυιαν.» Ὠς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε πᾶσι πολέμοιο μεδέσθω, ὥς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ΄ Ἄρηι· οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ΄ ἠβαιὸν εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν· γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Άλλ΄ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν∙ οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη ὢς δειδίσσεσθαι, ἀλλ΄ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς∙ οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ΄ οἶος νόος Ἀτρεΐδαο∙ νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἵψεται υἶας Ἀχαιῶν∙ ἐν ή επερ ὑμῖν ἀνδράσιν ὦμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ´ οἵ ν´ ἀθέριζον. Οὐ νὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, ὄδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ´ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ΄ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων· τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν· δολιχόσκιον ἔγχος, καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσ΄ εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῆ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο άλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου· οὐ δέ μιν Ἡρη ἡγνοίησεν ἰδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ άλίοιο προβέβουλα. Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὔτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔρνα. Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό ν΄ Άχαιούς, οὕς κεν εὖ γνοίην καὶ τοὔνομα μυθησαίμην· δοιώ δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορα θ΄ ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, καὶ γὰρ ῥὰ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα. Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὔτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω έν Άργείοισιν ἔρεξεν, ὂς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ΄ ἀγοράων· οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.» Ὠς ἐκολώα. ὅς ῥ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη μάψ. ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο νελοίιον Ἀρνείοισιν ἔμμεναι "Ολυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες πάντες ἄμα. Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ. ἀλλ΄ ἥ ν΄ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης. ἠερίη δ΄ ἀνέβη μέναν ιόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο∙ τήν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω∙ πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρω ἐνὶ οἴκω, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν ώκὺς Ἀχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὧ τε σύ, Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας κλειτῶν τ΄ ἐπικούρων δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ΄ ἀρηιφίλω Μενελάω· οὐ μὲν γὰρ φιλότητι γ΄ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· νέην, ἵνα μίσνεαι ἐν φιλότητι, ἥν τ΄ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν μἶας Ἁχαιῶν. Ὠ πέπονες κάκ΄ ἐλένχε΄ Ἀχαιῖδες καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ΄ ἐν πολέμω ἐναρίθμιος οὔτ΄ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ΄ Ἁχαιοί· οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἶς κοίρανος ἀπειλεῖς, ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἶες Ἁχαιῶν. Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ΄ Ἁχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ΄ εὐναιόμενον πτολίεθρον· ἐς ἠέλιον καταδύντα δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἣν ἔχ΄ Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄, αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῆ. ήμιν δ΄ εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῶ οὐ νεμεσίζομ΄ Ἁχαιοὺς ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε ἐπὶ πῦργον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄ ἀγόρευον· «Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς τοιῆδ΄ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὕ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ´ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ´, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς

Άτρεΐδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἵψεται υἶας Ἁχαιῶν· ἐν βουλῆ δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξη κακὸν υἶας Ἁχαιῶν· θυμὸς δὲ μένας «Μὴ δ΄ οὕτως ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ΄ Ἁχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. Ἦ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα υἵες Άχαιῶν· μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ΄ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καὶ Ἀχαιοί, τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οἵ γ΄ οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ γὰρ ἔην ὄς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο· κεῖτο γὰρ ἐν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ΄ ἀμφ΄ άμαρτοεπής. εἰ καὶ γένει ὕστερος [ἦ]εν· ἀλλ΄ ὅτε δὴ πολύμητις τόδ΄ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν έφ΄ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλω· τὸν δ΄ οὔ ποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων, ὅτ΄ ἄν ἔνθ΄ ἢ ἔνθα νένωνται· ἀνστάντες δ΄ ὀρέοντο ἥδη νάρ ποτ΄ ἐνὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὡμίλησα. καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ ν΄ ἀθέριζον. Οὐ νὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι. οἷον Πειρίθοόν τε τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ΄ ἀναθηλήσει· τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐγὼν οὕ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη μύθοισιν Πηλεΐδης δ΄ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἁτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔ πω λῆνε χόλοιο· «Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ΄ ἔχων, κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς Κάλχαντα πρώτιστα κάκ΄ ὀσσόμενος προσέειπεν· «Μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι. ἐσθλόν δ΄ έυκνήμιδες Άχαιοί· ἤτοι ἐνὼν εἶμι προτὶ Ἰλιον ἠνεμόεσσαν ἄψ. ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ΄ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλω Μενελάω· Ζεὺς μέν ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὅπωπα· λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν ἔρχονται ένιαυτῶν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· τῷ δ΄ οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ΄ ἀνὴρ κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· Νέστωρ κιχείη. τὸν δ΄ ἀνανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς «Δαιμόνι΄ οὕ σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσσεσθαι, ἀλλ΄ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ νάρ πω νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον Ἁτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἡλιδα δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ΄ ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἅ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε· φῆ γὰρ ὅ γ΄ αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνω νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἅ Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ὄρκος· ἦ ποτ΄ Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἶας Ἁχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν, εὖτ΄ ἄν πολλοὶ ὑω΄ Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ΄ οὖ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν⋅ ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι⋅ ἤδη γάρ με όίω. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ´ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τω ἄλλω, ἐπεί μ´ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ δ΄ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν, αἶψα δ΄ ἔλυσ΄ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ὼίγνυντο νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ. οὔ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀίζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῶ σε κακῆ αἴση Νέστωρ· «"Ω πόποι. ἦ δὴ παισὴν ἐοικότες ἀγοράασθε γηπιάχοις οἶς οὔ τι μέλει πολεμήια ἔργα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῆν; ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα, πρὸς Τρώων τῶν οὔ τι μετατρέπη οὐδ΄ ἀλεγίζεις καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ὧ ἔπι πολλ΄ τέκος, ἵζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδη πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἁχαιῶν· γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ΄ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν⋅ οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὐ τι πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. Οἵ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἂν Άχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ἥψατο γούνων, ὡς ἔχετ΄ θωρήσσοντο. Λοκρῶν δ΄ ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας, μείων, οὔ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων∙ ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ, ἐγχείη δ΄ άλλήλοισιν. Εὖτ΄ ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὡς έφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς ἀθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα· ἀλλ΄ οὐ τις δύνατο Τρώων κλειτών τ΄ ἐπικούρων δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ΄ ἀρηιφίλω Μενελάω· οὐ μὲν ὧ τε σύ, Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὂν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ΄ εἴσεται οὔτ΄ ἀνθρώπων· ὂν δέ κεν ἐγὼν ἀπάνευθε

1457 HOM 1 198 ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα οἴω φαινομένη· τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ΄ Ἁχιλλεύς. Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ ἔννω Παλλάδ΄ Ἀθηναίην· 2566 HOM 3 365 χειρός· Άτρεΐδης δ΄ ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ἦ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Άλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν 1994 HOM 1 271 καλέσαντο νὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐνώ· κείνοισι δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε 468 HOM 3 65 νόος ἐστί· μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης· οὔ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν. ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. 2493 HOM 2 361 καὶ πότμον ἐπίσπη. Ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω· οὐ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν΄ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας 3792 HOM 1 515 «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας χειμερίησιν, οὐκ ἂν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε γ΄ ὧδ΄ Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ΄ εἶδος ἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ 1593 HOM 3 224 187 HOM 1 28 παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ΄ ἐνὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ νῆρας ἔπεισιν 4175 HOM 1 566 φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ΄ ἐπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπῳ ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς 170 HOM 2 24 θεῖος ὄνειρος· «Εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο; Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν 439 HOM 2 61 με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν 1432 HOM 2 204 οὔτ΄ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ΄ Ἀχαιοί· οὐκ ἀναθὸν πολυκοιρανίη· εἶς κοίρανος ἔστω, εἶς βασιλεύς, ὧ ἔδωκε Κρόνου παῖς 2549 HOM 2 367 ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται· γνώσεαι δ´ εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις, ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίη πολέμοιο.» Τόν δ´ ἀπαμειβόμενος προσέφη 1322 HOM 1 180 τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, οὐδ΄ ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ὣς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα 1757 HOM 2 250 βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ΄ Ἀτρεϊδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον τῶ οὐκ ἄν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε 368 HOM 3 52 τε παντί τε δήμω, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῶ; Οὐκ ἄν δὴ μείνειας Ἀρηίφιλον Μενέλαον; Γνοίης χ΄ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν∙ οὐκ 3368 HOM 2 488 τι ἴδμεν, οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἄν ἐνὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν νλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν. 1585 HOM 3 223 τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν, οὐκ ἂν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε γ΄ ὧδ΄ Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ΄ εἶδος 2220 HOM 1 301 γε δόντες τῶν δ΄ ἄλλων ἄ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι 481 HOM 3 66 ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας Μενέλαον: Γνοίης χ΄ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μινείης, 381 HOM 3 54 689 HOM 1 95 ἔνεκ΄ ἀρητῆρος, ὂν ἠτίμησ´ Ἀγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν ἑκηβόλος ἠδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὅ γε πρὶν 866 HOM 3 120 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ΄ ἄρν΄ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὂ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ Ἁγαμέμνονι δίω. Ἱρις δ΄ αὖθ΄ Ἑλένη λευκωλένω ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη γαλόω, 156 HOM 1 24 Άχαιοί, αἰδεῖσθαί θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἁτρεῖδη Ἁγαμέμνονι ἥνδανε θυμῶ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, 2783 HOM 1 378 Άχαιοί αίδεῖσθαι θ΄ ἱερῆα καὶ ἀνλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ϫτρεΐδη Ἀναμέμνονι ἤνδανε θυμῶ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· 1695 HOM 2 241 φῶτα ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Ἁχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἄν Ἀτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.» Ὠς φάτο 1257 HOM 3 176 τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν· ἀλλὰ τά γ΄ οὐκ΄ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς· οὖτός τ 807 HOM 1 112 έκηβόλος ἄλγεα τεύχει, οὔνεκ΄ ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά΄ ἄποινα οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ ῥὰ Κλυταιμνήστρης 1715 HOM 3 241 έξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ΄ ἐνὶ ποντοπόροισι, νῦν αὖτ΄ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν, αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς 2045 HOM 3 289 πέληται· εἰ δ΄ ἄν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος, αὐτὰρ ἐνὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα ποινῆς αὖθι 2893 HOM 3 410 εἰς ὅ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ γε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐγὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι 930 HOM 2 132 έκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οἵ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ΄ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου 912 HOM 1 126 πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, λαούς δ΄ οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ΄ ἐπαγείρειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἁχαιοὶ 2402 HOM 2 347 ένα καὶ δύω, τοί κεν Άχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, ποὶν Ἄρνος δ΄ ἱέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰνιόχοιο ννώμεναι εἴ τε ψεῦδος 322 HOM 3 45 φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. Ἡ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας, 2636 HOM 2 379 έγὼ δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων· εἰ δέ ποτ΄ ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἠβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα

2910 HOM 2 419 2363 HOM 1 321 2834 HOM 2 408

1385 HOM 1 188 2392 HOM 1 325

41 HOM 2 5 1391 HOM 3 195 2726 HOM 3 387

1797 HOM 2 255 1288 HOM 2 184

1473 HOM 1 200

μέν ρα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ εὖδον παννύχιοι. Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος· ἀλλ΄ ὅ νε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας όθόνησιν ὥρματ΄ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴη, ἄμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἔποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· Άνχίση τέκε δῖ΄ Άφροδίτη Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα. οὐκ οἶος. ἄμα τῶ νε δύω Ἀντήνορος υἶε. Ἀρχέλοχός τ΄ Άκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ έτίσατο λαχνήεντας, τοὺς δ΄ ἐκ Πηλίου ὦσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος, ἄμα τῶ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἰὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο· τοῖς δ΄ ἄμα έστὶ γενέθλη. Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦοχε καὶ εννομος οἰωνιστής ἀλλ΄ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ. μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἡὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί· ὃς καὶ νῦν Ἁχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας ίέναι. πρὶν καὶ Διὸς αἰνιόχοιο ννώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ νὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἤματι τῶ ὅτε νηυσὶν ἐπ΄ ὠκυπόροισιν

άγαθὸν Πολυδεύκεα, αὐτοκασιγνήτω τώ μοι μία γείνατο μήτηρ. "Η οὐχ΄ ἐσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρω μὲν ἕποντο νέεσσ΄ ἐνὶ ποντοπόροισι, νῦν

Άτρεΐδαο πάντα μάλ΄ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω· θωρῆξαί έ κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ΄ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ έ μητίετα Ζεύς.» Ὁν δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρω ἐλάσασκεν Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Ἀχαιοὶ υἰὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε έ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς πόδεσσιν ὑποστρέψειας κλι αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὅ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ γε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐγὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν πρώτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ΄ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά έ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἁχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι καὶ γὰρ ῥὰ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα. Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὔτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω άέθλους Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, οὓς ἔθεν εἴνεκ΄ ἔπασχον ὑπ΄ Ἄρηος παλαμάων· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· ἢ ῥά τι οἵ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί· ὃς καὶ νῦν Ἁχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Ἁχιλῆι ἔφαλον πτολίεθρον, οἴ τε Λάαν εἶχον ἡδ΄ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο· ἐν δ΄ κατ΄ ἀσπίδα πάντοσ΄ εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῆ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῶ Ἁτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἁντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον· τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. Ἀλλ΄ φώς, ἂν δ΄ ἂρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἂρ ἄψορροι προτὶ ἴΙλιον ἀπονέοντο· ἵΕκτωρ δὲ Δαναῶν μετ΄ ἀμύμονα Πηλεΐωνα· ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν τε ἥδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἁργείοισιν ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν· ὅ δ΄ ἱδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμῶδιξ δ΄ αἰματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· ὃ πρηνέες ἐν κονίησιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.» Ὠς ἔφατ´, οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ΄ ὅ γε δέκτο μὲν ἰρά, πόνον δ΄ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ Άχιλῆι, ἀλλ΄ ὄ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρώ θεράποντε «Ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδεω Ἁχιλῆος χειρὸς ἐλόντ υίόν, ἔκτον δ´ αὖτ´ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο· βοῦν δὲ καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.» Ὠς φᾶτο· Πηλεΐωνι δ΄ ἄχος γένετ΄, ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὄ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ

δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ

Ατρεΐδαο, εὑρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι· τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη, αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν· ἀρνειῶ μιν

λαβοῦσα, γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν εἰροκόμω, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώση ἤσκειν εἰρία καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε· τῆ μιν ἐεισαμένη

δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὄς οἱ ὀπήδει· αὐτὸς δ΄ Ἁτρεῖδεω Ἁγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον

Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄ Άθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσῆυδα· «Τίπτ΄ αὐτ΄ αἰγιόχοιο Διὸς

ώς Άχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν· ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ΄ Ἁτρεΐδη Ἁγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον καί μιν

Τῶ νῦν Ἀτρεΐδη Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ

5618 HOM 2 833 οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὕ τι πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. Οἵ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον 2387 HOM 3 338 δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν· εἴλετο δ΄ ἄλκιμον ἔγχος, ὄ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. Ὠς δ΄ αὕτως Μενέλαος Ἀρήιος ἔντε΄ ἔδυνεν. Οἵ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν 1926 HOM 3 272 έπὶ χεῖρας ἔχευαν. Ἀτρεῖδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν ἥ οἱ παρ ξίφεος μένα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο, ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα 2536 HOM 1 344 φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἁχαιοί.» Ὠς φᾶτο, Πάτροκλος δὲ φίλω ἐπ´ ἐπείθεθ´ ἑταίρω, ἐκ παρθένος αἰδοίη ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα Ἄρηι κρατερώ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος 3492 HOM 2 515 570 HOM 1 79 γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὂς μέγα πάντων Ἀργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Ἁχαιοί· κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· εἴ περ γάρ τε χόλον γε 519 HOM 1 72 ἐόντα καὶ νήεσσ´ ἠγήσατ´ Ἀχαιῶν Ἰλιον εἴσω ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, 2138 HOM 1 291 πείσεσθαι όίω· εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες. τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι:» Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἠυείβετο δῖος Ἁχιλλεύς· «Ĥ νάρ 1849 HOM 1 251 αὐδή· τῷ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ΄, οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἠδ΄ ἐγένοντο ἐν Πύλῳ ἠγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ 2029 HOM 1 276 μήτε σὺ τόνδ΄ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἵες Ἀχαιῶν∙ μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ 752 HOM 1 104 άχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντ΄ ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην· Κάλχαντα πρώτιστα κάκ΄ ὀσσόμενος προσέειπεν· «Μάντι κακῶν, 2640 HOM 3 375 ἄρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ γόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφοοδίτη, ἥ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἶφι κταμέγοιο· κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείη. Τὴν μὲν ἔπειθ 1297 HOM 2 186 ὄς οἱ ὀπήδει· αὐτὸς δ΄ Ἀτρεΐδεω Ἁγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώῖον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ὅν τινα μὲν 3963 HOM 1 537 ό μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου· οὐ δέ μιν ήρη ἠγνοίησεν ἰδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος· αὐτίκα κερτομίοισι Δία 5875 HOM 2 873 ος καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἴεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, 2616 HOM 3 372 Άχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὄς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος. 2809 HOM 1 381 νέρων πάλιν ὤγετο· τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ Ἀρνείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ 1525 HOM 2 217 δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἕτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ΄ τόνδε δ΄ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίη γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί· ὂς καὶ νῦν Ἁχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἠτίμησεν·

Μενελάω σοί τε, κυνῶπα, πρὸς Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπη οὐδ΄ ἀλεγίζεις· καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόγησα, δόσαν δέ ἀγόρευε, παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ΄ ἀμφ΄ ἁμαρτοεπής, εἰ καὶ γένει ὕστερος [ἦ]εν· ἀλλ΄ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς, φύλλα καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ΄ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἀχαιῶν νε μετ΄ ἀθανάτοισι μέγιστον τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω.» Ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ΄ ὀφρύσι οὐδ΄ ἑκατόμβης, ἀλλ΄ ἕνεκ΄ ἀρητῆρος, ὂν ἠτίμησ΄ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ΄ ἄποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν ἑκηβόλος ἠδ΄ ἔτι ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ΄ Ἀθήνη, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα⋅ [one verse is κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἂψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα ξίφος, οὐδ΄ ἀπίθησε μύθω Ἀθηναίης· ἥδ΄ Οὔλυμπόνδε βεβήκει δώματ΄ ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ Άχαιῶν ἴομεν ὄφρά κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἅρηα.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν τε πετρήεσσαν· οὐ γὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τῶ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν αὐτὸν ἑταῖροι πρηνέες ἐν κονίησιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ΄ ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ΄ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. νῆας ἰκέσθην∙ τόν δ´ εὖρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον∙ οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἁχιλεύς∙ τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ μέγιστον τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω.» Ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ΄ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· έν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» Ἦ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἔλκε δ΄ ἐπιστρέψας μετ΄ καὶ κοίρανοι ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἄν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄ ἑκατόμβης, ἀλλ΄ ἕνεκ΄ ἀρητῆρος, ὂν ἠτίμησ΄ Ἁγαμέμνων οὐδ΄ ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ΄ ἐρέοντο· αὐτὰρ ὂ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ

4229 HOM 1 573 έπίηρα φέρων, λευκωλένω "Hpn· «宀Η δὴ λοίνια ἔρνα τάδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· 2990 HOM 1 406 785 HOM 1 108 4432 HOM 1 602 2688 HOM 2 386 2643 HOM 2 380 651 HOM 1 90 1184 HOM 2 170 5070 HOM 2 753 700 HOM 1 97 1324 HOM 1 181 4888 HOM 2 726 4736 HOM 2 703 1354 HOM 3 190 3372 HOM 2 488 3125 HOM 3 443 1211 HOM 3 170 427 HOM 3 59 2345 HOM 1 318 867 HOM 1 119 1937 HOM 1 262 2763 HOM 3 392 5246 HOM 2 779 957 HOM 1 132 2614 HOM 1 354 1121 HOM 1 154 4886 HOM 2 726 4734 HOM 2 703 5608 HOM 2 832 1124 HOM 1 155 1263 HOM 1 173 1241 HOM 1 170 4135 HOM 1 561 2444 HOM 1 332 1772 HOM 2 252 278 HOM 2 38

Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε γούνων, αἰ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ κάκ΄ ἐστὶ ωίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δαναρῖσι θεοπροπέων ἀνορεύεις ὡς δὴ τοῦδ΄ ἔνεκά σωιν ἑκηβόλος "Ως τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, οὐ μὲν φόρμιννος περικαλλέος ἣν ἔχ΄ Ἀπόλλων, στυνερώ κρινώμεθ΄ Άρηι· οὐ νὰρ παυσωλή νε μετέσσεται οὐδ΄ ἡβαιὸν εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρών· ἡδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ´ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ´ ἠβαιόν. Νῦν δ´ ἔρχεσθ´ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα· εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει συμπάντων Δαναῶν, οὐδ΄ ἢν Ἁγαμέμνονα εἴπης, ὂς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῷ εὔχεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ in the manuscript] εὖρεν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον ἑσταότ΄· οὐδ΄ ὄ νε νηὸς ἐυσέλμοιο μελαίνης ἄπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανεν· ἀνχοῦ δ ἔργ΄ ἐνέμοντο, ὄς ῥ΄ ἐς Πηνειὸν προῖει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὄ γε Πηνειῶ συμμίσγεται ἀργυροδίνη, ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ΄ ἔλαιον· ἀπεδέξατ΄ ἄποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν ἑκηβόλος ἠδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὄ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι ἑλικώπιδα σοῖς ἑτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, οὐδ΄ ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ὣς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων, ἔμελλον Άρνεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἵ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν νε μὲν ἀρχὸν· ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Όιλῆος νόθος υίός, τόν ὁ άνὴρ γηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἁχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ´ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν νε μὲν ἀρχόν· ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἅρηος τοῖσιν ἐλένχθην ἤματι τῶ ὅτε τ΄ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ νεραιός· Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἄν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, εὐνηθέντες∙ οὐ γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ὰμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς ἔπλεον ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι, μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐνὼν οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω νεραρόν· βασιλῆι νὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα νυναικῶν· Άλέξανδρος θεοειδής· «Έκτορ, ἐπεί με κατ΄ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ἷκεν έλισσομένη περὶ καπνῶ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὔδ΄ Ἁγαμέμνων λῆγ΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄ ἠπείλησ΄ Ἁχιλῆι, ἀλλ΄ ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ γέρας αὐτίκ´ ἑτοιμάσατ´, ὄφρα μὴ οἶος Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ´ ἠμείβετ´ ἔπειτα καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ ν΄ ἀθέριζον. Οὐ νὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, Καινέα τ΄ Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον ὄ γ΄ ἐν θαλάμω καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ΄ ἡὲ χοροῖο νεόν δ΄ ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο. Οἵ δ΄ ἄρ ἴσαν ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὡς περ ἐών, θεοείκελ΄ Άχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. Ἡ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐννυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ΄ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ νάρ μ΄ Ἀτρεϊδης εὐρυκρείων Ἀναμέμνων ἠτίμησεν· ἐλὼν νὰρ ἔχει έπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ νὰο πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη καρπὸν ἐδηλήσαντ΄. ἐπειὴ μάλα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχὸν· ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀιλῆος νόθος Δάρδανος ἀνὴρ νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν· ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὂς περὶ πάντων ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι πειθέσθην· κῆρες γὰρ μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ νὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη καρπὸν ἐδηλήσαντ΄, ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε μάλ΄, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ΄ ἔγωγε λίσσομαι εἵνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δ΄, ἐπειὴ πολῧ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ΄ ὀίω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα ἄναξ προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι γήθησεν Άχιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ΄ ἐρέοντο· αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε. ἀγορεύοις, καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις∙ οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἠὲ κακῶς νοστήσομεν υἶες Ἁχαιῶν. Τῶ νῦν ἔμελλε· φῆ γὰρ ὄ γ΄ αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνω νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε

```
4244 HOM 1 575
                                    σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶ. Μητρί δ΄ ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ
3444 HOM 1 468
                                    τε πάντα. Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, δαίνυντ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, κοῦροι μὲν
2995 HOM 2 431
                                      τε πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαῖτα δαίνυτ΄. οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, τοῖς ἄρα
3356 HOM 2 486
                                       θεαί έστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι
2365 HOM 2 342
                                    ἄκρητοι καὶ δεξιαί. ἦς ἐπέπιθμεν· αὕτως νάρ ῥ΄ ἐπέεσσ΄ ἐριδαίνομεν οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες. Ἀτρεϊδη, σὺ δέ θ΄ ὡς πρὶν
                                          τέκνα, ὂς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἴεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν
5873 HOM 2 873
                                        ἀεικέα λοιγὸν ὰμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὄ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.»
2527 HOM 1 343
780 HOM 1 108
                                          ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι. ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀνορεύεις ὡς δὴ
                                                πάντων, πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Άχαιοὶ; οὐδέ τι πω ἶδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
896 HOM 1 124
                                    φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.» Τήν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ
3995 HOM 1 542
326 HOM 3 45
                                     πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. Ἡ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας
3940 HOM 1 534
                                    δῶμα· θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ
                                     έθέλουσιν Άχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγχι[στο]ν θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέσταν ἐνθάδ΄ ἔτι στείχοντες ἀπ΄ Ἄργεος
2018 HOM 2 286
                                       γενεῆ· ὁ δ΄ ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος. οὐδέ τοι λαοὶ δεύονθ΄ ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα
4768 HOM 2 708
οὐδείς { PRO+Ind } 2
1803 HOM 1 244
                                    πίπτωσι σὺ δ΄ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον,
3036 HOM 1 412
                                     καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἣν ἄτην, ὅ τ΄ ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ΄
Οὐκαλένων
             { N+Ant } 1
1051 HOM 3 148
                                          ήδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ίκετάονά τ΄, ὄζον Ἄρηος, Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω, εἴατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλησι, γήραϊ
οὐκέτι { I+Adv } 1
1651 HOM 2 235
                                     κακών ἐπιβασκέμεν υἶας Ἀχαιών. Ὁ πέπονες κάκ΄ ἐλέγχε΄ Ἁχαιίδες οὐκέτ΄ Ἁχαιοί, οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ΄ ἐώμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίη γέρα πεσσέμεν,
οὖλος (ὄλλυμι) { Α } 2
61 HOM 28
                                       ὄνειρον καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· «Βάσκ΄ ἴθι, οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν· ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἁγαμέμνονος Ἁτρεΐδαο πάντα μάλ΄
51 HOM 2 6
                                     κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ΄ Ἀτρεΐδη Ἀγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· «Βάσκ΄ ἴθι, οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ
οὐλόχυται { N+Com } 4
3309 HOM 1 449
                                        έξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσι δὲ Χρύσης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ΄
2850 HOM 2 410
                                      γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο· βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσιν δ΄ εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἁγαμέμνων· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε,
                                       μὲν ἱρά, πόνον δ΄ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον
2928 HOM 2 421
3373 HOM 1 458
                                              τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὕξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον
ouv {I+Part} 10
2261 HOM 2 321
                                      παῖς ἀγκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄ ἐσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ΄ ἑκατόμβας, Κάλχας δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
1091 HOM 3 154
                                             ίεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύργω· οἵ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦργον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄ ἀγόρευον· «Οὐ
2400 HOM 3 340
                                         άρήρει. Ώς δ΄ αὕτως Μενέλαος Ἀρήιος ἔντε΄ ἔδυνεν. Οἵ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο δεινὸν
                                     καθίζειν.» Ὠς φάτο, τῆ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί ῥ΄ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ΄ ἡμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα, θάμβησεν
2791 HOM 3 396
```

```
215 HOM 3 30
                                       ἀλείτην· αὐτίκα δ΄ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε. Τόν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἁλέξανδρος θεοειδὴς ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ, ἂψ δ΄
152 HOM 3 21
                                      πάντας ἀρίστους ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῆ δηιοτῆτι. Τὸν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀρήι φίλος Μενέλαος ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα, ὥς τε
399 HOM 1 57
                                        "Hρη· κήδετο νὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἤνερθεν ὁμηνερέες τ΄ ἐνένοντο, τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς·
2423 HOM 2 350
                                   Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰροὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἤματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐπ΄ ὠκυπόροισιν ἔβαινον Ἀργεῖοι
                                         πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. Τληπόλεμος δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ΄ ἐνὶ μεγάρω ἐυπήκτω, αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ἤδη γηράσκοντα
4447 HOM 2 661
                                   ὄρνιθες ὣς ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἵ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον κλαγγῆ ταί γε πέτονται ἐπ΄ ὠκεανοῖο ῥοάων
33 HOM 3 4
οὔπω { I+Adv } 1
865 HOM 2 122
                                     πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλοιμεν Ἁχαιοί τε Τρῶές τε ὅρκια πιστὰ ταμόντες
Οὐρανίων { N+Prop } 1
4210 HOM 1 570
                                    καθήστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ· ὤχθησαν δ΄ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· τοῖσιν δ΄ ήμαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ΄ ἀγορεύειν, μητρὶ φίλη ἐπίηρα φέρων,
οὐρανόθεν
            { I+Adv } 2
1430 HOM 1 195
                                        καὶ κατὰ θυμόν, ἔλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ΄ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ήρη, ἄμφω όμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
                                            Άθήνη· «Ĥλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη ἄμφω ὁμῶς θυμῶ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
1526 HOM 1 208
οὐρανόθι { I+Adv } 1
28 HOM 3 3
                                    κλαγγῆ τ΄ ἐνοπῆ τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὡς ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἵ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον κλαγγῆ ταί γε πέτονται ἐπ΄
οὐρανός { N+Com } 5
2562 HOM 3 364
                                   καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός· Ἀτρεΐδης δ΄ ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ἦ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι
3169 HOM 2 458
                                    έρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο αἴγλη παμφανόωσα δι΄ αἰθέρος οὐραγὸν ἶκε. Τῶν δ΄ ὥς τ΄ ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά, χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων
2333 HOM 1 317
                                      έκατόμβας ταύρων ἢδ΄ αἰγῶν παρὰ θῖν΄ ὰλὸς ἀτρυγέτοιο κνίση δ΄ οὐρανὸν ἶκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῶ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν∙ οὔδ΄ Ἁγαμέμνων
1079 HOM 2 153
                                         νηῶν ἦδ΄ ἑλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν, οὐρούς τ΄ ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἶκεν οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ΄ ἥρεον ἔρματα νηῶν. Ἔνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα
3661 HOM 1 497
                                       έοῦ, ἀλλ΄ ἥ γ΄ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, ἠερίη δ΄ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν. Οὔλυμπόν τε· εὖρεν δ΄ εὐ[ρ]ύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων ἀκροτάτη κορυφῆ
οὐρός { N+Com } 1
1074 HOM 2 153
                                     τοὶ δ΄ ἀλλήλοισι κέλευον ἄ[πτ]εσθαι νηῶν ἀδ΄ ἑλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν, οὐρούς τ΄ ἐξεκάθαιρον ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἶκεν οἴκαδε ἱεμένων ὑπὸ δ΄ ἤρεον ἔρματα νηῶν.
οὖρος (ἐπίουρος) { N+Com } 1
3519 HOM 1 479
                                     τότ΄ ἔπειτ΄ ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων· οἵ δ΄ ἱστὸν στήσαντ΄ ἀνά θ΄ ἱστία λευκὰ πέτασσαν, ἐν δ΄ ἄνεμος
ойтє { I+Part } 17
4043 HOM 1 548
                                   κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ΄ εἴσεται οὔτ΄ ἀνθρώπων· ὃν δέ κεν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα
                                   στρατῷ εὔχεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄ ἑκατόμβης, ἀλλ΄ ἔνεκ΄ ἀρητῆρος, ὃν ἡτίμησ΄
671 HOM 1 93
                                     Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὔτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εὶ τό γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ
832 HOM 1 115
4079 HOM 1 553
                                   "Ηρη· «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλῃσθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς
1422 HOM 2 202
                                     εἰσι, σὺ δ΄ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ΄ ἐν πολέμω ἐναρίθμιος οὔτ΄ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ΄ Ἀχαιοί· οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη·
1660 HOM 1 226
                                     λῆγε χόλοιο· «Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ΄ ἔχων, κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα λαῶ θωρηχθῆναι οὔτε λόχον δ΄ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἁχαιῶν
                                       άλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὂν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ΄ εἴσεται οὔτ΄ ἀνθρώπων· ὂν δέ κεν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι
4037 HOM 1 548
1667 HOM 1 227
                                       κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα λαῷ θωρηχθῆναι οὔτε λόχον δ΄ ἱέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν τέτληκας θυμῷ· τόδέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἧ πολὺ
```

2467 HOM 1 335 οὐτιδανός {Α} 2

1700 HOM 1 231 2154 HOM 1 293

1551 HOM 3 218

915 HOM 1 126 2168 HOM 1 295 2099 HOM 1 286

4056 HOM 1 550

2815 HOM 3 399 3856 HOM 1 523

1019 HOM 1 140 4159 HOM 1 564 3868 HOM 1 525

3090 HOM 1 419 1263 HOM 3 177

1454 HOM 3 204

Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλησθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ ήμενος ώκυπόροισι διογένης Πηλέως υἱὸς πόδας ώκὺς Ἁχιλλεύς· οὕτέ ποτ΄ εἰς ἀγορὴν πολέσκετο κυδιάνειρ[α]ν οὕτέ ποτ΄ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον ωκὺς Άχιλλεὑς· οὔτέ ποτ΄ εἰς ἀνορὴν πολέσκετο κυδιάνειρ[α]ν οὔτέ ποτ΄ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε μῦθον ἄκουε, οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ΄ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὕτέ ποτ΄ ἐν πολέμω ἐναρίθμιος οὔτ΄ ἐνὶ βουλῆ∙ οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδἱ ύπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας, σκῆπτρον δ´ οὔτ´ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ἀλλ´ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς· φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν΄

βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τω ἄλλω, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἅ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ έπεὶ οὔ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὔτε φυήν, οὔτ´ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Ἁλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ´ ἄμεινον· βούλομ´ ἐγὼ λαὸν σόον σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔνωνε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τω ἄλλω. ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ νε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἅ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὔτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Άλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ΄ ἄμεινον·

στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας, σκῆπτρον δ΄ οὐτ΄ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ἀλλ΄ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς· φαίης κεν τε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄· οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Ἁγαμέμνων, ὃς σφῶι προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. Άλλ΄ ἄγε,

ἀπὸ αίρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπη· δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις· ἦ νὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο. Ἁλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ ἄρ ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς· «剂 γάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εὶ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄

θοὸς ἡγεμόνευε, τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οὖτοι ἄρ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε,

εὐρέας ὤμους;» Τόν δ΄ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Οὖτος δ΄ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἁχαιῶν· Ἰδομενεὺς δ΄ ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς διέρχεται ἀργεννάων.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· «Οὖτος δ΄ αὖ Λαερτίδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς, ὃς τράφη ἐν δήμω Ἰθάκης κραναῆς περ μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὡς καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς· οὖτός τ΄ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων, ἀμφότερον βασιλεύς τ΄ ἀγαθὸς κρατερός τ΄ δ΄ Άτρεΐδην ἐναρίζοι, ἠὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. Ἔως ὂ ταῦθ΄ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἕλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ΄ Ἀθήνη δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ἀκὺς Ἁχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ΄ εἰδυίη πάντ΄ ἀγορεύω; ἀχόμεθ΄ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, λαούς δ΄ οὐκ ἐπέοικε παλίλλονα ταῦτ΄ ἐπανείρειν, Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν΄· οὐ γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὅδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, ồν δέ κεν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια ήρη· «Αἰνότατε θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν; ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Άλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση ήθρη ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω εἰ δ΄ ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθης τοῦτο ἄξω ἑλών· ὅ δέ κεν κεχολώσεται ὄν κεν ἵκωμαι. Ἀλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ΄ ἐπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι ὄφρα τελέσσω· εἰ δ΄ ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ΄ ἀθανάτοισι μέγιστον τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ΄ καὶ ὀίζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῷ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν μεγάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ εἶμ΄ αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγαννίφον, αἴ κε έρατεινήν· άλλὰ τά γ΄ οὐκ΄ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς· οὖτός τ΄ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων, Τήν δ΄ αὖτ΄ Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα· «Ὠ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἴνεκ΄ ἀγγελίης

```
οὕτως { I+Adv } 9
1212 HOM 3 170
1107 HOM 2 158
1208 HOM 2 174
1205 HOM 3 169
300 HOM 3 42
819 HOM 2 116
850 HOM 2 120
4158 HOM 1 564
946 HOM 1 131
ὀφέλλω (ὄφελος)
                     { V } 8
1234 HOM 3 173
283 HOM 3 40
3056 HOM 1 415
450 HOM 3 62
2922 HOM 2 420
2607 HOM 1 353
3753 HOM 1 510
3021 HOM 3 428
ὀφθαλμός { N+Com } 4
4333 HOM 1 587
198 HOM 3 28
2165 HOM 3 306
1210 HOM 3 169
ὄφρα { I+Part } 20
3274 HOM 1 444
3747 HOM 1 509
962 HOM 1 133
5176 HOM 2 769
1360 HOM 1 185
3796 HOM 1 515
1067 HOM 1 147
758 HOM 3 105
2111 HOM 2 299
```

1154 HOM 3 163

ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐγὼν οὕ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· Ἡρη πρὸς μῦθον ἔειπεν· «Ὠ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ΄ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν΄ Ὀδυσσεῦ, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν φεύξεσθ΄ ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες, καδδέ κεν ἡύς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐγὼν οὕ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ΄ τ΄ ἀπολέσθαι· καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων· ἢ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί, φάντες καὶ με κελεύει δυσκλέα Ἅργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὥλεσα λαόν· οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι, ὂς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἠδ΄ ἔτι μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν Ἁχαιῶν ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι ἀνδράσι ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εὶ δ΄ οὕτως ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ΄ Ἁχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.

δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υἱέι σῷ ἑπόμην, θάλαμον γνωστούς τε ἐπέεσσιν· «Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά, αἴθ΄ ὄφελες ἄγονός τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι· καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα ὅς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὂς ῥά τε τέχνῃ νήιον ἐκτάμνῃσιν, ὀφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὡς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί· μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ΄ ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ΄ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ «Μῆτερ, ἐπεί μ΄ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ΄ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ γάρ μ΄ δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Ἅχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῇ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· πάλιν κλίνασα, πόσιν δ΄ ἠνίπαπε μύθῳ· «Ἦλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ΄ ὀλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὂς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν γ΄

μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ΄ οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν· ἀργαλέος τε κύνες θαλεροί τ΄ αἰζηοί· ὡς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα ἀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην· αὐτίκα δ΄ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἰλιον ἠνεμόεσσαν ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ΄ ἐν ἀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον υἰὸν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ· Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐγὼν οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο.

παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβω θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ΄ ἱλασόμεσθα ἄνακτα, ὂς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε΄ ἐφῆκεν.» Ὠς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, μιν τίσον, Ὁ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Ἀχαιοὶ υἰὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἐ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. Ἡ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ΄ ἀποδοῦναι; Ἄρηος φορεούσας. Ἀνδρῶν αὖ μέγ΄ ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας ὄφρ΄ Αχιλεὺς μήνιεν· ὂ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν, ἵπποι θ΄ οἷ φορέεσκον ὰμύμονα Πηλεΐωνα. δὲ κ΄ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ΄ εὖ εἰδῆς ὅσσον φέρτερος εἰμὶ σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος ἷσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς ἠὲ σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ΄ ἀνδρῶν, ὄφρ΄ ἤμιν ἐκάεργον ἰλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.» Τόνδ΄ ἀρ΄ ὑπόδρα ἱδὼν προσέφη πόδας ὼκὺς Γῇ τε καὶ Ἡελίῳ· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὄρκια τάμνῃ αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὅρκια τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εὶ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἡὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ φωνῆ· «Δεῦρο πάροιθ΄ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἵδῃ πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτιή ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ

```
σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ΄ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίη γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί· ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα
1666 HOM 2 237
3055 HOM 2 440
                                      κατὰ νῆας, ἡμεῖς δ´ ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν ἴομεν ὄφρά κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.» Ὠς ἔφατ´, οὐδ´ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
4267 HOM 1 578
                                    ένὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ γοεούση πατρὶ φίλω ἐπίηρα φέρειν Διί. ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος
                                        σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ΄ ἑτοιμάσατ΄, ὄφρα μὴ οἶος Ἁργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας
860 HOM 1 118
                                    ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω· εἰ δ΄ ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ΄ ἀθανάτοισι μέγιστον τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν
3866 HOM 1 524
                                        ἐθέλει οἶκονδε νέεσθαι, ἀπτέσθω ἦς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης, ὄφρα πρόσθ΄ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. Ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄
2477 HOM 2 359
1149 HOM 1 158
                                         θάλασσά τε ἠχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές, ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ χαίρης, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα, πρὸς Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπη
595 HOM 1 82
                                   χόλον νε καὶ αὐτῆμαρ καταπέω[n] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον. ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» Τὸν δ΄ ἀπαμειβόμενος
                                     νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση ήθρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω· εἰ δ΄ ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε
3858 HOM 1 523
                                          κάκ΄ ἔοργε, δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ΄ ὑπὸ χερσὶ δάμασσον, ὄφρά τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχη.»
2484 HOM 3 353
όφρύς { N+Com } 1
3894 HOM 1 528
                                   οὐδ΄ ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω.» Ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ΄ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσιαι δ΄ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ΄ ἀθανάτοιο
ὄχα { I+Adv } 3
                                      οἷς δ΄ ὁ γέρων μετέησιν, ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει, ὅπως ὄχ΄ ἄριστα μετ΄ ἀμφοτέροισι γένηται.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἐχάρησαν Ἁχαιοί τε Τρῶες τε ἐλπόμενοι
791 HOM 3 110
                                    έποντο. Οὖτοι ἂρ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἂρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αὐτῶν ἠδ΄ ἵππων, οἳ ἄμ΄ Ἀτρεΐδησιν ἕποντο. ἵΙπποι
5126 HOM 2 761
                                       κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὃς ἤδη τά τ΄ ἐόντα τά τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἠγήσατ΄ Ἁχαιῶν Ἰλιον
496 HOM 1 69
όχεύς { N+Com } 2
                                     δέ μιν πολύκεστος ίμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὅς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε
2619 HOM 3 372
207 HOM 3 29
                                    θεοειδέα ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην· αὐτίκα δ΄ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Τόν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς ἐν προμάχοισι
ὀχθέω { V } 2
3808 HOM 1 517
                                        εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «˚Η δὴ λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις 뛰ρη,
4204 HOM 1 570
                                        πότνια Ήρη, καί ῥ΄ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ· ὤχθησαν δ΄ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· τοῖσιν δ΄ ήμαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ
\ddot{o}χθη { N+Com } 1
1336 HOM 3 187
                                   λαοὺς Ότρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο, οἵ ῥα τότ΄ ἐστρατόωντο παρ΄ ὄχθας Σαγγαρίοιο· καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγχθην ἤματι τῶ ὅτε τ΄ ἦλθον
ὄψ (ἔπος) { N+Com } 4
1078 HOM 3 152
                                      ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ΄ ὕλην δενδρέω ἐφ΄ ἐζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύργω· οἵ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ
1574 HOM 3 221
                                        φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὕτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ιὅται τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν, οὐκ ἂν ἔπειτ΄
                                     ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης
1272 HOM 2 182
                                      περικαλλέος ἢν ἔχ΄ Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄, αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι όπὶ καλῆ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν [οἶκον] δὲ
4450 HOM 1 604
όψίνονος {Α} 1
2488 HOM 3 353
                                     Άλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ´ ὑπὸ χερσὶ δάμασσον, ὄφρά τις ἐρρίγησι καὶ ὑψιγόνων ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχη.» ឡ ῥά, καὶ
ὄψιμος { A } 1
6789 HOM 2 325
                                                   Άχαιοί; ἡμῖν μὲν τόδ΄ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ
```

```
όψιτέλεστος {Α} 1
6790 HOM 2 325
πανχρύσεος { A } 1
3105 HOM 2 448
παιάν { N+Com } 1
3478 HOM 1 473
\pi\alphaîc { N+Com } 20
128 HOM 1 20
3263 HOM 1 443
1248 HOM 3 175
3292 HOM 1 447
5610 HOM 2 832
1883 HOM 1 255
4928 HOM 2 731
2039 HOM 2 289
2043 HOM 3 288
764 HOM 3 106
4393 HOM 1 596
2897 HOM 1 393
3649 HOM 1 496
1443 HOM 2 205
2252 HOM 2 319
5518 HOM 2 819
4802 HOM 2 713
2223 HOM 3 314
4106 HOM 2 609
2326 HOM 2 337
παιφάσσω
              { V } 1
3114 HOM 2 450
\Pi \alpha i \omega v \{ A \} 1
5709 HOM 2 848
\pi\alpha\lambda\alphaiyevής { A } 1
2722 HOM 3 386
παλάμη { N+Com } 4
```

Άχαιοί; ἡμῖν μὲν τόδ΄ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, αἰγίδ΄ ἔχουσ΄ ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε, τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἡερέθονται, πάντες ἐυπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος· σὺν τῆ παιφάσσουσα δεπάεσσιν· οἱ δὲ πανημέριοι μολπῆ θεὸν ἱλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἁχαιῶν, μέλποντες ἑκάερνον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ΄ ἀκούων. Ἦμος δ΄ ἠέλιος δώματ΄ ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ΄ οἴκαδ΄ ἱκέσθαι· παῖδα δ΄ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ΄ ἄποινα δέχεσθαι. Άζόμενοι Διὸς υἰὸν ἑκηβόλον προσέειπεν· «Ὁ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβω θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ΄ ἱλασόμεσθα όππότε δεῦρο υἱέι σῷ ἑπόμην, θάλαμον γνωστούς τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν· ἀλλὰ τά γ΄ οὐκ΄ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. κήδε΄ ἐφῆκεν.» ὨC εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει. ὅ δ΄ ἐδέξατο χαίρων παΐδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῶ κλειτὴν ἑκατόμβην ἑξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν. Μέροπος Περκωσίου, ὂς περὶ πάντων ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον πένθος Άχαιίδα γαῖαν ἱκάνει· ἤ κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κε[ν] κεχαροίατο θυμῶ, εἰ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, τῶν αὖθ΄ ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες ἰητῆρ΄ ἀγαθὼ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων· τοῖς δὲ τριάκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. ίπποβότοιο, ἴΙλιον ἐκπέρσαντ´ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· ὧς τε γὰρ ἢ παίδες νεαροὶ χῆραί τε γυναίκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[ς] μετ΄ ἀνθοώποισι πέληται· εἰ δ΄ ἄν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Ποιάμοιό τε παῖδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος, αὐτὰρ ἐνὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἴνεκα ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὄρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὄρκια δηλήσηται· αἰεί δ΄ ὁπλοτέρων "Ως φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος "Ηρη, μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν ἀνοχόει γλυκὺ τήν μοι δόσαν υἶες Άχαιῶν. Ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαί, γε περίσχεο παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ΄ Ὀλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ αἰὲν ἐόντες πάντες ἄμα. Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ ἥ ν΄ ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, ἠερίη δ΄ ἀνέβη μέναν οὐρανὸν Οὔλυμπόν πολυκοιρανίη· εἶς κοίρανος ἔστω, εἶς βασιλεύς, ὧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.» [one verse is missing in the manuscript] Ὠς ὅ γε κοιρανέων δίεπε μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὄς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄ ἑσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς πάις Ἁγχίσαο, Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ Ἁγχίση τέκε δῖ΄ Ἁφροδίτη Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, τῶν ἦρχ΄ Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἔνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τὸν ὑπ΄ Ἀδμήτω τέκε δῖα νυναικῶν Ἅλκηστις Πελίαο θυνατρῶν Τὼ μὲν ἄρ ἄψορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο· Ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα κλήρους ἐν κυνέη Στύμφηλόν τ΄ εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο, τῶν ἦρχ΄ Ἁγκαίοιο πάις κρείων Ἁγαπήνωρ, ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ΄ ἐν νηὶ ἑκάστη Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ παισίν ἐοικότες ἀγοράασθε νηπιάχοις οἶς οὔ τι μέλει πολεμήια ἔργα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ἡερέθονται, πάντες ἐυπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἔκαστος· σὺν τῆ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἁχαιῶν ὀτρύνουσ΄ ἱέναι· ἐν δὲ σθένος ὧρσεν ἑκάστω καρδίη uiὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο. Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ´ Ἁξίου εὐρὺ ῥέοντος, Ἁξίου οὖ κάλλιστον ἦσαν⋅ χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν εἰροκόμω, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώση ἤσκειν εἰρία καλά, μάλιστα δέ

1754 HOM 1 238 920 HOM 3 128 2388 HOM 3 338 2590 HOM 3 368 παλίλλονος { Α } 1 914 HOM 1 126 παλιμπλάζομαι { V } 1 414 HOM 1 59 πάλιν { I+Adv } 4 1954 HOM 2 276 843 HOM 1 116 3011 HOM 3 427 2800 HOM 1 380 παλινάγρετος { Α } 1 3880 HOM 1 526 παλίνορσος { A } 1 240 HOM 3 33 { N+Ant } 2 Παλλάς (ἡ) 1469 HOM 1 200 2944 HOM 1 400 πάλλω { V } 3 2290 HOM 3 324 2237 HOM 3 316 139 HOM 3 19 πάμπαν { I+Adv } 1 3117 HOM 1 422 { **V** } 1 παμφανάω 3166 HOM 2 458 Παναχαιός { Α } 1 2811 HOM 2 404 Πάνδαρος { N+Ant } 1 5569 HOM 2 827

ρά έ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἀχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, οὓς ἔθεν εἵνεκ΄ ἔπασχον ὑπ΄ Ἄρηος παλαμάων· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· «Δεῦρ΄ ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν· είλετο δ΄ ἄλκιμον ἔνχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. Ὠς δ΄ αὕτως Μενέλαος Ἀρήρος ἔντε΄ ἔδυνεν. Οἵ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» μ. καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης, ἔλκε δ΄ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, λαούς δ΄ οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ΄ ἐπαγείρειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἁχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Ἀτρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀίω ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε ἔρεξεν, ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ´ ἀγοράων· οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.» Ὠς φάσαν ἡ οὔτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Άλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ΄ κατέθηκε φέρουσα· ἔνθα κάθιζ΄ Έλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ΄ ἠνίπαπε μύθω· «Ἡλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ΄ ὀλέσθαι κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· χωόμενος δ΄ ὁ γέρων πάλιν ὤχετο· τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ΄ ἀθανάτοισι μέγιστον τέκμωρ∙ οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω.» Ἡ καὶ κυανέησιν εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων. Ὠς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσησ΄, ὑπό τε τρόμος ἔλαβε γυῖα, ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ΄ Άχιλλεύς. Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄ Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσῆυδα· μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, Ἡρη τ΄ ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἁθήνη· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν, ὧχ΄ ἑκατόχειρον καλέσασ΄ εἴσω, ἡμῖν δ΄ αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ ἄψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν· οἱ μὲν μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα κλήρους ἐν κυνέη χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες, ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος· λαοί δ΄ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ καμπύλα τόξα καὶ ξίφος∙ αὐτὰρ ὃ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ πάλλων Άργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῆ δηιοτῆτι. Τὸν δ΄ παρήμενος ώκυπόροισι μήνι΄ Άχαιοῖσιν, πολέμου δ΄ ἀποπαύεο πάμπαν· Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ΄ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ΄ ἅμα τε φαίνεται αὐγή, ὣς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο αἴγλη παμφανόωσα δι΄ αἰθέρος οὐρανὸν ἶκε. Τῶν δ΄ ὥς τ΄ ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά, χηνῶν ἤ πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι, κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν, Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, αὐτὰρ ἔπειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος ΰδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, τῶν αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός, Πάνδαρος, ὧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον

```
Πανέλλην { Α } 1
                                      άλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ, ἐγχείη δ΄ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἁχαιούς· οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Ὁπόεντὰ τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην
3588 HOM 2 530
πανημέριος
             { A } 2
3472 HOM 1 472
                                        ποτοῖο, νώμησαν δ΄ ἄρα πᾶσιν ἐπ΄ ἀρξάμενοι δεπάεσσιν· οἱ δὲ πανημέριοι μολπῆ θεὸν ἱλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἁχαιῶν, μέλποντες
                                               εὖ δέ τις ἄρματος ὰμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω, ὤς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ΄ Ἄρηι· οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ΄ ἡβαιὸν εἰ μὴ νὺξ
2679 HOM 2 385
Πάνθοος { N+Ant } 1
1040 HOM 3 146
                                   αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὄθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμρίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ἱκετάονά τ΄. ὄζον Ἄρηος. Οὐκαλένων τε καὶ
παννύχιος { Α } 3
                                        ραψωδίας Άλλοι μέν ρα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ εὖδον παννύχιοι, Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος· ἀλλ΄ ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἁχιλῆα τιμήση,
17 HOM 2 2
                                     θεῖος ὄνειρος· «Εὔδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο; Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν
172 HOM 2 24
                                       μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ χρὴ παννύχιον, εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄
441 HOM 2 61
Πανοπεύς (τοπ) { N+Top } 1
3523 HOM 2 520
                                        ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, οἵ τ΄ Ἀνεμώρειαν καὶ Ύάμπολιν ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον
πανσυδία { I+Adv } 3
84 HOM 2 12
                                              ώς ἐπιτέλλω· θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς  πανσυδίη·  νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ´ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄
207 HOM 2 29
                                    κήδεται ἡδ´ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ´ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄
475 HOM 2 66
                                     κήδεται ἡδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ
πάντη { I+Adv } 1
                                         οί δέ νυ λαοί θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κῆλα θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· ἄμιμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀνόρεμε θεοπρεπίας ἑκάτοιο.
2829 HOM 1 384
παντοῖος { Α } 2
1437 HOM 3 202
                                      Όδυσσεύς, ὃς τράφη ἐν δήμω Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα· «Ὠ
2762 HOM 2 397
                                        Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλω· τὸν δ΄ οὔ ποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων, ὅτ΄ ἄν ἔνθ΄ ἢ ἔνθα γένωνται· ἀνστάντες δ΄ ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
πάντοσε { I+Adv } 2
2445 HOM 3 347
                                            προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσ΄ εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῆ· ὁ δὲ
2509 HOM 3 356
                                             προΐει δολιχόσκιον ἔγχος καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην· διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου
παρά { I+Prep } 41
                                          δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες τόξοισίν θ΄· ἵπποι δὲ παρ΄ ἄρμασιν οἶσιν ἕκαστος λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον ἕστασαν· ἄρματα δ΄
5217 HOM 2 775
                                          καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο,
3408 HOM 1 463
2857 HOM 3 406
                                      ἄγεσθαι, τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; Ἡσο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ΄ ἀπόειπε κελεύθους, μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας
1270 HOM 1 174
                                     εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ´ ἔγωγε λίσσομαι εἵνεκ´ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ
4023 HOM 2 596
                                      ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς, Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ΄ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος∙ στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν,
3590 HOM 1 488
                                        αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ ὃ μήνιε νηυσὶ παρ΄ ἥμενος ὠκυπόροισι διογένης Πηλέως υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· οὔτέ ποτ΄ εἰς ἀγορὴν
1927 HOM 3 272
                                   έπὶ χεῖρας ἔχευαν. Ἀτρεϊδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν ἥ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο, ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
```

1335 HOM 3 187 λαοὺς Ότρῆος καὶ Μυνδόνος ἀντιθέοιο, οἵ ῥα τότ΄ ἐστρατόωντο παρ΄ ὄχθας Σανναρίοιο· καὶ νὰρ ἐνὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλένχθην ἤματι τῶ ὅτε τ΄ 1855 HOM 3 262 ἐπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἁντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον· τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας 2206 HOM 3 312 ἰσόθεος φώς, ἂν δ΄ ἄρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω∙ πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἂρ ἄψορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο 5299 HOM 2 787 διέπρησσον πεδίοιο. Τρωσὶν δ΄ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἱρις πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίη ἀλεγεινῆ· οἴ δ΄ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρησι πάντες 3533 HOM 2 522 Πανοπῆα, οἵ τ΄ Άνεμώρειαν καὶ Ύάμπολιν ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο· τοῖς δ΄ ἄμα φαίνων. Τῶ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχω κατακοιμηθῆναι, τίσασθαι δ΄ Ἑλένης ὁρμήματα στοναχάς τε· εἰ δέ τις 2455 HOM 2 355 964 HOM 3 135 οἳ δὴ νῦν ἔαται σιγῆ, πόλεμός τε πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ΄ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν· αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς ἐγχείησι 1975 HOM 2 279 ή πληθύς· ἀνὰ δ΄ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ νλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδουένη κήουκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώνει, ὡς ἄμα θ΄ οἱ πρῶτοί τε καὶ πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι· ἔνθα καθεῦδ΄ ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἡρη. τέλος σὺν θεῶ τῆς α Ὁμήρου ῥαψωδίας 4493 HOM 1 611 ἔρδον δ΄ Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας ταύρων ἢδ΄ αἰγῶν παρὰ θῖν΄ άλὸς ἀτρυγέτοιο κνίση δ΄ οὐρανὸν ἶκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῶ. Ὠς οἱ μὲν τὰ 2327 HOM 1 316 2408 HOM 1 327 "Ως εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην⋅ τόν δ΄ εὖρον παρά 237 HOM 1 34 'Ως ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὂ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθω· βῆ δ΄ ἀκέων, παρὰ, θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ΄ ὁ γεραιὸς 2979 HOM 1 405 δέ τε πάντες Αἰγαίων΄, ὂ γὰρ αὖτε βίη οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὄς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων· τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. 1397 HOM 1 190 λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὄ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὅ δ΄ Ἁτρεΐδην ἐναρίζοι, ἠὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε 2563 HOM 1 347 ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, δῶκε δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἁχαιῶν· ἥ δ΄ ἀέκουσ΄ ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἁχιλλεὺς δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ 2216 HOM 1 300 τω ἄλλω, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἄ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εὶ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα 391 HOM 2 54 μάλ΄ ὧκα. Βουλὴν δὲ πρῶτον μεναθύμων ἶζε νερόντων Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλοινενέος βασιλῆος· τοὺς ὅ νε συνκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· «Κλῦτε. 644 HOM 189 ἀναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει συμπάντων Δαναῶν, οὐδ΄ ἢν Ἁγαμέμνονα εἴπης, ὂς νῦν 174 HOM 1 26 ἀφίει, κρατερόν δ´ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ 2091 HOM 2 297 ένιαυτὸς ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῶ οὐ νεμεσίζομ΄ Ἀχαιοὺς ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε 2726 HOM 2 392 τιταίνων· ὂν δ΄ ἂν ἐνὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα γοήσω μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυνέειν κύνας ἠδ΄ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ΄. 2537 HOM 1 344 φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἄχαιοί.» Ὠς φᾶτο, Πάτροκλος δὲ φίλω ἐπ΄ ἐπείθεθ΄ έταίρω, ἐκ δ΄ 4882 HOM 2 725 ΰδρου∙ ἔνθ΄ ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων∙ τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχὸν∙ ἀλλὰ 3057 HOM 1 415 «"Ωμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ´ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; αἴθ´ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν· νῦν 2253 HOM 1 305 τώ γ΄ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν ἀνστήτην λῦσαν δ΄ ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἁχαιῶν· Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς δακρυχέων, τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ νέροντι· καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ πολιῆς άλὸς ἠύτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο 2643 HOM 1 358 3499 HOM 1 476 "Ήμος δ΄ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός· ἦμος δ΄ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς, καὶ τότ΄ ἔπειτ΄ ἀνάγοντο 5205 HOM 2 773 κεῖτ΄ ἀπομηνίσας Άγαμέμνονι ποιμένι λαῶν Ἀτρεΐδη· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες τόξοισίν θ΄ ἵπποι δὲ παρὰ 2423 HOM 1 329 Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἁχιλεύς· τὼ μὲν 4072 HOM 2 604 Οἳ δ΄ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν΄ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί, οἳ Φενεόν τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον Ῥίπην 3103 HOM 3 440 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνη, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Ἀλλ΄ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ 4789 HOM 2 711 δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, τῶν ἦρχ΄ Ἀδμήτοιο 2525 HOM 3 359 ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο· ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα ἔγχος· ὅ δ΄ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. Ἀτρεΐδης δὲ 2997 HOM 1 407 ύπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε γούνων, αἰ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας παράκοιτις { N+Com } 1

μείνειας Άρηίφιλον Μενέλαον; Γνοίης χ΄ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν

380 HOM 3 53

τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλησθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπη ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος· ἠερίη γὰρ σοίγε παρέζετο καὶ λάβε παρθένος αἰδοίη ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα Ἄρηι κρατερῶ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶ. Μητρί δ΄ ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ νοεούση πατρὶ φίλω ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ. ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἰόντες, Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὃ δοῦρε δύω κεκορυθμένα άργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ άλίοιο γέροντος∙ ἠερίη γὰρ σοίγε παρέζετο καὶ λάβε γούνων∙ τῆ σ΄ ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἀχιλῆα τιμήσης, ὀλέσης δὲ ύπό τε τρόμος ἔλαβε γυῖα, ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, ὧς αὖτις καθ΄ ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος εἴνεκα τῆσδε· σὺ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμιν.» Τήνδ΄ νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἴ τινες ἡγεμόνες δ΄ οὕτως ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ΄ Άχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. Ἡ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχη.» ϶ ἡ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ΄ ἀσπίδα πρὸς "Όλυμπον ἀγαννίφον, αἴ κε πίθηται. Άλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι μήνι΄ Άχαιοῖσιν, πολέμου δ΄ ἀποπαύεο πάμπαν· Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν άγροτεράων, οἳ ῥὰ Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ΄ ἔναιον Κρῶμνάν τ΄ Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. Ίάλμενος, υἷες Ἄρηος, οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμω Ἅκτορος Ἁζείδαο, παρθένος αἰδοίη ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα Ἄρηι κρατερῶ∙ ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη⋅ τῶν δὲ "Ως ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Έκτωρ ἄψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν· οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἴζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἑκάστω ἵπποι άφραδέως· μή πως τάχ΄ ὑπ΄ αὐτοῦ δουρὶ δαμασθῆς.» Τήνδε Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε· «Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη, τὸν δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· «Δαιμόνι΄ οὔ σε ἔοικε κακὸν ὧς δειδίσσεσθαι, ἀλλ΄ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἐμὲ οἴκαδ´ ἄγεσθαι, τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; ᢥΠσο παρ´ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ´ ἀπόειπε κελεύθους, μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν φαεινὸν κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα· ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν· «Ὀρσεο, Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι Τρώων θ´ ἱπποδάμων ʹΏς φάτο νεικείων Άγαμέμνονα ποιμένα λαῶν Θερσίτης· τῶ δ΄ ὧκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς, καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθω· «Θερσῖτ΄ ἀκριτόμυθε,

```
πάροιθε {I+AdvPr} 3
2655 HOM 1 360
3677 HOM 1 500
1148 HOM 3 162
πάρος {I+AdvPr} 3
3335 HOM 1 453
4483 HOM 1 610
4078 HOM 1 553
Παρρασία { N+Top } 1
4101 HOM 2 608
\pi \hat{\alpha} \subset \{A\} 72
4361 HOM 1 592
2159 HOM 1 294
2700 HOM 1 365
2019 HOM 3 285
1965 HOM 3 277
4337 HOM 2 643
1962 HOM 3 277
2986 HOM 2 429
3435 HOM 1 466
2101 HOM 1 286
524 HOM 3 72
668 HOM 3 93
2000 HOM 3 282
3350 HOM 2 485
3880 HOM 2 575
2715 HOM 1 367
72 HOM 2 10
1894 HOM 1 257
2281 HOM 2 330
142 HOM 3 19
100 HOM 1 15
2761 HOM 1 374
636 HOM 3 88
498 HOM 3 68
```

γέροντι· καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ πολιῆς άλὸς ἠύτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· ἥμενον ἄλλων ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο· καί ῥα πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων σκαιῇ, δεξιτερῇ δ΄ ἄρ΄ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ΄ Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ· «Δεῦρο πάροιθ΄ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ

Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις· ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ΄ ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν· ἠδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤι΄ Ὀλύμπιος ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι· ἔνθα καθεῦδ΄ ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος
πότνια Ἡρη· «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλῃσθα. Νῦν δ΄

καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν Στύμφηλόν τ΄ εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο, τῶν ἦρχ΄ Ἁγκαίοιο πάις κρείων Ἁγαπήνωρ, ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ΄ ἐν

άλεξέμεναι μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ΄ ἦμαρ φερόμην, ἄμα δ΄ ἠελίω καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνω, ὀλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· Άχιλλεύς· «ἦ γάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν΄· οὐ προσέφη πόδας ὢκὺς Ἀχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ΄ εἰδυίη πάντ΄ ἀγορεύω; ὼχόμεθ΄ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν κτείνη ξανθὸς Μενέλαος, Τρῶας ἔπειθ΄ Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ΄ ἀποδοῦναι, τιμὴν δ΄ Ἀργείοισ΄ ἀποτινέμεν, ἥν τιν΄ ἔοικεν ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ "Ιδηθεν μεδέων, κύδιστε μένιστε. Ήέλιός θ΄, ὂς πάντ΄ ἐφορᾶς καὶ πάντ΄ ἐπακούεις∙ καὶ ποταμοὶ καὶ ναῖα, και οἱ ὑπένερθε καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τῷ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Κρητῶν «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, Ἡέλιός θ´, ὃς πάντ΄ ἐφορᾶς καὶ πάντ΄ ἐπακούεις· καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, και οἱ ὑπένερθε καμόντας καὶ ἀμφ´ ὀβελοῖσιν ἔπειραν, ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαῖτα δαίνυτ´, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειρον, Ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, δαίνυντ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὄδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων όππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην όππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, οἱ Άλέξανδρος καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ΄ ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν· εἰ δέ κ΄ Ἀλέξανδρον κτείνη ξανθὸς Όλύμπια δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἴ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι Πελλήνην τ΄ εἶχον ἠδ΄ Αἴγιον ἀμφενέμοντο Αἰγιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην εὐρεῖαν, τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων Ἀτρεΐδης· ἄμα τῶ ίερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἶες Ἁχαιῶν, ἐκ δ΄ ἕλον Ἁτρεΐδη Χρυσηίδα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν· ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεῖδαο πάντα μάλ΄ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω· θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς τε παΐδες ἄλλοι τε Τρώες μέγα κε[ν] κεχαροίατο θυμώ, εὶ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν, οἳ περὶ μὲν βουλῆ Δαναῶν, περὶ δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι. Ἀλλὰ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Κεῖνός θ΄ ὧς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται· ἀλλ΄ ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα δ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῶ πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῆ δηιοτῆτι. Τὸν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀρήι φίλος έν χερσὶν έκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἁχαιούς, Ἁτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν· «Ἁτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες έν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἁχαιούς, Ἁτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες τοῦ εἴνεκα νεῖκος ὄρωρεν· ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἅχαιοὺς τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρη, αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσω καὶ μ΄ έθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ϫχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον συμβάλετ΄ ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ

Τήν δ΄ ἠυείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὂν μέν κ΄ οἴκω ἐν ἡμετέρω, ὁπότε Κρήτηθεν ἳκοιτο. Νῦν δ΄ ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἁχαιούς, οὕς κεν εὖ γνοίην καὶ τοὔνομα μυθησαίμην∙ δοιώ δ΄ οὐ ἐς μακρὸν "Όλυμπον, ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες. Αἰναίων΄, ὃ νὰρ αὖτε βίη οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει οί δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, οί δ΄ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐνένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀναθὸς Μενἐλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἵψεται υἶας Ἀχαιῶν· ἐν βουλῆ δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξη κακὸν υἶας Ἀχαιῶν· θυμὸς δὲ μένας γένετ΄ ἡώς, καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες πάντες ἄμα, Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ΄ ἥ γ΄ ἀνεδύσατο κῦμα ἀπ΄ αἰγλήεντος Ὀλύμπου, Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἄναλκις οὔτέ ποτ΄ ἐν πολέμω ἐναρίθμιος οὔτ΄ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ΄ Ἁχαιοί· οὐκ ἀναθὸν πολυκοιρανίη· εἶς κοίρανος ἔστω. εἶς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἣν ἄτην, ὅ τ΄ δέχεσθαι. Άζόμενοι Διὸς υἰὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.» Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί, αἰδεῖσθαί θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἀτρεῖδη Άχαιούς, Άτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἁχαιοί αἰδεῖσθαι θ΄ ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἀλλ΄ οὐκ Ἁτρεΐδη μετ΄ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα. θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἔποντο· δωδεκάτη δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ Κεῖνός θ΄ ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται· ἀλλ΄ ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, Ἁργεῖοι δὲ ἀγήραον ἀθανάτην τε, τῆς έκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται, πάντες ἐυπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος· σὺν τῆ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἁχαιῶν μαντεύεται ἠὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ὲς Αὐλίδα μὴ οἶος Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· λεύσετε γὰρ τό γε πάντες ὄ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς· «Ἀτρεῖδη σὺν ἀννελίη ἀλενεινῆ· οἵ δ΄ ἀνορὰς ἀνόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρησι πάντες ὁμηνερέες, ἡμὲν νέοι ἡδὲ νέροντες· ἀνχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· οὖ εἴνεκα δεῦρ΄ ἱκόμεσθα. Ἀλλ΄ ἄγεθ΄ ὡς ἄν ἐγὼ εἴπω, πειθῶμεθα πάντες φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν έθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν αὖτε Θυέστ΄ Άγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἄργεῖ παντὶ ἀνάσσειν· τῶ ὅ γ΄ ἐρεισάμενος ἔπε΄ Άργείοισι μετήυδα· «Ὠ φίλοι ἥρωες Δαναοί, ναίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατρὶ τε σῶ μένα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμω, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῶ: Οὐκ ἂν δὴ μείνειας Ἀρηίφιλον ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων Ἁργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Ἁχαιοί· κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ ἔστω, ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς ἠὲ σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ΄ ἀνδρῶν, ὄφρ΄ ἥμιν ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.» Τόνδ΄ ἂρ΄ ὑπόδρα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὅδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, περ. οὔ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀίζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῶ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν μενάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ υἶε δύω Μέροπος Περκωσίου. ὃς περὶ πάντων ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα⋅ τὼ δέ οἱ οὔ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὄδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὀίω· ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων, πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ; οὐδέ τι πω ἶδμεν ξυνήνια κείμενα στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. Ἡύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ΄ ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταῦρος· ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι· τοῖον ἄρ΄ Ἀτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι λήιον ὲλθὼν λάβρος ἐπαινίζων, ἐπί τ΄ ἠμύει ἀσταχύεσσιν, ὣς τῶν πᾶσ΄ ἀνορὴ κινήθη τοὶ δ΄ ἀλαλητῶ νῆας ἐπ΄ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ΄ ὑπένερθε κονίη ἵστατ΄ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο. Οἵ δ´ ἄρ ἴσαν ώσεί τε πυρὶ χθών πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ´ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὧς τερπικεραύνω χωομένω, ὅτε τ´ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἔπος ἠγνοίησεν, αἶψα δ´ ἔλυσ´ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ´ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ´ ἱππῆές τε· πολὺς δ´ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ΄ ἄχε΄ ἄκριτα θυμῶ.» Τήνδε χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη Έλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα, βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῶ ἀργῆτι φαεινῶ σιγῆ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. Αἵ δ΄ ὅτ΄ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ΄ ἵκοντο, τῶ γε δύω Ἀντήνορος υἶε, Ἀρχέλοχός τ΄ Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ´ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν´ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, τοὔνεκά

26 HOM 1 5

3420 HOM 1 464 πατήρ { N+Com } 20

3696 HOM 1 503

3247 HOM 1 441

προίαψεν ἡρώων, αὐτούς δ΄ ἑλλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι. Διός δ΄ ἐτελείωτο βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρεΐδης τε ἄναξ μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον συμβάλετ´ ἀμφ´ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ´ ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά δ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον οἴους ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε νένηται, κτήμαθ΄ ἑλὼν εὖ πάντα νυναῖκά εὐρυάγυιαν.» Ώς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν· κινήθη δ΄ ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης ού μὲν νὰρ φιλότητι ν΄ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Κέκλυτέ μευ, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «Ĥ δὴ λοίγια καὶ μετέειπεν· «Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἁχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγχι[στο]ν θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥν περ έντο, κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, νώμησαν δ΄ ἄρα πᾶσιν ἐπ΄ ἀρξάμενοι δεπάεσσιν· οἱ δὲ πανημέριοι μολπῆ θεὸν ἱλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε λίσσομ΄ Άχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὂς μέγα πᾶσιν ἔρκος Άχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων λαοὶ ἔποντ΄ ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, οὕνεκ΄ ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. Οἳ δ΄ εἶχον γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον, ἥτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ ὂ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν ، ἀνοχόει νλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων· ἄσβεστος δ΄ ἄρ ἐνῶρτο νέλως

Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, οὓς ἔθεν εἴνεκ΄ ἔπασχον ὑπ΄ Ἄρηος παλαμάων· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἰρις· «Δεῦρ΄ ἴθι,

καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς τοιῆδ΄ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ΄ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὧς τοίη περ ἐοῦσ΄ ἐν νηυσὶ νεέσθω εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσω κεῖτο κρατέρ΄ ἄλγεα πάσχων Λήμνω ἐν ἠγαθέη, ὅθι μιν λίπον υἶες Ἁχαιῶν ἕλκεῖ μοχθίζοντα κακῶ ὀλοόφρονος υίωνοί τε βίης Ήρακλείης· αὐτὰρ ὅ γ´ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων· τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ´ ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε εἴνεκ΄ ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ΄ ἀρχῆς· ἡμέων δ΄ ὁπποτέρω θάνατος καὶ

ύπείρεχον Ήφαίστοιο· αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειραν, ὤπτησάν τε περιφραδέως. έχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειρον. Ὠπτησάν τε περιφραδέως,

έλοῦσα λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν ἀρίστοις τοῖσιν δ΄ Ἀτρεϊδης μενάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Ζεῦ πάτερ. Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μένιστε. Ἡέλιός θ΄, ὃς πάντ΄ ἐφορᾶς καὶ πάντ΄ ἐπακούεις· καὶ δὲ χεῖρας ἀνέσχον, ὧδε δὲ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε˙ «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, ὁππότερος τάδε ἔργα μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν, τὸν «"Η μὰν αὖτ΄ ἀγορῆ νικᾶς, γέρον, υἶας Ἀχαιῶν· αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν· τῶ κε τάχ΄ ἔκπεσε χειρός· Ἀτρεΐδης δ΄ ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ἦ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος· νῦν πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.» Τήν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ὦδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐνώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἠδὲ περ νοεούση πατρὶ φίλω ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς ἐξ ἑδέων τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι· καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ πολιῆς ἀλὸς ἠύτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο ό δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· «Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ´ ἔοργε, δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ´ ὑπὸ γυναῖκ΄ εὐειδέ΄ ἀνῆγες ἐξ ἀπίης, γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατρὶ τε σῶ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμω, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὅ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ἐς ποντοπόροιο. Τὴν μὲν ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατρὶ φίλω ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν

The Iliad of the Ms. Genavensis 44 - Homeric Text τὰ χερείονα νικᾶ. Μητρί δ΄ ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ νοεούση πατρὶ φίλω ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ ὂν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς, ὄς ποτε Δουλίχιον δ΄ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰναίων΄, ὂ νὰρ αὖτε βίη οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει ναίων· τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες πόντου Ίκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν λάβρος ἐπαιγίζων, δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα δή τι ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω. Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης, ὅτ΄ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι οἴη ἐν ἀθανάτοισιν αἰζηῶν. Τληπόλεμος δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ΄ ἐνὶ μεγάρω ἐυπήκτω, αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἅρηος· αἶψα δὲ νῆας λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρω ἐνὶ οἴκω, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ´ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ πόλεμος γλυκίων γένετ΄ ἠὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ἡύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην οὔρεος ἐν κορυφῆσ΄, ἔκαθεν δέ τε ώς ἄν ἐγὼ εἴπω, πειθῶμεθα πάντες· φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αίρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Ὠς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ Λαερτιάδη πολυμήχαν΄ Όδυσσεῦ, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα ναῖαν φεύξεσθ΄ ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, Έλένην, ἦς εἴνεκα πολλοὶ Ἁχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε Έλένην, ἦς εἴνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε ος σφῶι προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. Άλλ΄ ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην καί σφωιν δὸς ἄγειν· τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν οπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ γηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί,» Ὠς φᾶτο. Πάτροκλος δὲ φίλω ἐπ΄ ἐπείθεθ΄ ἑταίρω, ἐκ δ΄ ἄνανε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, δῶκε δ΄ άμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῶ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ἡὼς μὲν ῥὰ θεὰ αὐτὸς δ΄ Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῶ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ

καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον, ἥτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ΄ ἀμφ΄ ἀμαρτοεπής. εἰ καὶ γένει ὕστερος τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ΄ ἀμύμονα Πηλεΐωνα· ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν λαὸν Ἀχαιῶν ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλοιμεν Ἁχαιοί τε Τρῶές τε ὅρκια

μεδέσθω, ὥς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ΄ Ἄρηι· οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ΄ ἠβαιὸν εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν· ἱδρώσει μέν

ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. Ἁτρεΐδη, σὺ δὲ παύε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε λίσσομ΄ Ἁχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὂς μέγα πᾶσιν ἔρκος Ἁχαιοῖσιν βασιλήων. Σπουδῃ δ΄ ἔζετο, λαὸς ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν Ἡφαιστος κάμε ελος καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς, Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ΄ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος· στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, ἔπειραν, ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαῖτα δαίνυτ΄, οὐδὲ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ

ἔπειρον. Ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, δαίνυντ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ άρηίφιλον Μενέλαον ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον⋅ ἀλλά σ΄ ἔγωγε παύσασθαι κέλομαι μὴ δὲ ξαντῷ Μενελάῳ ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι νένηται.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἐχάρησαν Ἀχαιοί τε Τρῶες τε ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο· καί ῥ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας. ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεὰ τ΄ παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὅ δ΄ Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι, ἡὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. Έως ὃ ταῦθ΄ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἔλκετο δ΄ ἐκ Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ νλαμκῶπις Ἀθήνη· «Ἦλθον ἐνὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λεμκώλενος Ἡρη ἄμφω ἄμφω, εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλησι, γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ΄ ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ΄ ὕλην δενδρέω ἐφ΄ ἑζόμενοι όλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, οῖ δὴ νῦν ἕαται σιγῆ, πόλεμός τε πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ΄ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν· αὐτὰρ Ἁλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος

ἀπ΄ Άξίου εὐρὺ ῥέοντος, Άξίου οὖ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. Παφλαγόνων δ΄ ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,

ίμάντα βοὸς ἷφι κταμένοιο∙ κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείη. Τὴν μὲν ἔπειθ΄ ἥρως μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς ῥίψ΄ ἐπιδινήσας. κόμισαν δ΄ ἐρίηρες

δὲ μένα βάλλετο φάρος· ποσσὶ δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον

τε λαὸν ὅπωπα· λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστυ. Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ΄ ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι· πολλοὶ γὰρ κονίσαλος ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἰόντες, Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἁλέξανδρος ποσσὶ μένα στοναχίζετο γαῖα ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Τρωσὶν δ΄ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἱρις πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίη πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. Άλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἁχαιούς, ἐξ ἵππων δέ τε λειμών, ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ όρώρει. Έστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίω ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, ἀθάνατοι γλάγος ἄγγεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἁχαιοὶ ἐν πεδίω ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. Τοὺς δ΄ ὡς αἰπόλια πλατέ΄ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα ἄριστοι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων ἐν πεδίω καταβῆναι, ἳν΄ ὅρκια πιστὰ τάμητε· αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆσ΄ χαλκοχιτώνων· οἳ πρὶν ἐπ΄ ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα ἐν πεδίω, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, οἳ δὴ νῦν ἕαται σιγῆ, πόλεμός τε πέπαυται, ἀσπίσι

τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ώίγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς δ΄ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα

νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Άχαιοί.» Ὠς φᾶτο, Πάτροκλος δὲ φίλω ἐπ΄ ἐπείθεθ΄ ἑταίρω, ἐκ δ΄ ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, δῶκε δ΄ ἄγειν· τὼ δ΄ αὖτις ἴτην μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὃ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθω· βῆ δ΄ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε τε γενοίατο μήδεα τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἦς ἐπέπιθμεν· αὕτως γάρ ῥ΄ ἐπέεσσ΄ ἐριδαίνομεν οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν ό γέρων. ἐκέλευσε δ΄ ἑταίρους ἵππους ζευγνύμεναι· τοί δ΄ ὀτραλέως ἐπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἁντήνωρ περικαλλέα τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμῖν.» Τήνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Χρὴ μὲν σφωίτερόν ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. Ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω⋅ οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω⋅ κρῖν΄ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθω· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ὥς οἱ πρῶτα οὓς παΐδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὖ τι πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. Οἵ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο

2980 HOM 2 428

3429 HOM 1 465

1815 HOM 1 246

1090 HOM 1 150

άναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον, πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσσι πείθηται Ἁχαιῶν ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι: οὐ νὰρ ἐνὼ Τρώων ἕνεκ´ ἤλυθον όίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων Άργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Άχαιοί· κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ οί νῦν βροτοὶ εἰσὴν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθω· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄ ἀναθός περ "Ως ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οἵ δ΄ ἐπανέστησαν πείθοντο τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί. Ἡύτε ἔθνεα εἶσι ἀκράαντον, οὖ εἴνεκα δεῦρ΄ ἱκόμεσθα. Ἀλλ΄ ἄγεθ΄ ὡς ἄν ἐγὼ εἴπω, πειθῶμεθα πάντες· φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις· εἰ δέ κεν ὡς ἔρξης καί τοι πείθωνται Ἁχαιοί, γν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν ἡδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς ἔησι· έών, θεοείκελ΄ Άχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. Ἦ ἐθέλεις, ὄφρ΄ αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ΄ αὕτως ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ νὰρ ἔμοινε σήμαιν΄· οὐ νὰρ ἔνων΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔνωνε κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὁίω· εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν γουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι ὁίω.» Ὠς ἄρα φωνήσασ΄ ἀπεβήσατο, τὸν δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ χωόμενον κατὰ θυμὸν ἄγειν θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» ἤΗτοι ὅ γ΄ ὢς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη ἥρως Ἁτρεΐδης εὐρυκρείων μελήσεται, ὄφρα τελέσσω· εἰ δ´ ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ´ ἀθανάτοισι μέγιστον τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο· ἐν δ΄ αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιθώς, ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῶ τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς δὲ φθογγὴν υῗι Πριάμοιο Πολίτη, ὃς Τρώων σκοπὸς ἶζε ποδωκείησι πεποιθώς, τύμβω ἐπ΄ ἀκροτάτω Αἰσυήταο γέροντος, δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν οἳ περὶ μὲν βουλῆ Δαναῶν, περὶ δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πίθεσθ΄ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο· ἤδη γάρ ποτ΄ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἡέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθω· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· «ഐλθον ἐνὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν· ποὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήρη ἄμφω ὁμῶς θυμῶ φιλέουσά τε ἔπος Διὶ τερπικεραύνω εἶμ΄ αὐτὴ πρὸς κλυμπον ἀγαννίφον, αἴ κε πίθηται. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι μήνι΄ Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ

μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας ἑυρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ´ αἰζηοί· ὣς

ϊδρυε λαούς· οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ΄ οἷος νόος Ἀτρεΐδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἵψεται υἶας Ἁχαιῶν· ἐν βουλῇ δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπε· μή τι μελαίνῃ, τῶν οὐκ ἄν τι φέρῃς ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς τώ γ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν· πρῶτα δ΄ ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ῇ θέμις ἐστί, καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω· ὑμεῖς δ΄ ἄλλοθεν ἄλλος

λευκήν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης υἱὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς· τόν ῥ΄ ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῷ μ΄ οἵ γ΄ ἀθέριζον. Οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, Καινέα τ΄ Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον [one Πολυποίτης υἱὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς· τόν ῥ΄ ὑπὸ Πειριθόω τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, τοὺς δ΄ ἐκ

δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο. Αὐτὰρ Θρήικας ἦγ΄ Ἀκάμας καὶ Πείροος ἤρως ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει. Εὔφημος δ΄ ἀρχὸς Κικόνων ἦν

σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειραν, ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειρον. Ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ΄ αὐτός· Ἀτρεΐδης δ΄ ἑτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς

πελάζω { V } 2 ίστια μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνη, ἱστὸν δ΄ ἱστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς· ἐκ δ 3201 HOM 1 434 ὄτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, τοὺς δ´ ἐκ Πηλίου ὧσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος, ἄμα τῶ νε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο· 5014 HOM 2 744 Πελασγικός { **A** } 1 4590 HOM 2 681 τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον, οἵ τ΄ Άλον οἵ τ΄ Άλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἠδ΄ Πελασγός { N+Prop } 2 5682 HOM 2 843 5664 HOM 2 840 πέλεκυς { N+Com } 1 433 HOM 3 60 Πελίας { N+Ant } 1 4813 HOM 2 715 Π ελλήνη { N+Top } 1 3871 HOM 2 574 Πέλοψ { N+Ant } 2 743 HOM 2 104 748 HOM 2 105 πέλω { **V** } 7 3082 HOM 1 418 3718 HOM 1 506 3313 HOM 2 480 27 HOM 3 3 2089 HOM 1 284 2034 HOM 3 287 3255 HOM 3 460 πελώριος { Α } 2 1184 HOM 3 166 1637 HOM 3 229 πέλωρον { N+Com } 1 2263 HOM 2 321 $πέμπω { <math>V$ 5 841 HOM 3 116 3259 HOM 1 442

τῶν ἦρχ΄ Ἰππόθοός τε Πυλαῖος τ΄ ὄζος Ἄρηος, υἶε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο. Αὐτὰρ Θρήικας ἦγ΄ Ἀκάμας καὶ Πείροος ἤρως ὅσσους Ἑλλήσποντος αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. Ἱππόθοοε δ΄ ἄγε φῦλα Πελασγών ἐγχεσιμώρων, τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον⋅ τῶν ἦρχ΄ Ἱππόθοός τε έπεί με κατ΄ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ιὤς ἐστιν ἀτειρής, ὄς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ἔνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τὸν ὑπ´ Ἀδμήτω τέκε δῖα γυναικῶν Ἄλκηστις Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. Οἵ δ´ ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο καὶ Μελίβοιαν πρῶτ΄ ἐμβάσιλευεν, οἴ θ΄ Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν Πελλήνην τ΄ εἶχον ἠδ΄ Αἴγιον ἀμφενέμοντο Αἰγιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην εὐρεῖαν, τῶν αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δ]ῶκε διακτόρω Ἀργεϊφόντη· Ἐρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππω, αὐτὰρ ὃ αὖτε Πέλοψ δῶκ΄ Ἀτρέι ποιμένι λαῶν· Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε Άργεϊφόντη· Έρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππω, αὐτὰρ ὂ αὖτε Πέλοψ δῶκ΄ Άτρέι ποιμένι λαῶν· Άτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστηι, αὐτὰρ ὃ αὖτε οὔ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀίζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῷ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν μεγάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ εἶμ΄ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υίόν, ὂς ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπτλετ΄· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἠτίμησεν· έλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. Ἡύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ΄ ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταῦρος· ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι· τοῖον ἄρ΄ Ἀτρεΐδην θῆκεν μὲν κλαγγή τ΄ ἐνοπή τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὡς ἡΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἴ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον κλαγγή ταί γε λίσσομ΄ Άχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὂς μέγα πᾶσιν ἔρκος Άχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Άγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα ἀποτινέμεν, ἥν τιν΄ ἔοικεν ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εὶ δ΄ ἄν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο ἀποτινέμεν ἥν τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται.» Ὠς ἔφατ΄ Ἁτρεΐδης, ἐπὶ δ΄ ἤνεον ἄλλοι Ἁχαιοί. έφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Άχαιῶν∙ ὥς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, ὅς τις ὅδ΄ ἐστὶν Ἁχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε∙ ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ δ΄ Έλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Οὖτος δ΄ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἁχαιῶν· Ἰδομενεὺς δ΄ ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς ἔστηκ΄, ἀμφὶ δέ μιν ήμεῖς δ΄ έσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ΄ ἐκατόμβας, Κάλχας δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε· «Τίπτ΄ ἄνεω όλίγη δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Ἕκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὂ Ταλθύβιον προΐει κρείων πατρὶ φίλω ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβω θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ῥέξαι ὑπὲρ © UCL - GREgORI Project - 2019

2872 HOM 1 390 έστίν· τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἁχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες κούρην έπὶ νηυσὶν Άχαιῶν∙ ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ΄ Άτρεΐδη Άγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα∙ 47 HOM 2 6 1347 HOM 1 184 Φοΐβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν ἐνὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι πέμψω, ἐνὼ δέ κ΄ ἄνω Βοισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν νέρας, ὄφρ΄ εὖ { N+Com } 1 πεμπώβολον 3411 HOM 1 463 σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ $πένθος {N+Com}$ 2 ὄ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «κὴ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἁχαιίδα γαῖαν ἱκάνει· ἤ κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες μέγα 1873 HOM 1 254 τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας 2678 HOM 1 362 πένομαι { V } 1 2342 HOM 1 318 κνίση δ΄ οὐρανὸν ἶκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῶ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὔδ΄ Ἁγαμέμνων λῆγ΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄ ἠπείλησ΄ Ἁχιλῆι, ἀλλ΄ ὅ πενταέτηρος { A } 1 2804 HOM 2 403 Ἄρηος∙ αὐτὰρ ὂ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι, κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν, Νέστορα μὲν { NUM+Car } 4 πεντήκοντα δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ΄ ἐν ἑκάστη πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσω κεῖτο κρατέρ΄ 4843 HOM 2 719 3760 HOM 2 556 Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν· τῷ δ΄ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αἴας δ΄ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας· [one verse is 3452 HOM 2 509 οἵ τε Μίδειαν Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν· τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστη κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. Οἵ δ΄ 4619 HOM 2 685 Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἑλληνες καὶ Ἁχαιοί, τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἁχιλλεύς. Ἁλλ΄ οἵ γ΄ οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ γὰρ ἔην πέπνυμαι { V } 2 είδως παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ Άντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα· «Ὠ νύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη νὰρ καὶ δεῦρό 1447 HOM 3 203 1055 HOM 3 148 τε Κλυτίον θ΄ Ίκετάονά τ΄, ὄζον Ἄρηος, Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω, εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλησι, γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, πέπων {Α} 1 1647 HOM 2 235 οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἶας Ἁχαιῶν. Ὠ πέπονες κάκ΄ ἐλέγχε΄ Ἁχαιῖδες οὐκέτ΄ Ἁχαιοί, οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ΄ ἐῶμεν περ { I+Part } 32 2071 HOM 2 293 [ἔ]να μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [νη]ὶ πολυζύγω, ὄν περ ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέ]ωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα· ἡμῖν δ΄ εἴνατός ἐστι περιτροπέων 4031 HOM 2 597 ίόντα παρ΄ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος⋅ στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἄν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο⋅ αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ 183 HOM 3 25 ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ΄ αἰζηοί· ὡς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον πολυσπερέων ἀνθρώπων· τοῖσιν ἔκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἶσί περ ἄρχει, τῶν δ΄ ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.» Ὠς ἔφαθ΄, Έκτωρ δ΄ οὔ τι θεᾶς ἔπος 5423 HOM 2 805 4278 HOM 1 580 Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· 869 HOM 2 123 ήδὲ μάχεσθαι ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλοιμεν Ἁχαιοί τε Τρῶές τε ὅρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω, Τρῶας 581 HOM 181 πείθονται Άχαιοί· κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψ[η] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα 2602 HOM 1 352 φίλη ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς· «Μῆτερ, ἐπεί μ΄ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ΄ οὐδέ με 1127 HOM 3 159 πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ΄ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὧς τοίη περ ἐοῦσ΄ ἐν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· 4330 HOM 1 587 «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ΄ οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ 4026 HOM 1 546 πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούσῃ· ἀλλ΄ ὂν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ΄ εἴσεται

πολύμητις Όδυσσεύς, ὂς τράφη ἐν δήμω Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ,» Τήν δ΄ αὖτ΄ Ἀντήνωρ πεπνυμένος

1434 HOM 3 201

```
1909 HOM 2 270
                                   τε, ἀλγήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ΄ αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ
2245 HOM 2 318
                                      τέκν΄ ἔφανε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς ττερ ἔφηνε· λᾶαν νάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀνκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄ ἑσταότες θαυμάζομεν οἶον
1731 HOM 2 246
                                      ύπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθω· «Θερσῖτ΄ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, ἵσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν· οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ
2022 HOM 1 275
                                       πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄ ἀναθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν νέρας υἵες Ἀχαιῶν· μήτε σὺ. Πηλεΐδη,
948 HOM 1 131
                                    ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· «Μὴ δ΄ οὕτως ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ΄ Ἀχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις. Ἡ ἐθέλεις,
1598 HOM 1 217
                                    Άχιλλεύς· «Χρή μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ. θυμῷ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον· ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ´ ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἡ
24 HOM 3 3
                                           ἔκαστοι. Τρῶες μὲν κλαννῆ τ΄ ἐνοπῆ τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὣς ἠΰτε περ κλαννὴ νεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἵ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύνον καὶ ἀθέσφατον
4326 HOM 1 586
                                       καί μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ´ οὔ τι δυνήσομαι
                                    Αγαμέμνων ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. Άλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὀ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Ἀχαιοὶ υἱὸν
3735 HOM 1 508
2605 HOM 1 353
                                        ορεγνύς· «Μῆτερ, ἐπεί μ΄ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ΄ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ γάρ
4260 HOM 1 577
                                          ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶ. Μητρί δ΄ ἐνὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ γοεούση πατρὶ φίλω ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα
3068 HOM 1 416
                                   παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῶ σε κακῆ αἴση
1654 HOM 2 236
                                    υἷας Άχαιῶν. Ὠ πέπονες κάκ΄ ἐλέγχε΄ Ἀχαιίδες οὐκέτ΄ Άχαιοί, οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ΄ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίη γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι
                                    μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, ὅθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς τῆλ΄ ἐξ
5792 HOM 2 861
1920 HOM 1 260
                                       ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο· ἤδη γάρ ποτ΄ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ γ΄ ἀθέριζον. Οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας
2023 HOM 2 286
                                       θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέσταν ἐνθάδ΄ ἔτι στείχοντες ἀπ΄ Ἄρνεος ἱπποβότοιο. Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον
4342 HOM 1 588
                                     όφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ΄ οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι· ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ΄ ἀλεξέμεναι
1783 HOM 1 241
                                       ΄ἵξεται υἶας Άχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν, εὖτ΄ ἄν πολλοὶ ὑφ΄ ἵΕκτορος ἀνδροφόνοιο θνήσκοντες πίπτωσι σὺ δ΄ ἔνδοθι
1557 HOM 1 211
                                      μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ
1823 HOM 2 258
                                     τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εἰ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε. μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη. μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος
πέραν {I+AdvPr} 2
4221 HOM 2 626
                                     ἄνακτος. Οἳ δ΄ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ΄ ἱεράων νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἀλὸς ελιλίδος ἄντα, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Άρηι Φυλεΐδης, ὂν τίκτε Διὶ
3623 HOM 2 535
                                      τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οῖ δ΄ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες, Χαλκίδα τ΄ Εἰρέτριάν τε
περάω (πέρα)
4130 HOM 2 613
                                     αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον Ἁτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει. Οἴ δ΄ ἄρα
πέρθω { V } 2
2598 HOM 2 374
                                      ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑφ΄ ἡμετέρησιν ὰλοῦσά τε περθομένη τε· ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε΄ ἔδωκεν, ὅς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας
4439 HOM 2 660
                                          βίη Ήρακληείη, τὴν ἄγετ΄ ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. Τληπόλεμος δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ΄ ἐνὶ μεγάρω ἐυπήκτω
περί { I+Prep } 22
                                    γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστυ. Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ΄ ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι· πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα
5395 HOM 2 801
3303 HOM 1 448
                                      φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῶ κλειτὴν ἑκατόμβην ἑξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσι δὲ Χρύσης μεγάλ΄ εὔχετο
1738 HOM 1 236
                                      φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ΄ ἀναθηλήσει∙ περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν∙ νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἁχαιῶν ἐν παλάμαις
139 HOM 2 19
                                      δ΄ ἄρ ἐπ΄ Ἀτρεϊδην Ἁγαμέμνονα· τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίῃ, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίῳ υἶι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν ῥὰ
2705 HOM 2 389
                                         ίδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ΄ ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων· ὃν δ΄ ἂν ἐγὼν
```

```
1902 HOM 1 258
                                        τάδε πάντα πυθοίατο μαργαμένομν, οἳ περὶ μὲν βουλῆ Δαναῶν, περὶ δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι, Άλλὰ πίθεσθ΄ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο· ἤδη νάρ ποτ΄ ἐνὼ καὶ
321 HOM 2 43
                                        έζετο δ΄ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος⋅ ποσσὶ δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ΄ ἂρ
2707 HOM 3 384
                                        δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε· τήν δ΄ ἐκίχανεν πύρνω ἐφ΄ ὑψηλῶ. περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα. γοηὶ δέ μιν εἰκυῖα
2241 HOM 1 303
                                     μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς τώ γ΄ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν ἀνστήτην λῦσαν δ΄ ἀγορὴν παρὰ
5051 HOM 2 750
                                     καὶ εἴκοσι γῆας· τῶ δ΄ Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί΄ ἔθεντο, οἵ τ΄ ἀμφ΄ ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔρν΄ ἐνέμοντο, ὅς ῥ΄ ἐς
                                    αἰγῶν παρὰ θῖν΄ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο κνίση δ΄ οὐρανὸν ἶκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῶ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὔδ΄ Ἁγαμέμνων λῆγ΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον
2336 HOM 1 317
2873 HOM 3 408
                                             μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας κεῖνον ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ἀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὅ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ γε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐγὼ
2333 HOM 3 330
                                        δῖος Ἀλέξανδρος. Ἑλένης πόσις ἀμκόμοιο. Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν καλὰς, ἀρνυρέοισιν ἐπὶ σφυρίοις ἀραρυίας· δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ
                                   Άχαιῶν ἠνερέθοντο κακὰ Πριάμω καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἐκατόμβας, καλῇ ὑπὸ
2155 HOM 2 305
1898 HOM 1 258
                                      κεχαροίατο θυμῶ, εἰ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν, οἳ περὶ μὲν βουλῆ Δαναῶν, περὶ δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι. Άλλὰ πίθεσθ΄ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο·
2110 HOM 1 287
                                    δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὄδ΄ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ
3080 HOM 1 417
                                      μίνυνθά περ. οὔ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀίζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῶ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν μενάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ
5604 HOM 2 831
                                             τε καὶ Ἅμφιος λινοθώρηξ υἶε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὂς περὶ πάντων ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ
                                     έστιν ἀπορρώξ. Μαγνήτων δ΄ ἦρχε πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός, οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε, τῶ δ΄ ἄμα
5097 HOM 2 757
977 HOM 3 137
2889 HOM 2 416
2344 HOM 3 332
περίδρομος ος ον { A } 1
5473 HOM 2 812
                                     "Εστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίω ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, ἀθάνατοι δέ τε σῆμα
περιέχω { V } 1
2896 HOM 1 393
περικαλλής
             { A } 5
2975 HOM 3 421
1859 HOM 3 262
2210 HOM 3 312
2794 HOM 3 396
4441 HOM 1 603
περικλυτός
            { A } 1
4468 HOM 1 607
περίστημι { V } 1
2848 HOM 2 410
περιτέλλω { V } 1
3727 HOM 2 551
περιτροπέω { V } 1
```

Άλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο· τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.» Ὠς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα, Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν ἑταῖροι πρηνέες ἐν κονίησιν καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπὶ σφυρίοις ἀραρυίας· δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν οἶο κασιννήτοιο Λυκάονος· ἥρμοσε δ΄ αὐτῶ· ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἷες Άχαιῶν. Άλλὰ σύ, εἰ δύνασαί, γε περίσχεο παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ΄ Ὅλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ἄνησας κραδίην δὲ Τρωὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. Αἵ δ΄ ὅτ΄ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ΄ ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο, ἥ δ΄ εἰς ὑψόροφον θάλαμον δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον· τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ δ΄ ἄρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἄρ ἄψορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο· Ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο τῆ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί ῥ΄ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ΄ ἡμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα, θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἢν ἔχ΄ Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄, αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῆ. Αὐτὰρ ἐπεὶ οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν [οἶκον] δὲ ἕκαστος, ἦχι ἑκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις ήθαιστος ποίησ΄ ἰδυίησι πραπίδεσσιν· Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤι΄ Μενέλαος· ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο· βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσιν δ΄ εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἁγαμέμνων· «Ζεῦ νηῶ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἰλάονται κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ υἰὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· τῷ δ΄ οὔ πώ τις © UCL - GREgORI Project - 2019

4317 HOM 2 640

2336 HOM 2 339

πῆ { I+Adv } 2 2819 HOM 3 400 καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλήνην Χαλκίδα τ΄ ἀγχίαλον Καλυδῶνα τε πετρήεσσαν· οὐ γὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεγαλήτορος υἰέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ

```
πηγεσίμαλλος { Α } 1
1407 HOM 3 197
πηνή { N+Com } 1
3542 HOM 2 523
πήγνυμι { V } 3
4466 HOM 2 664
968 HOM 3 135
1548 HOM 3 217
Πηλεΐδης { N+Pat } 7
2037 HOM 1 277
1063 HOM 1 146
1641 HOM 1 223
2256 HOM 1 306
1807 HOM 1 245
4 HOM 1 1
2371 HOM 1 322
Πηλείων { Α } 4
4541 HOM 2 674
5189 HOM 2 770
1451 HOM 1 197
1379 HOM 1 188
Πηλεύς { N+Ant } 1
3594 HOM 1 489
Πήλιον { N+Top } 2
5100 HOM 2 757
5010 HOM 2 744
πῆμα { N+Com } 2
1137 HOM 3 160
355 HOM 3 50
πημαίνω { <math>V  1
2115 HOM 3 299
Πηνειός { N+Top } 3
5098 HOM 2 757
                                      ἀπορρώξ. Μαγνήτων δ΄ ἦρχε πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός, οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον ναίεσκον∙ τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε, τῷ δ΄ ἄμα
```

δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν· ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐίσκω πηγεσιμάλλω ὅς τ΄ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη Διὸς οἵ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο· οἱ μὲν Φωκήων στίχας κατέκτα ἥδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος· αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὄ γε λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες σιγῆ, πόλεμός τε πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ΄ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν· αὐτὰρ Ἁλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο· ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς, στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας, σκῆπτρον δ΄ οὔτ΄ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ἀλλ΄ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ιος οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἵες Ἁχαιῶν· μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ οἴ ποθ΄ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς ἠὲ σύ. Πηλεΐδη, πάντων ἐκπανλότατ΄ ἀνδρῶν, ὄφρ΄ ἥμιν ἑκάερνον ἰλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.» Τόνδ΄ ἂρ΄ βεβήκει δώματ΄ ές αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. Πηλεΐδης δ΄ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο· έπέεσσιν ἀνστήτην λῦσαν δ΄ ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἁχαιῶν· Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς ἑτάροισιν· Ἀτρεΐδης δ΄ ἀμύξεις χωόμενος ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ΄ αὐτός· Ἀτρεΐδης Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληιάδεω Άχιλῆος οὐλομένην, ἣ μυρί΄ Άχαιοῖς ἄλγε΄ ἔθηκεν, πολλάς δ΄ ἰφθίμους ψυχὰς Ἄιδι τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε· «Ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδεω Ἁχιλῆος· χειρὸς ἐλόντ΄ ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον· εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ΄ ἀμύμονα Πηλεῖωνα· ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν, ἵπποι θ΄ οἷ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. Ϫλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήεεσι κορωνίσι ποντοπόροισι κεῖτ΄ ἀπομηνίσας Ἁγαμέμνονι ποιμένι θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε· στῆ δ΄ ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλεῖωνα οἴῳ φαινομένη· τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ΄ Ἀχιλλεύς. Μετὰ δ΄ δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.» Ὠς φᾶτο· Πηλεΐωνι δ΄ ἄχος γένετ΄, ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὅ γε τε νέας τε. Αὐτὰρ ὂ μήνιε νηυσὶ παρ΄ ἥμενος ὠκυπόροισι διογένης Πηλέως υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· οὔτέ ποτ΄ εἰς ἀγορὴν πολέσκετο κυδιάνειρ[α]ν οὔτέ ποτ΄ Μαγνήτων δ΄ ἦρχε πρόθοος Τενθρηδόνος υίός, οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε, τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα Ίπποδάμεια ἤματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, τοὺς δ΄ ἐκ Πηλίου ὧσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἰὸς ως τοίη περ ἐοῦσ΄ ἐν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ΄ Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ· «Δεῦρο πάροιθ΄ ἐλθοῦσα. ἀνῆγες ἐξ ἀπίης, γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατρὶ τε σῷ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμῳ, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ; Οὐκ ἂν δὴ μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ΄ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ΄

5066 HOM 2 752 οἰκί΄ ἔθεντο, οἴ τ΄ ἀμφ΄ ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ΄ ἐνέμοντο, ὄς ῥ΄ ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὄ γε Πηνειῶ συμμίσγεται ἀργυροδίνη, ἀλλά τέ μιν 5073 HOM 2 753 ἔργ΄ ἐνέμοντο, ὄς ῥ΄ ἐς Πηνειὸν προῖει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὄ γε Πηνειῶ συμμίσγεται ἀργυροδίνη, ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ΄ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ πηός { N+Com } 1 1159 HOM 3 163 έλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδη πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πηρός {Α} 1 4042 HOM 2 599 αν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰνιόχοιο· αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· τῶν αὖθ΄ Πιέρια { N+Top } 1 5160 HOM 2 766 ὄρνιθας ὥς, ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἐίσας· τὰς ἐν Πιερίη θρέψ΄ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας. Ἀνδρῶν αὖ $πίμπλημι { V } 1$ 749 HOM 1 104 Άγαμέμνων ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντ΄ ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην· Κάλχαντα πρώτιστα κάκ΄ ὀσσόμενος $πίμπρημι { <math>V$ } 1 2881 HOM 2 415 έλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα, Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῶ ῥωγαλέον· π ív ω { $\vee$ } 1 5558 HOM 2 825 εὶδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, τῶν αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἰός, Πάνδαρος, ὧ πίπτω { **V** } 4 όλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.» Ὠς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἡρη, μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ 4383 HOM 1 594 1220 HOM 2 175 δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν φεύξεσθ΄ ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιτε Ἀργείην Ἑλένην, ἦς εἵνεκα πολλοὶ 2048 HOM 3 289 τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Άλεξάνδροιο πεσόντος, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα ποινῆς αὖθι μένων, εἵως κε τέλος 1792 HOM 1 243 χραισμεῖν, εὖτ΄ ἄν πολλοὶ ὑφ΄ Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο θνήσκοντες πίπτωσι σὺ δ΄ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο πιστός (πείθω) { A } 9 αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῶ ἐν αἰγείω· φέρε δὲ κρητῆρα 1750 HOM 3 245 2285 HOM 3 323 ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄιδος εἴσω, ἡμῖν δ´ αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ ἄψ ὁρόων· Πάριος δὲ 1987 HOM 3 280 ότις κ΄ ἐπίορκον ὀμόση, ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ΄ ὅρκια πιστά· εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα 1907 HOM 3 269 ΓΆ]γαμέμνων, ἀν δ΄ Ὀδυσεὺς πολύμητις∙ ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. ίπποδάμων καὶ Άχαιῶν χαλκοχιτώνων ἐν πεδίω καταβῆναι, ἳν΄ ὄρκια πιστὰ τάμητε· αὐτὰρ Άλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆσ΄ ἐγχείησι μαχήσοντ΄ ἀμφὶ 1790 HOM 3 252 878 HOM 2 124 οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλοιμεν Ἁχαιοί τε Τρῶές τε ὅρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω, Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, ἡμεῖς δ΄ ἐς κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ΄ ἔποιτο· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται Ἅργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἅχαιίδα 1816 HOM 3 256 εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ΄ ἀγέσθω∙ οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα 535 HOM 3 73 679 HOM 3 94 εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, οἱ δ΄ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν Πιτθεύς { N+Ant } 1 1022 HOM 3 144 δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴη, ἄμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἔποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὄθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πιτύεια { N+Top } 1 5586 HOM 2 829 αὐτὸς ἔδωκεν. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ΄ Ἄδρηστός τε καὶ Ἅμφιος λινοθώρηξ υἶε δύω

```
\pi i \omega v \{A\} 3
282 HOM 1 40
                                     Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εὶ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα
2803 HOM 2 403
                                    καὶ μῶλον Ἄρηος· αὐτὰρ ὂ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι, κίκλησκεν δὲ νέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν.
3716 HOM 2 549
                                    θυνάτηο, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Ἀθήνησ΄ εἶσεν, ἑῶ ἐν πίονι νηῶ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων
πλάζω {V} 1
928 HOM 2 132
                                    ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οἵ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ΄ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα δὴ βεβάασι
πλατάνιστος { N+Com } 2
                                        τὸν [ῥ΄] αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε, βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. Ἐνθα δ΄ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα, ὄζω ἐπ΄ ἀκροτάτω,
2190 HOM 2 310
2166 HOM 2 307
                                    κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας έκατόμβας, καλῆ ὑπὸ πλατανίστω. ὅθεν ῥέεν ἀνλαὸν ὕδίωρὶ· ἔνθ΄ ἐφάνη μένα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοιίνόςὶ.
πλατύς { Α } 1
3272 HOM 2 474
                                     Άχαιοὶ ἐν πεδίω ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. Τοὺς δ΄ ὡς αἰπόλια πλατέ΄ αἰνῶν αἰπόλοι ἄνδοες ὁεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῶ μινέωσιν. ὡς τοὺς ἡνεμόνες
πλείων { Α } 8
908 HOM 2 129
                                             πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο· τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι μἶας Ἁχαῖων Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ
1198 HOM 1 165
                                       Άχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ΄ εὐναιόμενον πτολίεθρον· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ΄ ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας
3896 HOM 2 577
                                  τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων Ἀτρεΐδης· ἄμα τῶ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἕποντ΄· ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι πᾶσιν
                                     ήγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Έκτωρ Πριαμίδης. ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς πάις
5506 HOM 2 817
3917 HOM 2 580
                                         ότι πάσιν μετέπρεπεν ήρώεσσιν, οὕνεκ΄ ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. Οἳ δ΄ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν, Φᾶρίν τε Σπάρτην τε
1322 HOM 3 185
                                         Άχαιῶν. Ἡδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο, οἵ ῥα τότ΄
2390 HOM 1 325
                                               εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄
2070 HOM 1 281
                                            έσσὶ θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. Ἁτρεΐδη, σὺ δὲ παύε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε λίσσομ´ Ἁχιλλῆι μεθέμεν
πλέος { Α } 1
                                            νείκεε μύθω· «Ἀτρεΐδη τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις; πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίης ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἁχαιοὶ
1582 HOM 2 226
Πλευρών { N+Top } 1
4306 HOM 2 639
                                           μιλτοπάρηοι. Αἰτωλῶν δ΄ ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός, οἳ Πλευρῶν΄ ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἡδὲ Πυλήνην Χαλκίδα τ΄ ἀγχίαλον Καλυδῶνα τε πετρήεσσαν·
πλέω {V} 1
3132 HOM 3 444
                                       ἀμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι, νήσω δ΄ ἐν Κραναῆ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῆ, ὡς σέο
πληγή { N+Com } 1
1866 HOM 2 264
                                      δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.» Ώς ἄρ ἔφη, σκήπτρω δὲ μετάφρενον ἡδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν· ὅ δ΄ ἰδνώθη, θαλερὸν
πληθύς {N+Com}  3
3366 HOM 2 488
                                            οὐδέ τι ἴδμεν, οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ
1005 HOM 2 143
                                                'Ώς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε πᾶσι μετὰ πληθύν, ὄσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν∙ κινήθη δ΄ ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου
1966 HOM 2 278
                                   θυμὸς ἀγήνωρ νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.» Ὠς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ΄ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
πλήξιππος { Α } 1
```

744 HOM 2 104 Ζεὺς [δ]ῶκε διακτόρω Ἀργεϊφόντη· Έρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππω, αὐτὰρ ὂ αὖτε Πέλοψ δῶκ΄ Ἀτρέι ποιμένι λαῶν· Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι $πλησίος {A} ≥ 2$ 828 HOM 3 115 έκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεὰ τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίη πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε 1920 HOM 2 271 άχνύμενοί περ ἐπ΄ αὐτῶ ἡδὺ γέλασσαν ὦδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον «Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί΄ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀγαθὰς πλήσσω { V } 3 1863 HOM 2 264 τά τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληγώς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.» Ὠς ἄρ ἔφη, σκήπτρω δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω κῆρα μέλαιναν. Άτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον∙ ἀμφὶ δ΄ ἄρ αὐτῶ τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν 2542 HOM 3 362 1876 HOM 2 266 πληγήσιν.» Ώς ἄρ ἔφη, σκήπτρω δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω πλήξεν· ὅ δ΄ ἱδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμῶδιξ δ΄ αἰματόεσσα μεταφρένου πλοῦτος (ὁ) { N+Com } 2 1249 HOM 1 171 σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ´ ὀίω ἐνθάδ´ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ´ ἡμείβετ´ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε μάλ΄, εἴ τοι θυμὸς 4512 HOM 2 670 ἐκ Διός. ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει, καί σωιν θεσπέσιον, πλοῦτον, κατέχευε Κρονίων, Νιρεύς δ΄ αὖ Σύμηθεν ἄνε τρεῖς νῆας ἐίσας. Νιρεὺς Ἀνλαΐης υἱὸς πνέω { **V** } 2 3631 HOM 2 536 Λοκρῶν οι ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οι δ΄ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες, Χαλκίδα τ΄ Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ΄ Ἱστίαιαν Κήρινθόν τ΄ ἔφαλον 66 HOM 3 8 δ΄ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται. οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σιγῆ μένεα πνείοντες Ἁχαιοὶ ἐν θυμῶ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν. Εὖτ΄ ὄρεος κορυφῆσι Νότος Ποδαλείριος { N+Ant } 1 4931 HOM 2 732 Οἱχαλιῆος, τῶν αὖθ΄ ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες ἰητῆρ΄ ἀγαθὼ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων· τοῖς δὲ τριάκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἵ δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, Ποδάρκης { N+Ant } 1 4747 HOM 2 704 οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν· ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου ποδάρκης { Α } 2 882 HOM 1 121 γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» Τόνδ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἁτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων, πῶς γάρ τοι δώσουσι 4644 HOM 2 688 οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο· κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεὺς κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἡυκόμοιο, τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο ποδήνεμος { Α } 1 5296 HOM 2 786 μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Τρωσὶν δ΄ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἱρις πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίη ἀλεγεινῆ· οἵ δ΄ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ ποδώκεια { N+Com } 1 5335 HOM 2 792 Ίρις· εἴσατο δὲ φθογγὴν υἶι Πριάμοιο Πολίτη, ὃς Τρώων σκοπὸς ἶζε ποδωκείησι πεποιθώς, τύμβω ἐπ΄ ἀκροτάτω Αἰσυήταο γέροντος, δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ποδώκης { A } 3 5149 HOM 2 764 ἵΙπποι μὲν μέγ΄ ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο, τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς, ὅτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἐίσας· τὰς ἐν Πιερίη θρέψ΄ 5787 HOM 2 860 ἀλλ΄ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε 5885 HOM 2 874 οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, χρυσὸν δ΄ Ἁχιλλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. Σαρπηδὼν δ΄ ἦρχεν ποθέω { 🗸 } 5 3615 HOM 1 492 οὔτέ ποτ΄ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Ἀλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ἠώς, καὶ τότε δὴ παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχὸν· ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀιλῆος νόθος υίός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι 4892 HOM 2 726 4740 HOM 2 703 πολὺ πρώτιστον Άχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οῗ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος Ἰφίκλου υἰὸς πολυμήλου

4773 HOM 2 709 άρείων ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος, οὐδέ τοι λαοὶ δεύονθ΄ ἡνεμόνος, πόθεόν νε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Φερὰς δ΄ εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων ἐν κλισίης· οἵ δ΄ ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο. Οἵ δ΄ ἄρ ἴσαν ώσεί τε πυρὶ χθών 5239 HOM 2 778 ποθή { N+Com } 1 1772 HOM 1 240 πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὂ δέ τοι μένας ἔσσεται ὄρκος· ἦ ποτ΄ Άχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἶας Ἁχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν, εὖτ΄ ἂν πόθι { I+Adv } 1 932 HOM 1 128 θεώ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν, αἴ κε πόθι. Ζεὺς δώσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι,» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ποιέω { V } 4 δὲ ἔκαστος, ἦχι ἑκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις ήθαιστος ποίησ΄ ἰδυίησι πραπίδεσσιν· Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤι΄ Ὀλύμπιος ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος 4471 HOM 1 608 καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὼμοθέτησαν· καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 2946 HOM 2 424 3390 HOM 1 461 καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ έξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὧμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· άλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὄ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον, ποιήσεται, ἢ ὄ νε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐνὼ οὐκ εἷμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα 2885 HOM 3 409 ποικίλος { Α } 1 2314 HOM 3 327 οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἑκάστω ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ ὄ γ΄ ἀμφ΄ ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης ποιμήν { N+Com } 7 1712 HOM 2 243 ἄν Ἀτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.» Ὠς φάτο νεικείων Ἁγαμέμνονα ποιμένα λαῶν Θερσίτης· τῶ δ΄ ὧκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς, καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ 1944 HOM 1 263 πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, Καινέα τ΄ Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον [one verse is missing in the 5200 HOM 2 772 μὲν ἐν νήεεσι κορωνίσι ποντοπόροισι κεῖτ΄ ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν Ἁτρεΐδη· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν 751 HOM 2 105 δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππω, αὐτὰρ ὂ αὖτε Πέλοψ δῶκ΄ Ἁτρέι ποιμένι λαῶν· Ἁτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστηι, αὐτὰρ ὂ αὖτε Θυέστ΄ Ἁγαμέμνονι 1792 HOM 2 254 ἢ εὖ ἠὲ κακῶς νοστήσομεν υἶες Ἀχαιῶν. Τῶ νῦν Ἀτρεΐδη Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν ἥρωες Δαναοί∙ σὺ δὲ κερτομέων 619 HOM 2 85 φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οἵ δ΄ ἐπανέστησαν πείθοντο τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί. Ἡύτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων 79 HOM 3 11 άλεξέμεν άλλήλοισιν. Εὖτ΄ ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ποιμνήϊος { Α } 1 3248 HOM 2 470 γίνεται ὥρη. Ἡύτε μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά, αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν ὥρη ἐν εἰαρινῆ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι ποινή { N+Com } 1 2055 HOM 3 290 Άλεξάνδροιο πεσόντος, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἴνεκα ποινῆς αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» Ή, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι ποῖος { PRO+Int } 1 4071 HOM 1 552 Τὸν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια "Ηρη· «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ ποιπνύω { 🗸 } 1 4422 HOM 1 600 ἄρ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, ὡς ἴδον ήθαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. Ὠς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο πολεμήιος { Α } 1 «ἴΩ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε νηπιάχοις οἶς οἴ τι μέλει πολεμήια ἔργα· πῇ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν; ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο 2334 HOM 2 338 πολεμίζω { V } 7 4120 HOM 2 611 νεῶν· πολέες δ΄ ἐν νηὶ ἐκάστῃ Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν· αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ

κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἔλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἁχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ ὲν μέσσω μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν Ἀχαιῶν ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ γάρ κ΄ ἔνωνε παύσασθαι κέλομαι μὴ δὲ ξαντῶ Μενελάω ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι ἀφραδέως· μή πως τάχ´ ὑπ´ αὐτοῦ δουρὶ δαμασθῆς.» Τήνδε Πάρις ότρύνουσ΄ ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὧρσεν ἑκάστω καρδίη ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος νλυκίων νένετ΄ ἠὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ ένω δ΄ όλίνον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας. ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄. ἐπειὴ πολΰ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν. όκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι, τῷ δεκάτω δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Κεῖνός θ΄ ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ

Άγαμέμνων· αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Άχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον. τοὶ δ΄ ἀνείροντο μάλ΄ ὧκα· οἱ δ΄ ἀμφ΄ θωρήσσοντο· ἐν δ΄ αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιθώς, ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῶ τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε. Οἳ δὲ Πύλον τ΄

"Εχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων∙ αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε∙ εἰ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν∙ οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε Άχαιοί, τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. Ἁλλ΄ οἵ γ΄ οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο· κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι οἵ δ΄ ἐχάρησαν Ἀχαιοί τε Τρῶες τε ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο· καί ῥ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεά τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν Άχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὃς μένα πᾶσιν ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀναμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα νε έγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἴνεκα ποινῆς αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» ීΗ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῷ· καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω, ὥς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ´ Ἄρηι· οὐ γὰρ παυσωλή γε άλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Άρηα ἐν πεδίω, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, οἳ δὴ νῦν ἕαται σιγῆ, πόλεμός τε πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ´ ἔγχεα μακρὰ πεπνυμένω ἄμφω, εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλησι, γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ΄ ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ΄ ὕλην δενδρέω ἐφ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις, ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίη πολέμοιο.» Τόν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· «剂 μὰν αὖτ΄ ἀγορῆ νικᾶς, έκπέρσωσ΄ εὐναιόμενον πτολίεθρον· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ΄· ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἴκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ οὔτέ ποτ΄ εἰς ἀγορὴν πολέσκετο κυδιάνειρ[α]ν οὔτέ ποτ΄ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Ἀλλ΄ ὅτε «Οὶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ΄ ἔχων, κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα λαῶ θωρηχθῆναι οὔτε λόχον δ΄ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἁχαιῶν τέτληκας θυμῶ· Νάστης Ἀμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, ὂς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἵεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ πυθέσθαι, μὰψ οὔτω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν Ἀχαιῶν ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ άλλά σ΄ ἔγωγε παύσασθαι κέλομαι μὴ δὲ ξαντῶ Μενελάω ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀφραδέως· μή πως τάχ΄ ὑπ΄ αὐτοῦ δουρὶ δαμασθῆς.» τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἁχαιῶν· ὥς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, ὅς τις ὅδ΄ ἐστὶν ἦ δὴ μυρί΄ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων∙ νῦν δὲ τόδε μέγ΄ ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν, ὂς τὸν λωβητῆρα περὶ πάντων ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. Οἵ δ΄ ἄρα έκάστω καρδίη ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ΄ ἠὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ἡύτε πῦρ «Ὠ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φῖλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄ οὔ πω όίω ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἁχαιούς∙ ἀλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ "Άρηα ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, οἳ δὴ νῦν ἔαται σιγῇ, πόλεμός τε πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ´ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν· αὐτὰρ Ἀλέξανδρος Άλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι μήνι΄ Άχαιοῖσιν, πολέμου δ΄ ἀποπαύεο πάμπαν· Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ΄ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη αἰγιόχοιο, ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ΄ ἠνίπαπε μύθω· «Ἦλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ΄ ὀλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῶ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν· ἦ οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ΄ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ΄ ἐν πολέμω ἐναρίθμιος οὔτ΄ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ΄ Ἀχαιοί· οὐκ άλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Άλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ἠώς, καὶ τότε δὴ πρὸς κολυμπον ἵσαν

© UCL - GREgORI Project - 2019

490 HOM 3 67 858 HOM 2 121

3069 HOM 3 435

3127 HOM 2 452

1227 HOM 1 168 6816 HOM 2 328

πόλεμόνδε

3073 HOM 2 443 3975 HOM 2 589

1294 HOM 1 177

4628 HOM 2 686

808 HOM 3 112

2090 HOM 1 284

2061 HOM 3 291

2675 HOM 2 384

953 HOM 3 133

1064 HOM 3 150

2556 HOM 2 368

1200 HOM 1 165

3608 HOM 1 491

1663 HOM 1 226

5867 HOM 2 872

857 HOM 2 121

3068 HOM 3 435

1176 HOM 3 165

1934 HOM 2 273

5614 HOM 2 833 3133 HOM 2 453

5366 HOM 2 797 426 HOM 1 61

959 HOM 3 134

3114 HOM 1 422

3019 HOM 3 428

1420 HOM 2 202

πόλεμος { N+Com } 26

{ I+Adv } 2

```
πολιός { Α } 2
2649 HOM 1 359
2584 HOM 1 350
πόλις { N+Com } 21
4370 HOM 2 648
356 HOM 3 50
6821 HOM 2 329
123 HOM 1 19
212 HOM 2 29
480 HOM 2 66
89 HOM 2 12
4920 HOM 2 730
2706 HOM 1 366
274 HOM 2 37
4563 HOM 2 677
2548 HOM 2 367
4979 HOM 2 739
935 HOM 1 129
5467 HOM 2 811
2590 HOM 2 373
921 HOM 2 131
906 HOM 1 125
2822 HOM 3 400
829 HOM 2 117
916 HOM 2 130
Πολίτης \{N+Ant\} 1
5330 HOM 2 791
πολίτης { N+Com } 1
5429 HOM 2 806
πολλάκις { I+Adv } 2
2915 HOM 1 396
1654 HOM 3 232
```

πολυάϊξ { Α } 1

1199 HOM 1 165

ήμένη ἐν βένθεσσιν άλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι· καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ πολιῆς άλὸς ἠύτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ΄ δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθείς, θῖν΄ ἐφ΄ άλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς· «Μῆτερ,

Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀρνινόεντα Λύκαστον Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε. πόλεις εὐναιεταώσας, ἄλλοι θ´ οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο· τῶν μὲν, ἄρ Ἰδομενεὺς έξ ἀπίης, ναίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατρὶ τε σῶ μένα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμω, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῶ; Οὐκ ἂν δὴ μείνειας τέκε τέκνα· ὣς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι, τῷ δεκάτω δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Κεῖνός θ΄ ὣς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται· ἀλλ΄ ἄγε, ύμιν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ΄ οἴκαδ΄ ἱκέσθαι· παῖδα δ΄ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ΄ ἄποινα δέχεσθαι. Ἁζόμενοι Διὸς σε κέλευσε κάρη κομόωντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· σε κέλευσε καρηκομόωντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· έ κέλευε κάρη κομόωντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οἵ τ΄ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, τῶν αὖθ΄ ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες ἰητῆρ΄ ἀγαθὼ τί ἥ τοι ταῦτ´ εἰδυίη πάντ´ ἀγορεύω; ὠχόμεθ´ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ ἀνὰ θυμὸν ἄ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε· φῆ γὰρ ὄ ν΄ αἰρήσειν Ποιάμου πόλιν ἤματι κείνω νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔρνα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ κατίφος ἡνησάσθην Θεσσαλοῦ υἶε δύω ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται· γνώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ὰλαπάξεις, ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίη πολέμοιο.» Τόν δ΄ ἀπαμειβόμενος Οἵ δ΄ Ἄγρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο, Ὀρθην Ἡλώνην τε πόλιν τ΄ Ὀλοοσσόνα λευκήν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης υἱὸς Πειριθόοιο αὐτὰρ Ἀχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν, αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἁγαμέμνων· «Μὴ θ΄ ίππῆές τε· πολὺς δ΄ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίω ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι ἄνδρες τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἁχαιῶν· τῶ κε τάχ΄ ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑφ΄ ἡμετέρησιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε· ἀλλά μοι αἰγίοχος Άχαῖων Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οἵ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ΄ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι Άχαιοὶ; οὐδέ τι πω ῗδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, λαούς δ´ οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ΄ ἐπαγείρειν. Ἀλλὰ σὺ «Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν; ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς, εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος μερόπων λαόν· οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι, ὂς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἠδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ έγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἶας Ἀχαῖων Τρώων, οῖ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οῖ με μέγα πλάζουσι καὶ

προσέφη πόδας ὤκέα Ἱρις· εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷι Πριάμοιο Πολίτη, ὂς Τρώων σκοπὸς ἶζε ποδωκείησι πεποιθώς, τύμβῳ ἐπ΄ ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο

ἀνὴρ σημαινέτω οἶσί περ ἄρχει, τῶν δ΄ ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ δ΄ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν, αἶψα δ΄ ἔλυσ΄ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα

Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργῳ. Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης, ὅτ΄ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὢς ἔστηκ΄, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται· πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἳκοιτο. Νῦν δ΄

Τρώων ἐκπέρσωσ΄ εὐναιόμενον πτολίεθρον· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ΄· ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ

πολύαρνος { A } 1 757 HOM 2 106	ὂ αὖτε Πέλοψ δῶκ΄ Ἀτρέι ποιμένι λαῶν· Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστηι, αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέστ΄ Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῆσιν νήσοισι καὶ
πολυβενθής { <mark>A</mark> } 1 3187 HOM 1 432	ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην. Οἵ δ΄ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνῃ, ἱστὸν δ΄ ἱστοδόκῃ
πολυβότειρα { A } 3 643 HOM 3 89 1885 HOM 3 265 1395 HOM 3 195	κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ, αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον οἴους ἀμφ΄ Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἁχαιῶν ἐστιχόωντο· ὤρνυτο δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα ἄναξ δ΄ ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι· τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, αὐτὸς δὲ κτίλος ὢς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν· ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐίσκω
πολυδαίδαλος { A } 1 2521 HOM 3 358	ἴσην∙ διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο∙ ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα ἔγχος∙ ὅ δ΄ ἐκλίνθη καὶ
πολύδακρυς { A } 2 947 HOM 3 132 1177 HOM 3 165	ίπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· οἳ πρὶν ἐπ΄ ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, οἳ δὴ νῦν ἕαται σιγῆ, πόλεμός τε τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἁχαιῶν· ὥς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, ὅς τις ὅδ΄ ἐστὶν Ἁχαιὸς
πολυδειράς { <mark>A</mark> } 1 3673 HOM 1 499	εὖρεν δ´ εὐ[ρ]ύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων ἀκροτάτῃ κορυφῆ πολυδειράδος Οὐλύμποιο· καί ῥα πάροιθ´ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων σκαιῆ, δεξιτερῆ
Πολυδεύκης { N+Ant } 1 1693 HOM 3 237	ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορα θ´ ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, αὐτοκασιγνήτω τώ μοι μία γείνατο μήτηρ. ἢΗ οὐχ´ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ
πολύζυγος { <mark>A</mark> } 1 2069 HOM 2 293	καὶ γάρ τις θ΄ [ἔ]να μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [νη]ὶ πολυζύγῳ, ὄν περ ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέ]ωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα∙ ἡμῖν δ΄ εἴνατός ἐστι
πολύκαρθμος { <mark>A</mark> } 1 5486 HOM 2 814	ἔνθα, τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης· ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ´ ἐπίκουροι. Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε
πολύκεστος { <mark>A</mark> } 1 2610 HOM 3 371	ἕλκε δ´ ἐπιστρέψας μετ´ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὅς οἱ ὑπ´ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης. Καί νύ
πολυκλήϊς { A } 2 539 HOM 2 74 1219 HOM 2 175	δ΄ ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἦ θέμις ἐστί, καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω· ὑμεῖς δ΄ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν φεύξεσθ΄ ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες, καδδέ κεν εὑχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε Ἀργείην Ἑλένην, ἦς
πολυκοιρανία { N+Com } 1 1434 HOM 2 204	βουλῆ· οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ΄ Ἀχαιοί· οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἶς κοίρανος ἔστω, εἷς βασιλεύς, ὧ ἕδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.» [one
πολύμηλος { A } 2 4083 HOM 2 605 4752 HOM 2 705	ἵν΄ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί, οἳ Φενεόν τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην, καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἀρχόν· ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου ὁπλότερος γενεῆ· ὁ δ΄ ἄρα
πολύμητις { Α } 5	

οὐδ΄ ἀμφ΄ ἀμαρτοεπής. εἰ καὶ γένει ὕστερος [ἦ]εν· ἀλλ΄ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς, στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας, ἄρνυτο δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν [Ά]γαμέμνων, ἀν δ΄ Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον μίσγον, ἀτὰρ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Τὴν μὲν ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν ἄγων· ἐν δ΄ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. Οἱ μὲν ἔπειτ΄ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, λαούς δ΄ Ἁτρεΐδης δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· «Οὖτος δ΄ αὖ Λαερτίδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς, ὂς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε

δ΄ ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν΄ Ὀδυσσεῦ, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν φεύξεσθ΄ ἐν νήεσσι

ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ΄ ἀμφ΄ ἁμαρτοεπής. εἰ καὶ γένει ὕστερος [ἦ]εν· ἀλλ΄ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν

τῶν δ΄ Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής, υἱὸς Ἁγασθένεος Αὐγηιάδαο ἄνακτος. Οἳ δ΄ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ΄

τε πόλιν τ΄ Όλοοσσόνα λευκήν, τῶν αὖθ´ ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης υἱὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς· τόν ῥ´ ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς

δ΄ εὖρ΄ ἐν μεγάρω· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ΄ ἐνέπασσεν ἀέθλους Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, οὓς ἔθεν ΰπνος∙ ἀλλ΄ ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἁχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν∙ ἤδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ΄ Ἁτρεΐδη τῆ σ΄ ὁίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἁχιλῆα τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν.» Τήν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «Δαιμονίη, Έκτόρεον δὲ χιτώνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῶ ῥωγαλέον· πολέες δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν ἑταῖροι πρηνέες ὲν κονίησιν ὀδάξ λαζοίατο γαῖαν.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ΄ ἀνδρὶ ἑκάστω νῆες ἕποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ΄ Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάθην υἶες ὁ μὲν Κτεάτου τῶν ἦρχ΄ Ἀγκαίοιο πάις κρείων Ἀγαπήνωρ, ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ΄ ἐν νηὶ ἑκάστη Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν· αὐτὸς γάρ σφιν έθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν, αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν ὄσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρη. Ἡύτε μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά, αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν ὥρη ἐν εἰαρινῆ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Άχαιοὶ; οὐδέ τι πω ἶδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, λαούς δ´ οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ΄ ἐπείθετο μύθω· βῆ δ΄ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ΄ ὁ γεραιὸς Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ· νόσφι λιασθείς, θῖν΄ ἐφ΄ ἀλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ φίλη ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς· «Μῆτερ, ἐπεί μ΄ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν περ νῦν Ἀτρεΐδη Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τὴν ἄγετ΄ ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. Τληπόλεμος δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ΄ ἐνὶ μεγάρω ἐυπήκτω, αὐτίκα ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὅπωπα· λίην γὰρ ποτ΄ ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ καρπὸν ἐδηλήσαντ΄, ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἡχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές, ἄμ΄ κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἠυκόμοιο, τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης, καδδὲ Μύνητ΄ ἔβαλεν καὶ κλαγγηδὸν προκαθιζόντων σμαραγεῖ, δέ τε λειμών, ὧς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον⋅ αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν αί μέν τ΄ ἔνθα ἄλις πεποτήαται αί δέ τε ἔνθα· ὧς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ έμὸν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε εἵνεκ΄ ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ΄ ἀρχῆς· ἡμέων δ΄ ὁπποτέρω θάνατος δέ τι μοῦνος ὰμετροεπὴς ἐκολώα, ὅς ῥ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον δι΄ αἰθέρος οὐρανὸν ἶκε. Τῶν δ΄ ὥς τ΄ ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά, χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίω ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,

1586 HOM 2 226 τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις; πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίης ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἁχαιοὶ πρωτίστω δίδομεν, εὖτ΄ ἂν 900 HOM 2 128 12 HOM 1 3 828 HOM 2 117 919 HOM 2 131 2687 HOM 3 381 766 HOM 2 108 1232 HOM 2 177 1132 HOM 2 161 5405 HOM 2 803 1311 HOM 3 183 1787 HOM 1 242 3331 HOM 2 483 657 HOM 1 91 1175 HOM 1 162 811 HOM 1 112 3915 HOM 2 580 296 HOM 3 41 1682 HOM 1 229 3579 HOM 2 529 3895 HOM 2 577 5505 HOM 2 817 4731 HOM 2 702 4289 HOM 1 581 5181 HOM 2 769 1212 HOM 1 167 1233 HOM 1 169 4467 HOM 2 664 1113 HOM 3 157 2370 HOM 2 343 816 HOM 2 115 5459 HOM 2 810 πολυσπερής { **A** } 1 5416 HOM 2 804

Άχαιοί, Τρώων δ΄ ἄνδρα ἕκαστον έλοίμεθα οἰνοχοεύειν, πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο· τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἶας Ἁχαῖων Τρώων, θεά. Πηληιάδεω Άχιλῆος οὐλομένην, ἣ μυρί΄ Άχαιοῖς ἄλνε΄ ἔθηκεν, πολλάς δ΄ ἱφθίμους ψυχὰς Ἄιδι προίαψεν ἡρώων, αὐτούς δ΄ ἑλλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι ὤλεσα λαόν· οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι. ὂς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἠδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ νὰρ κράτος ἐστὶ μένιστον. Αἰσχρὸν ἔμμεναι μἶας Άχαῖων Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων ἐνχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, οἵ με μένα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ΄ ἐθέλοντα τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Ἀφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμω εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε· τήν δ΄ πολύαρνι Θυέστηι, αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέστ΄ Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν· τῷ ὅ γ΄ ἐρεισάμενος ἔπε΄ Ἀρνείοισι μετήυδα· «Ὠ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιτε Ἀρνείην Ἑλένην, ἦς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν. κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Άργείην Ἐλένην, ἦς εἴνεκα πολλοὶ Ἁχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νûν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν περὶ ἄστυ. Έκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ΄ ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι· πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι, ἄλλη δ΄ ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων τε· «Ὠ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν. Ἡδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα ἴδον σύμπαντας∙ τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀγνύμενός περ χραισμεῖν, εὖτ΄ ἂν πολλοὶ ὑφ΄ Έκτορος ἀνδροφόνοιο θνήσκοντες πίπτωσι σὺ δ΄ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος άγρομένησι· τοῖον ἄρ΄ Άτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνω ἐκπρεπέ΄ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ ἐποίσει συμπάντων Δαναῶν, οὐδ΄ ἢν Ἁγαμέμνονα εἴπης, ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῷ εὕχεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων οὐδ΄ ἀλεγίζεις· καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἶες Ἀχαιῶν. Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ΄ Ἀχαιοὶ έγω κούρης Χρυσηίδος ἀγλά΄ ἄποινα οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ ῥὰ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα. Κουριδίης ἀλόχου. κυδιόων, ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, οὕνεκ΄ ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄνε λαούς, Οἳ δ΄ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν, Φᾶρίν τε Σπάρτην ἄγονός τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι⋅ καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων⋅ ἦ που καγχαλόωσι κάρη σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν τέτληκας θυμῶ· τόδέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αἰρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπη· ταχὺς Αἴας, μείων, οὔ τι τόσος γε ὄσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ, ἐγχείη δ΄ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς· οἳ Κῦνόν τῶν ἐκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀναμέμνων Ἀτρεΐδης· ἄμα τῶ νε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἔποντ΄· ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Έκτωρ Πριαμίδης. ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς δόμος ήμιτελής· τόν δ΄ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἁχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν· ἀλλὰ σφέας γάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὂ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν· αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἵλαος αὖ μέν΄ ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας ὄφρ΄ Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὃ νὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν, ἵπποι θ΄ οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήεεσι κορωνίσι χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ΄ ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ πολΰ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ΄ ὀίω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος· αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὅ γε λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἰέες υἰωνοί τε «Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς τοιῆδ´ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ´ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὧς τοίη περ γάρ ρ΄ ἐπέεσσ΄ ἐριδαίνομεν οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες. Ἀτρεΐδη, σὺ δέ θ΄ ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν ἄρχευ ἀπάτην βουλεύσατο καὶ με κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν· οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι, ὃς δὴ πολλάων πολίων πᾶσαι δ΄ ὦίγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς δ΄ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίω

γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι, ἄλλη δ΄ ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων· τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἶσί περ ἄρχει, τῶν δ΄ ἐξηγείσθω

πολυστάφυλος { Α } 2 3438 HOM 2 507

in the manuscript] Όγχηστόν θ΄ ἱερὸν Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος, οἴ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν· τῶν μὲν

1102 HOM 2 157

δ΄ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες, Χαλκίδα τ΄ Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ΄ Ἱστίαιαν Κήρινθόν τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οἵ τε Κάρυστον ἔχον ρέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ΄ ἱλασόμεσθα ἄνακτα, ὂς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε΄ ἐφῆκεν.» Ὠς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἐδέξατο χαίρων παῖδα φίλην· τοὶ δ΄ Οἳ δ΄ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν. Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην Βρυσειάς τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐνειὰς ἐρατεινάς. οἵ τ΄ ἄρ Ἀμύκλας εἶχον τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν. Καινέα τ΄ Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript] κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αἰγιαλῶ μεγάλω βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. Ἄλλοι μέν ῥ΄ ἔδδεισε δ΄ ὂ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθω· βῆ δ΄ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης· πολλά δ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ΄ ὁ γεραιὸς Ἀπόλλωνι ἄνακτι, οί ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο· βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσιν δ΄ εὐχόμενος μετέφη κρείων οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ΄ ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ΄ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὕξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ ἔρυσαν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαῖτα δαίνυτ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[ς] ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ γάρ τις θ´ [ἔ]να μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, δαίνυντ´, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ έκ δ΄ έκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι· ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Τὴν μὲν ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, θ΄ οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήεεσι κορωνίσι ποντοπόροισι κεῖτ΄ ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν Ἀτρεΐδη· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι οὐδ΄ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς ἔπλεον ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι, νήσω δ΄ ἐν Κραναῆ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῆ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με εἷδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. ἢΗ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας, μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ΄ ἐνὶ ποντοπόροισι, νῦν αὖτ΄ οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν, αἴσχεα δειδιότες καὶ ἔπειθ΄ Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ΄ ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν· εἰ δέ κ΄ Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος, Τρῶας ἔπειθ΄ Ἑλένην καὶ αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὄ γε λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακλείης· αὐτὰρ ὄ γ΄ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον Ἅτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἡλιδα βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. "Η τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίηρας ἀγείρας, μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ΄ εὐειδέ΄ ἀνῆγες ἐξ ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθείς, θῖν´ ἐφ´ ἀλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ φίλη ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς· «Μῆτερ, ἐπεί μ´ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. Ἄλλοι μέν ῥ΄ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας· Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς βουλῆς ἐπάκουσαν· κινήθη δ΄ ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἱκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄

νόστος ἐτύχθη, εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἡρη πρὸς μῦθον ἔειπεν· «Ὠ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν Ἀργεῖοι

```
1923 HOM 2 272
                                        ήδὺ γέλασσαν∙ ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον∙ «Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί΄ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων∙
                                   Όδυσσῆος θείοιο· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε νηπιάχοις οἶς οὔ τι μέλει πολεμήια ἔργα· πῆ δὴ
2323 HOM 2 337
                                            ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀνορήσατο καὶ μετέειπεν· «"Ω πόποι. ἦ μένα πένθος Ἁχαιίδα ναῖαν ἱκάνει· ἤ κε[ν] νηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι
1870 HOM 1 254
πορεῖν \{V\} 2
2185 HOM 3 309
                                      που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» Ἡ ῥά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, ἄν δ΄ ἄρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός,
520 HOM 1 72
                                       καὶ νήεσσ΄ ἠγήσατ΄ Ἀχαιῶν Ἰλιον εἴσω ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἁχιλεῦ, κέλεαί με,
πόρος { N+Com } 1
3997 HOM 2 592
                                    Οϊ δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον, Άλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ, καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον, καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος
πορσύνω { V } 1
                                     ἢ ὄ γε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐγὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ΄ ἄχε΄ ἄκριτα θυμῶ.»
2900 HOM 3 411
πορφύρεος { A } 2
903 HOM 3 126
                                     ἀρίστην. Τὴν δ΄ εὖρ΄ ἐν μεγάρω· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ΄ ἐνέπασσεν ἀέθλους Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
3542 HOM 1 482
                                     πέτασσαν, ἐν δ΄ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρη πορφυρέον μεγάλ΄ ἴαχε νηὸς ἰούσης· ἥ δ΄ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. Αὐτὰρ
Ποσειδών { N+Ant } 2
                                       ἀμῦναι, ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, Ἡρη τ΄ ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν, ὧχ΄
2942 HOM 1 400
                                       καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνω, Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. Ἡύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ´ ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι
3307 HOM 2 479
Ποσιδήϊος { Α } 1
3433 HOM 2 506
                                            [one verse is missing in the manuscript] Ογχηστόν θ΄ ἱερὸν Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος, οἵ τε πολυστάφυλον ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν Νῖσάν τε ζαθέην
πόσις (πίνω)
               { N+Com } 2
3452 HOM 1 469
                                      τε δαίτα, δαίνυντ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, νώμησαν δ΄ ἄρα
3003 HOM 2 432
                                       τε δαίτα δαίνυτ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ἁτρεΐδη
πόσις (πότνια)
                 { N+Com } 4
3013 HOM 3 427
                                         ἔνθα κάθιζ΄ Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ΄ ἠνίπαπε μύθω· «Ἡλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ΄ ὀλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς
1158 HOM 3 163
                                       πάροιθ΄ έλθοῦσα, φίλον τέκος, ἴζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδη πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν
3030 HOM 3 429
                                   ώς ὤφελες αὐτόθ´ ὀλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὂς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν γ΄ εὕχε´ ἀρηιφίλου Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος
                                      ὄ γ΄ ἀμφ΄ ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο. Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπὶ σφυρίοις
2328 HOM 3 329
ποταμός { N+Com } 7
1968 HOM 3 278
                                          μέγιστε, Ἡέλιός θ΄, ὂς πάντ΄ ἐφορᾶς καὶ πάντ΄ ἐπακούεις· καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, και οἱ ὑπένερθε καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ΄ ἐπίορκον ὀμόση,
3534 HOM 2 522
                                            οἵ τ΄ Άνεμώρειαν καὶ Ύάμπολιν ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο⋅ τοῖς δ΄ ἄμα
5746 HOM 2 854
                                     οἳ ῥὰ Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ΄ ἔναιον Κρῶμνάν τ΄ Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. Αὐτὰρ
5657 HOM 2 839
                                         Ἄσιος Ύρτακίδης ὂν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. Ἱππόθοοε δ΄ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων, τῶν οἳ Λάρισαν
4436 HOM 2 659
                                   ήγεμόνευεν, ὂν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληείη, τὴν ἄγετ΄ ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. Τληπόλεμος δ΄ ἐπεὶ οὖν
                                          κῆρα μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, ὅθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς
5790 HOM 2 861
```

λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ΄ Ἁχιλλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. Σαρπηδὼν δ΄ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος

ποτάομαι { V } 2 648 HOM 2 90

3194 HOM 2 462

5888 HOM 2 875

ποτέ { I+Adv } 32

2044 HOM 1 278

3700 HOM 2 547

699 HOM 2 97 1770 HOM 1 240

1915 HOM 1 260

1290 HOM 3 180

3600 HOM 1 490 3606 HOM 1 491

3118 HOM 3 442

1117 HOM 1 154

3333 HOM 1 453 1418 HOM 2 202

1125 HOM 1 155

5363 HOM 2 797

2631 HOM 2 379

1661 HOM 1 226

1462 HOM 3 205

6794 HOM 2 325

2509 HOM 1 340

1206 HOM 1 166

2904 HOM 1 394

4239 HOM 2 629

1507 HOM 1 205 1185 HOM 1 163

2759 HOM 2 396

1725 HOM 1 234

1926 HOM 1 261 765 HOM 1 106

279 HOM 1 40

1567 HOM 1 213

1007 110101 1 2 1

270 HOM 1 39

βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ΄ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν· αἱ μέν τ΄ ἔνθα ἄλις πεποτήαται αἱ δέ τε ἔνθα· ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠιόνος προπάροιθε Ἀσίω ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα, ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι, κλαγγηδὸν προκαθιζόντων σμαραγεῖ, δέ τε λειμών, ὡς τῶν

Άχαιῶν∙ μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ΄ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς

εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὄν ποτ΄ Ἀθήνη θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Ἀθήνησ΄ εἶσεν, ἑῶ ἐν ὄμαδος δ΄ ἦν∙ ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς σχοίατ΄, ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλήων. Σπουδῆ δ΄ ἔζετο, λαὸς ἐρήτυθεν δὲ οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μένας ἔσσεται ὅρκος· ἦ ποτ΄ Ἁχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἶας Ἁχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ μάχεσθαι. Άλλὰ πίθεσθ΄ ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο· ἤδη νάρ ποτ΄ ἐνὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ ν΄ ἀθέριζον. Οὐ νὰρ τ΄ ἀγαθὸς κρατερός τ΄ αἰχμητής· δαὴρ αὖτ΄ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ΄ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ώκυπόροισι διογένης Πηλέως υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· οὔτέ ποτ΄ εἰς ἀγορὴν πολέσκετο κυδιάνειρ[α]ν οὔτέ ποτ΄ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ ωκὺς Άχιλλεύς· οὔτέ ποτ΄ εἰς ἀγορὴν πολέσκετο κυδιάνειρ[α]ν οὔτέ ποτ΄ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. καὶ ἡμῖν. Ἀλλ΄ ἄνε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οἴ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη καρπὸν άμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις· ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ΄ ἴψαο λαὸν Ἁχαιῶν· ἠδ΄ ἔτι καὶ μῦθον ἄκουε, οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ΄ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ΄ ἐν πολέμω ἐναρίθμιος οὔτ΄ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ΄ Ἁχαιοί· εἰσιν· οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη καρπὸν ἐδηλήσαντ΄, ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε πόδας ὤκέα Ἰρις· «Ὠ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φῖλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον εἵνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων· εἰ δέ ποτ΄ ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἡβαιόν. χόλοιο· «Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ΄ ἔχων, κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα λαῶ θωρηχθῆναι οὔτε λόχον δ΄ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἁχαιῶν τέτληκας «Ὠ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἴνεκ΄ ἀγγελίης σὺν ἀρηφίλω Μενελάω· τούς δ΄ ἐγὼ ἐξείνισσα ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὄου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ πρός τε θνητών ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ΄ ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας δύνασαί, γε περίσχεο παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ΄ κλθοῦσ΄ κλθο ἀτάλαντος Ἄρηι Φυλεΐδης, ὂν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς, ὄς ποτε Δουλίχιον δ΄ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ἦς ὑπεροπλίησι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· «൶λθον ἐγὼ παύσουσα ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υῗες Ἁχαιῶν. Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ΄ Ἁχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ΄ εὐναιόμενον πτολίεθρον∙ ἀλλὰ τὸ μὲν έφ΄ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλω· τὸν δ΄ οὔ ποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων, ὅτ΄ ἄν ἔνθ΄ ἢ ἔνθα γένωνται· ἀνστάντες δ΄ ὀρέοντο έρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδἡ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ΄ ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ποτ΄ ὲγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὼμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ γ΄ ἀθέριζον. Οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά πρώτιστα κάκ΄ ὀσσόμενος προσέειπεν· «Μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω τε ἷφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ώς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος εἴνεκα τῆσδε· σὺ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν,

```
3698 HOM 1 503
πότμος { N+Com } 1
2482 HOM 2 359
πότνια { N+Com } 3
4067 HOM 1 551
4195 HOM 1 568
2637 HOM 1 357
ποτός { Α } 1
3462 HOM 1 470
\pi o \cup \{I + Adv\}  5
820 HOM 2 116
3180 HOM 3 450
954 HOM 2 136
308 HOM 3 43
2174 HOM 3 308
ποῦ { I+Adv } 1
1303 HOM 1 178
πούς { N+Com } 18
5554 HOM 2 824
1522 HOM 2 217
925 HOM 3 129
5322 HOM 2 790
5351 HOM 2 795
408 HOM 1 58
610 HOM 184
2691 HOM 1 364
3596 HOM 1 489
1586 HOM 1 215
1078 HOM 1 148
2868 HOM 3 407
4356 HOM 1 591
3220 HOM 2 466
1057 HOM 2 150
326 HOM 2 44
```

έλοῦσα λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υἰόν, ης νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης, ὄφρα πρόσθ´ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. Ἁλλὰ ἄναξ αὐτός τ´ εὖ μήδεο πείθεό τ´ ἄλλω· οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ταῦτα ἔκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἦρη· «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες: καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ´, ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια "Ηρη, καί ῥ΄ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ∙ ὤχθησαν δ΄ ἀνὰ δῶμα Διὸς ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρρας.» Ὠς φᾶτο δακρυχέων, τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι· καρπαλίμως δ΄ ἀνέδυ πολιῆς πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, νώμησαν δ΄ ἄρα πᾶσιν ἐπ΄ ἀρξάμενοι δεπάεσσιν· οἱ δὲ πανημέριοι μολπῆ θεὸν με κελεύει δυσκλέα Άργος ίκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν⋅ οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι, ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἠδ΄ ἔτι καὶ λεχέεσσιν, Άτρεΐδης δ΄ ἀν΄ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς ἀθρήσειεν Ἁλέξανδρον θεοειδέα· ἀλλ΄ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ΄ ἐπικούρων ένιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραἱ τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ΄ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον αὕτως

γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εἰ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε,

όρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον υίὸν ἀρηιφίλω Μενελάω· Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» Ἡ ῥά,

κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων· ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἁχαιοί, φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν

τ΄ Άκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, τῶν αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἔτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ εἵνεκ΄ ἔπασχον ὑπ΄ Ἄρηος παλαμάων· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· «Δεῦρ΄ ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ όμηγερέες, ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις εἴσατο δὲ φθογγὴν υἶι Πριάμοιο Πολίτη, ὃς Τρώων σκοπὸς ἶζε ποδωκείησι όππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί· τῷ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ἀκέα Ἱρις· «Ὠ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φῖλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ έπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τ΄ ἐγένοντο, τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Ὠτρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀίω ἂψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν έοῖσι σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» Τὸν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα μὴ κεῦθε νόω, ἴνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ´ εἰδυίη πάντ´ ἀγορεύω; ὠχόμεθ´ ἐς Θήβην, ἱερὴν Αὐτὰρ ὂ μήνιε νηυσὶ παρ΄ ἥμενος ὠκυπόροισι διογένης Πηλέως υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· οὔτέ ποτ΄ εἰς ἀγορὴν πολέσκετο κυδιάνειρ[α]ν οὔτέ ποτ΄ εἰς πόλεμον, τῆσδε· σὺ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμῖν.» Τήνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ θυμῶ έκάεργον Ιλάσσεαι Ιερὰ ῥέξας.» Τόνδ΄ ἄρ΄ ὑπόδρα Ιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Ὠμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον, πῶς τίς τοι πρόφρων Ήσο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ΄ ἀπόειπε κελεύθους, μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὅ κέ σ΄ ἢ ἀντιφέρεσθαι· ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ΄ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ΄ ἦμαρ φερόμην, ἄμα δ΄ ἠελίω καταδύντι προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν σμερδαλέον κονάβιζε ποδών αὐτῶν τε καὶ ἵππων· ἔσταν δ΄ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίω ἀνθεμόεντι μυρίοι, ὅσσά τε ὣς τῶν πᾶσ΄ ἀγορὴ κινήθη⋅ τοὶ δ΄ ἀλαλητῶ νῆας ἐπ΄ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ΄ ὑπένερθε κονίη ἵστατ΄ ἀειρομένη⋅ τοὶ δ΄ ἀλλήλοισι κέλευον ἄ[πτ]εσθαι νηῶν ἠδ΄ δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος· ποσσὶ δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον·

τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε δὴ εὶν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Τρωσὶν δ΄ κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. Οἵ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην, τῶν αὖθ΄ Ὑρτακίδης ηχι έκάστω δώμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις ήθαιστος ποίησ΄ ἰδυίησι πραπίδεσσιν· Ζεὺς δὲ πρὸς ὂν λέχος ἤι΄ Ὀλύμπιος ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν νεφεληγερέτα Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. οἵ δ΄ ἱστὸν στήσαντ΄ ἀνά θ΄ ἱστία λευκὰ πέτασσαν, ἐν δ΄ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρη πορφυρέον μεγάλ΄ ἵαχε νηὸς ἰούσης· ἥ δ΄ ἔθεεν στήθεσσι δαΐξαι χαλκώ ῥωγαλέον· πολέες δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν έταῖροι πρηνέες ἐν κονίησιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα. Ἐκτόρεον δὲ

ᢥΗ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔνχος καὶ βάλε. Πριαμίδαο, κατ΄ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην∙ διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔνχος, καὶ διὰ ήδ΄ ἐπίκουροι. Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Έκτωρ Πριαμίδης. ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι.

δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἁχαιῶν· τῶ κε τάχ΄ ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑφ΄ ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε· ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης δὲ μέλαιναν, Γῆ τε καὶ Ἡελίῳ· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὅρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον κονάβησαν δάμαρτι, τὴν δ΄ Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων, Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην. Τὴν δ΄ εὖρ΄ ἐν μεγάρω· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, δίπλακα πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῆ· οἴ δ΄ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι πάντες ὁμηγερέες, ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη έπ΄ ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἱθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα, Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ δίφρον. Τὼ μὲν ἄρ ἄψορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο· Ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα κλήρους ἐν Άχαιοί, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ΄ οἴκαδ΄ ἰκέσθαι· παῖδα δ΄ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ΄ ἄποινα δέχεσθαι. άγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ἀκέα Ἱρις· εἴσατο δὲ φθογγὴν υἶι Πριάμοιο Πολίτη, ὂς Τρώων σκοπὸς ἶζε ποδωκείησι πεποιθώς, τύμβῳ ἐπ΄ ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἱκάνει· ἤ κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κε[ν] κεχαροίατο θυμῶ, εἰ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο έσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εὶ δ΄ ἄν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παίδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα τε βοώπις· αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὄθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἡδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ἱκετάονά τ΄, ὄζον Ἄρηος, δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὃ Ταλθύβιον προΐει κρείων Άγαμέμνων νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ΄ Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ· «Δεῦρο πάροιθ΄ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἵππους ζευγνύμεναι· τοί δ΄ ὀτραλέως ἐπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον· τὼ δὲ ἔφαν, οὐ δ´ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων· τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί· ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ «"Ω πόποι, ἢ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἱκάνει· ἤ κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κε[ν] κεχαροίατο θυμῶ, εἰ σφώιν τάδε πάντα

ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εὶ δ΄ ἄν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παίδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα δὲ μάλιστ΄ ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι· πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι, ἄλλη δ΄ ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων· τοῖσιν ἔκαστος ἀνὴρ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἄ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε· φῆ γὰρ ὅ γ΄ αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ Αργεῖοι φεύξονται ἐπ΄ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν Ἀργείην Ἑλένην, ἦς εἴνεκα πολλοὶ Ἁχαιῶν ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης γαῖαν φεύξεσθ΄ ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε Ἀργείην Ἑλένην, ἦς εἴνεκα πολλοὶ Ἁχαιῶν ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἁχαιῶν ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν

τοί κεν Άχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ ἡδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὄ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρὶν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην ἀπριὰτην ἀνάποινον, ἄγειν θ΄ ἱερὴν ἀνδρὶ δαμεἰς κρατερῷ, ὂς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν· ἢ μὲν δὴ πρὶν γ΄ εὕχε΄ ἀρηφίλου Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν ἔτργα ἴδηαι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων· οἴ πρὶν Αγαμέμνων· «Ζεῦ κὐδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν δπ΄ ἡέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριὰμοιο μέλαθρον φέροντες, ἀστράπτων ἐπιδέξι΄ ἐναίσημα σήματα φαίνων. Τῶ μή τις δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες. Ἁτρεῖδη, σὺ δὲ θ΄ ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν ἄρχευ Ἁργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν Ἅργος δ΄ ἱἐναι πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ἀποινα· τούνεκ΄ ἄρ΄ ἄλγε΄ ἔδωκεν ἐκηβόλος ἡδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὅ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην αἰθέρι ναίων, μὴ πρὶν ἐπ΄ ἡἐλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν πρὶν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριὰμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα, Ἅρηος, Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη, σχέτλιος, ὂς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ κακὴν νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τὴν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἅργεῖ, τηλόθι πάτρης, ἰστὸν ἐποιχομένην καὶ σήματα φαίνων. Τῶ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, τίσασθαι δ΄ Ἑλένης ὀρμήματα στοναχάς τε· εἰ δὲ

ἐνοπῆ τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὡς ἠῧτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἴ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον κλαγγῆ ταί γε πέτονται ἐπ΄ ἀκεανοῖο θυμόν, ἔλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ΄ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη, ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσὰ τε κηδομένη τε· στῆ δ΄ ὅπιθεν, «Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν' πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσὰ τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ Ὀδυσσεὺς πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων παῖδὰ τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβω θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὂς ἤδη τὰ τ΄ ἐόντα τὰ τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἡγήσατ΄ Ἁχαιῶν Ἰλιον εἴσω ἢν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος

πόνον δ΄ ἀμέγαρτον ὄφελλεν. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ

έπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ ῥὰ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα. Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἕθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὔτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ

δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῇ ἐφ΄ ὑψηλῷ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλῳ· τὸν δ΄ οὔ ποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων, ὅτ΄ ἂν ἔνθ΄ ἢ ἔνθα

```
3755 HOM 2 555
                                          ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὂ γὰρ. προγενέστερος ،ἦεν· τῶ δ΄ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αἴας δ΄ ἐκ Σαλαμίνος ἄνεν
προερύω { V } 2
3209 HOM 1 435
                                          πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς ὄρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς· ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν· ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον
2276 HOM 1 308
                                       τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς έτάροισιν· Ἀτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα
Πρόθοος { N+Ant } 2
                                       υίός, οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε, τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οὖτοι ἄρ ἡγεμόνες
5105 HOM 2 758
                                   ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. Μαγνήτων δ΄ ἦρχε πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός, οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον ναἱεσκον· τῶν μὲν
5093 HOM 2 756
προθυμία { N+Com } 1
3972 HOM 2 588
                                        έξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο· ἐν δ΄ αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιθώς, ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῶ τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά
προϊάπτω { V } 1
17 HOM 1 3
                                          ἢ μυρί΄ Ἀχαιοῖς ἄλγε΄ ἔθηκεν, πολλάς δ΄ ἰφθίμους ψυχὰς Ἅιδι προίαψεν ἡρώων, αὐτούς δ΄ ἐλλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι, Διός δ΄ ἐτελείωτο
προΐημι { V } 7
                                          κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχη.» Ἡ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην· διὰ μὲν ἀσπίδος
2501 HOM 3 355
2437 HOM 3 346
                                     χώρω σείοντ΄ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε· πρόσθε δ΄ Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσ΄ εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν
5067 HOM 2 752
                                          οἵ τ΄ ἀμφ΄ ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ΄ ἐνέμοντο, ὅς ῥ΄ ἐς Πηνειὸν προἵει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὅ γε Πηνειῶ συμμίσγεται ἀργυροδίνη, ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν
2398 HOM 1 326
                                        ἔλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο,
852 HOM 3 118
                                             ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὂ Ταλθύβιον προΐει κρείων Άγαμέμνων νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ΄ ἄρν΄ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὃ δ΄ ἄρ οὐκ
923 HOM 1 127
                                   οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ΄ ἐπαγείρειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἁχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν, αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην
2476 HOM 1 336
                                          ἄσσον ἴτ΄ οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Ἁγαμέμνων, ὂς σφῶι προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. Άλλ΄ ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην καί σφωιν δὸς
προκαθίζω { V } 1
3198 HOM 2 463
                                          ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι, κλαγγηδὸν προκαθιζόντων σμαραγεῖ, δέ τε λειμών, ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον
προκαλέω { V } 1
3052 HOM 3 432
                                     Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ΄ ἔγωγε παύσασθαι
προκαλίζομαι { V } 1
141 HOM 3 19
                                   καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὃ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῆ δηιοτῆτι. Τὸν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν
προμαχίζω
            { V } 1
122 HOM 3 16
                                           Οἳ δ΄ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἰόντες, Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἁλέξανδρος θεοειδὴς παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα καὶ ξίφος·
πρόμαχος { A } 1
220 HOM 3 31
                                         άλτο χαμάζε. Τόν δ΄ ώς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ, ἄψ δ΄ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων.
πρόμος { N+Com } 1
315 HOM 3 44
                                    ἄλλων· ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Άχαιοί, φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. ή τοιόσδε
προπάροιθε {I+AdvPr} 3
```

```
662 HOM 2 92
5466 HOM 2 811
158 HOM 3 22
πρόπας {Α} 2
4426 HOM 1 601
3410 HOM 2 493
προπρηνής
               { A } 1
1554 HOM 3 218
πρός { I+Prep } 18
1808 HOM 1 245
3146 HOM 1 426
1099 HOM 3 155
1760 HOM 1 239
3928 HOM 1 533
431 HOM 2 59
1098 HOM 2 156
3099 HOM 1 420
3633 HOM 1 494
4476 HOM 1 609
2188 HOM 2 310
2495 HOM 1 339
2499 HOM 1 339
2504 HOM 1 340
1158 HOM 1 160
837 HOM 3 116
2217 HOM 3 313
2156 HOM 3 305
προσαγορεύω
                  { V } 10
3691 HOM 1 502
1513 HOM 1 206
1647 HOM 1 224
3084 HOM 3 437
2361 HOM 1 320
418 HOM 3 58
```

2723 HOM 3 386

αί δέ τε ἔνθα· ὢς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει ὀτρύνουσ΄ λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς δ΄ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι δηιοτῆτι. Τὸν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀρήι φίλος Μενέλαος ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα, ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας ἑυρὼν ἢ

θεοῖσιν, ὡς ἴδον Ἡφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. Ὠς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα δαίνυντ´, οὐδ´ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἑίσης, οὐ μὲν μνησαίαθ´ ὅσοι ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας. τέλος σὺν θεῶ τῆς β Ὁμήρου ῥαψωδίας [one verse is missing in the manuscript]

δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας, σκῆπτρον δ΄ οὔτ΄ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ἀλλ΄ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς· φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν΄

χωόμενος ὄ τ΄ ἄριστον Άχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ΄ αὐτός· Ἀτρεΐδης δ΄ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὖλυμπόνδε, καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν νουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι ὀίω.» Ὠς ἄρα φωνήσασ΄ έπὶ πύργω· οἵ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦργον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄ ἀγόρευον· «Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς τοιῆδ΄ μὶν υἶες Ἀχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος· ἦ ποτ΄ Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἶας Ἀχαιῶν ἔπειτα εἰς ἄλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ΄ αἰγλήεντος Ὀλύμπου, Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι τε μέγεθός τε φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν "Ενθά κεν Άργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, εἰ μὴ Ἀθηναίην Ήρη πρὸς μῦθον ἔειπεν· «˚Ω πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς ἐν μεγάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνω εἷμ΄ αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγαννίφον, αἴ κε πίθηται. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι μήνι τε. Άλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ἠώς, καὶ τότε δὴ πρὸς εθνυμπον ἵσαν θεοὶ αἰἐν ἐόντες πάντες ἄμα, Ζεὺς δ΄ ἦρχε· Θέτις δ΄ οὐ λήθετ΄ ἐφετμέων ἀμφιγυήεις ήθαιστος ποίησ΄ ἱδυίησι πραπίδεσσιν· Ζεὺς δὲ πρὸς ὂν λέχος ἤι΄ Ὀλύμπιος ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι· σμερδαλέος, τὸν [ῥ΄] αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε. βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. Ἔνθα δ΄ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα, ὄζω ἐπ΄ ἔξαγε κούρην καί σφωιν δὸς ἄγειν· τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὸς ἄγειν· τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ὄφρα σὺ χαίρης, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα, πρὸς Τρώων τῶν οὖ τι μετατρέπη οὐδ΄ ἀλενίζεις καὶ δή μοι νέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι έπὶ γαίη πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὃ πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἄρ ἄψορροι προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο· Έκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον μὲν πρῶτον ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί· ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἰλιον ἡνεμόεσσαν ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ΄ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον

γούνων σκαιῆ, δεξιτερῆ δ΄ ἄρ΄ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ὁίω· ἦς ὑπεροπλίησι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· «ἸΗλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, ἄλλους. Πηλεΐδης δ΄ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἁτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο· «Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ΄ ἔχων, κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ὑπ΄ αὐτοῦ δουρὶ δαμασθῆς.» Τήνδε Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε· «Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν πρῶτον ἐπ΄ ἡπείλησ΄ Ἁχιλῆι, ἀλλ΄ ὄ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε· «Ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδεω ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ΄ ὅσσα ἔοργας.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν Ἁλέξανδρος θεοειδής· «Ἔκτορ, ἐπεί με κατ΄ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν εἰροκόμῳ, ἤ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώση ἤσκειν εἰρία καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·

```
760 HOM 1 105
4319 HOM 1 585
3254 HOM 1 441
               { V } 1
προσαμύνω
1674 HOM 2 238
προσαυδάω { V } 3
58 HOM 2 7
3975 HOM 1 539
1481 HOM 1 201
προσβαίνω
              { V } 1
357 HOM 2 48
προσδέχομαι { V } 1
964 HOM 2 137
πρόσθεν {I+AdvPr} 4
2478 HOM 2 359
2434 HOM 3 346
1850 HOM 1 251
2241 HOM 3 317
πρόσφημι { V } 14
1201 HOM 2 172
2560 HOM 2 369
941 HOM 1 130
2094 HOM 1 285
3763 HOM 1 511
4128 HOM 1 560
3809 HOM 1 517
924 HOM 3 129
5321 HOM 2 790
5350 HOM 2 795
609 HOM 184
2690 HOM 1 364
1585 HOM 1 215
1077 HOM 1 148
προσφωνέω { V } 4
```

The Iliad of the Ms. Genavensis 44 - Homeric Text δέ οί πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην· Κάλχαντα πρώτιστα κάκ´ ὀσσόμενος προσέειπεν· «Μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήνυον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ´ ἐστὶ φίλα φρεσὶ καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλη ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν βωμὸν ἄνων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατρὶ φίλω ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων παῖδά τε σοὶ ἀνέμεν. αὐτοῦ ἐνὶ Τροίη γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί· ὃς καὶ νῦν Ἁχιλῆα ἕο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει Άτρεΐδη Άναμέμνονι οὖλον ὄνειρον καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· «Βάσκ΄ ἴθι, οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν· ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀναμέμνονος Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος· αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηὓδα· «Τίς δ΄ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλάς; αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσῆυδα· «Τίπτ΄ αὖτ΄ αἰνιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας. ἢ ἴνα ὕβριν ἴδη Ἀναμέμνονος αἰεί· σὺν τῶ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ἡὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν· αὐτὰρ ὃ αί δέ που ἡμέτεραί τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ΄ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἵνεκα δεῦρ΄ ἱκόμεσθα. Άλλ΄ ἄγεθ΄ ὡς ἂν οἶκονδε νέεσθαι, ἀπτέσθω ἦς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης, ὄφρα πρόσθ΄ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. Ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω· οὔ στήτην διὰ μετρητῷ ἐνὶ χώρω σείοντ΄ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε· πρόσθε δ΄ Ἁλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, καὶ βάλεν Ἁτρεΐδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσ΄ αὐδή· τῶ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ΄, οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἠδ΄ ἐγένοντο ἐν Πύλω ἠγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ ἔπειτα κλήρους ἐν κυνέη χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες, ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος· λαοί δ΄ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον, ὧδε δέ τις άπτετ΄, ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν΄ Ὀδυσσεῦ, οὕτω δὴ οἶκον δὲ ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίη πολέμοιο.» Τόν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἁγαμέμνων· «宀Η μὰν αὖτ΄ ἀγορῆ νικᾶς, γέρον, μἶας Ἁχαιῶν· αἲ γάρ, Ζεῦ τε δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἁγαμέμνων· «Μὴ δ΄ οὕτως ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ΄ Ἁχιλλεῦ, κλέπτε νόον, ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· «Ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἀλλ΄ ὄδ΄ Άχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ἥψατο γούνων, ὡς ἔχετ΄ όλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν.» Τήν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι ὄσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέγ΄ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «ἶΗ δὴ λοίγια ἔργ΄ ὅτε μ΄ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἅρρ, ὅτ΄ ἄν μ΄

οὓς ἔθεν εἵνεκ´ ἔπασχον ὑπ´ Ἄρηος παλαμάων· ἀγχοῦ δ´ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· «Δεῦρ´ ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι Τρώων θ΄ πάντες όμηγερέες, ήμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· εἴσατο δὲ φθογγὴν υἶι Πριάμοιο Πολίτη, ὃς Τρώων σκοπὸς ἶζε δέγμενος όππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἁχαιοί· τῶ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· «Ὠ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φῖλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· έοῖσι σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» Τὸν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ γὰρ έξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Οῗσθα· τί ἤ τοι ταῦτ΄ εἰδυίη πάντ΄ ἀγορεύω; ὠχόμεθ΄ ἐς εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμῖν.» Τήνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ ὄφρ΄ ἥμιν ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.» Τόνδ΄ ἄρ΄ ὑπόδρα ἱδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Ὠμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον, πῶς τίς τοι

2739 HOM 3 389 2915 HOM 3 413 162 HOM 2 22 2447 HOM 1 332 πρόσω {I+AdvPr} 2 786 HOM 3 109 2532 HOM 1 343 πρότερος { Α } 8 2112 HOM 3 299 995 HOM 3 140 1156 HOM 3 163 4762 HOM 2 707 2474 HOM 3 351 3029 HOM 3 429 4039 HOM 1 548 2821 HOM 3 400 $προτίθημι { V } 1$ 2139 HOM 1 291 πρότονος { N+Com } 1 3202 HOM 1 434 προφέρω { V } 3 465 HOM 3 64 1768 HOM 2 251 59 HOM 3 7 πρόφρων { A } 3 554 HOM 1 77 1088 HOM 1 150 3999 HOM 1 543 προχέω { V } 1 3213 HOM 2 465 πρύμνα { N+Com } 1 3012 HOM 1 409 πρυμνήσιος { A } 2

ἥσκειν εἰρία καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε· τῆ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Δεῦρ΄ ἴθ΄· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὅ γ΄ ἐν πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ΄ ἄχε΄ ἄκριτα θυμῶ.» Τήνδε χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἁφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω, τὼς δέ σ΄ Νέστορι, τὸν ῥὰ μάλιστα νερόντων τῖ΄ Άναμέμνων· τῶ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος· «Εὕδεις, Ἀτρέος μὶὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο: Οὐ χρὴ παννύχιον τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ΄ ἐρέοντο· αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, κήρυκες,

άνδρῶν φρένες ἠερέθονται, οἶς δ´ ὁ γέρων μετέησιν, ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει, ὅπως ὅχ´ ἄριστα μετ´ ἀμφοτέροισι γένηται.» Ὠς ἔφαθ´, οἵ δ΄ τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὄ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἁχαιοί.» Ὠς φᾶτο, Πάτροκλος δὲ

Τρώων τε· «Ζεῦ κύδιστε μένιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲο ὅρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ΄ ἐνκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος, αὐτῶν καὶ ἄκοιτις.» Ὠς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἡδὲ τοκήων· αὐτίκα δ΄ ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν ὥρματ΄ ἐκ φωνή· «Δεῦρο πάροιθ΄ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδη πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι μεγαθύμου Πρωτεσιλάου όπλότερος γενεῆ· ὁ δ΄ ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος. οὐδέ τοι λαοὶ δεύονθ΄ ἡγεμόνος, πόθεόν γε Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· «Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ΄ ἔοργε, δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ΄ ὑπὸ χερσὶ δάμασσον, ὄφρά τις ἐρρίγησι καὶ πολέμου· ώς ὤφελες αὐτόθ΄ ὀλέσθαι ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῶ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν γ΄ εὔχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει περ ἐούση· ἀλλ΄ ὂν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ΄ εἴσεται οὔτ΄ ἀνθρώπων· ὃν δέ κεν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι έκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν; ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς, εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος

πείσεσθαι όίω· εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, τοὕνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;» Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἁχιλλεύς· «Ĥ γάρ κε[ν]

μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνη, ἱστὸν δ΄ ἱστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς· ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον,

ὢς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί∙ μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης∙ οὖ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὅσσά κεν αὐτοὶ τῶ οὐκ ἄν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις∙ οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἠὲ φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι· ἠέριαι δ΄ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται. οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σιγῆ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ ἐν θυμῶ μεμαῶτες ἀλεξέμεν

τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὂς μέγα πάντων Άχιλλεύς· «Ὠμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον, πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσσι πείθηται Ἀχαιῶν ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι; οὐ γὰρ ἐγὼ άπὸ νόσφιν ἐόντα κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.» Τήν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

δέ τε λειμών, ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων·

γούνων, αἰ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ἁχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, γνῶ

3217 HOM 1 436 τήν δ΄ εἰς ὄρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς· ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν· ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηνμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ ἑκατόμβην βῆσαν 3500 HOM 1 476 δ΄ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός· ἦμος δ΄ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς, καὶ τότ΄ ἔπειτ΄ ἀνάγοντο μετὰ πρώϊζος { Α } 1 2140 HOM 2 303 μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἁχαιῶν ἡγερέθοντο κακὰ Πριάμω καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ Πρωτεσίλαος { N+Ant } 3 μητέρα μήλων, ἀγχίαλόν τ΄ Άντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην, τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε ζωὸς ἐών· τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα· τοῦ δέ καὶ 4702 HOM 2 698 Πρωτεσιλάου ὁπλότερος γενεῆ· ὁ δ΄ ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος. οὐδέ τοι λαοὶ δεύονθ΄ ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα· τῶ δ΄ ἄμα 4766 HOM 2 708 4756 HOM 2 706 Ίφίκλου υίὸς πολυμήλου Φυλακίδαο αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου ὁπλότερος γενεῆ· ὁ δ΄ ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος. $πρῶτος { NUM+Ord } 19$ 3862 HOM 2 572 τ΄ ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ΄ ἐρατεινήν, καὶ Σικυῶν΄, ὄθ΄ ἄρ΄ Ἄδρηστος πρῶτ΄ ἐμβάσιλευεν, οἵ θ΄ Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινήν Γονόεσσαν Πελλήνην τ΄ εἶχον ἠδ΄ Αἴγιον 527 HOM 2 73 ύπνος ἀνῆκεν. Ἀλλ΄ ἄνετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἀχαιῶν· πρώτα δ΄ ἐνὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἦ θέμις ἐστί, καὶ φεύνειν σὺν νημσὶ πολυκλήισι κελεύσω· κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι, Διός δ΄ ἐτελείωτο βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἁχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν 35 HOM 1 6 2030 HOM 1 276 μήτε σὺ τόνδ´ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ´ ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἵες Ἁχαιῶν· μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ´ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ 3377 HOM 1 459 Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὕξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλυψαν δίπτυχα 2933 HOM 2 422 Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλψαν δίπτυχα 2332 HOM 3 330 καλὰ δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο. Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπὶ σφυρίοις ἀραρυίας· δεύτερον αὖ θώρηκα 1731 HOM 1 235 μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ΄ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν, Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, αὐτὰρ ἔπειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν, ἕκτον δ΄ αὖτ΄ 2814 HOM 2 405 757 HOM 1 105 πίμπλαντ΄ ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην· Κάλχαντα πρώτιστα κάκ΄ ὀσσόμενος προσέειπεν· «Μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον ἔειπες· αἰεί πμιτελής· τόν δ΄ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ νηὸς ἀποθοώσκοντα πολὺ πρώτιστον Άχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν νε μὲν ἀρχόν· ἀλλὰ σφέας 4732 HOM 2 702 κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίης ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἁχαιοὶ πρωτίστω δίδομεν, εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον ἔλωμεν· ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὄν κέ τις οἴσει 1596 HOM 2 228 1988 HOM 2 281 Άθήνη εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, ὡς ἄμα θ΄ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἶες Ἀχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν· ὅ σφιν εὖ 2229 HOM 3 315 ἀπονέοντο· Έκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα κλήρους ἐν κυνέη χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες, ὁππότερος δὴ 2350 HOM 1 319 οί μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὔδ΄ Ἀναμέμνων λῆν΄ ἔριδος. τὴν πρώτον ἐπ΄ ἀπείλησ΄ Ἀχιλῆι. ἀλλ΄ ὅ νε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε. τώ οἱ ἔσαν 349 HOM 1 50 μετὰ δ΄ ἰὸν ἔηκε· δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ΄ ἀργυρέοιο βιοῖο· οὐρῆας μὲν πρώτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, αὐτὰρ ἔπειτ΄ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλ΄· αἰεὶ δὲ 3128 HOM 3 443 οὐ γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς ἔπλεον ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι, νήσω δ΄ ἐν Άχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἡγείροντο μάλ΄ ὧκα. Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἶζε γερόντων Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος· τοὺς ὅ γε 386 HOM 2 53

2844 HOM 1 386

4007 HOM 2 594

4698 HOM 2 697

Πτελεός { N+Top } 2

καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ, καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον, καὶ Πτελεὸν καὶ ελος καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς Δήμετρος τέμενος, Ἰτωνά τε μητέρα μήλων, ἀγχίαλόν τ΄ Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην, τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε ζωὸς ἐών· τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα

ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπρεπίας ἑκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι· Ἀτρεΐωνα δ΄ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ΄ ἀναστὰς

πτερόεις { A } 3

1102 HOM 3 155

οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦργον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄ ἀγόρευον· «Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς τοιῇδ΄ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν

57 HOM 2 7

άπ΄ Ἁτρεΐδῃ Ἁγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· «Βάσκ΄ ἴθι, οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν· ἐλθὼν ἐς κλισίην

Άθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηῦδα· «Τίπτ΄ αὖτ΄ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας. Ἡ ἵνα ὕβριν ἴδῃ

```
πτέρυξ { N+Com } 2
3196 HOM 2 462
2228 HOM 2 316
πτολίεθρον
             { N+Com } 7
1194 HOM 1 164
3844 HOM 2 569
3695 HOM 2 546
1600 HOM 2 228
937 HOM 2 133
3646 HOM 2 538
3947 HOM 2 584
πτολίπορθος
1970 HOM 2 278
4908 HOM 2 728
\Piυγμα\hat{i}ος { A } 1
47 HOM 3 6
Πυθών (ἡ) { N+Top } 1
3514 HOM 2 519
πυκάζω { V } 1
5230 HOM 2 777
πυκνός {Α} 3
399 HOM 2 55
1486 HOM 3 208
1442 HOM 3 202
Πυλαιμένης { N+Ant } 2
5727 HOM 2 851
5819 HOM 2 865
```

Πυλαῖος (ὁ)

5675 HOM 2 842

5450 HOM 2 809

1033 HOM 3 145 1061 HOM 3 149

πύλη { N+Com } 3

{ N+Ant } 1

Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα, ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι, κλαγγηδὸν προκαθιζόντων σμαραγεῖ, δέ τε λειμών, ὢς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν μήτηρ δ΄ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· τήν δ΄ ἐλελιξάμενος πτερύνος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἷσον ἔχω νέρας, ὁππότ΄ Άχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ΄ εὐναιόμενον πτολίεθρον∙ ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ΄ ἀτὰρ ἤν ποτε ογδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς, Ὀρνειάς τ´ ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ΄ μέλαιναι νήες ἔποντο. Οἴ δ΄ ἄρ Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, δήμον Ἐρεχθήος μεγαλήτορος, ὄν ποτ΄ Άθήνη θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ εἰσὶν ἐνὶ κλισίης ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἁχαιοὶ πρωτίστω δίδομεν, εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον ἔλωμεν· ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ´ ἐθέλοντα Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα τε πολυστάφυλόν θ΄ Ίστίαιαν Κήρινθόν τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ΄ οἳ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ΄ ἡνεμόνευ΄ Ἐλεφήνωρ καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς, οἵ τ΄ ἄρ Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οἵ τε Λάαν εἶχον ἡδ΄ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.» Ὠς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ΄ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδομένη κήρυκι Μέδων κόσμησεν Οιλῆος νόθος υἰός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πτολιπόρθω. Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οἵ τ΄ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν ὄμβρον κλαγγή ταί γε πέτονται ἐπ΄ ὠκεανοῖο ῥοάων ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι· ἠέριαι δ΄ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται. οἱ δ΄ ἄρ ἦρχον, υἱέες Ἰφίτου μεναθύμου Ναυβολίδαο, οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, οἵ τ΄ Ἀνεμώρειαν καὶ λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον ἔστασαν· ἄρματα δ΄ εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων ἐν κλισίης· οἵ δ΄ ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες φοίτων ἔνθα καὶ Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος· τοὺς ὄ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· «Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος ἀμβροσίην διὰ καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν Ίθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα· «Ὠ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος Άξίου οὖ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. Παφλαγόνων δ΄ ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων, οἳ ῥὰ Κύτωρον ἔχον καὶ ύσμῖνι μάχεσθαι. Μηόσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἅντιφος ἡγησάσθην υῗε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μηόνας ἦγον ὑπὸ Τμώλω γεγαῶτας. Νάστης αὖ τῶν οι Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον· τῶν ἦρχ΄ Ἱππόθοός τε Πυλαῖος τ΄ ὄζος Ἄρηος, υἶε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο. Αὐτὰρ Θρήικας ἦγ΄ Ἀκάμας καὶ αἶψα δ΄ ἔλυσ΄ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ώίγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς δ΄ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Ἔστι δέ τις

θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὄθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ἱκετάονά τ΄,

τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω, εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλησι, γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ΄ ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ΄

```
Πυλήνη { N+Top } 1
                                        Θόας Άνδραίμονος υίός, οἳ Πλευρῶν΄ ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἡδὲ Πυλήνην Χαλκίδα τ΄ ἀγχίαλον Καλυδῶνα τε πετρήεσσαν· οὐ γὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεγαλήτορος υίέες
4311 HOM 2 639
Πύλιος { Α } 1
1829 HOM 1 248
                                         δ΄ έτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή· τῶ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ
Πυλοιγενής { Α } 1
393 HOM 2 54
                                       Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἶζε γερόντων Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος· τοὺς ὅ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· «Κλῦτε, φίλοι· θεῖός
Πύλος { N+Top } 4
560 HOM 2 77
                                       "Ητοι ὅ γ΄ ὢς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ὃς ῥὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ἀργείων
                                         δὲ ἵετο θυμῷ τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε. Οἳ δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ, καὶ
3988 HOM 2 591
1977 HOM 1 269
                                           καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών, τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐγώ·
                                        άνθρώπων ἐφθίαθ΄, οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἠδ΄ ἐνένοντο ἐν Πύλω ἠναθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀνορήσατο καὶ μετέειπεν· «κα
1856 HOM 1 252
πυνθάνομαι
              { V } 2
848 HOM 2 119
                                    γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν Ἁχαιῶν ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ
1895 HOM 1 257
                                      άλλοι τε Τρῶες μέγα κε[ν] κεχαροίατο θυμῶ, εἰ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν, οἳ περὶ μὲν βουλῆ Δαναῶν, περὶ δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι. Ἀλλὰ πίθεσθ΄·
πύξ { I+Adv } 1
1691 HOM 3 237
                                      δ΄ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορα θ΄ ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, αὐτοκασιγνήτω τώ μοι μία γείνατο μήτηρ. Ἡ οὐχ΄ ἑσπέσθην
\pi \hat{u} \rho \{ N+Com \} 5
3146 HOM 2 455
                                    γένετ΄ ἡὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ἡύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην οὔρεος ἐν κορυφῆσ΄, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή, ὡς
                                     μέλει πολεμήια ἔργα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν; ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεὰ τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν·
2345 HOM 2 340
                                             μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντ΄ ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην· Κάλχαντα πρώτιστα κάκ΄ ὀσσόμενος προσέειπεν· «Μάντι κακῶν, οὐ
753 HOM 1 104
                                       ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο. Οἵ δ΄ ἄρ ἴσαν ώσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὣς τερπικεραύνω χωομένω, ὅτε τ΄ ἀμφὶ
5254 HOM 2 780
2883 HOM 2 415
                                       με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα, Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῶ ῥωγαλέον· πολέες δ΄
πυρά (ἡ) { N+Com } 1
363 HOM 1 52
                                       ἀργούς, αὐτὰρ ἔπειτ΄ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλ΄ αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο, τῇ δεκάτῃ δ΄
Πυραίχμης { N+Ant } 1
5707 HOM 2 848
                                     Κικόνων ἦν αἰχμητάων υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο. Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ΄ Ἁξίου εὐρὺ ῥέοντος, Ἁξίου
Πύρασος (ἡ)
               { N+Top } 1
4686 HOM 2 695
                                    κεῖτ΄ ἀχέων, τάχα δ΄ ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν. Οἵ δ΄ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα Δήμετρος τέμενος, ἴΙτωνά τε μητέρα μήλων, ἀγχίαλόν τ΄ Άντρῶνα ἰδὲ
πύρνος { N+Com } 3
1096 HOM 3 154
                                     Τρώων ἡγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύργω· οἵ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦργον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄ ἀγόρευον· «Οὐ νέμεσις Τρώας καὶ
2704 HOM 3 384
                                      εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε· τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργῳ ἐφ΄ ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, γρηὶ
1087 HOM 3 153
                                    έζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ίεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύργω· οἵ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦργον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄
\pi\omega { I+Adv } 15
```

αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δανασῖσι θεοπροπέων ἀγορεὐεις ὡς δἡ τοῦδ΄ ἔνεκὰ πάντων, πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί; οὐδέ τι πω ἴδιμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, λαούς δ΄ οὐκ τε· ἤτοι μὲν κεφαλἢ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οῦτω ἐγὼν οῦ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ οῦτω γεραρόν· βασιλἢι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη μὐθοισιν δ΄ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἀτρεῖδην προσέειπε, καὶ οῦ πω λῆγε χόλοιο· «Οἰνοβαρές, κυνός ὄμματ΄ ἔχων, κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ ἐς πόλεμον και σφιν ὀνείδεὰ τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις· οὐδὲ τὶ πω σάφα ῖδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἡὲ κακῶς νοστήσομεν υἶες Αχαιῶν· τὸ τοὐλεμον δειδίσσεσθαι, ἀλλ΄ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρυε λαούς· οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ΄ οἶος νόος Ἀτρεῖδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἴιμεται υἶας Άχαιῶν· ἐν βουλἢ δ΄ ἐναιστῶν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ τίὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· τῷ δ΄ οῦ πω τις όμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ΄ ἀνὴρ κοσμῆσαι πππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· Νέστωρ Αχαιοί· ἦτοι ἐγὼν εἶμι προτί Ἰλιον ἡνεμόσεσσαν ἄψ, ἐπεὶ οῦ πω τλήσομ΄ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον τιὸν ἀφηφίλω Μενελάῳ· Ζεὺς μἐν ὄρωρεν· ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄ οῦ πω τοίονδε τοσόνδε τε λαὸν ὅπωπα· λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν ἔρχονται περ ὑμῖν ἀνδρὰσιν ὑμὶλησα, καὶ οῦ ποτέ μ΄ οῖ γ΄ ἀθέριζον. Οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ῖδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, Καινέα τ΄ ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδ΄ ἄρα πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ῖδομαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, Καινέα τ΄ πω μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅπι νοήσης.» Τήν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα πατήρ ἀνδρῶν τε πρηνέες ἐν κονίησιν ὁδὰξ λαζοίατο γαῖαν.» Ὠς ἔφατ', οὐδ΄ ἄρα πω τ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ΄ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ΄ ἄρα πω τοίν ἐρρίψον· ἐπεκραίαινε Κρονίων· τοῖοι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μθον δειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Κάλχαντα πρώτ

αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ

διογένης Πηλέως υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· οὔτέ ποτ΄ εἰς ἀγορὴν πολέσκετο κυδιάνειρ[α]ν οὔτέ ποτ΄ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ αὖθι μένων,

Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ ἑκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» Ἡτοι ὅ γ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε γούνων, αἰ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ἁχαιοὺς ῷχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. Ἁλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν· πρῶτα δ΄ ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἢ θέμις ἐστί, καὶ φεύγειν σὺν νῦν δ΄ ἴδεν ὃς μέγ΄ ἄριστος Ἁχαιῶν εὔχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν.» Ὠς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οἴ δ΄ ἐπανέστησαν καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ΄ ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ΄ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ΄ Ἁχαιοί· οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἶς κοίρανος ἔστω, εἶς Μενελάω ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι ἀφραδέως· μή πως τάχ΄ ὑπ΄ αὐτοῦ δουρὶ δαμασθῆς.» Τήνδε Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε· «Μή

δῖος Ἀχιλλεύς· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων, πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ; οὐδέ τι πω ἶδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ πόδας ἀκὺς Ἁχιλλεύς· «Ὠμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον, πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσσι πείθηται Ἁχαιῶν ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἷφι μάχεσθαι; οὐ

ἀνδρῶν· ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐίσκω πηγεσιμάλλῳ ὅς τ΄ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· «Οὖτος δ΄ αὖ

καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; ἐξαύδα,

```
μεμαώτες. Τοὺς δ΄ ὡς αἰπόλια πλατέ΄ αἰνῶν αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῶ μινέωσιν, ὡς τοὺς ἡνεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα ὑσμίνην
3276 HOM 2 475
2678 HOM 3 381
                                      κατακτάμεναι μενεαίνων ἔγχει χαλκείω· τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Ἀφροδίτη ρεῖα μάλ΄ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμω εὐώδει κηώεντι. Αὐτή
ρέζω { V } 7
2786 HOM 2 400
                                    νῆας, κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο. Ἄλλος δ΄ ἄλλω ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος· αὐτὰρ ὃ βοῦν
1944 HOM 2 274
                                         πόλεμόν τε κορύσσων· νῦν δὲ τόδε μέγ΄ ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν, ὂς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ΄ ἀγοράων· οὔ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς
2492 HOM 3 354
                                          ὄφρά τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχη.» Ἡ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος καὶ βάλε
5404 HOM 2 802
                                     μαχησόμενοι περὶ ἄστυ. Έκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ΄ ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι· πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι, ἄλλη δ΄ ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων
3271 HOM 1 444
                                    ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβω θ´ ἱερὴν ἐκατόμβην ρέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ΄ ἱλασόμεσθα ἄνακτα, ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε´ ἐφῆκεν.»
1072 HOM 1 147
                                       πάντων ἐκπαγλότατ΄ ἀνδρῶν, ὄφρ΄ ἥμιν ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.» Τόνδ΄ ἄρ΄ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Ὠμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε,
1365 HOM 2 195
                                      έν βουλῆ δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οῗον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ΄ρέξη κακὸν υἶας Ἁχαιῶν· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ΄ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ
ῥεῖθρον { N+Com } 2
                                    γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίω ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα, ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι, κλαγγηδὸν προκαθιζόντων
3190 HOM 2 461
3612 HOM 2 533
                                         τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς
ρέω { V } 4
2168 HOM 2 307
                                         άθανάτοισι τεληέσσας έκατόμβας, καλῆ ὑπὸ πλατανίστω, ὄθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδ[ωρ]· ἔνθ΄ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοι[νός], σμερδαλέος, τὸν
1837 HOM 1 249
                                        λινὺς Πυλίων ἀνορητής, τοῦ καὶ ἀπὸ νλώσσης μέλιτος νλυκίων φέεν αὐδή· τῶ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ΄, οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν
                                          πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ΄ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ΄ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ΄ ἄρα πώ σφιν
2120 HOM 3 300
                                      ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ΄ Ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος, Ἁξίου οὖ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. Παφλαγόνων δ΄ ἡγεῖτο Πυλαιμένεος
5717 HOM 2 849
ὑηγμίν { N+Com } 2
3225 HOM 1 437
                                   εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι΄ ἔδησαν・ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης, ἐκ δ΄ ἐκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι・ἐκ δὲ Χρυσηὶς νηὸς βῆ
5206 HOM 2 773
                                      κεῖτ΄ ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν Ἀτρεΐδη· λαοὶ δὲ παρὰ ἡηγμῖνι θαλάσσης δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες τόξοισίν θ΄· ἵπποι δὲ παρὰ ἄρμασιν
ρήγνυμι { V } 3
                                           ἔγχος, καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ´ ἀσπίδα πάντοσ´ εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῆ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
2449 HOM 3 348
3678 HOM 2 544
                                      ὄπιθεν κομόωντες, αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι∙ τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀθήνας
2641 HOM 3 375
                                         ἥρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥ οἱ þῆξεν ἰμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο∙ κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείη. Τὴν μὲν ἔπειθ
'Pήνη { N+Top } 1
4905 HOM 2 728
                                    μὲν ἀρχὸν∙ ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀιλῆος νόθος υἱός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πτολιπόρθω. Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οἵ τ΄ ἔχον
ριγέω { V } 2
2486 HOM 3 353
                                      ἔοργε, δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ´ ὑπὸ χερσὶ δάμασσον, ὄφρά τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχη.» Ἡ ῥά,
1832 HOM 3 259
                                   δὲ νέονται Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς φάτο, ῥίγησεν δ΄ ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ΄ ἑταίρους ἵππους ζευγνύμεναι· τοί δ΄ ὀτραλέως ἐπίθοντο· ἀν
\hat{p}íviov \{A\} 2
4154 HOM 1 563
                                        οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῶ δ
2394 HOM 1 325
                                   μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ´ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ´ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄
```

```
'Píπn { N+Top } 1
                                        ἀγχιμαχηταί, οἳ Φενεόν τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην, καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν
4084 HOM 2 606
οίπτω { ∨ } 2
2660 HOM 3 378
                                    έσπετο χειρὶ παχείη. Τὴν μὲν ἔπειθ΄ ἥρως μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς ῥίψ΄ ἐπιδινήσας, κόμισαν δ΄ ἐρίηρες ἑταῖροι∙ αὐτὰρ ὃ ἂψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
4355 HOM 1 591
                                    Όλύμπιος ἀντιφέρεσθαι· ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ΄ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ΄ ἦμαρ φερόμην, ἄμα δ΄ ἠελίω καταδύντι
Pόδιος α ον \{A\} 1
4408 HOM 2 654
                                              δ΄ Ήρακλεΐδης ἠύς τε μέγας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων, οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, Λίνδον Ἰήλυσόν τε καὶ
ροδοδάκτυλος { Α } 1
3506 HOM 1 477
                                    δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός· ἦμος δ΄ ἠριγένεια φάνη ˌῥοδοδάκτυλος ἸΗώς, καὶ τότ΄ ἔπειτ΄ ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἅχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἴκμενον
Pόδος {N+Top}  3
4411 HOM 2 655
                                      ηὐς τε μέγας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων, οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες. Λίνδον Ἰήλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον· τῶν
4490 HOM 2 667
                                             γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακλείης· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων· τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ΄ ἐφίληθεν ἐκ Διός,
4404 HOM 2 654
                                   μέλαιναι νῆες ἔποντο. Τληπόλεμος δ΄ Ἡρακλεΐδης ἠύς τε μέγας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων, οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
ορή { N+Com } 2
5845 HOM 2 869
                                          οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ΄ ὄρος ἀκριτόφυλλον Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ κάρηνα· τῶν μὲν ἄρ Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, Νάστης
45 HOM 3 5
                                    φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον κλαγγῆ ταί γε πέτονται ἐπ΄ ὠκεανοῖο ῥοάων ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι· ἡέριαι δ΄ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα
Púτιον { N+Top } 1
4368 HOM 2 648
                                   τειχιόεσσαν, Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας, ἄλλοι θ΄ οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο· τῶν μὲν, ἄρ
ρωναλέος { Α } 1
2893 HOM 2 417
                                      δηίοιο θύρετρα, Έκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῶ ὑωναλέον· πολέες δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν ἑταῖροι πρηνέες ἐν κονίησιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.» Ὠς ἔφατ΄,
Σαγγάριος { N+Top } 1
1337 HOM 3 187
                                          καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο, οἵ ῥα τότ´ ἐστρατόωντο παρ´ ὄχθας Σαγγαρίοιο· καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγχθην ἤματι τῷ ὅτε τ´ ἦλθον Ἀμαζόνες
σάκος { N+Com } 1
2363 HOM 3 335
                                   άμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμω κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ
Σαλαμίς {N+Top}  1
3767 HOM 2 557
                                           ἦεν· τῶ δ΄ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Αἴας δ΄ ἐκ Σαλαμίνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας· [one verse is missing in the manuscript] Οἵ δ΄ Ἄργός τ΄
Σάμος { N+Top } 1
4276 HOM 2 634
                                            ένέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν, οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ΄ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἠδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ
Σαρπηδών { N+Ant } 1
5894 HOM 2 876
                                          Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, χρυσὸν δ΄ Ἁχιλλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. Σαρπηδών δ΄ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος.
σάφα { I+Adv } 2
1775 HOM 2 252
                                      καί σφιν ὀνείδεὰ τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις∙ οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἠὲ κακῶς νοστήσομεν υἶες Ἁχαιῶν. Τῶ νῦν Ἁτρεῖδη
```

1341 HOM 2 192 άλλ΄ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ΄ οἶος νόος Ἀτρεϊδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἵψεται υἶας Ἁχαιῶν· ἐν βουλῆ δ΄ οὐ σείω { **V** } 1 2430 HOM 3 345 καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· καἱ ῥ΄ ἐνγὺς στήτην διὰ μετρητῶ ἐνὶ χώρω σείοντ΄ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε· πρόσθε δ΄ Ἁλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, καὶ Σεληπιάδης { N+Pat } 1 4670 HOM 2 693 καδδὲ Μύνητ΄ ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐνχεσιμώρους, υἱέας Εὐήνοιο Σεληπιάδαο ἄνακτος· τῆς ὅ νε κεῖτ΄ ἀχέων, τάχα δ΄ ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν, Οἵ δ΄ εἶχον Φυλάκην σέλινον { N+Com } 1 5225 HOM 2 776 δὲ παρ΄ ἄρμασιν οἷσιν ἔκαστος λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον ἔστασαν ἄρματα δ΄ εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων ἐν κλισίης· οἵ δ΄ ἀρχὸν ἀρηίφιλον Σελλήεις { N+Top } 2 5659 HOM 2 839 ὂν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. Ἱππόθοοε δ΄ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων, τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα 4438 HOM 2 659 τέκεν Άστυόχεια βίη Ήρακληείη, τὴν ἄγετ΄ ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. Τληπόλεμος δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ΄ ἐνὶ σεύω { **V** } 4 5446 HOM 2 808 δ΄ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν, αἶψα δ΄ ἔλυσ΄ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ὢίγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς δ΄ άσταχύεσσιν. ὣς τῶν πᾶσ΄ ἀνορὴ κινήθη· τοὶ δ΄ ἀλαλητῶ νῆας ἐπ΄ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ΄ ὑπένερθε κονίη ἵστατ΄ ἀειρομένη· τοὶ δ΄ ἀλλήλοισι κέλευον ἄ[πτ]εσθαι 1056 HOM 2 150 άγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ὼίγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς δ΄ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος 5453 HOM 2 809 186 HOM 3 26 ἢ ἄγριον αἶγα πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ´ αἰζηοί· ὣς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα σῆμα { N+Com } 3 2174 HOM 2 308 καλῆ ὑπὸ πλατανίστω, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδ[ωρ]· ἔνθ΄ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοι[νός], σμερδαλέος, τὸν [ῥ΄] αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε, 5485 HOM 2 814 καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ΄ ἐπίκουροι. Τρωσὶ μὲν Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες, ἀστράπτων ἐπιδέξι΄ ἐναίσημα σήματα φαίνων. Τῶ μή τις πρὶν ἐπεινέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχω 2443 HOM 2 353 σημαίνω { V } 3 2173 HOM 1 296 εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοινε σήμαιν΄ οὐ γὰρ ἔγων΄ ἔτι σοι πείσεσθαι όίω. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν 2123 HOM 1 289 ἄλλων, πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, τοὔνεκά οί 5421 HOM 2 805 δ΄ ἄλλων γλώσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων· τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἶσί περ ἄρχει, τῶν δ΄ ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ δ΄ σήπω { **V** } 1 947 HOM 2 135 πτολίεθρον. Έννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραί τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἴατ΄ ἐνὶ Σήσαμον { N+Top } 1 Ένετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων, οἳ ῥὰ Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ΄ ἔναιον Κρῶμνάν τ΄ Αἰγιαλόν 5741 HOM 2 853 Σηστός { N+Top } 1 5635 HOM 2 836 θανάτοιο. Οἵ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο καὶ Σηστὸν καὶ ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἁρίσβην, τῶν αὖθ΄ Ύρτακίδης ἦρχ΄ Ἅσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν, Σθένελος { N+Ant } 1 3809 HOM 2 564 τε κοῦροι Άχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φώς, $\sigma\theta$ ένος { N+Com } 1

```
σὺν τῆ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Άχαιῶν ὀτρύνουσ΄ ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὧρσεν ἑκάστω καρδίη ἄληκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι· τοῖσι δ΄ ἄφαρ πόλεμος
3122 HOM 2 451
σινή { N+Com } 3
64 HOM 3 8
                                           ήέριαι δ΄ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται. οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σιγῆ μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ ἐν θυμῶ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν. Εὖτ΄ ὄρεος κορυφῆσι
                                      δ΄ Έλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα, βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῶ ἀργῆτι φαεινῶ σιγῆ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. Αἴ δ΄ ὅτ΄ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ΄ ἵκοντο.
2962 HOM 3 420
958 HOM 3 134
                                          Άρηα ἐν πεδίω, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, οἵ δὴ νῦν ἕαται σινῆ, πόλεμός τε πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ΄ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν∙ αὐτὰρ
Σικυών { N+Top } 1
                                         τε Κλεωνάς, Όρνειάς τ΄ ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ΄ ἐρατεινήν, καὶ Σικυῶν΄, ὅθ΄ ἄρ΄ Ἄδρηστος πρῶτ΄ ἐμβάσιλευεν, οἵ θ΄ Ύπερησίην τε καὶ αἰπεινήν Γονόεσσαν
3858 HOM 2 572
Σίντιες \{N+Prop\} 1
4379 HOM 1 594
                                     καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνω, ὀλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.» Ὠς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἡρη,
σιωπάω { V } 1
1981 HOM 2 280
                                      ἔστη σκῆπτρον ἔχων∙ παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, ὡς ἄμα θ΄ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἶες Ἁχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν καὶ
σιωπή { N+Com } 1
689 HOM 3 95
                                      ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ´, οἱ δ´ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐνένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀναθὸς Μενἐλαος· «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα νὰρ
σκαιός {Α} 4
1032 HOM 3 145
                                       Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ΄
                                         Οὐλύμποιο· καί ρα πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων σκαιῆ, δεξιτερῆ δ΄ ἄρ΄ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα-
3683 HOM 1 501
                                            τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω, εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλησι, γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ΄ ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ
1060 HOM 3 149
1865 HOM 3 263
                                     όπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον· τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἁχαιούς, ἐξ
Σκαμάνδριος α ον { Α } 2
3214 HOM 2 465
                                      ῶς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων· ἔσταν δ΄ ἐν
3229 HOM 2 467
                                              κονάβιζε ποδών αὐτών τε καὶ ἵππων· ἔσταν δ΄ ἐν λειμώνι Σκαμανδρίω ἀνθεμόεντι μυρίοι, ὅσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρη. Ἡύτε μυάων ἀδινάων
Σκάρφη { N+Top } 1
3601 HOM 2 532
                                     Άχαιούς· οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· τῶ δ΄ ἄμα
σκηπτοῦχος { Α } 2
621 HOM 286
                                   βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οἵ δ´ ἐπανέστησαν πείθοντο τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί. Ἡύτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων πέτρης ἐκ
2048 HOM 1 279
                                     θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ΄ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε γείνατο
σκῆπτρον { N+Com } 13
1810 HOM 1 245
                                        ὄ τ΄ ἄριστον Άχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ  σκῆπτρον  βάλε γαίη χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ΄ αὐτός<sup>.</sup> Άτρεΐδης δ΄ έτέρωθεν
1549 HOM 3 218
                                       Όδυσσεύς, στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας, σκῆπτρον δ΄ οὔτ΄ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ἀλλ΄ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς·
1973 HOM 2 279
                                           "Ως φάσαν ή πληθύς· ἀνὰ δ΄ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, ὡς ἄμα θ΄
720 HOM 2 101
                                    δὲ καθέδρας παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν Ἅμαιστος κάμε τεύχων· Ἅμαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, αὐτὰρ
189 HOM 1 28
                                    κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ,
342 HOM 2 46
                                        πέδιλα, ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῶ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ἡὼς μὲν ῥὰ
```

οἱ ὀπήδει· αὐτὸς δ΄ Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν δέξατό οἱ σκ	κῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί∙ σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ὁν τινα μὲν
Άλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκ	κῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμῶδιξ δ΄ αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη σκ	κήπτρου ὑπὸ χρυσέου· ὃ δ΄ ἄρ ἕζετο τάρβησέν τε, ἀλγήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο
νῆας ἀφήσω πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.» Ὠς ἄρ ἔφη, σκ	κήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμῳ πλῆξεν· ὅ δ΄ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οί ἔκπεσε δάκρυ·
Ζεύς.» "Ον δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκ	κήπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ· «Δαιμόνι´ ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέῳ ἀνὰ σκ	κήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς, Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν· «Ἀτρεΐδαι
ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέῳ ἀνὰ σκ	κήπτρω καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς, Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. Ἔνθ´ ἄλλοι
ύψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν⋅ αὐτοὶ δὲ σκ	κίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ ὃ μήνιε νηυσὶ παρ´ ἥμενος ὼκυπόροισι διογένης
βωτιανείρη καρπὸν ἐδηλήσαντ΄, ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκ	κιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές, ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ χαίρῃς,
ώς ὅτε κῦμα ἀκτῇ ἐφ´ ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκ	κοπέλω· τὸν δ΄ οὔ ποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων, ὅτ΄ ἄν ἔνθ΄ ἢ ἔνθα γένωνται·
πόδας ἀκέα Ἱρις· εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ, ὂς Τρώων σκ	κοπὸς ἷζε ποδωκείῃσι πεποιθώς, τύμβῳ ἐπ΄ ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος, δέγμενος όππότε
ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι, κλαγγηδὸν προκαθιζόντων σμ	μαραγεῖ, δέ τε λειμών, ὢς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο
ώς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμ	μαραγεῖ δέ τε πόντος. Ἄλλοι μέν ῥ΄ ἕζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας· Θερσίτης δέ τι μοῦνος
Πριάμοιο ἕλωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμ	μερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ´ Ἀχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο· τοῖσι
καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν σμ	μερδαλέον κονάβιζε ποδών αὐτών τε καὶ ἵππων· ἔσταν δ΄ ἐν λειμώνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
ὕδ[ωρ]· ἕνθ΄ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοι[νός], σμ	μερδαλέος, τὸν [ῥ´] αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε, βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ῥα πλατάνιστον
ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις, Σμ	μινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ´ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εὶ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί´ ἔκηα ταύρων
ἠδὲ καὶ ὤμῳ πλῆξεν· ὅ δ´ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμ	μῶδιξ δ΄ αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου∙ ὃ δ΄ ἄρ ἕζετο
πρότερος πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν γ΄ εὔχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σξ	ἢ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον
καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ´ ἔδωκεν· οἴκαδ´ ἰὼν σὺν νηυσί τε σ ڙ	ῆς καὶ σοῖς ἑτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐγὼ οὑκ ἀλεγίζω, οὐδ΄ ὄθομαι
"Ηρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός⋅ ἀλλὰ σὺ σڙ	ήσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ´ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.» Ὠς ἄρα φωνήσας
"Ηρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός∙ ἀλλὰ σὺ σڙ	ῆσιν ἔχε φρεσίν·" ὣς ὁ μὲν εἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. Ἀλλ΄
ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ´ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σڙ	ῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ΄
ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων· σα	οῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.»
	Αλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σ δὲ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμῶδιξ δ΄ αἰματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη σ νῆας ἀφήσω πεπληγώς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.» Ὠς ὰρ ἔφη, σ Ζεύς.» Ὅν δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσίν ἐκηβόλου Απόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσίν ἐκηβόλου Απόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σ ἀποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσίν ἐκηβόλου Απόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σ ἀποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσίν ἐκηβόλου Απόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σ ἀμοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σ βωτιανείρη καρπὸν ἐδηλήσαντ΄, ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σ ώς ὅτε κῦμα ἀκτῆ ἐφ΄ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι σ πόδας ἀκὲα Ἱρις· εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷι Πριάμοιο Πολίτη, ὅς Τρώων σ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι, κλαγγηδόν προκαθιζόντων σ ώς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σ Πριάμοιο ἔλωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, Ἅργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σ καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθών σ ὕδ[ωρ]· ἔνθ΄ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοι[νός], σ ὅς Χρύσην ὰμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις, Σ ἡδὲ καὶ ὤμῳ πλῆξεν· ὅ δ΄ ἰδνώθη, θαλερὸν δὲ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σ πρότερος πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν γ΄ εὕχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σ καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν· οῖκαδ΄ ἰών σὺν νηυσί τε σ Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κῆδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σ Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κηδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὸ σ ἔτι σοι πείσεσθαι οἰω. Άλλο δὲ τοι ἐρὲω, σὸ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σ

```
1251 HOM 2 180
                                      ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.»
1315 HOM 1 179
                                       έσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, οὐδ΄ ὄθομαι κοτέοντος·
296 HOM 1 42
                                       ήδ΄ αἰνῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν,» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο
2867 HOM 3 407
                                          Ήσο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ΄ ἀπόειπε κελεύθους, μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὅλυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὅ κέ σ΄
                                         έγὼ δέ κ΄ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ΄ εὖ εἰδῆς ὅσσον φέρτερος εἰμὶ σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι
1358 HOM 1 185
                                     αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· «ἸΗλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι, οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήρη ἄμφω ὁμῶς θυμῶ
1521 HOM 1 207
1242 HOM 3 174
                                       δεινός τε· ώς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υἱέι σῶ ἐπόμην, θάλαμον γνωστούς τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν· ἀλλὰ
353 HOM 3 50
                                       εὐειδέ΄ ἀνῆνες ἐξ ἀπίης, ναίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατοὶ τε σῶ μένα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμω, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῶ: Οὐκ
Σπάρτη { N+Top } 1
3928 HOM 2 582
                                       ἄγε λαούς. Οἳ δ΄ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν, Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην Βρυσειάς τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς, οἵ τ΄ ἄρ
σπάρτον { N+Com } 1
950 HOM 2 135
                                     δή βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί, καὶ δή δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραί τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ΄ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι·
σπλάγχνον { N+Com } 3
2970 HOM 2 427
                                      άμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο∙ αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειραν, ὤπτησάν τε
2958 HOM 2 426
                                   αὐτῶν δ΄ ὢμοθέτησαν· καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, σπλάγχνα δ΄ ἄρ΄ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο· αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄
3419 HOM 1 464
                                   παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάνχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειρον, Ὠπτησάν τε
σπονδή { N+Com } 1
2353 HOM 2 341
                                    όρκια βήσεται ἡμῖν; ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ´ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἦς ἐπέπιθμεν· αὕτως γάρ ῥ´ ἐπέεσσ´ ἐριδαίνομεν οὐδέ τι μῆχος
σπουδή { N+Com } 1
706 HOM 2 99
                                   έρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς σχοίατ΄, ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλήων. Σπουδῆ δ΄ ἔζετο, λαὸς ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων
σταθμός { N+Com } 1
3247 HOM 2 470
                                   καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρη. Ἡύτε μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά, αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν ὥρη ἐν εἰαρινῆ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι
σταφύλη { N+Com } 1
5154 HOM 2 765
                                           τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς, ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἐίσας· τὰς ἐν Πιερίη θρέψ΄ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἄμφω θηλείας, φόβον
στεῖρα (στερεός)
                  { N+Com } 1
3541 HOM 1 482
                                     λευκὰ πέτασσαν, ἐν δ΄ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρη πορφυρέον μεγάλ΄ ἴαχε νηὸς ἰούσης· ἥ δ΄ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
στείχω { V } 2
5612 HOM 2 833
                                             ος περὶ πάντων ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
2027 HOM 2 287
                                            οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέσταν ἐνθάδ΄ ἔτι στείχοντες ἀπ΄ Ἄργεος ἱπποβότοιο, Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· ὧς τε γὰρ ἣ
στέλλω { V } 1
3192 HOM 1 433
                                   έκατόμβην. Οι δ΄ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνη, ἱστὸν δ΄ ἱστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
στέμμα { N+Com } 3
                                             ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργεῖ,
191 HOM 1 28
```

```
89 HOM 1 14
                                    έπὶ γῆας Ἀχαιῶν λυσόμενός τε θύνατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω, καὶ ἐλίσσετο πάντας
2750 HOM 1 373
                                     χαλκοχιτώνων λυσσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω καὶ ἐλίσσετο πάντας
            { V } 2
στεναχίζω
685 HOM 2 95
                                          ίέναι Διὸς ἄγγελος∙ οἵ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν∙ ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἵ
5284 HOM 2 784
                                         ὄθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Τρωσὶν δ΄ ἄγγελος ἦλθε
στενάχω { V } 1
                                       πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ´ εἰδυίη πάντ´ ἀγορεύω;
2689 HOM 1 364
στέρνον { N+Com } 2
                                    μείων μὲν κεφαλῆ Ἁγαμέμνονος Ἁτρεῖδαο, εὑρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἰδέ στέρνοισιν ἰδέσθαι· τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη, αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς
1387 HOM 3 194
3305 HOM 2 479
                                          ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνω, Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. Ἡύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ΄ ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταῦρος· ὃ γάρ τε
στεῦμαι { V } 2
597 HOM 3 83
                                    ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· «Ἰσχεσθ´, Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν· στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος Ἑκτωρ.» Ὠς ἔφαθ´, οἴ δ´ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ΄
4026 HOM 2 597
                                    Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς, Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ΄ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος· στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· αί δὲ
στῆθος {N+Com}  12
2796 HOM 3 397
                                     ένὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί ῥ΄ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ΄ ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα, θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄
1578 HOM 3 221
                                        τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὕτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν, οὐκ ἂν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν
2890 HOM 2 416
                                            πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα, Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῶ ῥωγαλέον· πολέες δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν ἑταῖροι πρηνέες ἐν κονίησιν ὀδὰξ
1387 HOM 1 189
                                               ἄντην.» Ώς φᾶτο· Πηλεΐωνι δ΄ ἄχος γένετ΄, ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ τοὺς
2702 HOM 2 388
                                      έλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν· ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ΄ ἔγχεῖ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐύξοον
457 HOM 3 63
                                     ρά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὡς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί· μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης· οὔ τοι
2345 HOM 3 332
                                         άργυρέοισιν έπὶ σφυρίοις ἀραρυίας· δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν οἶο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἥρμοσε δ΄ αὐτῶ· ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο
                                       καταπέψ[η] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» Τὸν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς
598 HOM 1 83
2786 HOM 3 395
                                       ηὲ χοροῖο νεόν λήγοντα καθίζειν.» Ὠς φάτο, τῆ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί ῥ΄ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ΄ ἱμερόεντα καὶ
1001 HOM 2 142
                                    γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Ὠς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν· κινήθη δ΄ ἀγορὴ ὡς κύματα
3681 HOM 2 544
                                       αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον
1529 HOM 2 218
                                     ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἔτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ΄ ἐπενήνοθε λάχνη. Ἔχθιστος
στιβαρός { Α } 1
                                        βάλετο ξίφος ἀρνυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μένα τε στιβαρόν τε κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμω κυνέην εὕτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθ
2366 HOM 3 335
στίλβω { V } 1
2760 HOM 3 392
                                      δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὄ γ΄ ἐν θαλάμω καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ΄
στίξ { N+Com } 5
1401 HOM 3 196
                                   μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη, αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν· ἀρνειῶ μιν ἔγωγε ἐίσκω πηγεσιμάλλω ὅς τ΄ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται
                                            παύσασθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο· καί ῥ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεὰ τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίη πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη
815 HOM 3 113
```

οἵ γ΄ οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο· κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεὺς κούρης χωόμενος Βρισηίδος

4638 HOM 2 687

```
2308 HOM 3 326
3555 HOM 2 525
στιχάω { V } 7
3500 HOM 2 516
2409 HOM 3 341
664 HOM 2 92
4584 HOM 2 680
4062 HOM 2 602
4939 HOM 2 733
1891 HOM 3 266
στόμα { N+Com } 2
1761 HOM 2 250
3382 HOM 2 489
στόμαχος { N+Com } 1
2066 HOM 3 292
στοναχή { N+Com } 3
2463 HOM 2 356
3984 HOM 2 590
293 HOM 2 39
Στρατία { N+Top } 1
4086 HOM 2 606
στρατός { N+Com } 11
2831 HOM 1 384
1686 HOM 1 229
3051 HOM 2 439
3559 HOM 1 484
3513 HOM 1 478
1451 HOM 2 207
2344 HOM 1 318
5245 HOM 2 779
63 HOM 1 10
370 HOM 1 53
660 HOM 1 91
στρατόω { V } 1
```

Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν· οἱ μὲν ἔπειθ΄ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἑκάστῳ ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἀμφ΄ ὤμοισιν τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο· οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες, Βοιωτῶν δ΄ ἔμπλην ἐπ΄ ἀριστερὰ θωρήσσοντο. Λοκρῶν δ΄

ό δέ οἱ παρελέξατο λάθρῃ· τῶν δὲ τριἡκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, υἰέες Ἰφίτου μεγαθύμου οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώων καὶ ἄχαιῶν ἐστιχόωντο δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ΄ ἔχεν εἰσορόωντας Τρῶας θ΄ ἱπποδάμους καὶ ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει ὀτρύνουσ΄ ἱέναι Διὸς ἄγγελος· οἵ δ΄ υῗε δύω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος· τῶν δὲ τριἡκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον, οἵ τ΄ Ἄλον οἵ τ΄ Άλόπην οἵ τε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· τῷ δ΄ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἳ δ΄ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν΄ ἀνέρες ἀγαθὼ Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων· τοῖς δὲ τριάκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οῖ δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἁχαιῶν ἐστιχόωντο· ὤρνυτο δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν [Ά]γαμέμνων, ἀν δ΄ Ὀδυσεὺς πολύμητις·

ὄσσοι ἄμ΄ Ἀτρεΐδῃς ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· τῶ οὐκ ἄν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις· οὐδέ τί πω σάφα μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς

ποινῆς αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» ή, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῷ· καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, θυμοῦ

πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, τίσασθαι δ΄ Ἑλένης ὁρμήματα στοναχάς τε· εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκονδε νέεσθαι, ἀπτέσθω ἦς νηὸς ἐυσσέλμοιο πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε. Οἳ δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ τὰ ἤδη ἄ ἡα Ζεὺς μήδετο ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν

οἳ Φενεόν τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην, καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν Στύμφηλόν τ΄

νυ λαοί θνήσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ ἐπώχετο κήλα θεοῖο πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπρεπίας ἐκάτοιο. Αὐτίκ΄ ἐγὼ τέτληκας θυμῷ· τόδὲ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αἰρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπῃ· δημοβόρος βασιλεύς, λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας, ἡμεῖς δ΄ ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν τομεν ὄφρὰ κε θᾶσσον ἐγεἰρομεν ὀξὺν Ἅρηα.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. Αὐτὰρ ἐπεί ρ΄ ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν, νῆα μὲν οἴ γε μέλαιναν ἐπ΄ ἡπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς, καὶ τότ΄ ἔπειτ΄ ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἴκμενον οὖρον ἵει ἐκάεργος Ἀπόλλων· οῖ δ΄ ἱστὸν στήσαντ΄ [οne verse is missing in the manuscript] Ὠς ὅ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν οἴ δ΄ ἀγορήνδε αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἡχῆ, ὡς ὅτε κῦμα δ΄ οὐρανὸν ἶκεν ἐλισσομένη περὶ καπνῷ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν οὕδ΄ Ἁγαμέμνων λῆγ΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄ ἡπείλησ΄ Ἁχιλῆι, ἀλλ΄ ὅ γε Ταλθύβιόν κλισίῃς· οῖ δ΄ ἀρχὸν ἀρηἰφιλον ποθέοντες φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο. Οἵ δ΄ ἄρ ἴσαν ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς υἰός· ὂ γὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὧρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἡτίμησεν ἀρητῆρα Ἁτρεῖδης· ὂ ἐφιείς βάλ΄· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί. Έννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ῷχετο κῆλα θεοῖο, τῆ δεκάτη δ΄ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἁχιλλεύς· τῷ γὰρ ἐπὶ Δαναῶν, οὐδ΄ ἢν Ἁγαμέμνονα εἴπῃς, ὂς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῷ εὕχεται εἶναι.» Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ηὕδα μάντις ἀμύμων «Οὕτ΄ ἄρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς

202 HOM 2 28

αἰολοπώλους, λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο, οἵ ῥα τότ΄ ἐστρατόωντο παρ΄ ὄχθας Σαγγαρίοιο· καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγχθην ἤματι όψιτέλεστον, ὄου κλέος οὔ ποτ΄ όλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα πτερύγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. Ένθα δ΄ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα, ὄζω ἐπ΄ ἀκροτάτω, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, ὀκτώ, αὐτὰρ ούνεκα νῦν δὴ δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ΄ ἄγεσθαι, τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; Ἡσο παρ΄ εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἱδὼν πολέμοιο μεδέσθω, ὥς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ΄ Ἅρηι· οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ΄ ήβαιὸν εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ´ εὖ εἰδῆς ὅσσον φέρτερος εἰμὶ σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.» Ὠς φᾶτο· Πηλεῖωνι δ΄ ἄχος καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην, καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν Στύμφηλόν τ΄ εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο, τῶν ἦρχ΄ Ἁγκαίοιο πάις κρείων Ἁγαπήνωρ, άλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ΄ ἔλαιον∙ ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. Μαγνήτων δ΄ ἦρχε πρόθοος Τενθρηδόνος υίός, οἳ περὶ τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ΄ οἳ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος, Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ταράξη· εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν· δῖ΄ Άφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω, τὼς δέ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ΄ ἐφίλησα, μέσσω δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά, Τρώων άγορεύεις· άλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εὶ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ΄ ἔτι ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε μάλ΄, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ΄ ἔγωγε λίσσομαι εἵνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ άρηίφιλον Μενέλαον ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ΄ ἔγωγε παύσασθαι κέλομαι μὴ δὲ ξαντῶ Μενελάω ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ ἡμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι ὂΟλυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὄ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὄ γε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐγὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου δ΄, ἐπειὴ πολὓ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ΄ ὀίω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν άλίοιο γέροντος· ἠερίη γὰρ σοίγε παρέζετο καὶ λάβε γούνων· τῆ σ΄ ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἁχιλῆα τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν.» Τήν δ΄ ὄ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἁχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγχι[στο]ν θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, οὐδέ τοι βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. Ἁτρεΐδη, σὺ δὲ παύε τεὸν θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ´ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ κιχείη, τὸν δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· «Δαιμόνι΄ οὔ σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσσεσθαι, ἀλλ΄ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ γάρ πω δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῶ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν μεγάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνω εἶμ΄ αὐτὴ πρὸς τή μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Δεῦρ΄ ἴθ΄· Ἁλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὅ γ΄ ἐν θαλάμω καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων·

ἄννελός εἰμι, ὂς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μένα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς πανσυδίη· νῦν νάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάνυιαν Τρώων· ἐπείη, μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν Τρώεσσι δὲ κήδε´ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ´ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη,» Ὠς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ´ ἔλιπ προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ προσεφώνεε δῖ΄ Άφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω, τὼς δέ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ΄ ἐφίλησα, μέσσω δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι έκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ΄ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.» Ὠς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε δή σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υίόν, ὂς φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήνειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε γοήση ήρης ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσως εἰ δ΄ ἄνε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι. τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλησθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπη ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος· ἠερίη γὰρ σοίγε παρέζετο καὶ λάβε πότνια "Ηρη· «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλησθα. Νῦν δ΄ ού γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς ἔπλεον ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι, νήσω δ΄ ἐν μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ΄ οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αἱρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπη· δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις· ἦ γὰρ ἄν, Ἁτρεῖδη, νῦν ίὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, οὐδ΄ ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ὣς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται ΄ιὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ΄ εὖ εἰδῆς ὅσσον φέρτερος εἰμὶ σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.» Ὠς φᾶτο· Πηλεΐωνι δ΄ Άτρεΐδης δ΄ ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ἦ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο· τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.» Ὠς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ νέεσσι, νήσω δ΄ ἐν Κραναῆ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῆ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ.» Ἡ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἵπετ΄ εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω. Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης, ὅτ´ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι οἴη ἐν τε μύθω· «Δαιμόνι΄ ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ΄ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ΄ ἐν πολέμω ἐναρίθμιος οὔτ΄ ἐνὶ άγορητής, ἵσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἷος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν⋅ οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ΄ Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον⋅ τῶ οὐκ ἂν τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἁχαιοὺς τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη νὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἵνεκ΄ ἀννελίης σὺν ἀρηφίλω Μενελάω· τούς δ΄ ἐνὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μενάροισι φίλησα. «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων παῖδά τε σοὶ ἀνέμεν, Φοίβω θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ΄ ἱλασόμεσθα ἄνακτα, ὃς νῦν πῆμα πόληί τε παντί τε δήμω, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῶ; Οὐκ ἂν δὴ μείνειας Ἀρηίφιλον Μενέλαον; Γνοίης χ´ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν ἢ ψαμάθοισιν ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστυ. Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ΄ ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι· πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι, ἄλλη ος ρά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὡς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί· μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης· οὔ τοι ἀναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει συμπάντων Δαναῶν, οὐδ´ ἢν Ἁγαμέμνονα βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τω ἄλλω, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἄ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἡ γάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν΄· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν΄ οὐ γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εἰ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε. πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ΄ ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές, ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ χαίρης, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα.

άπειλεῖς, ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόνησα, δόσαν δέ μοι υἶες Ἁχαιῶν, Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω νέρας, ὁππότ΄ Ἁχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ΄ εὐναιόμενον πτολίεθρον· ἀλλὰ τὸ ἀναιδές, ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ χαίρης, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα, πρὸς Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπη οὐδ΄ ἀλεγίζεις· καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς «Δαιμόνι΄ ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, οἳ σέο φέρτεροί εἰσι. σὺ δ΄ ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις οὔτέ ποτ΄ ἐν πολέμω ἐναρίθμιος οὔτ΄ ἐνὶ βουλῆ· οὐ μέν πως εὖτ΄ ἄν πολλοὶ ὑφ΄ Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο θνήσκοντες πίπτωσι σὺ δ΄ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, σήμαιν΄· οὐ νὰρ ἔνων΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω. σὰ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔνωνε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος εἴνεκα τῆσδε· σὺ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμιν.» Τήνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Χρὴ μὲν μήχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες. Ἁτρεΐδη, σὺ δέ θ΄ ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν ἄρχευ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ μέσσω δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά. Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.» Ὠς ἐφατ΄, ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκνεναυῖα, βῆ δὲ λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀνορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εἰ κέ τι σ΄ μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. Ἁτρεϊδη, σὺ δὲ παύε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔνωνε λίσσομ΄ Ἁχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὃς μένα πᾶσιν ἔρκος μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ γὰρ ὀίομαι άλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» Τὸν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὧ τε σύ. Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ ἔμμορε τιμῆς σκητιτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε νείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν. Άλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση ήΡη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω· εἰ δ εἷμ΄ αὐτὴ πρὸς ὂλυμπον ἀγαννίφον, αἴ κε πίθηται. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι μήνι΄ Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ΄ ἀποπαύεο πάμπαν· τὰ δέδασται, λαούς δ΄ οὐκ ἐπέοικε παλίλλονα ταῦτ΄ ἐπανείρειν. Άλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἁχαιοὶ τοιπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν, αἴ κε πόθι Ζεὺς Άγαμέμνων ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. Ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὀ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἂν Ἀχαιοὶ ἄπαντας Ήρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ΄ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.» Ὠς ἄρα ἄπαντας Ήρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν·" ὡς ὁ μὲν εἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. Ἀλλ΄ ἀνθρώπων· ὂν δέ κεν ἐνὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὰ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια "Hon· ἤθελον ἄλλοι, ήθρη τ΄ ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν, ὧχ΄ ἑκατόχειρον καλέσασ΄ ἐς μακρὸν Ὀλυμπον, ἀστεροπητής ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὂ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν· αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἴλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.» Ὠς τε μύθω· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἵες Ἁχαιῶν· κήρυκες ἄνοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υῗες Άχαιῶν, Άλλὰ σύ, εἰ δύνασαί, νε περίσχεο παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ΄ Ὀλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ήνεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην. σύ μοι ἔννεπε. Μοῦσα. αὐτῶν ἠδ΄ ἵππων. οἳ ἄμ΄ Ἁτρεΐδησιν ἕποντο. ἵΙπποι μὲν μέν΄ ἄρισται κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ὤς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἵες Ἁχαιῶν· μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ΄ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος άνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς ἠὲ σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ´ ἀνδρῶν, ὄφρ´ ἥμιν ἑκάεργον ἰλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.» Τόνδ΄ τε ἠχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές, ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ χαίρης, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα, πρὸς Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπη οὐδ΄ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ´ ἐν Ὀλύμπω ἄσσον ἰόνθ´. ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ΄. ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἡρη, καί ῥ΄ ἀκέουσα τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἡδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε κέλευσε κάρη ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς τώ γ΄ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν ἀνστήτην αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν⋅ νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ νυναῖκες εἰσὴν ἐνὴ κλισίης ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ πρωτίστω δίδομεν, εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον ἕλωμεν· ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τις γέροντος· αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηῦδα· «Τίς δ΄ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλάς; αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα

891 HOM 1 123 δῖος Ἀχιλλεύς· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων, πῶς νάρ τοι δώσουσι νέρας μενάθυμοι Ἀχαιοὶ: οὐδέ τι πω ἶδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν 2019 HOM 2 286 Άχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγχι[στο]ν θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέσταν ἐνθάδ΄ ἔτι στείχοντες ἀπ΄ Ἄργεος ἱπποβότοιο, 3793 HOM 1 515 «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐνὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.» Τήνδε μέν΄ ὀχθήσας 3092 HOM 1 419 περὶ πάντων ἔπλεο· τῶ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν μενάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνω εἶμ΄ αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀναννίφον, αἴ κε πίθηται. Ἀλλὰ ἀνάσσεις· ἦ νὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο. Ἁλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέναν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους 1711 HOM 1 233 άλλὰ τά γ΄ οὐκ΄ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς· οὖτός τ΄ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων, ἀμφότερον 1265 HOM 3 177 μὴ γὰρ ἔμοινε σήμαιν΄· οὐ γὰρ ἔνων΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. Ἅλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐγὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔνωνε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε 2183 HOM 1 297 1496 HOM 1 204 τέκος εἰλήλουθας. Ἡ ἵνα ὕβριν ἴδη Ἀναμέμνονος Ἀτρεΐδαο: ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω. τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ἦς ὑπεροπλίησι τάν΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε πολλὰ διδοῦσιν ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εἰ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε, μηκέτ 1809 HOM 2 257 1290 HOM 1 177 μητίετα Ζεύς. "Εχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εἰ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ 4023 HOM 1 546 τε· «Ήρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὃν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν 1260 HOM 1 173 Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· «Φεῦνε μάλ΄, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ΄ ἔνωνε λίσσομαι εἵνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοινε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με 4152 HOM 1 563 δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίνιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῶ πολίων εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς, εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων· οὕνεκα νῦν δὴ δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος νικήσας 2833 HOM 3 402 280 HOM 1 40 ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ⋅ τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ 3863 HOM 1 524 σε νοήση "Ηρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω· εἰ δ΄ ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ΄ ἀθανάτοισι μέγιστον 1677 HOM 1 228 οὔτε λόχον δ΄ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἁχαιῶν τέτληκας θυμῶ· τόδέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αἱρεῖσθαι ὅς τις «Έκτορ, ἐπεί με κατ΄ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνη νήιον 431 HOM 3 60 φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος· ἦ ποτ΄ Ἁχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἶας Ἁχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι 1765 HOM 1 239 5357 HOM 2 796 Άχαιοί· τῷ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· «Ὠ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φῖλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ΄ ἐνὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ νῆρας ἔπεισιν 186 HOM 1 28 4174 HOM 1 566 φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ΄ ἐπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπω ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» 2521 HOM 2 364 φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις εἰ δέ κεν ὡς ἔρξης καί τοι πείθωνται Ἁχαιοί, γν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν ἠδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς 1310 HOM 3 183 φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἁχαιῶν. Ἡδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα ἴδον 1087 HOM 1 150 . ἀκὺς Ἁχιλλεύς· «Ὠμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον, πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσσι πείθηται Ἁχαιῶν ἣ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἶ៙ι μάχεσθαι; οὐ νὰρ ἐνὼ 771 HOM 1 107 προσέειπεν· «Μάντι κακών, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήνυον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ 2697 HOM 1 365 δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ΄ εἰδυίη πάντ΄ ἀγορεύω; ὠχόμεθ΄ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν 1568 HOM 1 213 ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμῖν.» 3985 HOM 1 541 «Τίς δ΄ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλάς; αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι 1583 HOM 2 226 νείκεε μύθω· «Ἀτρεΐδη τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις: πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ νυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίης ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ πρωτίστω 271 HOM 1 39 Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εὶ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν, τόδέ 383 HOM 3 54 Μενέλαον; Γνοίης χ΄ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μιγείης. Ἁλλὰ 1329 HOM 1 181 σέθεν δ΄ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, οὐδ΄ ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ὣς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς 541 HOM 1 76 με. Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ νὰρ ἐνὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν

σύγε { PRO+Per2s } 1 4106 HOM 1 557

σε παρείπη ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ άλίοιο γέροντος· ἠερίη γὰρ σοίγε παρέζετο καὶ λάβε γούνων· τῆ σ΄ ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἁχιλῆα τιμήσης, ὀλέσης

983 HOM 2 140

2389 HOM 1 325

2264 HOM 1 307

208 HOM 3 29

{ N+Com } 1

ἷζε γερόντων Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος· τοὺς ὄ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· «Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος καὶ πάντας Άχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον συμβάλετ΄ ἀμφ΄ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. Νιρεύς δ΄ αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐίσας, Νιρεὺς Ἁγλαΐης υἰὸς Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος, Νιρεύς, ὃς ὄς ρ΄ ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὄ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ, ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ΄ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ δεινοῦ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος· ἦ ποτ΄ Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἶας Ἁχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν, εὖτ΄ ἄν πολλοὶ ὑφ΄ Ἔκτορος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φώς, Μηκιστέος υἰὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος· συμπάντων δ΄ ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οϊ χθονὶ δερκομένοιο σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει συμπάντων Δαναῶν, οὐδ΄ ἢν Ἀναμέμνονα εἴπης, ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῶ εὔχεται αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἁχαιῶν· τῶ κε τάχ΄ ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑφ΄ μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου· οὐ δέ μιν ή Ηρη ἠγνοίησεν ἱδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ άλίοιο γέροντος· αὐτίκα κερτομίοισι Δία Δία Κρονίωνα προσηῦδα· «Τίς δ΄ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλάς; αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα κρυπτάδια φρονέοντα Τρωσὶν δ΄ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἱρις πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῆ· οἵ δ΄ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Ἀλλ΄ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν ήδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς σεῦ εἴνεκ΄ ἀγγελίης σὺν ἀρηιφίλω Μενελάω· τούς δ΄ ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα λαῶ θωρηχθῆναι οὔτε λόχον δ΄ ἱέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἁχαιῶν τέτληκας θυμῶ· τόδέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ πατρὶ φίλω ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· δ΄ ἀναστὰς ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον νέεσθαι· καὶ γάρ τις θ´ [ἔ]να μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [νη]ὶ πολυζύγω, ὅν περ ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέ]ωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα· ἡμῖν δ´ εἴνατός τοι ὧδε· ὣς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ΄ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν πολεμίζων. Νῦν εἷμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ πολῧ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ΄ ὀίω ἐνθάδ΄ ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ΄ Άχαιῶν. Ὠ πέπονες κάκ΄ ἐλέγχε΄ Ἁχαιίῖδες οὐκέτ΄ Ἁχαιοί, οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ΄ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ΄ Άχαιῶν· πρῶτα δ´ ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἧ θέμις ἐστί, καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω· ὑμεῖς δ´ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» Ἡτοι ὅ γ´ ὣς

© UCL - GREgORI Project - 2019

τε· εἱ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, οὐδ΄

καλλιπάρηον· εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ´ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄

παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς ἐτάροισιν Ἁτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄

όφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην· αὐτίκα δ΄ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Τόν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς ἐν προμάχοισι

Άλλ΄ ἄγεθ΄ ὡς ἄν ἐγὼ εἴπω, πειθῶμεθα πάντες· φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Ὠς φάτο, τοῖσι

3112 HOM 2 450	παγχρύσεοι ἠερέθονται, πάντες ἐυπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος∙ σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἁχαιῶν ὀτρύνουσ΄ ἰέναι∙ ἐν δὲ σθένος ὧρσεν ἑκάστῳ
346 HOM 2 47	ξίφος ἀργυρόηλον· εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον αἰεί∙ σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ἡὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν
1302 HOM 2 187	ἀντίος ἐλθὼν δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ὁν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείῃ,
συνάγω { V } 2	
2651 HOM 2 381	κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἠβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα⋅ εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον
1909 HOM 3 269	ἀν δ´ Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. Ἀτρεΐδης δὲ
συνδέω { <mark>V</mark> } 1	
2935 HOM 1 399	Κρονίωνι οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι, όππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, ήρη τ΄ ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄
συνθεσία { N+Com } 1	
2338 HOM 2 339	ἐοικότες ἀγοράασθε νηπιάχοις οἷς οὔ τι μέλει πολεμήια ἔργα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν; ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί
συνίημι { <mark>V</mark> } 5	
1270 HOM 2 182	ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ´ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς φάθ´, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε∙ τήν δ´ ἐκόμισσε κῆρυξ
51 HOM 1 8	τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἁχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός∙ ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὧρσε
455 HOM 2 63	ἄνδρα, ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε
186 HOM 2 26	ἄνδρα ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε∙ νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα∙ Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ΄ ἐλεαίρει∙ θωρῆξαί σε
2007 HOM 1 273	τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθῳ· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄
συνόχωκα { <mark>V</mark> } 1	
1530 HOM 2 218	φολκὸς ἔην, χωλὸς δ´ ἔτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ´ ἐπενήνοθε λάχνη. Ἔχθιστος δ΄
συντίθημι { <mark>V</mark> } 1	
547 HOM 1 76	μῆνιν Ἀπόλλωνος έκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα
σφάζω { V } 2	
3379 HOM 1 459	ρ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄
2935 HOM 2 422	ρ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄
σφεῖς { PRO+Per3p } 20	
2117 HOM 3 300	θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ΄ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὄδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ΄ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς
2540 HOM 2 366	ὄς θ΄ ήγεμόνων κακὸς ὄς τέ νυ λαῶν ἠδ΄ ὄς κ΄ ἐσθλὸς ἔῃσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται· γνώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις, ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ
694 HOM 2 96	ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἰζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν⋅ ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ΄ ἀυτῆς σχοίατ΄, ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλήων.
4745 HOM 2 704	Άχαιῶν. Οὐδὲ μὲν οὐδ´ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν· ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο αὐτοκασίγνητος
4137 HOM 2 614	νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον Ἁτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἡλιδα δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ΄
4123 HOM 2 612	έκάστη Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν· αὐτὸς γάρ σφιν δώκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον Ἀτρεΐδης,
797 HOM 1 110	καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις ὡς δὴ τοῦδ΄ ἔνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει, οὔνεκ΄ ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά΄ ἄποινα οὐκ ἔθελον
2137 HOM 3 302	καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ´ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ´ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων· τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ,
4636 HOM 2 687	Άλλ΄ οἵ γ΄ οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο· κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεὺς κούρης χωόμενος
565 HOM 2 78	ἕζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ὃς ῥὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, εἰ μέν τις

```
2000 HOM 2 283
524 HOM 1 73
1863 HOM 1 253
4510 HOM 2 670
1765 HOM 2 251
3209 HOM 3 454
670 HOM 2 93
2722 HOM 1 368
48 HOM 18
2487 HOM 1 338
σφός { PRO+Pos3s } 1
3937 HOM 1 534
σφυρίον { N+Com } 1
2339 HOM 3 331
σφω\ddot{i} { PRO+Per2p } 3
4234 HOM 1 574
2475 HOM 1 336
1892 HOM 1 257
σφωΐτερος { A } 1
1591 HOM 1 216
Σχεδίος { N+Ant } 1
3503 HOM 2 517
σχεδόν { I+Adv } 1
115 HOM 3 15
σχέτλιος {Α} 2
2921 HOM 3 414
792 HOM 2 112
σχίζα { N+Com } 2
3398 HOM 1 462
2955 HOM 2 425
σώζω { V } 1
605 HOM 1 83
σῶμα { N+Com } 1
```

ὕστατοι υἶες Άχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Άχαιοὶ πᾶσιν "Ιλιον εἴσω ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων· ὄ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν ήδ΄ ἐνένοντο ἐν Πύλω ἠναθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν· ὅ σωιν εὖ φρονέων ἀνορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ πόποι, ἦ μένα πένθος Ἀχαιίδα ναῖαν ἱκάνει· ἤ ήδ΄ ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὄς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει, καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. Νιρεύς δ΄ αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐίσας, "Ιλιον ἦλθον· τῶ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν ὀνείδεὰ τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις· οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε Μενελάω· οὐ μὲν γὰρ φιλότητι γ΄ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Κέκλυτέ ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει ὀτρύνουσ΄ ἱέναι Διὸς ἄγγελος· οἵ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ τε καὶ ἤνομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν μἶες Ἀχαιῶν, ἐκ δ΄ ἕλον Ἀτρεΐδη Χρυσηίδα καλλιπάρηον, Χρύσης δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς έρίσαντε Άτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἁχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς υἰός· ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ εἴνεκα κούρης. Άλλ΄ ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην καί σφωιν δὸς ἄγειν· τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν Ζεὺς δὲ, ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν καλὰς, ἀρνυρέοισιν ἐπὶ σφυρίοις ἀραρυίας· δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν οἶο κασιννήτοιο Λυκάονος· "Hpn· « Ĥ δὴ λοίνια ἔρνα τάδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά. εἰ δὴ σωὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε. ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄ οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Ἁγαμέμνων, ὃς σφῶι προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. Άλλ΄ ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην καί σφωιν Πριάμοιό τε παίδες ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κε[ν] κεχαροίατο θυμῶ, εἰ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν, οἳ περὶ μέν βουλῆ Δαναῶν, περὶ δ΄ ἐστὲ μάχεσθαι. Τήνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ἀκὺς Ἁχιλλεύς· «Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον· ὅς λάθρη· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο, οἳ Κυπάρισσον ἔχον ἀελλὴς ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἰόντες, Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς παρδαλέην Τήνδε χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ Άφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω, τὼς δέ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ΄ ἐφίλησα, μέσσω δ΄ θεράποντες Άρηος, Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη, σχέτλιος, ὂς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν Ἰλιον ἐκπέρσαντ´ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ἀμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτῶν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὦμοθέτησαν· καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, σπλάγχνα δ΄ ἄρ΄ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο· αὐτὰρ έχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» Τὸν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ

προπάροιθεν ομίλου μακρά βιβώντα. ὧς τε λέων ἐχάρη μενάλω ἐπὶ σώματι κύρσας ἑυρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄνριον αἶνα πεινάων· μάλα νάρ τε κατεσθίει, εἴ περ

168 HOM 3 23

```
\sigma\hat{\omega}oc { A } 3
221 HOM 1 32
                                    ίστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὃ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθω· βῆ δ΄ ἀκέων παρὰ
                                    οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἁχαιοί.» Ὠς φᾶτο, Πάτροκλος δὲ φίλω ἐπ΄ ἐπείθεθ΄ ἑταίρω, ἐκ δ΄ ἄγαγε κλισίης
2539 HOM 1 344
851 HOM 1 117
                                        καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ΄ ἑτοιμάσατ΄, ὄφρα μὴ οἶος Ἀργείων
Ταλαιονίδης
              { N+Pat } 1
3824 HOM 2 566
                                      τοῖσι δ΄ ἄμ΄ Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φώς. Μηκιστέος υίὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος συμπάντων δ΄ ἡνεῖτο βοὴν ἀναθὸς Διομήδης τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀνδώκοντα
Ταλθύβιος { N+Ant } 2
                                    ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὂ Ταλθύβιον προΐει κρείων Άγαμέμνων νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ΄ ἄρν΄ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὂ
851 HOM 3 118
                                     Άγαμέμνων λῆγ΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄ ἡπείλησ΄ Ἁχιλῆι, ἀλλ΄ ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε·
2357 HOM 1 320
τανύπεπλος
              { A } 1
1629 HOM 3 228
                                         τε, ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ´ εὐρέας ὤμους;» Τόν δ´ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Οὖτος δ´ Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν· Ἰδομενεὺς
τανύω { V } 1
3577 HOM 1 486
                                       έπ΄ ήπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ ὃ μήνιε νηυσὶ παρ΄ ἤμενος
ταράσσω { V } 2
                                     έπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὃ γὰρ πολὺ
4276 HOM 1 579
                                      σφισιν ὄσσα δεδήει ὀτρύνουσ΄ ἰέναι Διὸς ἄγγελος· οἵ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἰζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν· ἐννέα δὲ σφέας
680 HOM 2 95
ταρβέω { V } 2
2439 HOM 1 331
                                      νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἁχιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ΄ ἐρέοντο· αὐτὰρ ὃ
1897 HOM 2 268
                                        μεταφρένου έξυπανέστη σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· ὃ δ΄ ἄρ ἕζετο τάρβησέν τε, ἀλγήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ΄ αὐτῷ
Τάρφη { N+Top } 1
                                          τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο
3606 HOM 2 533
ταῦρος { N+Com } 4
3721 HOM 2 550
                                         ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Ἀθήνησ΄ εἶσεν, ἑῷ ἐν πίονι νηῷ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν· τῶν αὖθ΄
3315 HOM 2 481
                                        δὲ Ποσειδάωνι. Ἡύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ΄ ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταῦρος· ὂ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι· τοῖον ἄρ΄ Ἁτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνω
2324 HOM 1 316
                                      εὶς ἄλα λύματα βάλλον· ἔρδον δ΄ Ἀπόλλωνι τεληέσσας έκατόμβας ταύρων ἢδ΄ αἰγῶν παρὰ θῖν΄ άλὸς ἀτρυγέτοιο κνίση δ΄ οὐρανὸν ἶκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῶ.
                                     τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εὶ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» Ὠς
285 HOM 1 41
τάχα { I+Adv } 6
1505 HOM 1 205
                                   Άτρεΐδαο; ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ἦς ὑπεροπλίησι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· «Ἦλθον ἐγὼ
2588 HOM 2 373
                                      καὶ Ἄπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἁχαιῶν τῶ κε τάχ΄ ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑφ΄ ἡμετέρῃσιν άλοῦσά τε περθομένη τε ἀλλά
3075 HOM 3 436
                                         ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀφραδέως· μή πως τάχ΄ ὑπ΄ αὐτοῦ δουρὶ δαμασθῆς.» Τήνδε Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε· «Μή με,
4677 HOM 2 694
                                              υίέας Εὐήνοιο Σεληπιάδαο ἄνακτος· τῆς ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων, τάχα δ΄ ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν. Οἵ δ΄ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα Δήμετρος
1349 HOM 2 193
                                   λαούς· οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ΄ οἶος νόος Ἀτρεΐδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἵψεται υἶας Ἁχαιῶν· ἐν βουλῆ δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος
```

ἔλκεϊ μοχθίζοντα κακῶ ὀλοόφρονος ὕδρου· ἔνθ΄ ὄ νε κεῖτ΄ ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον Ἀρνεῖοι παρὰ νημσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ

4877 HOM 2 724

4313 HOM 2 640 υίός, οἳ Πλευρῶν΄ ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλήνην Χαλκίδα τ΄ ἀνχίαλον Καλυδῶνα τε πετρήεσσαν οὐ νὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεναλήτορος υίέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ 421 HOM 2 58 διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἁτρέος υἱὲ 5751 HOM 2 855 ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ΄ ἔναιον Κρῶμνάν τ΄ Αἰνιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν 1853 HOM 2 262 ένώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληνὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι 191 HOM 3 26 νάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ΄ αίζηοί· ὡς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο νὰρ τίσασθαι 5847 HOM 2 869 ἔχον Φθιρῶν τ΄ ὄρος ἀκριτόφυλλον Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ κάρηνα· τῶν μὲν ἄρ Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, Νάστης Ἀμφίμαχός τε 3644 HOM 2 538 τ΄ Εἰρέτριαν τε πολυστάφυλόν θ΄ Ἱστίαιαν Κήρινθόν τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ΄ οἳ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ΄ ἡνεμόνευ΄ 1282 HOM 3 179 εὐρυκρείων Άναμέμνων, ἀμφότερον βασιλεύς τ΄ ἀναθὸς κρατερός τ΄ αἰχμητής· δαὴρ αὖτ΄ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος. εἴ ποτ΄ ἔην νε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ νέρων εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἶε, Ἀρχέλοχός τ΄ Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης. ἀφνειοί. 5542 HOM 2 823 ήμῖν; ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεὰ τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἦς ἐπέπιθμεν⋅ αὕτως γάρ ῥ΄ ἐπέεσσ΄ ἐριδαίνομεν οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι 2354 HOM 2 341 2975 HOM 2 428 έπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειραν, ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ 3424 HOM 1 465 έπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάνχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειρον. Ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. Αὐτὰρ ἐπεὶ 2491 HOM 2 360 θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη. Ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω· οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν΄ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας 4594 HOM 2 682 νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὄσσοι τὸ Πελασνικὸν Ἄρνος ἔναιον. οἵ τ΄ Ϫλον οἵ τ΄ Ϫλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἠδ΄ Ἑλλάδα καλλινύναικα. 4597 HOM 2 682 Νῦν αὖ τοὺς ὄσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον, οἵ τ΄ Ἄλον οἵ τ΄ Ἀλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἠδ΄ Ἑλλάδα καλλιγύναικα, Μυρμιδόνες δὲ 956 HOM 2 136 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραί τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ΄ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον αὕτως ἀκράαντον, οὖ 5057 HOM 2 751 τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί΄ ἔθεντο, οἵ τ΄ ἀμφ΄ ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔρν΄ ἐνέμοντο, ὅς ῥ΄ ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὅ νε 5266 HOM 2 782 νέμοιτο· γαῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὢς τερπικεραύνω χωομένω, ὅτε τ΄ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσση εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς· ὢς ἄρα τῶν ὑπὸ 3878 HOM 2 575 Γονόεσσαν Πελλήνην τ΄ εἶχον ἠδ΄ Αἴγιον ἀμφενέμοντο Αἰγιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην εὐρεῖαν, τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἅγαμέμνων Ἅτρεῖδης· 4527 HOM 2 672 δ΄ αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐίσας, Νιρεὺς Ἁγλαῖης υἱὸς Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος, Νιρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ΄ ἀμύμονα 1389 HOM 2 198 τιμὴ δ΄ ἐκ Διός ἐστι, ωιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.» Ὁν δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρω ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθω· «Δαιμόνι΄ 2351 HOM 2 340 τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν; ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἦς ἐπέπιθμεν· αὕτως γάρ ῥ΄ ἐπέεσσ΄ ἐριδαίνομεν 3525 HOM 2 521 τε πετρήεσσαν Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, οἵ τ΄ Ἀνεμώρειαν καὶ Ύάμπολιν ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἵ τε 4695 HOM 2 697 άνθεμόεντα Δήμετρος τέμενος, "Ιτωνά τε μητέρα μήλων, ἀγχίαλόν τ΄ Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην, τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε ζωὸς ἐών∙ τότε δ΄ 86 HOM 1 13 δ νὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν λυσόμενός τε θύνατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω, 2747 HOM 1 372 έπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων λυσσόμενός τε θύνατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω καὶ 288 HOM 3 40 γυναιμανές, ἠπεροπευτά, αἴθ΄ ὄφελες ἄγονός τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι· καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ 928 HOM 1 128 Άλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν, αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.» Τόνδ΄ 3940 HOM 2 584 τε Μέσσην Βρυσειάς τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς, οἵ τ΄ ἄρ Ἀμύκλας εἶχον Έλος τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ΄ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, 2803 HOM 3 398 δειρὴν στήθεα θ΄ ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα. θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἡπεροπεύειν: ἦ πῆ με 1610 HOM 3 226 εἷδος ἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὅδ΄ ἄλλος Ἁχαιὸς ἀνήρ, ἠύς τε μέγας τε, ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ΄ εὐρέας ὤμους;» 46 HOM 18 διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἁχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός ὁ γὰρ βασιλῆι χολωθείς 5123 HOM 2 761 νῆες ἕποντο. Οὖτοι ἄρ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αὐτῶν ἠδ΄ ἵππων, οἳ ἄμ΄ Ἀτρεΐδησιν ἕποντο. 3531 HOM 2 522 καὶ Πανοπῆα, οἵ τ΄ Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο· τοῖς δ΄ ἄμα 2973 HOM 2 428 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ´ ἐκάη καὶ σπλάγχν´ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ´ ὀβελοῖσιν ἔπειραν, ὢπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα 3422 HOM 1 465 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειρον. Ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

```
1800 HOM 1 244
                                           θνήσκοντες πίπτωσι σὺ δ΄ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε ναίη χρυσείοις
3033 HOM 1 412
                                      βασιλῆος, γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἣν ἄτην, ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι
3781 HOM 2 560
                                     manuscript] Οἵ δ΄ Ἄρνός τ΄ εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν. Ἐρμιόνην τ΄ Ἀσίνην τε. βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας. Τροίζῆν΄ Ἡιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οἵ τ
4385 HOM 2 651
                                               τῶν μὲν, ἄρ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡνεμόνευε Μηριόνης τ΄ ἀτάλαντος Ἐνυαλίω ἀνδρειφόντη· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀνδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
                                           τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς· οὖτός τ΄ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων, ἀμφότερον βασιλεύς τ΄ ἀγαθὸς κρατερός τ΄ αἰχμητής·
1273 HOM 3 178
                                    άγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν, ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι, ἥν τ΄ αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἶας Ἀχαιῶν. Ὠ
1633 HOM 2 233
1569 HOM 3 220
                                           ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς· φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὕτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα
582 HOM 3 80
                                     έπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Άχαιοὶ ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ΄ ἔβαλλον· αὐτὰρ ὃ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· «Ἰσχεσθ΄. Ἀρνεῖοι, μὴ βάλλετε,
                                     έρέειν κορυθαιόλος Έκτωρ.» Ώς ἔφαθ΄, οἴ δ΄ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ΄ ἐγένοντο ἐσσυμένως· Έκτωρ δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ
611 HOM 3 84
                                        Εὐβοίας. Οἵ δ΄ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες. Χαλκίδα τ΄ Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ΄ Ἱστίαιαν Κήρινθόν τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οἵ τε
3634 HOM 2 537
438 HOM 3 61
                                          οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὣς
4355 HOM 2 646
                                     έποντο. Κρητῶν δ΄ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡνεμόνευε οἳ Κνωσσόν τ΄ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν. Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀρνινόεντα Λύκαστον Φαιστόν τε
3872 HOM 2 574
                                    έμβάσιλευεν, οἵ θ΄ Ύπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν Πελλήνην τ΄ εἶχον ἠδ΄ Αἴνιον ἀμφενέμοντο Αἰνιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ΄ Ἑλίκην εὐρεῖαν, τῶν ἑκατὸν
                                              ὧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἴ δ΄ ἄρ Ἀδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ΄ Ἀδρηστος τε
5580 HOM 2 828
                                         Ένίσπην, καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν Στύμφηλόν τ΄ εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο, τῶν ἦρχ΄ Ἀγκαίοιο πάις κρείων Ἁγαπήνωρ, ἑξήκοντα νεῶν·
4098 HOM 2 608
4554 HOM 2 676
                                     ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ
3775 HOM 2 559
                                             νῆας· Ione verse is missing in the manuscript] Οἴ δ΄ Ἄρνός τ΄ εἶνον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν. Έρμιόνην τ΄ Ἀσίνην τε. βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας. Τροίζῆν΄
                                        Άργος ἔναιον, οἵ τ΄ Άλον οἵ τ΄ Άλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἡδ΄ Ἑλλάδα καλλιγύναικα, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ ελληνες καὶ Ἀχαιοί, τῶν
4604 HOM 2 683
1609 HOM 1 218
                                     θυμῶ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον· ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἡ καὶ ἐπ΄ ἀργυρέη κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἄψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα
285 HOM 3 40
                                             εἷδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά, αἴθ΄ ὄφελες ἄγονός τ΄ ἔμεναι ἄγαμός τ΄ ἀπολέσθαι· καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ
                                           καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων ἦ που κανχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί, φάντες ἀριστῆα
302 HOM 3 42
1342 HOM 1 183
                                     ως ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ΄ ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ
3593 HOM 2 531
                                      λινοθώρηξ, ἐγχείη δ΄ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς· οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε
3852 HOM 2 571
                                      πτολίεθρον, ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς, Ὀρνειάς τ΄ ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ΄ ἐρατεινήν, καὶ Σικυῶν΄, ὅθ΄ ἄρ΄ Ἄδρηστος πρῶτ΄ ἐμβάσιλευεν, οἵ θ΄
3989 HOM 2 591
                                     ίετο θυμῶ τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε. Οἳ δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον. Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ, καὶ
3934 HOM 2 583
                                               Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην Βρυσειάς τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐνειὰς ἐρατεινάς, οἵ τ΄ ἄρ Ἀμύκλας εἶχον Έλος τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οἵ τε
4079 HOM 2 605
                                         αἰπύ, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἴν΄ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί, οἳ Φενεόν τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην, καὶ
645 HOM 2 90
                                      έρχομενάων, βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ΄ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν· αἱ μέν τ΄ ἔνθα ἄλις πεποτήαται αἱ δέ τε ἔνθα· ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠιόνος
1565 HOM 2 223
                                         λέγ΄ ὀνείδεα· τῷ δ΄ ἄρ΄ Ἁχαιοὶ ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ΄ ἐνὶ θυμῷ· αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἁγαμέμνονα νείκεε μύθῳ· «Ἁτρεΐδη τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι
17 HOM 3 2
                                     Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ΄ ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι, Τρῶες μὲν κλαγγῆ τ΄ ἐνοπῆ τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὢς ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἵ τ΄ ἐπεὶ οὖν
1947 HOM 1 264
                                      οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, Καινέα τ΄ Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript] κάρτιστοι δὴ
1931 HOM 2 273
                                           ἄλλον· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί΄ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων· νῦν δὲ τόδε μέγ΄ ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν, ὂς
821 HOM 3 114
                                           καί ῥ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεα τ΄ ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίη πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. Ἔκτωρ δὲ
1075 HOM 2 153
                                             κέλευον ἄ[πτ]εσθαι νηῶν ἠδ΄ ἑλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν, οὐρούς τ΄ ἐξεκάθαιρον ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἶκεν οἴκαδε ἱεμένων ὑπὸ δ΄ ἤρεον ἔρματα νηῶν. Ἐνθά κεν
3383 HOM 1 460
                                   προβάλοντο, αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὡμοθέτησαν· καῖε δ΄
2939 HOM 2 423
                                                αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὼμοθέτησαν· καὶ τὰ μὲν
```

οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὃς ἤδη τά τ΄ ἐόντα τά τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἠγήσατ΄ Ἁχαιῶν ἵΙλιον εἴσω ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὃς ἤδη τά τ΄ ἐόντα τά τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἠγήσατ΄ Άχαιῶν Ἰλιον εἴσω ἣν διὰ ἴσαν ὄρνιθες ὣς ἠΰτε περ κλαννὴ νεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἵ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμώνα φύνον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον κλαννὴ ταί νε πέτονται ἐπ΄ ὠκεανοῆο ῥοάων τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ὰμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα άθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα∙ ἀλλ΄ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτών τ΄ ἐπικούρων δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ΄ ἀρηιφίλω Μενελάω∙ οὐ μὲν νὰρ φιλότητι ν΄ ἐκεύθανον, εἴ ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ίπποδάμοιο· οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ίπποδάμοιο: Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄννελός εἰμι. ὃς σεῦ Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς. Ὀρνειάς τ΄ ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ΄ ἐρατεινήν, καὶ Σικυῶν΄, ὅθ΄ ἄρ΄ Ἄδρηστος πρῶτ΄ ἐμβάσιλευεν, οἵ θ΄ Ὑπερησίην τε καὶ φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἅχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὃς ἤδη τά τ΄ ἐόντα τά τ΄ ἐσσόμενα πρό τ΄ ἐόντα καὶ νήεσσ΄ ἠγήσατ΄ Ἁχαιῶν Ἰλιον εἴσω ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ "Άρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστη κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ὄφρα πρόσθ΄ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ. Άλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω· οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν΄ ἄνδρας κατὰ δ΄ ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἱκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος Χαλκίδα τ΄ Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ΄ Ἱστίαιαν Κήρινθόν τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ΄ οἳ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς, οἴ τ΄ ἄρ Ἁμύκλας εἶχον Ἅλος τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ΄ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ἦ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄνη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔνχος θ΄ ίμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα, θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν; ἦ πῆ με προτέρω πολίων αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε φιλεῖ δέ έ μητίετα Ζεύς.» Ὅν δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρω ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθω· «Δαιμόνι΄ ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων κόλπον ἐχούσας. Τροίζῆν΄ Ἡιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οἵ τ΄ ἔχον Αἴνιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἁχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ἡνεμόνευε βοὴν ἀναθὸς Διομήδης καὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἵ δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ΄ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός· τῶ πτολιπόρθω. Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οἵ τ΄ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, τῶν αὖθ΄ ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες ἰητῆρ λοιγὸν ἀμῦναι, ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι, ήρρ τ΄ ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν, ὧχ΄ εἵην, εἰ μὴ ἐνώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληνὼς καὶ νὰρ ἐνὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλένχθην ἤματι τῷ ὅτε τ΄ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ ώς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ΄ ἡμύει ἀσταχύεσσιν, ὣς τῶν πᾶσ΄ ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ΄ ἀλαλητῶ νῆας ἐπ΄ ἐσσεύοντο, ποδῶν τρηχεῖαν, οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ΄ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἠδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο· τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος· τῷ δ έπεὶ κόσμηθεν ἄμ΄ ήγεμόνεσσιν ἔκαστοι, Τρῶες μὲν κλαγγῆ τ΄ ἐνοπῆ τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὣς ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἵ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἡδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ἱκετάονά τ΄. ὄζον Ἄρηος, Οὐκαλένων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω, εἴατο δημονέροντες ἐπὶ οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον· τῶν ἦρχ΄ Ἱππόθοός τε Πυλαῖος τ΄ ὄζος Ἄρηος, υἶε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο. Αὐτὰρ Θρήικας ἦγ΄ Ἀκάμας καὶ Πείροος στίχας ἀνδρῶν· ἀρνειῶ μιν ἔγωγε ἐίσκω πηγεσιμάλλω ὄς τ΄ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειθ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· «Οὖτος δ΄ Ἄγρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο, Ὀρθην Ἡλώνην τε πόλιν τ΄ Ὀλοοσσόνα λευκήν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης υἱὸς Πειριθόοιο τὸν ἀλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς καὶ ὄμματα μαρμαίροντα, θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν; ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα

```
1135 HOM 3 160
3174 HOM 2 459
5840 HOM 2 868
3076 HOM 1 417
4157 HOM 2 617
1898 HOM 2 268
1540 HOM 1 209
3620 HOM 1 492
2599 HOM 2 374
39 HOM 1 7
3585 HOM 1 487
3783 HOM 2 560
3598 HOM 2 531
3041 HOM 3 431
4483 HOM 2 666
3609 HOM 2 533
3318 HOM 2 481
1025 HOM 3 144
2036 HOM 2 289
519 HOM 3 71
663 HOM 3 92
2348 HOM 2 340
3254 HOM 2 471
2042 HOM 2 289
3441 HOM 1 467
2992 HOM 2 430
427 HOM 1 61
359 HOM 3 50
5491 HOM 2 815
1438 HOM 3 202
237 HOM 3 33
1941 HOM 1 263
387 HOM 3 54
3754 HOM 1 510
2464 HOM 2 356
1297 HOM 1 177
```

άλλὰ καὶ ὡς τοίη περ ἐοῦσ´ ἐν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ´ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο,» Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ´ Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ· «Δεῦρο θεσπεσίοιο αἴγλη παμφανόωσα δι΄ αἰθέρος οὐρανὸν ἶκε. Τῶν δ΄ ὤς τ΄ ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά, χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίω ἐν αὖ Καρῶν ἡνήσατο βαρβαροφώνων, οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ΄ ὄρος ἀκριτόφυλλον Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ κάρηνα· τῶν μὲν ἄρ Ἀμφίμαχος ησθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῶ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν μενάροισι. Τοῦτο δέ δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ΄ Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα πέτρη τ΄ Ὠλενίη καὶ Ἁλείσιον ἐντὸς ἐέρνει, τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ΄ ἀνδρὶ ἑκάστω νῆες έξυπανέστη σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· ὃ δ΄ ἄρ ἔζετο τάρβησέν τε, ἀλγήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ΄ αὐτῷ ἡδὺ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήρη ἄμφω όμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί φθινύθεσκε φίλον κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Ἀλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη νένετ΄ ἠώς, καὶ τότε δὴ ποὸς κοιμπον ἵσαν θεοὶ αἰὲν Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑφ΄ ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε· ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε΄ ἔδωκεν, ὅς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα δ΄ ἐτελείωτο βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἁχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ δ΄ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ ὃ μήνιε νηυσὶ παρ΄ ἥμενος ὠκυπόροισι διογένης Πηλέως υἱὸς πόδας ὠκὺς Οἵ δ΄ Ἄρνός τ΄ εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν. Έρμιόνην τ΄ Ἀσίνην τε. βαθύν κατὰ κόλπον ἐχούσας. Τροίζῆν΄ Ἡιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οἵ τ΄ ἔχον καὶ Άχαιούς· οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Ὁπόεντὰ τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα: πρότερος πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν ν΄ εὕχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακλείης· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων· τριχθὰ δὲ ὤκηθεν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο Λοκρῶν οἳ ναίουσι Ήύτε βοῦς ἀνέληφι μέν΄ ἔξοχος ἔπλετο πάντων ταῦρος· ὂ νάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀνρομένησι· τοῖον ἄρ΄ Ἀτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνω ἐκπρεπέ΄ ἐν τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἔποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις αἶψα δ΄ ἔπειθ΄ ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ άπ΄ Άργεος ἱπποβότοιο, Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· ὁππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· όππότερος δέ κε νικήση κρείσσων τε νένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα νυναῖκά τε οἴκαδ΄ ἀνέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια ἔργα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν; ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεὰ τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν· αὕτως γάρ ῥ΄ αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἁχαιοὶ ἐν πεδίω ἵσταντο έκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· ὧς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[ς] ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι έρύσαντό τε πάντα. Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα. δαίνυντ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον έρύσαντό τε πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαῖτα δαίνυτ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἁχαιούς· ἀλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατρὶ τε σῷ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμω, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ; Οὐκ ἂν δὴ μείνειας Ἀρηίφιλον άθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης· ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ΄ ἐπίκουροι. Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Έκτωρ Πριαμίδης. ἄμα ος τράφη ἐν δήμω Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα· «Ὠ νύναι. ἦ ἦτορ, ἂψ δ΄ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων. Ὠς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσησ΄, ὑπό τε τρόμος ἔλαβε γυῖα, ἄψ δ΄ Οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, Καινέα τ΄ Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον [one verse is οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μιγείης. Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Άχαιοὶ υἰὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε έ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ άλόχω κατακοιμηθῆναι, τίσασθαι δ΄ Ἑλένης ὁρμήματα στοναχάς τε· εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκονδε νέεσθαι, ἁπτέσθω ἧς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης, ὄφρα διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εἰ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς

οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ´ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μιγείης. Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Τληπόλεμος δ΄ Ἡρακλεΐδης ἠύς τε μέγας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων, οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα άμφοτέροισι νένηται.» 'Ως ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἐχάρησαν Ἀχαιοί τε Τρῶες τε ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο· καί ῥ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν έπ΄ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν· αἱ μέν τ΄ ἔνθα ἄλις πεποτήαται αἱ δέ τε ἔνθα· ὡς των ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἡιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἐρέειν´ ὁ γεραιός· «Τίς τ´ ἄρ ὄδ´ ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνήρ, ἠύς τε μέγας τε, ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ´ εὐρέας ὤμους;» Τόν δ´ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ πολῢ φέρτερόν κῦμα θαλάσσης, ἠερίη δ΄ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε· εὖρεν δ΄ εὐ[ρ]ύοπα Κρονίδην ἄτερ ἤμενον ἄλλων ἀκροτάτη κορυφῆ πολυδειράδος άνλαὸν ἄλσος, οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν· τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστη κοῦροι Ναυβολίδαο, οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν Κοῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, οἵ τ΄ Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἄρα άνασχών· «Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις· ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν τέκε Λητώ· «Κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εἰ δή ποτέ εἰνοσίφυλλον καὶ Κροκύλει΄ ἐνέμοντο καὶ Αἰνίλιπα τρηχεῖαν, οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ΄ οἵ Σάμον ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἠδ΄ ἀντιπέραι΄ ἐνέμοντο· τῶν εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Άχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν, θεοίσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον, ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μένιστε, όππότερος τάδε ἔρνα μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ΄ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν. Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ ἀλλ΄ ὅδε φέρτερός άμετροεπὴς ἐκολώα, ὅς ρ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον ἔπος ὅττι νοήσης.» Τήν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν∙ χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ πελώριον ἐξονομήνης, ὄς τις ὄδ΄ ἐστὶν Ἁχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐγὼν οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν οὐδ΄ ἐδηλήσαντ΄, ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές, ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ χαίρης, τιμὴν ἀρνύμενοι σὺν [νη]ὶ πολυζύγω, ὄν περ ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέ]ωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα· ἡμῖν δ΄ εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῶ οὐ νεμεσίζομ΄ νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἀχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὂ δέ τοι μένας ἔσσεται ὅρκος· ἦ ποτ΄ Ἁχιλλῆος ποθὴ ἵξεται πάσχων· τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ΄ ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει, καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. Νιρεύς δ΄ μενεαίνων ἔγχει χαλκείω· τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Ἀφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμω εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄ κούρην καί σφωιν δὸς ἄγειν· τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.» Τήν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω δὸς ἄνειν· τὼ δ΄ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο νένηται Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο Λοκρῶν ἀρητῆρα Ἀτρεΐδης· ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος Άπόλλωνος ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων λυσσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν έκηβόλου Ἀπόλλωνος ἀναστήσειεν, ὅ δ΄ Ἀτρεϊδην ἐναρίζοι, ἡὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. Ἔως ὃ ταῦθ΄ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἔλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ μευ ἀργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ΄ ἴψαο ἀργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ΄ ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ΄ ὕλην δενδρέω ἐφ΄ ἐζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡνήτορες ἦντ΄ ἐπὶ παραστάς· «Δαιμόνι΄ οὔ σε ἔοικε κακὸν ὢς δειδίσσεσθαι, ἀλλ΄ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς· οὐ νάρ πω σάφα οἶσθ΄ οἶος νόος Ἀτρεΐδαο· νῦν μὲν καὶ Σικυῶν΄, ὄθ΄ ἄρ΄ Ἄδρηστος πρῶτ΄ ἐμβάσιλευεν, οἵ θ΄ Ύπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν Πελλήνην τ΄ εἶχον ἠδ΄ Αἴγιον ἀμφενέμοντο Αἰγιαλόν τ΄ ἀνὰ πάντα

Άχαιούς. Άτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν· «Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἐκπέρσαι τ΄ Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, Τροίζῆν΄ Ἡιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οἵ τ΄ ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἁχαιῶν, τῶν αὖθ΄ αἰ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, ννῶ δὲ καὶ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ΄ Ἄδρηστός τε καὶ Ἅμφιος λινοθώρηξ υἶε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων ἤδεε μαντοσύνας, τῶ δ΄ οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος νένετ΄ ἀνὴρ κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ νὰρ προνενέστερος ἦεν· τῶ δ΄ ἄμα Άρχὴ σὺν θεῶ τῆς β Όμήρου ῥαψωδίας Άλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ εὖδον παννύχιοι, Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος ἀλλ΄ ὅ γε Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ίκετάονά τ΄, ὄζον Ἄρηος, Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω, εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλησι, γήραϊ δὴ πολέμοιο οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, Καινέα τ΄ Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον [one verse is missing in the manuscript] κάρτιστοι δὴ κεῖνοι καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἅντιφος ἡγησάσθην Θεσσαλοῦ υἶε δύω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος· τῶν δὲ τριήκοντα τῆλ΄ ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μηόσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην υἶε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μηόνας ἦγον ὑπὸ οἳ Ρόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, Λίνδον Ἰήλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον· τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, ὂν τέκεν Ἀστυόχεια οἳ Κνωσσόν τ΄ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν. Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀρνινόεντα Λύκαστον Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε. πόλεις εὐναιεταώσας. ἄλλοι θ΄ οἳ Κρήτην ὄς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἥ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐνειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοανρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· τῶ δ΄ ἅμα ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή· ἕζετο πάντ΄ ἀποδοῦναι, τιμὴν δ΄ Άργείοισ΄ ἀποτινέμεν, ἥν τιν΄ ἔοικεν ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εὶ δ΄ ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παίδες καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθοώποισι πέληται,» Ὠς ἔφατ΄ Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ΄ ἤνεον ἄλλοι Ἀχαιοί. λῆγ΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄ ἡπείλησ΄ Ἁχιλῆι, ἀλλ΄ ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε· «Ἔρχεσθον κλισίην ώχόμεθ΄ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἶες Ἁχαιῶν, ἐκ δ΄ ἕλον τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄, ἔτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν, Γῆ τε καὶ Ἡελίω· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὅρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί έπεὶ οὔ σωι θαλάσσια ἔργα μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ ελίδα δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐω΄ Ύρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα πέτρη τ΄ Ώλενίη καὶ οἳ Φενεόν τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην, καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν Στύμφηλόν τ΄ εἶχον καὶ Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἴππων· ἔσταν δ΄ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίω ἀνθεμόεντι μυρίοι, ὅσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα δέ οἱ εἵπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἅντιφος άνδρὶ χέρηι· εἴ περ νάρ τε χόλον νε καὶ αὐτῆμαρ καταπέω[η] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» νηπιάχοις οἷς οὔ τι μέλει πολεμήια ἔρνα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν: ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε νενοίατο μήδεά τ΄ ἀνδρῶν σπονδαί τ΄ ἄκρητοι Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἁχιλλεύς· «宀Η γάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἁχαιῶν ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμω καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ΄ ἄρ αὐτῷ τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός· Ἀτρεΐδης δ΄ ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ Άθήνη εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώνει, ὡς ἄμα θ΄ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἶες Ἀχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν· ὅ σφιν εὖ φρονέων τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ΄ ἔναιον Κρῶμνάν τ΄ Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. Αὐτὰρ Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν ἐξ Ἁλύβης, λέλοιπεν, οὐδ΄ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἁχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἴ τε θέμιστας πρὸς ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὃ Ταλθύβιον προΐει κρείων Άγαμέμνων νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ΄ ἄρν΄ δ΄ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς· οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐνειὰς ἐρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοανρίου τ΄ εἶγον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡνησάσθην Θεσσαλοῦ υἶε δύω Ἡρακλεΐδαο θ΄ Ίστίαιαν Κήρινθόν τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οἵ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ΄ οἳ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος,

παῦρος δέ οἱ εἴπετο λαός. Οἵ δ΄ ἄρα Νίσυρόν τ΄ εἶχον Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ γένωνται· ἀνστάντες δ΄ ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας, κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο. Ἄλλος δ΄ ἄλλω ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων εὐχόμενος φύλλα καὶ ἄνθεα νίνεται ὥρη. Ἡύτε μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά. αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν ὥρη ἐν εἰαρινῆ ὅτε τε νλάνος ἄννεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ κύρσας έυρων ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄνριον αἶνα πεινάων· μάλα νάρ τε κατεσθίει. εἴ περ ἂν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ´ αἰζηοί· ὧς ἐχάρη Μενέλαος τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μιγείης. Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ΄ ὅσσα ἔορνας.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήρη ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος ήρη, ἄμφω όμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε· στῆ δ΄ ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα οἴω φαινομένη· τῶν δ΄ ἄλλων οὔ εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς. Ὀρνειάς τ΄ ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ΄ ἐρατεινήν, καὶ Σικυῶν΄, ὅθ΄ ἄρ΄ Ἄδρηστος τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἁλὸς ἀτρυνέτοιο. Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· τόν δ΄ εὖρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη ἤμενον· οὐδ΄ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε πῦλαι ἦσαν. Οἱ δ΄ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον θ΄ Ἱκετάονά τ΄, ὅζον Ἄρηος, Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω, εἵατο μὲν πρώτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ἀμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν, μηρούς τ΄ ἐξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὠμοθέτησαν⋅ καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν εἴτ΄ ἀρ΄ ὄ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ ἑκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μιγείης. Ἁλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμένας τε Κλεωνάς, Ὀρνειάς τ΄ ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ΄ ἐρατεινήν, καὶ μυρί΄ Όδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔορνε βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀναθὰς πόλεμόν τε κορύσσων· νῦν δὲ τόδε μέν΄ ἄριστον ἐν Ἀρνείοισιν ἔρεξεν. ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον Ήιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οἵ τ΄ ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης καὶ Σθένελος, Καπανῆος ξίφος ἀργυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε∙ κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμω κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν τοῖς δὲ τριάκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἵ δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ύπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ΄ Εὐρύπυλος πεινάων· μάλα νάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ΄ αἰζηοί· ὡς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ χαίρης, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα, πρὸς Τρώων τῶν οὔ τι μετατρέπη οὐδ΄ ἀλεγίζεις καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς έρατεινάς, οἵ τ΄ ἄρ Ἀμύκλας εἶχον Έλος τ΄, ἔφαλον πτολίεθρον, οἵ τε Λάαν εἶχον ἠδ΄ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος, τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν Ἁχαιῶν ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ΄ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὅπωπα· λίην νὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περί ἀναλλόμεναι πτερύνεσσι, κλαννηδὸν προκαθιζόντων συαρανεῖ. δέ τε λειμών, ὢς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ΄ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα φίλος Μενέλαος ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα, ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλω ἐπὶ σώματι κύρσας ἑυρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα πεινάων· άμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο∙ τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο∙ οἱ μὲν μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υἱέι σῶ ἑπόμην. θάλαμον ννωστούς τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυνέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν· ἀλλὰ τά ν´ οὐκ´ ἐνένοντο· τὸ καὶ ίερὸν Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος, οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν· τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εὶ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ ὄς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· καὶ γὰρ ἐγὼν Ἁχιλεύς τε μαχεσσάμεθ΄ εἵνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων· εἰ δέ ποτ΄ ἔς γε οὐκ οἶος, ἄμα τῶ γε δύω Ἀντήνορος υἶε, Ἀρχέλοχός τ΄ Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον ἴΙδης, ἀφνειοί, πίνοντες ἐπέεσσιν· ἥδε καὶ αὕτως μ΄ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση ήΡρη· ἐμοὶ φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὕτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν, οὐκ ἂν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι γ΄

ὸγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Τληπόλεμος δ΄ Ἡρακλεΐδης ἠύς τε μέγας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων, οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα ίδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὅδ΄ ἄλλος Ἁχαιὸς ἀνήρ, ἠύς τε μέγας τε, ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ΄ εὐρέας ὤμους;» Τόν δ΄ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο. τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης. ὅς τις ὅδ΄ ἐστὴν Ἁχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μένας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ΄ οὕτω ἐνὼν οὔ πω ἴδον ηλθεν ὄνειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· παρὰ νημοὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εὶ ἐτεὸν Κάλχας νηυσὶν Άχαιῶν· Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐίσας ἤιε σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἶς ἑτάροισιν· Ἀτρεΐδης δ΄ ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν, ἐς δ΄ ἐρέτας Λακεδαίμονα κητώεσσαν, Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην Βρυσειάς τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς, οἵ τ΄ ἄρ Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ΄, εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα Δήμετρος τέμενος. Ἰτωνά τε μητέρα μήλων, ἀνχίαλόν τ΄ Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην, τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος έν βήσσησ΄, ὑπό τε τρόμος ἔλαβε γυῖα, ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, ὧς αὖτις καθ΄ ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων δείσας Ἁτρέος υἱὸν καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὄ γε Πηνειῶ συμμίσγεται ἀργυροδίνη, ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ΄ ἔλαιον· ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ, ἠύτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο δὲ μητρὶ φίλη ἡρήσατο χεῖρας ὀρεννύς· «Μῆτερ, ἐπεί μ΄ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐννυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν ἔοικε.» Τόν δ΄ Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υἰέι σῷ καὶ Ἀμφινένειαν ἔναιον, καὶ Πτελεὸν καὶ ελος καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι ἀντόμεναι Θάμμριν τὸν Θρήικα παῦσαν ἀοιδῆς. Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ΄ Εὐρύτου εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθω· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄ ἀγαθός περ ἐὼν ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρω ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθω⋅ «Δαιμόνι΄ ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, οἳ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ΄ ύπὸ δ΄ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ ὃ μήνιε νηυσὶ παρ΄ ἥμενος ὠκυπόροισι διονένης Πηλέως υίὸς πόδας ὠκὺς νημσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ´ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἠὲ καὶ τῶν μὲν ἄρ Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, Νάστης Ἀμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἴεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό ως κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ίκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαῖξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον καί τοι πείθωνται Άχαιοί, νν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡνεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν ἠδ΄ ὅς κ΄ ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας νὰρ μαχέονται· ννώσεαι δ΄ εἰ καὶ θεσπεσίη κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσοὶ μάλιστα δὲ ἵετο θυμῶ τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε. Οἳ δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκτιτον δέ κε νικήση κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δέ κε νικήση κρείσσων τε νένηται, κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα νυναῖκά τε οἴκαδ΄ ἀνέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, οἱ δ΄ ἄρα πάντες τέλος δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ νάρ κ΄ ἐθέλοιμεν Ἀναιοί τε Τρῶές τε ὄρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω. Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὄσσοι ἔασιν. τέκος, ἵζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδη πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν δ΄ ίέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἤματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐπ΄ ὠκυπόροισιν μέγα πένθος Άχαιίδα γαῖαν ἱκάνει· ἤ κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κε[ν] κεχαροίατο θυμῶ, εἰ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εἰ δ΄ ἄν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Ποιάμοιό τε παίδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος, αὐτὰρ ἐνὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειραν, ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαῖτα δαίνυτ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειρον. Ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, δαίνυντ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο 'Ολύμπια δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἐς μακρὸν "Όλυμπον, ὂν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίων΄, ὃ γὰρ αὖτε βίη οὖ πατρὸς ἀμείνων, ὄς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει ἀπίης, γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατρὶ τε σῶ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμω, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ; Οὐκ ἂν δὴ μείνειας άγροτεράων, οϊ ῥὰ Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ΄ ἔναιον Κρῶμνάν τ΄ Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.

"ΑΙδι προίαψεν ἡρώων, αὐτούς δ΄ ἑλλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι. Διός δ΄ ἐτελείωτο βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρώτα διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρεΐδης τε ἄναξ «ŤΗ μὰν αὖτ΄ ἀγορῆ νικᾶς, γέρον, υἶας Ἀχαιῶν· αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἁχαιῶν· τῶ κε τάχ πεδίω, όλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, οἳ δὴ νῦν ἔαται σινῆ, πόλεμός τε πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ΄ ἔνχεα μακρὰ πέπηνεν· αὐτὰρ Ἁλέξανδρος καὶ Κύφου ἦνε δύω καὶ εἴκοσι νῆας· τῶ δ΄ Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί΄ ἔθεντο, οἵ τ΄ ἀμφ΄ ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔρν΄ τάχ΄ ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑω΄ ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε ἀλλά μοι αἰνίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλνε΄ ἔδωκεν, ὅς με μετ΄ ἀπρήκτους ἔριδας μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειραν, ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαῖτα δαίνυτ΄, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ ὀβελοῖσιν ἔπειρον. Ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, υίέες Ἰφίτου μεναθύμου Ναυβολίδαο, οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, οἵ τ΄ Ἀνεμώρειαν καὶ Ύάμπολιν ένέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλήνην Χαλκίδα τ΄ ἀγχίαλον Καλυδῶνα τε πετρήεσσαν· οὐ γὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ νὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε. ποιμένα λαῶν, Καινέα τ΄ Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον [one verse is missing in the ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οἵ δ΄ ἐπανέστησαν πείθοντο τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί. Ἡύτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε. πόλεις εὐναιεταώσας, ἄλλοι θ΄ οἳ Κρήτην έκατόμπολιν ἀμφενέμοντο· τῶν μὲν, ἄρ Ἰδομενεὺς Οἵ δ΄ Ἄνρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο. Ὀρθην Ἡλώνην τε πόλιν τ΄ Ὀλοοσσόνα λευκήν, τῶν αὖθ΄ ἡνεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης υἰὸς δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολώα, ὄς ῥ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον πᾶσαι δ΄ ὦίγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς δ΄ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίω in the manuscript] Όγχηστόν θ΄ ἱερὸν Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος, οἵ τε πολυστάφυλον Άρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ΄ ἐσχατόωσαν· τῶν Οι δ΄ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες. Χαλκίδα τ΄ Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ΄ Ἱστίαιαν Κήρινθόν τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ πτολίεθρον, οι τε Κάρυστον Οἳ δ΄ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν, Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην Βρυσειάς τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς, οἵ τ΄ ἄρ Ἀμύκλας πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αίγιαλῶ μεγάλω βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. Ἄλλοι μέν ῥ΄ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας. Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς πάροιθ΄ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἵδη πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν μνησαίαθ΄ ὄσοι ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· ἀρχοὺς αὖ γηῶν ἐρέω γῆὰς τε προπάσας, τέλος σὺν θεῶ τῆς β Ὁμήρου ῥαψωδίας [one verse is missing in the ἄκοιτις.» Ὠς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῶ ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἡδὲ τοκήων· αὐτίκα δ΄ ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν ὥρματ΄ ἐκ τῶ οὐκ ἄν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις∙ οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἠὲ ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Άλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ἠώς, καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἵσαν τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον· τῶν ἦοχ΄ Ἱππόθοός τε Πυλαῖος τ΄ ὄζος Ἄρηος, υἶε δύω Λήθοιο Πελασνοῦ Τευταμίδαο, Αὐτὰρ Θρήικας ἦν΄ Ἀκάμας ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο. Οἵ δ΄ ἄρ ἴσαν ώσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· ναῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὧς τερπικεραύνω χωομένω. ὅτε τ΄ ἀμφὶ οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ΄ ὄρος ἀκριτόφυλλον Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ κάρηνα· τῶν μὲν ἄρ Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, Νάστης τε τειχιόεσσαν, Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας, ἄλλοι θ΄ οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο· τῶν μὲν, ἄρ δὲ παρ΄ ἄρμασιν οἶσιν ἔκαστος λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον ἔστασαν· ἄρματα δ΄ εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων ἐν κλισίης· οἵ δ΄ ἀρχὸν ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης· ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ΄ ἐπίκουροι. Τρωσὶ μὲν καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν νηυσί τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ΄ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, οὐδ΄ ὄθομαι καὶ Ἀχαιούς· οἳ Κῦνόν τ΄ ἐνέμοντ΄ Ὁπόεντά τε Καλλίαρόν τε Βῆσσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἔρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· τῷ δ΄ ἄμα βωτιανείρη καρπὸν ἐδηλήσαντ΄, ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές, ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ χαίρης, «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων παῖδά τε σοὶ ἀνέμεν. Φοίβω θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ΄ ἱλασόμεσθα ἄνακτα, ὃς ἄνε λαούς. Οἳ δ΄ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν. Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην Βρυσειάς τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐνειὰς ἐρατεινάς, οἵ τ΄ ἂρ ηκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη, ἄμφω ὁμῶς θυμῶ φιλέουσά τε κηδομένη τε· στη δ΄ ὅπιθεν, ξανθης δὲ κόμης ἕλε Πηλεΐωνα οἴω φαινομένη· τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο·

```
2365 HOM 3 335
2759 HOM 3 392
3983 HOM 2 590
292 HOM 2 39
4085 HOM 2 606
352 HOM 3 50
627 HOM 1 86
3778 HOM 2 559
4358 HOM 2 646
474 HOM 1 66
446 HOM 3 61
1249 HOM 3 175
3101 HOM 2 447
1565 HOM 3 220
579 HOM 3 80
4600 HOM 2 682
246 HOM 3 34
1885 HOM 1 256
802 HOM 3 111
874 HOM 2 123
294 HOM 2 39
2101 HOM 3 297
2257 HOM 3 319
3156 HOM 2 456
317 HOM 1 45
844 HOM 3 117
1292 HOM 1 177
1217 HOM 1 167
1160 HOM 3 163
2791 HOM 2 401
419 HOM 2 58
1770 HOM 2 251
3233 HOM 2 468
2457 HOM 1 333
583 HOM 1 81
2415 HOM 2 349
```

βάλετο ξίφος ἀρνυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μένα τε στιβαρόν τε· κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμω κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ δὲ νέεσθαι· κεῖνος ὄ γ΄ ἐν θαλάμω καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῶ τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε. Οἳ δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔρνα· θήσειν νὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλνεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναρίσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔνρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν οἳ Φενεόν τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἀνεμόεσσαν Ἐνίσπην, καὶ Τενέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν Στύμφηλόν εὐειδέ΄ ἀνῆγες ἐξ ἀπίης, γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, πατρὶ τε σῶ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμω, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῶ; Οὐκ μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὧ τε σύ, Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ verse is missing in the manuscriptì Οἴ δ΄ Ἄρνός τ΄ εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν. Έρμιόνην τ΄ Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας. Τροίζῆν΄ Ἡιόνας τε καὶ δ΄ Ίδομενεὺς δουρικλυτὸς ήγεμόνευε οἳ Κνωσσόν τ΄ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν, Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε. πόλεις έπιμέμφεται ἢδ΄ έκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» Ἡτοι ὅ ν΄ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν⋅ ὧς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος δεῦρο υἱέι σῶ ἑπόμην. θάλαμον ννωστούς τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυνέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν· ἀλλὰ τά ν´ οὐκ´ ἐνένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη αἰγίδ΄ ἔχουσ΄ ἐρίτιμον ἀγήραον ἀθανάτην τε, τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται, πάντες ἐυπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος· άλλ΄ άστεμφὲς ἔγεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς· φαίης κεν ζάκοτόν, τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὕτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μενάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα ἄπαντες. Τῷ δ΄ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἁχαιοὶ ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ΄ ἔβαλλον· αὐτὰρ ὂ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον, οἵ τ΄ Άλον οἵ τ΄ Άλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἠδ΄ Ἑλλάδα καλλιγύναικα, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσησ΄. ὑπό τε τρόμος ἔλαβε νυῖα, ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, ὧς αὖτις καθ΄ ὅμιλον ἔδυ γαῖαν ἱκάνει· ἤ κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κε[ν] κεχαροίατο θυμῶ, εἰ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν, οῖ περὶ ἄριστα μετ΄ ἀμφοτέροισι γένηται.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἐχάρησαν Ἁχαιοί τε Τρῶες τε ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο· καί ῥ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ τέλος δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλοιμεν Ἁχαιοί τε Τρῶές τε ὅρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω, Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ρα Ζεὺς μήδετο ἔρνα∙ θήσειν νὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλνεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔνρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ἔκχεον, ἡδ΄ εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δ΄ ἡρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον, ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε` «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, ὁππότερος τάδε ἔργα μετ΄ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην οὔρεος ἐν κορυφῆσ´, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή, ὧς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο αἴγλη παμφανόωσα δι´ αἰθέρος Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ, τόξ΄ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην ἔκλανξαν δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ ἐπ΄ ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος ὁ δ΄ ἤιε νυκτὶ Έκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὃ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀναμέμνων νῆας ἐπὶ Ζεύς. Έχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εἰ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν ἥν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ πολΰ φίλον τέκος, ίζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδη πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον ἔλοντο. Ἄλλος δ΄ ἄλλω ἔρεζε θεῶν αἰεινενετάων εὐχόμενος θάνατόν τε φυνεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος· αὐτὰρ ὃ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων πίονα ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἀτρέος ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις· οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἠὲ κακῶς νοστήσομεν υἶες καὶ ἵππων· ἔσταν δ΄ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίω ἀνθεμόεντι μυρίοι, ὅσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρη. Ἡύτε μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά, αἵ τε κατὰ σταθμὸν προσεφώνεον οὐδ΄ ἐρέοντο· αὐτὰρ ὂ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄· οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Άχαιοί· κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψ[η] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν αὐτῶν, πρὶν Ἄργος δ´ ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἤματι τῷ ὅτε

```
1301 HOM 3 181
                                            εἴ ποτ΄ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ἄτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἁχαιῶν.
1025 HOM 2 145
                                    κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαῖξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων⋅ ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν
1232 HOM 3 172
                                         ἀμείβετο. δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υίέι σῶ ἑπόμην. θάλαμον ννωστούς τε
402 HOM 1 57
                                            ὄτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τ΄ ἐγένοντο, τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Ἀτρεΐδη, νῦν ἄμμε
Tεγέα {N+Top} 1
4092 HOM 2 607
                                         πολύμηλον Ρίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην, καὶ Τενέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν Στύμφηλόν τ΄ εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο, τῶν ἦοχ΄
τείνω { V } 3
1853 HOM 3 261
                                         τοί δ΄ ὀτραλέως ἐπίθοντο· ἀν δ΄ ἄρ΄ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον· τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄
2204 HOM 3 311
                                          ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, ἂν δ΄ ἄρ΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ἐσπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον. Τὼ μὲν ἄρ ἄψορροι προτὶ
2620 HOM 3 372
                                     πολύκεστος ίμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὅς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τουφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς
τειχιόεις { Α } 2
3779 HOM 2 559
                                     verse is missing in the manuscript] Οι δ΄ Ἄργός τ΄ εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν, Έρμιόνην τ΄ Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, Τροίζῆν΄ Ἡιόνας τε καὶ
                                     Ίδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε οἳ Κνωσσόν τ΄ εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν, Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις
4359 HOM 2 646
τεῖχος { N+Com } 1
4660 HOM 2 691
                                     Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης, καδδὲ Μύνητ΄ ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους, υἱέας Εὐήνοιο
τέκμαρ { N+Com } 1
3876 HOM 1 526
                                       ὄφρα πεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ΄ ἀθανάτοισι μέγιστον τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἀτελεύτητον, ὅ τι κεν κεφαλῆ
τέκνον { N+Com } 10
                                   Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὄου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ΄
6799 HOM 2 326
                                      τήν δ΄ ἐλελιξάμενος πτερύγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν
2234 HOM 2 317
960 HOM 2 136
                                      νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· αἱ δέ που ἡμέτεραἱ τ΄ ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα εἵατ΄ ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἵνεκα δεῦρ΄
2211 HOM 2 313
                                           πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ἔνθ΄ ὄ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ δ΄ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα
2198 HOM 2 311
                                     ρα πλατάνιστον ὄρουσεν. Ένθα δ΄ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα, ὄζω ἐπ΄ ἀκροτάτω, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα⋅
5862 HOM 2 871
                                         καὶ Νάστης ἡγησάσθην, Νάστης Ἀμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα, ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἴεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε
                                    έλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ δ΄ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· τήν δ΄ ἐλελιξάμενος πτερύγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν΄ ἔφαγε
2224 HOM 2 315
                                         ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι, τῷ δεκάτω δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.»
6811 HOM 2 327
3047 HOM 1 414
                                        ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ὰδάκρυτος καὶ ἀπήμων
                                    δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἴδομεν ἄμφω,»
2670 HOM 1 362
τέκος { N+Com } 6
1134 HOM 3 160
                                    ὦπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὡς τοίη περ ἐοῦσ´ ἐν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ΄ Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ·
2126 HOM 3 301
                                              ὦδέ σφ΄ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ΄ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ΄ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων· τοῖσι δὲ
1105 HOM 2 157
                                      εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἡρη πρὸς μῦθον ἔειπεν· «"Ω πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ΄ εὐρέα νῶτα
1486 HOM 1 202
                                    μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσῆυδα· «Τίπτ΄ αὖτ΄ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας. Ἡ ἵνα ὕβριν ἴδη Ἁγαμέμνονος Ἁτρεΐδαο; ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ
1151 HOM 3 162
                                         δ΄ Έλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ· «Δεῦρο πάροιθ΄ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδη πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ
```

```
1374 HOM 3 192
                                     αὖτ΄ Όδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Εἴπ΄ ἄνε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ΄ ἐστίν· μείων μὲν κεφαλῆ Ἀναμέμνονος Ἁτρεΐδαο, εὑρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἰδὲ
τελαμών { N+Com } 1
2700 HOM 2 388
                                     ήβαιὸν εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν· ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ΄ ἔγχεῖ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ
Τελαμώνιος { Α } 2
3576 HOM 2 528
                                           δ΄ ήνεμόνευεν Όιλῆος ταχὺς Αἴας, μείων, οὔ τι τόσος νε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίνος μὲν ἔην, λινοθώρηξ, ἐνχείη δ΄ ἐκέκαστο
5174 HOM 2 768
                                       θηλείας, φόβον Άρηος φορεούσας. Άνδρῶν αὖ μέγ΄ ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας ὄφρ΄ Άχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν, ἵπποι θ΄ οἳ φορέεσκον
τέλειος { Α } 1
475 HOM 1 66
                                       έπιμέμφεται ἢδ΄ έκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε κνίσης αἰγῶν τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο· τοῖσι
τελέω { V } 10
29 HOM 1 5
                                    ήρώων, αὐτούς δ΄ έλλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι, Διός δ΄ ἐτελείωτο βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε Ἁτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος
786 HOM 1 108
                                     έστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις ὡς δὴ τοῦδ΄ ἕνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλγεα
266 HOM 2 36
                                         ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἅ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε· φῆ γὰρ ὅ γ΄ αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνω νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἅ ῥα
2282 HOM 2 330
                                       αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Κεῖνός θ΄ ὧς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται· ἀλλ΄ ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο
596 HOM 1 82
                                    νε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψ[η] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» Τὸν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη
3859 HOM 1 523
                                    αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση "Hρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω· εἰ δ΄ ἄγε τοι κεφαλῆ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθης· τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθέν γε μετ΄
1501 HOM 1 204
                                     "Η ἵνα ὕβριν ἴδη Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο; ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ἦς ὑπεροπλίησι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ
1813 HOM 2 257
                                         Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις· ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εἰ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι
1564 HOM 1 212
                                    ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ
2860 HOM 1 388
                                         δ΄ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ΄ ἀναστὰς ἠπείλησεν μῦθον, ὂ δὴ τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἁχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ
τελήεις { Α } 2
2162 HOM 2 306
                                     ήμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας, καλῆ ὑπὸ πλατανίστω, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδ[ωρ]· ἔνθ΄ ἐφάνη μέγα
2322 HOM 1 315
                                     οἵ δ΄ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον· ἔρδον δ΄ Ἀπόλλωνι τεληέσσας έκατόμβας ταύρων ἢδ΄ αἰγῶν παρὰ θῖν΄ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο κνίση δ΄ οὐρανὸν ἶκεν
τέλλω { V } 4
168 HOM 1 25
                                    Άγαμέμνονι ἥνδανε θυμῶ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· «Μή, σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις
                                         τό οί καὶ ῥίγιον ἔσται.» Ὠς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο, Μυρμιδόνων δ΄ ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας
2403 HOM 1 326
2795 HOM 1 379
                                    Άγαμέμνονι ἤνδανε θυμῶ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· χωόμενος δ΄ ὁ γέρων πάλιν ὤχετο· τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ
4338 HOM 2 643
                                     οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· τῶ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Κρητῶν δ΄
τέλος (τό) { N+Com } 3
863 HOM 2 122
                                    ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλοιμεν Ἁχαιοί τε Τρῶές τε ὅρκια πιστὰ ταμόντες
2184 HOM 3 309
                                        μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» Ἡ ῥά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, ἄν δ΄ ἄρ΄ ἔβαιν
2060 HOM 3 291
                                    αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἴνεκα ποινῆς αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» μεν καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῶ· καὶ τοὺς μὲν
τέμενος { N+Com } 1
4689 HOM 2 696
                                       ἔμελλεν. Οἵ δ΄ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα Δήμετρος τέμενος, ἵΙτωνά τε μητέρα μήλων, ἀγχίαλόν τ΄ Άντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην, τῶν αὖ
```

τέμνω { **V** } 8 2068 HOM 3 292 εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» ϶, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῶ· καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ 1791 HOM 3 252 καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων ἐν πεδίω καταβῆναι. ἳν΄ ὄρκια πιστὰ τάμητε· αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος μακρῆσ΄ ἐνχείησι μαχήσοντ΄ ἀμφὶ νυναικί· 1936 HOM 3 273 ἥ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο, ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες Τρώων καὶ Ἁχαῖων νεῖμαν ἀρίστοις· τοῖσιν δ΄ Ἀτρεΐδης 760 HOM 3 105 Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὅρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὅρκια δηλήσηται 879 HOM 2 124 τι πέφανται. Εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε ὄρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω, Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, ἡμεῖς δ΄ ἐς δεκάδας 1817 HOM 3 256 γυνὴ καὶ κτήμαθ΄ ἔποιτο∙ οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα 536 HOM 3 73 νυναϊκά τε οἷκαδ΄ ἀνέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων Ἄρνος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα γυναῖκά τε οἴκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.» ἵΩς ἔφατ΄, οἱ δ΄ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν 680 HOM 3 94 Τένεδος { N+Top } 2 «Κλῦθί μευ ἀρνυρότοξ΄. ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις· ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα 3327 HOM 1 452 «Κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εὶ δή ποτέ τοι κατὰ 264 HOM 1 38 Τενθρηδών { N+Ant } 1 δεινοῦ Στυνὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. Μαννήτων δ΄ ἦρχε πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός, οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς 5094 HOM 2 756 τεός { A } 2 1000 HOM 1 138 όπως ἀντάξιον ἔσται· εἰ δέ κε μὴ δώωσιν. ἐνὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν νέρας. ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἑλών ὁ δέ κεν κενολώσεται ὅν κεν ἵκωμαι. Ἀλλ΄ ὄδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει. Ἀτρεΐδη, σὺ δὲ παύε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε λίσσομ΄ Ἁχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν ἔρκος Ἁχαιοῖσιν 2076 HOM 1 282 τέρας { N+Com } 1 6785 HOM 2 324 «Τίπτ΄ ἄνεω ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἁχαιοί; ἡμῖν μὲν τόδ΄ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ τέκν΄ τέρην { Α } 1 1008 HOM 3 142 αὐτίκα δ΄ ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν ὥρματ΄ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴη, ἄμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἔποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος τερπικέραυνος { A } 3 3301 HOM 2 478 δ΄ ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων, ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνω, Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. Ἡύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ΄ ἔξοχος ἔπλετο 3096 HOM 1 419 τῶ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν μεγάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνω εἶμ΄ αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγαννίφον, αἴ κε πίθηται. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ ισαν ώσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὡς τερπικεραύνω χωομένω, ὅτε τ΄ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσση εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος 5263 HOM 2 781 τέρπω { **V** } 3 3486 HOM 1 474 ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν, μέλποντες ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ΄ ἀκούων. Ἡμος δ΄ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ 5209 HOM 2 774 ποιμένι λαῶν Ἀτρεΐδη· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες τόξοισίν θ΄ ἵπποι δὲ παρ΄ ἄρμασιν οἶσιν ἔκαστος λωτὸν 3113 HOM 3 441 δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Ἀλλ΄ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε NUM+Car > 9 τεσσαράκοντα 4248 HOM 2 630 ὄς ποτε Δουλίχιον δ΄ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς⋅ τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους, οἵ ῥ΄ 5030 HOM 2 747 ὄζος Ἄρηος υίὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Γουνεὺς δ΄ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας· τῶ δ΄ τῶ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Κρητῶν δ΄ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε οἳ 4344 HOM 2 644 3616 HOM 2 534 έρατεινὰς Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο Λοκρῶν οι ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οι δ΄ Εὔβοιαν

4965 HOM 2 737	κάρηνα, τῶν ἦρχ΄ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἴ δ΄ Ἄγρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο, Ὅρθην
3685 HOM 2 545	ὀρεκτῆσι μελίησι θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι⋅ τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον, δῆμον
4781 HOM 2 710	τοι λαοὶ δεύονθ΄ ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην Βοίβην καὶ
3548 HOM 2 524	δῖον ἔναιον, οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῃς ἐπὶ Κηφισοῖο∙ τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο∙ οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες, Βοιωτῶν δ΄
5111 HOM 2 759	ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε, τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οὖτοι ἂρ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἂρ
τέσσαρες { NUM+Car } 1 4165 HOM 2 618	έσχατόωσα πέτρη τ΄ Ώλενίη καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐέργει, τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ΄ ἀνδρὶ ἑκάστῳ νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· τῶν
Τεταγών { <mark>V</mark> } 1 4357 HOM 1 591	ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ´ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ´ ἦμαρ φερόμην, ἄμα δ΄ ἠελίῳ καταδύντι κάππεσον ἐν
τέταρτος { NUM+Ord } 1 4203 HOM 2 623	Άκτορίωνε∙ τῶν δ΄ Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης∙ τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής, υἱὸς Ἀγασθένεος Αὐγηιάδαο ἄνακτος. Οἳ δ΄ ἐκ Δουλιχίοιο
τετραπλόος { <mark>A</mark> } 1 927 HOM 1 128	ἐπαγείρειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν, αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.» Τόνδ΄
τέτραχα { <mark>I+Adv</mark> } 1 2553 HOM 3 363	πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ´ ἄρ αὐτῷ τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός· Ἀτρεΐδης δ´ ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ,
τέττιξ { N+Com } 1	
1069 HOM 3 151	πύλησι, γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ΄ ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ΄ ὕλην δενδρέῳ ἐφ΄ ἑζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν⋅ τοῖοι ἄρα
Τευταμίδης { N+Pat } 1	
5683 HOM 2 843	ἦρχ´ Ἱππόθοός τε Πυλαῖος τ´ ὄζος Ἄρηος, υἷε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο. Αὐτὰρ Θρήικας ἦγ´ Ἀκάμας καὶ Πείροος ἤρως ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος
τεῦχος { N+Com } 7	
2315 HOM 3 327	ἔπειθ΄ ἴζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἑκάστῳ ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἀμφ΄ ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις
5444 HOM 2 808	Έκτωρ δ΄ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν, αἶψα δ΄ ἔλυσ΄ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ΄ ἔσσυτο λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς
638 HOM 3 89	νεῖκος ὄρωρεν· ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ, αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
2323 HOM 3 328	καὶ ποικίλα τεύχε´ ἔκειτο· αὐτὰρ ὄ γ´ ἀμφ´ ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο. Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν
1389 HOM 3 195	Άτρεΐδαο, εὑρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι∙ τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν∙
820 HOM 3 114	πολέμοιο∙ καί ῥ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ΄ ἔβαν αὐτοὶ τεύχεά τ΄ ἐξεδύοντο∙ τὰ μὲν κατέθεντ΄ ἐπὶ γαίῃ πλησίον ἀλλήλων ὀλίγη δ΄ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.
209 HOM 3 29	ἰδὼν∙ φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην∙ αὐτίκα δ΄ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Τόν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς ἐν προμάχοισι φανέντα,
τεύχω { <mark>V</mark> } 8	
1093 HOM 2 155	ύπὸ δ΄ ἥρεον ἔρματα νηῶν. Ἔνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἡρη πρὸς μῦθον ἔειπεν· «Ὠ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,
2259 HOM 2 320	Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄ ἑσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ΄ ἑκατόμβας, Κάλχας δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα θεοπροπέων
3440 HOM 1 467	τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, δαίνυντ´, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ
2991 HOM 2 430	τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαῖτα δαίνυτ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος
731 HOM 3 101	καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ΄ ἀρχῆς· ἡμέων δ΄ ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄, ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ

```
22 HOM 1 4
                                          δ΄ ἰφθίμους ψυχὰς Ἄιδι προίαψεν ἡρώων, αὐτούς δ΄ ἑλλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι, Διός δ΄ ἐτελείωτο βουλή· ἐξ οὖ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην
800 HOM 1 110
                                       θεοπροπέων ἀγορεύεις ὡς δὴ τοῦδ΄ ἔνεκά σφιν έκηβόλος ἄλγεα τεύχει, οὔνεκ΄ ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά΄ ἄποινα οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι
726 HOM 2 101
                                      δὲ κρείων Άναμέμνων ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν ήθαριστος κάμε τεύχων. ήθαριστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς [δΙῶκε διακτόρω
τέχνη { N+Com } 1
447 HOM 3 61
                                           ως ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὡς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί·
τήκω { V } 1
1262 HOM 3 176
                                     καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν· ἀλλὰ τὰ γ΄ οὐκ΄ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ΄ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς· οὖτός τ΄ Άτρεΐδης, εὐρυκρείων
τῆλε {I+AdvPr} 1
5804 HOM 2 863
                                     κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς τῆλ΄ ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μηόσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην
Τηλέμαχος { N+Ant } 1
1834 HOM 2 260
                                     ώς νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν
τηλόθεν { I+Adv } 4
                                            δαΐφρων. Σαρπηδών δ΄ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος.
5901 HOM 2 877
5763 HOM 2 857
                                    ύψηλοὺς Ἐρυθίνους. Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη. Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος
                                      διοτρεφέος Κεάδαο. Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους τηλόθεν ἐξ Ἁμυδῶνος ἀπ΄ Ἁξίου εὐρὺ ῥέοντος, Ἁξίου οὖ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.
5711 HOM 2 849
1979 HOM 1 270
                                           ἀπόλεσσαν. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών, τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ´ ἐμαυτὸν ἐγώ· κείνοισι δ´ ἄν οὔ
τηλόθι { I+Adv } 1
                                   έγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρω ἐνὶ οἴκω, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος
208 HOM 1 30
τηλύγετος { Α } 1
1250 HOM 3 175
                                        δεῦρο υἱέι σῷ ἑπόμην, θάλαμον γνωστούς τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν· ἀλλὰ τά γ΄ οὐκ΄ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα. Τοῦτο δέ
Τηρεία { N+Top } 1
5589 HOM 2 829
                                     δ΄ ἄρ Ἀδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ΄ Ἄδρηστός τε καὶ Ἅμφιος λινοθώρηξ υἶε δύω Μέροπος
τίθημι { V } 21
5055 HOM 2 750
                                          μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί΄ ἔθεντο, οἵ τ΄ ἀμφ΄ ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ΄ ἐνέμοντο, ὄς ῥ΄ ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον
2133 HOM 1 290
                                          πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εἰ δέ μιν αίχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;» Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην
2250 HOM 2 319
                                    καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄ ἐσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ
                                        σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμω κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν· εἵλετο δ΄ ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ
2374 HOM 3 336
2335 HOM 3 330
                                           Έλένης πόσις ἠυκόμοιο. Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπὶ σφυρίοις ἀραρυίας· δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν
                                       ἄειδε, θεά, Πηληιάδεω Άχιλῆος οὐλομένην, ἢ μυρί΄ Άχαιοῖς ἄλγε΄ ἔθηκεν, πολλάς δ΄ ἰφθίμους ψυχὰς Ἅιδι προίαψεν ἡρώων, αὐτούς δ΄ έλλώρια τεῦχε κύνεσσιν
11 HOM 1 2
2271 HOM 3 321
                                      μεδέων, κύδιστε μέγιστε, όππότερος τάδε ἔργα μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν, τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἅιδος εἴσω, ἡμῖν δ΄ αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ
1040 HOM 1 143
                                          εἰς ἄλα δῖαν, ἐς δ΄ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην θείομεν, ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον βήσομεν· εἶς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος
2015 HOM 2 285
                                        «Άτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἁχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγχι[στο]ν θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέσταν ἐνθάδ΄ ἔτι
                                      Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε
4043 HOM 2 599
```

τιμή { N+Com } 8

Οι δ΄ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἰστία μὲν στείλαντο. Θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνη, ἱστὸν δ΄ ἱστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα· εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ἀκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» Ἦ ῥά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο Ἰσόθεος φώς, ἂν δ΄ ἄο΄ ἔβαιν΄ αὐτός, κατὰ δ΄ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰο δέ οἱ Ἀντήνωρ τῆ δεκάτη δ΄ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς· τῶ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη· κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ οὖν ταῦρος· ὂ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι· τοῖον ἄρ΄ Ἀτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνω ἐκπρεπέ΄ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν. Ἔσπετε νῦν μοι. Μοῦσαι Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄ ἑσταότες πόλιν ἤματι κείνω νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ΄ ἔμελλεν ἐπ΄ ἄλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ώς ἄρ ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλη ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε φίλην περ ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατρὶ φίλω ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων παῖδά τε σοὶ Άλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον. Ὁ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἂν Άχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι ὂς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε´ ἐφῆκεν.» Ὠς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὄ δ΄ ἐδέξατο χαίρων παῖδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην ἑξείης ἔστησαν

γε μὲν ἀρχὸν∙ ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀιλῆος νόθος υἱός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πτολιπόρθω. Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οἵ τ΄ ἔχον

πολλὰ δὲ μητρὶ φίλη ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς· «Μῆτερ, ἐπεί μ΄ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι Ζεὺς δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὄν ποτ΄ Άθήνη θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Άθήνησ΄ εἶσεν, ἑῶ ἐν πίονι νηῶ· ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς πάις Ἀγχίσαο, Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ Ἀγχίση τέκε δῖ΄ Ἀφροδίτη Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῶ γε δύω Ἀντήνορος ἦρχ΄ Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἔνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τὸν ὑπ΄ Ἀδμήτω τέκε δῖα γυναικῶν Ἄλκηστις Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. Οἵ δ΄ ἄρα Μηθώνην καὶ ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ´ ὁ γεραιὸς Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ´, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην υἶε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μηόνας ἦγον ὑπὸ Τμώλω γεγαῶτας. Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο άκροτάτω, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ἔνθ΄ ὅ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ δ΄ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι, τῶ δεκάτω δὲ πόλιν αἰρήσομεν Κάμειρον· τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, ὂν τέκεν Ἀστυόχεια βίῃ Ἡρακληείῃ, τὴν ἄγετ΄ ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος πέρσας ἄστεα Μινύειον, τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἶες Ἄρηος, οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμω Ἄκτορος Ἀζείδαο, παρθένος αἰδοίη ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα Ἀρηι κρατερῶ· ήγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης υἱὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς· τόν ῥ΄ ὑπὸ Πειριθόω τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῶ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο uiὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς· τόν ῥ΄ ὑπὸ Πειριθόω τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῶ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, τοὺς δ΄ ἐκ Πηλίου ὧσε καὶ ἄμα τ΄ ὧκύμορος καὶ ὀίζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῶ σε κακῆ αἴση τέκον ἐν μεγάροισι. Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνω εἶμ΄ αὐτὴ πρὸς Ὅλυμπον Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά ἄντα, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηι Φυλεΐδης, ὂν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς, ὄς ποτε Δουλίχιον δ΄ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς· τῶ δ΄ ἄμα

τε ἷφι ἀνάσσεις· ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μένα δ΄ ἵψαο λαὸν Ἁχαιῶν· ἠδ΄ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος· ἀλλ΄ ὄ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἁχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν· ἤδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή. καὶ λάβε γούνων· τῇ σ´ ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἁχιλῆα τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν.» Τήν δ´ ἀπαμειβόμενος προσέφη σε μετ΄ ἀθανάτοισιν ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υίόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄ ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων σ΄ ἔγωγε λίσσομαι εἵνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς. Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ γάρ τοι

2699 HOM 2 388

κακὸν υἶας Ἀχαιῶν· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ΄ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.» Ὁν δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Άχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς Μενελάου· ὑμεῖς δ΄ Ἀρνείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται.» Ὠς ἔφατ΄ ἡχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές, ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ χαίρης, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα, πρὸς Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπη οὐδ΄ ἀλεγίζεις· Μενέλαος, Τρῶας ἔπειθ΄ Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ΄ ἀποδοῦναι, τιμὴν δ΄ Ἀργείοισ΄ ἀποτινέμεν, ἥν τιν΄ ἔοικεν ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εἰ χεῖρας ὀρεγνύς· «Μῆτερ, ἐπεί μ΄ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ΄ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ ἔοικεν ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εἰ δ΄ ἄν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ΄ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς σκηπτοῦχος βασιλεὺς ὧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν, Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἐσσὶ θεὰ δέ σε

έφ΄ ὑψηλῶ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν⋅ χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν εἰροκόμω, ἥ οἱ Λακεδαίμονι

καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, και οἱ ὑπένερθε καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ΄ ἐπίορκον ὀμόση, ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ΄ ὅρκια πιστά· εἰ μέν κεν

σὺ δ΄ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος ὅ τ΄ ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο

τόν ῥ΄ ὑπὸ Πειριθόω τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, τοὺς δ΄ ἐκ Πηλίου ὧσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε Όλύμπιος ἐγγυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ΄ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ γάρ μ΄ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς εὐρυκρείων Άγαμέμνων ἣν ἄτην, ὅ τ΄ ἄριστον Άχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ΄ ἔτρεφον άνθρώποισι πέληται· εἰ δ΄ ἄν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἁλεξάνδροιο πεσόντος, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα ποινῆς έχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην· αὐτίκα δ´ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Τόν δ´ ὡς οὖν ἐνόησεν οἷκον δὲ νέεσθαι πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχω κατακοιμηθῆναι, τίσασθαι δ΄ Ἑλένης ὁρμήματα στοναχάς τε· εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκονδε νέεσθαι, προθυμίησι πεποιθώς, ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῶ τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε. Οἳ δὲ Πύλον τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν καὶ χαλκῷ Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· «Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ΄ ἔοργε, δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ΄ ὑπὸ χερσὶ δάμασσον, ὄφρά κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ἦ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Ἁλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ἠίχθη ἡτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. Άλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὁ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ´ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ´ ἄν Ἀχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν Ζεῦ· τόφρα δ´ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ´ ἄν Ἁχαιοὶ υἰὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῇ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ´ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ´ ἀκέων

εἰσῆλθ΄ ἑκατόμβας, Κάλχας δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε· «Τίπτ΄ ἄνεω ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί; ἡμῖν μὲν τόδ΄ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσῆυδα· «Τίπτ΄ αὖτ΄ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας. ἢ ἴνα ὕβριν ἴδη Ἁγαμέμνονος ងτρεΐδαο; ἀλλ΄ ἔκ

νῆας· [one verse is missing in the manuscript] Οἴ δ΄ Ἄργός τ΄ εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν, Έρμιόνην τ΄ Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, Τροίζῆν΄ Ἡιόνας

ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ΄ ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων· ὂν δ΄ ἄν ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω μιμνάζειν ήβαιὸν εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν· ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ΄ ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ

ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον∙ οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶ. Μητρί δ΄ ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ Ζεύς· «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω· πρῆξαι δ΄ ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, ἀλλ΄ ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἦ ποτ΄ Άχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἶας Ἀχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν, εὖτ΄ ἄν πολλοὶ ὑφ΄ ἵΕκτορος ἀνδροφόνοιο θνήσκοντες σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ΄ οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι· ἤδη γάρ με καὶ όίω. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σù δ´ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔνωνε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τω ἄλλω, ἐπεί μ´ ἀφέλεσθέ νε δόντες· τῶν δ «Ἰσχεσθ´, Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν· στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος Ἔκτωρ.» Ὠς ἔφαθ´, οἵ δ´ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ´ ἐγένοντο έπεὶ οὔ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὔτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εὶ τό γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ νε περίσχεο παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ΄ Ὅλυμπόνδε Δία λίσαι. εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔρνω. Πολλάκι νὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μενάροισιν ἄκουσα τῶν δ΄ ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.» Ὠς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ δ΄ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν, αἶψα δ΄ ἔλυσ΄ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· πᾶσαι δ΄ ώίγνυντο Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, δαίνυντ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, κοῦροι μὲν πάντα· αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον τετύκοντό τε δαῖτα δαίνυτ΄, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, τοῖς ἄρα μύθων έστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα. ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν. οἵ τινες ἡνεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· πληθὺν δ΄ οὐκ ἂν ἐνὼ μυθήσομαι οὐδ΄ οὐ νὰρ ἐμὸν παλινάνρετον οὐδ΄ ἀπατηλὸν οὐδ΄ ἀτελεύτητον. ὅ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσω.» Ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ΄ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσιαι δ΄ ἄρα ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ. οὔ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ὠκύμορος καὶ ὀιζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῶ σε κακῆ αἴση τέκον «Ὠ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε νηπιάχοις οἶς οἴ τι μέλει πολεμήια ἔργα· πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν; ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα, πρὸς Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπη οὐδ΄ ἀλεγίζεις· καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ὧ ἔπι πολλ΄ καὶ δεξιαί. ἦς ἐπέπιθμεν· αὕτως νάρ ῥ΄ ἐπέεσσ΄ ἐριδαίνομεν οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες. Ἁτρεΐδη, σὺ δέ θ΄ ὡς πρὶν ἔχων Αχιλεύς· τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ΄ ἐρέοντο· αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, έγὼ Τρώων ἔνεκ΄ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη τε πόντος. Ἄλλοι μέν ῥ΄ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας· Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολώα, ὅς ῥ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη μάψ, ἀτὰρ οὐ τε ἥδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο νελοίιον Ἁρνείοισιν ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς τέκνα, ὂς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἴεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμώ, τόνδε δ΄ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίη γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί· ὂς καὶ νῦν Ἁχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἠτίμησεν· λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὄ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἁχαιοί.» Ὠς πόδας ὤκὺς Ἁχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ νὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον. ὧ τε σύ. Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας οὐδὲ οὓς παΐδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὖ τι πειθέσθην· κῆρες νὰρ ἄνον μέλανος θανάτοιο. Οἵ δ΄ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε ὅρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἂν Άχαιοὶ υίὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ἥψατο γούνων, ὡς ἔχετ΄ ΄ ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις ὡς δὴ τοῦδ΄ πάντων, πῶς νάρ τοι δώσουσι νέρας μενάθυμοι Ἀχαιοὶ; οὐδέ τι πω ἶδμεν ξυνήνια κείμενα πολλά· ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, λαούς δ΄ έστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.» Τήν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις· οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἠὲ κακῶς νοστήσομεν υἶες Ἁχαιῶν. Τῶ νῦν άγορεύεις· άλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εὶ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ΄ ἔτι Ήσο παρ΄ αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ΄ ἀπόειπε κελεύθους, μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας κλυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὅ κέ οὔτ΄ ἀνθρώπων· ὂν δέ κεν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι, μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μὴ δὲ μετάλλα.» Τὸν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα βοῶπις πότνια ήρην Άχιλλεύς. Άλλ΄ οἵ γ΄ οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνόωντο· οὐ γὰρ ἔην ὅς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο· κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεὺς κούρης χωόμενος

θωρήσσοντο, Λοκρῶν δ΄ ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας, μείων, οἴ τι τόσος νε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων ὀλίνος μὲν ἔην, λινοθώρηξ, ἐνχείη δ΄ ίερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ ἑκατόμβης, αἴ κέν δόντες τῶν δ΄ ἄλλων ἅ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄνε μὴν πείρησαι, ἵνα ννώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἶμα Εὖτ΄ ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὡς ἄρα ἵωεται υἶας Άχαιῶν· ἐν βουλῆ δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξη κακὸν υἶας Άχαιῶν· θυμὸς δὲ μένας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων. τιμὴ δ Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ΄ εἰδυίη πάντ΄ ἀγορεύω; ὠχόμεθ΄ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν; ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυνίης ἢ ίζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδη πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἁχαιῶν· ὥς δ΄ ήμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ ἀλλ΄ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς· φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὕτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα καὶ κτήματα πάντ΄ ἀποδοῦναι, τιμὴν δ΄ Ἀρνείρισ΄ ἀποτινέμεν, ἥν τιν΄ ἔρικεν ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται· εἰ δ΄ ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό Έλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθρώποισι πέληται.» Ὠς ἔφατ΄ Ἁτρεΐδης, ἐπὶ δ΄ ἤνεον μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ΄ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄ τιν΄ οὐ πείσεσθαι ὀίω· εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες, τοὔνεκά οἱ προθέουσιν εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς· ἀλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ὁν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη, τὸν δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· σήματα φαίνων. Τῶ μή τις πρὶν ἐπεινέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχω κατακοιμηθῆναι, τίσασθαι δ΄ Ἑλένης ὁρμήματα στοναχάς τε· εἰ δέ τις τε ἴστέ τε πάντα. ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν⋅ πληθὺν δ΄ οὐκ ἄν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ΄ ὀνομήνω, ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. Ἦ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω, ὥς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ´ Ἄρηι· οὐ θείουεν, ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον βήσουεν· εἶς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς ἠὲ σύ, Πηλεΐδη, ήβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἅρηα· εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν, εὖ δέ θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς ἀθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα· ἀλλ΄ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ΄ ἐπικούρων δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ΄ ἀρηιφίλω Μενελάω· οὐ μὲν δεπάεσσιν ἔκχεον, ἠδ´ εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι χάλκεον ἔγχος· λαοί δ΄ ἠρήσαντο. θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀγέσχον. ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε «Ζεῦ πάτερ. Ἰδηθεν μεδέων. κύδιστε μένιστε. ὁππότερος δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ΄ αὐτῶ ἡδὺ νέλασσαν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί΄ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔορνε βουλάς τ κατακοιμηθήναι, τίσασθαι δ΄ Έλένης ὁρμήματα στοναχάς τε· εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκονδε νέεσθαι, ἁπτέσθω ἦς νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης, ὄφρα πρόσθ΄ έστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ ὧ τε σύ, Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὂν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν πρότερος τόν ν΄ εἴσεται οὔτ΄ ἀνθρώπων· ὃν δέ κεν ἐνὼν ἀπάνευθε θεῶν κάκ΄ ἔοργε, δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ΄ ὑπὸ χερσὶ δάμασσον, ὄφρά τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχη.» Ἡ θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου· οἷκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[ς] ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι· καὶ γάρ τις θ΄ [ἔ]να μῆνα μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [νη]ὶ πολυζύγω, ὄν περ ἄελλαι χειμέριαι τότ΄ ἀρηιφίλω Μενελάω· οὐ μὲν γὰρ φιλότητι γ΄ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν "Άρηα· εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω, ὥς Άχαιῶν· ὤς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, ὅς τις ὅδ΄ ἐστὶν Ἁχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε· ἤτοι μὲν κεφαλῆ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι· καλὸν δ

```
1609 HOM 2 229
                                           εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον ἔλωμεν· ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι. ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα. ὄν κεν ἐνὼ δήσας ἀνάνω ἢ ἄλλος Ἁχαιῶν.
3739 HOM 2 553
                                    ἐνιαυτῶν· τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· τῷ δ΄ οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ΄ ἀνὴρ κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· Νέστωρ οἶος
1458 HOM 1 198
                                        ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα οἴω φαινομένη· τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ΄ Ἁχιλλεύς. Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ ἔννω Παλλάδ΄ Ἀθηναίην· δεινὼ
2447 HOM 2 354
                                        φέροντες, ἀστράπτων ἐπιδέξι΄ ἐναίσημα σήματα φαίνων. Τῶ μή τις πρὶν ἐπεινέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι πρίν τινα πὰο Τρώων ἀλόχω κατακοιμηθῆναι, τίσασθαι δ
5465 HOM 2 811
                                         λαός, πεζοί θ΄ ἱππῆές τε· πολὺς δ΄ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίω ἀπάνευθε περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα, τὴν ἤτοι
                                    πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν δῶρ΄ ἀπὸ αίρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπη· δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις· ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη,
1693 HOM 1 230
2567 HOM 3 365
                                           Άτρεΐδης δ΄ ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ἦ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν
2832 HOM 3 402
                                         πολίων εὖ ναιουενάων ἄξεις ἢ Φρυνίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς. εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων οὕνεκα νῦν δὴ δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος νικήσας
                                          καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἁχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· νῦν δ΄ ἴδεν
579 HOM 2 80
                                             γὰρ αὐτοί· καὶ μαχόμην κατ΄ ἐμαυτὸν ἐγώ· κείνοισι δ΄ ἄν οὔ τις τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο· καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθω·
1995 HOM 1 271
769 HOM 3 107
                                     ὄφρ΄ ὅρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὅρκια δηλήσηται· αἰεί δ΄ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, οἶς δ΄ ὁ
3976 HOM 1 540
                                          άλίοιο νέροντος· αὐτίκα κερτομίρισι Δία Κρονίωνα προσηῦδα· «Τίς δ΄ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλάς: αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν
1609 HOM 3 226
                                           εἶδος ἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὅδ΄ ἄλλος Ἁχαιὸς ἀνήρ, ἠύς τε μέγας τε, ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ΄ εὐρέας
89 HOM 3 12
                                      ομίχλην ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ΄ ἀελλὴς
236 HOM 3 33
                                         ἦτορ, ἂψ δ΄ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων. Ὠς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσησ΄, ὑπό τε τρόμος ἔλαβε γυῖα, ἄψ
1086 HOM 1 150
                                        ωκὺς Άχιλλεύς· «Ὠμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον, πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσσι πείθηται Ἀχαιῶν ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι; οὐ γὰρ
4769 HOM 2 708
                                        ό δ΄ ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος, οὐδέ τοι λαοὶ δεύονθ΄ ἡνεμόνος, πόθεόν νε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι
                                         χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τω ἄλλω, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ γε δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἄ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ
2202 HOM 1 299
τίς { PRO+Int } 4
1576 HOM 2 225
                                     ένὶ θυμῶ· αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθω· «Ἀτρεΐδη τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις; πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ
2673 HOM 1 362
                                     τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ
45 HOM 18
                                        διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἁχιλλεύς. Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς
5122 HOM 2 761
                                           νῆες ἔποντο. Οὖτοι ἄρ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· τίς τ΄ ἄρ τῶν ὄχ΄ ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, αὐτῶν ἠδ΄ ἵππων, οῖ ἄμ΄ Ἀτρεΐδησιν
τιταίνω { V } 1
2716 HOM 2 390
                                         περὶ δ΄ ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων· ὃν δ΄ ἄν ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ
Τίτανος { N+Top } 1
4952 HOM 2 735
                                        Οἵ δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ΄ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός τῷ δ΄ ἄμα
Τιταρήσιος { N+Top } 1
5060 HOM 2 751
                                          οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί΄ ἔθεντο, οἵ τ΄ ἀμφ΄ ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ΄ ἐνέμοντο, ὅς ῥ΄ ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὅ γε Πηνειῶ
τιτύσκω { V } 1
                                          ἄπαντες. Τῶ δ΄ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἁχαιοὶ ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ΄ ἔβαλλον· αὐτὰρ ὃ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Ἰσχεσθ΄,
580 HOM 3 80
τίω { V } 1
157 HOM 2 21
                                    ύπτὲρ κεφαλῆς Νηληίω υἶι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν ῥὰ μάλιστα γερόντων τῖ΄ Ἁγαμέμνων· τῶ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος· «Εὕδεις, ងτρέος υἱὲ δαΐφρονος
τλάω { V } 6
```

1934 HOM 1 262 τοιόσδε { PRO+Dem } 4 1110 HOM 3 157 851 HOM 2 120 5381 HOM 2 799 330 HOM 3 46

τοιοῦτος { PRO+Dem } 1 2580 HOM 2 372

τομή { N+Com } 1 1732 HOM 1 235

τοκεύς { N+Com } 1

999 HOM 3 140

δ΄ ἄμα πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον∙ οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου∙ οὐ δέ δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλη ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν έόντα κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.» Τήν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ άμα λαῷ θωρηχθῆναι οὔτε λόχον δ´ ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἁχαιῶν τέτληκας θυμῷ· τόδέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· ἦ πολὺ λώιον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν δῶρ΄ Άχαιοί· ἤτοι ἐνὼν εἷμι προτὶ Ἰλιον ἠνεμόεσσαν ἄψ. ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ΄ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλω Μενελάω· Ζεὺς μέν που τό άλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἠὲ καὶ οὐκί· εὖ

ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. Τληπόλεμος δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ΄ ἐνὶ μεγάρω ἐυπήκτω, αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα Ένυαλίω ἀνδρειφόντη· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Τληπόλεμος δ΄ Ἡρακλεΐδης ἠύς τε μέγας τε ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων, οἳ κοσμηθέντες, Λίνδον Ἰήλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον· τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, ὂν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληείη, τὴν ἄγετ΄ ἐξ Ἐφύρης

υἷε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μηόνας ἦγον ὑπὸ Τμώλω γεγαῶτας. Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων, οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ΄

νόος ἐστί· μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης· οὔ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ΄ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. Νῦν καὶ πότμον ἐπίσπη. Ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ΄ εὖ μήδεο πείθεό τ΄ ἄλλω· οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν΄ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἁγάμεμνον, χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἔποντο· δωδεκάτη δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν Αχαιοὺς ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν δωδεκάτη δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν γουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι ὀίω.» Ὠς ἄρα

ἄλγεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ´ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὣς τοίη περ ἐοῦσ΄ ἐν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· οἵ τε καθ΄ ὕλην δενδρέῳ ἐφ΄ ἑζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύργῳ· οἵ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦργον ἰοῦσαν, ἔπλετο πάντων ταῦρος δ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι τοῖον ἄρ΄ Ἁτρεΐδην θῆκεν Ζεὺς ἤματι κείνω ἐκπρεπέ΄ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν. ύμιν ἀνδράσιν ὢμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ γ΄ ἀθέριζον. Οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι, οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν, Καινέα τ΄

πτερόεντ΄ ἀγόρευον· «Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς τοιῆδ΄ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ΄ εἰς ὧπα ἔοικεν· Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν Ἁχαιῶν ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀνδράσι η̂ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὄπωπα· λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν ἔρχονται πεδίοιο οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. Ἡ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας, μιχθεὶς

γέρον, υἶας Ἀχαιῶν· αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν· τῶ κε τάχ΄ ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος

γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῶ ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων· αὐτίκα δ΄ ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν ὥρματ΄ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ

σκήπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ΄ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν·

```
τόξον { N+Com } 6
313 HOM 1 45
130 HOM 3 17
5213 HOM 2 775
5572 HOM 2 827
4845 HOM 2 720
4834 HOM 2 718
τόσος {Α} 9
1356 HOM 3 190
3573 HOM 2 528
450 HOM 2 62
181 HOM 2 25
1570 HOM 1 213
3258 HOM 2 472
905 HOM 2 129
455 HOM 1 64
88 HOM 3 12
τοσόσδε { PRO+Dem } 2
852 HOM 2 120
5382 HOM 2 799
τοσοῦτος { PRO+Dem } 1
6814 HOM 2 328
τότε { I+Adv } 14
3195 HOM 3 452
1550 HOM 2 221
3509 HOM 1 478
```

3141 HOM 1 426 1333 HOM 3 187

1594 HOM 3 224

4707 HOM 2 699 4336 HOM 1 588

664 HOM 1 92

3631 HOM 1 494

724 HOM 1 100

3497 HOM 1 476

Φοΐβος Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ, τόξ΄ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην· ἔκλαγξαν δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ ἐπ΄ ὤμων χωομένοιο Ἀλέξανδρος θεοειδὴς παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες τόξοισίν θ΄· ἵπποι δὲ παρ΄ ἄρμασιν οἶσιν ἔκαστος λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον Τρῶες, τῶν αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἰός, Πάνδαρος, ῷ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ καὶ Πιτύειαν εὖ εἰδὼς ἐπτὰ νεῶν· ἐρέται δ΄ ἐν ἑκάστῃ πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδὸτες ἷφι μάχεσθαι. Ἀλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ΄ ἄλγεα πάσχων Λήμνῳ ἐν καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν, τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς ἐπτὰ νεῶν· ἐρέται δ΄ ἐν ἑκάστῃ πεντήκοντα ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἷφι

ἐλέγχθην ἤματι τῷ ὅτε τ΄ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι· ἀλλ΄ οὐδ΄ οι τόσοι ἦσαν ὅσοι ἑλίκωπες Ἁχαιοί.» Δεύτερον αὖτ΄ Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Εἴπ΄ ἄγε Λοκρῶν δ΄ ἡγεμόνευεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας, μείων, οὔ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ, ἐγχείῃ δ΄ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, ῷ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα ῷ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα περ· ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος εἴνεκα τῆσδε· σὺ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμῖν.» Τήνδ΄ ποιμνήιον ἡλάσκουσιν ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἁχαιοὶ ἐν πεδίῳ ἴσταντο διαρραισαι μεμαῶτες. Τοὺς δ΄ ὡς ἐλοίμεθα οἰνοχοεύειν, πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο· τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἶας Ἁχαῖων Τρώων, οῖ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ΄ ἐπίκουροι ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοίβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ έκατόμβης, αἴ κέν κατέχευεν ὀμίχλην ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὧς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ΄

γὰρ τόδε γ΄ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν Ἁχαιῶν ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀνδράσι παυροτέροισι, ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, ἀλλ΄ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὅπωπα· λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν ἔρχονται πεδίοιο

καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι, τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Κεῖνός θ΄ ὡς

ἄλλ΄ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ΄ ἐπικούρων δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ΄ ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ· οὐ μὲν γὰρ φιλότητι γ΄ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν Ὑξχθιστος δ΄ Άχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἡδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ΄ αὖ Ἄγαμέμνονι δίῳ ὀξέα κεκληγὼς λέγ΄ ὀνείδεα· τῷ δ΄ ἄρ΄ Ἁχαιοὶ ἐκπάγλως κοτέοντο πρυμνήσια νηός· ἦμος δ΄ ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς, και τότ΄ ἔπειτ΄ ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· τοῖσιν δ΄ ἴκμενον οὖρον ἵει ἐκάεργος πάντες ἔποντο· δωδεκάτῃ δὲ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε, και τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν γουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι όίω.» Ὠς ἀνέρας αἰολοπώλους, λαούς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο, οἴ ῥα τότ΄ ἐστρατόωντο παρ΄ ὄχθας Σαγγαρίοιο· καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγχθην χειμερίῃσιν, οὐκ ἄν ἔπειτ΄ Όδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε γ΄ ὧδ΄ Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ΄ εἶδος ἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· λεχεποίην, τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε ζωὸς ἐών· τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα· τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο καὶ περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα· τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο καὶ περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ΄ ὅδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα· τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο καὶ περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ΄ ὅλ ἔχουμαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι· ἤδη εἴπης, ὂς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί στρατῷ εἴχεται εἶναι.» Καὶ τότε δή θάρσησε καὶ ηιδοα μάντις ἀμύμων «Οὔτ΄ ἄρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδ΄ τε πτόλεμόν τε. Άλλ΄ ὅτε δή ἡς ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ΄ ἡώς, καὶ τότε κέν μιν ἰλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπών κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη ἤρως τότε κέν μιν ἰλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὑς εἰπών κατάρι ὁ ἀνότη ροδοδάκτυλος Ἡως, καὶ τότ΄

μακάρεσσι θεοῖσιν, ὡς ἴδον ήθαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. Ὠς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, οὐ 4424 HOM 1 601 5489 HOM 2 815 κικλήσκουσιν, ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης· ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ΄ ἐπίκουροι. Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Έκτωρ τόφρα { I+Adv } 1 3741 HOM 1 509 αὐτὸς ἀπούρας. Άλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὁ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἂν Ἁχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῆ.» Ὠς Tραχίς { N+Tορ } 1 4601 HOM 2 682 όσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον, οἵ τ΄ Ἁλον οἵ τ΄ Ἁλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἠδ΄ Ἑλλάδα καλλιγύναικα, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ τραχύς {Α} 2 εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον καὶ Κροκύλει΄ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν, οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ΄ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἤπειρον ἔχον ἠδ΄ ἀντιπέραι΄ 4269 HOM 2 633 Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν, τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς ἑπτὰ νεῶν ἐρέται δ΄ ἐν ἑκάστη πεντήκοντα 4829 HOM 2 717 τρεῖς { NUM+Car } 1 4520 HOM 2 671 θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. Νιρεύς δ΄ αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐίσας, Νιρεὺς Ἁγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος, Νιρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ τρέπω { V } 2 τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ΄ Ἀχιλλεύς. Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄ Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· καί μιν φωνήσας ἔπεα 1465 HOM 1 199 2983 HOM 3 422 δόμον περικαλλέ΄ ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο, ἥ δ΄ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν· τῆ δ΄ ἄρα δίφρον έλοῦσα φιλομμειδὴς τρέφω { **V** } 7 3052 HOM 1 414 ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι ὄρνιθας ὥς, ὅτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἐίσας· τὰς ἐν Πιερίη θρέψ΄ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἄμφω θηλείας, φόβον Ἀρηος φορεούσας. Ἀνδρῶν αὖ μέγ΄ 5161 HOM 2 766 3702 HOM 2 548 πτολίεθρον, δήμον Έρεχθήος μεγαλήτορος, ὄν ποτ΄ Άθήνη θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα, κὰδ δ΄ ἐν Ἀθήνησ΄ εἶσεν, ἑῶ ἐν πίονι νηῶ· πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. Τληπόλεμος δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ΄ ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτῳ, αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ἤδη γηράσκοντα 4448 HOM 2 661 1958 HOM 1 266 verse is missing in the manuscript] κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο, φηρσὶν ὀρεσκώοισι, καὶ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ´, οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἤδ΄ ἐγένοντο ἐν Πύλω ἠγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ φρονέων 1852 HOM 1 251 1429 HOM 3 201 Διὸς ἐκγεγαυῖα· «Οὖτος δ΄ αὖ Λαερτίδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς, ὃς τράφη ἐν δήμω Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνὰ.» τρητός { A } 1 3169 HOM 3 448 ᢥ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων∙ ἄμα δ΄ εἴπετ΄ ἄκοιτις. Τὼ μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν, Ἀτρεΐδης δ΄ ἀν΄ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς τριάκοντα { NUM+Car } 3 4936 HOM 2 733 δύο παΐδες ἰητῆρ΄ ἀγαθὼ Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων· τοῖς δὲ τριάκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἵ δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον εἰσαναβᾶσα Ἄρηι κρατερῶ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, υἱέες 3497 HOM 2 516 ήγησάσθην Θεσσαλοῦ μἶε δύω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἅργος ἔναιον, οἵ τ΄ 4581 HOM 2 680 τρίζω { **V** } 1 2218 HOM 2 314 αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἢ τέκε τέκνα· ἔνθ΄ ὄ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ δ΄ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· τήν δ΄ ἐλελιξάμενος πτερύγος λάβεν Τρίκκα { N+Top } 1 4912 HOM 2 729 νόθος υίός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πτολιπόρθω. Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οἵ τ΄ ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, τῶν αὖθ

τριπλόος { Α } 1

```
926 HOM 1 128
                                      ταθτ΄ ἐπαγείρειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νθν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἁχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν, αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.»
τρίς { I+Adv } 1
1569 HOM 1 213
                                        περ· ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος εἴνεκα τῆσδε· σὺ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμιῖν.» Τήνδ΄
τρίτατος { NUMA+Ord } 2
                                      οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἦδ΄ ἐνένοντο ἐν Πύλω ἠναθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀνορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ πόποι, ἦ μένα πένθος
1860 HOM 1 252
                                     Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υίός· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φώς, Μηκιστέος υίὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος· συμπάντων δ΄ ἡγεῖτο βοὴν
3818 HOM 2 565
τρίτος { NUM+Ord } 1
                                        ἄλλος· οὐ τότε ν΄ ὧδ΄ Ὀδυσῆος ἀνασσάμεθ΄ εἶδος ἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ νεραιός· «Τίς τ΄ ἄρ ὅδ΄ ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνήρ, ἀύς τε μένας τε.
1602 HOM 3 225
τριχῆ { I+Adv } 1
4414 HOM 2 655
                                        έννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων, οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, Λίνδον Ἰήλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον· τῶν μὲν Τληπόλεμος
τριχθά { I+Adv } 2
4495 HOM 2 668
                                    βίης Ήρακλείης· αὐτὰρ ὄ γ΄ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων· τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ΄ ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει,
                                    άρνυρόηλον πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ΄ ἄρ αὐτῶ τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός· Ἀτρεΐδης δ΄ ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν
2550 HOM 3 363
Τροία { N+Top } 7
1235 HOM 2 178
                                         καὶ Τρωσὶ λίποιτε Άργείην Ἑλένην, ἦς εἴνεκα πολλοὶ Ἁχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς
                                         καὶ Τρωσὶ λίποιεν Άργείην Ἐλένην, ἦς εἴνεκα πολλοὶ Ἁχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων· σοῖς
1135 HOM 2 162
1663 HOM 2 237
                                       Άχαιοί, οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ΄ ἐῶμεν αὐτοῦ ἐνὶ Τροίη γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται ἢ ῥά τι οἵ χ΄ ἡμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί· ὃς καὶ νῦν
992 HOM 2 141
                                       πάντες· φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Ὠς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε πᾶσι μετὰ
                                   οἷκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς ἔφαθ΄,
538 HOM 3 74
                                         ἔποιτο· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ώς φάτο,
1819 HOM 3 257
936 HOM 1 129
                                     Άχαιοὶ τριπλῆ τετραπλῆ τ΄ ἀποτίσομεν, αἴ κε πόθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· «Μὴ δ΄
Τροιζήν { N+Top } 1
                                    τε τειχιόεσσαν, Έρμιόνην τ΄ Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, Τροίζῆν΄ Ἡιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ΄ Ἐπίδαυρον, οἵ τ΄ ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἁχαιῶν,
3788 HOM 2 561
Τροίζηνος { N+Ant } 1
5703 HOM 2 847
                                           ἐντὸς ἐέργει. Εὔφημος δ΄ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο. Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους τηλόθεν ἐξ
τρόμος { N+Com } 1
                                      τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσησ´, ὑπό τε τρόμος ἔλαβε γυῖα, ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, ὧς αὖτις καθ΄ ὅμιλον ἔδυ
247 HOM 3 34
τρυφάλεια { N+Com } 2
2648 HOM 3 376
                                      θυγάτηρ Άφροδίτη, ἥ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἷφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείη. Τὴν μὲν ἔπειθ΄ ἥρως μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς ῥίψ΄
2621 HOM 3 372
                                           ίμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὄς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ μὴ ἄρ ὀξὺ νόησε Διὸς
Τρώϊος { A } 2
                                   αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε· τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργω ἐφ΄ ὑψηλῶ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι
2709 HOM 3 384
2902 HOM 3 411
                                    δ΄ ἐγὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ΄ ἄχε΄ ἄκριτα θυμῷ.» Τήνδε χολωσαμένη
```

2150 HOM 2 304

ίκάνει θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Άργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε εἵνεκ΄ ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ΄ ἀρχῆς· ἡμέων δ ποντοπόροισιν εί δέ κ΄ Άλέξανδρον κτείνη ξανθὸς Μενέλαος, Τρῶας ἔπειθ΄ Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ΄ ἀποδοῦναι, τιμὴν δ΄ Ἀργείοισ΄ ἀποτινέμεν, ἤν τιν΄ Άχαιῶν ἐστιχόωντο δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ΄ ἔχεν εἰσορόωντας Τρῶας θ΄ ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· καί ῥ΄ ἐγγὺς στήτην διὰ μετρητῶ ἐνὶ χώρω διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ὠκέας ἵππους. Ἀλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἁχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ἐς μέσσον Τρώων καὶ ίοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄ ἀγόρευον· «Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς τοιῆδ΄ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· αἰνῶς μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἴνεκα νεῖκος ὄρωρεν· ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἁχαιοὺς τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρη, αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσω Νῦν αὖτ΄ εἴ μ΄ ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι, ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἁχαιούς, αὐτὰρ ἔμ΄ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον συμβάλετ΄ ἀμφ΄ άλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, ὅθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς τῆλ΄ ἐξ Ἀσκανίης· Άχαιοί τε Τρῶές τε ὄρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω, Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, ἡμεῖς δ΄ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἁχαιοί, Τρώων έκγεγαυῖα, βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῶ ἀργῆτι φαεινῶ σιγῆ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. Αἴ δ΄ ὅτ΄ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ΄ ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν Άφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μιγείης. Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ΄ ὅσσα ἔοργας.» Τὸν δ΄ αὖτε τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Κέκλυτέ μευ. Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ΄ ἐπίκουροι· νίκη μὲν δὴ φαίνετ΄ Ἁρηφίλου Μενελάου· ὑμεῖς δ΄ Ἁργείην τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ. Τρώες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί· ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἰλιον ἠνεμόεσσαν ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ έσσυμένως· Έκτωρ δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, μῦθον Ἁλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν· ἄλλους μὲν γαῖαν ἱκάνει· ἤ κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κε[ν] κεχαροίατο θυμῶ, εἰ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν, οἳ περὶ μὲν Όμήρου ῥαψωδίας Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ΄ ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι, Τρῶες μὲν κλαγγῆ τ΄ ἐνοπῆ τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὢς ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό. άθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης· ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ΄ ἐπίκουροι. Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Έκτωρ Πριαμίδης. μετ΄ ἀμφοτέροισι γένηται.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἐχάρησαν Ἁχαιοί τε Τρῶες τε ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο· καί ῥ΄ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ΄ τέλος δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ γάρ κ΄ ἐθέλοιμεν Ἁχαιοί τε Τρῶές τε ὅρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω, Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ύπαὶ πόδα νείατον Ἰδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, τῶν αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υίός, Πάνδαρος, ὧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας ήΡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός⋅ ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ΄ ἄν σε άθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας ήρη λισσομένη. Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν εἰπών ἔχετίπων εξείπων εξείπ άθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας ήρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται.» Ὠς φάτο, βῆ δ΄ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως ἠλάσκουσιν ὥρη ἐν εἰαρινῆ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἁχαιοὶ ἐν πεδίω ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. Τοὺς δ´ ὡς αἰπόλια Άλλὰ σὺ πέρ μιν τῖσον, Ὁ[λύμπ]ιε μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Ἀχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ Κρονίωνα ἤματι τῶ ὅτε νηυσὶν ἐπ΄ ὠκυπόροισιν ἔβαινον Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες, ἀστράπτων ἐπιδέξι΄ ἐναίσημα σήματα φαίνων. Τῶ μή τις ήδε καὶ αὕτως μ´ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση ήθρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε γούνων, αἰ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ΄ ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς κτεινομένους, ἵνα φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. Άλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὑρέας ὤμους, ἄμφω δ΄ ἐπ΄ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Ἀργείην Ἐλένην, ἦς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ έν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιτε Άργείην Ἑλένην, ἦς εἵνεκα πολλοὶ Άχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ Μυρίνης· ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ΄ ἐπίκουροι. Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Έκτωρ Πριαμίδης, ἄμα τῶ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἰόντες, Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα καὶ - Ζεὺς μήδετο ἔργα· θήσειν γὰρ ἔτ´ ἔμελλεν ἐπ´ ἄλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ´ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ´ ἔχυτ΄ καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμω καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ἀθανάτοισι

2639 HOM 2 380 χαλεπαίνων· εἰ δέ ποτ΄ ἔς νε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ΄ ἡβαιόν. Νῦν δ΄ ἔρχεσθ΄ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάνωμεν 5292 HOM 2 786 στοναχίζετο γαῖα ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Τρωσὶν δ΄ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἱρις πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίη ἀλεγεινῆ· οἵ δ΄ 263 HOM 3 36 δ΄ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, ὧς αὖτις καθ΄ ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀνερώχων δείσας Ἀτρέος μἰὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής. Τὸν δ΄ Ἔκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν 2456 HOM 2 355 φαίνων. Τῶ μή τις πρὶν ἐπεινέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχω κατακοιμηθῆναι, τίσασθαι δ´ Ἑλένης ὁρμήματα στοναχάς τε· εἰ δέ τις ἐκπάνλως Έκτωρ αὖτ΄ ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, καί ῥ΄ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, μέσσου δουρὸς έλὼν⋅ τοί δ΄ ἰδρύθησαν ἄπαντες. Τῷ δ΄ 562 HOM 3 77 έφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, ἡμεῖς δ΄ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἁχαιοί, Τρώων δ΄ ἄνδρα ἕκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν, πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο· 894 HOM 2 127 1191 HOM 1 164 δέ μοι υἷες Άχαιῶν. Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ΄ Ἀχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ΄ εὐναιόμενον πτολίεθρον· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο χεῖρες 1102 HOM 1 152 Άχαιῶν ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἶοι μάχεσθαι; οὐ νὰρ ἐνὼ Τρώων ἕνεκ΄ ἤλυθον αἰχμητάων δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν· οὐ νὰρ πῶ τε καθ΄ ὕλην δενδρέω ἐφ΄ ἑζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύργω· οἵ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦργον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς 1083 HOM 3 153 έπέεσσιν· «Όρσεο, Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων ἐν πεδίω καταβῆναι, ἳν΄ ὅρκια πιστὰ τάμητε· 1779 HOM 3 251 936 HOM 3 131 πόδας ἀκέα Ἱρις· «Δεῦρ´ ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι Τρώων θ´ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων· οἳ πρὶν ἐπ´ ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν 908 HOM 3 127 ίστὸν ὕφαινε, δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ΄ ἐνέπασσεν ἀέθλους Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, οὓς ἔθεν εἴνεκ΄ ἔπασχον ὑπ΄ Ἄρηος 1611 HOM 2 230 ἄν πτολίεθρον ἔλωμεν∙ ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν, ἠὲ 2406 HOM 3 341 ἔδυνεν. Οἵ δ´ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ´ ἔχεν εἰσορόωντας Τρῶας θ΄ 1888 HOM 3 266 Άχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο· ὤρνυτο δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν [Ἁ]γαμέμνων, ἀν δ΄ 1941 HOM 3 274 ἄωρτο, ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα κήρυκες Τρώων καὶ Ἁχαῖων νεῖμαν ἀρίστοις· τοῖσιν δ´ Ἁτρεΐδης μεγάλ´ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Ζεῦ 2940 HOM 3 417 νῦν ἔκπανλ΄ ἐφίλησα, μέσσω δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά. Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι,» Ὠς ἐφατ΄, ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη Διὸς εἴ που ἐς ἀθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα· ἀλλ΄ οὔ τις δύνατο Τρώων κλειτών τ΄ ἐπικούρων δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ΄ ἀρηιφίλω Μενελάω· οὐ μὲν γὰρ φιλότητι 3189 HOM 3 451 δευοίατο οἰνοχόοιο τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἶας Ἁχαῖων Τρώων, οἵ ναίουσι κατὰ πτόλιν ἀλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν, 912 HOM 2 130 214 HOM 2 30 κομόωντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν νάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάνυιαν. Τρώων· οὐ νὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπένναμψεν νὰρ 482 HOM 2 67 κομόωντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ 91 HOM 2 13 πόδας ἀκέα Ἱρις· εἴσατο δὲ φθογγὴν υἶι Πριάμοιο Πολίτη, ὂς Τρώων σκοπὸς ἶζε ποδωκείησι πεποιθώς, τύμβω ἐπ΄ ἀκροτάτω Αἰσυήταο γέροντος, δέγμενος 5332 HOM 2 792 2102 HOM 3 297 ήδ΄ εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια 2258 HOM 3 319 ηρήσαντο, θεοΐσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον, ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μένιστε, ὁππότερος τάδε ἔρνα μετ΄ 1159 HOM 1 160 ὄφρα σὺ χαίρης, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα, πρὸς Τρώων τῶν οὔ τι μετατρέπη οὐδ΄ ἀλεγίζεις καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ὧ Τυδεύς { N+Ant } 1 2823 HOM 2 406 μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, αὐτὰρ ἔπειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἰόν, ἔκτον δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς

τύμβος { N+Com } 2

Οἳ δ΄ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν΄ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί, οἳ Φενεόν τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον Ῥίπην τε uἷι Πριάμοιο Πολίτη, ὃς Τρώων σκοπὸς ἶζε ποδωκείησι πεποιθώς, τύμβω ἐπ´ ἀκροτάτω Αἰσυήταο γέροντος, δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἁχαιοί· τῶ μιν

5337 HOM 2 793 τυτθός { Α } 1

2616 HOM 1 354

5268 HOM 2 782

4073 HOM 2 604

μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ΄ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ γάρ μ΄ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἁγαμέμνων ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς

Τυφωεύς { N+Prop } 2

γαῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὢς τερπικεραύνω χωομένω, ὅτε τ΄ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσση εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς⋅ ὢς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ

```
5275 HOM 2 783
                                       χωομένω, ὅτε τ΄ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσση εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα ἐρχομένων· μάλα δ΄
τῶ { I+Part } 5
2586 HOM 2 373
                                   Άθηναίη καὶ Ἄπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν· τῶ κε τάχ΄ ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑφ΄ ἡμετέρησιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε·
                                      καὶ κῆρα φέροντες, ἀστράπτων ἐπιδέξι΄ ἐναίσημα σήματα φαίνων. Τῶ μή τις πρὶν ἐπεινέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχω κατακοιμηθῆναι,
2445 HOM 2 354
1788 HOM 2 254
                                        όπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἠὲ κακῶς νοστήσομεν υἶες Ἁχαιῶν. Τῶ νῦν Ἁτρεΐδη Ἁγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν ἥρωες
2086 HOM 2 296
                                         ήμιν δ΄ εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῶ οὐ νεμεσίζομ΄ Ἁχαιοὺς ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι
1756 HOM 2 250
                                           βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ΄ Ἁτρεΐδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· τῶ οὐκ ἄν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε
τώς { I+Adv } 1
2926 HOM 3 415
                                          δῖ΄ Ἀφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω. τὼς δέ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπανλ΄ ἐφίλησα, μέσσω δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά.
τότε { I+Adv } 1
                                           ὄρκος· ἦ ποτ΄ Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἶας Ἁχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν, εὖτ΄ ἄν πολλοὶ ὑφ΄ Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο
1777 HOM 1 241
Ύάμπολις { N+Top } 1
3528 HOM 2 521
                                      Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, οἵ τ΄ Άνεμώρειαν καὶ Ύάμπολιν ἀμφενέμοντο, οἵ τ΄ ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον, οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς
ϋβρις { N+Com } 2
1490 HOM 1 203
                                         προσῆυδα· «Τίπτ΄ αὖτ΄ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας. Ἡ ἵνα ΰβριν ἴδη Ἁγαμέμνονος Ἁτρεΐδαο; ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὁίω· ἦς ὑπεροπλίησι
                                   τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμῖν.» Τήνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας
1574 HOM 1 214
ύγρός { A } 1
2304 HOM 1 312
                                    άρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. Οἱ μὲν ἔπειτ΄ ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, λαούς δ΄ Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν∙ οἵ δ΄ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα
Űδρος { N+Com } 1
4871 HOM 2 723
                                          δθι μιν λίπον υῗες Άχαιῶν ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῶ ὀλοόφρονος ὕδρου· ἔνθ΄ ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο
ὕδωρ { N+Com } 6
                                      τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ´ ἔλαιον· ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ͺὕδατός ͺἐστιν ἀπορρώξ. Μαγνήτων δ´ ἦρχε πρόθοος Τενθρηδόνος υἰός, οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ
5087 HOM 2 755
2170 HOM 2 307
                                       τεληέσσας έκατόμβας, καλῆ ὑπὸ πλατανίστω, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδ[ωρ]- ἔνθ΄ ἐφάνη μένα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοι[νός], σμερδαλέος, τὸν [ῥ΄] αὐτὸς
1916 HOM 3 270
                                        πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν ἥ οἱ παρ ξίφεος μέγα
5721 HOM 2 850
                                     τηλόθεν ἐξ Άμυδῶνος ἀπ΄ Ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος, Ἁξίου οὖ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. Παφλαγόνων δ΄ ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν
                                        Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, τῶν αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός, Πάνδαρος, ὧ καὶ τόξον
5559 HOM 2 825
                                         Τιταρήσιον ἔργ΄ ἐνέμοντο, ὅς ῥ΄ ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ, οὐδ΄ ὅ γε Πηνειῶ συμμίσγεται ἀργυροδίνη, ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠὐτ΄
5069 HOM 2 752
υίός { N+Com } 55
2569 HOM 2 370
                                        προσέφη κρείων Άγαμέμνων· «宀Η μὰν αὖτ΄ ἀγορῆ νικᾶς, γέρον, μἶας Ἁχαιῶν· αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἅπολλον, τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες
1352 HOM 2 193
                                    πω σάφα οἶσθ΄ οἶος νόος Ἀτρεῖδαο· νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ΄ ἵψεται τιἶας Ἁχαιῶν· ἐν βουλῆ δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξη κακὸν
1367 HOM 2 195
                                    δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οῗον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξη κακὸν τοἶας Ἄχαιῶν· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ΄ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα
525 HOM 2 72
                                        έμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. Ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν τιἶας Ἁχαιῶν· πρῶτα δ΄ ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἦ θέμις ἐστί, καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ
                                    εἰρύαται· ὂ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος· ἦ ποτ΄ Ἁχιλλῆος ποθὴ ἵξεται τοἶας Ἁχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν, εὖτ΄ ἄν πολλοὶ ὑφ΄
1774 HOM 1 240
```

κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο· τόσσον ἐνώ φημι πλέας ἔμμεναι μἶας Ἁχαῖων Τρώων, οῖ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ΄ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων ἐνχέσπαλοι ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν μἶας Ἁχαιῶν. Ὠ πέπονες κάκ΄ ἐλέγχε΄ Ἁχαιῖδες οὐκέτ΄ Ἁχαιοί, οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, μέν΄ ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄνετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν μἶας Ἁχαιῶν.» Ὠς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οἵ δ΄ ἐπανέστησαν πείθοντο τε τῶ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος· «Εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαϊφρονος ἱπποδάμοιο; Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα ὧ λαοί τ΄ στή δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλής καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἁτρέος ὑἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, ὧ λαοί τ κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος μἶε, Ἀρχέλοχός τ΄ Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Καλύδνας, τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην Θεσσαλοῦ μἶε δύω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος τῶν δὲ τριἡκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι ναιετάασκον· τῶν ἦρχ΄ Ἱππόθοός τε Πυλαῖος τ΄ ὄζος Ἄρηος. μἶε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο. Αὐτὰρ Θρήικας ἦν΄ Ἀκάμας καὶ Πείροος ἤρως ὅσσους καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ, τῶν ἦρχ΄ Ἄδρηστός τε καὶ Ἅμφιος λινοθώρηξ μἶε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μηόσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην μἶε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μηόνας ἦγον ὑπὸ Τμώλω γεγαῶτας. Νάστης αὖ τείχεα Θήβης, καδδὲ Μύνητ΄ ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους, υἱέας Εὐήνοιο Σεληπιάδαο ἄνακτος∙ τῆς ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων, τάχα δ΄ ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν. Οἵ δ΄ ἀνχίαλον Καλυδῶνα τε πετοήεσσαν· οὐ νὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεναλήτορος μίξες ἦσαν, οὐδ΄ ἄρ΄ ἔτ΄ αὐτὸς ἔην. θάνε δὲ ξανθὸς Μελέανρος· τῶ δ΄ ἐπὶ πάντ΄ ἐτέταλτο νέες ἐστιχόωντο. Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, υἰέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο, οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν Κρῖσάν τε δ΄ ὅ γε λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι ὑἱέες ὑἱωνοί τε βίης Ἡρακλείης αὐτὰρ ὅ γ΄ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων τριχθὰ δὲ έκυρέ, δεινός τε· ώς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υἱέι σῶ ἑπόμην, θάλαμον γνωστούς τε λιποῦσα παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν· περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ὤς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας τίες Ἁχαιῶν· μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ΄ ὁμοίης ἔμμορε ἔναιον ἰδ΄ Ὀρχομενὸν Μινύειον, τῶν ἦρχ΄ Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, μἶες Ἄρηος, οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμω Ἄκτορος Ἀζείδαο, παρθένος αἰδοίη ὑπερώιον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν μἶες Ϫχαιῶν. Ϫλλὰ σύ, εἰ δύνασαί, γε περίσχεο παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦσ´ κλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν τοἶες Ἅχαιῶν, ἐκ δ΄ ἔλον Ϫτρεΐδη Χρυσηίδα καλλιπάρηον. Χρύσης δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς ἑκατηβόλου νήσω κεῖτο κρατέρ´ ἄλγεα πάσχων Λήμνω ἐν ἠγαθέη, ὄθι μιν λίπον τὖες Ἁχαιῶν ἕλκεῖ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου· ἔνθ´ ὅ γε κεῖτ´ ἀχέων· τάχα δὲ περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε μὶν μἷες Ϫχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, ὡς ἄμα θ΄ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι τοις Ἁχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, ὧ ἔπι πολλ΄ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι τίες Ἁχαιῶν. Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, όππότ΄ Ἁχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ΄ εὐναιόμενον τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἠὲ κακῶς νοστήσομεν μἶες Ἅχαιῶν. Τῶ νῦν Ἅτρεΐδη Ἅγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ δ΄ ἔμβαινον Ἐπειοί· τῶν μὲν ἄρ΄ Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡνησάθην τμιες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ΄ ἄρ΄ Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε· τῶν δ΄ Ἀμαρυνκείδης ἦρχε κρατερὸς περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπγος· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίω τοι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν ῥὰ μάλιστα νερόντων τῖ΄ Άναμέμνων· τῶ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε άγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἰρις· εἴσατο δὲ φθογγὴν τοι Πριάμοιο Πολίτη, ὃς Τρώων σκοπὸς ἶζε ποδωκείησι πεποιθώς, τύμβω ἐπ΄ ἀκροτάτω παρειάς, ὣς αὖτις καθ´ ὄμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων δείσας Ἀτρέος υἰὸν Ἁλέξανδρος θεοειδής. Τὸν δ´ Έκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν ὰισχροῖς ἐπέεσσιν· «Δύσπαρι, εἶδος ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ΄ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον ιιἰὸν ἀρηιφίλω Μενελάω· Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρω θανάτοιο παίδα δ΄ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ΄ ἄποινα δέχεσθαι. Άζόμενοι Διὸς τυἰὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.» Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί, αἰδεῖσθαί θ΄ ἱερῆα πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, αὐτὰρ ἔπειτ΄ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν, ἕκτον δ΄ αὖτ΄ Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον· αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· μητίετα Ζεῦ· τόφρα δ΄ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Ἀχαιοὶ υἰὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υἰόν, ὂς ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἠτίμησεν· ἦρχε κρατερὸς Διώρης· τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής, υἱὸς Ἅγασθένεος Αὐγηιάδαο ἄνακτος. Οἳ δ΄ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ΄ ἱεράων νήσων, αἳ Τίς τ΄ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς ὑἱός· ὁ γὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὧρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν ΰδατός ἐστιν ἀπορρώξ. Μαγνήτων δ΄ ἦρχε πρόθοος Τενθρηδόνος υίός, οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε, τῷ

```
4304 HOM 2 638
5568 HOM 2 826
4988 HOM 2 741
3732 HOM 2 552
3595 HOM 1 489
4751 HOM 2 705
3823 HOM 2 566
3813 HOM 2 564
4901 HOM 2 727
5702 HOM 2 847
4961 HOM 2 736
5023 HOM 2 746
4525 HOM 2 672
1615 HOM 2 230
υίωνός { N+Com } 1
4482 HOM 2 666
ϋλη { N+Com } 2
1074 HOM 3 151
3150 HOM 2 455
ὑμεῖς {PRO+Per2p} 8
1921 HOM 1 260
3342 HOM 2 485
541 HOM 2 75
3234 HOM 3 458
1981 HOM 3 280
114 HOM 1 18
2469 HOM 1 335
2014 HOM 1 274
ύπαΐσσω { V } 1
2187 HOM 2 310
ὑπένερθε { I+Adv } 2
1973 HOM 3 278
1059 HOM 2 150
ὑπέρ { I+Prep } 5
```

δυώδεκα μιλτοπάρηοι. Αἰτωλῶν δ΄ ἡνεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός, οἳ Πλευρῶν΄ ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλήνην Χαλκίδα τ΄ ἀνχίαλον Καλυδῶνα τε ΰδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, τῶν αὖτ΄ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς ὑιός, Πάνδαρος, ὧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Οἵ δ΄ ἄρ Ἀδρήστειάν τ΄ εἶχον καὶ δῆμον Όλοοσσόνα λευκήν, τῶν αὖθ΄ ἡνεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης τιἰὸς. Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς· τόν ῥ΄ ὑπὸ Πειριθόω τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν· τῶν αὖθ΄ ἡνεμόνευ΄ μίὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· τῶ δ΄ οὔ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος νένετ΄ ἀνὴρ κοσμῆσαι ἵππους τε τε. Αὐτὰρ ὂ μήνιε νηυσὶ παρ΄ ἥμενος ὠκυπόροισι διογένης Πηλέως υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· οὔτέ ποτ΄ εἰς ἀγορὴν πολέσκετο κυδιάνειρ[α]ν οὔτέ ποτ΄ εἰς γε μὲν ἀρχόν∙ ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος Ἰφίκλου τος πολυμήλου Φυλακίδαο αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου ὁπλότερος γενεῆ∙ ὁ δ΄ υἱός· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φώς, Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος· συμπάντων δ΄ ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ βοὴν ἀναθὸς Διομήδης καὶ Σθένελος. Καπανῆος ἀνακλειτοῦ φίλος υἱός∙ τοῖσι δ΄ ἄμ΄ Εὐούαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φώς. Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος∙ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχὸν· ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀιλῆος νόθος ὑίός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πτολιπόρθω. Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην άγάρροος ἐντὸς ἐέργει. Εὔφημος δ΄ ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων μίὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο. Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους τηλόθεν ἐξ Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ΄ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς τοῦ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἴ δ΄ Ἅγρισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος. ἄμα τῶ νε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος ὑἱος ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Νιρεύς δ΄ αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐίσας, Νιρεὺς Ἀγλαΐης μἱὸς Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος, Νιρεύς, ὂς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου μἶος ἄποινα, ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἁχαιῶν, ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν

λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἰωνοί τε βίης Ἡρακλείης· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων· τριχθὰ δὲ

πεπαυμένοι, ἀλλ΄ ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ΄ ὕλην δενδρέω ἐφ΄ ἑζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ΄ ἐπὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ἡύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην οὔρεος ἐν κορυφῆσ΄, ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή, ὡς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ

δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο· ἤδη γάρ ποτ΄ ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ΄ οἵ γ΄ ἀθέριζον. Οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ήρώεσσιν. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχουσαι, ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστέ τε ἴστέ τε πάντα, ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, οἵ πειρήσομαι ἦ θέμις ἐστί, καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω· ὑμεῖς δ΄ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» Ἡτοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Δάρδανοι ἠδ΄ ἐπίκουροι· νίκη μὲν δὴ φαίνετ΄ Ἀρηιφίλου Μενελάου· ὑμεῖς δ΄ Ἀρνείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥν τιν΄ ἔοικεν, ἥ τε ύπένερθε καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ΄ ἐπίορκον ὀμόση, ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ΄ ὅρκια πιστά· εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἁλέξανδρος καταπέφνη, δύω κοσμήτορε λαῶν· «Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἁχαιοί, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ΄ οἴκαδ΄ ἱκέσθαι «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄ οὔτι μοι ͺὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄ Ἁγαμέμνων, ὃς σφῶι προίει Βρισηίδος εἴνεκα κούρης. Ἁλλ΄ ἄγε, διογενὲς καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον πείθοντό τε μύθω· ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον· μήτε σὺ τόνδ΄ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ὥς

σμερδαλέος, τὸν [ῥ΄] αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε, βωμοῦ ὑπαῖξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. Ἔνθα δ΄ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα, ὄζω

ὃς πάντ΄ ἐφορᾶς καὶ πάντ΄ ἐπακούεις· καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, και οἱ ὑπένερθε καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ΄ ἐπίορκον ὀμόση, ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, πᾶσ΄ ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ΄ ἀλαλητῶ νῆας ἐπ΄ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ΄ ὑπένερθε κονίη ἵστατ΄ ἀειρομένη· τοὶ δ΄ ἀλλήλοισι κέλευον ἄ[πτ]εσθαι νηῶν ἡδ΄ ἑλκέμεν εἰς

428 HOM 3 59	Άλέξανδρος θεοειδής· «Έκτορ, ἐπεί με κατ´ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ´ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ´ ἀνέρος, ὃς ῥά
3272 HOM 1 444	Άγαμέμνων παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβω θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ΄ ἱλασόμεσθα ἄνακτα, ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε΄ ἐφῆκεν.» Ὠς
427 HOM 2 59	δὲ Νέστορι δίῳ εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐψκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ χρὴ
147 HOM 2 20	εὕδοντ΄ ἐν κλισίῃ, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος· στῆ δ΄ ἂρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίῳ υἶι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν ῥὰ μάλιστα γερόντων τῖ΄ Ἀγαμέμνων· τῷ μιν
2113 HOM 3 299	«Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ´ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων,
ὑπερβασία { N+Com } 1 770 ном з 107	ὄρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὅρκια δηλήσηται· αἰεί δ´ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, οἶς δ´ ὁ
Ύπέρεια { N+Prop } 1 4947 HOM 2 734	γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἵ δ΄ ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ύπέρειαν, οἵ τ΄ ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, τῶν ἦρχ΄ Εὐρύπυλος Εὐαίμονος
ὑπερέχω { <mark>V</mark> } 2	
1497 HOM 3 210	ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὑρέας ὤμους, ἄμφω δ´ ἑζομένων γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς· ἀλλ´ ὅτε δὴ μύθους
2962 HOM 2 426	ἄρ σχίζῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, σπλάγχνα δ΄ ἄρ΄ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο∙ αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄
Ύπερησία { N+Top } 1	
3866 HOM 2 573	ἐρατεινήν, καὶ Σικυῶν´, ὅθ´ ἄρ´ Ἄδρηστος πρῶτ΄ ἐμβάσιλευεν, οἵ θ΄ Ύπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν Πελλήνην τ΄ εἶχον ἠδ΄ Αἴγιον ἀμφενέμοντο Αἰγιαλόν τ΄
ὕπερθεν { I+AdvPr } 2 1532 HOM 2 218 2380 HOM 3 337	δ΄ ἔτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ΄ ἐπενήνοθε λάχνη. Ἔχθιστος δ΄ Ἁχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἠδ΄ ἐπ΄ ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθ΄ ὕπερθεν ἔνευεν· εἵλετο δ΄ ἄλκιμον ἔγχος, ὄ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. Ὠς δ΄ αὔτως Μενέλαος
ὑπέρθυμος {Α} 1	4.1%
5024 HOM 2 746	Αὶθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο∙ τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Γουνεὺς δ΄
ὑπερμενής { Α } 3	
2425 HOM 2 350	εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἤματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐπ´ ὠκυπόροισιν ἔβαινον Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον
2805 HOM 2 403	ὃ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι, κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν, Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ
823 HOM 2 116	Ἄργος ίκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν· οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι, ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἡδ´ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ
ὑπέρμορα { I+Adv } 1 1091 HOM 2 155	οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ´ ἥρεον ἔρματα νηῶν. Ἔνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἡρη πρὸς μῦθον ἔειπεν· «"Ω πόποι αἰγιόχοιο Διὸς
ὑπεροπλία { N+Com } 1	Άτρεΐδαο; ἀλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω· ἦς ὑπεροπλίῃσι τάχ΄ ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὑπερφίαλος { A } 1 765 HOM 3 106	ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ´ ὄρκια τάμνη αὐτός, ὲπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὅρκια δηλήσηται· αἰεί δ´ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν
	agete de ripiapolo pirjy, dyp opnia tapytį autog, etteror traides otreppianor naratinotor, prį irg utreppaditį ziog opnia otprijotįtai: aieto otrinotepav avopav
ὑπερῷον { N+Com } 1 3486 HOM 2 514	Ἄρηος, οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἀζείδαο, παρθένος αἰδοίη ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα Ἄρηι κρατερῷ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ
ὑπισχνέομαι { <mark>V</mark> } 2	
A .	

```
797 HOM 2 112
3786 HOM 1 514
```

με μένα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη, σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην ὢς ἔχετ΄ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ΄ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ΄ εὖ εἰδῶ ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν

Űπνος { N+Com } 6 23 HOM 2 2 249 HOM 2 34 517 HOM 2 71 4488 HOM 1 610 143 HOM 2 19

καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ εὖδον παννύχιοι, Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος· ἀλλ΄ ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἁχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ΄ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.» Ὠς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἅ δ΄ ἔχε φρεσίν·" ὡς ὁ μὲν εἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. Ἁλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν· πρῶτα δ΄ ἐγὼν ἔπεσιν ἤι΄ Ὀλύμπιος ἀστεροπητής, ἔνθα πάρος κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι· ἔνθα καθεῦδ΄ ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος ήρη, τέλος σὺν θεῶ τῆς α τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίη, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίω υἶι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν ῥὰ μάλιστα γερόντων τῖ΄ τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν

2309 HOM 2 334

2986 HOM 1 406

2161 HOM 1 294

2952 HOM 1 401

4906 HOM 2 728

1542 HOM 3 217 5553 HOM 2 824

3573 HOM 1 486

1083 HOM 2 154

683 HOM 2 95

2613 HOM 3 371

4533 HOM 2 673

1514 HOM 2 216

3401 HOM 2 492

1753 HOM 2 249 4067 HOM 2 603

328 HOM 2 44

4996 HOM 2 742 2165 HOM 2 307

έγχείησι. Δαρδανίων δ΄ αὖτ΄ ἦρχεν ἐὺς πάις Ἁγχίσαο, Αἰνείας, τὸν ὑπ΄ Ἅγχίση τέκε δῖ Ἅφροδίτη Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα, οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε δύω

Ἰαωλκόν, τῶν ἦρχ´ Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἕνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τὸν ὑπ´ Ἀδμήτω τέκε δῖα γυναικῶν Ἄλκηστις Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. Οἵ δ´ ἄρα Μηθώνην αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν⋅ ὣς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ρα πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων σκαιῆ, δεξιτερῆ δ΄ ἄρ΄ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα· «Ζεῦ πάτερ, εἰ πότε δή Άχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὄς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, εἰ θ΄ ίπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, οὓς ἔθεν εἵνεκ΄ ἔπασχον ὑπ΄ Ἄρηος παλαμάων· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· «Δεῦρ΄ ἴθι, νύμφα φίλη, ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀφραδέως· μή πως τάχ΄ ὑπ΄ αὐτοῦ δουρὶ δαμασθῆς.» Τήνδε Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε· «Μή με, γύναι, δὲ μέγ΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ΄ Ἁχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα ἀμείνων, ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων· τὸν καὶ ὑπ΄ ἔδδεισαν μάκαρες θεοί οὐδ΄ ἔτ΄ ἔδησαν. Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρ΄ ἔζεο καὶ λάβε γούνων. «Ἡ γάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπ΄ εἴξομαι ὅττί κεν εἴπης· ἄλλοισιν δὴ ταῦτ΄ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοινε σήμαιν΄· οὐ γὰρ ἔγων΄ τ΄ ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐλθοῦσα, θεά, ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν, ὧχ΄ ἑκατόχειρον καλέσασ΄ ἐς μακρὸν κολυμπον, ὃν Βριάρεων καλέουσι άλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀιλῆος νόθος υἱός, τόν ῥ΄ ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ΄ Ὀιλῆι πτολιπόρθω. Οἳ δ΄ εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν, οἵ τ΄ ἔχον Οἰχαλίην ΰστερος [ἦ]εν· ἀλλ΄ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναῖξειεν Ὀδυσσεύς, στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας, σκῆπτρον δ΄ οὔτ΄ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, τ΄ Άκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον ἴΙδης, ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο Τρῶες, τῶν αὐτ΄ ἦρχε νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ΄ ἠπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ ὃ μήνιε δῖαν, οὐρούς τ΄ ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ΄ οὐρανὸν ἶκεν οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ΄ ἥρεον ἕρματα νηῶν. Ἔνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, εἰ μὴ Ἀθηναίην ότρύνουσ΄ ἱέναι Διὸς ἄγγελος· οἵ δ΄ ἀγέροντο. Τετρήχει δ΄ ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα λαῶν ἰζόντων, ὅμαδος δ΄ ἦν· ἐννέα δὲ σφέας κήρυκες βοόωντες μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἀπαλῆς ὑπὸ δειρῆς, ὅς οἱ ὑπ΄ ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης. Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ Άγλαἵης υἱὸς Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος, Νιρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ΄ ἀμύμονα Πηλεΐωνα∙ ἀλλ΄ ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ άλλ΄ ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἀργείοισιν ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἔτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος εὶ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο θυγατέρες, μνησαίαθ΄ ὅσοι ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας. τέλος σὺν θεῶ τῆς β Ὁμήρου σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ΄ Ἁτρεΐδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· τῶ οὐκ ἄν βασιλῆας ἀνὰ στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν ὀνείδεά τε τῶ δ΄ ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Οἳ δ΄ ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν΄ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί, οἳ Φενεόν τ΄ χιτώνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος· ποσσὶ δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· εἵλετο δὲ Πολυποίτης υίὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς· τόν ῥ΄ ὑπὸ Πειριθόω τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, τοὺς δ΄ ἐκ κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας έκατόμβας, καλῆ ὑπὸ πλατανίστω, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδ[ωρ]· ἔνθ΄ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα

```
100 HOM 3 13
                                   άμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἳ δ΄ ὅτε
5281 HOM 2 784
                                     ίμάσση εἰν Ἀρίμοις, ὄθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Τρωσὶν δ΄
245 HOM 3 34
                                   δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσησ΄. ὑπό τε τρόμος ἔλαβε νυῖα, ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, ὣς αὖτις καθ΄ ὅμιλον
5828 HOM 2 866
                                            υἷε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη, οἳ καὶ Μηόνας ἦγον ὑπὸ Τμώλω γεγαῶτας. Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων, οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν
                                   δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ΄ ἔοργε, δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ΄ ὑπὸ χερσὶ δάμασσον, ὄφρά τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ
2481 HOM 3 352
                                     οἰωνιστής· ἀλλ΄ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, ὅθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ
5785 HOM 2 860
5883 HOM 2 874
                                         νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ΄ Ἁχιλλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. Σαρπηδὼν
3216 HOM 2 465
                                      νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων· ἔσταν δ΄ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίω
                                      δάκρυ· σμῶδιξ δ΄ αίματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· ὃ δ΄ ἄρ ἕζετο τάρβησέν τε, ἀλγήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ
1891 HOM 2 268
                                       τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν, εὖτ΄ ἄν πολλοὶ ὑφ΄ Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο θνήσκοντες πίπτωσι σὺ δ΄ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος ὅ τ΄
1788 HOM 1 242
2594 HOM 2 374
                                       εἷεν Άχαιῶν· τῶ κε τάχ΄ ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑφ΄ ἡμετέρησιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε· ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε΄ ἔδωκεν, ὅς
ὑποβλήδην
             { I+Adv } 1
2144 HOM 1 292
                                   αἰὲν ἐόντες, τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;» Τόνδ΄ ἄρ ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἁχιλλεύς· «宀Η γάρ κε[ν] δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δή σοι
ὑπόδρα { I+Adv } 2
                                         ἀνδρῶν, ὄφρ΄ ἥμιν ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.» Τόνδ΄ ἄρ΄ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Ὠμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον, πῶς
1075 HOM 1 148
                                         λαῶν Θερσίτης· τῶ δ΄ ὧκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς, καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθω· «Θερσῖτ΄ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, ἵσχεο.
1723 HOM 2 245
ύποπίπτω { V } 1
2203 HOM 2 312
                                    ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα, ὄζω ἐπ΄ ἀκροτάτω, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ἔνθ΄ ὄ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε
ύποστεναχίζω { V } 1
5260 HOM 2 781
                                      μάχοντο. Οἵ δ΄ ἄρ ἴσαν ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὡς τερπικεραύνω χωομένω, ὅτε τ΄ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσση εἰν Ἀρίμοις, ὅθι
ύποστρέφω
             { V } 1
2869 HOM 3 407
                                     αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ΄ ἀπόειπε κελεύθους, μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὅλυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὅ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον
ὑπόσχεσις { N+Com } 2
2021 HOM 2 286
                                       έλέγχι[στο]ν θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέσταν ἐνθάδ΄ ἔτι στείχοντες ἀπ΄ Ἄργεος ἱπποβότοιο, Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄
                                     πρὶν Ἄργος δ΄ ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἤματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐπ΄
2417 HOM 2 349
ύπόψιος { Α } 1
305 HOM 3 42
                                    τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν ἢ οὕτω λώβην τ΄ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί, φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι,
Ypuivn { N+Top } 1
4152 HOM 2 616
                                   μεμήλει. Οἵ δ΄ ἄρα Βουπράσιον τε καὶ Ἡλιδα δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ΄ Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα πέτρη τ΄ Ὠλενίη καὶ Ἁλείσιον ἐντὸς ἐέργει, τῶν αὖ τέσσαρες
Υρτακίδης { N+Pat } 2
5644 HOM 2 837
                                              καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην, τῶν αὖθ΄ Ὑρτακίδης ἦρχ΄ Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν, Ἄσιος Ὑρτακίδης ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι αἴθωνες
5650 HOM 2 838
                                    Άρίσβην, τῶν αὖθ΄ Ύρτακίδης ἦρχ΄ Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν, Ἄσιος Ύρτακίδης ὂν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. Ἱππόθοοε
ύσμίνη { N+Com } 4
```

301 HOM 2 40 έπ΄ ἄλγεά τε στοναχάς τε Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄ έξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ΄ 2387 HOM 2 345 θ΄ ώς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν ἄρχευ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύω, τοί κεν Ἀχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ έπεί κε νομώ μινέωσιν, ὣς τοὺς ἡνεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα ὑσμίνην δ΄ ἱέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀναμέμνων, ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνω, 3289 HOM 2 477 5809 HOM 2 863 ὕστερος { A } 5 1707 HOM 1 232 1706 HOM 2 242 1991 HOM 2 281 181 HOM 1 27 1533 HOM 3 215 ὑφαίνω { **V** } 2 901 HOM 3 125 1513 HOM 3 212 ὑφίημι { **V** } 1 3203 HOM 1 434 ὑφίστημι { V } 1 2024 HOM 2 286 ὑψηλός {Α} 3 2749 HOM 2 395 5755 HOM 2 855 2706 HOM 3 384 ύψιβρεμέτης { A } 1 2611 HOM 1 354 ὑψόροφος {Α} 1 2987 HOM 3 423 ύψοῦ { I+Adv } 1 3570 HOM 1 486 φαεινός { A } 3 2515 HOM 3 357 1764 HOM 3 247 οἷνον ὲύφρονα, καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῷ ἐν αἰγείω· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ Ίδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα· ἄπρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν· 2961 HOM 3 419 ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα, βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῶ ἀργῆτι φαεινῶ σιγῆ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν⋅ ἦρχε δὲ δαίμων. Αἵ δ΄ ὅτ΄ Ἀλεξάνδροιο δόμον $φαίνω { V } 12$ 2172 HOM 2 308 έκατόμβας, καλῆ ὑπὸ πλατανίστω, ὄθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδ[ωρ]· ἔνθ΄ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοι[νός], σμερδαλέος, τὸν [ῥ΄] αὐτὸς Ὀλύμπιος ἧκε

αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς τῆλ΄ ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μηόσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην υἶε Πυλαιμένεος. τὼ Γυναίη βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις· ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο. Ἁλλ΄ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μάλ΄ οὐκ Ἀχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἄν Ἀτρεΐδη νῦν ͺὕστατα λωβήσαιο.» Ὠς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν Θερσίτης· τῶ δ΄ ὧκα εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, ὡς ἄμα θ´ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι μἷες Ἁχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν· ὅ σφιν εὖ φρονέων «Μή, σε γέρον κοίλησιν έγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ΄ έγὼ οὐ λύσω· μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ΄ ἀμφ΄ ἀμαρτοεπής, εἰ καὶ γένει ὕστερος [ἦ]εν· ἀλλ΄ ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς, στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην. Τὴν δ΄ εὖρ΄ ἐν μεγάρω· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ΄ ἐνέπασσεν ἀέθλους Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον, ἥτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ θέσαν δ΄ ἐν νηὶ μελαίνη, ἱστὸν δ΄ ἱστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες καρπαλίμως, τήν δ΄ εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς· ἐκ δ΄ εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ μερόπεσσι βροτοῖσιν, οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέσταν ἐνθάδ΄ ἔτι στείχοντες ἀπ΄ Ἄργεος ἱπποβότοιο, Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ήδ΄ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῆ ἐφ΄ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλω· τὸν δ΄ οὔ ποτε κύματα λείπει παντοίων ποταμὸν κλυτὰ δώματ΄ ἔναιον Κρῶμνάν τ΄ Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν Αὐτή δ΄ αὖθ΄ Ἑλένην καλέουσ΄ ἴε· τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργω ἐφ΄ ὑψηλῶ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα περ ἐόντα, τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐννυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ΄ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν· ἦ νάρ μ΄ Ἁτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀναμέμνων ἵκοντο, ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο, ἥ δ΄ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν· τῆ δ΄ ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη ἀντί΄ εὐρὺν Ἀχαιῶν, νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ΄ ἠπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας βάλε Πριαμίδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην· διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο· ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην 2246 HOM 2 318 ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε· λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄ έσταότες θαυμάζομεν οἷον 6784 HOM 2 324 «Τίπτ΄ ἄνεω ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἁχαιοί; ἡμῖν μὲν τόδ΄ ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὄου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ 867 HOM 2 122 πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ΄ οὔπω τι πέφανται. Εἴ περ νάρ κ΄ ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε ὅρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι 1475 HOM 1 200 δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄ Άθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσῆυδα· «Τίπτ΄ αὖτ΄ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος «Κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ΄ ἐπίκουροι· νίκη μὲν δὴ φαίνετ΄ Ἀρηιφίλου Μενελάου· ὑμεῖς δ΄ Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ΄ ἄμ΄ αὐτῆ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν 3231 HOM 3 457 3157 HOM 2 456 ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην οὔρεος ἐν κορυφῆσ´, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή, ὣς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο αἴγλη παμφανόωσα δι´ αἰθέρος 45 HOM 2 5 όλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν· ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, πέμψαι ἐπ´ Ἁτρεΐδη Ἁγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον καί μιν φωνήσας ἔπεα 1453 HOM 1 198 τε κηδομένη τε· στῆ δ΄ ὄπιθεν. ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα οἴω φαινομένη· τῶν δ΄ ἄλλων οὔ τις ὁρῆτο· θάμβησεν δ΄ Ἀχιλλεύς. Μετὰ δ΄ ἐτράπετ΄, αὐτίκα δ΄ φόνον καὶ κῆρα φέροντες, ἀστράπτων ἐπιδέξι΄ ἐναίσημα σήματα φαίνων. Τῶ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχω 2444 HOM 2 353 χαμάζε. Τόν δ΄ ώς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ, ἄψ δ΄ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων. Ώς δ΄ ὅτε τίς 221 HOM 3 31 3505 HOM 1 477 ἦλθε, δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός· ἦμος δ´ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς, καὶ τότ´ ἔπειτ´ ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν· τοῖσιν δ΄ Φαιστός { N+Top } 1 4366 HOM 2 648 τε τειχιόεσσαν, Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας, ἄλλοι θ΄ οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο· τῶν φάλαγξ { N+Com } 1 564 HOM 3 77 έχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, καί ῥ΄ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, μέσσου δουρὸς ἑλὼν τοί δ΄ ἰδρύθησαν ἄπαντες. Τῶ δ΄ ἐπετοξάζοντο κάρη φάλος { N+Com } 1 δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ΄ ἄρ αὐτῶ τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός· Ἀτρεΐδης δ΄ ὤμωξεν 2545 HOM 3 362 φάος { N+Com } 1 4456 HOM 1 605 θ΄, αἷ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῆ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν [οἶκον] δὲ ἔκαστος, ἦχι ἑκάστω δῶμα περικλυτὸς φαρέτρα { N+Com } 1 318 HOM 1 45 καρήνων χωόμενος κῆρ, τόξ΄ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην· ἔκλαγξαν δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ ἐπ΄ ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος· ὅ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς Φάρη { N+Top } 1 3926 HOM 2 582 πλείστους ἄνε λαούς. Οἳ δ΄ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν. Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην Βρυσειάς τ΄ ἐνέμοντο καὶ Αὐνειὰς ἐρατεινάς. οἵ φᾶρος { N+Com } 1 325 HOM 2 43 μαλακὸν δ´ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος· ποσσὶ δ´ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ἀμφὶ δ´ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος φάσνανον { N+Com } 1 1394 HOM 1 190 γένετ΄, ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὅ δ΄ Ἁτρεϊδην ἐναρίζοι, ἡὲ Φείδιππος { N+Ant } 1 4569 HOM 2 678 Κάσον τε καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας, τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην Θεσσαλοῦ υἶε δύω Ἡρακλεῖδαο ἄνακτος· τῶν δὲ Φενεός { N+Top } 1 4078 HOM 2 605 ὄρος αἰπύ, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν´ ἀνέρες ἀγχιμαχηταί, οἳ Φενεόν τ΄ ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην, Φεραί { N+Top } 1 4787 HOM 2 711 έσθλὸν ἐόντα· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, τῶν

```
Φερητιάδης { N+Pat } 1
5145 HOM 2 763
φέρω { V } 20
1610 HOM 2 229
```

ήδ΄ ἵππων, οἳ ἄμ΄ Ἀτρεΐδησιν ἔποντο. ἵΙπποι μὲν μέν΄ ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο, τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς, ὅτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον

εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον ἕλωμεν· ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἁχαιῶν, ἠὲ κρείων Άναμέμνων νῆας ἐπὶ νλαφυρὰς ἰέναι, ἀδ΄ ἄρν΄ ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὁ δ΄ ἄρ οὐκ ἀπίθησ΄ Άναμέμνονι δίω, Ἱρις δ΄ αὖθ΄ Ἑλένη λευκωλένω ἄννελος ἦλθεν θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρίνθητε τάχιστα. Οἴσετε δ΄ ἄρν΄. ἔτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν. Γῆ τε καὶ Ἡελίω· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· έτερον λευκόν, έτέρην δὲ μέλαιναν, Γῆ τε καὶ Ἡελίω· Διὶ δ΄ ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ΄ ὅρκια τάμνη αὐτός, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῶ ἐν αἰγείω· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα· ὤτρυνεν δὲ νέροντα Μητρί δ΄ ἐνὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ νοεούση πατρὶ φίλω ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ νάρ κ΄ ἐθέλησιν Έκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄργάς τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὃ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀναμέμνων νῆας ἐπὶ νλαφυρὰς δόντες· τῶν δ΄ ἄλλων ἅ μοι ἐστὶ θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνη, τῶν οὐκ ἄν τι φέρης ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο· εἰ δ΄ ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἶμα μεμαῶτα ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο, πᾶν δ΄ ἦμαρ φερόμην, ἄμα δ΄ ἠελίω καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνω, ὀλίγος δ΄ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά με ἦρχ΄ Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν, Ἄσιος Ύρτακίδης ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. Ἱππόθοοε δ΄ ἄγε φῦλα Πελασγῶν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι ναίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης, ἀσκῶ ἐν αἰνείω· φέρε δὲ θ΄ ίπποδάμων καὶ Άχαιῶν χαλκοχιτώνων· οἱ ποὶν ἐπ΄ ἀλλήλοισι ψέρον πολύδακρυν Ἄρηα ἐν πεδίω. ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, οἱ δὴ νῦν ἔαται σινῆ. νηυσὶν ἐπ΄ ὠκυπόροισιν ἔβαινον Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες, ἀστράπτων ἐπιδέξι΄ ἐναίσημα σήματα φαίνων. Τῶ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκον δὲ έλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη ἀντί΄ Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· ἔνθα κάθιζ΄ Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ΄ ἠνίπαπε πέτονται ἐπ΄ ὠκεανοῖο ῥοάων ἀνδράσι Πυνμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι· ἡέριαι δ΄ ἄρα ταί νε κακὴν ἔριδα προφέρονται, οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σινῆ μένεα πνείοντες ὄτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἁχαιῶν ἡγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἡμεῖς δ΄ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ένὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἁχαιῶν ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμω καὶ Τρωσὶ τοῖσιν δ΄ ήθαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ΄ ἀγορεύειν, μητρὶ φίλη ἐπίηρα φέρων, λευκωλένω ήρη· «Ἡ δὴ λοίγια ἔργα τάδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα Άτρεΐδης· ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων λυσσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ

1257 HOM 1 173 536 HOM 2 74 982 HOM 2 140 4474 HOM 2 665 1216 HOM 2 175 1116 HOM 2 159 2734 HOM 2 393

πλοῦτον ἀφύξειν.» Τόνδ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων· «Φεῦγε μάλ΄, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ΄ ἔγωγε λίσσομαι εἵνεκ΄ ἐμεῖο μένειν· παρ΄ ἔμοιγε υἷας Άχαιῶν· πρῶτα δ´ ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι ἦ θέμις ἐστί, καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω· ὑμεῖς δ´ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» "Ητοι ὅ γ΄ δεῦρ΄ ἱκόμεσθα. Ἀλλ΄ ἄγεθ΄ ὡς ἄν ἐγὼ εἴπω, πειθῶμεθα πάντες φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Ὠς ὄζον Ἄρηος· αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ΄ ὅ γε λαὸν ἀγείρας βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακλείης· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἐς πολυμήχαν΄ Όδυσσεῦ, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν φεύξεσθ΄ ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιτε τέκος Άτρυτώνη, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν Άργεῖοι φεύξονται ἐπ΄ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω καὶ Τρωσὶ λίποιεν Άργείην μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ´ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ´, Ἀργεῖοι δὲ μέγ´ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῆ ἐφ´ ὑψηλῆ, ὅτε Άλλος δ΄ ἄλλω ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος· αὐτὰρ ὃ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων πίονα πενταέτηρον ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀίω ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἁχαιούς· ἀλλ΄ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ περ κλαγγή γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἴ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον κλαγγῆ ταί γε πέτονται ἐπ΄ ἀκεανοῖο ῥοάων ἀνδράσι Πυνμαίοισι

2792 HOM 2 401

422 HOM 1 60

35 HOM 3 4

85 HOM 1 13

2746 HOM 1 372

φεύνω { **V** } 10

τοὶ δὲ νεέσθων Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς ἔφαθ΄, Έκτωρ αὖτ΄ ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, καί ῥ΄ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε οἷσί περ ἄρχει, τῶν δ´ ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.» ὨΟς ἔφαθ΄, Ἔκτωρ δ΄ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν, αἶψα δ΄ ἔλυσ΄ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ ἐσσεύοντο· κοῦροι Άχαιῶν· στεῦται νάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος Ἔκτωρ.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ΄ ἐνένοντο ἐσσυμένως· Ἔκτωρ δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· οπίσσω λεύσσει, ὅπως ὅχ΄ ἄριστα μετ΄ ἀμφοτέροισι γένηται.» Ὠζ ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἐχάρησαν Ἁχαιοί τε Τρῶες τε ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο· καί ῥ΄ οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ἦ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ρέοι ώς ὅδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ´ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ´ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων· τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον "Άιδος εἴσω, ἡμῖν δ΄ αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος εκτωρ ἄψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν· νηυσὶ νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο,» Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ΄ Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ· «Δεῦρο πάροιθ΄ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἔχθεα λυγρά, Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.» Ὠς ἐφατ΄, ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα, βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ σιγῆ, πάσας Άχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ΄ Ἁχαιῶν, οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ΄ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ΄, Ἁργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῆ ἐφ΄ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι ην τιν´ ἔοικεν, η τε καὶ ἐσσομένοισι μετ´ ἀνθρώποισι πέληται.» Ὠς ἔφατ΄ Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ´ ἤνεον ἄλλοι Ἀχαιοί. ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὃ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθω· βῆ δ΄ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπω ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἡρη, καί ῥ΄ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρίμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα, θάμβησεν τ΄ ἄρ ἔπειτα ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζε· «Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν; ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ´ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, έπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναρῖσιν ἀεικέα λοινὸν ἄμυνον.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔέαντο καὶ οὐλοχύτας κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος οἴκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, οἱ δ΄ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενἐλαος· φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ΄ Ἀθήνη, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα· [one εὐρὺν Ἀχαιῶν ἴομεν ὄφρά κε θᾶσσον ἐνείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· αὐτίκα κηρύκεσσι λινυφθόννοισι κέλευσε δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν ἑταῖροι πρηνέες ἐν κονίησιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ΄ ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ΄ ἀμέγαρτον μαλακοῖσιν· αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.» Ὠς ἄρ ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλη ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.» Ὠς ἄρ ͺἔφη, σκήπτρω δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν· ὅ δ΄ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης, ὅτ΄ ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίωνι οἵη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι, ὁππότε μιν ξυνδῆσαι φῶτα ἔκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας,» Ὠς φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι, κάλλεί τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ΄ ἡὲ χοροῖο νεόν λήγοντα οὔτε προπρηγὲς ἐνώμα, ἀλλ΄ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς· φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὕτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος μέδοντες, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον· νῦν δ΄ ἴδεν ὃς μέγ΄ ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγετ΄ καὶ ὑπόψιον ἄλλων· ἦ που κανχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἁχαιοί. φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις άνήσει θυμὸς ἀγήνωρ νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.» Ὠς φάσαν ἡ πληθύς ἀνὰ δ´ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις εὖ εἰδῆς ὄσσον φέρτερος εἰμὶ σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.» Ὠς φᾶτο· Πηλεΐωνι δ´ ἄχος γένετ´, ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι χωομένω, ὅτε τ΄ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσση εἰν Ἁρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα ἐρχομένων· μάλα γὰρ ἄπαντας Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται.» Ὠς φάτο, βῆ δ΄ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν, αἰζηοί· ὢς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην· αὐτίκα δ΄ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Τόν δ΄ ὡς οὖν θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.» Ὠς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος ήρη, μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ

```
1709 HOM 2 243
                                          άλλὰ μεθήμων· ἦ νὰρ ἄν Ἀτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.» Ὠς φάτο νεικείων Ἀναμέμνονα ποιμένα λαῶν Θερσίτης· τῶ δ΄ ὧκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς. καί
1831 HOM 3 259
                                      τοὶ δὲ νέονται Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς φάτο, ῥίγησεν δ΄ ὁ γέρων. ἐκέλευσε δ΄ ἑταίρους ἵππους ζευγνύμεναι· τοί δ΄ ὀτραλέως
2780 HOM 3 395
                                   έλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ΄ ἠὲ χοροῖο νεόν λήνοντα καθίζειν.» Ὠς φάτο, τῆ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί ῥ΄ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν
996 HOM 2 142
                                       ές πατρίδα γαῖαν· οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Ὠς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν·
                                       τ΄ αἰχμητής· δαὴρ αὖτ΄ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ΄ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ
1294 HOM 3 181
                                            ἀνδρῶν, αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ
1729 HOM 3 243
                                     Άγαμέμνων ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρρας.» Ὠς φᾶτο δακρυχέων, τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν άλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
2632 HOM 1 357
2543 HOM 1 345
                                        καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἁχαιοί.» Ὠς φᾶτο. Πάτροκλος δὲ φίλω ἐπ΄ ἐπείθεθ΄ ἑταίρω, ἐκ δ΄ ἄνανε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον,
                                       θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος ὅ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη χρυσείοις ἤλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ΄ αὐτός·
1806 HOM 1 245
                                    στυγέη δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.» Ώς φᾶτο Πηλεΐωνι δ΄ ἄχος γένετ΄, ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὅ γε
1378 HOM 1 188
3758 HOM 1 511
                                      κράτος, ὄφρ΄ ἄν Ἁχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ἥψατο
268 HOM 2 37
                                      δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἄ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε· φῆ νὰρ ὅ ν΄ αἰρήσειν Ποιάμου πόλιν ἤματι κείνω νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔρνα-
2421 HOM 2 350
                                     πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἤματι τῶ ὅτε νηυσὶν ἐπ΄ ὠκυπόροισιν ἔβαινον
907 HOM 2 129
                                      οἰνοχοεύειν, πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο· τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἶας Ἀχαῖων Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ´ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ
                                          ἵσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν∙ οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ΄ Ἀτρεΐδης ὑπὸ ἴΙλιον ἦλθον∙ τῶ οὐκ ἂν
1745 HOM 2 248
3839 HOM 1 521
                                    ἐπέεσσιν· ἥδε καὶ αὕτως μ´ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή σε νοήση ήμρη· ἐμοὶ δέ κε
Φήρ { N+Prop } 2
5004 HOM 2 743
                                      Ζεύς· τόν ῥ΄ ὑπὸ Πειριθόω τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια ἤματι τῶ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, τοὺς δ΄ ἐκ Πηλίου ὧσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος, ἄμα τῶ
1966 HOM 1 268
                                          τράφεν ἀνδρῶν⋅ κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο, φηρσὶν ὀρεσκώοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου
φθείρ {N+Com}  1
                                          Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων, οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ΄ ὄρος ἀκριτόφυλλον Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ΄ αἰπεινὰ κάρηνα· τῶν μὲν ἄρ
5839 HOM 2 868
\Phi\thetaia { N+Top } 3
1127 HOM 1 155
                                     οὐ γὰρ πῶ ποτ΄ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδέ μεν ἵππους. Οὐδέ ποτ΄ ἐν Φθίη ἐριβώλακι βωτιανείρη καρπὸν ἐδηλήσαντ΄, ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα
1230 HOM 1 169
                                   τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ πολΰ φέρτερόν ἐστι οἴκαδ΄ ἴμεν σὺν νημσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ΄ ὀίω ἐνθάδ΄
4606 HOM 2 683
                                       ἔναιον, οἵ τ΄ Ἄλον οἵ τ΄ Ἀλόπην οἵ τε Τρηχῖν΄ ἐνέμοντο, οἵ τ΄ εἶχον Φθίην ἡδ΄ Ἑλλάδα καλλιγύναικα, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἅχαιοί, τῶν αὖ
φθινύθω { V } 2
2391 HOM 2 346
                                          βουλὴν ἄρχευ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύω, τοί κεν Ἁχαιῶν νόσφιν βουλεύωσ΄, ἄνυσις δ΄ οὐκ΄ ἔσσεται αὐτῶν, πρὶν
3610 HOM 1 491
                                       εἰς ἀγορὴν πολέσκετο κυδιάνειρ[α]ν οὔτέ ποτ΄ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Ἀλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο
φθισήνωρ { N+Com } 1
5615 HOM 2 833
                                         ἥδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα∙ τὼ δέ οἱ οὔ τι πειθέσθην∙ κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο. Οἵ δ΄ ἄρα Περκώτην
φθίω {V} 1
1847 HOM 1 251
                                     γλυκίων ῥέεν αὐδή τῶ δ΄ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ΄, οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν ἠδ΄ ἐγένοντο ἐν Πύλω ἠγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν
φθογγή { N+Com } 1
5327 HOM 2 791
                                     γέροντες· ἀγχοῦ δ´ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἰρις· εἴσατο δὲ φθογγὴν μἶι Πριάμοιο Πολίτη, ὃς Τρώων σκοπὸς ἶζε ποδωκείησι πεποιθώς, τύμβω ἐπ΄
```

ἷξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων· τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ΄ ἐφίληθεν ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει, καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε μὴ χωσαμένη σε μεθείω, τὼς δέ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ΄ ἐφίλησα, μέσσῳ δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά, Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν ἤ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώση ἤσκειν εἰρία καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε· τῇ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ Ἄφροδίτη· «Δεῦρ΄ ἴθ΄· Ἁλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ΄ ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἐ μητίετα Ζεύς.» Ὅν δ΄ αὖ δήμου τ΄ ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ΄ ἐφεύροι, τὸν σκήπτρῳ οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ΄ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη ἄμφω όμῶς θυμῷ φιλέουσὰ τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἡρη, ἄμφω όμῶς θυμῷ φιλέουσὰ τε κηδομένη τε· στῆ δ΄ ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλεΐωνα οἴῳ φαινομένη· τῶν δ΄ σὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ· τούς δ΄ ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. Ἁλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν

Τόνδ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεύς· «Ἀτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων, πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἁχαιοὶ; οὐδέ τι πω ἷδμεν

ὄ γε κεῖτ΄ ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. Οὐδὲ μὲν οὐδ΄ οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχὸν· ἀλλὰ Μέδων ἐνέμοντο καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν, τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ΄ ἐν ἑκάστη πεντήκοντα ἐμβέβασαν,

εὶς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν· τῇ δ΄ ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἁφροδίτη ἀντί΄ Ἁλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· ἔνθα κάθιζ΄ Ἑλένη, κούρη

τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας· μήτηρ δ΄ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· τήν δ΄ ἐλελιξάμενος πτερύγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν΄ ἔφαγε κακών, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι Τόν δ΄ Έλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υἱέι σῶ ἑπόμην, σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἁχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο ἀγχοῦ δ´ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· «Δεῦρ´ ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι Τρώων θ´ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων· οἳ πρὶν ἐπ΄ Μενέλαος μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο· τῶ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.» Ὠς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῶ ἀνδρός τε προτέροιο καὶ Έχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτροφέων βασιλήων· αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε· εἰ μάλα καρτερὸς ἐσσὶ θεὸς ποῦ σοι τό γ΄ ἔδωκεν· οἴκαδ΄ ἰὼν σὺν 'Ώς φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἔσσεται ἡμῖν.» Ὠς ἄρ ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλη ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε Οὐρανίωνες· τοῖσιν δ΄ "Ηφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ΄ ἀγορεύειν, μητρὶ φίλη ἐπίηρα φέρων, λευκωλένω "Ηρη· «ἶΗ δὴ λοίγια ἔργα τάδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δὴ θῖν΄ ἐφ΄ ἀλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ φίλη ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς· «Μῆτερ, ἐπεί μ΄ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμὴν πέρ μοι ἔειπεν· «ఀΩ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ´ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, καδδέ κεν εὐχωλὴν δ΄ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ΄ ἠὲ νέεσθαι ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. Ἡύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην οὔρεος ἐν κορυφῆσ΄. ἄγεθ΄ ὡς ἄν ἐγὼ εἴπω, πειθῶμεθα πάντες· φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ές πατρίδα γαῖαν· οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.» Ὠς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν «Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν΄ Ὀδυσσεῦ, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν φεύξεσθ΄ ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες, καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμω Εὖτ΄ ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὧς ἄρα προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ΄ οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ΄ οἴκαδ΄ ἱκέσθαι· παῖδα δ΄ ἐμοὶ λύσαιτε φίλην. Τὰ δ΄ ἄποινα δέχεσθαι. Ἁζόμενοι Διὸς υἰὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.» Ἔνθ΄ ἄλλοι μὲν κήδε΄ ἐφῆκεν.» Ἅς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἐδέξατο χαίρων παῖδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῶ κλειτὴν ἑκατόμβην ἑξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄

Άρνείην Έλένην, ἦς εἴνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης ἀλλ΄ ἴθι νûν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀνανοῖς

1813 HOM 3 256

532 HOM 3 73

676 HOM 3 94

Άργείην Ἑλένην, ἦς εἵνεκα πολλοὶ Άχαιῶν ἐν Τροίη ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Άχαιῶν χαλκοχιτώνων· σοῖς δ΄ ἀγανοῖς

ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐνώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, γλαῖνάν τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ην ήμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ἁργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἁχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν παντὶ ἀνάσσειν· τῶ ὅ ν΄ ἐρεισάμενος ἔπε΄ Ἀργείοισι μετήυδα· «Ὠ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη, σχέτλιος βασιλῆος· τοὺς ὅ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν· «Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε άλλὰ καὶ ἔμπης αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἠὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· «Ὠ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φῖλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. Εἰ δ΄ οὕτω τοῦτ΄ ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ΄ ἐπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί ίκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν· οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι, ὂς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα ἠδ΄ ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ «Τίς δ΄ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλάς; αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι πρόφρων ένόησεν Άλέξανδρος θεοειδής έν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήνη φίλον ἦτορ, ἂψ δ΄ έτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων. Ὠς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν πολέσκετο κυδιάνειρ[α]ν οὔτέ ποτ΄ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ αὖθι μένων, ποθέεσκε δ΄ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε. Άλλ΄ ὅτε δή ῥ΄ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη δὲ βοῶπις πότνια Ήρη, καί ῥ΄ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ ὤχθησαν δ΄ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες τοῖσιν δ΄ Ἡφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ δ΄ ἐπεὶ οὖν τράφ΄ ἐνὶ μεγάρω ἐυπήκτω, αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος· αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ΄ ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων. Νῦν εἶμι Φθίην δ΄, ἐπειὴ πολῦ Πρίαμος δ΄ Έλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ· «Δεῦρο πάροιθ΄ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἴζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδη πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί. αὖτ΄ Όδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Εἴπ΄ ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ΄ ἐστίν· μείων μὲν κεφαλῆ Ἀγαμέμνονος Ἁτρεΐδαο, εὑρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήσομ´ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλω Μενελάω· Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρω μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὧ τε σύ, Κάλχαν, εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ πάλιν ὤχετο· τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ΄ ἐπ΄ Ἀρνείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ΄ τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηι Φυλεΐδης, ὂν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς, ὄς ποτε Δουλίχιον δ΄ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς· τῷ δ΄ ἄμα ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι. Τὸν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀρήι φίλος Μενέλαος ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα, ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλω ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς, εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων· οὕνεκα νῦν δὴ δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος νικήσας ἐθέλει Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν, τῶν ἦοχ΄ Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἔνδεκα νηῶν Εὔμηλος, τὸν ὑπ΄ Ἀδμήτω τέκε δῖα νυναικῶν Ἅλκηστις Πελίαο βοὴν ἀναθὸς Διομήδης καὶ Σθένελος. Καπανῆος ἀνακλειτοῦ ψίλος υίός⋅ τοῖσι δ΄ ἄμ΄ Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος ψώς. Μηκιστέος υίὸς Ταλαϊονίδαο φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδη πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε· οὔ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν οὐδ΄ ὅ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ἐς Χρύσην· Τὴν μὲν ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατρὶ φίλω ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων οί παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.» Ὠς φᾶτο, Πάτροκλος δὲ φίλω ἐπ΄ ἐπείθεθ΄ ἐταίρω, ἐκ δ΄ ἄνανε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, δῶκε δ΄ ἄνειν· τὼ δ΄ χερείονα νικᾶ. Μητρί δ΄ ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ νοεούση πατρὶ φίλω ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε νεικείησι πατήρ, σὺν δ΄ ἡμῖν δαῖτα ταράξη· εἴ περ γάρ κ΄

ἔθηκεν, τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἅιδος εἴσω, ἡμῖν δ΄ αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ ἄψ άμφὶ γυναικί∙ τῶ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ΄ ἔποιτο∙ οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται Ἅργος ἐς κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων Ἅργος ἐς κτήμαθ΄ έλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ΄ ἀγέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, οἱ δ΄ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ 2495 HOM 3 354 3201 HOM 3 453 1631 HOM 2 232 3142 HOM 3 445 3112 HOM 3 441 φλοιός { N+Com } 1 1747 HOM 1 237 φόβος { N+Com } 1 5166 HOM 2 767 Φο $\hat{\beta}$ ος { N+Prop } 6 3366 HOM 1 457 304 HOM 1 43 457 HOM 1 64 521 HOM 1 72 1335 HOM 1 182 3267 HOM 1 443 φοιτάω { **V** } 2 3176 HOM 3 449 5240 HOM 2 779 φολκός { Α } 1 1517 HOM 2 217 φόνος { N+Com } 2 2436 HOM 2 352 48 HOM 3 6 φοξός { A } 1 1533 HOM 2 219 φορέω { **V** } 4 5187 HOM 2 770 5168 HOM 2 767 1755 HOM 1 238 765 HOM 2 107 Φόρκυς { N+Ant } 1 ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς τῆλ΄ ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. 5797 HOM 2 862

τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχη.» Ἡ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ΄ τ΄ ἐπικούρων δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ΄ ἀρηιφίλω Μενελάω· οὐ μὲν γὰρ φιλότητι γ΄ ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο· ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνη· τοῖσι δὲ καὶ ένὼ δήσας ἀνάνω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν, ἠὲ νυναῖκα νέην, ἵνα μίσνεαι ἐν ˌωιλότητι, ͺἥν τ΄ αὐτὸς ἀπονόσωι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἶας άρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι, νήσω δ΄ ἐν Κραναῆ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῆ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.» Ἡ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ Άθήνη, κεῖνον δ΄ αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν. Άλλ΄ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ οὐδ΄ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἁχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς ἐίσας· τὰς ἐν Πιερίη θρέψ΄ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἄμφω θηλείας. φόβον Ἄρηος φορεούσας. Ἀνδρῶν αὖ μέν΄ ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας ὄφρ΄ Ἀγιλεὺς μήνιεν· Δαναοῖσιν ἀεικέα λοινὸν ἄμυνον,» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὕξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, αὐέρυσαν μὲν πρώτα έμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» Ὠς ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ, τόξ΄ ὤμοισιν ἔχων καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ϫπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ ἑκατόμβης, αἴ κέν πως ἀρνῶν τε νήεσσ΄ ἠγήσατ΄ Άχαιῶν Ἰλιον εἴσω ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ὧς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ΄ ἄγω πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων παῖδά τε σοὶ ἀνέμεν. Φοίβω θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ΄ ἱλασόμεσθα ἄνακτα, ὂς νῦν Ἀρνείοισι μὲν ἄρ ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν, Ἀτρεΐδης δ΄ ἀν΄ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς, εἴ που ἐς ἀθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα· ἀλλ΄ οὔ τις δύνατο Τρώων κεῖτο ἀνάκτων ἐν κλισίης· οἵ δ΄ ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο. Οἵ δ΄ ἄρ ἴσαν ώσεί τε πυρὶ χθών πᾶσα γελοίιον Άργείοισιν ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἕτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ πιματι τῶ ὅτε νηυσὶν ἐπ΄ ὠκυπόροισιν ἔβαινον Ἀρνεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες, ἀστράπτων ἐπιδέξι´ ἐναίσημα σήματα φαίνων. Τῶ μή τις πρὶν κλαγγή ταί γε πέτονται ἐπ΄ ὠκεανοῖο ῥοάων ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι· ἠέριαι δ΄ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται. οἱ δ΄ ἄρ ἶσαν σιγῆ πόδα τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ΄ ἐπενήνοθε λάχνη. Ἔχθιστος δ΄ Ἁχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἠδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ Αἴας ὄφρ΄ Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὂ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν, ἵπποι θ΄ οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. Άλλ΄ ὁ μὲν ἐν νήεεσι κορωνίσι ποντοπόροισι κεῖτ΄ ἀπομηνίσας Πιερίη θρέψ΄ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας. Ἀνδρῶν αὖ μέγ΄ ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας ὄφρ΄ Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν∙ νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἀχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὂ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος∙ ἧ ποτ΄ έλιπε πολύαρνι Θυέστηι, αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ´ Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν· τῶ ὅ γ´ ἐρεισάμενος ἔπε´ Ἀργείοισι

```
φόρμιγξ { N+Com } 1
4440 HOM 1 603
φόωσδε { I+Adv } 1
2185 HOM 2 309
φράζω { V } 5
4087 HOM 1 554
223 HOM 2 31
491 HOM 2 68
100 HOM 2 14
602 HOM 1 83
φρήν { N+Com } 20
1417 HOM 1 193
4095 HOM 1 555
3485 HOM 1 474
29 HOM 2 3
3122 HOM 3 442
2676 HOM 1 362
834 HOM 1 115
747 HOM 1 103
778 HOM 3 108
2188 HOM 1 297
384 HOM 1 55
2525 HOM 1 342
776 HOM 1 107
239 HOM 2 33
2455 HOM 1 333
1698 HOM 2 241
2126 HOM 2 301
1490 HOM 2 213
325 HOM 3 45
507 HOM 2 70
φρήτρη { N+Com } 3
2506 HOM 2 362
```

2509 HOM 2 363

2510 HOM 2 363

καταδύντα δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἣν ἔχ΄ Ἀπόλλων, Μουσάων θ΄, αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὁπὶ καλῇ. Αὐτὰρ

έπὶ νῶτα δαφοι[νός], σμερδαλέος, τὸν [ῥ΄] αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε, βωμοῦ ὑπαΐξας πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. Ἔνθα δ΄ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί,

καὶ λίην σε πάρος οὔτ΄ εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ, ἀλλὰ μάλ΄ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλῃσθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ ἀργυρόπεζα Θέτις Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ΄ ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ΄ ἔχοντες ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπαντας Ἡρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται.» Ὠς φάτο, καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι σὰ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις,» Τὸν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ἀκὰς Ἁχιλλεύς· «Θαρσήσας

ἡὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. Έως ὂ ταῦθ΄ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἕλκετο δ΄ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ΄ Ἀθήνη οὐρανόθεν' πρὸ γὰρ εὔκηλος τὰ φράζεαι ἄσσ΄ ἐθέλησθα. Νῦν δ΄ αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπη ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος· ἠερίη γὰρ σοίγε παρέζετο καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν, μέλποντες ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ΄ ἀκούων. Ἦμος δ΄ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ παννύχιοι, Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος· ἀλλ΄ ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἁχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν· ἤδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ νὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς ἔπλεον ἁρπάξας ἐν ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος; ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων άλόχου, ἐπεὶ οὔ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὔτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εὶ τό γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν ἥρως Άτρεΐδης εὐρυκρείων Άγαμέμνων ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντ΄ ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην· Κάλχαντα πρώτιστα κάκ΄ μή τις ὑπερβασίη Διὸς ὄρκια δηλήσηται· αἰεί δ΄ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται. οἶς δ΄ ὁ νέρων μετέησιν, ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει, ὅπως ὅγ΄ οὐ γὰρ ἔγωγ΄ ἔτι σοι πείσεσθαι ὀίω. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τω ἄλλω, θεοῖο, τἢ δεκάτῃ δ΄ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἁχιλλεύς· τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος ήΡρη· κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥὰ θνήσκοντας ὁρᾶτο. Οἱ δ΄ ἐπεὶ έμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήνυον ἔειπες· αἰεί τοι τὰ κάκ΄ ἐστὶ φίλα ͺφρεσὶ μαντεύεσθαι, ἐσθλόν δ΄ οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αἰρείτω, εὖτ΄ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.» Ὠς ἄρα φωνήσας οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ΄ ἐρέοντο· αὐτὰρ ὂ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄· οὔτι μοι ὔμμες έλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Ἁχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἄν Ἁτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.» Ὠς φάτο νεικείων εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἠὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, δὲ καθέδρας· Θερσίτης δέ τι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολώα, ὅς ῥ΄ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη μάψ, ἀτὰρ οὐ κατάκοσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν, ἀλλ΄ ὅ άριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ΄, ἀλλ΄ οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. ή τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν·" ὡς ὁ μὲν εἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν. Ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν

ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν´ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἁγάμεμνον, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις· εἰ δέ κεν ὡς ἔρξῃς καί τοι ὅττί κεν εἴπω· κρῖν´ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἁγάμεμνον, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις· εἰ δέ κεν ὡς ἔρξῃς καί τοι πείθωνται Ἁχαιοί, εἴπω· κρῖν´ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἁγάμεμνον, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις· εἰ δέ κεν ὡς ἔρξῃς καί τοι πείθωνται Ἁχαιοί, γν[ώσ]ῃ ἔπειθ´

```
φρονέω { 🗸 } 7
260 HOM 2 36
                                     ΰπνος ἀνήη.» Ὠς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἄ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε∙ φῆ γὰρ ὅ γ΄ αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι
3993 HOM 1 542
                                         Βουλάς: αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.» Τήν δ΄
707 HOM 3 98
                                         «Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε εἵνεκ΄ ἐμῆς
                                      δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ὂς ῥὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, εἰ μέν τις τὸν
567 HOM 2 78
                                     uἷες Άχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ πᾶσιν
2002 HOM 2 283
526 HOM 1 73
                                      εἴσω ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν
1865 HOM 1 253
                                     ένένοντο ἐν Πύλω ἠναθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀνορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ πόποι, ἦ μένα πένθος Ἁχαιίδα ναῖαν ἰκάνει· ἤ κείνΙ
Φρυνία {N+Top} 2
1317 HOM 3 184
                                    όλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν. Ἡδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, λαοὺς
2827 HOM 3 401
                                         ήπεροπεύειν; ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς, εἴ τις τοι κἀκεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων∙ οὕνεκα νῦν δὴ δῖον
Φρύξ { A } 2
1323 HOM 3 185
                                       "Ήδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν, ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο, οἵ ῥα τότ΄ ἐστρατόωντο
5799 HOM 2 862
                                   Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, ὄθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύνας ἦνε καὶ Ἀσκάνιος θερειδὴς τῆλ΄ ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ΄ ὑσμῖνι μάχεσθαι. Μηόσιν αὖ
φυή { N+Com } 3
1482 HOM 3 208
                                         τούς δ΄ ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά. Ἁλλ΄ ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, στάντων μὲν
                                           Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἔθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὔτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Άλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εὶ τό γ΄ ἄμεινον·
831 HOM 1 115
                                      άμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ΄ ἄγχιστα ἐώκει· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἁτρέος υίὲ
420 HOM 2 58
Φυλάκη { N+Top } 2
4719 HOM 2 700
                                    τότε δ΄ ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα· τοῦ δέ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο καὶ δόμος ἡμιτελής· τόν δ΄ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ νηὸς ἀποθρώσκοντα
4684 HOM 2 695
                                         τῆς ὅ γε κεῖτ΄ ἀχέων, τάχα δ΄ ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν. Οἵ δ΄ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα Δήμετρος τέμενος, Ἰτωνά τε μητέρα μήλων, ἀγχίαλόν τ΄
Φυλακίδης (Φύλακος) { N+Pat } 1
4753 HOM 2 705
                                       σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Άρηος Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου ὁπλότερος γενεῆ· ὁ δ΄ ἄρα πρότερος καὶ
φυλάσσω { V } 3
2878 HOM 3 408
                                    πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον, ἀλλ΄ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλασσε, εἰς ὅ κέ σ΄ ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅ γε δούλην. Κεῖσε δ΄ ἐγὼ οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ
1984 HOM 3 280
                                    ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ΄ ἐπίορκον ὀμόση, ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ΄ ὅρκια πιστά· εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη, αὐτὸς ἔπειθ΄ Ἑλένην
1771 HOM 2 251
                                       στόμ΄ ἔχων ἀγορεύοις, καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις· οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ἢ εὖ ἠὲ κακῶς νοστήσομεν υἶες
Φυλείδης { N+Pat } 1
4231 HOM 2 628
                                        άλὸς "Ηλιδος ἄντα, τῶν αὖθ´ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηι Φυλεΐδης, ὂν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς, ὅς ποτε Δουλίχιον δ´ ἀπενάσσατο πατρὶ
Φυλεύς { N+Ant } 1
4237 HOM 2 628
                                            Μένης ἀτάλαντος Ἄρηι Φυλεΐδης, ὂν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς, ὄς ποτε Δουλίχιον δ΄ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς· τῶ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι
φύλλον { N+Com } 4
                                    ἵππων· ἔσταν δ΄ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι μυρίοι, ὅσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ. Ἡύτε μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά, αἵ τε κατὰ σταθμὸν
3234 HOM 2 468
```

```
1726 HOM 1 234
                                    καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ΄ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ
                                     έν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ΄ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἀχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε
1744 HOM 1 237
5388 HOM 2 800
                                        άνδρῶν, ἀλλ΄ οὔ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὅπωπα· λίην νὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἣ ψαμάθοισιν ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστυ. Ἔκτορ, σοὶ δὲ
φῦλον { N+Com } 4
2512 HOM 2 363
                                    κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἀγάμεμνον, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις· εἰ δέ κεν ὡς ἔρξης καί τοι πείθωνται Ἁχαιοί, γν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡγεμόνων
2504 HOM 2 362
                                       οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττί κεν εἴπω· κρῖν´ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἁγάμεμνον, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις· εἰ δέ κεν ὡς
5663 HOM 2 840
                                    ἵπποι αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. Ἱππόθοοε δ΄ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων, τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον· τῶν ἦρχ΄ Ἱππόθοός
2514 HOM 2 363
                                      κατὰ φρήτρας Άγάμεμνον, ώς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις εὶ δέ κεν ὡς ἔρξης καί τοι πείθωνται Άχαιοί, γν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ
φυσάω { V } 1
1729 HOM 1 235
                                       ομοῦμαι· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ΄ ἀναθηλήσει· περὶ νὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε
φυσίζοος { Α } 1
1734 HOM 3 243
                                           καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίη. Κήρυκες δ΄ ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον
Φωκεύς { N+Prop } 2
3554 HOM 2 525
                                      Κηφισοῖο· τοῖς δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο· οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες, Βοιωτῶν δ΄ ἔμπλην ἐπ΄ ἀριστερὰ θωρήσσοντο.
3502 HOM 2 517
                                            λάθρη· τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο, οἳ Κυπάρισσον
φωνέω { V } 8
253 HOM 2 35
                                     μὴ δέ σε λήθη αίρείτω, εὖτ´ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.» Ὠς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ´ ἔλιπ´ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ´ ἀνὰ θυμὸν ἄ ῥ´ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε· φῆ
610 HOM 2 84
                                         εἶναι· ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν.» Ὠς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οἴ δ΄ ἐπανέστησαν πείθοντο τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι
55 HOM 2 7
                                          βουλή, πέμψαι ἐπ΄ Ἀτρεΐδη Ἀγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· «Βάσκ΄ ἴθι, οὖλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν· ἐλθὼν
1478 HOM 1 201
                                         δ΄ ἔγνω Παλλάδ΄ Άθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσῆυδα· «Τίπτ΄ αὖτ΄ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας. Ἡ ἵνα
3158 HOM 1 428
                                    χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν γουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι ὀίω.» Ὠς ἄρα φωνήσασ΄ ἀπεβήσατο, τὸν δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός, τήν ῥὰ
                                   νῆας ἄλα δ΄ ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος
1273 HOM 2 182
2456 HOM 1 333
                                   οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ΄ ἐρέοντο· αὐτὰρ ὂ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄· οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄
1300 HOM 3 181
                                    έσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ΄ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ἄτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι
φωνή { N+Com } 2
3384 HOM 2 490
                                     οὐδ΄ ὀνομήνω, οὐδ΄ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
1146 HOM 3 161
φώς { N+Com } 7
2195 HOM 3 310
                                    τέλος πεπρωμένον ἐστὶν.» ීΗ ῥά, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς, ἄν δ´ ἄρ´ ἔβαιν´ αὐτός, κατὰ δ´ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω· πὰρ δέ οἱ Ἁντήνωρ περικαλλέα
3821 HOM 2 565
1153 HOM 2 164
                                     μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε θεὰ
1256 HOM 2 180
1685 HOM 2 239
                                   ήμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί· ὂς καὶ νῦν Ἁχιλῆα ἔο μέγ΄ ἀμείνονα φῶτα ἡτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Ἁχιλῆι χόλος φρεσίν,
1560 HOM 3 219
```

πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ΄ Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ· «Δεῦρο πάροιθ΄ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἴζευ ἐμεῖο, ὄφρα ἴδη πρότερόν τε πόσιν πηούς ἀγακλειτοῦ φίλος υίός· τοῖσι δ΄ ἄμ΄ Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φώς, Μηκιστέος υίὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος· συμπάντων δ΄ ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· τοῖσι μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μὴ δέ τ΄ ἐρώη, σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα οὔτ΄ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ἀλλ΄ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς· φαίης κεν ζάκοτόν τε τιν΄ ἔμμεναι ἄφρονά τ΄ αὕτως· ἀλλ΄ ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην © UCL - GREgORI Project - 2019

```
377 HOM 3 53
                                     σοι αὐτῶ; Οὐκ ἄν δὴ μείνειας Ἀρηίφιλον Μενέλαον; Γνοίης χ΄ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη
φως {N+Com}  1
361 HOM 2 49
                                                 Ήὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν ὂλυμπον Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν· αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε κηρύσσειν
χάζομαι (-ω) { V } 1
230 HOM 3 32
                                   προμάχοισι φανέντα, κατεπλήνη φίλον ἦτορ, αৢψ δ΄ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων, Ὠς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν
χαίρω { V } 8
553 HOM 3 76
                                       ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλινύναικα.» Ὠς ἔφαθ΄. Ἔκτωρ αὖτ΄ ἐχάρη μένα μῦθον ἀκούσας, καί ῥ΄ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέερνε φάλαννας, μέσσου δουρὸς
                                           έρχόμενον προπάροιθεν όμίλου μακρὰ βιβώντα, ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλω ἐπὶ σώματι κύρσας ἑυρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα πεινάων· μάλα γάρ
165 HOM 3 23
                                         εἴ περ ἂν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ΄ αἰζηοί· ὢς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην· αὐτίκα
194 HOM 3 27
800 HOM 3 111
                                           ὅπως ὅχ΄ ἄριστα μετ΄ ἀμφοτέροισι γένηται.» ՞Ως ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἐχάρησαν Ϫχαιοί τε Τρῶες τε ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο⋅ καί ῥ΄ ἵππους μὲν
1889 HOM 1 256
                                   κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παΐδες ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κε[ν] κεχαροίατο θυμῷ, εἰ σφώιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν, οἳ περὶ μὲν βουλῆ Δαναῶν,
2458 HOM 1 334
                                               οὐδ΄ ἐρέοντο· αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, ἄσσον ἴτ΄· οὔτι μοι ὔμμες ἐπ΄ αἴτιοι, ἀλλ΄
                                         τε ἠχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές, ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ χαίρης, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα, πρὸς Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπη οὐδ΄
1151 HOM 1 158
                                       πολύστονα κήδε΄ ἐφῆκεν.» Ὠς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἐδέξατο χαίρων παῖδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην ἑξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν,
3291 HOM 1 446
χαίτη { N+Com } 1
3900 HOM 1 529
                                        Ή καὶ κυανέησιν ἐπ΄ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσιαι δ΄ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ΄ ἀθανάτοιο∙ μέγαν δ΄ ἐλέλιξεν κλυμπον. Τὼ γ΄ ὣς
χαλεπαίνω { V } 1
2628 HOM 2 378
                                       τε μαχεσσάμεθ΄ εἵνεκα κούρης ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ΄ ἦρχον χαλεπαίνων· εἰ δέ ποτ΄ ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ΄ ἔπειτα Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ
χαλεπός { Α } 3
4022 HOM 1 546
                                     τε θεῶν τε· «Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ΄ ἀλόχω περ ἐούση· ἀλλ΄ ὂν μέν κ΄ ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὔ τις ἔπειτα οὔτε θεῶν
                                         Τήνδε Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε· «Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε· νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνη, κεῖνον δ΄ αὖτις
3088 HOM 3 438
1725 HOM 2 245
                                            τῶ δ΄ ὧκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς, καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθω· «Θερσῖτ΄ ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής, ἴσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἶος
χάλκειος { Α } 1
2673 HOM 3 380
                                   έρίηρες έταῖροι· αὐτὰρ ὂ ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων ἔγχει χαλκείω· τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Ἀφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄
χάλκεος { Α } 3
2360 HOM 3 335
                                        ἥρμοσε δ΄ αὐτῷ· ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε∙ κρατὶ δ΄ ἐπ΄ ἰφθίμω κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν
                                     εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ΄ εἶεν, φωνὴ δ΄ ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο θυγατέρες, μνησαίαθ΄
3387 HOM 2 490
2243 HOM 3 317
                                     έν κυνέη χαλκήρεϊ πάλλον έλόντες, όππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος· λαοί δ΄ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον, ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε
χαλκήρης { A } 1
2236 HOM 3 316
                                        χώρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα κλήρους ἐν κυνέη χαλκήρει πάλλον ἑλόντες, ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος· λαοί δ΄ ἠρήσαντο,
Χαλκίς { N+Top } 2
4312 HOM 2 640
                                     Άνδραίμονος υίός, οἳ Πλευρῶν΄ ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλήνην Χαλκίδα τ΄ ἀγχίαλον Καλυδῶνα τε πετρήεσσαν∙ οὐ γὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
3633 HOM 2 537
                                    πέρην ἱερῆς Εὐβοίας. Οἵ δ΄ Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες, Χαλκίδα τ΄ Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ΄ Ἱστίαιαν Κήρινθόν τ΄ ἔφαλον Δίου τ΄ αἰπὺ
```

```
χαλκοβατής { Α } 1
                                    δέ τοι αὖτις ἐλεὑσεται Οὔλυμπόνδε, καὶ τότ΄ ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατές δῶ, καί μιν γουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι ὀίω.» Ὠς ἄρα φωνήσασ΄ ἀπεβήσατο,
3147 HOM 1 426
χαλκός { N+Com } 10
3906 HOM 2 578
                                    πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι λαοὶ ἔποντ΄ ἐν δ΄ αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν κυδιόων, ὅτι πᾶσιν μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, οὕνεκ΄ ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε
2450 HOM 3 348
                                         καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ΄ ἀσπίδα πάντοσ΄ εἴσην, οὐ δ΄ ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῆ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκώ Ἀτρεΐδης
1742 HOM 1 236
                                     πρώτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, οὐδ΄ ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτε μὶν υἶες Ἁχαιῶν ἐν παλάμαις φορέουσι
2084 HOM 3 294
                                    έπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός. Οἶνον δ΄ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν ἔκχεον, ἠδ΄ εὔχοντο θεοῖς
3163 HOM 2 457
                                      έν κορυφῆσ΄, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή, ὣς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο αἴγλη παμφανόωσα δι΄ αἰθέρος οὐρανὸν ἶκε. Τῶν δ΄ ὧς τ΄ ὀρνίθων
1584 HOM 2 226
                                    νείκεε μύθω· «Ἀτρεΐδη τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις; πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίης ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ πρωτίστω δίδομεν,
2462 HOM 3 349
                                     άνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῆ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῶ Ἁτρεῖδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· «Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ΄
2070 HOM 3 292
                                    κε τέλος πολέμοιο κιχείω.» Ή, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῶ· καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος
138 HOM 3 18
                                    ἔχων καὶ καμπύλα τόξα καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὂ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῶ πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῆ δηιοτῆτι.
2892 HOM 2 417
                                    δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα, Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῶ ῥωγαλέον· πολέες δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν ἑταῖροι πρηνέες ἐν κονίησιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.»
             { A } 8
χαλκοχίτων
1784 HOM 3 251
                                                  καλέουσιν ἄριστοι Τρώων θ΄ ίπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων ἐν πεδίω καταβῆναι, ἳν΄ ὅρκια πιστὰ τάμητε· αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος
352 HOM 2 47
                                    δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ἡὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ
3040 HOM 2 437
                                             ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει· ἀλλ´ ἄγε, κήρυκες μὲν Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας, ἡμεῖς δ´ ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν
2742 HOM 1 371
                                    δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων λυσσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν
941 HOM 3 131
                                        φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι Τρώων θ´ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων· οἵ πρὶν ἐπ΄ ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἅρηα ἐν πεδίω, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι
                                     οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῶ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. Ὁν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη, τὸν δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν
1308 HOM 2 187
913 HOM 3 127
                                      πολέας δ΄ ἐνέπασσεν ἀέθλους Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων, οὓς ἔθεν εἵνεκ΄ ἔπασχον ὑπ΄ Ἅρηος παλαμάων· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη
1147 HOM 2 163
                                     ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης· ἀλλ΄ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· σοῖς δ΄ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν
Χαλκωδοντιάδης { N+Pat } 1
3661 HOM 2 541
                                     οἳ Στύρα ναιετάασκον, τῶν αὖθ΄ ἡγεμόνευ΄ Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος, Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων· τῷ δ΄ ἄμ΄ Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν
χαμάδις { I+Adv } 1
2119 HOM 3 300
                                       όππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ΄ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ΄ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ΄ ἄρα
χαμᾶζε { I+Adv } 1
211 HOM 3 29
                                      φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην∙ αὐτίκα δ΄ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Τόν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἁλέξανδρος θεοειδὴς ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη
χαρίεις { A } 1
272 HOM 1 39
                                         Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἷφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί΄ ἔκηα ταύρων ἠδ΄ αἰγῶν, τόδέ μοι
χάρμα { N+Com } 1
363 HOM 3 51
                                       πατρὶ τε σῷ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμῳ, δυσμενέεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ; Οὐκ ἂν δὴ μείνειας Ἀρηίφιλον Μενέλαον; Γνοίης χ΄ οἵου φωτὸς
```

Νιρεύς δ΄ αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐίσας, Νιρεὺς Ἁγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ΄ ἄνακτος, Νιρεύς, ὂς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ΄

Χάροπος { N+Ant } 1

4526 HOM 2 672

```
χατίζω { V } 1
1581 HOM 2 225

Χειμέριος { A } 2
2073 HOM 2 294
1584 HOM 3 222

Χειμών { N+Com } 1
```

χείρ { N+Com } 33

34 HOM 3 4

1918 HOM 3 270 2594 HOM 1 351 1201 HOM 1 166

4188 HOM 1 567

1923 HOM 3 271 2582 HOM 3 367 1549 HOM 1 210

2712 HOM 3 385 4395 HOM 1 596

2651 HOM 3 376 2659 HOM 1 361 2556 HOM 3 363

2373 HOM 1 323 2482 HOM 3 352

3044 HOM 3 431 2191 HOM 1 298

5786 HOM 2 860 5884 HOM 2 874

4315 HOM 1 585 3250 HOM 1 441 βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ· «Ἀτρεΐδη τέο δ΄ αὖτ΄ ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις; πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ

μένων ἀπὸ ἦς ἀλόχοιο ἀσχαλάα σὺν [νη]ὶ πολυζύγῳ, ὄν περ ἄελλαι χειμέριαι [εἰλέ]ωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα· ἡμῖν δ΄ εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς ἐνθάδε ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθ[ε]ος εἴη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν, οὐκ ἄν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε γ΄ ὧδ΄ Ὀδυσῆος

ως ήΰτε περ κλαγγή γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἴ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον κλαγγή ταί γε πέτονται ἐπ΄ ἀκεανοῖο ῥοάων ἀνδράσι

έπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἡ καὶ ἐπ΄ ἀργυρέη κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἄψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα ξίφος, οὐδ΄ ἀπίθησε μύθω Ἀθηναίης· ἤδ΄ μέν τευ τελαμών άμφὶ στήθεσσιν άσπίδος άμφιβρότης, περὶ δ΄ ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται· ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐύξοον ἄρμα τιταίνων· ὃν δ΄ ἄν ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης Τρώων καὶ Ἀχαῖων νεῖμαν ἀρίστοις· τοῖσιν δ΄ Ἀτρεΐδης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, Ἡέλιός θ΄, ὃς πάντ΄ ἐφορᾶς καὶ δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσι δὲ Χρύσης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος· λαοί δ΄ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον, ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε˙ «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, ἔδωκεν ἑκηβόλος ἠδ΄ ἔτι δώσει, οὐδ΄ ὄ γε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ΄ ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν ζώντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει συμπάντων Δαναῶν, οὐδ΄ ἢν Ἁγαμέμνονα εἴπης, ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνί ὄσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπῳ ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἡρη, καί ῥ΄ ἀκέουσα καθῆστο, θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν ἥ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· πολλὰ δὲ μητρὶ φίλη ἡρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς· «Μῆτερ, ἐπεί μ΄ ἔτεκές τε μινυνθάδιόν περ ἐόντα, τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν εὐναιόμενον πτολίεθρον· ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ΄· ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγώ δ΄ ὀλίγον τε ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν ἥ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο, ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνεν ἄλλος· ἦ τ΄ ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος· νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ΄ ἔβαλόν μιν.» 剂, καὶ φιλέουσά τε κηδομένη τε· ἀλλ΄ ἄγε λήγ΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἵε· τήν δ΄ ἐκίχανεν πύργω ἐφ΄ ὑψηλῶ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν· χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προσέειπεν εἰροκόμω. μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος ήρη, μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν ἀνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἥ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο· κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ΄ ἔσπετο χειρὶ παχείη. Τὴν μὲν ἔπειθ΄ ἥρως μετ΄ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς ῥίψ΄ ἐπιδινήσας. κόμισαν δ΄ άλὸς ἠύτ΄ ὀμίχλη, καὶ ῥὰ πάροιθ΄ αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, χειρί τέ μιν κατ΄ ἔρεξεν, ἔπος τ΄ ἔφατ΄ ἐκ τ΄ ὀνόμαζεν· «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο φάλον· ἀμφὶ δ΄ ἄρ αὐτῶ τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός· Ϫτρεΐδης δ΄ ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· «Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε· «Ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδεω Ἁχιλῆος· χειρὸς ἐλόντ΄ ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον· εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ΄ ἔοργε, δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆσ΄ ὑπὸ χερσὶ δάμασσον, ὄφρά τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν πόσις ἥεν· ἦ μὲν δὴ πρίν γ΄ εὔχε΄ ἀρηιφίλου Μενελάου σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι· ἀλλ΄ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον ἐξαῦτις σοι πείσεσθαι όίω. Άλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ΄ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν χερσὶ μὲν οὔ τι ἔγωγε μαχέσσομαι εἴνεκα κούρης οὔτε σοὶ οὔτέ τω ἄλλω, ἐπεί μ΄ ἀφέλεσθέ γε άλλ΄ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, ὅθι περ Τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους. Φόρκυς αὖ Φρύγας νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ΄ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, χρυσὸν δ΄ Ἁχιλλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. Σαρπηδὼν δ΄ ήμῖν.» Ὠς ἄρ ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλη ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη, περ μή σε φίλην Τὴν μὲν ἔπειτ´ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατρὶ φίλω ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων παῖδά

```
3286 HOM 1 446
557 HOM 177
3412 HOM 1 463
92 HOM 1 14
2753 HOM 1 373
2593 HOM 2 374
χείρων { Α } 4
4252 HOM 1 576
1746 HOM 2 248
827 HOM 1 114
579 HOM 180
χερνίπτομαι
              { V } 1
3305 HOM 1 449
χέω { V } 5
1919 HOM 3 270
310 HOM 2 41
142 HOM 2 19
1011 HOM 3 142
3045 HOM 1 413
χήν { N+Com } 1
3179 HOM 2 460
χῆρος {Α} 1
2041 HOM 2 289
χθιζός {Α} 2
2137 HOM 2 303
3125 HOM 1 424
χθών { N+Com } 8
1884 HOM 3 265
640 HOM 188
642 HOM 3 89
1394 HOM 3 195
```

2076 HOM 3 293

1546 HOM 3 217

5255 HOM 2 780

ἄνακτα, ὂς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε΄ ἐφῆκεν.» Ὠς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἐδέξατο χαίρων παῖδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην ἑξείης ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον ἢ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἢ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὂς μέγα πάντων Ἀργείων κρατέει καί οἱ ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ΄ ἐκάη καὶ σπλάγχν΄ ἐπάσαντο, μίστυλλόν τ΄ ἄρα τ΄ ἄλλα καὶ ἀμφ΄ λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἁχαιούς, Ἁτρεΐδα δὲ εἶεν Ἁχαιῶν· τῶ κε τάχ΄ ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος χερσὶν ὑφ΄ ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε· ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε΄

κολψὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾳ. Μητρί δ΄ ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῆ περ νοεούση πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διί, ἵσχεο, μὴ δ΄ ἔθελ΄ οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν· οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ΄ Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον· τῶ οὐκ ἄν βασιλῆας Κλυταιμνήστρης προβέβουλα. Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἕθεν ἐστι χερείων, οὐ δέμας οὔτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί· κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψ[η] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα

ὧκα θεῶ κλειτὴν ἑκατόμβην ἑξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο∙ τοῖσι δὲ Χρύσης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας

σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. Ἁτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν ἥ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. Ἔγρετο δ΄ ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα Ἁγαμέμνονα· τὸν δ΄ ἐκίχανεν εὕδοντ΄ ἐν κλισίῃ, περὶ δ΄ ἀμβρόσιος κέχυθ΄ ὕπνος· στῆ δ΄ ἄρ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληίῳ υἶι ἐοικὼς Νέστορι, τὸν ῥὰ μάλιστα γερόντων καλυψαμένη ὀθόνῃσιν ὥρματ΄ ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα, οὐκ οἴῃ, ἄμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ΄ ἔποντο, Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἠμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· «Ὠριοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν

αἰθέρος οὐρανὸν ἶκε. Τῶν δ´ ὥς τ´ ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά, χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίω ἐν λειμῶνι Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα, ἔνθα καὶ

"Ιλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ πόνο[ς] ἐστὶν ἀνιηθέντα

έστὲ δὲ πάντες μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· χθιζά τε καὶ πρωίζ΄, ὅτ΄ ἐς Αὐλίδα νῆες Ἁχαιῶν ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι· ἀποπαύεο πάμπαν· Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ΄ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἔποντο· δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται

ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἁχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἁχαιῶν ἐστιχόωντο· ὤρνυτο δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα ἄναξ Δαναοῖσι θεοπρεπείας ἀναφαίνεις, οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει συμπάντων Δαναῶν, οὐδ΄ μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἁχαιοὺς τεύχεα κάλ΄ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ, αὐτὸν δ΄ ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον οἴους ἀμφ΄ Ἑλένῃ καὶ κτήμασι εὐρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι· τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν· ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐἰσκω στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῷ· καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας, θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός. Οἶνον δ΄ ἐκ κρητῆρος ὅτε δὴ πολύμητις ἀναῖξειεν Ὀδυσσεύς, στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὅμματα πήξας, σκῆπτρον δ΄ οὔτ΄ ὁπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ἀλλ΄ ἀστεμφὲς καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο. Οἵ δ΄ ἄρ ἴσαν ώσεί τε πυρὶ χθών πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὡς τερπικεραύνῳ χωομένῳ, ὅτε τ΄ ἀμφὶ Τυφωέι

1784 HOM 1 242

188 HOM 1 28

ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων· ἔσταν δ´ ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ

πολυδαιδάλου ἠρήρειστο· ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα ἔγχος· ὅ δ΄ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 治τρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος μιγείης. Άλλὰ μάλα Τρῶες δειλήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ΄ ὅσσα ἔοργας.» Τὸν δ΄ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής· «Έκτορ, θείη δέ μιν ἀμφ΄ ἔχυτ΄ ὀμφή· ἔζετο δ΄ ὀρθωθείς, μαλακὸν δ΄ ἐνέδυνε χιτῶνα, καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος· ποσσὶ δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ μέλαθρον αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηίοιο θύρετρα, Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν ἑταῖροι πρηνέες ἐν εἴην, εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἡδὲ χιτῶνα, τὰ τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληγώς

Ὠς φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ ἐκόμισσε κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὅς οἱ ὀπήδει· αὐτὸς δ΄ Ἀτρεΐδεω κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια εἵματα δύσω, χλαῖνάν τ΄ ἠδὲ χιτῶνα, τά τ΄ αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω

δ΄ έξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο· «Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ΄ ἔχων, κραδίην δ΄ ἐλάφοιο, οὐτέ ποτ΄ ἐς πόλεμον ἄμα λαῷ κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψ[η] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση, ἐν σὺ δὲ παύε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε λίσσομ΄ Ἁχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὂς μέγα πᾶσιν ἔρκος Ἁχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.» Τόνδ΄ ἀπαμειβόμενος παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὅ δ΄ Ἅτρεΐδην ἐναρίζοι, ἠὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν. εως ὁ ταῦθ΄ ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἔλκετο Αὐτίκ΄ ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι· Ἁτρεΐωνα δ΄ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ΄ ἀναστὰς ἡπείλησεν μῦθον, ὁ δὴ τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας· ἀλλὰ μάλ΄ οὐκ Ἁχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἄν Ἁτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.» Ως φάτο νεικείων

«Χρή μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον· ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἡ καὶ ἐπ΄ ἔλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσσῆος ἄξω ἐλών· ὅ δέ κεν κεχολώσεται ὅν κεν ἵκωμαι. Ἁλλ΄ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, νῦν δ΄ ἄγε νῆα θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς υἰός· ὂ γὰρ βασιλῆι χολωθείς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὧρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησεν Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς, ὅς ποτε Δουλίχιον δ΄ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς· τῷ δ΄ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας εἴ περ ἄν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· τῶν δὲ μ΄ ὀπίσσω πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ΄ ἄχε΄ ἄκριτα θυμῷ.» Τήνδε χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ Ἁφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω, τὼς υἶας Ἁχαιῶν· ἐν βουλῆ δ΄ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπε· μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἶας Ἁχαιῶν· θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτροφέων βασιλήων, τιμὴ δ΄ ἐκ ἢ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὂς μέγα πάντων Ἁργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Ἁχαιοί· κρείσσων γὰρ βασιλεὺς

καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ΄ ἠὲ χοροῖο νεόν λήγοντα καθίζειν.» Ὠς φάτο, τῇ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν

φαίης ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ΄ ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ΄ ἡὲ χοροῖο νεόν λήγοντα καθίζειν.» Ὠς φάτο, τῆ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί ῥ΄ ὡς οὖν

ἴδωμαι θεινομένην, τότε δ΄ οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι· ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ΄ ἀλεξέμεναι μεμαῶτα ἵξεται υἶας Ἁχαιῶν σύμπαντας· τότε δ΄ οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν, εὖτ΄ ἄν πολλοὶ ὑφ΄ ἕκτορος ἀνδροφόνοιο θνήσκοντες πίπτωσι σὺ δ΄ ἔνδοθι θυμὸν νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντα ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο· τήν δ΄ ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν ἡμετέρῳ

```
Γνοίης χ΄ οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν· οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ΄ Ἀφροδίτης, ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ΄ ἐν κονίησι μινείης. Ἁλλὰ μάλα
εἶναι· ἀλλ΄ ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ΄ ἐπιπείθεο μύθω, μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὄσοι θεοί εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπῳ ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς
```

θνητῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ΄ αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὄ γ΄ ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει, οὐδέ τι

δ΄ ήμῖν.» Τήνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὧς γὰρ με πρὸς μῦθον ἔειπεν· "εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ θεῖος ὄνειρος· «Εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο; Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα ὧ λαοί τ΄ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄

ἦρχον τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὄθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη. Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής· ἀλλ΄ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν, ἀλλ΄ ἐδάμη

νέμεσις Τρώας καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιοὺς τοιῆδ´ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· αἰνώς ἀθανάτησι θεῆσ´ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὡς τοίη περ ἐοῦσ΄ ἐν ρ΄ ἐπέεσσ΄ ἐριδαίνομεν οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες. Ἁτρεΐδη, σὺ δέ θ΄ ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν ἄρχευ Ἀργείοισι κατὰ τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι· τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ΄ ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν εἱ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἡὲ καὶ οὐκί· εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν,

Χρύσης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ΄, ὂς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις· ἤδη μέν ποτ΄ ἐμεῦ πάρος ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ· «Κλῦθί μευ, ἀργυρότοξ΄, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ΄ γυναικός, τήν ῥὰ βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς Χρύσην ἴκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην. Οἴ δ΄ ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, ἱστία ο δή τετελεσμένος ἐστίν· τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῆ ἐλίκωπες Ἁχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες

άσκῶ ἐν αἰγείω· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ Ἰδαῖος ἡδὲ χρύσεια κύπελλα· ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν· «Ὀρσεο, Λαομεδοντιάδη, οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη χρυσείοις ἤλοισι πεπαρμένον, ἕζετο δ΄ αὐτός· Ἀτρεΐδης δ΄ ἑτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ σμωδιξ δ΄ αίματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· ὂ δ΄ ἄρ ἔζετο τάρβησέν τε, ἀλγήσας δ΄ ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ· οἱ δὲ καὶ τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἁχαιούς, Ἁτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε τ΄ ἀπερείσι΄ ἄποινα, στέμματ΄ ἔχων ἐν χερσὶν έκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς, Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί· μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἁφροδίτης· οὔ τοι ἀπόβλητ΄ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ΄

δ΄ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ΄ ἑκατόμβην θείομεν, ἀν δ΄ αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον βήσομεν· εἶς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ές δ΄ έρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ΄ έκατόμβην βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον εἶσεν ἄγων· ἐν δ΄ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. Οἱ μὲν ἔπειτ΄ καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἶες Ἅχαιῶν, ἐκ δ΄ ἔλον Ἅτρεΐδη Χρυσηίδα καλλιπάρηον. Χρύσης δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας οὐδ΄ ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ὧς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι πέμψω, ἐγὼ δέ κ΄ ώς δὴ τοῦδ΄ ἔνεκά σφιν έκηβόλος ἄλγεα τεύχει, οὔνεκ΄ ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά΄ ἄποινα οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ θαλάσσης, ἐκ δ΄ ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι· ἐκ δὲ Χρυσηἰς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. Τὴν μὲν ἔπειτ΄ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς πατρὶ

Χρόμις { N+Ant } 1 5772 HOM 2 858

χρόνος { N+Com } 3

1114 HOM 3 157

2371 HOM 2 343

384 HOM 3 54

4176 HOM 1 566

2512 HOM 1 341

χρή { <mark>V</mark> } 3 1589 HOM 1 216

440 HOM 2 61 171 HOM 2 24

χρέος { N+Com } 1

2110 HOM 2 299

Χρῦσα (τοπ) { N+Top } 4

3322 HOM 1 451 259 HOM 1 37

3177 HOM 1 431

2871 HOM 1 390

χρύσεος { Α } 6

1768 HOM 3 248 1813 HOM 1 246

1892 HOM 2 268

95 HOM 1 15

2756 HOM 1 374

466 HOM 3 64

Χρυσηΐς { N+Ant } 6 1044 HOM 1 143

2289 HOM 1 310

2729 HOM 1 369

1334 HOM 1 182

804 HOM 1 111

3235 HOM 1 439

Χρύσης { N+Ant } 5

3572 HOM 1 486 5391 HOM 2 800

585 HOM 281

ψεδνός { Α } 1 1536 HOM 2 219

ψεῦδος { N+Com } 2

3256 HOM 1 442

The Iliad of the Ms. Genavensis 44 - Homeric Text Όδυσσεὺς πατρὶ φίλω ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβω θ΄ ἱερὴν νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησεν ἀρητῆρα Ἁτρεΐδης· ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν λυσόμενός τε θύγατρα έλικώπιδα κούρην ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄνειν θ΄ ἱερὴν ἑκατόμβην ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν,» Ἡτοι ὄ ν΄ ὢς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ μετὰ σφίσιν υἶες Άχαιῶν, ἐκ δ΄ ἔλον Ἀτρεΐδη Χρυσηίδα καλλιπάρηον. Χρύσης δ΄ αὖθ΄ ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἁχαιῶν χαλκοχιτώνων περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσι δὲ Χρύσης μεγάλ΄ εὔχετο χεῖρας ἀνασχών· «Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ΄, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας κοιμᾶθ΄ ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι· ἔνθα καθεῦδ΄ ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἡρη, τέλος σὺν θεῶ τῆς α ὑμήρου ῥαψωδίας ὄλεθρον, ἀλλ΄ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο ἐν ποταμῶ, χρυσὸν δ΄ Ἁχιλλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων, Σαρπηδὼν δ΄ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων ήνησάσθην. Νάστης Ἀμφίμαχός τε Νομίονος ἀνλαὰ τέκνα. ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ΄ ἴεν ἠύτε κούρη νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό ν΄ ἐπήρκεσε λυνρὸν ὄλεθρον. τοι Άχαιοὶ πρωτίστω δίδομεν, εὖτ΄ ἄν πτολίεθρον ἔλωμεν· ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὄν κέ τις οἴσει Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἶος ἄποινα, ὄν κεν ἐγὼ δήσας Άργείοισιν ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἔτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην

ονειροπόλον, καὶ γάρ τ΄ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν, ὅς κ΄ εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, εἴτ΄ ἀρ΄ ὅ γ΄ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται ἢδ΄ ἑκατόμβης, αἴ κέν πως ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην· ἔκλαγξαν δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ ἐπ΄ ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος· ὅ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἕζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ΄ ἰὸν πείσεσθαι όίω.» ኺς ἄρα φωνήσασ΄ ἀπεβήσατο, τὸν δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός, τήν ῥὰ βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἐς ήγήσαιτο· κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἁχιλλεὺς κούρης χωόμενος Βρισηίδος ἠυκόμοιο, τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας Λυρνησσὸν ἤνδανε θυμῶ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε∙ χωόμενος δ΄ ὁ γέρων πάλιν ὤχετο∙ τοῖο δ΄ Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ, τόξ΄ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην· ἔκλαγξαν δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ ἐπ΄ ὤμων ἀνδροφόνοιο θνήσκοντες πίπτωσι σὺ δ΄ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος ὄ τ΄ ἄριστον Ἁχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη πυρὶ χθών πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὡς τερπικεραύνω χωομένω, ὅτε τ΄ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσση εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς· ὡς χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ΄ Άφροδίτη· «Μή μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω, τὼς δέ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ΄ ἐφίλησα, μέσσῳ δ΄ ἀμφοτέρων Άργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Άχαιοί· κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι· εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψ[η] ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν

προτὶ Ἰλιον ἀπονέοντο· Έκτωρ δὲ Πριάμοιο πάις καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες, καὶ ἐυκνήμιδας Ἁχαιούς· καἱ ῥ΄ ἐγγὺς στήτην διὰ μετρητῷ ἐνὶ χώρῳ σείοντ΄ ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε· πρόσθε δ΄ Ἁλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,

Άχαιῶν, νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ΄ ἠπείροιο ἔρυσσαν ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ΄ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν· αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ πω τοιόνδε τοσόνδέ τε λαὸν ὄπωπα· λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστυ. Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ΄ ἐπιτέλλομαι, ὧδε

κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ΄ ἐπενήνοθε λάχνη. Ἔχθιστος δ΄ Ἁχιλῆι μάλιστ΄ ἦν ἠδ΄ Ὀδυσῆι· τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ΄

ήγήτορες ἠδὲ μέδοντες, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἁχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον⋅ νῦν δ΄ ἴδεν ὃς μέγ΄ ἄριστος Ἁχαιῶν εὔχεται εἶναι-

```
2416 HOM 2 349
ψυχή { N+Com } 1
15 HOM 1 3
ὤ { l+lntj } 4
1101 HOM 2 157
1922 HOM 2 272
2322 HOM 2 337
1869 HOM 1 254
\hat{\omega} (\hat{\alpha}) { I+Intj } 9
530 HOM 1 74
5354 HOM 2 796
1450 HOM 3 204
1302 HOM 3 182
1144 HOM 1 158
1646 HOM 2 235
571 HOM 2 79
779 HOM 2 110
3255 HOM 1 442
ώδε { I+Adv } 12
1596 HOM 3 224
1558 HOM 1 212
5402 HOM 2 802
1914 HOM 2 271
4238 HOM 1 574
3120 HOM 3 442
3049 HOM 2 439
1824 HOM 2 258
2116 HOM 3 300
1330 HOM 1 181
2096 HOM 3 297
2252 HOM 3 319
ώθέω { V } 2
5011 HOM 2 744
1624 HOM 1 220
```

```
αὐτῶν, πρὶν Ἄργος δ´ ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο γνώμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε οὐκί. Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἤματι τῷ ὅτε
      οὐλομένην, ἣ μυρί΄ Ἀχαιοῖς ἄλγε΄ ἔθηκεν, πολλάς δ΄ ἰφθίμους ψυχὰς Ἅιδι προίαψεν ἡρώων, αὐτούς δ΄ ἑλλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσι τε πᾶσι, Διός δ΄
 ύπέρμορα νόστος ἐτύχθη, εἰ μὴ Ἀθηναίην ήθρη πρὸς μῦθον ἔειπεν· «Ὠ πόποι αἰνιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν Ἀρνεῖοι
   αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί´ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε βουλάς τ΄ ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε
   Όδυσσῆος θείοιο· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε νηπιάχοις οἶς οὔ τι μέλει πολεμήια ἔργα· πῆ δὴ
 τριτάτοισιν ἄνασσεν· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἁχαιίδα γαῖαν ἱκάνει· ἤ κε[ν] γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παίδες
    Φοΐβος Ἀπόλλων· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· «Ὠ Ἁχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος· τοὶ γὰρ
  άφορμηθεῖεν Ἀχαιοί· τῶ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἱρις· «Ὠ νέρον, αἰεί τοι μῦθοι φῖλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὥς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν·
 καὶ μήδεα πυκνὰ.» Τήν δ΄ αὖτ΄ Άντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα· «Ὠ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες· ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ΄ ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς
     εἴ ποτ΄ ἔην γε.» Ὠς φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον, ἦ ῥὰ νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἁχαιῶν.
   πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα· ἀλλὰ σοί, ὧ μέγ΄ ἀναιδές, ἄμ΄ ἐσπόμεθ΄, ὄφρα σὺ χαίρης, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα,
       οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἶας Ἁχαιῶν. το πέπονες κάκ΄ ἐλέγχε΄ Ἁχαιῖδες οὐκέτ΄ Ἁχαιοί, οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ΄
  ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀνορήσατο καὶ μετέειπεν «Ὠ φίλοι Ἀρνείων ἡνήτορες ἠδὲ μέδοντες, εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, ψεῦδός
 Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν· τῶ ὄ γ´ ἐρεισάμενος ἔπε´ Ἀργείοισι μετήυδα· «Ὠ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη,
πολύμητις Όδυσσεὺς πατρὶ φίλω ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· «Ὠ Χρύση, πρό μ΄ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβω θ΄ ἱερὴν
        οὐκ ἄν ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι γ΄ ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε γ΄ ὧδ΄ Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ΄ εἶδος ἰδόντες.» Τὸ τρίτον αὖτ΄ Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν΄ ὁ γεραιός· «Τίς τ΄
δὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ
πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστυ. Έκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ΄ ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι· πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι, ἄλλη δ΄ ἄλλων γλῶσσα
           δάκρυ· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοἱ περ ἐπ΄ αὐτῶ ἡδὺ γέλασσαν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· «Ὠ πόποι, ἦ δὴ μυρί΄ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε
  τάδ΄ ἔσσεται οὐδ΄ ἔτ΄ ἀνεκτά, εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα
   Άλλ΄ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντες· οὐ γὰρ πώ ποτ΄ ἔμ΄ ὧδε ἔρως φρένας ἀμφ΄ ἐκάλυψεν, οὐδ΄ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς ἔπλεον
         λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας, ἡμεῖς δ΄ ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἁχαιῶν ἴομεν ὄφρά κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἅρηα.» Ὠς ἔφατ΄,
 καὶ τετελεσμένον ἔσται· εἰ κέ τι σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ
καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ΄ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ΄ ἄλλοισι μιγεῖεν.»
σέθεν δ´ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, οὐδ´ ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ὡς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ´ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς
   άφυσσάμενοι δεπάεσσιν ἔκχεον, ἠδ΄ εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν· ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἁχαιῶν τε Τρώων τε· «Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 άφείη χάλκεον ἔγχος· λαοί δ΄ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον, ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε «Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
        ηματι τῶ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας, τοὺς δ´ ἐκ Πηλίου ͺὧσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν οὐκ οἶος, ἄμα τῶ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος υἰὸς ὑπερθύμοιο
   ීΗ καὶ ἐπ΄ ἀργυρέη κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, ἄψ δ΄ ἐς κουλεὸν ὧσε μέγα ξίφος, οὐδ΄ ἀπίθησε μύθω Ἀθηναίης∙ ἥδ΄ Οὔλυμπόνδε βεβήκει δώματ΄ ἐς αἰγιόχοιο
```

```
ὧκα { I+Adv } 9
383 HOM 2 52
108 HOM 3 14
5289 HOM 2 785
456 HOM 2 63
187 HOM 2 26
3296 HOM 1 447
3083 HOM 2 444
1717 HOM 2 244
2955 HOM 1 402
ώκεανός { N+Com } 1
44 HOM 3 5
Ώκεανός { N+Prop } 1
3121 HOM 1 423
ώκύμορος { A } 2
3077 HOM 1 417
3716 HOM 1 505
ώκύπορος { A } 3
3592 HOM 1 488
3111 HOM 1 421
2432 HOM 2 351
ώκύπους { N+Com } 1
2668 HOM 2 383
ὤκύς { A } 11
926 HOM 3 129
5323 HOM 2 790
5297 HOM 2 786
5352 HOM 2 795
1869 HOM 3 263
409 HOM 1 58
611 HOM 184
2692 HOM 1 364
3597 HOM 1 489
1587 HOM 1 215
```

καρηκομόωντας Άχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἡγείροντο μάλ΄ ὧκα. Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ῗζε γερόντων Νεστορέῃ παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος· ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Οἶ δ΄ ὅτε δἡ σχεδὸν ἦσαν ἐπ΄ ἀλλήλοισιν ἰόντες, Τρωσίν μὲν ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Τρωσίν δ΄ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὡκέα Ἱρις πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο ὧ λαοί τ΄ ἐπιπετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δὲ τοι ἄγγελός εἰμι, δς σεῦ ἄνευθεν ἐών μέγα κήδεται ἡδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε ῷ λαοί τ΄ ἐπιπετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· νῦν δ΄ ἐμέθεν ξύνες ὧκα· Διὸς δὲ τοι ἄγγελός εἰμι, δς σεῦ ἄνευθεν ἐών μέγα κήδεται ἡδ΄ ἐλεαίρει· θωρῆξαί σε Ὠς εἰπών ἐν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἑδέξατο χαίρων παίδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῷ κλειτὴν ἐκατόμβην ἐξείης ἔστησαν ἐύδμητον περὶ βωμόν, χερνίψαντο δ΄ ἔπειτα καὶ καρηκομόωντας Αχαιούς· οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ΄ ἡγείροντο μάλ΄ ὧκα· οἱ δ΄ ἀμφ΄ 治τρεῖωνα διοτρεφέες βασιλῆες θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Αθήνη Ὠς φάτο νεικείων Άγαμέμνονα ποιμένα λαῶν Θερσίτης· τῶ δ΄ ὧκα παρίστατο δῖος Οδυσσεύς, καὶ μιν ὑπόδρα ἰδών χαλεπῷ ἡνίπαπε μύθῳ· «Θερσῖτ΄ Παλλάς Άθήνη· ἀλλὰ σὺ τόν γ΄ ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπ΄ ἐλύσαο δεσμῶν, ὧχ΄ ἐκατόχειρον καλέσασ΄ ἐς μακρὸν Ὀλυμπον, ὂν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ τε χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον κλαγγῆ ταὶ γε πέτονται ἐπ΄ ὡκεανοῖο ῥοάων ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι· ἡέριαι δ΄ ἄρα ταί γε κακὴν μὴνι΄ Άχαιοῖσιν, πολέμου δ΄ ἀποπαύεο πάμπαν· Ζεὺς γὰρ ὲς Ὠκεανὸν μετ΄ ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ΄ ἄμα πάντες ἔποντο·

ησθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν· νῦν δ΄ ἄμα τ΄ ἀκύμορος καὶ ὁιζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· τῷ σε κακῃ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι. Τοῦτο δέ τοι ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ἀκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ΄· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἁγαμέμνων ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ

σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. Αὐτὰρ ὂ μήνιε νηυσὶ παρ΄ ἥμενος ἀκυπόροισι διογένης Πηλέως υἱὸς πόδας ἀκὺς Ἁχιλλεύς· οὔτέ ποτ΄ εἰς ἀγορὴν πολέσκετο ἀγαννίφον, αἴ κε πίθηται. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ἀκυπόροισι μήνι΄ Ἁχαιοῖσιν, πολέμου δ΄ ἀποπαύεο πάμπαν· Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ΄ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἤματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐπ΄ ἀκυπόροισιν ἔβαινον Ἁργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες, ἀστράπτων ἐπιδέξι΄

θηξάσθω, εὖ δ΄ ἀσπίδα θέσθω, εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ἀκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω, ὥς κε πανημέριοι στυγερῷ

ἔπασχον ὑπ΄ Ἄρηος παλαμάων· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ἀκέα Ἱρις· «Δεῦρ΄ ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι Τρώων θ΄ ἱπποδάμων καὶ Ἁχαιῶν ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες· ἀγχοῦ δ΄ ἱσταμένη προσέφη πόδας ἀκέα Ἱρις· εἴσατο δὲ φθογγὴν υἶι Πριάμοιο Πολίτη, ὂς Τρώων σκοπὸς ἷζε ποδωκείησι δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. Τρωσὶν δ΄ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ἀκέα Ἱρις πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ· οἴ δ΄ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἁχαιοί· τῷ μιν ἑεισαμένη προσέφη πόδας ἀκέα Ἱρις· «Ὠ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν, ὤς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ περικαλλέα βήσετο δίφρον· τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ΄ ἔχον ἀκέας ἵππους. Ἁλλ΄ ὅτε δὴ ῥ΄ ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἁχαιούς, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα ἤγερθεν ὀμηγερέες τ΄ ἐγένοντο, τοῖσι δ΄ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ἀκὺς Ἁχιλλεύς· «Ἀτρεῖδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀίω ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.» Τὸν δ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ἀκὺς Ἁχιλλεύς· «Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.» Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ἀκὺς Ἁχιλλεύς· «Οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτ΄ εἰδυίῃ πάντ΄ ἀγορεύω; ὡχόμεθ΄ ἑς Θήβην, ἱερὴν πόλιν μήνιε νηυσὶ παρ΄ ἤμενος ὼκυπόροισι διογένης Πηλέως υἰὸς πόδας ἀκὺς Ἁχιλλεύς· οὔτέ ποτ΄ εἰς ἀγορὴν πολέσκετο κυδιάνειρ[α]ν οὔτέ ποτ΄ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ σὺ δ΄ ἴσχεο, πείθεο δ΄ ἡμῖν.» Τήνδ΄ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ἀκὺς Ἁχιλλεύς· «Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεὰ, ἔπος εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ θυμῷ

```
1079 HOM 1 148
                                        ίλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.» Τόνδ΄ ἄρ΄ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ώκὺς Ἁχιλλεύς· «Ὠμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον, πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσσι
Ώλένιος {Α} 1
4158 HOM 2 617
                                     δῖαν ἔναιον, ὅσσον ἐφ´ Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα πέτρη τ΄ Ὠλενίη καὶ Ἁλείσιον ἐντὸς ἐέργει, τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ΄ ἀνδρὶ ἑκάστω νῆες
"Ωλενος { N+Top } 1
4309 HOM 2 639
                                           δ΄ ήνεῖτο Θόας Άνδραίμονος υἱός, οἳ Πλευρῶν΄ ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλήνην Χαλκίδα τ΄ ἀνχίαλον Καλυδῶνα τε πετρήεσσαν· οὐ νὰρ ἔτ΄ Οἰνῆος
ώμοθετέω { V } 2
2950 HOM 2 424
                                    έξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλωαν δίπτυχα ποιήσαντες. ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ώμοθέτησαν· καὶ τὰ μὲν ἄρ σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, σπλάνχνα δ΄ ἄρ΄ ἀμπείραντες
                                   έξέταμον κατά τε κνίση ἐκάλυψαν δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ΄ αὐτῶν δ΄ ὡμοθέτησαν· καῖε δ΄ ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ΄ αἴθοπα οἶνον λεῖβε· νέοι δὲ παρ΄ αὐτὸν ἔχον
3394 HOM 1 461
ὤμοι { l+lntj } 2
1081 HOM 1 149
                                      ρέξας.» Τόνδ΄ ἄρ΄ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἁχιλλεύς· «Ὠμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον, πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσσι πείθηται Ἁχαιῶν ἢ
3046 HOM 1 414
                                       οὐδὲν ἔτισεν.» Τόν δ΄ ἡμείβετ΄ ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα∙ «Ὠμοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ΄ ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα; αἴθ΄ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ
ῶμος { N+Com } 12
                                     φάρος· ποσσὶ δ΄ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα. ἀμφὶ δ΄ ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀρνυρόηλον· εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον ἄφθιτον αἰεί· σὺν τῶ ἔβη
336 HOM 2 45
2356 HOM 3 334
                                        ἔδυνεν οἶο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἤρμοσε δ΄ αὐτῷ· ἀμφὶ δ΄ ἄρ ιὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· κρατὶ δ΄
2321 HOM 3 328
                                   έκάστω ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε΄ ἔκειτο· αὐτὰρ ὅ γ΄ ἀμφ΄ ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο. Κνημίδας μὲν πρῶτα
1829 HOM 2 259
                                   σ΄ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλια
314 HOM 1 45
                                        Απόλλων, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ, τόξ΄ ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην· ἔκλαγξαν δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ ἐπ΄ ὤμων χωομένοιο αὐτοῦ
126 HOM 3 17
                                      ιόντες. Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα καὶ ξίφος∙ αὐτὰρ ὂ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῶ πάλλων
                                     ὄδ΄ ἐστίν· μείων μὲν κεφαλῆ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο, εὑρύτερος δ΄ ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι· τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη, αὐτὸς δὲ κτίλος
1385 HOM 3 194
1499 HOM 3 210
                                     έν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὑρέας ὤμους, ἄμφω δ΄ έζομένων γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς· ἀλλ΄ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν
1625 HOM 3 227
                                     Άχαιὸς ἀνήρ, ἠύς τε μέγας τε, ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ΄ εὐρέας ὤμους;» Τόν δ΄ Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Οὖτος δ΄ Αἴας ἐστὶ πελώριος,
                                     ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε· φολκὸς ἔην, χωλὸς δ΄ ἔτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ΄ ἐπενήνοθε
1526 HOM 2 217
1875 HOM 2 265
                                      ἀεικέσσι πληγῆσιν.» Ὠς ἄρ ἔφη, σκήπτρω δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν· ὅ δ΄ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· σμῶδιξ δ΄ αίματόεσσα μεταφρένου
324 HOM 1 46
                                     ωμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην· ἔκλαγξαν δ΄ ἄρ΄ ὀιστοὶ ἐπ΄ ωμων χωομένοιο αὐτοῦ κινηθέντος· ὅ δ΄ ἤιε νυκτὶ ἐοικώς ἔζετ΄ ἔπειτ΄ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ΄
ὥρα { N+Com } 2
3250 HOM 2 471
                                      ἀδινάων ἔθνεα πολλά, αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν ὤρη ἐν εἰαρινῆ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει, τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἁχαιοὶ ἐν
3238 HOM 2 468
                                       Σκαμανδρίω άνθεμόεντι μυρίοι, ὄσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὤρη. Ἡύτε μυάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά, αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν ὥρη ἐν
ώς (ὄς) { I+Conj } 117
3270 HOM 2 474
                                                Άχαιοὶ ἐν πεδίω ἵσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες. Τοὺς δ΄ ὡς αἰπόλια πλατέ΄ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῶ μιγέωσιν, ὡς τοὺς
1984 HOM 2 281
                                      παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, ὡς ἄμα θ΄ οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἶες Ἁχαιῶν μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν ὅ
976 HOM 2 139
                                      δὲ ἔργον αὕτως ἀκράαντον, οὖ εἵνεκα δεῦρ΄ ἱκόμεσθα. Ἁλλ΄ ἄγεθ΄ ὡς ἄν ἐγὼ εἴπω, πειθῶμεθα πάντες· φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· οὐ γὰρ ἔτι
30 HOM 2 3
                                       Δία δ΄ οὐκ΄ ἔχε νήδυμος ὕπνος· ἀλλ΄ ὄ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ϫχιλῆα τιμήση, ὀλέση δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ϫχαιῶν· ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο
4116 HOM 1 558
                                       σοίγε παρέζετο καὶ λάβε γούνων· τῇ σ´ οἰω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ເώς Ἁχιλῆα τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἁχαιῶν.» Τήν δ´ ἀπαμειβόμενος προσέφη
```

ύπερθεν ἔνευεν∙ εἴλετο δ΄ ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει. Ὠς δ΄ αὕτως Μενέλαος Ἀρήιος ἔντε΄ ἔδυνεν. Οἵ δ΄ ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν, ἐς

2390 HOM 3 339

μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαῖξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων· ὡς δ΄ ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν λάβρος ἐπαινίζων, ἐπί τ΄ ἡμύει ἀσταχύεσσιν, ὧς φίλον ἦτορ, ἄψ δ΄ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ΄ ἀλεείνων. Ὠς δ΄ ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη οὔρεος ἐν βήσσησ΄, ὑπό τε τρόμος ἔλαβε ἔπος οὐδ΄ ἐτέλεσας· καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀνορεύεις ὡς δὴ τοῦδ΄ ἕνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλνεα τεύχει, οὔνεκ΄ ἐνὼ κούρης Χρυσηίδος ἀνλά΄ ἄποινα τε τελείων βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.» ή Ητοι ὅ γ΄ ὡς εἰπὼν κατ΄ ἄρ΄ ἔζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ΄ ἄριστος, ὅς ές κλισίην Άγαμέμνονος Άτρεΐδαο πάντα μάλ΄ ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὑς ἐπιτέλλω· θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωντας Άχαιοὺς πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ώς ἐπονεῖτο· βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· τοῖσιν δ΄ εὐχόμενος μετέφη λήγ΄ ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· ἀλλ΄ ἤτοι ἔπεσι[ν] μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεταί περ· ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα με κατ΄ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ΄ ὑπὲρ αἶσαν, αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ιώς ἐστιν ἀτειρής, ὅς τ΄ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ΄ ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει ἐρήτυε φῶτα ἔκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπισ΄ Ἀθήνη, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα· [one δ΄ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ͺἥψατο γούνων, ὣς ἔχετ΄ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι ἀφύσσων· ἄσβεστος δ΄ ἄρ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, ὡς ἴδον ήθαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. Ὠς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ὲς ἠέλιον καταδύντα καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ͺὧς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὃ νέρων καὶ ἐπείθετο μύθω· βῆ δ΄ ἀκέων παρὰ θῖνα ωκυπόδεσσιν, εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω, Ϫς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ΄ Ἄρηι· οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ΄ ἠβαιὸν εἰ μὴ πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν· κινήθη δ΄ ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης πόντου Ἱκαρίοιο, τὰ μέν τ΄ Εὖρός τε Νότος τε ὤρορ΄ ἐπαῖξας νύ μοι αἴτιοί εἰσιν, οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν· ὧς μοι καὶ τόνδ΄ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης, ὅς τις ὅδ΄ ἐστὶν Ἁχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε· έρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται· εἰ κέ τι σ´ ἀφραίνοντα κιχήσομαι ως νύ περ ὧδε, μηκέτ΄ ἔπειτ΄ Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπείη, μὴ δ΄ ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ μ΄ ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω, τὼς δέ σ΄ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπανλ΄ ἐφίλησα, μέσσω δ΄ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυνρά. Τρώων καὶ Δαναῶν, οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ΄ ἀντίοι ἔσταν ἄπαντες. Ὠς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ΄ ἐπὶ θρόνου· οὐ δέ μιν Ἡρη ἠγνοίησεν ἰδοῦσ΄ ὅτι οἱ συμφράσατο πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ´ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ´ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ´ ἄρα πώ σφιν ἄμεινον∙ μήτε σὺ τόνδ΄ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, ἀλλ΄ ἔα, ιώς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἵες Ἀχαιῶν∙ μήτε σύ, Πηλεΐδη, θέλ΄ ἐριζέμεναι βασιλῆι ἀντιβίην, φυγέειν κύνας ἠδ΄ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῆ ἐφ΄ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, προβλῆτι σκοπέλω· τὸν δ΄ οὔ ποτε οἵ δ΄ ἀγορήνδε αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης αἰγιαλῶ μεγάλω βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο, τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ιὤς, ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἐίσας⋅ τὰς ἐν Πιερίη θρέψ΄ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων παῖς ἀγκυλομήτεω· ἡμεῖς δ΄ ἑσταότες θαυμάζομεν οῗον ἐτύχθη, ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ΄ ἑκατόμβας, Κάλχας δ΄ αὐτίκ΄ ἔπειτα θεοπροπέων λειριόεσσαν |είσιν· τοῖοι ἄρα Τρώων ἡνήτορες ἦντ΄ ἐπὶ πύρνω· οἵ δ΄ ὡς οὖν εἶδον θ΄ Ἑλένην ἐπὶ πῦρνον ἰοῦσαν, ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ΄ ἀνόρευον· καθίζειν.» Ώς φάτο, τῆ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καὶ ῥ΄ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν στήθεα θ΄ ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα. ἀλείτην· αὐτίκα δ΄ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε. Τόν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἁλέξανδρος θεοειδὴς ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ, ἂψ δ΄ πάντας ἀρίστους ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῆ δηιοτῆτι. Τὸν δ΄ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀρήι φίλος Μενέλαος ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα, ὥς τε μέγα μητίετα Ζεὺς, ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔ ποτ΄ ὀλεῖται· ὡς οὖτος κατὰ τέκν΄ ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὡς άμείβετο, δῖα γυναικῶν· «Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσί, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε· ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὁππότε δεῦρο υίέι σῷ ἐπόμην, θάλαμον γνωστούς τε πόδας ὢκέα Ἰρις· «Ὠ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φῖλοι ἄκριτοί εἰσιν, ιώς ποτ΄ ἐπ΄ εἰρήνης· πόλεμος δ΄ ἀλίαστος ὄρωρεν· ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ΄ ἐόντες. Ἀτρεΐδη, σὺ δέ θ΄ ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν ἄρχευ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, τούσδε δ΄ ἔα ποντοπόροισι νέεσσι, νήσω δ΄ ἐν Κραναῆ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῆ, ὡς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ.» Ἡ ῥά, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κίων· ἄμα δ΄ εἵπετ΄ θεσπεσίοιο αἴγλη παμφανόωσα δι΄ αἰθέρος οὐρανὸν ἶκε. Τῶν δ΄ ιώς τ΄ ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά, χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίω ἐν ἀπ΄ Ἄργεος ἱπποβότοιο, Ἰλιον ἐκπέρσαντ΄ εὐτείχεον ἀπονέεσθαι· ὧς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι· ἦ μὴν καὶ μενεαίνων ἔγχει χαλκείω· τόν δ΄ ἐξήρπαξ΄ Ἀφροδίτη ῥεῖα μάλ΄ ὧς τε θεός, ἐκάλυψε δ΄ ἄρ ἠέρι πολλῆ, καδ δ΄ εἶσ΄ ἐν θαλάμω εὐώδει κηώεντι. Αὐτή δ΄ αὖθ΄

```
162 HOM 3 23
995 HOM 2 142
2508 HOM 2 363
3020 HOM 3 428
2276 HOM 2 330
2287 HOM 3 324
1139 HOM 3 161
4305 HOM 1 584
1867 HOM 2 265
97 HOM 3 13
5278 HOM 2 784
251 HOM 2 35
608 HOM 2 84
3156 HOM 1 428
258 HOM 3 36
3912 HOM 1 531
1328 HOM 2 190
986 HOM 3 139
3283 HOM 1 446
732 HOM 1 101
550 HOM 2 76
2396 HOM 1 326
1331 HOM 1 182
1399 HOM 3 196
2518 HOM 2 364
1646 HOM 3 230
549 HOM 3 76
5430 HOM 2 807
604 HOM 3 84
796 HOM 3 111
2131 HOM 3 302
2297 HOM 2 333
2738 HOM 2 394
3256 HOM 3 461
225 HOM 1 33
2949 HOM 3 418
```

φίλος Μενέλαος ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα, ὤς τε λέων ἐχάρη μεγάλω ἐπὶ σώματι κύρσας ἑυρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα πεινάων φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.» "Ως φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν· όττί κεν εἴπω· κρῖν΄ ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἀνάμεμνον, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήνη, φῦλα δὲ φύλοις· εἰ δέ κεν ὡς ἔρξης καί τοι πείθωνται Ἀχαιοί. ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ΄ ὴνίπαπε μύθω· «Ἡλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ΄ ὀλέσθαι ἀνδοὶ δαμεὶς κρατερῶ, ὂς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν· ἦ μὲν δὴ πρίν αὖθι, τῶ δεκάτω δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάνυιαν.» Κεῖνός θ΄ ὡς ἀνόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται· ἀλλ΄ ἄνε. μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί, αὐτοῦ, εἰς δόμον Ἄίδος εἴσω, ἡμῖν δ´ αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.» Ὠς ἄρ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ ἄψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος έν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· Πρίαμος δ΄ Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῆ· «Δεῦρο πάροιθ΄ ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, μαλακοῖσιν· αὐτίκ΄ ἔπειθ΄ ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.» Ὠς ἄρ ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλη ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.» Ὠς ἄρ ἔφη, σκήπτρω δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν· ὅ δ΄ ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δέ τε νυκτὸς ἀμείνω, τόσσόν τίς τ΄ ἐπιλεύσσει ὅσον τ΄ ἐπὶ λᾶαν ἵησιν· ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ΄ ἀελλὴς ἐρχομένων· μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον Τυφωέι γαῖαν ἱμάσση εἰν Ἀρίμοις, ὄθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς τος ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα ἐρχομένων μάλα δ΄ ὧκα διέπρησσον πεδίοιο. φρεσί, μὴ δέ σε λήθη αίρείτω, εὖτ΄ ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.» ເΩς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ΄ ἔλιπ΄ αὐτοῦ τὰ φρονέοντ΄ ἀνὰ θυμὸν ἅ ῥ΄ οὐ τελέεσθαι εὔχεται εἶναι· ἀλλ΄ ἄγετ΄ αἴ κέν πως θωρήξομεν υἶας Ἁχαιῶν.» Ὠς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι, οἵ δ΄ ἐπανέστησαν πείθοντο τε ποιμένι λαῶν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, καί μιν νουνάσομαι καί μιν πείσεσθαι ὀίω.» Ὠς ἄρα φωνήσασ΄ ἀπεβήσατο, τὸν δ΄ ἐλίπ΄ αὐτοῦ χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο νυναικός. τε τρόμος ἔλαβε γυῖα, ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, ὧχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, ὧς αὖτις καθ΄ ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων δείσας Ἁτρέος υἱὸν Ἁλέξανδρος θεοειδής. Τὸν δ΄ ἄνακτος κρατὸς ἀπ΄ ἀθανάτοιο· μέγαν δ΄ ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. Τὼ γ΄ ὡς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα εἰς ἄλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ΄ αἰγλήεντος Ὀλύμπου, Ζεὺς έπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς· «Δαιμόνι΄ οὔ σε ἔρικε κακὸν ιὢς δειδίσσεσθαι, ἀλλ΄ αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρυε λαούς· οὐ νάρ πω σάφα οἶσθ΄ οἶρς μαχήσονται περὶ σεῖο· τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.» "Ως εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων· ίλασόμεσθα ἄνακτα, ὂς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε΄ ἐφῆκεν.» ເΩς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὅ δ΄ ἐδέξατο χαίρων παῖδα φίλην· τοὶ δ΄ ὧκα θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην ές Χρύσην· τότε κέν μιν ίλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» "Ήτοι ὄ γ΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἕζετο· τοῖσι δ΄ ἀνέστη ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἀχνύμενος· κελεύσω· ὑμεῖς δ΄ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.» Ἡτοι ὄ ν΄ ὡς εἰπὼν κατάρ΄ ἔζετο, τοῖσι δ΄ ἀνέστη Νέστωρ, ὃς ῥὰ Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος· ὅ σφιν εὖ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» "Ως εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ΄ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· τὼ δ΄ ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν΄ ἁλὸς δ΄ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, οὐδ΄ ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε· ὡς ἔμ΄ ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων, τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηί τ΄ ἐμῆ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι ίδέσθαι∙ τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη, αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν∙ ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐίσκω πηγεσιμάλλω ὅς τ΄ οἰῶν μέγα πῶυ Άγάμεμνον, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις· εἰ δέ κεν ͺὡς ͺἔρξης καί τοι πείθωνται Ἁχαιοί, γν[ώσ]η ἔπειθ΄ ὅς θ΄ ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν ἠδ΄ ὅς πελώριος. ἔρκος Ἀχαιῶν· Ἰδομενεὺς δ΄ ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ιὧς ἔστηκ΄, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀνοὶ ἠνερέθονται· πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαρς τοὶ δὲ νεέσθων Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ὠς ἔφαθ´, Ἔκτωρ αὖτ´ ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας, καί ῥ´ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε οἷσί περ ἄρχει, τῶν δ´ ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.» ͺὨς ἔφαθ´, Ἔκτωρ δ´ οὔ τι θεᾶς ἔπος ἡγνοίησεν, αἶψα δ´ ἔλυσ´ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ΄ κοῦροι Ἁχαιῶν· στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος Ἔκτωρ.» Ὠς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἔσχοντο μάχης ἄνεώ τ΄ ἐγένοντο ἐσσυμένως· Ἔκτωρ δὲ μετ΄ ἀμφοτέροισιν καὶ ὀπίσσω λεύσσει, ὅπως ὅχ΄ ἄριστα μετ΄ ἀμφοτέροισι γένηται.» Ἅς ἔφαθ΄, οἵ δ΄ ἐχάρησαν Ἁχαιοί τε Τρῶες τε ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο· καί ῥ΄ ρέοι ως ὅδε οἶνος, αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ´ ἄλλοισι μιγεῖεν.» Ὠς ἔφαν, οὐ δ΄ ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων· τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί, αὐτοῦ, εἰς ὄ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἵαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ΄ Ἁχαιῶν, οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ΄ οἰωνούς.» Ὠς ἔφατ΄, Ἀργεῖοι δὲ μέγ΄ ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῆ ἐφ΄ ὑψηλῆ, ὅτε κινήση Νότος ἐλθών, ην τιν΄ ἔοικεν, η τε καὶ ἐσσομένοισι μετ΄ ἀνθοώποισι πέληται.» "Ως ἔφατ΄ Άτρεϊδης, ἐπὶ δ΄ ἤνεον ἄλλοι Ἀχαιοί, λέχος ἀντιόωσαν· ἀλλ΄ ἴθι, μή μ΄ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.» Ὠς ἔφατ΄, ἔδδεισε δ΄ ὂ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ· βῆ δ΄ ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο ἔχθεα λυγρά, Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.» ՝ Ὠς ἐφατ΄, ἔδδεισεν δ΄ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα, βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ σιγῆ,

εἰσ΄ ἐν Ὀλύμπω ἄσσον ἰόνθ΄, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.» Ὠς ἔφατ΄. ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἡρη, καί ῥ΄ ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιννάμψασα φίλον κῆρτόδ΄ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.» ້Ως ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ΄ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας μοι κρήηνον ἐέλδωρ· τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» "Ως ἔφατ΄ εὐχόμενος, τοῦ δ΄ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων, βῆ δὲ κατ΄ Οὐλύμποιο καρήνων τε οἴκαδ΄ ἀνέσθω· οἱ δ΄ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.» "Ως ἔφατ΄, οἱ δ΄ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐνένοντο σιωπῆ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀναθὸς εὐρὺν Ἀχαιῶν ἴομεν ὄφρά κε θᾶσσον ἐνείρομεν ὁξὺν Ἄρηα.» "Ως ἔφατ΄, οὐδ΄ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀναμέμνων· αὐτίκα κηρύκεσσι λινυφθόννοισι κέλευσε δ΄ ἀμφ΄ αὐτὸν ἐταῖροι πρηνέες ἐν κονίησιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.» Ὠς ἔφατ΄, οὐδ΄ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων, ἀλλ΄ ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ΄ ἀμέγαρτον εἴ περ ἄν αὐτὸν σεύονται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ΄ αἰζηοί· ὡς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην· Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ἥψατο νούνων, ὡς ἔχετ΄ ἐμπεφυμῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις· «Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ ήγεμόνεσσιν ἔκαστοι, Τρῶες μὲν κλαγγῆ τ΄ ἐνοπῆ τ΄ ἴσαν ὄρνιθες ὢς ἡΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό, αἵ τ΄ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ στρουθοῖο καὶ αὐτήν, ὀκτώ, αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα· ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ΄ ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι, τῷ δεκάτω δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάνυιαν.» Κεῖνός παῖς ἀγκυλομήτεω.» [one verse is missing in the manuscript] ນ ὄ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἵ δ΄ ἀγορήνδε αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φοεσίν:" ὡς ὁ μὲν εἰπὼν ὤχετ΄ ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ νλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν, Ἀλλ΄ ἄνετ΄ αἴ κέν πως θῖν΄ άλὸς ἀτρυγέτοιο κνίση δ΄ οὐρανὸν ἶκεν έλισσομένη περὶ καπνῷ. Ὠς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὔδ΄ Ἁγαμέμνων λῆγ΄ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπ΄ ἡπείλησ΄ ἀνέρος, ὂς ῥά τε τέχνη νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ΄ ἀνδρὸς ἐρωήν· ὡς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί· μή μοι δῶρ΄ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης· οὔ ἄρ ἴσαν ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὡς τερπικεραύνω χωομένω, ὅτε τ΄ ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσση εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἄλγεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ´ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ͺὧς τοίη περ ἐοῦσ΄ ἐν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.» Ὠς ἄρ ἔφαν· μακάρεσσι θεοῖσιν, ὡς ἴδον ήθαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. Ὠς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα δαίνυντ΄, οὐδ΄ ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης, αίγῶν αἰπόλοι ἄνδρες ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῶ μιγέωσιν, ὡς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα ὑσμίνην δ΄ ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἁγαμέμνων, ἵνα γνώωσι καὶ οἴδε· αἶψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.» Ὠς τώ γ΄ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν ἀνστήτην λῦσαν δ΄ ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἁχαιῶν· πτερύγεσσι, κλαγγηδὸν προκαθιζόντων σμαραγεῖ, δέ τε λειμών, ὧς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ έπ΄ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν· αἱ μέν τ΄ ἔνθα ἄλις πεποτήαται αἱ δέ τε ἔνθα· ὡς τών ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ἰλαδὸν ἄσπετον ΰλην οὔρεος ἐν κορυφῆσ´, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή, ὡς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο αἵγλη παμφανόωσα δι´ αἰθέρος οὐρανὸν ἶκε. Τῶν βαθὺ λήιον ἐλθὼν λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ΄ ἡμύει ἀσταχύεσσιν, ὡς τῶν πᾶσ΄ ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ΄ ἀλαλητῷ νῆας ἐπ΄ ἐσσεύοντο, ποδῶν δ΄ ὑπένερθε κονίη έρήτυε φῶτα ἔκαστον, μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλα δ΄ ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.» Ὠς φάθ΄, ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης, βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τήν δ΄ αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀνήνωρ νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.» Ὠς φάσαν ἡ πληθύς ἀνὰ δ΄ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ νὰρ ἄπαντας "Hon λισσομένη. Τρώεσσι δὲ κήδε΄ ἐφῆπται.» "Ως φάτο. βῆ δ΄ ἄρ ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε· καρπαλίμως δ΄ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Άγαμέμνων ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρρας.» "Ὠς φᾶτο δακρυχέων, τοῦ δ΄ ἔκλυε πότνια μήτηρ ἡμένη ἐν βένθεσσιν άλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι ἔτι θυμὸς ἐνῆεν· ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.» ՝ Ὠς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἡρη, μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον· φρεσίν, άλλὰ μεθήμων· ἦ γὰρ ἄν Ἀτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.» Ὠς φάτο νεικείων Ἁγαμέμνονα ποιμένα λαῶν Θερσίτης· τῶ δ΄ ὧκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς, πρόσσω καὶ ὀπίσσω, ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἁχαιοί.» Ὠς φᾶτο, Πάτροκλος δὲ φίλω ἐπ΄ ἐπείθεθ΄ ἑταίρω, ἐκ δ΄ ἄνανε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον, ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος ὅ τ΄ ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.» Ὠς φᾶτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ΄ αὐτός· στυγέη δὲ καὶ ἄλλος ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.» "Ως φᾶτο· Πηλεῖωνι δ΄ ἄχος γένετ΄, ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὅ γε τοὶ δὲ νέονται Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἁχαιίδα καλλιγύναικα.» Ϣς φάτο, ῥίγησεν δ΄ ὁ γέρων. ἐκέλευσε δ΄ ἑταίρους ἵππους ζευγνύμεναι· τοί δ΄ ὀτραλέως γ΄ έλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε ἔρχεσθ΄ ἠὲ χοροῖο νεόν λήγοντα καθίζειν.» Ὠς φάτο, τῆ δ΄ ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· καί ῥ΄ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν τίθει κράτος, ὄφρ΄ ἄν Άχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλωσίν τε ἑ τιμῆ.» Ὠς φᾶτο· τὴν δ΄ οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς, ἀλλ΄ ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ΄ ὡς ἥψατο τ΄ αἰχμητής· δαὴρ αὖτ΄ ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ΄ ἔην γε.» ເΩς φάτο, τὸν δ΄ ὁ γέρων ἡγάσατο φώνησέν τε· «Ὠ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον, ἦ

καταδύμεναι ἀνδρῶν, αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ΄ ἄ μοι ἐστί.» Ὠς φάτο, τούς δ΄ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αια ἐν Λακεδαίμονι αιθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.

γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γὰρ ἄμεινον· ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ΄ ἔκλυον αὐτοῦ.» Ἦ καὶ ἐπ΄ ἀργυρέῃ κώπῃ

χερείων, οὐ δέμας οὔτε φυήν, οὔτ΄ ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα. Ἁλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εὶ τό γ΄ ἄμεινον· βούλομ΄ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι· αὐτὰρ

φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο. Οἵ δ΄ ἄρ ἴσαν ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· γαῖα δ΄ ὑπεστενάχιζε Διὶ ὡς τερπικεραύνῳ χωομένῳ, ὅτε τ΄

οὔρεος ἐν βήσσῃσ΄, ὑπό τε τρόμος ἔλαβε γυῖα, ἄψ δ΄ ἀνεχώρησεν, ὡχρος τὲ μιν εἶλε παρειάς, ὡς αὖτις καθ΄ ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων δείσας 治τρέος υἰὸν

γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆσ΄ εἰς ὧπα ἔοικεν· ἀλλὰ καὶ ὡς τοίη περ ἐοῦσ΄ ἐν νηυσὶ νεέσθω, μὴδ΄ ἡμῖν τεκέεσσί τ΄ ὁπίσσω πῆμα